QURAN (FINNISH)

20 - TA-HA (Ta-Ha:n suura)

1. Taa Haa.

2. Emme ole lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle Koraania tehdÃ¤ksemme sinua onnettomaksi,

3. vaan jotta se olisi kehoitus Jumalaa pelkÃ¤Ã¤ville,

4. HÃ¤nen lÃ¤hettÃ¤mÃ¤nsÃ¤, joka on luonut taivaan korkeudet ja maan.

5. HÃ¤nelle, Armahtajalle, joka on noussut valtaistuimelleen,

6. kuuluu kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja mitÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, mitÃ¤ on niiden vÃ¤lillÃ¤ ja maan alla.

7. Siksi ei sinun tarvitse rukoilla kovalla Ã¤Ã¤nellÃ¤; sillÃ¤ HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ yhtÃ¤ hyvin salaisen ja kÃ¤tketyn.

8. Ei ole muita jumalia kuin Jumala; hÃ¤nelle kuuluvat ihanimmat nimitykset.

9. Oletko kuullut kertomusta Mooseksesta?

10. Kun hÃ¤n nÃ¤ki tulen, hÃ¤n lausui perheelleen: Â»Malttakaa! MinÃ¤ totisesti nÃ¤en tulen. EhkÃ¤ hankin siitÃ¤ teille virikeliekin tai kenties saan sen kautta johdatuksen.Â»

11. Kun hÃ¤n sitten lÃ¤hestyi tulta, kuului Ã¤Ã¤ni: Â»Oi Mooses!

12. Totisesti, MinÃ¤ olen sinun Herrasi. Riisu kenkÃ¤si, sillÃ¤ olet pyhÃ¤ssÃ¤ Tuwan laaksossa.

13. MinÃ¤ olen valinnut sinut, kuule siis, mitÃ¤ sinulle ilmaistaan.

14. Totisesti, MinÃ¤ olen Jumala, eikÃ¤ ole muuta jumalaa kuin MinÃ¤. SentÃ¤hden palvele Minua ja suorita rukouksesi pitÃ¤en Minut mielessÃ¤si.

15. Totisesti, hetki lÃ¤hestyy, MinÃ¤ vedÃ¤n sen esiin salasta, ja jokainen sielu saa palkan tekojensa mukaan.

16. SentÃ¤hden Ã¤lÃ¤ anna sellaisen, joka ei siihen usko ja seuraa vain himojaan, kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ pois siitÃ¤ huomiotasi, muuten joudut turmion omaksi.

17. Mutta mitÃ¤ sinulla on oikeassa kÃ¤dessÃ¤si, Mooses?Â»

18. HÃ¤n vastasi: Â»Se on sauvani. Siihen minÃ¤ nojaudun ja sillÃ¤ pudistelen lehtiÃ¤ maahan lampaitani varten ja kÃ¤ytÃ¤n sitÃ¤ muihinkin tarkoituksiin.Â»

19. Jumala sanoi: Â»HeitÃ¤ se maahan, Mooses!Â»

20. Niin hÃ¤n heitti sen maahan, ja katso, siitÃ¤ tuli mateleva kÃ¤Ã¤rme.

21. Jumala sanoi: Â»Ota se kÃ¤teesi Ã¤lÃ¤kÃ¤ pelkÃ¤Ã¤! Me muutamme sen jÃ¤lleen entiseen tilaansa.

22. Ja purista kÃ¤tesi kainaloosi, niin se kÃ¤y kokonaan valkeaksi, ei kuitenkaan taudin tartuttamaksi - tÃ¤mÃ¤ on toinen merkki.

23. TÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ Me voisimme nÃ¤yttÃ¤Ã¤ sinulle joitakin suurimpia merkkejÃ¤mme.

24. LÃ¤hde faraon luokse. Totisesti, hÃ¤n on paisunut yli mittojensa.Â»

25. Mooses sanoi: Â»Herrani, vahvista mieltÃ¤ni,

26. jÃ¤rjestÃ¤ tehtÃ¤vÃ¤ni minulle helpoksi

27. ja avaa kieleni siteet,

28. jotta he ymmÃ¤rtÃ¤isivÃ¤t puheeni.

29. Anna minulle avukseni joku perheestÃ¤ni,

30. Aaron veljeni;

31. ja tue minua hÃ¤nen kauttansa,

32. sekÃ¤ tee hÃ¤net osalliseksi tehtÃ¤vÃ¤Ã¤ni,

33. jotta voisimme suuresti Sinun kunniaasi kirkastaa

34. ja ettÃ¤ voisimme Sinua alati muistaa.

35. Totisesti, SinÃ¤ valvot meitÃ¤ valppaasti.Â»

36. Jumala lausui: Â»Tapahtukoon sinulle, mitÃ¤ pyydÃ¤t, Mooses!

37. Totisesti, jo kerran aikaisemmin Me olemme kohdistanut sinuun suosiomme,

38. kun kÃ¤skimme Ã¤itiÃ¤si nÃ¤in sanoen:

39. 'Laske hÃ¤net vasuun ja aseta vasu veteen, niin ettÃ¤ virta tyÃ¶ntÃ¤Ã¤ hÃ¤net rannalle, jolloin erÃ¤s, joka on sekÃ¤ Minun ettÃ¤ hÃ¤nen vihollisensa, nostaa hÃ¤net ylÃ¶s.' Ja MinÃ¤ olen osoittanut sinulle rakkauttani, jotta sinut, kasvatettaisiin silmieni edessÃ¤.

40. Kun sisareni kulki ohi ja sanoi: 'NÃ¤ytÃ¤nkÃ¶ teille jonkun, joka hÃ¤nestÃ¤ huolehtii?' niin Me toimitimme sinut Ã¤itisi huostaan, jotta hÃ¤nen silmÃ¤nsÃ¤ kirkastuisivat ja ettei hÃ¤n enÃ¤Ã¤ murehtisi. SinÃ¤ tapoit erÃ¤Ã¤n miehen, mutta Me pelastimme sinut hÃ¤dÃ¤stÃ¤, Me karkaisimme sinua myÃ¶s kurituksella. SenjÃ¤lkeen sinÃ¤ viivyit muutamia vuosia Midianin asukkaitten keskuudessa. Ja nyt saavuit kÃ¤skystÃ¤mme tÃ¤nne, oi Mooses.

41. MinÃ¤ olen valinnut sinut ItseÃ¤ni varten.

42. MenkÃ¤Ã¤, sinÃ¤ ja veljesi, viemÃ¤Ã¤n Minun merkkejÃ¤ni ja pitÃ¤kÃ¤Ã¤ Minut herkeÃ¤mÃ¤ttÃ¤ mielessÃ¤nne.

43. LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin faraon luokse, sillÃ¤ totisesti, hÃ¤n on paisunut.

44. Puhukaa hÃ¤nelle sitten sÃ¤vyisÃ¤sti, ehkÃ¤ hÃ¤n ottaa siitÃ¤ vaarin tai kavahtaa.Â»

45. He sanoivat: Â»Herra, me pelkÃ¤Ã¤mme, ettÃ¤ hÃ¤n kiihtyy pahasti meitÃ¤ vastaan tai rikkoo Sinua vastaan.Â»

46. Jumala vastasi: Â»AlkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶, totisesti, MinÃ¤ olen kanssanne. MinÃ¤ kuulen ja minÃ¤ nÃ¤en.

47. MenkÃ¤Ã¤ sentÃ¤hden yhdessÃ¤ hÃ¤nen eteensÃ¤ ja sanokaa: 'Totisesti, me olemme Herrasi lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤. LÃ¤hetÃ¤ siis Israelin lapset meidÃ¤n mukanamme Ã¤lÃ¤kÃ¤ aiheuta heille kÃ¤rsimyksiÃ¤. Olemme tulleet sinun luoksesi tuomaan tunnusmerkkejÃ¤ Herraltasi. Rauha olkoon sille, joka seuraa johdatusta.

48. Totisesti, meille on ilmoitettu, ettÃ¤ rangaistus on varmaan kohtaava sitÃ¤, joka puhuu valhetta ja kÃ¤Ã¤ntyy pois.'Â»

49. HÃ¤n sanoi: Â»Oi Mooses, kuka onkaan teidÃ¤n kummankin Herra?Â»

50. HÃ¤n vastasi: Â»MeidÃ¤n Herramme on HÃ¤n, joka loi kaiken muotoihinsa ja sitten yllÃ¤pitÃ¤Ã¤ sitÃ¤ kaitselmuksen kautta.Â»

51. HÃ¤n sanoi:Â»Millainen onkaan aikaisempien sukupolvien olotila?Â»

52. Mooses vastasi: Â»Tiedot heistÃ¤ ovat Herrani luona olevassa Kirjassa. Herrani ei erehdy eikÃ¤ unohda.

53. HÃ¤n on luonut maan teidÃ¤n kehdoksenne ja aukonut siihen polkuja teitÃ¤ varten; ja HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille sateen pilvistÃ¤.Â» Niin olemme myÃ¶s verhonnut maan monenlaisilla kasveilla.

54. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ niitÃ¤ itse ja ruokkikaa niillÃ¤ karjaanne. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ sellaisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

55. Maasta me teidÃ¤t loimme, maaksi teidÃ¤t jÃ¤lleen muutamme ja maasta Me vielÃ¤ kerran teidÃ¤t eloon herÃ¤tÃ¤mme.

56. Totisesti, Me nÃ¤ytimme hÃ¤nelle kaikki merkkimme, mutta hÃ¤n selitti ne vaiheeksi ja torjui ne.

57. HÃ¤n sanoi: Â»Oi Mooses, oletko tullut luoksemme karkoittaaksesi meidÃ¤t taikakeinoillasi pois maastamme?

58. SiinÃ¤ tapauksessa aiomme kÃ¤yttÃ¤Ã¤ sinua vastaan samanlaista taikakeinoa. Ehdota siis mÃ¤Ã¤rÃ¤hetki, josta emme poikkea, et sinÃ¤ emmekÃ¤ me, ja jolloin kohtaamme toisemme jollakin keskeisellÃ¤ paikalla.Â»

59. Mooses lausui: Â»MÃ¤Ã¤rÃ¤hetki olkoon teidÃ¤n juhlapÃ¤ivÃ¤nÃ¤nne, jolloin kansa kokoontukoon jo aamulla.Â»

60. SenjÃ¤lkeen farao vetÃ¤ytyi pois, teki suunnitelmansa ja palasi takaisin.

61. Mooses lausui heille: Â»Voi teitÃ¤! Ã„lkÃ¤Ã¤ keksikÃ¶ juonia Jumalaa vastaan, sillÃ¤ HÃ¤n tuhoaa teidÃ¤t rangaistuksellaan; totisesti ei ole toivomaansa menestystÃ¤ sillÃ¤, joka juonia punoo.Â»

62. Sitten he kiistelivÃ¤t asiasta keskenÃ¤nsÃ¤ ja pitivÃ¤t salaista neuvottelua.

63. Jotkut heistÃ¤ sanoivat: Â»NÃ¤mÃ¤ kaksi miestÃ¤ ovat totisesti taikureita, jotka noituudellaan haluavat karkoittaa teidÃ¤t pois maastanne ja hÃ¤vittÃ¤Ã¤ teidÃ¤n sivistyneet tapanne.

64. Senvuoksi saattakaa suunnitelmanne valmiiksi ja astukaa riveihin! Totisesti, onnellinen se, joka tÃ¤nÃ¤Ã¤n voittaa.

65. He sanoivat: Â»Oi Mooses, heitÃ¤tkÃ¶ sinÃ¤, vai teemmekÃ¶ me sen ensiksi?

66. HÃ¤n vastasi: Â»Ei, heittÃ¤kÃ¤Ã¤ te!Â» Kun he niin tekivÃ¤t, nÃ¤ytti hÃ¤nestÃ¤, heidÃ¤n taikuutensa voimasta, aivan kuin heidÃ¤n kÃ¶ytensÃ¤ ja sauvansa todella liikkuisivat.

67. Silloin Mooses tunsi pelkoa sydÃ¤messÃ¤Ã¤n.

68. Me sanoimme: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, sinÃ¤ pÃ¤Ã¤set varmasti voitolle.

69. HeitÃ¤ maahan, mitÃ¤ sinulla on oikeassa kÃ¤dessÃ¤si, ja se on nielevÃ¤ kaiken, mitÃ¤ he ovat tehneet. He ovat suorittaneet pelkÃ¤n taikurin tempun, mutta taikuri ei ole koskaan menestyvÃ¤, minne tahansa hÃ¤n meneekin.Â»

70. Ja taikurit lankesivat maahan kunnioituksesta ja sanoivat: Â»Me uskomme Aaronin ja Mooseksen Herraan.Â»

71. Silloin lausui farao: Â»Uskotteko te hÃ¤neen ennenkuin minÃ¤ annan teille luvan? Totisesti, hÃ¤n on teidÃ¤n mestarinne, joka on opettanut teille noituutta. SentÃ¤hden minÃ¤ olen leikkaava teiltÃ¤ kÃ¤den ja jalan vastakkaisilta puolilta ja naulitseva teidÃ¤t palmunrunkoon. Tctisesti, silloin tiedÃ¤tte, kuka meistÃ¤ on kurittamisessa ankarin ja sitkein.Â»

72. He vastasivat: Â»Emme voi todellakaan asettaa sinua korkeammalle kuin sen, mikÃ¤ meille on ilmaistu selvin tunnusmerkein, emmekÃ¤ HÃ¤nen ylÃ¤puolelleen, joka meidÃ¤t on luonut. Pane siis pÃ¤Ã¤tÃ¶ksesi tÃ¤ytÃ¤ntÃ¶Ã¶n, kuten aiot. Sinun mÃ¤Ã¤rÃ¤yksesi ulottuvat vain tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤n.

73. Totisesti, me uskomme Herraamme, ettÃ¤ HÃ¤n voi antaa anteeksi syntimme ja noituuden, mihin sinÃ¤ meidÃ¤t pakotit. Jumala on paras ja pysyvin.Â»

74. Totisesti, joka saapuu Herransa eteen synnin tilassa, hÃ¤ntÃ¤ varten on helvetti. SiellÃ¤ hÃ¤n ei voi kuolla eikÃ¤ liioin elÃ¤Ã¤.

75. Mutta joka saapuu HÃ¤nen eteensÃ¤ uskovaisena, hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ suoritettuaan, hÃ¤n kuuluu niihin, joita varten on korkein kunnia,

76. ikuiset puutarhat, joiden kautta joet virtaavat ja joissa he saavat alati asua. TÃ¤llaisen palkinnon saa se, joka tekee parannuksen.

77. Totisesti, Me annoimme Moosekselle nÃ¤in kuuluvan kÃ¤skyn: Â»LÃ¤hde matkaan palvelijaini kanssa yÃ¶aikaan ja avaa heille kuiva tie meren halki. Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, ettÃ¤ sinut saavutetaan, vaan kulje sÃ¤ikkymÃ¤ttÃ¤ eteenpÃ¤in.

78. Mutta farao ajoi heitÃ¤ sotajoukkoineen takaa, ja silloin meri peitti heidÃ¤t alleen, hukuttaen kaikki.

79. SillÃ¤ farao johti kansansa harhaan eikÃ¤ opastanut sitÃ¤ oikealle tielle.

80. Â»Oi Israelin lapset! Totisesti, Me pelastimme teidÃ¤t vihollisistanne ja teimme kanssanne liiton vuoren oikealla puolella sekÃ¤ lÃ¤hetimme teille mannaa ja peltopyitÃ¤.

81. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ kaikkea hyvÃ¤Ã¤, mitÃ¤ olemme ravinnoksenne suonut, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ menkÃ¶ hillittÃ¶myyksiin, ettei vihani lankea pÃ¤Ã¤llenne, sillÃ¤ ketÃ¤ minun vihani kohtaa, hÃ¤n totisesti hukkuu.

82. Mutta MinÃ¤ olen perÃ¤ti anteeksiantavainen sitÃ¤ kohtaan, joka kÃ¤Ã¤ntyy ja uskoo sekÃ¤ tekee hyvÃ¤Ã¤ ja pysyy jatkuvasti oikealla tiellÃ¤.

83. Â»Mutta miksi olet kiirehtinyt pois kansasi luota,oi Mooses?Â»

84. HÃ¤n vastasi: Â»He seuraavat jÃ¤lkiÃ¤ni, ja minÃ¤ kiiruhdan luoksesi, oi Herra, jotta olisit minuun tyytyvÃ¤inen.Â»

85. Silloin Herra lausui: Â»Totisesti, olemme koetellut kansaasi sinun poistuttuasi, sillÃ¤ Saamiri on johdattanut sen harhaan.Â»

86. Silloin Mooses palasi kansansa luokse tÃ¤ynnÃ¤ kiivautta ja murhetta. HÃ¤n sanoi: Â»Oi kansani, eikÃ¶ Herranne antanut teille ihanan lupauksen? NÃ¤yttikÃ¶ sovittu aika teistÃ¤ liian pitkÃ¤ltÃ¤? Vai toivoitteko Herran vihan lankeavan pÃ¤Ã¤llenne, koska rikoitte minulle tekemÃ¤nne lupauksen?

87. He vastasivat: Â»Me emme rikkoneet lupausta omasta tahdostamme, vaan meidÃ¤t pakotettiin kantamaan raskaat taakat kansan koristeita ja heittÃ¤mÃ¤Ã¤n ne tuleen, ja Saamiri teki samoin.Â»

88. Siten Saamiri valmisti heille (kulta)vasikan, josta lÃ¤hti kumea Ã¤Ã¤ni. Ja he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on teidÃ¤n jumalanne ja Mooseksen jumala, mutta hÃ¤n on sen unohtanut.Â»

89. EivÃ¤tkÃ¶ he huomanneet, ettÃ¤ se ei puhunut heille ainoatakaan sanaa, ja ettei sillÃ¤ ollut valtaa tehdÃ¤ heille vahinkoa eikÃ¤ hyvÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n?

90. Tosin oli Aaron jo aikaisemmin heille puhunut: Â»Oi kansani! NÃ¤in olette hankkineet itsellenne koettelemuksen. Mutta totisesti, Herranne on kaikkein armollisin, sentÃ¤hden seuratkaa minua ja totelkaa kÃ¤skyÃ¤ni.Â»

91. He vastasivat: Â»Emme lakkaa sitÃ¤ palvelemasta, ennen kuin Mooses palaa luoksemme.Â»

92. Mooses lausui: Â»Oi Aaron! Kun nÃ¤it heidÃ¤n joutuvan harhaannukseen,

93. mikÃ¤ esti sinua seuraamasta minua? EtkÃ¶ tottele kÃ¤skyÃ¤ni?Â»

94. HÃ¤n vastasi: Â»Oi Ã¤itini poika! Ã„lÃ¤ tartu partaani Ã¤lÃ¤kÃ¤ pÃ¤Ã¤hÃ¤ni. PelkÃ¤sin todella sinun sanovan: 'Olet aikaansaanut hajaannusta Israelin lasten keskuudessa odottamatta minun ratkaisuani.'Â»

95. Mooses sanoi: Â»Miten on sinun laitasi, oi Saamiri?Â»

96. HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ nÃ¤in, mitÃ¤ he eivÃ¤t nÃ¤hneet; otin pÃ¶lyÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n jalanjÃ¤ljistÃ¤, mutta sitten heitin sen pois. TÃ¤mÃ¤ nÃ¤ytti parhaalta mielestÃ¤ni.Â»

97. Mooses lausui: Â»Mene matkaasi, osasi on tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ sanoa: 'Ã„lkÃ¤Ã¤ minuun koskeko!' Totisesti, sinua varten on mÃ¤Ã¤rÃ¤hetki, jota et voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤. Katso jumalaasi, jota niin kauan palvelit, Me poltamme sen ja sitten sirotamme tuhkan mereen.Â»

98. Jumalanne on ainoa Jumala: HÃ¤nen rinnallaan ei ole muuta jumalaa. HÃ¤n sulkee tietoonsa kaikki asiat.

99. NÃ¤in olemme kertonut sinulle siitÃ¤, mitÃ¤ aikaisemmin on tapahtunut, ja olemme antanut sinulle muistutuksen ItsestÃ¤mme,

100. joka kÃ¤Ã¤ntyy pois, saa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kantaa taakkansa.

101. Ikuisesti he saavat sitÃ¤ tehdÃ¤, ja surkea on heidÃ¤n kuormansa oleva ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

102. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ puhalletaan pasuunoihin, ja Me kokoamme syntiset sokaistuina.

103. Hiljaa he silloin puhuvat toisillensa ja sanovat: Â»Olette viipyneet vain kymmenen (pÃ¤ivÃ¤Ã¤).Â»6)

104. Me tiedÃ¤mme parhaiten, mitÃ¤ he sanovat, kun lujauskoisin heistÃ¤ lausuu: Â»Ette ole viipyneet kuin pÃ¤ivÃ¤n.Â»

105. Ja he tekevÃ¤t sinulle kysymyksiÃ¤ vuorista. Vastaa: Â»Herrani on hajoittava ne perustuksiaan myÃ¶ten.Â»

106. Niiden paikalle HÃ¤n jÃ¤ttÃ¤Ã¤ aution erÃ¤maan,

107. jossa et ole nÃ¤kevÃ¤ kohokohtaa etkÃ¤ kukkulaa.

108. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he seuraavat kutsujaa, joka kulkee suoraa tietÃ¤. Silloin heidÃ¤n Ã¤Ã¤nensÃ¤kin vaimentuvat laupeimman Jumalan edessÃ¤, niin ettÃ¤ voit kuulla vain hiljaista sorinaa.

109. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei kenenkÃ¤Ã¤n puoltopuheesta ole hyÃ¶tyÃ¤, ellei laupein Jumala hÃ¤ntÃ¤ hyvÃ¤ksy tai mielisty hÃ¤nen sanoihinsa.

110. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heillÃ¤ on edessÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ takanaan, mutta heidÃ¤n tietonsa ei tÃ¤tÃ¤ kÃ¤sitÃ¤.

111. Ja kaikki kasvot nÃ¶yrtyvÃ¤t ikuisesti elÃ¤vÃ¤n, ikuisesti pysyvÃ¤n edessÃ¤. Ja turmioon joutuu se, joka vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ harjoittaa.

112. Mutta ken tekee hyvÃ¤Ã¤ ja on uskovainen, hÃ¤nen ei tarvitse pelÃ¤tÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ eikÃ¤ ansionsa menetystÃ¤.

113. TÃ¤llÃ¤ tavoin me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle arabiankielisen Koraanin ja selittÃ¤nyt eri tavoin niitÃ¤ seikkoja, joilla heitÃ¤ on uhattu, jotta he hartautta harjoittaisivat tai tulisivat ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isiksi.

114. YlevÃ¤ korkeudessaan on Jumala, Kuningas, Totuus. Mutta, Muhammed, Ã¤lÃ¤ pidÃ¤ kiirettÃ¤ Koraanin suhteen, ennen kuin se tÃ¤ydellisesti on sinulle ilmoitettu. Sano: Â»Herra, avarra minua tiedossa!Â»

115. Totisesti, jo aikaisemmin Me annoimme kÃ¤skymme Aadamille, mutta hÃ¤n unohti sen, emmekÃ¤ havainnut hÃ¤nessÃ¤ lujaa kestÃ¤vyyttÃ¤.

116. Kun sanomme enkeleille: Â»Kumartakaa ihmistÃ¤ (Aadamia)Â», niin he kumarsivat muut paitsi Iblis (saatana), tÃ¤mÃ¤ kieltÃ¤ytyi.

117. Senvuoksi sanoimme: Â»Oi ihminen (Aadam), totisesti, tÃ¤mÃ¤ on sinun ja vaimosi vihollinen. Ã„lÃ¤ anna hÃ¤nen karkoittaa teitÃ¤ puutarhasta (paratiisista), sillÃ¤ silloin tulet onnettomaksi.

118. Totisesti, puutarhassa sinun ei tarvitse nÃ¤hdÃ¤ nÃ¤lkÃ¤Ã¤ eikÃ¤ olla vaatteita vailla.

119. EikÃ¤ sinun tarvitse olla janoissasi eikÃ¤ auringonpaahteessa.Â»

120. Silloin saatana vietteli heidÃ¤t sanoen: Â»Oi ihminen (Aadam), nÃ¤ytÃ¤nkÃ¶ sinulle kuolemattomuuden puun ja kuningaskunnan, joka ei hÃ¤viÃ¤?Â»

121. Niin kumpikin sÃ¶i siitÃ¤, jolloin heidÃ¤n alastomuutensa ilmeni heille ja he alkoivat peitellÃ¤ itseÃ¤Ã¤n puutarhan lehdillÃ¤. Siten ihminen (Aadam) oli tottelematon Herralleen ja lankesi syntiin.

122. Mutta senjÃ¤lkeen hÃ¤nen Herransa valitsi hÃ¤net jÃ¤lleen, kÃ¤Ã¤ntyi hÃ¤nen puoleensa ja antoi hÃ¤nelle johdatuksensa.

123. HÃ¤n lausui: Â»LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin tÃ¤Ã¤ltÃ¤ maan pÃ¤Ã¤lle, ja teistÃ¤ tulee toistenne viholliset. Kun lÃ¤hetÃ¤n teille johdatukseni, niin se, joka sitÃ¤ seuraa, ei joudu harhaan eikÃ¤ tule onnettomaksi.

124. Mutta joka kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ selkÃ¤nsÃ¤ Minun varoitukselleni, hÃ¤nen on elÃ¤minen ahdingossa, ja sokeana hÃ¤n herÃ¤Ã¤ ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n.Â»

125. HÃ¤n on sanova: Â»Herra, miksi herÃ¤tit minut sokeana, vaikka aikaisemmin olin nÃ¤kevÃ¤?Â»

126. Herra vastaa: Â»Niin on. SinÃ¤ sait merkkimme, mutta ylenkatsoit ne, ja juuri senvuoksi Me nyt hylkÃ¤Ã¤mme sinut.Â»

127. TÃ¤llÃ¤ tavoin me palkitsemme sitÃ¤, joka on hillitÃ¶n eikÃ¤ usko Herransa ilmoituksiin. Tulevan pÃ¤ivÃ¤n kuritus on vielÃ¤ raskaampi ja jatkuvampi.

128. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ olemme tuhonnut niin monta ennen heitÃ¤ elÃ¤nyttÃ¤ sukupolvea, joiden asuinsijoilla he kuljeskelevat? Totisesti tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

129. Ellei Herrasi sana olisi edellÃ¤ kÃ¤ynyt, olisi heidÃ¤n tuhonsa jo tullut, mutta heidÃ¤n hetkensÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.

130. Siksi kestÃ¤ kÃ¤rsivÃ¤llisesti mitÃ¤ he puhuvat, ja ylistÃ¤ Herraasi kiittÃ¤mÃ¤llÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ ennen auringonnousua ja ennen sen laskua, ja yÃ¶n hetkinÃ¤ ylistÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ samoin kuin pÃ¤ivÃ¤n tunteina, jotta tulisit hyvÃ¤lle mielelle.

131. Ã„lÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤ silmiÃ¤si tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n loistoa kohti, josta olemme antanut muutamien nauttia, voidaksemme heitÃ¤ koetella. SillÃ¤ Herrasi antimet ovat paremmat ja pysyvÃ¤mmÃ¤t.

132. Velvoita kansaasi rukoilemaan ja ole myÃ¶s itse siinÃ¤ uuttera. Me emme pyydÃ¤ sinulta huolenpitoa. Me pidÃ¤mme huolen sinusta. Ja hurskauden loppu on hyvÃ¤.

133. He sanovat: Â»Miksi hÃ¤n ei tuo meille merkkiÃ¤ Herraltansa?Â» EikÃ¶ heille todella ole jo annettu selvÃ¤ vahvistus aikaisempien kirjoituksien suhteen?

134. Ja jos olisimme saattanut heidÃ¤t jonkin vitsauksen alaisiksi ennen profeetan tuloa, he olisivat sanoneet: Â»Herra, miksi et lÃ¤hettÃ¤nyt luoksemme sananjulistajaa, jotta olisimme voineet seurata kÃ¤skyÃ¤si, ennenkuin meidÃ¤t masennettiin ja hÃ¤vÃ¤istiin?Â»

135. Vastaa heille: Â»Kaikki odottavat, sentÃ¤hden odottakaa tekin, sillÃ¤ pian tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, ketkÃ¤ ovat oikean tien kulkijoita ja ketkÃ¤ ovat saaneet johdatuksen.Â»

QURAN (FINNISH)

1 - AL-FAATIHA (Avauksen suura)

1. Ylistys Jumalalle, maailmojen Valtiaalle,

2. armolahjojen Antajalle, laupiaalle Ohjaajalle ja Siunaajalle,

3. jonka hallussa yksin on Tilinteon pÃ¤ivÃ¤.

4. Sinua ainoata palvelemme, Sinua huudamme avuksi.

5. Ohjaa meidÃ¤t oikeata tietÃ¤,

6. niiden tietÃ¤, joiden osana on Sinun mielisuosiosi

7. ei niiden tietÃ¤, jotka ovat Sinun vihasi alaisia, eikÃ¤ niiden,jotka harhaan eksyvÃ¤t.

QURAN (FINNISH)

2 - AL-BAKARAA (LehmÃ¤n suura)

1. Alif. Laam. Miim. TÃ¤mÃ¤ PyhÃ¤ kirja, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n on

2. opastus jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille ja pahaa karttaville ,

3. niille, jotka uskovat siihen, mikÃ¤ ei nÃ¤y, elÃ¤vÃ¤t rukoillen ja tuovat uhria siitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme heille suoneet,

4. niille, jotka uskovat siihen, mikÃ¤ on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu sinulle (Muhammed), sekÃ¤ siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu ennen sinua, ja jotka varmassa luottamuksessa odottavat tulevaista elÃ¤mÃ¤Ã¤.

5. NÃ¤mÃ¤ elÃ¤vÃ¤t Herransa johdatuksessa; nÃ¤mÃ¤ ovat onnellisia.

6. Jumalattomille taasen on totisesti samantekevÃ¤Ã¤, varoitatko heitÃ¤ vai et; he eivÃ¤t usko.

7. Jumala on sinetillÃ¤ sulkenut heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ja korvansa, ja heidÃ¤n silmiÃ¤Ã¤n peittÃ¤Ã¤ verho; niin, heitÃ¤ kohtaa kammottava rangaistus.

8. Muutamat ihmiset sanovat kyllÃ¤: Â»Me uskomme Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤nÂ», eivÃ¤tkÃ¤ kuitenkaan usko.

9. He tahtovat pettÃ¤Ã¤ Jumalaa ja niitÃ¤, jotka uskovat, mutta he eivÃ¤t petÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muita kuin itsensÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ kÃ¤sitÃ¤ sitÃ¤.

10. Sairaus turmelee heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, ja Jumala pahentaa heidÃ¤n sairautensa; niin, heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus, koska he ovat valehdelleet.

11. Kun heille sanotaan: Â»AlkÃ¤Ã¤ aiheuttako pahennusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤Â», he vastaavat: Â»MehÃ¤n vain uudistamme asiat oikeiksi.Â»

12. ivÃ¤tkÃ¶ juuri sellaiset tosiaan ole niitÃ¤, joista paha paisuu? Mutta he eivÃ¤t sitÃ¤ tajua.

13. Ja kun heille sanotaan: Â»Uskokaa kuten nuo ihmiset uskovatÂ», he vastaavat: Â»Onko meidÃ¤n uskottava kuten hullut uskovat?Â» Mutta eivÃ¤tkÃ¶ todellisuudessa juuri he itse ole hulluja? Vaan sitÃ¤kÃ¤Ã¤n he eivÃ¤t Ã¤lyÃ¤.

14. Kohdatessaan uskovaisia he sanovat: Â»Me uskommeÂ», mutta kun he erkanevat taas saatanainsa pariin, he selittÃ¤vÃ¤t: Â»Tietysti olemme teikÃ¤lÃ¤isiÃ¤, me vain teimme pilkkaa.Â»

15. Mutta Jumala tekeekin pilkkaa heistÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n, jÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t yltymÃ¤Ã¤n pahuudessaan ja vaeltamaan sokeasti yhÃ¤ syvempÃ¤Ã¤n hÃ¤peÃ¤Ã¤n.

16. He ovat niitÃ¤, jotka oikean johdatuksen vaihtavat harhatiehen, eikÃ¤ se vaihtokauppa ole heille voittoa tuottava, vaan he jÃ¤Ã¤vÃ¤t kokonaan ilman Jumalan Opastusta.

17. HeidÃ¤n laitansa on kuin niiden, jotka sytyttÃ¤vÃ¤t itselleen tulen, mutta kun se on valaissut mitÃ¤ heidÃ¤n ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n on, tempaa Jumala pois valon ja jÃ¤ttÃ¤Ã¤ kaikki pimeyteen, niin etteivÃ¤t he voi nÃ¤hdÃ¤; HÃ¤n jÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t

18. mykiksi, kuuroiksi ja sokeiksi, niin etteivÃ¤t he voi palata.

19. Tai kuten on ukkossateen yllÃ¤ttÃ¤essÃ¤, joka tuo mukanaan pimeyden, jyrinÃ¤n ja salaman; he tukkivat sormin korvansa ukkosen jylinÃ¤ltÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t saavansa kuoliniskun salamoista - Jumalalla on uskottomat vallassaan - ja

20. salama on riistÃ¤mÃ¤isillÃ¤Ã¤n heiltÃ¤ nÃ¤Ã¶n. Niin usein kuin se vÃ¤lÃ¤htÃ¤Ã¤, liikkuvat he sen valossa, mutta kun pimeys taas lankeaa heidÃ¤n ylitsensÃ¤, pysÃ¤htyvÃ¤t he. Jos Jumala tahtoisi, voisi HÃ¤n ottaa heiltÃ¤ kokonaan kuulon ja nÃ¤Ã¶n;

katso, Jumala on totisesti kaikkivaltias.

21. Oi, ihmiset, palvelkaa Herraanne, joka on luonut sekÃ¤ teidÃ¤t ettÃ¤ ne, jotka ovat elÃ¤neet ennen teitÃ¤, jotta pelastuisitte pahasta!

22. Jumala on tehnyt maan teille lepopaikaksi ja kaartanut taivaan ylitsenne, HÃ¤n antaa vettÃ¤ taivaasta ja sillÃ¤ kasvattaa hedelmiÃ¤ ravinnoksenne. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis asettako Jumalan rinnalle muita HÃ¤nen vertaisikseen vastoin parempaa tietoanne.

23. jos epÃ¤ilette sitÃ¤, mitÃ¤ Me ilmoitamme palvelijallemme (Muhammedille), niin aikaansaakaa tÃ¤mÃ¤n kaltainen kirjoitus ja kutsukaa Jumalan vertaisia todistajia, jos tahdotte pysyÃ¤ totuudessa;

24. mutta jollette tee niin - ja sitÃ¤ ette koskaan voi tehdÃ¤ silloin kavahtakaa tulta, joka on valmistettu uskottomille ja jonka polttoaineena ovat ihmiset ja kivet.

25. julista niille (oi Muhammed), jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, se riemullinen sanoma, ettÃ¤ heitÃ¤ odottavat huvitarhat, joissa purot solisevat. Niin usein kuin he nauttivat hedelmiÃ¤ sieltÃ¤ ravinnokseen, he sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ oli muinoin meidÃ¤n ruokaammeÂ» - vaikkakin heille tarjotaan se vain samankaltaisena.SiellÃ¤ odottavat heitÃ¤ puhtaat puolisot ja siellÃ¤ he viihtyvÃ¤t ikuisesti.

26. Jumala ei hÃ¤peÃ¤ kÃ¤yttÃ¤Ã¤ vertauskuvana vaikkapa hyttystÃ¤ tai jotakin sen ylÃ¤puolella olevaa . Ne jotka uskovat, tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ siinÃ¤ on heidÃ¤n Herransa ilmoittama totuus, kun taas uskottomat kummastelevat: Â»MitÃ¤hÃ¤n Jumala tarkoittaa moisella vertauksella?Â» HÃ¤n sillÃ¤ eksyttÃ¤Ã¤ monta ja opastaa monta, mutta muut eivÃ¤t eksy eivÃ¤tkÃ¤ joudu kadotukseen kuin jumalattomat,

27. jotka rikkovat liiton Jumalan kanssa, sen jÃ¤lkeen kuin se on vahvistettu, erottavat, mitÃ¤ Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt yhdistettÃ¤vÃ¤ksi, ja aiheuttavat pahaa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, he ovat niitÃ¤, jotka joutuvat onnettomuuteen.

28. Kuinka voitte kieltÃ¤Ã¤ Jumalan te, jotka olitte kuolleita ja joille HÃ¤n antoi elÃ¤mÃ¤n? Aikanaan HÃ¤n antaa teidÃ¤n kuolla, sitten HÃ¤n herÃ¤ttÃ¤Ã¤ taas teidÃ¤t elÃ¤mÃ¤Ã¤n, ja lopulta palajatte jÃ¤lleen HÃ¤nen luoksensa.

29. HÃ¤n on se, joka on luonut teille kaiken, mitÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Sitten HÃ¤n nousi taivaaseen ja muodosti sen seitsemÃ¤ksi taivaaksi; niin, HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

30. Ja kun Herrasi puhui enkeleille: Â»Katso, MinÃ¤ aion totisesti asettaa sijaisen maan pÃ¤Ã¤lleÂ», he kysyivÃ¤t: Â»Aiotko asettaa sinne jonkun, joka siellÃ¤ aiheuttaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ja vuodattaa verta, meidÃ¤n ylistÃ¤essÃ¤mme Sinua ja julistaessamme Sinun pyhyyttÃ¤si?Â» HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ tiedÃ¤n totisesti, mitÃ¤ te ette tiedÃ¤.Â»

31. Ja HÃ¤n opetti ihmiselle (Aadamille) kaikki nimet ja nimitettÃ¤vÃ¤t; sitten nÃ¤ytti HÃ¤n kaikki enkeleille ja sanoi: Â»Lausukaa nÃ¤iden nimet Minulle, jos olette todellisuudesta selvillÃ¤.Â»

32. He vastasivat: Â»Sinulle yksin kunnia! MeillÃ¤ ei ole muuta tietoa, kuin minkÃ¤ olet opettanut meille, SinÃ¤ ainoa olet totisesti TietÃ¤jÃ¤, Viisas.Â»

33. Silloin HÃ¤n sanoi: Â»Ihminen (Aadam), lausu niiden nimet heille!Â» ja kun hÃ¤n lausui niiden nimet heille, sanoi HÃ¤n: Â»EnkÃ¶ ole teille sanonut, ettÃ¤ MinÃ¤ tunnen totisesti salat taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja MinÃ¤ tiedÃ¤n, mitÃ¤ te ilmaisette ja mitÃ¤ salaatte?Â»

34. Ja kun Me sanoimme enkeleille: Â»Kumartukaa maahan Ihmisen (Aadamin) edessÃ¤Â», heittÃ¤ytyivÃ¤t he maahan kaikki paitsi Saatana. HÃ¤n kieltÃ¤ytyi ylpeyksissÃ¤Ã¤n ja joutui jumalattomien lukuun.

35. Me sanoimme vielÃ¤: Â»Aadam, asu Paratiisissa, sinÃ¤ ja vaimosi, ja nauttikaa sieltÃ¤ vapaasti ravintoa, mistÃ¤ haluatte, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ lÃ¤hestykÃ¶ tÃ¤tÃ¤ puuta, jottette tulisi vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iksi.Â»

36. Mutta Saatana sai heidÃ¤t poikkeamaan tÃ¤stÃ¤ ja vietteli heidÃ¤t ulos siitÃ¤ autuaasta olotilasta, jossa he olivat, ja Me sanoimme: Â»SyÃ¶ksykÃ¤Ã¤ alas! Toinen teistÃ¤ olkoon toisen vihollinen! Kuitenkin saatte ajallisen olinpaikan ja toimeentulonne maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.Â»

37. TÃ¤llÃ¶in vastaanotti Aadam ilmestyksen sanat Herraltansa, ja tÃ¤mÃ¤ sÃ¤Ã¤li hÃ¤ntÃ¤: katso, HÃ¤n on totisesti sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, laupias.

38. Me sanoimme: Â»SyÃ¶ksykÃ¤Ã¤ tÃ¤Ã¤ltÃ¤ alas kaikki!Â» Totisesti tulee teille Minulta kuitenkin vielÃ¤ Johdatus, ja jotka Minun johdatustani seuraavat, niitÃ¤ ei mikÃ¤Ã¤n pelko valtaa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

39. Mutta ne, jotka ovat uskottomia ja pitÃ¤vÃ¤t ilmestyksemme valheena, ovat Tulen omia ja pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

40. Israelilaiset, muistakaa Minun mielisuosiotani, jonka olen antanut tulla osaksenne, ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ osuutenne liitossa, niin olen MinÃ¤ tÃ¤yttÃ¤vÃ¤ oman osani liitossa, ja peljÃ¤tkÃ¤Ã¤ yksin Minua

41. ja uskokaa siihen, minkÃ¤ olen ilmoittanut (Muhammedille), vahvistaen sillÃ¤ ennestÃ¤Ã¤n teillÃ¤ jo olevat PyhÃ¤t kirjoitukset; Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko ensimmÃ¤isiÃ¤ epÃ¤uskossa Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ vaihtako Minun ilmoitustani mitÃ¤ttÃ¶miin arvoihin, vaan kunnioittaen peljÃ¤tkÃ¤Ã¤ yksin Minua.

42. Ã„lkÃ¤Ã¤ verhotko totuutta valheella Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ salatko totuutta vastoin parempaa tietoanne,

43. vaan harjoittakaa rukoilemista, antakaa almuja ja kumartakaa yhdessÃ¤ niiden kanssa, jotka Minua kumartavat.

44. Kuinka te kehoittaisitte ihmisiÃ¤ vanhurskauteen, itse unohtaessanne oman sielunne? TehÃ¤n tutkitte PyhÃ¤Ã¤ kirjaa, eikÃ¶ teillÃ¤ ole ymmÃ¤rrystÃ¤?

45. EtsikÃ¤Ã¤ apua kÃ¤rsivÃ¤llisyydestÃ¤ ja rukouksesta. TÃ¤mÃ¤ on totisesti vaikea tehtÃ¤vÃ¤ muille paitsi nÃ¶yrÃ¤sydÃ¤misille,

46. jotka tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ he kohtaavat Herransa ja ettÃ¤ he palaavat HÃ¤nen luokseen.

47. Israelilaiset! Muistakaa armoani, jota olen teille osoittanut, ja ettÃ¤ olen suosinut teitÃ¤ ja korottanut teidÃ¤t yli kaikkien kansojen.

48. Ja varokaa sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin yksikÃ¤Ã¤n sielu ei voi suorittaa vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n hyvitystÃ¤ toisen puolesta, jolloin ei mitÃ¤Ã¤n vÃ¤litystÃ¤ hyvÃ¤ksytÃ¤ eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n lunnaita vastaanoteta, eikÃ¤ kukaan saa toisen apua.

49. ja muistakaa, kuinka Me pelastimme teidÃ¤t faraon kansan kÃ¤sistÃ¤, egyptilÃ¤isten kÃ¤sistÃ¤, jotka vaivasivat teitÃ¤ julmilla rasituksilla, tappoivat poikanne ja antoivat vain tytÃ¤rtenne elÃ¤Ã¤. TÃ¤mÃ¤ oli Herranne sallima kauhea koettelemus.

50. EntÃ¤ kun Me jaoimme meren kahtia edessÃ¤nne ja pelastimme teidÃ¤t, mutta hukutimme faraon kansan silmienne nÃ¤hden?

51. EntÃ¤ kun Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme Mooseksen viipymÃ¤Ã¤n edessÃ¤mme neljÃ¤kymmentÃ¤ vuorokautta, ja sillÃ¤ aikaa kun hÃ¤n oli poissa, te valitsitte (epÃ¤jumalaksenne) vasikan, koska olitte uppiniskaisia?

52. Senkin jÃ¤lkeen annoimme teille anteeksi, josta teidÃ¤n olisi oltava kiitollisia.

53. EntÃ¤ silloin, kun annoimme Moosekselle Lain, jotta oppisitte hylkÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤n pahan ja valitsemaan hyvÃ¤n ja teidÃ¤t ohjattaisiin oikeata tietÃ¤,

54. ja kun Mooses sanoi kansallensa: Â»Kansani, totisesti olette langenneet syntiin tekemÃ¤llÃ¤ itsellenne vasikan; kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ siis katuen Luojanne puoleen ja surmatkaa syylliset keskuudessanne. Siten on teidÃ¤n parempi Luojanne edessÃ¤, ja HÃ¤n armahtaa teitÃ¤, HÃ¤n on totisesti armollinen ja laupias.Â»

55. EntÃ¤ kun te sanoitte: Â»Mooses, me emme usko sinua, ennenkuin silmillÃ¤mme nÃ¤emme JumalanÂ», ja taivaan tuli yllÃ¤tti teidÃ¤t tuijottaessanne,

56. ja sitten Me sallimme salamanlyÃ¶mien tointua eloon, jotta ehkÃ¤ oppisitte olemaan kiitollisia.

57. Ja Me levitimme suojaksenne pilven ja lÃ¤hetimme teille mannaa ja viiriÃ¤isiÃ¤. Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, mitÃ¤ olemme teille suoneet.Â» EivÃ¤t israelilaiset synnillÃ¤nsÃ¤ MeitÃ¤ vahingoittaneet vaan itseÃ¤nsÃ¤.

58. EntÃ¤ kun Me sanoimme: Â»Astukaa tÃ¤hÃ¤n kaupunkiin ja nauttikaa runsaasti lÃ¶ytÃ¤mÃ¤Ã¤nne ravintoaÂ»? Astukaa sisÃ¤Ã¤n portista kumartaen nÃ¶yrÃ¤sti ja sanokaa: Â» (Synti) taakkamme lievennettÃ¤kÃ¶Ã¶n!Â» jotta antaisimme teille synnit anteeksi ja siunaisimme niitÃ¤, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.

59. Mutta ne,jotka rikkoivat (Jumalan kÃ¤skyn), vaihtoivat tÃ¤mÃ¤n sanan toiseen, kuin mikÃ¤ oli sanottu heille, ja nÃ¤ille me lÃ¤hetimme rangaistuksen taivaasta, koska he olivat uppiniskaisia.

60. EntÃ¤ kun Mooses pyysi vettÃ¤ janoiselle kansalleen, ja Me sanoimme: Â»LyÃ¶ sauvallasi kallioon!Â» ja kaksitoista lÃ¤hdettÃ¤ pulppusi kivestÃ¤, niin ettÃ¤ joka sukukunta tiesi juomapaikkansa? Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ ja juokaa Jumalan antimista, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kavalasti saako aikaan pahennusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.Â»

61. EntÃ¤ kun te sanoitte: Â»Mooses, me emme jaksa syÃ¶dÃ¤ aina samaa ravintoa; huuda siksi Herraasi puolestamme, ettÃ¤ hÃ¤n anaisi meille, mitÃ¤ maa kasvaa, kuten vihanneksia, kurkkuja, leipÃ¤viljaa, herneitÃ¤ ja punasipuliaÂ»? HÃ¤n vastasi: Â»Haluatteko saada huonompaa paremman sijasta? MenkÃ¤Ã¤ alas Egyptiin, siellÃ¤ voitte saada mitÃ¤ haluatte.Â» ViheliÃ¤isyys ja kurjuus kasaantuivat heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤, ja he joutuivat Jumalan vihan alaisiksi. TÃ¤mÃ¤ tapahtui siksi, ettÃ¤ he kielsivÃ¤t Jumalan ilmoituksen ja vÃ¤Ã¤ryydessÃ¤Ã¤n surmasivat profeetat; siksi ettÃ¤ he olivat tottelemattomia ja kapinallisia.

62. (Koraaniin) uskovat ja myÃ¶skin ne jotka ovat juutalaisia, kristittyjÃ¤, saabalaisia, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja elÃ¤vÃ¤t hurskaasti, saavat totisesti palkkansa Herransa luona; ei mikÃ¤Ã¤n pelko valtaa heitÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

63. Muistakaa, kuinka Me teimme liiton kanssanne (Siinain) vuoren kohotessa ylitsenne ja sanoimme: Â»PitÃ¤kÃ¤Ã¤ lujasti kiinni siitÃ¤, minkÃ¤ olemme antanut teille, ja muistakaa mitÃ¤ se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤, jotta karttaisitte pahaa.Â»

64. TÃ¤mÃ¤nkin jÃ¤lkeen te kÃ¤Ã¤nnyitte pois, ja ilman Jumalan armoa ja laupeutta olisitte joutuneet kadotettujen joukkoon.

65. TehÃ¤n tiedÃ¤tte joukossanne ne, jotka rikkovat sapatin ja joille Me sanoimme: Â»Muuttukaa halveksituiksi apinoiksi!Â»

66. Niin teimme heistÃ¤ pelottavan esimerkin nykyiselle sukupolvelle ja tuleville sekÃ¤ varoituksen jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille.

67. EntÃ¤ kun Mooses sanoi kansalleen: Â»Jumala kÃ¤skee teitÃ¤ uhraamaan hiehon"Â»? He kysyivÃ¤t: Â»TeetkÃ¶ pilkkaa meistÃ¤?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Jumala varjelkoon minua olemasta niin hullu.Â» ,

68. Silloin sanoivat he: Â»Rukoile Jumalaasi puolestamme, ettÃ¤ HÃ¤n nÃ¤yttÃ¤isi meille, millainen hiehon tulee olla.Â» HÃ¤n vastasi: Â»HÃ¤n sanoo totisesti: Sen tulee olla lehmÃ¤, jolla ei vielÃ¤ ole ollut vasikkaa, mutta joka ei myÃ¶skÃ¤Ã¤n ole liian nuori, vaan siltÃ¤ vÃ¤liltÃ¤. TehkÃ¤Ã¤ siis, mitÃ¤ teille on kÃ¤sketty.Â»

69. Silloin he sanoivat: Â»Rukoile Herraasi puolestamme, jotta hÃ¤n selittÃ¤Ã¤ meille, millainen sen tulee olla vÃ¤riltÃ¤Ã¤n.Â» HÃ¤n vastasi: Â»HÃ¤n sanoo totisesti: Sen tulee olla ruskeanpunainen, kirkas vÃ¤riltÃ¤Ã¤n, joka miellyttÃ¤Ã¤ katsojaa.Â»

70. He sanoivat: Â»Huuda Herraasi puolestamme, niin hÃ¤n nÃ¤yttÃ¤Ã¤ meille, mikÃ¤ on se oikea hieho; monet hiehothan nÃ¤yttÃ¤vÃ¤t meistÃ¤ toistensa kaltaisilta, mutta jos Jumala tahtoo, voimme varmasti osua oikeaan.Â»

71. Mooses vastasi: Â»HÃ¤n sanoo: Totisesti on sen oltava ikeestÃ¤ vapaa hieho, jota ei ole kÃ¤ytetty maan kyntÃ¤miseen eikÃ¤ pellon kastelemiseen, ilman vammaa ja vikaa.Â» Silloin he sanoivat: Â»Nyt ilmaisit kaiken totuuden.Â» Sen jÃ¤lkeen he teurastivat hiehon, mutta olivat olleet vÃ¤hÃ¤llÃ¤ lyÃ¶dÃ¤ laimin Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset.

72. Ja muistatteko, kun olitte surmanneet miehen ja kiistelitte toistenne kanssa syyllisyydestÃ¤, mutta Jumala tahtoi tuoda ilmi, mitÃ¤ te salailitte.

73. ja niin Me sanoimme: Â»Koskettakaa ruumista jollakin osalla uhrattavaa hiehoa!Â» SillÃ¤ tavalla Jumala herÃ¤ttÃ¤Ã¤ kuolleet eloon ja nÃ¤yttÃ¤Ã¤ teille tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n, jotta olisitte ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isiÃ¤.

74. Senkin jÃ¤lkeen paatuivat sydÃ¤menne ja tulivat kivikoviksi, jopa kiveÃ¤kin kovemmaksi, sillÃ¤ kivien joukossa on totisesti sellaisia, joista purot kohisevat esiin, sellaisia, jotka halkeavat, niin ettÃ¤ vesi virtaa niistÃ¤, ja sellaisia, jotka Jumalan edessÃ¤ syÃ¶ksyvÃ¤t maahan pelosta. Mutta Jumalalta ei jÃ¤Ã¤ salaan mitÃ¤Ã¤n, mitÃ¤ teette.

75. Toivotteko te, ettÃ¤ he (juutalaiset) uskovat teitÃ¤? Johan osa heistÃ¤ aikanaan kuuli Jumalan sanan, ja ymmÃ¤rrettyÃ¤Ã¤nkin sen he vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t sitÃ¤ vastoin parempaa tietoaan.

76. Kun he tapaavat uskovaisia, he sanovat: Â»Me uskomme.Â» Mutta kun he ovat toistensa seurassa, he sanovat: Â»Kerrotteko heille(muslimeille), mitÃ¤ Jumala on ilmoittanut teille, ettÃ¤ he siitÃ¤ kiistelisivÃ¤t kanssanne Herranne edessÃ¤. EttekÃ¶ te tÃ¤tÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤?Â»

77. EivÃ¤tkÃ¶ he sitten Ã¤lyÃ¤, ettÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he salaavat ja mitÃ¤ julistavat?

78. HeidÃ¤n joukossaan on oppimattomiakin, jotka eivÃ¤t tunne PyhÃ¤Ã¤ kirjaa muuta kuin kuulopuheista. Heille se on vain

arvelua. Voi niitÃ¤, jotka kirjoittavat kirjoituksensa omin kÃ¤sin ja sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on JumalaltaÂ», hankkiakseen itsellensÃ¤ siten pientÃ¤ ansiota!

79. Voi heitÃ¤ heidÃ¤n kÃ¤siensÃ¤ kirjoituksen tÃ¤hden, ja voi heitÃ¤ heidÃ¤n ansionsa tÃ¤hden!

80. He sanovat: Â»Ei tuli meitÃ¤ ahdista kuin joinakuina pÃ¤ivinÃ¤.Â» Sano: Â»Oletteko tehneet sopimuksen Jumalan kanssa? - liittoansa Jumala kyllÃ¤kÃ¤Ã¤n ei riko - vai puhutteko jotain Jumalasta noin vain, vaikk'ette tiedÃ¤kÃ¤Ã¤n?Â»

81. EivÃ¤t asiat ole niin, vaan ne, jotka ovat omaksuneet pahan ja joita heidÃ¤n syntinsÃ¤ piirittÃ¤vÃ¤t, joutuvat Tulen omiksi ja jÃ¤Ã¤vÃ¤t siihen iankaikkisesti.

82. Mutta niistÃ¤, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, tulee Paratiisin asukkaita ikuisiksi ajoiksi.

83. EntÃ¤ kun Me solmimme liiton israelilaisten kanssa sanoen: Â»TeidÃ¤n ei tule palvella ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa, kohdelkaa hyvin vanhempianne ja omaisianne, isÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ja kÃ¶yhiÃ¤, hyvÃ¤ olkoon puheenne kaikille ihmisille, harjoittakaa rukoilemista ja antakaa almuja!Â» Mutta te kÃ¤Ã¤nnyitte pois ja luovuitte, muutamia lukuunottamatta.

84. EntÃ¤ kun Me solmimme liiton kanssanne sanoen: Â»AlkÃ¤Ã¤ vuodattako toistenne verta, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ karkoittako toisianne kodeistanneÂ», ja te vahvistitte sen omalla todistuksellanne?

85. ja te kuitenkin surmaatte toisianne ja ajatte osan lÃ¤himmÃ¤isiÃ¤nne mieron tielle, tukien toisianne synnissÃ¤ ja ilkitÃ¶issÃ¤ heitÃ¤ vastaan. Sotavankeudesta te kyllÃ¤kin heitÃ¤ lunastelette, mutta vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤hÃ¤n oli jo se, ettÃ¤ heidÃ¤t karkoititte. Uskotteko siis vain osaan PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta ja hylkÃ¤Ã¤tte toisen osan? MikÃ¤ muu on sellaisten palkka, jotka niin tekevÃ¤t, kuin hÃ¤peÃ¤ maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; ja YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tuomitaan heidÃ¤t perin julmaan rangaistukseen, sillÃ¤ Jumala ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.

86. He ovat niitÃ¤, jotka keinottelevat itselleen tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ tulevan kustannuksella; heidÃ¤n rangaistustaan ei lievennetÃ¤, eikÃ¤ kukaan ole puoltava heitÃ¤.

87. Olemmehan totisesti antanut Moosekselle PyhÃ¤n kirjan ja lÃ¤hettÃ¤nyt profeetat hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤, ja Me olemme antanut Jeesukselle, Marian pojalle, selvÃ¤t todistukset ja tukenut hÃ¤ntÃ¤ PyhÃ¤llÃ¤ hengellÃ¤ . Mutta joka kerta kun profeetta on tullut luoksenne, tuoden mukanaan sellaista, mikÃ¤ ei teitÃ¤ miellytÃ¤, olette kÃ¤yneet rÃ¶yhkeiksi ja pitÃ¤neet toisia heistÃ¤ valehtelijoina, toisia surmanneetkin.

88. He sanovat: Â»SydÃ¤memme ovat ympÃ¤rileikkaamattomia.Â» Niin, Jumala on kironnut heidÃ¤t heidÃ¤n epÃ¤uskonsa tÃ¤hden, sillÃ¤ vÃ¤hÃ¤n on heidÃ¤n joukossaan niitÃ¤, jotka uskovat.

89. Ja kun heille tuli PyhÃ¤ kirja Jumalalta , vahvistaen toisen, minkÃ¤ he jo omistivat, - olivathan he vastikÃ¤Ã¤n rukoilleet itselleen voittoa epÃ¤uskoisista - kun siis nyt se, minkÃ¤ he tunsivat todeksi, tuli heidÃ¤n osalleen, eivÃ¤t he uskoneet sitÃ¤. Jumalan kirous uskottomien yli!

90. Mihin surkuteltavaan hintaan ovatkaan he myyneet sielunsa hylÃ¤tessÃ¤Ã¤n Jumalan ilmoituksen, katsoessaan karsaasti sitÃ¤, ettÃ¤ Jumala armonsa runsaudesta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ ilmestyksiÃ¤Ã¤n kenelle tahtoo palvelijoittensa joukossa! He ovat koonneet ylitsensÃ¤ vihaa vihan pÃ¤Ã¤lle. Uskottomia odottaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

91. Kun heille sanotaan: Â»Uskokaa siihen, mitÃ¤ Jumala on tuonut ilmiÂ», he vastaavat: Â»Me uskomme siihen, mitÃ¤ meille on ilmoitettu. Ja kohta he torjuvat sen, mikÃ¤ myÃ¶hemmin on ilmoitettu, vaikka se on itse totuus, vahvistus siihen, minkÃ¤ he jo omistavat.

92. Sano (heille, Muhammed): Â»Miksi te surmasitte Jumalan profeettoja jo muinoin, jos muka olitte uskovaisia?Â»

93. Mooseskin tuli luoksenne mukanaan selvÃ¤t todistukset (Jumalan kaikkivaltiudesta), mutta kun hÃ¤n oli poissa, te teitte vasikankuvan palvoaksenne, koska olitte jumalattomia.

94. EntÃ¤ kun Me solmimme liiton kanssanne (Siinain) vuoren kohotessa ylitsenne ja sanoimme: Â»PysykÃ¤Ã¤ lujasti siinÃ¤, minkÃ¤ olemme ilmoittanut teille, ja kuulkaa (sanojamme) Â»! He vastasivat: Â»Me kuulemme ja uhmailemmeÂ». HeidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ kiintyi vasikan palvontaan, ja he hylkÃ¤sivÃ¤t MeidÃ¤n liittomme. Sano (heille): Â»Surkeata on se, mitÃ¤ uskonne teille tarjoaa, jos muka olette uskovaisia.Â» Sano: Â»Jos tulevan elÃ¤mÃ¤n asumukset Jumalan luona ovat todella tarkoitetut ainoastaan teille eikÃ¤ muille ihmisille (kuten vÃ¤itÃ¤tte), niin toivokaa itsellenne kuolemaa (sillÃ¤ onhan teidÃ¤n halattava majan

muuttoa), jos pysytte totuudessa.Â»

95. Mutta he eivÃ¤t tule koskaan halajamaan sitÃ¤, koske he pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t kÃ¤ttensÃ¤ tÃ¶iden seurauksia. Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

96. ja sinÃ¤ havaitset heidÃ¤t kiintyneiksi tÃ¤hÃ¤n elÃ¤mÃ¤Ã¤n enemmÃ¤n kuin muut ihmiset, enemmÃ¤n kuin itse epÃ¤jumalanpalvelijatkaan. Moni heistÃ¤ toivoisi elÃ¤vÃ¤nsÃ¤ tuhat vuotta; mutta eihÃ¤n lainkaan vapauttaisi hÃ¤ntÃ¤ rangaistuksesta se, ettÃ¤ elÃ¤mÃ¤ pidennettÃ¤isiin. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

97. Sano (ihmisille, Muhammed): Â»Jos joku on Gabrielin vihollinen, niin tietÃ¤kÃ¶Ã¶n, ettÃ¤ juuri Gabriel Jumalan toimesta on tÃ¤mÃ¤n Kirjoituksen valaissut sydÃ¤mellesi vahvistaakseen sillÃ¤, mitÃ¤ oli ilmoitettu ennen sitÃ¤, opastukseksi ja ilosanomaksi uskovaisille.Â»

98. Jos joku on Jumalan, hÃ¤nen enkeleittensÃ¤, apostoleittensa ja Gabrielin tai Mikaelin vihollinen, niin totisesti Jumala (itse) on uskottomien vihollinen.

99. Olemmehan totisesti ilmaissut kauttasi selvÃ¤t tunnusmerkit, eivÃ¤tkÃ¤ ketkÃ¤Ã¤n muut kuin turmeltuneet kiellÃ¤ niitÃ¤.

100. KÃ¤ykÃ¶ aina niin, ettÃ¤ kun teette liiton, osa teistÃ¤ hylkÃ¤Ã¤ sen? Totisesti useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t usko.

101. Ja kun Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s tulee heidÃ¤n luokseen vahvistaen sen, minkÃ¤ he jo omistavat, niin osa heistÃ¤, jotka olivat saaneet PyhÃ¤n kirjan, heittÃ¤Ã¤ Jumalan kirjan selkÃ¤nsÃ¤ taakse, aivankuin eivÃ¤t tietÃ¤isi mitÃ¤Ã¤n.

102. Ja he noudattavat sitÃ¤, mitÃ¤ saatanat vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t Salomon hallituksen aikana. Kuitenkaan ei Salomo ollut uskoton, vaan saatanat olivat luopioita sekÃ¤ opettivat ihmisille noituutta ja sellaista, mikÃ¤ oli ilmaistu molemmille Baabelin enkeleille Haarutille ja Maarutille. NÃ¤mÃ¤ kaksi eivÃ¤t sentÃ¤Ã¤n opettaneet ketÃ¤Ã¤n sanomatta: Â»Me olemme teille vain kiusaukseksi; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis epÃ¤ilkÃ¶ (Jumalan johdatusta).Â» Noilta kahdelta he oppivat sellaista, jolla he kylvÃ¤vÃ¤t eripuraisuutta miehen ja hÃ¤nen vaimonsa vÃ¤lille; mutta eivÃ¤t he vahingoita sillÃ¤kÃ¤Ã¤n ketÃ¤Ã¤n Jumalan sallimatta. Kuitenkin he oppivat sellaista, joka vahingoittaa heitÃ¤ eikÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤. Totta kai he tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ sillÃ¤, joka hankkii loitsuja, ei totisesti ole mitÃ¤Ã¤n (hyvÃ¤Ã¤) osaa kuolemanjÃ¤lkeisessÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. MistÃ¤ surkeasta hinnasta myyvÃ¤tkÃ¤Ã¤n he sielunsa; jospa he vain tietÃ¤isivÃ¤t sen!

103. Mutta jos he olisivat uskoneet ja karttaneet pahaa, niin olisi palkkio Jumalalta ollut parempi. Jospa he vain tietÃ¤isivÃ¤t sen!

104. Te jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ sanoko (Profeetalle): Â»Ota vaari meistÃ¤Â», vaan sanokaa: Â»Katso meihinÂ», ja olkaa te kuulijoita. Niin, uskottomia odottaa tuskallinen rangaistus.

105. EivÃ¤t uskottomat niiden joukossa, joilla on PyhÃ¤ kirja, eivÃ¤tkÃ¤ monijumalaiset soisi, ettÃ¤ mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n teille Herraltanne, mutta osoittaessaan laupeutta Jumala valitsee kenet tahtoo; niin, Jumala on rajaton armonsa runsaudessa.

106. Kumotessamme jonkun kohdan ilmoituksestamme tai antaessamme sen unohtua me asetamme paremman tai samanlaisen tilalle. EtkÃ¶ tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala on joka asiassa kaikkivaltias?

107. EtkÃ¶ tiedÃ¤, ettÃ¤ taivasten ja maan yliherruus kuuluu Jumalalle? Paitsi Jumalaa ei teillÃ¤ ole ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eikÃ¤ auttajaa.

108. Vai tahdotteko tehdÃ¤ kysymyksiÃ¤ profeetallenne samalla tavalla, kuin muinoin kyseltiin kaikenlaista Moosekselta? Huomatkoon se, joka valitsee epÃ¤uskon uskon asemesta, ettÃ¤ hÃ¤n eksyy oikealta tieltÃ¤.

109. Monet niiden joukossa, joilla on PyhÃ¤ kirja, toivoisivat voivansa saattaa teidÃ¤t taas epÃ¤uskoisiksi sen jÃ¤lkeen, kun te kerran olette tulleet uskoon, koska he ovat kateellisia, vaikka totuus onkin selvinnyt heille. Olkaa heitÃ¤ kohtaan sÃ¤Ã¤livÃ¤isiÃ¤ ja kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ , kunnes Jumala sanoo sanansa. Katso, Jumala on totisesti kaikkivoipa.

110. Rukoilkaa sÃ¤Ã¤nnÃ¶llisesti ja antakaa almuja! Kaiken hyvÃ¤n, minkÃ¤ teette sieluanne varten, te lÃ¶ydÃ¤tte Jumalan luona. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ ikinÃ¤ te teette.

111. Sanovatpa he: Â»EivÃ¤t ketkÃ¤Ã¤n muut pÃ¤Ã¤se Paratiisiin kuin juutalaiset ja kristityt.Â» Sellainen on heidÃ¤n mielihalunsa. Sano: Â»EsittÃ¤kÃ¤Ã¤ todistukset vÃ¤itteenne puolesta, jos tahdotte pysyÃ¤ totuudessa.Â»

112. Toisin kÃ¤y sen, joka uskossa alistuu Jumalan tahtoon tehden hyvÃ¤Ã¤; hÃ¤n saa palkan Herraltansa: ei mikÃ¤Ã¤n pelko valtaa heitÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

113. Juutalaiset sanovat: Â»Kristityt eivÃ¤t noudata todellisia perusteitaÂ», ja kristityt sanovat: Â»Juutalaisilla ei ole oikeaa perustustaÂ»; kuitenkin he lukevat PyhÃ¤Ã¤ kirjaa. Samalla tavalla ovat puhuneet nekin, jotka eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤. Mutta YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Jumala on ratkaiseva heidÃ¤n vÃ¤lisensÃ¤ kiistaasiat.

114. Kuka tekee suurempaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kuin se, joka estÃ¤Ã¤ toisia lÃ¤hestymÃ¤stÃ¤ Jumalan pyhÃ¤kkÃ¶jÃ¤, jottei niissÃ¤ HÃ¤nen nimeÃ¤Ã¤n mainittaisi, ja aiheuttaa niiden sortumisen. Heille itselleen ei voi suoda pÃ¤Ã¤syÃ¤ niihin muuten kuin pelosta vavisten.

115. HeitÃ¤ odottaa hÃ¤peÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja kauhea rangaistus tulevassa.

116. Jumalalle kuuluu ItÃ¤ ja LÃ¤nsi, ja mihin kÃ¤Ã¤nnyttekin, ovat Jumalan kasvot siellÃ¤; katso, Jumala sulkee olemukseensa kaiken ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

117. Sanovatpa he: Â»Jumala on ottanut itselleen PojanÂ». Ei, HÃ¤nelle yksin kunnia! Totisesti kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on HÃ¤nen; kaikki ovat HÃ¤nelle kuuliaiset.

118. HÃ¤n on taivaan ja maan Luoja; kun HÃ¤n pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ jonkun asian, sanoo HÃ¤n ainoastaan Â»Tapahdu!Â» ja niin tapahtuu. Mutta ne jotka eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤, sanovat: Â»Miksi ei Jumala puhu meille, tai miksi emme saa tunnusmerkkiÃ¤?Â» Niin puhuivat nekin, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t; heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat samankaltaiset. Me olemme osoittanut merkit ihmisille, jotka pysyvÃ¤t varmoissa tiedoissa.

119. Sinut, Muhammed, olemme lÃ¤hettÃ¤nyt totuuden ilmoittajaksi, ilosanoman julistajaksi ja varoittajaksi, eikÃ¤ sinun tarvitse olla vastuussa Helvetin tuleen joutuvista.

120. Mutta juutalaiset ja kristityt eivÃ¤t mielisty sinuun, paitsi ehkÃ¤ kun noudattaisit heidÃ¤n oppiaan. Sano: Â»Jumalan oma ohjaus on totisesti oikea Johdatus.Â» Ja jos sinÃ¤ seuraat heidÃ¤n pyyteitÃ¤Ã¤n kaiken sen jÃ¤lkeen, mikÃ¤ on osaksesi tullut, et sinÃ¤ totisesti ole lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ suojelijaa etkÃ¤ auttajaa Jumalassa.

121. Ne, joille PyhÃ¤n kirjan olemme antanut ja jotka lukevat sitÃ¤, niinkuin sitÃ¤ lukea tulee, uskovat siihen, mutta ne jotka kieltÃ¤vÃ¤t sen, ovat kadotuksen omat.

122. Israelilaiset, muistakaa armoani, jota MinÃ¤ olen teidÃ¤n ylitsenne vuodattanut, sekÃ¤ ettÃ¤ olen korottanut teidÃ¤t kaikkien luotujen yli.

123. Ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin yksikÃ¤Ã¤n sielu ei voi tehdÃ¤ vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n toisen puolesta, jolloin ei mitÃ¤Ã¤n lunnaita oteta vastaan eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vÃ¤litystÃ¤ hyvÃ¤ksytÃ¤, eikÃ¤ kukaan saa toiselta mitÃ¤Ã¤n apua.

124. EntÃ¤ kun Herra koetteli Aabrahamia kÃ¤skyillÃ¤Ã¤n, ja tÃ¤mÃ¤ tÃ¤ytti ne? HÃ¤n sanoi: Â»Tahdon totisesti tehdÃ¤ sinut ihmisten uskonnolliseksi johtajaksi.Â» Aabraham kysyi: Â»TeetkÃ¶ samoin (ihmisten uskonnollisen johtajat) jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤ni?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Minun liittoni ei ulotu vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiin.Â»

125. EntÃ¤ kun Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme temppelin (Mekassa) ihmisten pyhÃ¤kÃ¶ksi ja turvapaikaksi sanoen: Â»Ottakaa rukoushuoneeksenne paikka, mihin Aabraham pysÃ¤htyi (rukoilemaan)Â»? Me velvoitimme Aabrahamin ja Ismaelin puhdistamaan pyhÃ¤kÃ¶n niille, jotka kulkueissa kÃ¤yvÃ¤t sen ympÃ¤ri, jotka vetÃ¤ytyvÃ¤t sinne mietiskelyyn, jotka siellÃ¤ kumartavat ja heittÃ¤ytyvÃ¤t maahan.

126. EntÃ¤ kun Aabraham sanoi: Â»Herrani, tee tÃ¤mÃ¤ turvalliseksi seuduksi ja suo hedelmiÃ¤si sen asukkaille, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Senkin, joka on epÃ¤uskoinen, annan MinÃ¤ nauttia lyhyen ajan; sitten olen syÃ¶ksevÃ¤ hÃ¤net Tulen kidutukseen, joka on surkea matkan pÃ¤Ã¤.Â»

127. Kun Aabraham ja Ismael laskivat Herran huoneen perustuksen, sanoivat he: Â»Herramme, ota vastaan tÃ¤mÃ¤ meiltÃ¤! SinÃ¤, yksin SinÃ¤, suljet kaiken kuuloosi ja tietoosi.

128. Herra, tee meidÃ¤t molemmat Sinulle alamaisiksi (muslimeiksi) ja tee jÃ¤lkelÃ¤isemme yhdeksi kansaksi ja seurakunnaksi, joka on Sinulle alamainen. Osoita meille hartaudenharjoituksemme ja sÃ¤Ã¤li meitÃ¤. SinÃ¤ yksin olet totisesti sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, Armahtaja.

129. Herra, lÃ¤hetÃ¤ myÃ¶s profeetta heidÃ¤n omasta keskuudestaan heidÃ¤n luokseen julistamaan heille ihmeelliset ilmoituksesi, tunnusmerkkisi, opettamaan heille PyhÃ¤Ã¤ kirjaa sekÃ¤ viisautta ja tekemÃ¤Ã¤n heidÃ¤t puhtaaksi. SillÃ¤ SinÃ¤ yksin olet totisesti mahtava, viisas.Â»

130. Kukapa muu hylkÃ¤Ã¤ Aabrahamin uskonnon kuin se, joka pitÃ¤Ã¤ houkkana itseÃ¤Ã¤n? Olemmehan Me valinnut hÃ¤net tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, ja kuoleman jÃ¤lkeen on Aabraham totisesti kuuluva vanhurskasten joukkoon.

131. Kun hÃ¤nen Herransa sanoi hÃ¤nelle: Â»Alistu!Â» hÃ¤n vastasi: Â»Olen antautunut maailmojen Herran alamaiseksiÂ».

132. Ja Aabraham velvoitti poikansakin tÃ¤hÃ¤n, ja samoin Jaakob sanoen:Â»Poikani, Jumala on totisesti valinnut (tosi) uskonnon teille; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis kuolko, ennenkuin olette siihen alistuneetÂ» .

133. Tai olitteko lÃ¤snÃ¤ todistajina, kun Jaakobin kuolema lÃ¤hestyi ja hÃ¤n sanoi pojalleen: Â»KetÃ¤ te aiotte palvella kuolemani jÃ¤lkeen?Â» He vastasivat: Â»Me palvelemme sinun ja isiesi Aabrahamin, Ismaelin ja Iisakin Jumalaa, yhtÃ¤ ainoata Jumalaa, ja olemme HÃ¤nelle alamaisia.Â»

134. Se sukupolvi on siirtynyt pois. He saivat, mitÃ¤ olivat ansainneet. Te saatte, mitÃ¤ te ansaitsette, ettekÃ¤ vastaa siitÃ¤, mitÃ¤ he tekivÃ¤t.

135. Sanovatpa he: Â»KÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ juutalaisiksi tai kristityiksi, niin tulette oikealle tielle.Â» Vastatkaa: Â»Ei, me seuraamme Aabrahamin oppia, koska hÃ¤n oli oikeauskoinen (haniifi) eikÃ¤ kuulunut monijumalaisiin.Â»

136. Sanokaa: Â»Me uskomme Jumalaan ja siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu meille ja mikÃ¤ on ilmoitettu Aabrahamille, Ismaelille, Iisakille ja Jaakobille ja Israelin sukukunnille,

137. siihen, mitÃ¤ Mooses ja Jeesus ovat (Jumalalta ilmoitettavaksi) saaneet ja mitÃ¤ profeetat ovat saaneet julistettavaksi Herraltansa. Emme tee mitÃ¤Ã¤n erotusta yhdenkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n, olemme antautuneet HÃ¤nelle alamaisiksi.Â» Jos he sitten uskovat samoin kuin te, niin he ovat oikealla tiellÃ¤, mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin he ovat luopioita. Jumala on oleva riittÃ¤vÃ¤ suojasi heitÃ¤ vastaan, sillÃ¤ HÃ¤n on kuuleva ja tietÃ¤vÃ¤.

138. Me olemme Jumalan merkitsemiÃ¤, ja keneltÃ¤ on parempi saada tuntomerkkinsÃ¤ kuin Jumalalta? Me olemme HÃ¤nen palvelijoitaan.

139. Sano (PyhÃ¤t kirjoitukset omaaville): Â»KiistelittekÃ¶ kanssamme Jumalasta, kun hÃ¤n on sekÃ¤ meidÃ¤n Herramme ettÃ¤ teidÃ¤n Herranne? MeillÃ¤ on omat tekomme ja teillÃ¤ on omat tekonne, ja me turvaudumme HÃ¤neen vilpittÃ¶mÃ¤sti.Â»

140. Vai sanotteko: Â»Aabraham, Ismael, Iisak ja jaakob ja Israelin sukukunnat olivat totisesti joko juutalaisia tai kristittyjÃ¤?Â» Sano: Â»Kumpi tietÃ¤Ã¤ paremmin, te vai Jumala? Ja kuka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka salaa todistuksen, jonka on saanut Jumalalta? EikÃ¤ Jumala ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.Â»

141. Se sukupolvi on siirtynyt pois. Se on saanut, mitÃ¤ oli ansainnut; te saatte, mitÃ¤ te ansaitsette. EttekÃ¤ te joudu vastaamaan siitÃ¤, mitÃ¤ he tekivÃ¤t.

142. MielettÃ¶mÃ¤t ihmiset tulevat sanomaan: Â»MikÃ¤ on kÃ¤Ã¤ntÃ¤nyt heidÃ¤t pois heidÃ¤n kiblastaan, jota pÃ¤in he ennen suuntautuivat rukoillessaan?Â» Sano: Â»Jumalalle kuuluu ItÃ¤ ja LÃ¤nsi. HÃ¤n johtaa kenet tahtoo oikealle tielle.Â»

143. Siten Me olemme tehnyt teidÃ¤t (arabialaiset) vÃ¤littÃ¤jÃ¤kansaksi, ettÃ¤ te olisitte todistajia ihmisten edessÃ¤ ja profeetta Muhammed olisi todistajana teidÃ¤n edessÃ¤nne. Kiblan, johon te ennen suuntauduitte, mÃ¤Ã¤rÃ¤simme ainoastaan erottaaksemme sen, joka seuraa profeettaa, siitÃ¤, joka perÃ¤ytyy hÃ¤nen luotaan takaisin. ja se oli totisesti vaikea koetus, paitsi niille, joita Jumala johtaa; mutta Jumalan tarkoitus ei ollut tehdÃ¤ uskoanne turhaksi, sillÃ¤ Jumala on totisesti lempeÃ¤ ja laupias ihmisiÃ¤ kohtaan.

144. Olemme nÃ¤hnyt, kuinka kasvosi (rukoillessasi) harhailivat sinne tÃ¤nne taivasta kohti, mutta vastedes tahdomme totisesti kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ kasvosi Kiblaan pÃ¤in, joka on sinua tyydyttÃ¤vÃ¤. KÃ¤Ã¤nnÃ¤ siis kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan. Ja te, muslimit, missÃ¤ olettekaan, kÃ¤Ã¤ntÃ¤kÃ¤Ã¤ rukoillessaane kasvonne sinne. Katso, ne jotka PyhÃ¤n kirjan ovat saaneet, tietÃ¤vÃ¤t totisesti,ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ (ilmoitus) on heidÃ¤n Herraltansa, eikÃ¤ Jumala ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ he tekevÃ¤t. Vaikka sinÃ¤ nÃ¤ytÃ¤tkin niille, jotka ovat PyhÃ¤n kirjan saaneet, kaikkia mahdollisia tunnusmerkkejÃ¤, eivÃ¤t he suuntaudu sinun kiblasi mukaan.

145. SinÃ¤kÃ¤Ã¤n et voi suuntautua heidÃ¤n kiblansa mukaan, eivÃ¤t erÃ¤Ã¤t heistÃ¤kÃ¤Ã¤n suuntaudu toisten kiblan mukaan, mutta jos sinÃ¤ suuntaudut heidÃ¤n toivomustensa mukaan kaiken sen tiedon jÃ¤lkeen, mikÃ¤ osaksesi on tullut, niin kuulut totisesti vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiin.

146. Ne (profeetat), joille olemme PyhÃ¤n kirjan antanut, tuntevat sen yhtÃ¤ hyvin, kuin he tuntevat omat poikansa, mutta osa heistÃ¤ salaa totuuden vastoin parempaa tietoaan.

147. Totuus tulee Herraltasi; siksi Ã¤lÃ¤ kuulu epÃ¤ilijÃ¶iden joukkoon.

148. Jokaisella on nyt mÃ¤Ã¤rÃ¤tty suunta, johon hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy (rukoillessaan); niin kilpailkaa nyt siis toistenne kanssa hyvissÃ¤ teoissa. MissÃ¤ olettekin, on Jumala johdattava teidÃ¤t yhteen; Jumala on totisesti kaikkivaltias.

149. MistÃ¤ tuletkin, kÃ¤Ã¤nnÃ¤ kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan, sillÃ¤ tÃ¤mÃ¤ on totuus Herraltasi, eikÃ¤ Jumala ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.

150. MistÃ¤ tuletkin, kÃ¤Ã¤nnÃ¤ kasvosi Rauhoitetun temppelin suuntaan, ja missÃ¤ olettekin, muslimit, kÃ¤Ã¤ntÃ¤kÃ¤Ã¤ kasvonne sinne rukoillessanne, jottei muille ihmisille jÃ¤isi mitÃ¤Ã¤n sanomista teitÃ¤ vastaan, paitsi sellaisille, jotka vÃ¤Ã¤rin tekevÃ¤t. Mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶ heitÃ¤, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Minua ja tehkÃ¤Ã¤ tÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ MinÃ¤ voisin saattaa suosioni teille tÃ¤ydelliseksi, jotta te pysyisitte oikealla tiellÃ¤.

151. Me olemme lÃ¤hettÃ¤neet profeetan teidÃ¤n omasta keskuudestanne luoksenne, jotta hÃ¤n julistaisi teille tunnusmerkkimme ja tekisi teidÃ¤t puhtaaksi, opettaisi teille PyhÃ¤Ã¤ kirjaa sekÃ¤ viisautta ja opettaisi teille, mitÃ¤ ette ennen tietÃ¤neet.

152. Muistakaa siis Minua, niin MinÃ¤ olen muistava teitÃ¤. Osoittakaa Minulle kiitollisuutta Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kieltÃ¤kÃ¶ minua.

153. Te jotka uskotte, etsikÃ¤Ã¤ apua kÃ¤rsivÃ¤llisyydestÃ¤ ja rukouksesta. Jumala on totisesti kÃ¤rsivÃ¤llisten kanssa.

154. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ sanoko Â»kuolleiksiÂ» niitÃ¤, jotka surmataan Jumalan asian tÃ¤hden. Ei, hehÃ¤n elÃ¤vÃ¤t, vaikka te ette sitÃ¤ tajua.

155. Totisesti Me koettelemme teitÃ¤ pelolla, nÃ¤lÃ¤llÃ¤, omaisuuden, hengen ja sadon menetyksellÃ¤. Kuitenkin, Muhammed, vie kÃ¤rsivÃ¤llisille riemullinen sanoma.

156. Niille, jotka koettelemusten heitÃ¤ kohdatessa sanovat: Â»Me kuulumme totisesti Jumalalle ja hÃ¤nen luokseen me palaammeÂ»,

157. sellaisille tulee siunausta ja laupeutta heidÃ¤n Herraltaan, ja nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka ovat oikealla tiellÃ¤.

158. Katso, as-Safan ja al-Marwan kukkulat kuuluvat Jumalan muistomerkkeihin, ja sille, joka tekee pyhiinvaelluksen (Kaaban) temppeliin tai kÃ¤y siellÃ¤, ei siis lueta synniksi, jos hÃ¤n suorittaa kÃ¤velyt niiden ympÃ¤ri (vaikka pakanatkin niin tekevÃ¤t). Jos joku vapaaehtoisesti tekee hyvÃ¤Ã¤, niin Jumala totisesti muistaa sen, HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

159. Ne jotka salaavat selvÃ¤t todistukset ja MeidÃ¤n ilmoittamamme johdatuksen, senjÃ¤lkeen kun olemme selittÃ¤nyt ne (tÃ¤ssÃ¤) PyhÃ¤ssÃ¤ kirjassa, heidÃ¤t kiroaa Jumala ja heitÃ¤ kiroavat kaikki, joilla on valta kirota,

160. paitsi jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t, tekevÃ¤t parannuksen ja tuovat totuuden julki. MinÃ¤ sÃ¤Ã¤lin katuvia, koska olen sÃ¤Ã¤livÃ¤, armollinen. 161. Niitten yllÃ¤, jotka ovat uskottomia ja kuolevat epÃ¤uskossaan, lepÃ¤Ã¤ totisesti sekÃ¤ Jumalan ja enkelien ettÃ¤ kaikkien ihmisten kirous

161. paitsi jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t, tekevÃ¤t parannuksen ja tuovat totuuden julki. MinÃ¤ sÃ¤Ã¤lin katuvia, koska olen sÃ¤Ã¤livÃ¤, armollinen. Niitten yllÃ¤, jotka ovat uskottomia ja kuolevat epÃ¤uskossaan, lepÃ¤Ã¤ totisesti sekÃ¤ Jumalan ja enkelien ettÃ¤ kaikkien ihmisten kirous

162. ja se pysyy ikuisesti, eikÃ¤ heidÃ¤n rangaistustansa lievennetÃ¤ eikÃ¤ heille suoda armonaikaa.

163. TeidÃ¤n Jumalanne on ainoa Jumala; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n, laupias, armollinen.

164. Katso, taivasten ja maan jÃ¤rjestyksessÃ¤, yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vaihtelussa, laivojen purjehtimisessa merellÃ¤ niiden kuljettaessa sellaista, joka hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ ihmisiÃ¤, vedessÃ¤, jonka Jumala taivaasta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ ja jolla hÃ¤n elvyttÃ¤Ã¤ maan sen horrostilan jÃ¤lkeen, kaikenlaisten elÃ¤inten leviÃ¤misessÃ¤ yli maan, tuulten suunnassa ja pilvien nÃ¶yrÃ¤ssÃ¤ kulussa

taivaan ja maan vÃ¤lillÃ¤, on totisesti tunnusmerkkejÃ¤ (Jumalan kaikkivaltiudesta) ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

165. Ihmisten joukossa on niitÃ¤, jotka Jumalan rinnalle asettavat palveltavikseen muita, joita he rakastavat niin, kuin heidÃ¤n tulisi vain Jumalaa rakastaa; mutta ne, jotka uskovat, rakastavat Jumalaa yli kaiken. Jospa vain ne, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤rin, kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t, ettÃ¤ kaikki valta kuuluu Jumalalle ja ettÃ¤ Jumala on ankara rangaistessaan! He saavat osakseen tuomion (sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤),

166. jolloin ne, jotka on otettu esikuviksi, luopuvat niistÃ¤, jotka seurasivat heitÃ¤, jolloin he saavat kokea rangaistuksen ja yhteys heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n katkeaa.

167. ja ne, jotka olivat seuranneet esikuviaan, sanovat: Â»Olisipa meillÃ¤ joku palaamisen mahdollisuus, niin me luopuisimme heistÃ¤, kuten he ovat luopuneet meistÃ¤.Â» Niin on Jumala heidÃ¤n kauhukseen nÃ¤yttÃ¤vÃ¤ heille heidÃ¤n omat tekonsa, eivÃ¤tkÃ¤ he tule pÃ¤Ã¤semÃ¤Ã¤n pois Tulesta.

168. Oi ihmiset, syÃ¶kÃ¤Ã¤ kaikkea maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, mikÃ¤ on sallittua ja hyvÃ¤Ã¤, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko saatanan jÃ¤lkiÃ¤. HÃ¤n on totisesti teidÃ¤n leppymÃ¤tÃ¶n vihollisenne.

169. HÃ¤n kÃ¤skee teitÃ¤ vain syntiin ja tÃ¶rkeyksiin sekÃ¤ opettaa vÃ¤ittÃ¤mÃ¤Ã¤n Jumalasta sitÃ¤, mitÃ¤ ette tiedÃ¤.

170. Kun heille sanotaan: Â»Noudattakaa, mitÃ¤ Jumala on ilmaissutÂ», he vastaavat: Â»Ei, me tahdomme noudattaa niitÃ¤ tapoja, jotka olemme havainneet isillÃ¤mme olleen.Â» EntÃ¤ silloinkin, kun heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n ymmÃ¤rtÃ¤neet eivÃ¤tkÃ¤ olleet oikealla tiellÃ¤?

171. Profeetan suhde niihin, jotka ovat uskottomia, on sama kuin sen, joka kutsuu olentoja, jotka eivÃ¤t erota muuta kuin Ã¤Ã¤nen ja huudon, jotka ovat kuuroja, mykkiÃ¤ ja sokeita, niin etteivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n ymmÃ¤rrÃ¤.

172. Te jotka uskotte, syÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, jota Me teille suonut olemme, ja kantakaa Jumalalle kiitokseksenne, jos hÃ¤n on teille se, ketÃ¤ todella palvelette.

173. HÃ¤n on ainoastaan kieltÃ¤nyt teitÃ¤ syÃ¶mÃ¤stÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n kuolleen tai pedon repimÃ¤n elÃ¤imen lihaa, verta, sianlihaa ja sellaista, jota teurastettaessa on mainittu jonkun toisen kuin Jumalan nimi. Mutta jos jotakuta hÃ¤tÃ¤ pakottaa, eikÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ ole siihen himoa eikÃ¤ ole rikollista aikomusta, niin se ei ole mikÃ¤Ã¤n synti hÃ¤nelle; katso, Jumala on armahtavainen ja laupias.

174. Ne, jotka salaavat jotain PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta, joka on Jumalan Ilmoitus, ja vaihtavat sen mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤n arvoihin, eivÃ¤t totisesti tule tÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤n vatsaansa muulla kuin tulella. Jumala ei ole puhuva heille YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ eikÃ¤ vapahtava heitÃ¤, vaan heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus.

175. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka harhaan kÃ¤yden ovat Johdatuksesta luopuneet ja vaihtaneet anteeksiannon rangaistukseen; kuinka itsepintaisesta he pyrkivÃ¤tkÃ¤Ã¤n Tuleen!

176. ja tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ Jumala on lÃ¤hettÃ¤nyt Kirjan, joka sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ totuuden; ne jotka rakentavat riitoja tÃ¤mÃ¤n Kirjan johdosta, menevÃ¤t pitkÃ¤lle uhmassa.

177. Hurskautta ei ole se, ettÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤tte kasvonne ItÃ¤Ã¤n tai LÃ¤nteen, vaan hurskaita ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, enkeleihin, PyhÃ¤Ã¤n kirjaan ja profeettoihin ja rakkaudesta HÃ¤neen antavat omaisuudestaan omaisilleen, orvoille, kÃ¶yhille, vaeltajille, kerjÃ¤lÃ¤isille ja orjien vapauttamiseksi sekÃ¤ harrastavat oikeata rukouselÃ¤mÃ¤Ã¤, antavat almuja, tehtyÃ¤Ã¤n jonkun sopimuksen tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t sen, jotka ovat kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ahdistuksessa, vastoinkÃ¤ymisessÃ¤ ja puutteen aikana; nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka ovat vanhurskaita, niin, nÃ¤mÃ¤ ovat jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isiÃ¤.

178. Teille, jotka uskotte, on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty verenkosto murhatapauksissa: vapaa mies vapaasta, orja orjasta ja nainen naisesta, mutta jos joku saa sen jotenkin muuten anteeksi (loukatulta) veljeltÃ¤, on se jÃ¤rjestettÃ¤vÃ¤ asianmukaisella tavalla ja hyvitettÃ¤vÃ¤ runsaalla mitalla.

179. TÃ¤mÃ¤ on lievitys ja laupeudenosoitus Herraltamme, mutta sitÃ¤, joka tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen rikkoo, odottaa tuskallinen rangaistus. Verenkosto varjelee teidÃ¤n henkeÃ¤nne, jotta te, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤, karttaisitte pahaa.

180. Teille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ettÃ¤ kun joku teistÃ¤ on kuolemansairaana ja jÃ¤ttÃ¤Ã¤ jÃ¤lkeensÃ¤ jotakin omaisuutta, niin hÃ¤n laatikoon rehellisesti testamentin vanhempien ja lÃ¤himpien omaisten hyvÃ¤ksi. TÃ¤mÃ¤ on kaikkien pahaa karttavien velvollisuus.

181. Jos joku muuttaa testamenttia, sen jÃ¤lkeen kuin on sen kuullut, luetaan se synniksi vain niille, jotka sitÃ¤ muuttavat. Katso, Jumala on totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

182. Mutta jos joku pelkÃ¤Ã¤ testamentin tekijÃ¤n olevan harhassa tai vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤ ja oikoo asioita rakentaakseen rauhaa (perillisten vÃ¤lillÃ¤), niin ei sitÃ¤ lueta hÃ¤nelle synniksi. Jumala on totisesti armahtavainen ja laupias.

183. TeidÃ¤n, jotka uskotte, tulee paastota, samoin kuin piti paastota niidenkin, jotka ennen teitÃ¤ elivÃ¤t, jotta karttaisitte pahaa.

184. (Paastottava on) mÃ¤Ã¤rÃ¤tyt pÃ¤ivÃ¤t. Mutta jos joku teistÃ¤ on sairas tai matkoilla, on hÃ¤nen paastottava joinakin muina pÃ¤ivinÃ¤, ja niiden, jotka siihen pystyvÃ¤t, on paaston korvaukseksi ravittava joitakin kÃ¶yhiÃ¤. Jos joku vapaaehtoisesti tekee hyvÃ¤n tyÃ¶n, on se hÃ¤nelle parempi. Mutta paastoaminen on teille kuitenkin kaikkein parasta (s.o. paastoamalla parhaiten tÃ¤ytÃ¤tte Jumalan tahdon); tÃ¤mÃ¤ olkoon sanottu teille tiedoksi.

185. Â»RamadaanÂ» on se kuukausi, jolloin Koraani annettiin opastukseksi ihmisille ja selvÃ¤ksi todistukseksi (Jumalan) johdatuksesta, jotta hylÃ¤ttÃ¤isiin paha ja valittaisiin hyvÃ¤; tÃ¤mÃ¤n kuukauden aikana paastotkoon se teistÃ¤, joka on kotioloissaan, mutta jos joku on sairas tai, matkoilla, on hÃ¤nen sen sijaan (muuna aikana) paastottava yhtÃ¤ monta muuta pÃ¤ivÃ¤Ã¤. Jumala tahtoo tehdÃ¤ sen teille helpoksi eikÃ¤ tarkoita sitÃ¤ teille taakaksi, - jotta paastopÃ¤ivienne luku tÃ¤yttyisi ja te ylistÃ¤isitte Jumalaa HÃ¤nen johdatuksensa tÃ¤hden sekÃ¤ olisitte HÃ¤nelle kiitollisia.

186. Kun palvelijana sinulta kysyvÃ¤t jotakin Minusta, olen totisesti lÃ¤hellÃ¤; MinÃ¤ kuulen anovaisen rukouksen, kun hÃ¤n huutaa Minua avukseen. Niin kuulkoot hekin Minun kutsuni ja luottakoot Minuun, jotta he seuraisivat oikeata Johdatusta.

187. Paastonaikana teidÃ¤n on sallittu Ã¶isin olla vaimojenne luona; he ovat teidÃ¤n verhonne, ja te olette heidÃ¤n verhonsa. Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ te aikaisemmin kiusasitte itseÃ¤nne pidÃ¤ttyvÃ¤isyydellÃ¤; siksi on HÃ¤n sÃ¤Ã¤linyt teitÃ¤, HÃ¤n on suvaitsevainen. Olkaa siis yhteydessÃ¤ heidÃ¤n kanssaan ja etsikÃ¤Ã¤ sitÃ¤, minkÃ¤ Jmala on teille mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt; syÃ¶kÃ¤Ã¤ ja juokaa aamuhÃ¤mÃ¤riin asti, kunnes vaalea lanka selvÃ¤sti erottuu mustasta. Mutta sitten noudattakaa tarkoin paastoa yÃ¶n tuloon saakka Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ koskeko heihin, vaan omistautukaa hartaudenharjoituksille rukoushuoneissa. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan asettamat rajat; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis sinÃ¤ aikana koskeko heihin. Niin selittÃ¤Ã¤ Jumala ihmisille tunnusmerkkinsÃ¤, jotta te karttaisitte pahaa.

188. Ã„lkÃ¤Ã¤ keskenÃ¤nne kuluttako omaisuuttanne turhuuteen Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ sillÃ¤ lahjoko tuomareita, jotta syntisesti ja vastoin parempaa tietoanne saisitte nauttia jotakin toisten omaisuudesta.

189. He tiedustelevat sinulta, Muhammed, uuden kuun merkitystÃ¤. Sano: Kuunvaiheet ovat mÃ¤Ã¤rÃ¤tyt ihmisten ajanlaskua ja toivioretkiÃ¤ varten. Hurskautta ei ole se, ettÃ¤ te menette taloon takatietÃ¤ (kuten taikojen palvojat ajoittain), vaan hurskaita ovat ne, jotka karttavat pahaa. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ taloon portin kautta ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta menestyisitte.

190. Taistelkaa Jumalan retkellÃ¤ niitÃ¤ vastaan, jotka vastaanne sotaa kÃ¤yvÃ¤t, mutta itse Ã¤lkÃ¤Ã¤ aiheetta hyÃ¶kÃ¤tkÃ¶. Totisesti Jumala ei rakasta rauhanrikkojia.

191. Surmatkaa heidÃ¤t, missÃ¤ heidÃ¤t tapaattekin, ja karkoittakaa heidÃ¤t joka paikasta, mistÃ¤ he ajoivat pois teidÃ¤t, sillÃ¤ pakanuuteen kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤minen on pahempi kuin murha. Mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ taistelko heitÃ¤ vastaan Rauhoitetun temppelin lÃ¤hellÃ¤, jolleivÃ¤t he hyÃ¶kkÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤llenne siellÃ¤; mutta jos he hyÃ¶kkÃ¤Ã¤vÃ¤t, niin tappakaa heidÃ¤t. Sellainen on oleva uskottomien palkka.

192. Mutta jos he lakkaavat taistelemasta, niin on Jumala totisesti armahtavainen ja laupias.

193. Taistelkaa heitÃ¤ vastaan, kunnes pakanuuden viettelys lakkaa ja keskuudessamme vakiintuu ainoan Jumalan palveleminen. Mutta jos he herkeÃ¤vÃ¤t, Ã¤lkÃ¶Ã¶n vallitko vihollisuutta muita kuin uskottomia vastaan.

194. Rauhoitettu kuukausi kostetaan (sen rikkojille) rauhoitetulla kuukaudella ja pyhitetyt paikat vastaavilla. ja jos joku ryhtyy sotaan teitÃ¤ vastaan, niin ahdistakaa hÃ¤ntÃ¤ samalla tavalla, kuin hÃ¤n ahdisti teitÃ¤. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on niiden kanssa, jotka karttavat pahaa.

195. Uhratkaa omaisuuttanne Jumalan asian hyvÃ¤ksi; Ã¤lkÃ¤Ã¤ syÃ¶ksykÃ¶ turmioon, tehkÃ¤Ã¤ hyvÃ¤Ã¤. Katso, Jumala rakastaa hyvÃ¤ntekijÃ¶itÃ¤.

196. Suorittakaa pyhiinvaelluksenne, kÃ¤ykÃ¤Ã¤ Jumalan kunniaksi pyhÃ¤ssÃ¤ paikassa (Mekassa). Mutta jos olette estetyt, niin

lÃ¤hettÃ¤kÃ¤Ã¤ jotakin uhrattavaa, mikÃ¤ on helposti saatavissa; Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ ajelko pÃ¤Ã¤tÃ¤nne, ennenkuin uhrinne on tullut perille mÃ¤Ã¤rÃ¤paikkaansa. Mutta jos joku teistÃ¤ on sairas tai pÃ¤Ã¤ssÃ¤ olevan vamman vaivaama, niin hÃ¤n hyvittÃ¤kÃ¶Ã¶n saman paastolla, almujenannolla tai uhrina. Ja kun sitten olette turvassa vihollisilta, niin se, joka rajoittuu kÃ¤yntiin pyhÃ¤kÃ¶ssÃ¤, lykÃ¤ten pyhiinvaelluksensa, antakoon jonkun uhrin, joka on helposti saatavissa; se taas, joka sitÃ¤ ei voi hankkia, paastotkoon kolme pÃ¤ivÃ¤Ã¤ (vastaisen pyhiinvaelluksensa aikana) ja seitsemÃ¤n palattuaan,yhteensÃ¤ kymmenen pÃ¤ivÃ¤Ã¤. TÃ¤mÃ¤ koskee sitÃ¤, jonka omaiset eivÃ¤t ole Rauhoitetun pyhÃ¤kÃ¶n alueella; tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on ankara rangaistessaan.

197. Pyhiinvaellus tapahtuu vain mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyinÃ¤ kuukausina; jos joku pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ suorittaa pyhÃ¤n matkan nÃ¤iden kuukausien aikana, olkoon hÃ¤neltÃ¤ yhteys naiseen, laittomuus ja riita pyhiinvaelluksen aikana kielletty. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ teettekÃ¤Ã¤n, Jumala tietÃ¤Ã¤ sen. Ja varustautukaa matkaevÃ¤illÃ¤. Paras matkaevÃ¤s on jumalanpelko; tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Minua kohtaan te, joilla on ymmÃ¤rrys.

198. Ei ole mikÃ¤Ã¤n synti koettaa hankkia (kaupanteolla) itsellenne jotakin Herranne rikkauksista. Mutta kun te joukoissa kiiruhdatte alas Arafaatilta, niin rukoilkaa Jumalaa rauhoitetulla muistopaikalla. Muistakaa HÃ¤ntÃ¤ silloin HÃ¤nen johdatuksensa tÃ¤hden, sillÃ¤ ennen te totisesti kuuluitte eksyneisiin.

199. Kiiruhtakaa sitten eteenpÃ¤in samasta paikasta kuin vaeltajain joukot ja rukoilkaa Jumalalta anteeksiantoa. Katso, Jumala on armahtavainen ja laupias.

200. Ja kun olette suorittaneet hartaudenharjoituksenne, niin muistakaa Jumalaa, samoinkuin muistelitte isiÃ¤nne , jopa vielÃ¤ hartaammin. Ihmisten joukossa on sellaisia, jotka sanovat: Â»Herramme, anna meille kaikkea tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤!Â» NÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t saa mitÃ¤Ã¤n osaa tulevassa.

201. Mutta on sellaisiakin, jotka sanovat: Â»Herra, anna meille hyvÃ¤Ã¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja hyvÃ¤Ã¤ tulevassa ja varjele meitÃ¤ Tulen rangaistuksesta!Â»

202. NÃ¤ille on varattu osansa siitÃ¤, mitÃ¤ ovat ansainneet, sillÃ¤ Jumala on nopea tilinteossa.

203. Muistelkaa Jumalaa mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyinÃ¤ pÃ¤ivinÃ¤. Jos joku rientÃ¤Ã¤ paria pÃ¤ivÃ¤Ã¤ varhemmin, niin ei hÃ¤nelle sitÃ¤ viaksi lueta, tai jos joku viivÃ¤htÃ¤Ã¤, ei hÃ¤nellekÃ¤Ã¤n sitÃ¤ syyksi lueta, kunhan hÃ¤n vain karttaa pahaa. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ teidÃ¤t kootaan HÃ¤nen luokseen.

204. Ihmisten joukosta tapaat sellaisenkin, jonka puhe maallisesta elÃ¤mÃ¤stÃ¤ miellyttÃ¤Ã¤ sinua ja joka kutsuu Jumalaa sen todistajaksi, mikÃ¤ on hÃ¤nen sydÃ¤messÃ¤Ã¤n, vaikka hÃ¤n onkin sitkein vastustajasi.

205. Ja niin pian kuin hÃ¤n on kÃ¤Ã¤ntÃ¤nyt selkÃ¤nsÃ¤, kiiruhtaa hÃ¤n saamaan aikaan pahennusta tÃ¤ssÃ¤ maassa ja levittÃ¤mÃ¤Ã¤n jumalattomuutta turmellakseen sekÃ¤ kylvÃ¶t ettÃ¤ karjan, mutta Jumala ei rakasta pahuutta.

206. Kun hÃ¤nelle sanotaan: Â»PelkÃ¤Ã¤ Jumalaa!Â» vetÃ¤Ã¤ ylpeys hÃ¤net syntiin. HelvetissÃ¤ maksetaan hÃ¤nelle hÃ¤nen ansionsa mukaan. MikÃ¤ surkea olinpaikka!

207. Ihmisten joukossa tapaat sellaisenkin, joka myy itsensÃ¤ (orjaksi) tehdÃ¤kseen Jumalalle otollisen tyÃ¶n; ja Jumala on lempeÃ¤ orjiaan kohtaan.

208. Te, jotka uskotte, tulkaa kaikki kuuliaisiksi HÃ¤nelle Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko saatanan jÃ¤lkiÃ¤. HÃ¤n on totisesti teidÃ¤n ilmeinen vihollisenne.

209. Ja jos te rupeatte luopumaan uskosta, senjÃ¤lkeen kuin olette saaneet selvÃ¤t todistukset, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on mahtava ja viisas.

210. EivÃ¤tkÃ¶ he (epÃ¤uskoiset) juuri sitÃ¤ odota, ettÃ¤ Jumala tulisi heidÃ¤n luokseen pilvien varjossa enkeleineen? Silloinhan asia jo olisi ratkaistu. Ei, kaikki asiat palaavat Jumalan tuomittaviksi.

211. Kysy Israelin lapsilta, kuinka monta selvÃ¤Ã¤ tunnusmerkkiÃ¤ olemme antanut heille. Mutta jos joku vaihtaa pois Jumalan armon, senjÃ¤lkeen kuin se on tullut hÃ¤nen osakseen, on Jumala totisesti ankara rankaisemaan.

212. Maallista elÃ¤mÃ¤Ã¤ ihailevat ne, jotka ovat uskottomia ja pilkkaavat uskovaisia. Mutta ne, jotka tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t velvollisuutensa Jumalaa kohtaan, joutuvat YlÃ¶snousemisen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤n ylÃ¤puolelleen. Jumala antaa runsaasti kenelle

tahtoo.

213. Ihmisten muodostaessa yhden ainoan uskonnollisen yhdyskunnan Jumala lÃ¤hetti profeettoja ilosanoman tuojiksi ja varoittajiksi ja ilmoitti heidÃ¤n kauttaan PyhÃ¤n kirjan, jonka totuus kykeni ratkaisemaan kaiken, mistÃ¤ ihmiset kiistelivÃ¤t. Ja juuri ne, joille Kirja annettiin, riitelivÃ¤t siitÃ¤ keskinÃ¤isen vihansa vuoksi, vaikka olivat saaneet selvÃ¤t todistukset. Mutta uskovaisia Jumalan tahto johti siihen totuuteen, josta nuo keskenÃ¤nsÃ¤ kiistelivÃ¤t; sillÃ¤ Jumala ohjaa kenet tahtoo oikealle tielle.

214. Vai luuletteko, ettÃ¤ saatte astua Paratiisiin, vaikka teille ei ole vielÃ¤ tapahtunut mitÃ¤Ã¤n sellaista kuin niille, jotka ovat nukkuneet pois ennen teitÃ¤? HÃ¤tÃ¤ ja vastoinkÃ¤ymiset kohtasivat heitÃ¤; oli kuin maanjÃ¤ristys olisi viskellyt heitÃ¤, niin ettÃ¤ Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s ja uskovaiset hÃ¤nen ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n huusivat: Â»Milloin tulee Jumalan apu?Â» Katso, Jumalan avun tÃ¤ytyy jo olla lÃ¤hellÃ¤.

215. He kysyvÃ¤t sinulta, Muhammed, kenelle ja mitÃ¤ heidÃ¤n on pois annettava. Sano: Â»Se, minkÃ¤ pois lahjoitatte, antakaa vanhemmillenne, lÃ¤heisille omaisillenne, orvoille, kÃ¶yhille ja vaeltajille, ja mitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ teette, Jumala tietÃ¤Ã¤ sen totisesti.Â»

216. TeidÃ¤t on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty sotimaan, vaikka se on teille vastenmielistÃ¤. Mutta voi sattua, ettÃ¤ teillÃ¤ on vastenmielisyys jotakin asiaa kohtaan, vaikka se on teille hyÃ¶dyllinen, ja voipa sattua, ettÃ¤ teillÃ¤ on halu johonkin, vaikka se on vahingollista teille. Jumala tietÃ¤Ã¤, mutta te ette tiedÃ¤.

217. He kysyvÃ¤t sinulta, Muhammed, onko taisteltava rauhoitetun kuukauden aikana. Sano: Â»Taisteleminen sen aikana on raskas synti; mutta kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤minen Jumalan tieltÃ¤, Jumalan kiel~ tÃ¤minen, Rauhoitetun temppelin hÃ¤pÃ¤iseminen ja kÃ¤vijÃ¶iden ajaminen pois sieltÃ¤ on vielÃ¤ pahempaa Jumalan silmissÃ¤. SillÃ¤ pakanuuteen kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤minen on pahempi kuin murha.Â» He eivÃ¤t lakkaa sotimasta teitÃ¤ vastaan, ennenkuin ovat saaneet, mikÃ¤li voivat, teidÃ¤t luopumaan uskonnostanne. Mutta niiden teot, jotka luopuvat uskonnostaan ja kuolevat uskottomuudessaan, tulevat olemaan turhia sekÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, heistÃ¤ tulee Tulen asukkaita ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

218. Jotka uskovat ja jotka ovat kotiseutunsa jÃ¤ttÃ¤neet vainottuina ja taistelleet Jumalan retkellÃ¤, nÃ¤mÃ¤ voivat totisesti luottaa Jumalan laupeuteen, sillÃ¤ Jumala on armollinen ja laupias.

219. He kysyvÃ¤t sinulta, onko viini ja uhkapeli sallittua. Sano: Â»Molempiin sisÃ¤ltyy suuri synti, vaikkakin niistÃ¤ on joitakin etuja ihmisille ; kuitenkin on synti suurempi kuin hyÃ¶ty.Â» VielÃ¤ he kysyvÃ¤t, mitÃ¤ heidÃ¤n on lahjoitettava pois. Sano: Â»Se, mitÃ¤ teillÃ¤ on liikaaÂ». Niin selittÃ¤Ã¤ Jumala tunnusmerkit teille. jotta osaisitte miettiÃ¤

220. tÃ¤tÃ¤ ja tulevaista elÃ¤mÃ¤Ã¤. He kysyvÃ¤t sinulta myÃ¶s, miten on meneteltÃ¤vÃ¤ orpojen suhteen. Sano: Â»Parasta on keventÃ¤Ã¤ heidÃ¤n kohtaloaanÂ». Jos elÃ¤mÃ¤nolot yhdistÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t heihin, niin ovat he teidÃ¤n veljiÃ¤nne. Jumala erottaa sen, joka pahentaa sitÃ¤, joka parantaa, ja jos Jumalasi tahtoisi, voisi HÃ¤n teidÃ¤tkin masentaa; Jumala on totisesti mahtava, viisas.

221. Ã„lkÃ¤Ã¤ naiko monijumalaisia naisia, elleivÃ¤t he kÃ¤Ã¤nny uskoon. Uskovainen orjatar on totisesti parempi kuin monijumalainen vapaa nainen, vaikkapa tÃ¤mÃ¤ miellyttÃ¤isi teitÃ¤ enemmÃ¤n. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ antako tyttÃ¤riÃ¤nne vaimoiksi monijumalaisille, ennenkuin he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t uskoon. Uskovainen orja on totisesti parempi kuin vapaa monijumalainen, vaikkapa jÃ¤lkimmÃ¤inen miellyttÃ¤isi teitÃ¤ enemmÃ¤n. NÃ¤mÃ¤ johdattavat teidÃ¤t Tuleen, mutta Jumala kutsuu Paratiisiin ja armahdukseen ja selittÃ¤Ã¤ tunnusmerkkinsÃ¤ ihmisille, jotta he pitÃ¤isivÃ¤t ne mielessÃ¤Ã¤n.

222. He kysyvÃ¤t sinulta, Muhammed, miten on meneteltÃ¤vÃ¤ naisen kuukautispuhdistuksen aikana. Sano: Â»Se on heidÃ¤n pahoinvointinsa; karttakaa siis naisia puhdistuksen aikana Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ lÃ¤hestykÃ¶ heitÃ¤, ennenkuin ovat puhdistuneet. Mutta kun he ovat puhdistuneet, kÃ¤ykÃ¤Ã¤ heidÃ¤n luonaan, kuten Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt. Jumala rakastaa totisesti HÃ¤nen puoleensa kÃ¤Ã¤ntyneitÃ¤ ja rakastaa niitÃ¤, jotka pitÃ¤vÃ¤t itseÃ¤Ã¤n puhtaina.Â»

223. Vaimonne ovat teidÃ¤n vaimonne, kÃ¤ykÃ¤Ã¤ vainiollanne mielenne mukaan, mutta suorittakaa myÃ¶s ensin jotakin hyvÃ¤Ã¤ sielujenne puolesta. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ tulette kohtaamaan hÃ¤net. Julista, Muhammed, uskovaisille ilosanomaa!

224. Ã„lkÃ¤Ã¤ siten vannoko Jumalan kautta, ettÃ¤ se estÃ¤isi teitÃ¤ olemasta hurskaita, pelkÃ¤Ã¤mÃ¤stÃ¤ Jumalaa ja tekemÃ¤stÃ¤ oikeutta ihmisille: onhan Jumala kuuleva ja tietÃ¤vÃ¤.

225. Jumala ei rankaise teitÃ¤ ajattelemattomasta sanasta valoissanne , vaan hÃ¤n rankaisee teitÃ¤ siitÃ¤, minkÃ¤ teidÃ¤n sydÃ¤menne on omaksunut, sillÃ¤ Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja lempeÃ¤.

226. Ne, jotka vannovat pysyvÃ¤nsÃ¤ erillÃ¤Ã¤n vaimoistaan, odottakoot neljÃ¤n kuukauden ajan; jos he muuttavat mielensÃ¤, niin on Jumala totisesti sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupias.

227. Mutta jos he pysyvÃ¤t eropÃ¤Ã¤tÃ¶ksessÃ¤Ã¤n, niin on Jumala totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

228. HylÃ¤ttyjen vaimojen tulee odottaa kolme puhdistusaikaa, eikÃ¤ heidÃ¤n ole sallittu salata, mitÃ¤ Jumala ehkÃ¤ on luonut heidÃ¤n kohdussaan, jos he uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, ja heidÃ¤n miestensÃ¤ tulisi mieluimmin ottaa heidÃ¤t takaisin tÃ¤nÃ¤ aikana, jos he toivovat sovintoa. Naisilla on sama oikeus miehiin nÃ¤hden kuin miehillÃ¤ heihin, kuten on kohtuullista; kuitenkin ovat miehet naisiin verrattuina korkeammassa asemassa. Niin, Jumala on mahtava ja viisas.

229. TÃ¤llainen koe-ero on sallittu kaksi kertaa; sitten joko pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaimo luonanne kunniallisesti tai antakaa hÃ¤nen mennÃ¤ runsain lahjoin. TeidÃ¤n ei ole sallittu pidÃ¤ttÃ¤Ã¤ mitÃ¤Ã¤n siitÃ¤, mitÃ¤ olette heille antaneet, paitsi jos molemmat pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, etteivÃ¤t he (jatkuvassa yhdyselÃ¤mÃ¤ssÃ¤) voi noudattaa Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤ (vastenmielisyyden ja riitojen tÃ¤hden). jos te todellakin pelkÃ¤Ã¤tte, ettÃ¤ kumpikaan ei voi (jatkuvassa yhdyselÃ¤mÃ¤ssÃ¤) noudattaa Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤, niin ei ole synniksi kummallekaan, vaikka vaimo ostaa itsensÃ¤ vapaaksi. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤, siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ rikkoko niitÃ¤, sillÃ¤ ne, jotka rikkovat Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤ vastaan, ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

230. Jos joku siis erottaa vaimonsa (kolmannen kerran), ei hÃ¤nen ole sallittu jÃ¤lkeenpÃ¤in ottaa vaimoa takaisin, ennenkuin tÃ¤mÃ¤ on ollut naimisissa toisen miehen kanssa; mutta jos tÃ¤mÃ¤ hylkÃ¤Ã¤ vaimon, niin eivÃ¤t entiset aviopuolisot tee syntiÃ¤, jos he palaavat toistensa luo, mikÃ¤li uskovat voivansa noudattaa Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksiÃ¤. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶kset; HÃ¤n selittÃ¤Ã¤ ne ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrys.

231. Ja kun olette erottaneet vaimon ja tÃ¤mÃ¤ on odottanut mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn aikansa, niin joko pitÃ¤kÃ¤Ã¤ hÃ¤net luonanne kunniallisesti tai antakaa hÃ¤nen mennÃ¤ sovinnossa. Ã„lkÃ¤Ã¤ pidÃ¤ttÃ¤kÃ¶ hÃ¤ntÃ¤ vÃ¤kivalloin eikÃ¤ tehden vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, sillÃ¤ niin menettelevÃ¤ tekee vÃ¤Ã¤rin omaa sieluaan kohtaan. Ã„lkÃ¤Ã¤ pilkatko Jumalan tunnusmerkkejÃ¤, vaan muistakaa osaksenne tullutta Jumalan armoa, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ unohtako PyhÃ¤Ã¤ kirjaa ja viisautta, jonka HÃ¤n on antanut teille varoittaakseen teitÃ¤. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on kaikesta selvillÃ¤.

232. Ja kun olette eronneet vaimoista ja nÃ¤mÃ¤ ovat odottaneet mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn aikansa, Ã¤lkÃ¤Ã¤ estÃ¤kÃ¶ heitÃ¤ menemÃ¤stÃ¤ naimisiin uusien miestensÃ¤ kanssa, jos he keskenÃ¤Ã¤n ovat siitÃ¤ sopineet, kuten kohtuullista on. TÃ¤mÃ¤ on varoitus sille teistÃ¤, joka uskoo Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n. TÃ¤mÃ¤ on sopivinta ja puhtainta teille itsellenne. Sen Jumala tietÃ¤Ã¤; te ette tiedÃ¤.

233. Ã„idit imettÃ¤kÃ¶Ã¶t lapsiaan kahden tÃ¤yden vuoden ajan, jos isÃ¤ tahtoo imettÃ¤miskauden tulevan umpeen. IsÃ¤n velvollisuus on ruokkia ja pukea heidÃ¤t, kuten kohtuullista on: ketÃ¤Ã¤n ei ole velvoitettava yli hÃ¤nen mahdollisuuksiensa, Ã¤idin ei tarvitse kÃ¤rsiÃ¤ mitÃ¤Ã¤n pakkoa lapsensa tÃ¤hden, eikÃ¤ isÃ¤n lapsensa tÃ¤hden, ja sama koskee isÃ¤n perijÃ¤Ã¤. Mutta jos he molemminpuolisen sopimuksen ja neuvottelujen jÃ¤lkeen sopivat lapsen vieroittamisesta, niin siinÃ¤ ei kumpikaan tee mitÃ¤Ã¤n syntiÃ¤. Ja jos haluatte antaa vieraan imettÃ¤Ã¤ lapsianne, niin ette syntiÃ¤ tee, kun maksatte mitÃ¤ teidÃ¤n kohtuuden mukaisesti on suoritettava; pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala nÃ¤kee teidÃ¤n tekonne.

234. Jos jotkut keskuudestanne kuolevat ja jÃ¤ttÃ¤vÃ¤t vaimoja, niin odottakoot nÃ¤mÃ¤ neljÃ¤ kuukautta ja kymmenen pÃ¤ivÃ¤Ã¤ omissa oloissaan; mutta kun ovat odottaneet mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn aikansa, niin ei teille lueta synniksi sitÃ¤, miten he sÃ¤Ã¤dyllisesti itseensÃ¤ nÃ¤hden menettelevÃ¤t. Jumala on tietoinen teidÃ¤n teoistanne.

235. EikÃ¤ teille lueta synniksi, jos nÃ¤ille naisille naimatarjouksenne esitÃ¤tte julkisesti tai sitÃ¤ mielessÃ¤nne haudotte. Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ te heitÃ¤ ajattelette, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ kuitenkaan heidÃ¤n kanssaan salassa jutelko, ellette lausu tavanmukaista naimatarjousta. Ã„lkÃ¤Ã¤ solmiko aviollista liittoa, ennenkuin mÃ¤Ã¤rÃ¤tty aika on umpeen kulunut, ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ teillÃ¤ on mielessÃ¤. SentÃ¤hden kavahtakaa HÃ¤ntÃ¤ ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on armahtavainen ja lempeÃ¤.

236. Ette tee mitÃ¤Ã¤n syntiÃ¤, jos hylkÃ¤Ã¤tte vaimon, johon ette ole koskeneet tai jolle ette ole suorittaneet huomenlahjaksi mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ osaa. Mutta huolehtikaa sellaisten tarpeista (rikas varojensa mukaan ja kÃ¶yhÃ¤ varojensa mukaan), niinkuin on katsottava kohtuulliseksi niille, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

237. Jos te eroatte heistÃ¤, ennenkuin olette heihin koskeneet, mutta olette suorittaneet mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn osuuden heille, niin kuuluu

heille puolet siitÃ¤, mitÃ¤ olette suorittaneet, jolleivÃ¤t he itse tai mies, jonka toimesta avioliitto solmittiin, tee jotain myÃ¶nnytystÃ¤. TekemÃ¤llÃ¤ myÃ¶nnytyksiÃ¤ lÃ¤hestytte totista jumalisuutta; Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ unohtako olla jalomielisiÃ¤ toisianne kohtaan. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ te teette.

238. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari rukouksistanne, myÃ¶s keskimmÃ¤isestÃ¤, ja olkaa hartaina Jumalan edessÃ¤.

239. Jos teillÃ¤ on vaaran pelko, niin rukoilkaa vaikkapa kÃ¤ydessÃ¤nne tai ratsun selÃ¤ssÃ¤, mutta kun olette turvassa, niin rukoilkaa Jumalaa siten, kuin HÃ¤n on opettanut teille sen, mitÃ¤ ette ennen tietÃ¤neet.

240. Ne teistÃ¤, jotka ovat kuolemaisillaan ja joilta jÃ¤Ã¤ vaimoja, testamentatkoot vaimoineen toimeentulon yhdeksi vuodeksi, jottei heidÃ¤n tarvitse lÃ¤hteÃ¤ muualle; mutta jos he itse lÃ¤htevÃ¤t, niin ei teille lueta synniksi sitÃ¤, miten he asianmukaisesti itseensÃ¤ nÃ¤hden menettelevÃ¤t; onhan Jumala mahtava ja viisas.

241. Erotetuille vaimoille samaten kuuluu riittÃ¤vÃ¤ huolto, koska tÃ¤mÃ¤ on jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isten velvollisuus.

242. Niin selittÃ¤Ã¤ Jumala tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n teille, jotta toimisitte ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isesti.

243. EtkÃ¶ pidÃ¤ mielessÃ¤si niitÃ¤, jotka muinoin tuhatlukuisina lÃ¤htivÃ¤t kodeistaan pelÃ¤ten kuolemaa? Jumala sanoi heille: Â»Kuolkaa!Â» ja herÃ¤tti heidÃ¤t sitten eloon taas. Jumala totisesti antaa runsaita armolahjoja ihmisille, mutta useimmat ihmiset ovat kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

244. Taistelkaa Jumalan retkellÃ¤ ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

245. Kuka antaa Jumalalle jalon lainan, jotta HÃ¤n saisi tilaisuuden palauttaa sen moninkertaisella? SillÃ¤ Jumalasta riippuu, pidÃ¤ttÃ¤Ã¤kÃ¶ HÃ¤n vai avaa runsautensa, ja HÃ¤nen luokseen te tulette palajamaan.

246. Muista israelilaisten vanhimmat Mooseksen aikojen jÃ¤lkeen, jotka sanoivat erÃ¤Ã¤lle keskuudessaan olevalle profeetalle: Â»Aseta meille kuningas, niin taistelemme Jumalan asian puolestaÂ». HÃ¤n sanoi: Â»Mutta entÃ¤ jos jÃ¤Ã¤ttekin pois taistelusta, jos taistelu teille mÃ¤Ã¤rÃ¤tÃ¤Ã¤n?Â» He sanoivat: Â»Miksemme taistelisi Jumalan asian puolesta, kun olemme joka tapauksessa karkoitetut kodeistamme lapsinemme?Â» Mutta kun heidÃ¤t mÃ¤Ã¤rÃ¤ttiin taistelemaan, kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t he pois, paitsi muutamat harvat. Mutta Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

247. Ja heidÃ¤n profeettansa sanoi heille: Â»Katso, Jumala on asettanut Saulin teidÃ¤n kuninkaaksenneÂ». He kysyivÃ¤t: Â»Kuinka hÃ¤n voi tulla kuninkaaksi meitÃ¤ hallitsemaan, kun meillÃ¤ on suuremmat oikeudet kuninkaan arvoon kuin hÃ¤nellÃ¤, eikÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ ole edes rikkauttakaan?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Katso, Jumala on valinnut hÃ¤net teidÃ¤n hallitsijaksenne ja runsaasti varustanut hÃ¤net tiedolla ja ruumiinvoimilla, sillÃ¤ Jumala antaa hallitusvallan kenelle tahtooÂ». Niin, Jumala sulkee kaikki olemukseensa ja tietoonsa.

248. Ja heidÃ¤n profeettansa sanoi heille: Â»Katso, hÃ¤nen kuninkuutensa tunnusmerkki on se, ettÃ¤ liitonarkki, enkeleiden kantamana, on tuleva luoksenne sisÃ¤ltÃ¤en Herranne sekiinan ja Mooseksen sekÃ¤ Aaronin suvun jÃ¤lkeensÃ¤ jÃ¤ttÃ¤miÃ¤ pyhiÃ¤ esineitÃ¤Â». TÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki teille, jos totisesti olette uskovaisia.

249. Kun nyt Saul lÃ¤hti liikkeelle sotajoukkojensa kera, sanoi hÃ¤n: Â»Jumala on totisesti koetteleva teitÃ¤ joelle tultuanne; se, joka juo siitÃ¤, ei kuulu minun miehiini (niihin kuuluu se, joka ei maista siitÃ¤ yhtÃ¤Ã¤n) - paitsi se, joka ainoastaan ottaa kulauksen kÃ¤mmenellÃ¤Ã¤n.Â» ja niin joivat he siitÃ¤ paitsi muutamat harvat. Ja kun hÃ¤n ja hÃ¤nen uskonveljensÃ¤ olivat kulkeneet puron yli, sanoivat he: Â»TÃ¤nÃ¤Ã¤n meillÃ¤ ei ole voimia Goljatia ja hÃ¤nen joukkojaan vastaanÂ», mutta ne, jotka uskoivat kohtaavansa Jumalan, huudahtivat: Â»Kuinka usein onkaan pieni joukko Jumalan avulla voittanut suuren sotavÃ¤en!Â» Onhan Jumala kestÃ¤vien kanssa.

250. Kun he hyÃ¶kkÃ¤sivÃ¤t Goljatia ja hÃ¤nen sotajoukkojaan vastaan, he huusivat: Â»Herra, suo meille lujuutta, vahvista askeleemme ja auta meidÃ¤t saamaan voitto uskottomasta kansasta!Â»

251. Ja Jumalan sallimuksesta he ajoivat heidÃ¤t pakoon; David surmasi Goljatin, ja Jumala antoi hÃ¤nelle kuninkuuden ja viisauden ja opetti hÃ¤ntÃ¤ tahtonsa mukaan. Jollei Jumala masentaisi ihmisiÃ¤ toistensa kautta, niin olisi maa sekasorron tilassa, mutta Jumala on koko luomakunnan HyvÃ¤ntekijÃ¤.

252. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan tunnusmerkkejÃ¤, jotka Me julistamme sinulle, Muhammed, totuudessa, sillÃ¤ sinÃ¤ kuulut totisesti MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤ittemme joukkoon.

253. NÃ¤istÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤istÃ¤ olemme erÃ¤ille antanut korkeamman aseman kuin toisille. Ylennettyjen joukossa oli niitÃ¤, joiden kanssa Jumala on puhunut, ja toisia, jotka HÃ¤n on korkealle korottanut. Olemme antanut Jeesukselle, Marian pojalle, selvÃ¤t todistukset ja tukenut hÃ¤ntÃ¤ Pyhyyden hengellÃ¤; ja jos Jumala olisi tahtonut, niin ne jotka seurasivat heitÃ¤, eivÃ¤t olisi taistelleet toisiaan vastaan, senjÃ¤lkeen kuin selvÃ¤t todistukset olivat tulleet heidÃ¤n osakseen. Mutta he olivat eripuraisia: heidÃ¤n keskuudessaan oli uskovaisia ja uskottomia,- ja jos Jumala olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi taistelleet toisiansa vastaan, mutta Jumala tekee, mitÃ¤ haluaa.

254. Te, jotka uskotte, uhratkaa siitÃ¤, mitÃ¤ olemme teille suonut, ennenkuin tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin ei kaupanteko, ystÃ¤vyys eikÃ¤ vÃ¤litys ole mahdollinen. Uskottomat ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

255. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, elÃ¤vÃ¤, iankaikkinen. HÃ¤ntÃ¤ ei saa valtaansa uneliaisuus eikÃ¤ uni; HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Kuka on se, joka astuisi vÃ¤littÃ¤jÃ¤ksi HÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n HÃ¤nen sallimattaan? HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heille on vastedes tuleva ja mitÃ¤ heillÃ¤ on ollut menneisyydessÃ¤, mutta HÃ¤nen viisaudestaan he eivÃ¤t kÃ¤sitÃ¤ muuta kuin minkÃ¤ HÃ¤n tahtoo. HÃ¤nen valtaistuimensa kÃ¤sittÃ¤Ã¤ taivaat ja maan, eikÃ¤ niiden voimassapysyttÃ¤minen ole HÃ¤nelle taakka; niin, HÃ¤n on ylhÃ¤inen, valtava.

256. Uskonnossa ei ole mitÃ¤Ã¤n pakkoa, oikea tie on selvÃ¤sti erotettu harhateistÃ¤, ja se, joka hylkÃ¤Ã¤ saatanan ja uskoo Jumalaan, hÃ¤n pitÃ¤Ã¤ kiinni mitÃ¤ lujimmasta kÃ¤densijasta, joka ei murru. Jumalahan on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

257. Jumala on niiden suojelija, jotka uskovat; HÃ¤n johtaa heidÃ¤t pimeydestÃ¤ valoon. Mutta uskottomien suojelijoita ovat pahat henget; he vetÃ¤vÃ¤t heidÃ¤t valosta pimeyteen. HeistÃ¤ tulee Tulen asukkaita ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

258. Muista hÃ¤net, joka kiisteli Aabrahamin kanssa hÃ¤nen Herrastaan siksi, ettÃ¤ Jumala oli antanut hÃ¤nelle kuningaskunnan. Aabraham sanoi: Â»Herrani antaa elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman.Â» HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤kin annan elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman.Â» Silloin Aabraham sanoi: Â»Katso, Jumala antaa auringon nousta idÃ¤stÃ¤; anna sinÃ¤ sen nousta lÃ¤nnestÃ¤!Â» ja jumalaton jÃ¤i sanattomaksi. Niin, HÃ¤n ei johda jumalattomia ihmisiÃ¤.

259. Tai muistele ihmistÃ¤, joka kulki erÃ¤Ã¤n raunioiksi sortuneen kaupungin ohi. HÃ¤n sanoi: Â»Kuinka voi Jumala antaa elÃ¤mÃ¤n tÃ¤lle paikalle sen perikadon jÃ¤lkeen?Â» Mutta Jumala antoi hÃ¤nen kuolla sadaksi vuodeksi ja herÃ¤tti hÃ¤net sitten eloon ja sanoi: Â»Kuinka kauan olet viipynyt tÃ¤Ã¤llÃ¤?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Olen ehkÃ¤ viipynyt pÃ¤ivÃ¤n tai osan pÃ¤ivÃ¤stÃ¤.Â» Silloin sanoi Jumala: Â»Ei, olet viipynyt sata vuotta; katso ruokaasi ja juomaasi. Se ei ole pilaantunut, ja katso aasiasi. TÃ¤mÃ¤ on tapahtunut, jotta Me tekisimme sinut tunnusmerkiksi ihmisille. Katso, kuinka Me kokoamme luut ja sitten peitÃ¤mme ne lihalla.Â» ja kun tÃ¤mÃ¤ selvisi hÃ¤nelle, sanoi hÃ¤n: Â»MinÃ¤ tiedÃ¤n, ettÃ¤ Jumala on kaikkivaltias.Â»

260. EntÃ¤ kun Aabraham sanoi: Â»Herra, nÃ¤ytÃ¤ minulle, kuinka teet kuolleet elÃ¤viksi!Â» HÃ¤n kysyi: Â»EtkÃ¶ sinÃ¤ sitten usko siihen?Â» HÃ¤n vastasi: Â»KyllÃ¤, mutta jotta sydÃ¤meni rauhoittuisi.Â» Silloin HÃ¤n sanoi: Â»Ota neljÃ¤ lintua ja leikkaa ne palasiksi, aseta sitten kappale niistÃ¤ joka vuorelle ja kutsu sitten niitÃ¤, niin ne kiiruhtavat luoksesi nopeasti; ja tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala on mahtava, viisas!Â»

261. Niitten laita, jotka uhraavat omaisuutensa Jumalan asian hyvÃ¤ksi, on sama kuin viljanjyvÃ¤n, joka kasvattaa seitsemÃ¤n tÃ¤hkÃ¤Ã¤ ja jokaiseen tÃ¤hkÃ¤Ã¤n sata jyvÃ¤Ã¤, sillÃ¤ Jumala antaa kenelle tahtoo kaksinkertaisesti; niin, Jumala sulkee itseensÃ¤ kaiken ja tietÃ¤Ã¤ kaikki.

262. Ne, jotka uhraavat omaisuutensa Jumalan asialle eivÃ¤tkÃ¤ jÃ¤lkeenpÃ¤in kadu eivÃ¤tkÃ¤ moiti lahjoitustaan, saavat palkkansa Herraltaan: ei heitÃ¤ mikÃ¤Ã¤n pelko vaivaa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

263. Sovinnollinen puhe ja anteeksianto on parempi kuin almu, jota seuraa solvaus; niin, Jumala on ylenpalttisen rikas ja lempeÃ¤.

264. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ tehkÃ¶ tyhjÃ¤ksi almujanne jÃ¤lkimoitteilla ja solvauksilla niinkuin se, joka luovuttaa omaisuutensa nÃ¤yttÃ¤Ã¤kseen ihmisten silmissÃ¤ hurskaalta, mutta ei usko Jumalaan eikÃ¤ Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n; hÃ¤nen laitansa on sama kuin kivipaaden, jonka pÃ¤Ã¤llÃ¤ on hitunen multaa ja johon sadekuuro lankeaa jÃ¤ttÃ¤en sen aivan paljaaksi. Lopulta he eivÃ¤t saa omakseen mitÃ¤Ã¤n tuloistaan. Jumala ei johda uskottomia ihmisiÃ¤.

265. Ne taasen, jotka uhraavat varojaan ikÃ¤vÃ¶iden Jumalan mielisuosiota ja vahvistaakseen sieluaan, ovat kukkulalla sijait~ sevan puutarhan kaltaisia, johon sadekuuro lankeaa, tuottaen kaksinkertaisen sadon. Ja jollei sadekuuro lankea, niin laskeutuu sille ainakin kaste. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ te teette.

266. Toivoisikohan kukaan teistÃ¤, ettÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ olisi puutarha, jossa on palmuja ja viinikÃ¶ynnÃ¶ksiÃ¤ sekÃ¤ kaikenlaisia

hedelmiÃ¤ ja jossa purot solisevat, ja ettÃ¤ vanhuus yllÃ¤ttÃ¤isi hÃ¤net hÃ¤nen pienten lastensa ollessa vielÃ¤ turvattomia ja salamoiva hirmumyrsky hÃ¤vittÃ¤isi ja polttaisi poroksi sen (puutarhan)? NÃ¤in Jumala selittÃ¤Ã¤ teille tunnusmerkkinsÃ¤, jotta miettisitte.

267. Te, jotka uskotte, uhratkaa parasta, mitÃ¤ olette hankkineet, ja sitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme kasvattanut teille maasta, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ etsikÃ¶ huonointa uhritarkoituksiinne, koska ette itsekÃ¤Ã¤n ota vastaan sellaista muuten kuin halveksien. TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumalan on kaikki, rikkaus ja kunnia.

268. Saatana uhkaa teitÃ¤ kÃ¶yhyydellÃ¤ ja houkuttelee teitÃ¤ halpamaisuuksiin, mutta Jumala lupaa teille anteeksiantonsa ja runsautensa. Jumala sulkee olemukseensa kaiken ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

269. HÃ¤n antaa viisautta kenelle tahtoo, ja kenelle viisaus on annettu, hÃ¤n on saanut suuren aarteen, mutta vain ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset ovat tÃ¤stÃ¤ tÃ¤ysin selvillÃ¤.

270. ja mitÃ¤ almuja annattekin tai uhrilupauksia teette, tietÃ¤Ã¤ Jumala sen totisesti, mutta vÃ¤Ã¤rin-tekijÃ¤t jÃ¤Ã¤vÃ¤t ilman auttajaa.

271. Jos te annatte almunne julkisesti, on se hyvÃ¤ asia, mutta jos te annatte ne salassa kÃ¶yhille, on se vielÃ¤ parempi itsellenne ja sovittaa osan pahoista teoistanne. Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

272. Sinun velvollisuutesi, Muhammed, ei ole ohjata heitÃ¤ (uskottomia), Jumala ohjaa ketÃ¤ haluaa. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ annattekin pois, on se omaksi parhaaksenne, kun ette sillÃ¤ muuhun pyri kuin Jumalan kasvojen eteen; ja mitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ uhraattekin, tulee se teille tÃ¤ysin korvatuksi, teidÃ¤n kÃ¤rsimÃ¤ttÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

273. (Uhrilahjat tulevat) kÃ¶yhien hyvÃ¤ksi, joita osanotto Jumalan (sota)retkeen estÃ¤Ã¤ vaeltamasta ympÃ¤ri maata (liikeasioissa) ja joita tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤t pitÃ¤vÃ¤t varakkaina, kun he eivÃ¤t ole vaateliaita. SinÃ¤ erotat heidÃ¤t tuntomerkeistÃ¤Ã¤n: eivÃ¤t he anoessaan ihmisiltÃ¤ kÃ¤y tungettelevaisiksi. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ uhraattekin, tietÃ¤Ã¤ Jumala sen totisesti.

274. Ne, jotka uhraavat varojaan sekÃ¤ pÃ¤ivin ettÃ¤ Ã¶in, salaisesti ja julkisesti, lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t palkkansa Herraltaan, ei heitÃ¤ pelko vaivaa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

275. Mutta ne, jotka ahnehtivat voittoa koronkiskomisesta, kokevat samanlaisen ylÃ¶snousemuksen kuin hÃ¤n, jonka Saatana on villinnyt tartunnallaan. TÃ¤mÃ¤ sentÃ¤hden, ettÃ¤ he sanovat: Â»Kauppavoittohan on samaa kuin koronkiskominen.Â» Mutta Jumala on sallinut kaupan ja kieltÃ¤nyt koronkiskomisen. Sille, joka saa ojennuksen Herraltaan ja luopuu paheesta, suodaan anteeksi se, mikÃ¤ jo on mennyttÃ¤, ja hÃ¤nen asiansa ovat Jumalan kÃ¤sissÃ¤. Mutta ne, jotka taas entiseen ryhtyvÃ¤t, ovat Tulen omia, ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

276. Jumala tekee koronkiskomisen tyhjÃ¤ksi, mutta almujen hedelmÃ¤t HÃ¤n tekee moninkertaisiksi. HÃ¤n ei rakasta jumalatonta eikÃ¤ rikollista.

277. Katso, ne jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, viettÃ¤vÃ¤t rukouselÃ¤mÃ¤Ã¤ ja suorittavat kÃ¶yhille osuutensa, lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t totisesti palkkansa Herraltaan; ei mikÃ¤Ã¤n pelko vaivaa heitÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

278. Te uskovaiset, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja antakaa anteeksi vielÃ¤ perimÃ¤tÃ¶n osa koroista velallisillenne, jos olette oikeita uskovaisia.

279. Jollette niin tee, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ olevan sodassa teitÃ¤ vastaan. Mutta jos teette parannuksen, saatte pitÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤oman. Ã„lkÃ¤Ã¤ tehkÃ¶ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, niin ei sitÃ¤ teillekÃ¤Ã¤n tehdÃ¤.

280. Jos joku (velallinen) on ahdingossa, saakoon lykkÃ¤ystÃ¤, kunnes hÃ¤nen tilansa paranee, mutta parempi teille olisi antaa velka anteeksi; jospa vain sen tajuaisitte.

281. Ja varokaa sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin teidÃ¤n on palattava Jumalan luo. Silloin on jokainen sielu saapa tÃ¤yden mitan mukaan, mitÃ¤ on ansainnut, eikÃ¤ ketÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rin tuomita.

282. Te uskovaiset, kun teette maksusitoumuksen mÃ¤Ã¤rÃ¤tyksiajaksi, niin tehkÃ¤Ã¤ se kirjallisesti. Kirjuri merkitkÃ¶Ã¶n puolueettomasti muistiin keskinÃ¤isen sopimuksenne, Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ kukaan kirjuri kieltÃ¤ytykÃ¶ kirjoittamasta sen mukaan, kuin Jumala on opettanut hÃ¤ntÃ¤. Siten siis on hÃ¤nen kirjoitettava, ja se, joka velaksi ottaa, sanelkoon Herraansa Jumalaa pelÃ¤ten,

Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ vÃ¤hintÃ¤kÃ¤Ã¤n pois jÃ¤ttÃ¤kÃ¶. Jos kuitenkin velantekijÃ¤ on Ã¤lyltÃ¤Ã¤n tai vastuultaan vajavainen tai ei itse kykene sanelemaan, silloin hÃ¤nen etujensa puoltaja sanelkoon sen oikeudenmukaisesti. Kutsukaa tÃ¤hÃ¤n tilaisuuteen kaksi mieleistÃ¤nne miestÃ¤ todistajiksi. Jollei satu olemaan kahta miestÃ¤, todistakoon mies ja kaksi naista niiden joukosta, jotka hyvÃ¤ksytte todistajiksi, jotta jos yhden muisti pettÃ¤isi, toinen kuitenkin muistaisi oikein. Ja kun heidÃ¤t todistajiksi kutsutaan, Ã¤lkÃ¶Ã¶t he kieltÃ¤ytykÃ¶. Ã„lkÃ¤Ã¤ jÃ¤ttÃ¤kÃ¶ kirjoittamatta velkasopimusta, olkoon se pieni tai suuri, ja merkitkÃ¤Ã¤ sen erÃ¤ytymisaika. TÃ¤mÃ¤ on oikeudenmukaisinta Jumalan edessÃ¤, varmimmin todistettavissa ja paras tapa vÃ¤lttÃ¤Ã¤ keskinÃ¤isiÃ¤ epÃ¤luuloja, paitsi milloin kyseessÃ¤ on liikeasia, jossa tavara siirtyy kÃ¤destÃ¤ kÃ¤teen. TÃ¤llÃ¶in ei lueta teille syyksi, jos jÃ¤tÃ¤tte kirjoittamatta sen muistiin. Todistajia hankkikaa kuitenkin myydessÃ¤nne toinen toisellenne, eikÃ¤ hankaluutta saa tuottaa kirjurille enempÃ¤Ã¤ kuin todistajillekaan. Jos teette jotain sellaista, on se totisesti jumalatonta teidÃ¤n puoleltanne. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa! Jumala opettaa teitÃ¤ ja Jumala tietÃ¤Ã¤ kaikki.

283. Mutta jos olette matkoilla ettekÃ¤ voi lÃ¶ytÃ¤Ã¤ kirjuria, voitte vastaanottaa pantteja. Ja jos toinen teistÃ¤ uskoo toiselle jotakin, silloin myÃ¶s se, jolle on uskottu, tÃ¤yttÃ¤kÃ¶Ã¶n sen, johon on sitoutunut, ja pelÃ¤tkÃ¶Ã¶n hÃ¤n Jumalaa, Herraansa. Ã„lkÃ¤Ã¤ salatko todistusta! Jos joku salaa sen, on hÃ¤nen sydÃ¤mensÃ¤ totisesti turmeltunut. Jumala tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ te teette.

284. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja ilmaisetteko vai salaatte, mitÃ¤ teillÃ¤ on mielessÃ¤, vaatii Jumala teidÃ¤t tilille siitÃ¤. HÃ¤n antaa anteeksi kenelle tahtoo ja rankaisee ketÃ¤ tahtoo, sillÃ¤ Jumala on kaikkivaltias.

285. Profeetta uskoo siihen, minkÃ¤ hÃ¤nen Herransa on hÃ¤nelle ilmoittanut, samoin uskovaiset; jokainen heistÃ¤ uskoo Jumalaan, HÃ¤nen enkeleihinsÃ¤ ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤isiinsÃ¤. Me emme tee erotusta HÃ¤nen profeettainsa vÃ¤lillÃ¤, ja he sanovat: Â»Me kuulemme ja tottelemme. Sinulla on (meille) anteeksiantamus, oi Herra! Niin, Sinussa on mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.Â»

286. Jumala ei ketÃ¤Ã¤n rasita yli voimien; mitÃ¤ kukin on aikaansaanut, on hÃ¤nen edukseen, ja hÃ¤ntÃ¤ vastaan nousee vain se, minkÃ¤ hÃ¤n itse on aiheuttanut. Herramme, Ã¤lÃ¤ rankaise meitÃ¤, jos hairahdumme tai rikomme! Herra, Ã¤lÃ¤ pane kannettavaksemme sellaista taakkaa, kuin annoit niiden osaksi, jotka ovat ennen meitÃ¤ elÃ¤neet! Herra, Ã¤lÃ¤ pakota meitÃ¤ kantamaan sitÃ¤, mihin eivÃ¤t voimamme riitÃ¤! Ole pitkÃ¤mielinen, anna anteeksi ja armahda meitÃ¤! Olet suojelijamme; auta meitÃ¤ uskottomia vastaan!

QURAN (FINNISH)

3 - AL-IMRAAN (Imranin perheen suura)

1. Alif. Laam. Miim

2. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, iÃ¤ti elÃ¤vÃ¤, kaikki yllÃ¤pitÃ¤vÃ¤.

3. HÃ¤n on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ antanut sinulle, Muhammed, PyhÃ¤ kirjan, joka on totuus, vahvistaakseen mitÃ¤ on ollut ennen sitÃ¤; aikaisemmin HÃ¤n on lÃ¤hettÃ¤nyt Lain ja Evankeliumin opastukseksi ihmisille ja antanut Johdatuksen,jotta he hylkÃ¤isivÃ¤t pahan ja valitsisivat hyvÃ¤n. NiitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko Jumalan tunnusmerkkeihin, odottaa totisesti ankara rangaistus, Jumala on mahtava ja kykenee kostamaan.

4. Jumalalta ei ole mitÃ¤Ã¤n salattua maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ eikÃ¤ taivaassa.

5. HÃ¤n muovaa teidÃ¤t Ã¤idin kohdussa tahtonsa mukaan. Ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, kaikkivaltias, viisas.

6. HÃ¤n on sinulle, Muhammed, antanut PyhÃ¤n kirjan; se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ selviÃ¤ ilmoituksia, joilla on vain yksi merkitys - ne muodostavat Kirjan perustan - ja toisia, jotka ovat vertauskuvallisia. Ne, jotka sydÃ¤messÃ¤nsÃ¤ pyrkivÃ¤t harhaan, kiinnittÃ¤vÃ¤t huomionsa kaikkeen vertauskuvalliseen aiheuttaakseen erimielisyyksiÃ¤ ja sepittÃ¤Ã¤kseen selityksiÃ¤. Mutta selityksen tuntee ainoastaan Jumala. Ja ne, joilla on varma tieto, sanovat: Â»Me uskomme siihen,kaikki on tullut HerraltammeÂ», sillÃ¤ todella sen tajuavat vain ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset.

7. Herra, Ã¤lÃ¤ salli sydÃ¤memme eksyÃ¤ totuudesta, senjÃ¤lkeen kuin olet antanut meille Opastuksesi, vaan suo meille laupeutesi! SinÃ¤ yksin olet totisesti kaiken Antaja.

8. SinÃ¤, Herramme, olet totisesti kokoava ihmiset pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, josta ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n; katso, Jumala ei petÃ¤ lupaustansa.

9. (SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤) eivÃ¤t hyÃ¶dytÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n uskottomia heidÃ¤n rikkautensa eivÃ¤tkÃ¤ heidÃ¤n lapsensa Jumalan edessÃ¤; he joutuvat Tulen omiksi.

10. NiinpÃ¤ oli faraon kansankin laita ja niiden, jotka ennen heitÃ¤ pitivÃ¤t MeidÃ¤n tunnusmerkkejÃ¤mme vaiheena. Jumala tuhosi heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden. Jumala on ankara rangaistessaan.

11. Sano niille, jotka ovat uskottomia: Â»Te joudutte tappiolle ja teidÃ¤t karkoitetaan HelvettiinÂ». MikÃ¤ surkea olinpaikka!

12. Olihan teille jo tunnusmerkkinÃ¤ kaksi sotajoukkoa, jotka kohtasivat toisensa , toinen taisteli Jumalan asian puolesta, toinen oli uskoton. Toiset arvioivat silmÃ¤mÃ¤Ã¤rin vihollisensa kaksi kertaa lukuisammiksi, kuin he olivat, sillÃ¤ Jumala tukee voimallaan ketÃ¤ tahtoo. TÃ¤ssÃ¤ on totisesti esimerkki niille, joilla on silmÃ¤t nÃ¤hdÃ¤.

13. Ihmiset etsivÃ¤t nautintoa naisista, lapsista, kootuista kulta ja hopea-aarteista, parhaina pidetyistÃ¤ hevosista, karjasta ja pelloista; nÃ¤mÃ¤ ovat vain maallisen elÃ¤mÃ¤n nautintoja, mutta Jumalan luona tulee olemaan ihanin asunto.

14. Sano: Â»Onko minun ilmoitettava teille jotakin parempaa kuin tÃ¤mÃ¤?Â» Ne jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalaa, lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t Herransa luona ikiviihtyisÃ¤t puutarhat, joissa virrat vyÃ¶ryvÃ¤t, heitÃ¤ odot~ tavat siellÃ¤ puhtaat puolisot ja Jumalan mielisuosio. Jumala nÃ¤kee palvelijansa,

15. jotka sanovat: Â» Herra, me uskomme totisesti; anna anteeksi meille syntimme ja varjele meitÃ¤ Tulen tuskiltaÂ», .

16. jotka ovat kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤, totuudellisia, hurskaita, vieraanvaraisia, jotka aamuhÃ¤mÃ¤rissÃ¤ rukoilevat syntejÃ¤Ã¤n anteeksi.

17. Jumala todistaa, ettei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. Samoin enkelitkin ja ihmiset, joilla on tieto ja jotka pysyvÃ¤t totuudessa,

todistavat: Â»Ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, mahtava, viisasÂ».

18. Oikea uskonto Jumalan edessÃ¤ on Islaam. Ne, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, eivÃ¤t kiistelleet aikaisemmin kuin vasta sen jÃ¤lkeen, kun heidÃ¤n osakseen oli tullut tieto; silloin he alkoivat kiistellÃ¤ keskenÃ¤Ã¤n kadehtien toisiaan. Kuka ikinÃ¤ kieltÃ¤Ã¤ Jumalan tunnusmerkit, kokee, miten nopea Jumala on vaatiessaan tilille.

19. ja jos he kiistelevÃ¤t kanssasi, niin sano: Â»MinÃ¤ olen kokonaan alistunut Jumalan tahtoon, samoin nekin, jotka seuraavat minuaÂ». ja sano niille, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mille :Â»Alistutteko Jumalan tahtoon (liityttekÃ¶ Islaamiin)?Â» ja jos he alistuvat, ovat he oikealla tiellÃ¤, mutta jos he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤, on sinun velvollisuutesi ainoastaan Jumalan ilmoituksen julistaminen; Jumala nÃ¤kee palvelijansa.

20. Niille, jotka eivÃ¤t usko Jumalan tunnusmerkkeihin ja jotka ilman syytÃ¤ surmaavat profeetat sekÃ¤ oikeamielisyyttÃ¤ harrastavat ihmiset, tulee sinun julistaa sanomaa tuskallisesta rangaistuksesta.

21. He ovat niitÃ¤, joiden tyÃ¶t raukeavat tyhjiin sekÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, eikÃ¤ heillÃ¤ tule olemaan puoltajaa.

22. EtkÃ¶ nÃ¤hnyt, kuinka ne jotka ovat saaneet osan PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta , kiistellessÃ¤Ã¤n vetoavat Jumalan Kirjaan, jotta se ratkaisisi heidÃ¤n riitansa, ja kuinka jotkut heistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois siitÃ¤.

23. ja tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ he sanovat: Â»Ei tuli meitÃ¤ ahdista kuin joinakuina pÃ¤ivinÃ¤ Â», ja heidÃ¤n itse keksimÃ¤nsÃ¤ ajatukset pettÃ¤vÃ¤t heidÃ¤t heidÃ¤n uskossaan.

24. Ja kuinka heidÃ¤n kÃ¤ykÃ¤Ã¤n, kun Me kokoamme heidÃ¤t sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, josta ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n ja jolloin jokainen sielu saa tÃ¤yden palkan ansionsa mukaan, eikÃ¤ ketÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rin tuomita?

25. Sano: Â»Oi Jumala, valtakuntain Valtias, SinÃ¤ annat valtakunnan kenelle tahdot ja otat sen pois keneltÃ¤ tahdot, SinÃ¤ korotat kenet tahdot ja alennat kenet tahdot. Sinun kÃ¤dessÃ¤si on hyvyys, SinÃ¤ olet totisesti kaikkivaltias.

26. SinÃ¤ annat yÃ¶n seurata pÃ¤ivÃ¤Ã¤ ja pÃ¤ivÃ¤n seurata yÃ¶tÃ¤, SinÃ¤ saat elÃ¤vÃ¤n versomaan kuolleesta ja teet kuolleen elÃ¤vÃ¤stÃ¤, ja SinÃ¤ annat elatuksen kenelle tahdot, mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ panematta.Â»

27. Uskovaiset Ã¤lkÃ¶Ã¶t ottako uskottomia ystÃ¤vikseen uskovaisten asemesta. Jos joku niin tekee, ei hÃ¤nellÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n puolustusta odotettavana Jumalalta. TeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n pelÃ¤ttÃ¤vÃ¤Ã¤ heidÃ¤n puoleltaan . Jumala kehoittaa teitÃ¤ pelkÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤n vain HÃ¤ntÃ¤, ja HÃ¤nen luoksensa te palaatte. Sano:

28. Â»Salaattepa te, mitÃ¤ teillÃ¤ on sydÃ¤messÃ¤nne, tai ilmaisette sen, Jumala sen kuitenkin tietÃ¤Ã¤.Â» HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on taivaassa ja mitÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; Jumala on kaikkivaltias.

29. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin jokainen sielu lÃ¶ytÃ¤Ã¤ edestÃ¤Ã¤n sen, mitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ on tehnyt, ja samoin sen, mitÃ¤ pahaa on tehnyt, hÃ¤n on toivova, ettÃ¤ olisi syvÃ¤ kuilu hÃ¤nen ja hÃ¤nen pahojen tekojensa vÃ¤lillÃ¤. Jumala varoittaa teitÃ¤, ettÃ¤ vain HÃ¤ntÃ¤ on pelÃ¤ttÃ¤vÃ¤. ja Jumala on lempeÃ¤ palvelijoitansa kohtaan.

30. Sano: Â»Jos te rakastatte Jumalaa, niin seuratkaa minua, ja Jumala on rakastava teitÃ¤ ja antava anteeksi teille syntinne, sillÃ¤ Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupiasÂ».

31. Sano: Â»Totelkaa Jumalaa ja profeettaa! SillÃ¤ jos kÃ¤Ã¤nnytte pois, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala totisesti ei rakasta uskottomia.Â»

32. Katso, Jumala on yli kaikkien kansojen valinnut Aadamin ja Nooan, Aabrahamin suvun ja Imraanin suvun

33. toinen toisensa jÃ¤lkelÃ¤isinÃ¤, koska toinen polveutuu toisesta. Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

34. EntÃ¤ kun Imraanin vaimo sanoi: Â»Herra, minÃ¤ olen Sinulle luvannut ja kokonaan pyhittÃ¤nyt, minkÃ¤ kohdussani kannan; ota se siis vastaan minulta. SinÃ¤ olet totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤Â».

35. Ja kun hÃ¤n oli synnyttÃ¤nyt, sanoi hÃ¤n: Â»Herra, katso, olen synnyttÃ¤nyt tyttÃ¶lapsenÂ» - ja Jumalahan tiesi parhaiten, minkÃ¤ hÃ¤n oli synnyttÃ¤nyt, sillÃ¤ miespuolinen ei ole sama kuin naispuolinen lapsi - Â»ja olen antanut hÃ¤nelle nimen Maria ja minÃ¤ asetan hÃ¤net ja hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤ Sinun suojelukseesi, varjele heitÃ¤ kirotulta SaatanaltaÂ».

36. Niin vastaanotti hÃ¤nen Herransa hÃ¤net (Marian) suosiollisesti ja antoi hÃ¤nen kasvaa ihanasti, uskoen hÃ¤net Sakarian huostaan; ja joka kerta kun Sakaria astui hÃ¤nen luokseen pyhÃ¤kkÃ¶Ã¶n, havaitsi hÃ¤n ruokaa hÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n ja sanoi: Â»Maria, mistÃ¤ tÃ¤mÃ¤ tulee sinulle?Â» HÃ¤n vastasi: Â»Se tulee Jumalalta; Jumala huolehtii kenestÃ¤ tahtoo, mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ panemattaÂ».

37. SiellÃ¤ rukoili Sakaria Herraansa. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, suo armostasi minulle siunattu perillinen! SinÃ¤ totisesti kuulet rukouksen.Â»

38. ja niin huusivat enkelit hÃ¤nelle sinne, missÃ¤ hÃ¤n seisoi pyhÃ¤kÃ¶ssÃ¤ rukoilemassa: Â»Jumala iloksesi ilmoittaa sinulle (syntyvÃ¤n) Johanneksen, josta tulee Jumalan totisen sanan vahvistaja, suuri, pidÃ¤ttyvÃ¤inen ja vanhurskas profeettaÂ».

39. Ja Sakaria sanoi: Â»Herra, kuinka minÃ¤ voin saada pojan, kun vanhuus on jo saavuttanut minut ja vaimoni on hedelmÃ¤tÃ¶n?Â» Enkeli vastasi: Â»Olkoonpa niinkin, Jumala tekee tahtonsa mukaan.Â»

40. Silloin hÃ¤n sanoi: Â»Herra, anna minulle tunnusmerkki!Â» HÃ¤n vastasi: Â»Sinun tunnusmerkkisi olkoon, ettet voi kolmeen vuorokauteen puhua ihmisille muuten kuin viittomalla. Rukoile ahkerasti Herraasi ja ylistÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ illoin ja aamuin!Â»

41. Ja katso, enkelit sanoivat: Â»Maria, Jumala on totisesti valinnut, puhdistanut ja pyhittÃ¤nyt sinut; HÃ¤n on korottanut sinut koko luomakunnan naisten yli.

42. Maria, ole hurskas Herrasi palvelija, heittÃ¤ydy maahan ja kumarra niiden kanssa, jotka HÃ¤ntÃ¤ kumartavat.Â»

43. TÃ¤mÃ¤ on, Muhammed, ilmoitus salatuista asioista, ja sinulle Me sen ilmaisemme, sillÃ¤ sinÃ¤ et ollut heidÃ¤n kanssaan, kun he kirjoituspuikoillaan heittivÃ¤t arpaa siitÃ¤, kuka saisi huolehdittavaksensa Marian, etkÃ¤ sinÃ¤ ollut myÃ¶hemminkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n joukossaan, kun he kiistelivÃ¤t keskenÃ¤Ã¤n.

44. Ja katso, enkelit sanoivat: Â»Maria, Jumala ilmoittaa sinulle hyvÃ¤n sanoman, ettÃ¤ hÃ¤nen Sanansa tulee sinulle. HÃ¤nen nimensÃ¤ on oleva Messias, Jeesus, Marian poika, hÃ¤n on kuuluisa tÃ¤ssÃ¤ ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, yksi niistÃ¤, jotka korotetaan Jumalan lÃ¤heisyyteen.

45. HÃ¤n on puhuva ihmisille kehdostaan samoin kuin tÃ¤ysiikÃ¤isenÃ¤ ja on oleva yksi vanhurskaista.Â»

46. Maria sanoi: Â»Herra, kuinka minÃ¤ voin saada lapsen, kun ei yksikÃ¤Ã¤n ihminen ole minuun koskenut?Â» Enkeli vastasi: Â»Jumala luo, mitÃ¤ tahtoo; kun hÃ¤n pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ jonkun asian, sanoo hÃ¤n vain: 'Tapahtukoon!' ja niin tapahtuu.

47. Ja Jumala on opettava hÃ¤nelle PyhÃ¤n kirjan, viisauden, Lain ja Evankeliumin

48. ja lÃ¤hettÃ¤vÃ¤ hÃ¤net profeetaksi israelilaisten luo. HÃ¤n on sanova heille: Â»Olen tullut luoksenne tuoden tunnusmerkkejÃ¤ Herraltanne. Katso, minÃ¤ muovailen savesta teille linnun muotoisen ja puhallan siihen, ja siitÃ¤ tulee Jumalan sallimuksesta elÃ¤vÃ¤ lintu; minÃ¤ olen Jumalan tahdosta parantava sokeana syntyneen ja pitaalisen ja olen herÃ¤ttÃ¤vÃ¤ kuolleet eloon. Ja minÃ¤ sanon teille, mitÃ¤ te tulette syÃ¶mÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ panemaan tallelle taloissanne. TÃ¤ssÃ¤ on totisesti tunnusmerkki teille, jos olette uskovaisia.

49. Samoin tulen vahvistamaan todeksi sen, mikÃ¤ on ollut ennen minua kirjoitettuna Laissa, ja sallimaan teille osan siitÃ¤, mikÃ¤ tÃ¤hÃ¤n asti on ollut teiltÃ¤ kiellettyÃ¤, niin, minÃ¤ tulen luoksenne tuoden tunnusmerkit Herraltanne. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua!

50. Jumala on totisesti minun Herrani ja teidÃ¤n Herranne, palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on oikea tie.Â»

51. Ja kun Jeesus havaitsi heissÃ¤ epÃ¤uskoa, sanoi hÃ¤n: Â»KetkÃ¤ haluavat olla minun seuraajiani Jumalan tyÃ¶ssÃ¤?Â» Opetuslapset vastasivat: Â»Me olemme Jumalan seuraajia, me uskomme Jumalaan; todista, ettÃ¤ olemme HÃ¤nen tahtoonsa ja johtoonsa alistuneet.

52. Herramme, Me uskomme siihen, mitÃ¤ olet ilmoittanut, ja me seuraamme Sinun profeettaasi; merkitse meidÃ¤t siis tunnustajien joukkoon.Â»

53. He (epÃ¤uskoiset juutalaiset) juonittelivat, mutta Jumalakin juonitteli (heitÃ¤ vastaan); ja Jumala on todella taitavin Suunnittelija.

54. Ja Jumala sanoi: Â»Jeesus, katso, MinÃ¤ otan sinut, sitten olen ylentÃ¤vÃ¤ sinut luokseni ja vapauttava sinut niistÃ¤, jotka

ovat uskottomia, sekÃ¤ asettava ne, jotka sinua seuraavat, uskottomien ylÃ¤puolelle aina YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka. Aikanaan on teidÃ¤n kaikkien palattava minun luokseni, ja minÃ¤ olen ratkaiseva sen, mistÃ¤ te keskenÃ¤nne kiistelitte.

55. MitÃ¤ niihin tulee, jotka eivÃ¤t uskoneet, olen kurittava heitÃ¤ raskaalla rangaistuksella sekÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n auttajaa.Â»

56. Mutta uskovaisille ja hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ harjoittaville HÃ¤n on antava heidÃ¤n tÃ¤yden palkkansa. Jumala ei rakasta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

57. TÃ¤mÃ¤n me julistamme sinulle Muhammed, tunnusmerkkinÃ¤ ja viisauden tietona, jotka ovat Koraanissa.

58. Katso, Jeesus on Jumalan edessÃ¤ samankaltainen kuin Aadam; HÃ¤n loi hÃ¤net (Aadamin) maan tomusta, sitten HÃ¤n sanoi hÃ¤nelle: Â»Ole!Â» ja hÃ¤n oli (elÃ¤vÃ¤ sielu).

59. TÃ¤mÃ¤ totuus tulee Herraltasi, Muhammed, siksi Ã¤lÃ¤ kuulu epÃ¤ileviin.

60. Jos joku tÃ¤stÃ¤ kiistelee kanssasi, sen jÃ¤lkeen kuin (tÃ¤mÃ¤ tÃ¤ydellinen) tieto on osaksesi tullut, niin sano: Â»Tulkaa, kutsukaamme meidÃ¤n poikamme ja teidÃ¤n poikanne, meidÃ¤n vaimomme ja teidÃ¤n vaimonne, kokoontukaamme me itse ja te itse; ja sitten kukin velvoittakaamme itsemme Jumalan edessÃ¤ ja huutakaamme Jumalan kirousta niiden yli, jotka valehtelevat!Â»

61. Katso, tÃ¤mÃ¤ sanoma on kauttaaltaan totuutta, eikÃ¤ ole muuta jumalaa kuin Jumala; HÃ¤n on totisesti mahtava, viisas.

62. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin totisesti Jumala tuntee turmeluksen aiheuttajat.

63. Sano (juutalaisille ja kristityille) : Â»Te PyhÃ¤n kirjan omistajat, tulkaa yhteisymmÃ¤rrykseen meidÃ¤n kanssamme (uskonnon asiasta), ettÃ¤ meillÃ¤ olisi samoin kuin teillÃ¤kin, ettemme palvele muuta kuin ainoata Jumalaa emmekÃ¤ aseta ketÃ¤Ã¤n HÃ¤nen rinnalleen, emmekÃ¤ kukaan pidÃ¤ toistamme herrana, (emme pidÃ¤ herrana ketÃ¤Ã¤n muuta) paitsi Jumalaa.Â» Jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin sanokaa: Â»Olkaa todistajina, ettÃ¤ me olemme Jumalalle alamaisia!Â»

64. Te PyhÃ¤n kirjan omistavat, miksi te kiistelette Aabrahamista? Laki ja Evankeliumihan lÃ¤hetettiin vasta hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ 9); eikÃ¶ teillÃ¤ ole ymmÃ¤rrystÃ¤?

65. Kuulkaa, jospa kiistelisitte sellaisesta, josta teillÃ¤ on tietoa; mutta miksi kiistelette sellaisesta, josta teillÃ¤ ei ole tietoa? Jumala tietÃ¤Ã¤, mutta te ette tiedÃ¤.

66. Aabraham ei ollut juutalainen eikÃ¤ kristitty, vaan hÃ¤n oli hurskas (haniifi) ja Jumalalle alamainen (muslimi) eikÃ¤ kuulunut monijumalaisiin.

67. IhmisiÃ¤, jotka voivat lÃ¤hinnÃ¤ vedota Aabrahamiin, ovat totisesti ne, jotka seuraavat HÃ¤ntÃ¤ kuten tÃ¤mÃ¤kin profeetta (Muhammed), ja ne, jotka (hÃ¤nen kerallaan) uskovat; ja Jumala on uskovaisten Suojelija.

68. ErÃ¤Ã¤t niistÃ¤, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, toivoisivat voivansa eksyttÃ¤Ã¤ teidÃ¤t, mutta he eivÃ¤t eksytÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muita kuin juuri itsensÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he aavista sitÃ¤.

69. Te, joilla on PyhÃ¤ kirja, miksi ette usko Jumalan tunnusmerkkeihin, vaikka itse olette niiden silminnÃ¤kijÃ¶itÃ¤?

70. Te, joilla on PyhÃ¤ kirja, miksi verhoatte totuuden valheella ja salaatte totuuden vastoin parempaa tietoanne?

71. Osa niistÃ¤, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, sanoo: Â»Uskokaa pÃ¤ivÃ¤n noustessa siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu uskovaisille (muslimeille), ja kieltÃ¤kÃ¤Ã¤ se pÃ¤ivÃ¤n pÃ¤Ã¤ttyessÃ¤; nÃ¤in ehkÃ¤ saamme heidÃ¤t puolellemme.Â»

72. Ã„lkÃ¤Ã¤ uskoko muita kuin uskontoanne todella noudattavia! - Sano: Â»Oikea johdatus on totisesti Jumalan johdatusÂ». Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ uskoko, ettÃ¤ joku on saanut saman (ilmoituksen) kuin te tai ettÃ¤ he voivat kiistellÃ¤ kanssanne Herranne edessÃ¤. Sano: Â»Kaikki runsaus on Jumalan kÃ¤dessÃ¤, hÃ¤n antaa sen kenelle tahtoo. Jumala sulkee kaiken olemukseensa ja tietÃ¤Ã¤ kaikki.Â»

73. HÃ¤n antaa laupeutensa sille, kenet HÃ¤n valitsee. Jumala on rajaton runsaudessaan.

74. Niiden keskuudessa, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, on sellaisia, ettÃ¤ jos uskot heille sÃ¤ilytettÃ¤vÃ¤ksi suuren mÃ¤Ã¤rÃ¤n kultaa, he palauttavat sen sinulle, ja heidÃ¤n keskuudessaan on sellaisiakin, jotka, jos uskot heille denaarin, eivÃ¤t

palauta sitÃ¤ sinulle, ellet sitÃ¤ vaatimalla vaadi. NÃ¤in on siksi, ettÃ¤ he sanovat: Â»MeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n velvollisuuksia tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ (pakanoita) kohtaanÂ». Noin he kierÃ¤ilevÃ¤t Jumalaan vedoten ja tietÃ¤vÃ¤t sen itse.

75. Ei niin, vaan ainoastaan se on (Jumalan edessÃ¤ hurskas), joka tÃ¤yttÃ¤Ã¤ velvollisuutensa ja karttaa pahaa. Katso, Jumala rakastaa ainoastaan hurskaita.

76. Totisesti niillÃ¤, jotka liittonsa Jumalan kanssa ja valansa vaihtavat vÃ¤hÃ¤pÃ¤tÃ¶isiin arvoihin, ei tule olemaan autuutta tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Jumala ei puhu heille eikÃ¤ katso heihin YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ eikÃ¤ vanhurskauta heitÃ¤, vaan heidÃ¤n osanaan on tuskallinen rangaistus.

77. Katso, heidÃ¤n joukossaan on sellaisia, jotka puhuessaan vÃ¤Ã¤ristelevÃ¤t PyhÃ¤Ã¤ kirjaa, jotta te luulisitte PyhÃ¤n kirjan sanoiksi sellaistakin, mikÃ¤ siihen ei sisÃ¤lly; he sanovat: Â»Se tulee JumalaltaÂ», vaikka se ei tule Jumalalta, ja vedoten Jumalaan he valehtelevat vastoin parempaa tietoaan.

78. Ei voi ihminen, jolle Jumala on antanut PyhÃ¤n kirjan, viisauden ja profeetantehtÃ¤vÃ¤n, sanoa ihmisille: Â»Olkaa minun palvelijoitani samalla tavalla, kuin olette Jumalan palvelijoitaÂ». Ei, vaan (hÃ¤n sanoo:) Â»Olkaa Jumalan palvelijoita, koska tunnette PyhÃ¤n kirjan ja tutkitte sitÃ¤.Â»

79. EikÃ¤ hÃ¤n kÃ¤ske teitÃ¤ ottamaan enkeleitÃ¤ tai profeettoja herroiksenne. Kehoittaisiko hÃ¤n teitÃ¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤n uskoon, senjÃ¤lkeen kuin olette tulleet Jumalan tahdon alaisiksi (muslimeiksi)?

80. Aikoinaan, kun Jumala teki liiton profeettojen kanssa, HÃ¤n sanoi: Â»Katso, nÃ¤in paljon annan teille PyhiÃ¤ kirjoituksia ja viisautta, ja sitten tulee lÃ¤hettilÃ¤s ja vahvistaa todeksi sen, mikÃ¤ teillÃ¤ jo on; teidÃ¤n on totisesti uskottava hÃ¤neen ja autettava hÃ¤ntÃ¤Â». HÃ¤n sanoi vielÃ¤: Â»Tunnustatteko ja otatteko vastaan liittoni tÃ¤llÃ¤ ehdolla?Â» He vastasivat: Â»Me tunnustamme senÂ». Silloin HÃ¤n sanoi: Â»Olkaa siis tÃ¤mÃ¤n todistajat. MinÃ¤ myÃ¶skin olen todistajana teidÃ¤n rinnallanne.Â»

81. Senvuoksi ketkÃ¤ ikinÃ¤ tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen luopuvat, he ovat jumalattomia.

82. Jotakin muuta Jumalan uskontoako he vielÃ¤ etsisivÃ¤t, vaikka kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ovat HÃ¤nelle alamaisia tahtoen tai tahtomattaan, ja HÃ¤nen luokseen on heidÃ¤n palattava?

83. Sano: Â»Me uskomme Jumalaan, siihen, mitÃ¤ on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu meille ja mitÃ¤ on ilmoitettu Aabrahamille, Ismaelille, Iisakille ja Jaakobille sekÃ¤ (Israelin) sukukunnille, siihen, mitÃ¤ Mooses, Jeesus ja profeetat ovat saaneet Herraltansa; me emme tee mitÃ¤Ã¤n erotusta heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤nen tahtoonsa ja johdatukseensa olemme alistuneetÂ».

84. Mutta jos joku pitÃ¤Ã¤ uskontonaan jotakin muuta kuin Islaamia , niin Jumala ei sitÃ¤ koskaan hyvÃ¤ksy, ja kuoleman jÃ¤lkeen hÃ¤n on joutuva kadotettujen joukkoon.

85. Kuinka Jumala ohjaisi ihmisiÃ¤, jotka ovat tulleet uskottomiksi, senjÃ¤lkeen kuin he olivat uskossa ja tunnustivat Muhammedin oikeaksi profeetaksi ja (Jumalan kaikkivallan) selvÃ¤t todistukset heille nÃ¤ytettiin? Jumala ei ohjaa jumalattomia ihmisiÃ¤.

86. NÃ¤iden palkaksi tulee Jumalan, enkelien ja ihmisten kirous.

87. Sen alaisiksi he jÃ¤Ã¤vÃ¤t ikuisesti, heidÃ¤n rangaistustaan ei lievennetÃ¤ eikÃ¤ heihin kiinnitetÃ¤ (sen enempÃ¤Ã¤) huomiota.

88. (TÃ¤stÃ¤ kohtalosta vapautuvat vain ne), jotka myÃ¶hemmin katuvat ja tekevÃ¤t parannuksen, sillÃ¤ Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupias.

89. Mutta jotka oltuaan uskossa ovat tulleet uskottomiksi ja sitten yhÃ¤ yltyvÃ¤t uskottomuudessaan, niiden kÃ¤Ã¤ntymystÃ¤ ei totisesti hyvÃ¤ksytÃ¤; he jÃ¤Ã¤vÃ¤t eksyneiksi.

90. NiistÃ¤, jotka ovat olleet uskottomia ja kuolevat epÃ¤uskossaan, ei yhdenkÃ¤Ã¤n sielun lunnaiksi hyvÃ¤ksytÃ¤ edes koko maailman tÃ¤yttÃ¤ kultaa, heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus, eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n puoltajaa.

91. Ette koskaan saavuta tosihurskautta, ennenkuin uhraatte sellaista, mikÃ¤ on teille rakasta; ja mitÃ¤ uhraattekin, Jumala sen tietÃ¤Ã¤ totisesti.

92. Ennenkuin Laki annettiin ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, oli kaikki ruoka sallittu israelilaisille paitsi se, minkÃ¤ Israel itse kielsi itseltÃ¤Ã¤n. Sano: Â»Ottakaa esille Mooseksen kirjat ja lukekaa sieltÃ¤, mikÃ¤li tahdotte pysyÃ¤ totuudessa.Â»

93. Ja ketkÃ¤ tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen sepittÃ¤vÃ¤t valheita Jumalaan vedoten, ne ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤, jumalattomia.

94. Sano: Â»Jumalan puhe on totuutta; noudattakaa siis Aabrahamin oppia, koska hÃ¤n oli hurskas (haniifi) eikÃ¤ kuulunut monijumalaisiin.Â»

95. EnsimmÃ¤inen rukoushuone, joka perustettiin ihmisille, oli totisesti se, joka on Bekassa (Mekassa) siunauksena ja opastuksena koko maailmalle.

96. SiellÃ¤ on ilmeisiÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤: Aabrahamin rukouspaikka; ja se, joka astuu sinne, on varmassa turvassa. Ja pyhiinvaellus tÃ¤hÃ¤n huoneeseen on ihmisten velvollisuus Jumalaa kohtaan, jokaisen, ken suinkin voi matkan tehdÃ¤. Mutta jos joku kÃ¤y uskottomaksi, niin katso, Jumala tulee toimeen vaikkapa ilman koko maailmaa.

97. Sano: Â»Te, jotka omistatte PyhÃ¤n kirjan, miksi ette usko Jumalan tunnusmerkkeihin, vaikka Jumala on teidÃ¤n tekojenne todistaja?

98. Sano: Â»Te, joilla on PyhÃ¤ kirja, miksi tyÃ¶nnÃ¤tte uskovaisia pois Jumalan tieltÃ¤ ja pyritte tekemÃ¤Ã¤n sen mutkikkaaksi, vaikka olette varmoja (sen suoruudesta)? Mutta Jumala ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ te teette.Â»

99. Te, jotka uskotte, jos tottelette erÃ¤itÃ¤ niistÃ¤, jotka ovat PyhÃ¤n kirjan saaneet, tekevÃ¤t he taas teidÃ¤t uskottomiksi, teidÃ¤n jo oltuanne uskossa.

100. Kuinka voittekaan olla uskottomia, kun Jumalan tunnusmerkit luetellaan teille ja HÃ¤nen profeettansa on teidÃ¤n keskuudessanne? Joka turvautuu Jumalaan, hÃ¤net johdetaan varmasti (kulkemaan) oikeata tietÃ¤.

101. Te, jotka uskotte, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa niin, kuin HÃ¤ntÃ¤ on pelÃ¤ttÃ¤vÃ¤, eikÃ¤ teidÃ¤n pidÃ¤ kuoleman, ennenkuin olette tulleet HÃ¤nen tahtonsa alaisiksi (muslimeiksi).

102. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ kiinni kaikki Jumalan (pelastus)kÃ¶ydestÃ¤ Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ hajaantuko, vaan muistakaa Jumalan armoa teitÃ¤ kohtaan silloin, kun olitte toistenne vihollisia ja HÃ¤n lÃ¤hensi sydÃ¤menne, niin ettÃ¤ te HÃ¤nen armonsa kautta tulitte aivan kuin veljiksi keskeÃ¤nne. Te olitte tulikuilun partaalla, mutta HÃ¤n pelasti teidÃ¤t siitÃ¤. Siten selittÃ¤Ã¤ Jumala tunnusmerkkinsÃ¤ teille, jotta tulisitte oikealle tielle

103. ja jotta teistÃ¤ tulisi seurakunta, joka kutsuu ihmisiÃ¤ hyvyyteen, sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ heille oikeat elÃ¤mÃ¤ntavat ja estÃ¤Ã¤ heitÃ¤ pahuudesta; sellaiset ihmiset tulevat menestymÃ¤Ã¤n.

104. Ã„lkÃ¤Ã¤ te olko niiden kaltaisia, jotka saatuaan selvÃ¤t todistukset erottautuivat toisistaan ja riitelivÃ¤t toistensa kanssa. Sellaisia odottaa kauhea rangaistus

105. sinÃ¤ (YlÃ¶snousemuksen) pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin toisten kasvot kirkastuvat ja toisten mustuvat (synkkenevÃ¤t) ja niille, joiden kasvot synkkenevÃ¤t, sanotaan: Â»EttekÃ¶ te ole niitÃ¤, jotka tulitte uskottomiksi oltuanne uskossa? Niin, maistakaa nyt rangaistusta luopumisenne tÃ¤hden!Â»

106. ja ne, joiden kasvot kirkastuvat, heidÃ¤t suljetaan Jumalan laupeuteen, ja he pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

107. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan ihmeellisiÃ¤ ilmoituksia, jotka julistamme sinulle totuudessa; Jumala ei halua tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤rin maailmoille (ihmisille).

108. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja Jumalan luo kaikki on palaava.

109. Te olette paras seurakunta, mikÃ¤ on muodostunut ihmisten keskuuteen. Te mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤tte ihmisille oikeat elÃ¤mÃ¤ntavat, estÃ¤tte heitÃ¤ pahuudesta ja uskotte Jumalaan. Jos PyhÃ¤n kirjan saaneet olisivat uskoneet, olisi se ollut heille parempi; heidÃ¤n keskuudessaan on uskovaisia, mutta useimmat heistÃ¤ ovat jumalattomia.

110. He eivÃ¤t voi aiheuttaa teille kuin vÃ¤hÃ¤n vahinkoa, ja jos he kÃ¤yvÃ¤t sotimaan teitÃ¤ vastaan, kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t he pakoon eivÃ¤tkÃ¤ sen jÃ¤lkeen saa apua.

111. Kurjuus on masentava heidÃ¤t, missÃ¤ ikinÃ¤ he ovat, paitsi jos he pitÃ¤vÃ¤t liiton Jumalan kanssa ja sopimuksen ihmisten kanssa ; (muuten) he vetÃ¤vÃ¤t pÃ¤Ã¤llensÃ¤ Jumalan vihan, ja viheliÃ¤isyys peittÃ¤Ã¤ heidÃ¤t. Kaikki tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ he hylkÃ¤sivÃ¤t Jumalan tunnusmerkit ja vÃ¤Ã¤ryydessÃ¤Ã¤n surmasivat profeetat, sekÃ¤ siksi, ettÃ¤ he olivat uppiniskaisia ja tekivÃ¤t rikoksia.

112. PyhÃ¤n kirjan saaneista eivÃ¤t kuitenkaan kaikki ole samanlaisia; heidÃ¤n keskuudessaan on vakaa joukko (ihmisiÃ¤), jotka yÃ¶n aikana lukevat Jumalan ihmeellisiÃ¤ ilmoituksia ja HÃ¤ntÃ¤ kumartavat.

113. He uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, harrastavat hyvÃ¤Ã¤ ja estÃ¤vÃ¤t ihmisiÃ¤ pahuudesta, kilvoittelevat keskenÃ¤Ã¤n hyvissÃ¤ tÃ¶issÃ¤; nÃ¤mÃ¤ kuuluvat vanhurskaisiin.

114. MitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ he tekevÃ¤tkin, ei heiltÃ¤ koskaan riistetÃ¤ sen hedelmÃ¤Ã¤, sillÃ¤ Jumala tuntee ne, jotka HÃ¤ntÃ¤ pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t.

115. NiitÃ¤, jotka ovat uskottomia, eivÃ¤t totisesti heidÃ¤n rikkautensa eivÃ¤tkÃ¤ heidÃ¤n lapsensa vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n hyÃ¶dytÃ¤ Jumalan edessÃ¤; he joutuvat Tulen omiksi ja pysyvÃ¤t siinÃ¤ iankaikkisesti.

116. MinkÃ¤ he antavat pois tÃ¤ssÃ¤ maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, sen laita on sama kuin purevan kylmÃ¤n viiman, joka kiitÃ¤Ã¤ jumalattomien ihmisten vainioiden yli ja tuhoaa heidÃ¤n satonsa. Ei Jumala tee heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan itse he tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen.

117. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ antautuko avomieliseen ystÃ¤vyyteen muiden kuin teikÃ¤lÃ¤isten kanssa; muut eivÃ¤t jÃ¤tÃ¤ turmelematta teitÃ¤. He halajavat teidÃ¤n perikatoanne, heidÃ¤n vihansa on jo pursunut heidÃ¤n suustansa; mutta se, mikÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n piilee, on vielÃ¤ pahempaa. Me olemme nyt selittÃ¤nyt tunnusmerkkimme teille, jotta ehkÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

118. Katso, te olette sellaisia, jotka rakastatte heitÃ¤, mutta he eivÃ¤t rakasta teitÃ¤; te uskotte koko PyhÃ¤Ã¤n kirjaan, ja kun he tapaavat teidÃ¤t, he sanovat: Â»Me uskommeÂ», mutta omissa oloissaan he pureskelevat sormiansa raivoissaan teitÃ¤ vastaan. Sano: Â»Kuolkaa raivoonne! Jumala tuntee totisesti sydÃ¤ntenne sisimmÃ¤t aivoitukset.Â»

119. Jos jotain hyvÃ¤Ã¤ tapahtuu teille, kadehtivat he sitÃ¤, mutta jos jokin paha kohtaa teitÃ¤, siitÃ¤ he iloitsevat. Jos olette kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa, ei heidÃ¤n kavaluutensa voi vahingoitta teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n; Jumala sulkee huomioonsa kaikki heidÃ¤n tekonsa.

120. EntÃ¤ kun sinÃ¤, Muhammed, varhain erÃ¤Ã¤nÃ¤ aamuna jÃ¤tit kotivÃ¤kesi sijoittaaksesi uskovaiset taistelupaikoilleen (Jumala kaikki kuuli ja tiesi) ja

121. kun joukostanne kaksi osastoa oli menettÃ¤Ã¤ rohkeutensa (mutta Jumala oli heidÃ¤n tukensa; uskovaiset turvautuvat Jumalaan).

122. Olihan Jumala auttanut teitÃ¤ Bedrin taistelussa , kun olitte huonommassa asemassa; antakaa siis Jumalalle kunnia, jotta olisitte kiitollisia!

123. Silloin sinÃ¤ sanoit uskovaisille: Â»EikÃ¶ teille riitÃ¤, ettÃ¤ Herranne tukee teitÃ¤ kolmella tuhannella YlhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetyllÃ¤ enkelillÃ¤?Â»

124. Niin, jos olette kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa ja viholliset yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t Ã¤kkirynnÃ¤kÃ¶llÃ¤, on Herranne tukeva teitÃ¤ viidellÃ¤ tuhannella enkelinÃ¤, joilla on erityiset merkit.

125. TÃ¤mÃ¤n antoi Jumala teille rohkaisevana ilosanomana, jotta sydÃ¤menne rauhoittuisivat sen kautta - apu tulee ainoastaan Jumalalta, mahtavalta viisaalta -

126. jotta HÃ¤n murskaisi uskottomat ja kaataisi heidÃ¤t, niin ettÃ¤ he perÃ¤ytyisivÃ¤t saavuttamatta sitÃ¤, mitÃ¤ tahtoivat.

127. Sinua, Muhammed, ei koske vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, armahtaako HÃ¤n heitÃ¤ vai rankaisee, sillÃ¤ he ovat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

128. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. HÃ¤n antaa anteeksi kenelle tahtoo ja rankaisee ketÃ¤ tahtoo; niin, Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupias.

129. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ koronkiskomisella ahnehtiko kaksinkertaisia tuloja, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta olisitte onnellisia

130. Ja kavahtakaa Tulta, joka on valmistettu uskottomille,

131. totelkaa Jumalaa ja profeettaa, jotta teidÃ¤n osaksenne tulisi laupeus.

132. ja pyrkikÃ¤Ã¤ kilvan saavuttamaan Herranne anteeksianto ja Paratiisi, joka on yhtÃ¤ Ã¤Ã¤retÃ¶n kuin taivaat ja maa, ja on valmistettu jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille,

133. jotka antavat uhrilahjoja sekÃ¤ varakkaina ettÃ¤ kÃ¶yhinÃ¤ ollessaan, jotka hillitsevÃ¤t vihansa ja antavat anteeksi ihmisille; niin, Jumala rakastaa niitÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

134. Ja jotka, tehtyÃ¤Ã¤n jotain alhaista tai rikottuaan itseÃ¤Ã¤n vastaan, muistavat Jumalan ja anovat syntiÃ¤Ã¤n anteeksi (ja kukahan muu kuin Jumala voi antaa synnit anteeksi?) eivÃ¤tkÃ¤ vastoin parempaa tietoaan paadu siinÃ¤, mitÃ¤ ovat tehneet,

135. niiden palkka on oleva heidÃ¤n Herransa anteeksianto ja huvitarhat, joissa purot solisevat, joissa he ikuisesti viihtyvÃ¤t; niin, minkÃ¤ ihanan palkan saavatkaan hyvyyden harjoittajat!

136. Jumalan kurinpitoa on ollut jo ennen teitÃ¤; vaeltakaa ympÃ¤ri maata ja tarkatkaa, millaisen lopun ne saivat, jotka vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t totuuden (sanoman) valheeksi.

137. TÃ¤mÃ¤ on selitys ihmisille, opastus ja ojennus jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille.

138. Ã„lkÃ¤Ã¤ vÃ¤sykÃ¶ Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ murehtiko; te voitatte, jos olette (tosi-)uskovaisia!

139. jos teitÃ¤ kohtasi isku, niin on yhtÃ¤ ankara isku kohdannut (uskottomia) ihmisiÃ¤ tÃ¤tÃ¤ ennen . Me annamme ihmisten kesken pÃ¤ivien vaihdella, jotta Jumala tulisi tuntemaan ne, jotka uskovat, ja voisi hankkia itselleen todistajia teidÃ¤n keskuudestanne - vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤ ei Jumala rakasta -

140. ja jotta Jumala voisi koetella uskovaisia ja tuhota uskottomat.

141. Vai luuletteko, ettÃ¤ saatte astua Paratiisiin, ennenkuin Jumala tuntee ne teistÃ¤, jotka olivat taisteluvalmiit, ja ennenkuin HÃ¤n tuntee ne, jotka ovat kestÃ¤viÃ¤?

142. Toivoittehan kuolemaa, ennenkuin kohtasitte sen (kentÃ¤llÃ¤), mutta nyt olette nÃ¤hneet sen omin silmin.

143. Muhammed on vain lÃ¤hettilÃ¤s; edesmenneet profeetat ovat ennen hÃ¤ntÃ¤ olleet (Jumalan) lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤; jos hÃ¤n kuolee tai kaatuu, perÃ¤ydyttekÃ¶ te silloin? Jos joku perÃ¤ytyy, ei hÃ¤n voi vahingoittaa Jumalaa vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, mutta kiitolliset Jumala on palkitseva.

144. Ei yksikÃ¤Ã¤n sielu kuole muuten kuin Jumalan sallimuksesta, Kohtalon kirjassa mÃ¤Ã¤rÃ¤tyllÃ¤ hetkellÃ¤. Sille, joka toivoo itselleen palkkaa tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, annamme sen mukaan, ja sille, joka toivoo palkkaa tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, annamme hÃ¤nen toivomuksensa mukaan, ja Me olemme palkitseva kiitolliset.

145. Monta oli profeettaa, joiden keralla taisteli joukko uskollisia (seuraajia); eivÃ¤t he lannistuneet mistÃ¤Ã¤n, mikÃ¤ kohtasi heitÃ¤ Jumalan sotaretkellÃ¤, eivÃ¤t he horjuneet eivÃ¤tkÃ¤ masentuneet. ja Jumala rakastaa kestÃ¤viÃ¤.

146. Ei heillÃ¤ muuta ollut sanottavaa kuin: Â»Herra, anna anteeksi meidÃ¤n syntimme ja harhaotteet tehtÃ¤vÃ¤ssÃ¤mme, anna lujuutta meidÃ¤n askeleillemme ja auta meitÃ¤ saamaan voitto uskottomista vastustajistamme.Â»

147. ja Jumala antoi heille palkan tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja ihanan palkan tulevassa; katso, Jumala rakastaa hyvÃ¤Ã¤tekeviÃ¤.

148. Jos te jotka uskotte, olette epÃ¤uskoisille kuuliaisia, saattavat he teidÃ¤t perÃ¤ytymÃ¤Ã¤n, ja te palaatte hÃ¤viÃ¶n kÃ¤rsien.

149. Mutta onhan Jumala suojelijanne, niin, HÃ¤n on paras auttaja.

150. Me lÃ¤hetÃ¤mme Ã¤kkiÃ¤ pelÃ¤styksen epÃ¤uskoisten sydÃ¤miin, koska he Jumalan rinnalla pitÃ¤vÃ¤t muita jumaluusolentoja, joiden palvelemiseen HÃ¤n ei ole antanut mitÃ¤Ã¤n oikeutta. HeidÃ¤n asunnokseen tulee Tuli; kauhea on jumalattomien olinpaikka.

151. Onhan Jumala pitÃ¤nyt teille antamansa lupauksen, kun HÃ¤nen avullaan olitte voitokkaita, kunnes osoittauduitte pelkureiksi, kiistelitte keskenÃ¤nne mÃ¤Ã¤rÃ¤yksistÃ¤ ja olitte tottelemattomia, senjÃ¤lkeen kuin HÃ¤n jo nÃ¤ytti teille mitÃ¤ toivoitte (taistelun tuloksen). Jotkut teistÃ¤ halusivat tÃ¤mÃ¤n elÃ¤mÃ¤n hyvyyttÃ¤ ja toiset teistÃ¤ halusivat kuoleman jÃ¤lkeistÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤. Siksi HÃ¤n kÃ¤Ã¤nsi teidÃ¤t pakoon vihollistenne edessÃ¤ koetellaksensa teitÃ¤. Kuitenkin HÃ¤n on jo armahtanut teitÃ¤, Jumala on runsas jalomielisyydessÃ¤Ã¤n uskovaisia kohtaan.

152. Kun lÃ¤ksitte taistelukentÃ¤llÃ¤ toisistanne vÃ¤littÃ¤mÃ¤ttÃ¤ ja profeetta huusi jÃ¤lkeenne (kutsuen taistelemaan), lÃ¤hetti

HÃ¤n teille palkkioksi ahdinkoa ahdingon lisÃ¤ksi, jottette murehtisi sitÃ¤ (saalista), minkÃ¤ olitte menettÃ¤neet, tai (iskua) mikÃ¤ oli kohdannut teitÃ¤. Katso, Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tyÃ¶nne.

153. Ahdinkonne jÃ¤lkeen HÃ¤n lÃ¤hetti teille turvallisuuden tunteen ja unen, joka valtasi osan teistÃ¤. Toiset teistÃ¤ taas kiihoittivat itseÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rillÃ¤ kuvitteluilla Jumalasta. He sanoivat: Â»Onko meillÃ¤ oikeastaan tekemistÃ¤ tÃ¤mÃ¤n asian kanssa?Â» Sano: Â»Koko asia on JumalanÂ». He salasivat sydÃ¤messÃ¤Ã¤n jotakin, jota eivÃ¤t sinulle ilmaisseet, ja sanoivat: Â»Jos meille olisi tarkoitettu jokin tulos tÃ¤stÃ¤ asiasta, ei meitÃ¤ olisi lyÃ¶ty tÃ¤Ã¤llÃ¤Â». Sano: Â»Vaikka olisitte olleet taloissanne, niin totisesti olisivat ne, joiden kuolema oli mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, saaneet surmansa kentÃ¤lle. TÃ¤mÃ¤ (sallittiin sen vuoksi, ettÃ¤ Jumala koettelisi, mitÃ¤ kÃ¤tkeytyy rintaanne, ja tutkisi sen, mikÃ¤ on teidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤nne.Â» Jumala tuntee sydÃ¤nten sisimmÃ¤t aivoitukset.

154. Katso, ne teistÃ¤, jotka kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t pakoon sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, kun molemmat sotajoukot kohtasivat toisensa, saattoi Saatana lankeamaan jonkun heidÃ¤n tekonsa tÃ¤hden; mutta Jumala on armahtanut heitÃ¤, Jumalahan on totisesti anteeksiantava ja lempeÃ¤.

155. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko niiden kaltaisia, jotka ovat uskottomia ja sanovat veljistÃ¤Ã¤n, kun he ovat matkalla tai lÃ¤htevÃ¤t sotaan: Â»Jos he olisivat jÃ¤Ã¤neet luoksemme, eivÃ¤t he olisi kuolleet tai kaatuneet.Â» Jumala vain sallii sen, mikÃ¤ on tapahtunut, kirvellÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n. Jumala antaa sekÃ¤ elÃ¤mÃ¤n ettÃ¤ kuoleman, ja Jumala nÃ¤kee mitÃ¤ teette.

156. ja jos kaadutte tai kuolette Jumalan sotaretkellÃ¤, niin on totisesti Jumalan anteeksianto ja lupaus parempi kuin kaikki se maallinen, mitÃ¤ olette saaneet kootuksi.

157. Ja jos muuten kuolette tai sodassa kaadutte, niin Jumalan luokse teidÃ¤n on kokoonnuttava.

158. Jumalan laupeuden vuoksi olet menetellyt lempeÃ¤sti heitÃ¤ kohtaan, Muhammed, mutta jos olisit ollut ankara ja kovasydÃ¤minen, olisivat he eronneet sinusta. Ole siis suvaitsevainen heitÃ¤ kohtaan, rukoile heille anteeksiantoa ja neuvottele heidÃ¤n kanssaan asioista. Ja kun olet pÃ¤Ã¤tÃ¶ksesi tehnyt, luota Jumalaan! Katso, Jumala rakastaa niitÃ¤, jotka HÃ¤neen turvaavat.

159. Jos Jumala auttaa teitÃ¤, ei teitÃ¤ kukaan voita, ja jos HÃ¤n vetÃ¤ytyy pois, kuka silloin voi teitÃ¤ auttaa? Niin, Jumalaan turvatkoot uskovaiset!

160. EikÃ¤ profeetan sovi kavaltaa mitÃ¤Ã¤n, sillÃ¤ sen, joka kavaltaa, on YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tuotava julki, mitÃ¤ hÃ¤n on kavaltanut. Silloin on jokainen sielu saapa tÃ¤yden ansionsa mukaan, eikÃ¤ ketÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rin tuomita.

161. Luuletteko hÃ¤nen, joka tavoittelee sitÃ¤, mikÃ¤ on Jumalalle otollista, osoittautuvan sellaiseksi, joka on vetÃ¤nyt ylitsensÃ¤ Jumalan vihan ja jonka olinpaikka on oleva Helvetti, se surkea mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤?

162. Jumalan luona heillÃ¤ on erilainen arvoasema; nÃ¤keehÃ¤n Jumala, mitÃ¤ kukin tekee.

163. Totisesti Jumala on ollut armollinen uskovaisia kohtaan lÃ¤hettÃ¤essÃ¤Ã¤n heille apostolin heidÃ¤n keskuudestaan, joka julistaa heille HÃ¤nen tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n, puhdistaa heidÃ¤t ja opettaa PyhÃ¤Ã¤ kirjaa ja viisautta heille, jotka aikaisemmin elivÃ¤t ilmeisessÃ¤ harhauskossa.

164. Ja kun isku kohtasi teitÃ¤ teidÃ¤n annettuanne (vastustajillenne) kaksi kertaa raskaamman iskun, miksi sanoitte: Â»MistÃ¤ tÃ¤mÃ¤ johtuu?Â» Sano (heille, Muhammed): Â»Se johtuu teistÃ¤ itsestÃ¤nneÂ». Jumalahan on kaikkivaltias.

165. Ja se, mikÃ¤ sattui teille sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, kun molemmat joukot kohtasivat toisensa, tapahtui Jumalan sallimuksesta ja jotta HÃ¤n tuntisi uskovaiset

166. ja tuntisi teeskentelijÃ¤t, ne, joille sanottiin, Â»Tulkaa ja taistelkaa Jumalan asian puolesta tai torjukaa heidÃ¤t!Â» ja he vastasivat: Â»Jos osaisimme taistella, niin seuraisimme teitÃ¤.Â» SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he olivat lÃ¤hempÃ¤nÃ¤ uskottomuutta kuin uskoa. Huulillaan he sanoivat sellaista, mitÃ¤ ei ollut heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤nsÃ¤, mutta Jumala tuntee parhaiten, mitÃ¤ he salaavat.

167. Niille, jotka itse istuessaan kotona sanoivat (taistelevista) veljistÃ¤Ã¤n: Â»Jos he olisivat kuulleet meitÃ¤, eivÃ¤t he olisi kaatuneetÂ», (heille) sano: Â»Torjukaa sitten kuolema omalta kohdaltanne, jos puhutte tÃ¤yttÃ¤ totta!Â»

168. Mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pitÃ¤kÃ¶ kuolleina niitÃ¤, jotka ovat kaatuneet Jumalan sotaretkellÃ¤. Ei, he elÃ¤vÃ¤t Herransa luona, saaden kukin osansa,

169. riemuiten siitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on runsaudestaan heidÃ¤n ylitseen vuodattanut, ja iloiten niistÃ¤, jotka seuraavat heidÃ¤n jÃ¤lkiÃ¤nsÃ¤, mutta eivÃ¤t vielÃ¤ ole heitÃ¤ saavuttaneet. Ei mikÃ¤Ã¤n pelko ole saava heitÃ¤ valtaansa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

170. He iloitsevat Jumalan armosta ja mielisuosiosta ja siitÃ¤, ettei Jumala anna uskovaisten palkan mennÃ¤ hukkaan.

171. HyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤ ja Jumalaa pelkÃ¤Ã¤viÃ¤ niiden joukossa, jotka tottelivat Jumalaa ja profeettaa, kun isku heitÃ¤ kohtasi, odottaa suuri palkka,

172. niitÃ¤, joille ihmiset sanoivat, ettÃ¤ pelottavat sotavoimat olivat kokoontuneet heitÃ¤ vastaan, mutta tÃ¤mÃ¤ vain lisÃ¤si heidÃ¤n uskoaan, ja he vastasivat: Â»Jumalassa on meille (voimaa) kylliksi. HÃ¤n on paras tukemme ja turvamme.Â»

173. He palasivat Jumalan armon turvissa mitÃ¤Ã¤n pahaa kohtaamatta. He etsivÃ¤t Jumalan mielisuosiota, ja Jumala on ylenmÃ¤Ã¤rin suosiollinen.

174. Tosin Saatana peloittelee teitÃ¤ ystÃ¤villÃ¤nsÃ¤, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶ heitÃ¤, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Minua, jos olette uskovaisia!

175. Ne, jotka kevein askelin kÃ¤yvÃ¤t uskottomuuteen, Ã¤lkÃ¶Ã¶t katkeroittako sinua; he eivÃ¤t voi vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n vahingoittaa Jumalaa. Jumala ei nÃ¤e hyvÃ¤ksi antaa heille mitÃ¤Ã¤n osaa tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; heitÃ¤ odottaa kauhea rangaistus.

176. Ne, jotka vaihtavat uskon uskottomuuteen, eivÃ¤t totisesti voi vahingoittaa Jumalaa; heitÃ¤ uhkaa tuskallinen rangaistus.

177. Uskottomat Ã¤lkÃ¶Ã¶t luulko, ettÃ¤ elinkautinen armonaika, jonka Me heille annamme, on heille onneksi; Me annamme heille aikaa ainoastaan siksi, ettÃ¤ heidÃ¤n syntinsÃ¤ enenisivÃ¤t. Katso, heitÃ¤ odottaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

178. Jumala ei aio jÃ¤ttÃ¤Ã¤ uskovaisia siihen tilaan, jossa te nyt olette, siihen asti kunnes HÃ¤n erottaa vÃ¤Ã¤rÃ¤t hyvistÃ¤. EikÃ¤ Jumala aio ilmaista teille silmiltÃ¤ salattua, vaan Jumala valitsee (siihen tarkoitukseen) kenet tahtoo lÃ¤hettilÃ¤ittensÃ¤ joukosta. Uskokaa siis Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤ihinsÃ¤, sillÃ¤ jos uskotte ja pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa, saatte runsaan palkinnon.

179. Ne, jotka ovat saitoja sen suhteen, mitÃ¤ Jumala on runsaudessaan heille antanut, Ã¤lkÃ¶Ã¶t luulko, ettÃ¤ se on hyÃ¶dyksi heille; ei, se on heille vahingoksi. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ne asiat, joissa he olivat saitoja, tulevat kaulakahleina kuristamaan heitÃ¤. Jumalalle kuuluvat taivasten ja maan perinnÃ¶t, ja Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

180. Jumala on kuullut niidenkin puheen, jotka sanoivat (pilkallisesti, kun heitÃ¤ kehoitettiin lahjoittamaan Herralle): Â»Jumala on kÃ¶yhÃ¤, ja me olemme rikkaitaÂ». Me merkitsemme muistiin heidÃ¤n sanansa ja kuinka he syyttÃ¤ surmasivat profeetat, ja tulemme sanomaan: Â»Maistakaa Tulen tuskaa!Â»

181. Ja tÃ¤mÃ¤ on teille seurauksena omien kÃ¤ttenne tÃ¶istÃ¤. Jumala ei ole julma palvelijoillensa.

182. Niille, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t: Â»Jumalahan on sallinut meidÃ¤n olla uskomatta mihinkÃ¤Ã¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seen, ennenkuin hÃ¤n suorittaa uhrin, jonka (taivaan) tuli kuluttaaÂ», sano (heille Muhammed): Â»Onhan ennen minua tullut luoksenne lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ suorittaen ihmetekoja ja tehden sellaista, josta te mainitsette; miksi te olette sitten heidÃ¤tkin surmanneet, jos nyt tahdotte pysyÃ¤ totuudessa?Â»

183. Ja jos he pitÃ¤vÃ¤t sinua valehtelijana, niin onhan jo ennen sinua pidetty valehtelijoina lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, jotka ovat ihmeitÃ¤ tehneet sekÃ¤ tuoneet Psalmit ja Valaisevan kirjan.

184. Jokainen sielu on maistava kuoleman, ja teille maksetaan YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ oikea palkkanne, mutta se, joka vÃ¤lttÃ¤Ã¤ Tulen ja saa astua Paratiisiin, on autuas, jota vastoin maailman elÃ¤mÃ¤ on vain pettÃ¤vÃ¤Ã¤ tavaraa.

185. SekÃ¤ teidÃ¤n omaisuutenne ettÃ¤ teidÃ¤t itsenne tullaan totisesti panemaan koetukselle, ja te saatte kuulla paljon pahaa sekÃ¤ niiltÃ¤, jotka ovat PyhÃ¤n kirjan saaneet ennen teitÃ¤, ettÃ¤ monijumalaisilta, mutta jos olette kestÃ¤viÃ¤ ja vÃ¤ltÃ¤tte pahaa, niin on se sankaruutta elÃ¤mÃ¤nvaiheissa.

186. Jumala asetti velvollisuuden niille, jotka PyhÃ¤n kirjan saivat (juutalaisille), nÃ¤in sanoen: Â»TeidÃ¤n tulee selittÃ¤Ã¤ sitÃ¤ ihmisille eikÃ¤ salata sitÃ¤Â». Mutta he heittivÃ¤t sen selkÃ¤nsÃ¤ taakse ja vaihtoivat sen mitÃ¤ttÃ¶miin arvoihin. MikÃ¤ surkea vaihtokauppa!

187. Ã„lÃ¤ luule, ettÃ¤ ne, jotka kerskuvat teoistaan ja kÃ¤rkkyvÃ¤t ylistystÃ¤ siitÃ¤, mitÃ¤ eivÃ¤t ole tehneet, (Ã¤lÃ¤ luule) ettÃ¤ he sÃ¤Ã¤stYvÃ¤t kuritukselta. Ei, heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus.

188. Jumalalle kuuluu taivasten ja maan herruus, totisesti Jumala on kaikkivaltias.

189. Taivasten ja maan luominen sekÃ¤ yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vaihtelu ovat totisesti tunnusmerkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤,

190. jotka muistavat Jumalaa seisoessaan, istuessaan ja maatessaan ja miettivÃ¤t taivasten ja maan luomista sanoen: Â»Herra, SinÃ¤ et ole luonut tÃ¤tÃ¤ turhaan. Kunnia olkoon yksin Sinulle! SÃ¤Ã¤stÃ¤ meitÃ¤ Tulen tuskilta!

191. Herra, sen, jonka heitÃ¤t Tuleen, hÃ¤net olet syÃ¶ssyt hÃ¤peÃ¤Ã¤n. Ja turmeltuneet jÃ¤Ã¤vÃ¤t ilman auttajaa.

192. Herra, me olemme kuulleet julistajan kehoittavan meitÃ¤ uskoon sanoen: Â»Uskokaa Herraanne!Â» ja me olemme uskoneet. Siksi, Herra, anna anteeksi meidÃ¤n syntimme, pyyhi pois pahat tyÃ¶mme ja anna meidÃ¤n kuolla vanhurskasten kuolemalla.

193. Ja anna meille, Herra, mitÃ¤ olet luvannut meille lÃ¤hettilÃ¤ittesi kautta, Ã¤lÃ¤kÃ¤ salli meidÃ¤n joutua hÃ¤peÃ¤Ã¤n YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤! EthÃ¤n petÃ¤ lupaustasi.Â»

194. Niin kuuli heidÃ¤n Herransa heitÃ¤ (ja sanoi): Â»MinÃ¤ en anna tekijÃ¤n tyÃ¶n mennÃ¤ hukkaan teidÃ¤n keskuudessanne, olkoon hÃ¤n mies tai nainen, toinen toisestannehan te polveudutte. MyÃ¶skin niiltÃ¤, jotka ovat lÃ¤hteneet kodeistaan tai jotka on karkoitettu sieltÃ¤, ja jotka ovat kÃ¤rsineet Minun asiani puolesta, taistelleet ja kaatuneet, olen totisesti pois pyyhkivÃ¤ heidÃ¤n pahat tyÃ¶nsÃ¤ ja pÃ¤Ã¤stÃ¤vÃ¤ heidÃ¤t huvitarhoihin, joissa purot solisevat. TÃ¤mÃ¤ on oleva heille palkkana Jumalalta; sillÃ¤ Jumala palkitsee parhaiten.

195. Ã„lÃ¤ anna kotiseutusi (Mekan) uskottomien rikkauksien hÃ¤ikÃ¤istÃ¤ itseÃ¤si, Muhammed!

196. NiistÃ¤ on lyhytaikainen ilo, sitten on Helvetti oleva heidÃ¤n kotinsa. MikÃ¤ surkea olinpaikka!

197. Mutta niitÃ¤, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Herraansa, odottavat huvitarhat, joissa purot solisevat, ja siellÃ¤ he ikuisesti viihtyvÃ¤t. Sellaiset ovat Jumalan armolahjat; niin, Jumalalla on tallella kaikkein parasta vanhurskaille.

198. Katso, PyhÃ¤n kirjan omaavien joukossa on sellaisia, jotka uskovat Jumalaan, siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu teille ja mikÃ¤ on ilmoitettu heille, jotka nÃ¶yrtyvÃ¤t Jumalan edessÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ vaihda Jumalan tunnusmerkkejÃ¤ mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤n arvoihin.

199. NÃ¤mÃ¤ totisesti saavat palkkansa Herralta; Jumala on nopea tekemÃ¤Ã¤n tiliÃ¤.

200. Te jotka uskotte, olkaa kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤, kilvoitelkaa keskenÃ¤nne kÃ¤rsivÃ¤llisyydessÃ¤, olkaa lujia ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta tulisitte onnellisiksi!

QURAN (FINNISH)

4 - AN-NISA (Naisten suura)

1. Ihmiset, pitÃ¤kÃ¤Ã¤ kunniassa Herraanne, joka on teidÃ¤t luonut yhdestÃ¤ hengestÃ¤ ja hÃ¤nestÃ¤ luonut hÃ¤nen puolisonsa ja nÃ¤istÃ¤ molemmista antanut lukuisain miesten ja naisten levitÃ¤ maailmaan. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ kunniassa Jumalaa, jonka nimessÃ¤ toinen toiseltanne anotte ja vaaditte; myÃ¶skin kunnioittakaa verisiteitÃ¤ (niitÃ¤ kohtuja, jotka ovat kantaneet teidÃ¤t). Katso, Jumala valvoo ja vartioi teidÃ¤n elÃ¤mÃ¤Ã¤nne.

2. Ja antakaa orvoille heidÃ¤n omaisuutensa; Ã¤lkÃ¤Ã¤ (holhoojina) vaihtako hyvÃ¤Ã¤ huonoksi Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kuluttako heidÃ¤n omaisuuttansa sekoittamalla sitÃ¤ omaanne. Se olisi totisesti suuri synti.

3. Jos pelkÃ¤Ã¤tte, ett'ette voi menetellÃ¤ oikeudenmukaisesti orpoja kohtaan, naikaa silloin ne naispuoliset (orpojen joukosta), joista pidÃ¤tte, kaksi, kolme tai neljÃ¤, mutta jos pelkÃ¤Ã¤tte, ett' ette voisi olla tasapuolisia noin useata kohtaan, niin naikaa vain yksi ainoa heistÃ¤ tai niistÃ¤ orjattarista, joita omistatte. TÃ¤mÃ¤ on mukavin tapa vÃ¤lttÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

4. JÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ suosiolla vaimoillennekin lahjaksi heidÃ¤n myÃ¶tÃ¤jÃ¤isensÃ¤ , mutta jos he hyvÃ¤stÃ¤ tahdostaan luovuttavat teille jotakin takaisin, niin pitÃ¤kÃ¤Ã¤ se ilomielin hyvÃ¤nÃ¤nne.

5. Ã„lkÃ¤Ã¤ antako ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶mille alaikÃ¤isille heidÃ¤n omaisuuttansa, jonka Jumala on antanut hallittavaksenne, vaan elÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ heitÃ¤ sillÃ¤ ja vaatettakaa heidÃ¤t ja puhukaa heille suosiollisesti.

6. Ja seuratkaa orpojen (henkistÃ¤) kehitystÃ¤, kunnes he saavuttavat naimaiÃ¤n, ja jos silloin havaitsette heidÃ¤t tervejÃ¤rkisiksi, niin luovuttakaa heille itselleen heidÃ¤n omaisuutensa. Varokaa tuhlaamasta sitÃ¤ kevytmielisesti ja hÃ¤tikÃ¶iden, ennenkuin he ovat tÃ¤ysi-ikÃ¤isiÃ¤. Rikas (holhooja) jÃ¤ttÃ¤kÃ¶Ã¶n holhokkien omaisuuden kÃ¤yttÃ¤mÃ¤ttÃ¤, ja se, joka itse on kÃ¶yhÃ¤, kuluttakoon siitÃ¤ vain kohtuulliseksi harkitun osan. Kun te luovutatte heille heidÃ¤n omaisuutensa, niin olkoot teillÃ¤ todistajat lÃ¤snÃ¤. Jumala valvoo tarkasti tilien tekoa.

7. Miehiset perijÃ¤t saakoot osan siitÃ¤, mitÃ¤ vanhemmat ja lÃ¤himmÃ¤t omaiset ovat jÃ¤lkeensÃ¤ jÃ¤ttÃ¤neet, ja naispuolisetkin perilliset saakoot osan siitÃ¤, mitÃ¤ vanhemmat ja lÃ¤himmÃ¤t omaiset ovat jÃ¤ttÃ¤neet, olkoon perintÃ¶ vÃ¤hÃ¤inen tai suuri - laki mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ siitÃ¤ kullekin hÃ¤nen osuutensa.

8. Kun kaukaiset sukulaiset, orvot ja kÃ¶yhÃ¤t ovat lÃ¤snÃ¤ perinnÃ¶njaossa, niin antakaa heillekin jotain ja puhukaa heille ystÃ¤vÃ¤llisesti.

9. Ja ne, jotka itse olisivat huolestuneita, jos jÃ¤ttÃ¤isivÃ¤t jÃ¤lkeensÃ¤ pieniÃ¤ lapsia, varokoot (vÃ¤Ã¤ryydentekoa holhokeilleen), pelÃ¤tkÃ¶Ã¶t Jumalaa ja puhukoot mikÃ¤ on totta.

10. Ne, jotka vÃ¤Ã¤ryydellÃ¤ nielevÃ¤t orpojen omaisuuden, nielevÃ¤t totisesti vain tulta vatsaansa, ja he tulevat Helvetin tulessa palamaan. 11. Jumala mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ lastenne suhteen: Miehinen perillinen saakoon yhtÃ¤ paljon kuin kaksi naispuolista yhteensÃ¤, mutta jos nÃ¤itÃ¤ tyttÃ¶lapsia on enemmÃ¤n kuin kaksi, niin saakoot he kaksi kolmattaosaa siitÃ¤, mitÃ¤ vainaja on jÃ¤lkeensÃ¤ jÃ¤ttÃ¤nyt, ja jos on yksi ainoa, saakoon hÃ¤n puolet. Vainajan vanhemmat saakoot kumpikin kuudennen osan hÃ¤nen jÃ¤Ã¤mistÃ¶stÃ¤Ã¤n, jos hÃ¤neltÃ¤ jÃ¤i lapsia; mutta jos hÃ¤neltÃ¤ ei jÃ¤Ã¤nyt lapsia, vaan vanhemmat yksin perivÃ¤t hÃ¤net, niin saakoon Ã¤iti kolmannen osan, ja jos hÃ¤nellÃ¤ (vainajalla) on veljiÃ¤, niin saakoon Ã¤iti kuudennen osan, kaikki tÃ¤mÃ¤ kuitenkin vasta senjÃ¤lkeen, kuin testamentin mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤t erÃ¤t tai velka on vÃ¤hennetty. MitÃ¤ tulee teidÃ¤n vanhempiinne ja lapsiinne, niin ette voi tietÃ¤Ã¤, kummat saattavat olla teille hyÃ¶dyllisemmÃ¤t. Kaikki tÃ¤mÃ¤ on Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤ys; Jumala on totisesti tietÃ¤vÃ¤, viisas.

11. Ne, jotka vÃ¤Ã¤ryydellÃ¤ nielevÃ¤t orpojen omaisuuden, nielevÃ¤t totisesti vain tulta vatsaansa, ja he tulevat Helvetin tulessa palamaan. Jumala mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ lastenne suhteen: Miehinen perillinen saakoon yhtÃ¤ paljon kuin kaksi naispuolista yhteensÃ¤, mutta jos nÃ¤itÃ¤ tyttÃ¶lapsia on enemmÃ¤n kuin kaksi, niin saakoot he kaksi kolmattaosaa siitÃ¤, mitÃ¤ vainaja on jÃ¤lkeensÃ¤ jÃ¤ttÃ¤nyt, ja jos on yksi ainoa, saakoon hÃ¤n puolet. Vainajan vanhemmat saakoot kumpikin kuudennen osan hÃ¤nen

jÃ¤Ã¤mistÃ¶stÃ¤Ã¤n, jos hÃ¤neltÃ¤ jÃ¤i lapsia; mutta jos hÃ¤neltÃ¤ ei jÃ¤Ã¤nyt lapsia, vaan vanhemmat yksin perivÃ¤t hÃ¤net, niin saakoon Ã¤iti kolmannen osan, ja jos hÃ¤nellÃ¤ (vainajalla) on veljiÃ¤, niin saakoon Ã¤iti kuudennen osan, kaikki tÃ¤mÃ¤ kuitenkin vasta senjÃ¤lkeen, kuin testamentin mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤t erÃ¤t tai velka on vÃ¤hennetty. MitÃ¤ tulee teidÃ¤n vanhempiinne ja lapsiinne, niin ette voi tietÃ¤Ã¤, kummat saattavat olla teille hyÃ¶dyllisemmÃ¤t. Kaikki tÃ¤mÃ¤ on Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤ys; Jumala on totisesti tietÃ¤vÃ¤, viisas.

12. Ja teille kuuluu puolet siitÃ¤, mitÃ¤ vaimonne ovat jÃ¤lkeensÃ¤ jÃ¤ttÃ¤neet, jollei heillÃ¤ ole lapsia; mutta jos heillÃ¤ on lapsia, tulee osallenne neljÃ¤s osa vaimojenne jÃ¤Ã¤mistÃ¶stÃ¤, senjÃ¤lkeen kuin heidÃ¤n mahdolliset testamenttimÃ¤Ã¤rÃ¤yksensÃ¤ ovat tÃ¤ytetyt tai velka on vÃ¤hennetty.
He (vaimot) saakoot puolestaan neljÃ¤nnen osan siitÃ¤, mitÃ¤ te olette jÃ¤lkeenne jÃ¤ttÃ¤neet, jollei teiltÃ¤ jÃ¤Ã¤ lapsia; mutta jos teiltÃ¤ jÃ¤Ã¤ lapsia, niin tulee heidÃ¤n osalleen kahdeksas osa teidÃ¤n jÃ¤Ã¤mistÃ¶stÃ¤nne, senjÃ¤lkeen kuin testamentin mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset on tÃ¤ytetty tai velka on vÃ¤hennetty. jos miehellÃ¤ tai naisella, joka jÃ¤ttÃ¤Ã¤ perinnÃ¶n jÃ¤lkeensÃ¤ (ei ole vanhempia eikÃ¤ lapsia, mutta) on veli tai sisar, niin saakoot kumpikin kuudennen osan, senjÃ¤lkeen kuin testamentin mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset on tÃ¤ytetty tai velka on vÃ¤hennetty, loukkaamatta kenenkÃ¤Ã¤n oikeutta. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan sÃ¤Ã¤nnÃ¶s; katso, Jumala on tietÃ¤vÃ¤, lempeÃ¤.

13. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan asetukset. Sen, joka tottelee Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n, HÃ¤n on pÃ¤Ã¤stÃ¤vÃ¤ huvitarhoihin, joissa purot solisevat ja jossa hÃ¤n ikuisesti on viihtyvÃ¤, tÃ¤mÃ¤ on suuri autuus.

14. Mutta sen, joka on tottelematon Jumalalle ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤lleen ja rikkoo HÃ¤nen asetuksiaan, HÃ¤n on johdattava Tuleen, jossa hÃ¤n iankaikkisesti on pysyvÃ¤; hÃ¤ntÃ¤ odottaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

15. NiitÃ¤ teidÃ¤n naisianne vastaan, jotka tekevÃ¤t huorin, on teidÃ¤n kutsuttava joukostanne neljÃ¤ todistajaa; jos he todistavat heidÃ¤t syyllisiksi, niin pitÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t eristettyinÃ¤ asunnoissanne, kunnes kuolema heidÃ¤t korjaa tai Jumala osoittaa heitÃ¤ varten jonkun muun mahdollisuuden (uuden lainsÃ¤Ã¤dÃ¤nnÃ¶n kautta).

16. Sellaiseen hÃ¤peÃ¤Ã¤n syyllistyviÃ¤ on kumpaakin rangaistava, mutta jos he katuvat ja tekevÃ¤t parannuksen, niin jÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t rauhaan. Katso, Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja laupias.

17. SÃ¤Ã¤liÃ¤ riittÃ¤Ã¤ Jumalalta ainoastaan niille, jotka tekevÃ¤t pahaa tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n, mutta sitten viipymÃ¤ttÃ¤ katuvat. NÃ¤itÃ¤ on Jumala sÃ¤Ã¤livÃ¤, sillÃ¤ Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

18. Mutta mitÃ¤Ã¤n armoa ei ole niille, jotka tekevÃ¤t pahoja tÃ¶itÃ¤ aina siihen saakka, kunnes ovat kuolemaisillaan ja silloin sanovat: Â»Nyt minÃ¤ teen totisesti parannuksenÂ», eikÃ¤ niille, jotka kuolevat uskottomuudessa; heille Me olemme valmistanut tuskallisen rangaistuksen.

19. TeidÃ¤n, jotka uskotte, ei ole lupa ottaa (edesmenneiden sukulaistenne) naisilta, vastoin heidÃ¤n tahtoaan, heidÃ¤n perintÃ¶Ã¤Ã¤n, eikÃ¤ estÃ¤Ã¤ heitÃ¤ menemÃ¤stÃ¤ naimisiin toisen kanssa, ottaaksenne heiltÃ¤ takaisin osan siitÃ¤, minkÃ¤ olette heille antaneet, paitsi jos he syyllistyvÃ¤t ilmeiseen huoruuteen; vaan kohdelkaa heitÃ¤ hyvÃ¤ntahtoisesti. Jos tunnette vastenmielisyyttÃ¤ heitÃ¤ kohtaan, niin voi olla, ettÃ¤ vastenmielisyytenne kohdistuukin sellaiseen henkilÃ¶Ã¶n, johon Jumala on kÃ¤tkenyt paljon hyvÃ¤Ã¤.

20. Jos haluatte ottaa (uuden) vaimon toisen (erottamanne) sijaan ja olette antaneet jÃ¤lkimÃ¤iselle vaikkapa suurenkin rahasumman, niin Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako mitÃ¤Ã¤n siitÃ¤ takaisin. Kuinka anastaisittekaan sitÃ¤ vÃ¤Ã¤rin syytÃ¶ksin ja ilmeisesti syntiÃ¤ tehden?

21. Ja kuinka voisittekaan anastaa sen, kun olette viettÃ¤neet lÃ¤heistÃ¤ yhdyselÃ¤mÃ¤Ã¤ toistenne kanssa ja he (vaimonne) ovat saaneet teidÃ¤n juhlalliset liittolupauksenne?

22. Ã„lkÃ¤Ã¤ naiko niitÃ¤ naisia, jotka isÃ¤nne ovat naineet (ja hylÃ¤nneet); poikkeus sallittakoon jo aikoja sitten tapahtuneeseen nÃ¤hden. Sellainen on totisesti irstasta ja inhottavaa; se on oikeiden elÃ¤mÃ¤ntapojen turmelemista.

23. KiellettyjÃ¤ teiltÃ¤ ovat Ã¤itinne, tyttÃ¤renne ja siskonne, sekÃ¤ isÃ¤n- ettÃ¤ Ã¤idinpuoleiset tÃ¤tinne, veljentyttÃ¤renne ja sisarentyttÃ¤renne, imettÃ¤jÃ¤nne, jotka teitÃ¤ ovat imettÃ¤neet, ja heidÃ¤n tyttÃ¤rensÃ¤, vaimojenne Ã¤idit ja tytÃ¤rpuolenne, jotka ovat holhouksenne alaisia ja (aikoinaan) syntyneet vaimoista, joiden kanssa olette yhteydessÃ¤ olleet - mutta jos ette ole olleet heidÃ¤n kanssaan yhteydessÃ¤, niin ei teille lueta synniksi (naida tytÃ¤rpuoli) - ja edelleen omaa vertanne olevien poikienne vaimot. Kielletty on myÃ¶s naimisiin meno kahden sisaren kanssa samalla kertaa - poikkeus on sallittu jo aikaa sitten tapahtuneeseen nÃ¤hden. Katso, Jumala on pitkÃ¤mielinen ja laupias.

24. Samoin (ovat kielletyt teiltÃ¤) kaikki naidut naiset lukuunottamatta niitÃ¤ orjattaria, jotka ovat joutuneet haltuunne (oston tai sodan kautta). NÃ¤mÃ¤ rajat on Jumala teille mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt. Mutta kaikki, mitÃ¤ tÃ¤mÃ¤ ei rajoita, on teille sallittua, joten voitte omaisuudellanne tavoitella muita naisia, elÃ¤Ã¤ksenne heidÃ¤n kanssaan aviossa, harjoittamatta haureutta. Mutta teidÃ¤n on annettava aviolahja niille, joilta etsitte yhdyselÃ¤mÃ¤n nautintoa. SiitÃ¤ ei teille syntiÃ¤ koidu, mitÃ¤ ehkÃ¤ yli velvollisuuden (s.o. aviolahjan) sovitte keskenÃ¤nne; Jumala on kaikissa asioissa tietÃ¤vÃ¤, viisas.

25. KenellÃ¤ teistÃ¤ ei ole varaa naida vartioituna kasvatettua uskovaista naista, ottakoon vaimokseen jonkun niistÃ¤ uskovaisista palvelijattarista (orjattarista), jotka ovat vallassanne (heimonne keskuudessa), sillÃ¤ Jumala tutkii parhaiten uskonne, ja te polveudutte toinen toisistanne. Naikaa heidÃ¤t isÃ¤ntiensÃ¤ luvalla ja antakaa heille lahja sen mukaan, mikÃ¤ kohtuullista on, ja heidÃ¤n on elettÃ¤vÃ¤ kunniallisten naisten tavoin, niiden tavoin, jotka eivÃ¤t harjoita haureutta julkisesti eivÃ¤tkÃ¤ omista rakastajaa salassa. Jos he, ollessaan naimisissa, rikkovat hÃ¤peÃ¤llisesti avioliittoa vastaan, on heidÃ¤n kÃ¤rsittÃ¤vÃ¤ puolet siitÃ¤ rangaistuksesta, mikÃ¤ on sÃ¤Ã¤detty vartioituina kasvatetuille naisille. TÃ¤mÃ¤ on (sanottu) sille joukossanne, joka karttaa paheellisuutta; kuitenkin parempi olisi teille pidÃ¤ttyvÃ¤isyys. Jumala on pitkÃ¤mielinen ja laupias.

26. Jumala tahtoo selittÃ¤Ã¤ tÃ¤mÃ¤n teille ja ohjata teidÃ¤t niiden tielle, jotka ovat ennen teitÃ¤ elÃ¤neet, ja armossaan kÃ¤Ã¤ntyÃ¤ teidÃ¤n katuvaisten puoleen. Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

27. Jumala tahtoo peittÃ¤Ã¤ teidÃ¤t laupeudellaan, mutta ne, jotka seuraavat himojansa, tahtovat, ettÃ¤ te kÃ¤Ã¤ntyisitte kauas harhateille.

28. Jumala tahtoo tehdÃ¤ teidÃ¤n taakkanne helpoksi, sillÃ¤ ihminen on luotu heikoksi.

29. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ kuluttako keskenÃ¤nne omaisuuttanne turhuuksiin , paitsi jos (joku menettÃ¤Ã¤ sitÃ¤) jonkin liikeasian kautta, joka perustui keskinÃ¤iseen sopimukseen; Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ surmaa tehkÃ¶ . Jumala on totisesti laupias teitÃ¤ kohtaan,

30. mutta sen, joka nÃ¤in tekee vihamielisyydessÃ¤ ja vÃ¤Ã¤ryydessÃ¤, Me olemme Tulessa polttava, sillÃ¤ se on helppoa Jumalalle.

31. Jos kartatte raskaita syntejÃ¤, jotka ehdottomasti kielletÃ¤Ã¤n teiltÃ¤, niin Me pyyhimme pois teidÃ¤n pahat tekonne ja johdatamme teidÃ¤t kunniaportista Paratiisiin.

32. Ã„lkÃ¤Ã¤ himoitko sellaista, johon nÃ¤hden Jumala on asettanut jotkut toisten suhteen korkeampaan asemaan. Miehille riittÃ¤kÃ¶Ã¶n rikkautta siitÃ¤, mitÃ¤ he ovat ansaitsemalla hankkineet, ja naisille siitÃ¤, mitÃ¤ he ovat ansainneet. (Kadehtimatta toisianne) rukoilkaa (lahjoja) Jumalalta HÃ¤nen runsaudestaan.Katso, Jumala on totisesti kaikkitietÃ¤vÃ¤.

33. Jokaisen kohdalta Me olemme mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt perilliset sille,minkÃ¤ vanhemmat ja lÃ¤himmÃ¤t omaiset ovat jÃ¤lkeensÃ¤ jÃ¤ttÃ¤neet. Niille, joiden kanssa olette solmineet valallisen liiton, on teidÃ¤n myÃ¶s annettava heidÃ¤n perintÃ¶osansa; Jumala on totisesti kaiken todistaja.

34. Miehet olkoot naisten esimiehiÃ¤, koska Jumala on asettanut heidÃ¤t nÃ¤ihin nÃ¤hden korkeampaan asemaan, ja myÃ¶skin niiden suoritusten tÃ¤hden, joita miesten on omaisuudestaan naisten hyvÃ¤ksi tehtÃ¤vÃ¤. Hyveelliset naiset ovat alistuvaisia ja vaalivat huolellisesti, kÃ¤tkÃ¶ssÃ¤, kaikkea sitÃ¤, minkÃ¤ Jumala on kÃ¤tkÃ¶Ã¶n tarkoittanut. MitÃ¤ niihin tulee, joiden puolelta kohtaatte uppiniskaisuutta, niin varoittakaa heitÃ¤, erottakaa heidÃ¤t vuoteestanne ja kurittakaa heitÃ¤, mutta jos he silloin tottelevat teitÃ¤, niin Ã¤lkÃ¤Ã¤ etsikÃ¶ riitaa heidÃ¤n kanssaan. Katso, Jumala on ylevÃ¤ ja suuri.

35. jos pelkÃ¤Ã¤tte vÃ¤lien rikkoutumista miehen ja vaimon kesken, niin lÃ¤hettÃ¤kÃ¤Ã¤ (heidÃ¤n luokseen) erotuomariksi joku miehen suvusta ja toinen vaimon suvusta. Jos he toivovat sovintoa, niin Jumala saa aikaan yhteisymmÃ¤rryksen heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤nsÃ¤; Jumala on totisesti tietÃ¤vÃ¤, viisas.

36. Palvelkaa Jumalaa Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ mitÃ¤Ã¤n asettako HÃ¤nen rinnalleen. Kohdelkaa hyvin vanhempianne, samoin lÃ¤heisiÃ¤ omaisianne, orpoja ja kÃ¶yhiÃ¤, naapuria, joka on teille sukua, ja naapuria, joka ei ole teille sukua, matkakumppania, vaeltajaa ja orjia, jotka ovat vallassanne. Katso, Jumala ei rakasta niitÃ¤, jotka ovat vÃ¤kivaltaisia ja kerskailevia,

37. jotka ovat saitoja ja herÃ¤ttÃ¤vÃ¤t toisissakin ahneutta sekÃ¤ vaikenevat siitÃ¤, minkÃ¤ Jumala on runsaudessaan heille suonut. Jumalattomille olemme valmistanut hÃ¤peÃ¤llisen rangaistuksen.

38. EikÃ¤ niitÃ¤kÃ¤Ã¤n (Jumala rakasta), jotka uhraavat varojaan ulkokultaisuudessa ihmisten nÃ¤hden, mutta eivÃ¤t usko

Jumalaan eivÃ¤tkÃ¤ Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n. Kuka ottaa Saatanan kumppanikseen, saa hÃ¤nestÃ¤ julman kumppanin.

39. Mutta mitÃ¤ (pelkoa) olisi niillÃ¤, jotka uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja tuovat rehellisesti uhrin siitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on heille suonut? Jumala tuntee heidÃ¤t (kaikkine tÃ¶ineen).

40. Totisesti Jumala ei tee kenellekÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ hitusenkaan vertaa, ja jos on olemassa hyvÃ¤ tyÃ¶, palkitsee HÃ¤n sen kaksinkertaisesti ja antaa luonansa suuren korvauksen.

41. Mutta kuinka kÃ¤ykÃ¤Ã¤n, kun Me tuomme esiin todistajan jokaisesta kansasta ja asetamme sinut, Muhammed, todistajaksi heitÃ¤ vastaan?

42. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ne, jotka olivat uskottomia ja tottelemattomia profeetalle, toivovat, ettÃ¤ maa heidÃ¤t peittÃ¤isi, eivÃ¤tkÃ¤ he pysty salaamaan mitÃ¤Ã¤n Jumalalta.

43. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ kÃ¤ykÃ¶ rukoilemaan ollessanne humalassa, ennenkuin tiedÃ¤tte mitÃ¤ sanotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ tahraantuneina, ennenkuin olette peseytyneet, paitsi jos olette matkoilla. Jos olette sairaita tai matkalla tai tulette kÃ¤ymÃ¤lÃ¤stÃ¤ tai olette olleet yhteydessÃ¤ naisten kanssa eikÃ¤ teillÃ¤ ole vettÃ¤ saatavissa, niin ottakaa hienoa, puhdasta hiekkaa ja hangatkaa kasvonne ja kÃ¤tenne sillÃ¤. Jumala on lempeÃ¤ ja armahtava.

44. EtkÃ¶ ole huomannut, miten ne, jotka ovat saaneet osan PyhÃ¤Ã¤ kirjaa, kartuttavat harhauskoa ja soisivat teidÃ¤nkin (muslimien) eksyvÃ¤n oikealta tieltÃ¤.

45. Mutta Jumala tuntee parhaiten teidÃ¤n vihollisenne; ja Jumala on kyllin hyvÃ¤ Suojelija, Jumala on kyllin hyvÃ¤ Auttaja.

46. Juutalaisuuteen taipuvien keskuudessa on sellaisia, jotka sekoittavat sanat pois niiden oikeasta yhteydestÃ¤ ja Ã¤Ã¤ntÃ¤en niitÃ¤ vÃ¤Ã¤rin parjaavat kielillÃ¤Ã¤n Uskoa (Islaamia) sanoen: Â»samicnaa wa casainaaÂ» ja Â»ismac ghaira musmacinÂ» ja Â»raacinaaÂ» . Jos he sanoisivat Â»samicnaa wa atacnaaÂ» ja Â»ismacÂ» ja Â»unzurnaaÂ» , niin olisi se heille parempi ja oikeampi, mutta Jumala on kironnut heidÃ¤t heidÃ¤n uskottomuutenta tÃ¤hden; ainoastaan harvat heistÃ¤ ovat uskovaisia.

47. Te jotka olette saaneet PyhÃ¤n kirjan, uskokaa siihen, mitÃ¤ Me olemme ilmoittanut (Koraanissa) vahvistaen sen, minkÃ¤ jo omistatte (Vanhan testamentin), (uskokaa) ennenkuin Me synkennÃ¤mme ja vÃ¤Ã¤ristÃ¤mme teidÃ¤n kasvojenne piirteet tai kiroamme teidÃ¤t samoin kuin Me kirosimme sapatinrikkojat , sillÃ¤ Jumalan kÃ¤skyt kÃ¤yvÃ¤t varmasti tÃ¤ytÃ¤ntÃ¶Ã¶n.

48. Totisesti Jumala ei anna anteeksi, ettÃ¤ palvellaan jotakuta HÃ¤nen vertaisenaan. HÃ¤n saattaa antaa anteeksi, kenelle tahtoo, muun kaiken paitsi tÃ¤mÃ¤n, sillÃ¤ se, joka asettaa Jumalalle vertaisia, tekee kauhean synnin.

49. EtkÃ¶ ole katsellut sellaisia, jotka tekeytyvÃ¤t synnittÃ¶miksi? Ei, Jumala yksin vanhurskauttaa kenet tahtoo, eikÃ¤ heille tehdÃ¤ hituistakaan vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

50. Katso, kuinka he keksivÃ¤t valheita Jumalasta. TÃ¤mÃ¤ itsessÃ¤Ã¤n on jo julkea synti.

51. EtkÃ¶ ole katsellut niitÃ¤ (Arabian juutalaisia), jotka ovat saaneet osan PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta? He uskovat Dshibt- ja TaaguutepÃ¤jumaliin ja sanovat monijumalaisista: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat paremmalla tiellÃ¤ kuin uskovaiset (muslimit)Â».

52. He ovat niitÃ¤, jotka Jumala on kironnut, ja sille, jonka Jumala on kironnut, sinÃ¤ et koskaan ole lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ auttajaa.

53. Olisiko heillÃ¤kin osansa (Messiaan) valtakunnassa? Silloin he eivÃ¤t antaisi (siitÃ¤) ihmisille vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n .

54. Tai kadehtivatko he ihmisiÃ¤ siitÃ¤, mitÃ¤ Jumala runsaudessaan on heille suonut? Olemmehan Me lÃ¤hettÃ¤nyt Aabrahamin jÃ¤lkelÃ¤isille PyhÃ¤n kirjan ja viisauden, vielÃ¤pÃ¤ annoimme heille mahtavan valtakunnan.

55. Osa heistÃ¤ otti sen vastaan uskoen, ja osa heistÃ¤ suhtautui siihen epÃ¤uskoisesti. HelvetissÃ¤ riittÃ¤Ã¤ tulta heidÃ¤n palamistansa varten.

56. Ne, jotka hylkivÃ¤t MeidÃ¤n ilmoitustamme, poltamme Me totisesti Tulessa. Niin usein kuin heidÃ¤n ihonsa kÃ¤rventyy, annamme sen sijalle uuden, jotta he maistaisivat tuskaa, Jumala on totisesti mahtava ja viisas.

57. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, pÃ¤Ã¤stÃ¤mme Me huvitarhoihin, joissa purot solisevat, ja he viihtyvÃ¤t siellÃ¤ ikuisesti; siellÃ¤ odottavat heitÃ¤ puhtaat puolisot, ja Me sijoitamme heidÃ¤t vilpoisiin varjopaikkoihin.

58. Katso, Jumala kÃ¤skee teidÃ¤n palauttaa uskotun omaisuuden sen omistajalle ja tuomitsemaan rehellisesti, kun tuomitsette

ihmisten kesken. Ihanaa on totisesti se, mihin Jumala teitÃ¤ kutsuu; katso, Jumala on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

59. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa ja totelkaa profeettaa ja niitÃ¤ teidÃ¤n keskuudessanne, joilla on arvovalta. jos kiistelette jostakin, niin alistakaa se Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ratkaistavaksi, jos todellakin uskotte Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n. TÃ¤mÃ¤ on parasta teille ja edullisintakin.

60. EtkÃ¶ ole katsellut niitÃ¤, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t uskovansa siihen, mikÃ¤ on ilmoitettu sinulle ja mikÃ¤ on ilmoitettu ennen sinua? He haluavat (kiistellessÃ¤Ã¤n) vedota Taaguut~epÃ¤jumalaan, vaikka heidÃ¤t on velvoitettu luopumaan hÃ¤nestÃ¤. Mutta Saatana tahtoo johdattaa heidÃ¤t Ã¤Ã¤rimmÃ¤iseen harhaan.

61. Ja kun heille sanotaan: Â»Tulkaa tÃ¤nne Jumalan ilmoituksen ja profeetan eteen!Â» sinÃ¤ nÃ¤et ulkokultaisten kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤n pois heittÃ¤en sinulle niskojaan.

62. Mutta kuinka kÃ¤y, kun joku koettelemus panee heidÃ¤t ahtaalle heidÃ¤n kÃ¤ttensÃ¤ tÃ¶iden tÃ¤hden? Silloin he tulevat sinun luoksesi vannoen Jumalan kautta: Â»Emme muuta tavoitelleet kuin hyvÃ¤Ã¤ ja sopua.Â»

63. He ovat niitÃ¤, joiden sydÃ¤men salat Jumala tuntee; sentÃ¤hden vastusta heitÃ¤, ojenna heitÃ¤ ja puhu heille selvÃ¤Ã¤ kieltÃ¤, joka tunkee heidÃ¤n sielunsa lÃ¤vitse.

64. SiksihÃ¤n Me lÃ¤hetimme profeettoja, ettÃ¤ heitÃ¤ Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤yksestÃ¤ toteltaisiin; mutta jos he rikottuaan itseÃ¤Ã¤n vastaan tulevat luoksesi ja rukoilevat Jumalalta armahdusta ja profeetalta auttavaa vÃ¤litystÃ¤, niin he havaitsevat Jumalan sÃ¤Ã¤livÃ¤iseksi ja laupiaaksi.

65. Ei, vannon Jumalasi kautta, ett'eivÃ¤t he ole tosiuskovaisia, ennenkuin ottavat sinut erotuomariksi keskinÃ¤isissÃ¤ kiistoissaan tuntematta sisimmÃ¤ssÃ¤Ã¤n mielikarvautta sinun langettamasi pÃ¤Ã¤tÃ¶ksen johdosta ja tÃ¤ydellisesti alistuen.

66. Jos Me olisimme antanut heille mÃ¤Ã¤rÃ¤yksen: Â»Uhratkaa henkenne tai lÃ¤htekÃ¤Ã¤ kodeistanne!Â» ei monikaan olisi niin tehnyt; jos he tekisivÃ¤t sen, mitÃ¤ heille on sÃ¤Ã¤detty, niin olisi se heille parempi ja vahvistaisi heitÃ¤.

67. ja silloin Me antaisimme totisesti heille suuren palkinnon luonamme

68. ja opastaisimme heidÃ¤t varmasti oikealle tielle.

69. Ne jotka tottelevat Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤nsÃ¤, pÃ¤Ã¤sevÃ¤t niiden pariin, joille Jumala on osoittanut mielisuosionsa, nimittÃ¤in profeettojen, pyhimysten, marttyyrien ja vanhurskaiden luo; kuinka ihanaa on olla heidÃ¤n seurassaan!

70. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan suosion runsaus, ja Jumalan viisaus on riittÃ¤vÃ¤.

71. Te, jotka uskotte, varustautukaa sotaretkeÃ¤ varten ja lÃ¤htekÃ¤Ã¤ liikkeelle osastoittain tai lÃ¤htekÃ¤Ã¤ kaikki yhdessÃ¤.

72. Katso, keskuudessanne on joku sellainenkin, joka vitkastelee, ja jos teille sattuu vastoinkÃ¤yminen, hÃ¤n sanoo: Â»Jumala on kÃ¤Ã¤ntÃ¤nyt kaiken minun parhaakseni, koska en ollut paikalla heidÃ¤n kanssaan.Â»

73. Mutta jos Jumalan armo (s.o. voitto) tulee teidÃ¤n osaksenne, silloin hÃ¤n varmasti huudahtaa (aivan kuin te olisitte vieroksuneet hÃ¤ntÃ¤): Â»Olisinpa pÃ¤Ã¤ssyt heidÃ¤n pariinsa, niin olisin perinyt suuren voiton.Â»

74. Taistelkoot siis Jumalan retkellÃ¤ ne, jotka tÃ¤mÃ¤n elÃ¤mÃ¤n hinnalla tavoittelevat tulevaa. Sille, joka taistelee Jumalan retkellÃ¤, kaatuupa hÃ¤n tai voittaa, annamme Me jalon palkinnon.

75. Ja, kuinka olisittekaan taistelematta Jumalan asian puolesta ja niiden heikkojen miesten, naisten ja lasten puolesta, jotka huutavat: Â»Herra, johda meidÃ¤t pois tÃ¤stÃ¤ kaupungista , pois siinÃ¤ asuvien sortajain luota, lÃ¤hetÃ¤ meille suojelija, anna meille puolustaja!

76. Uskovaiset taistelevat Jumalan asian puolesta, ja ne jotka ovat uskottomia, taistelevat Taaguutin asian puolesta; taistelkaa te siis Saatanan kannattajia vastaan. Saatanan sotajuonet ovat hatarat.

77. EtkÃ¶ ole katsellut niitÃ¤, joille sanottiin: Â»PitÃ¤kÃ¤Ã¤ kÃ¤tenne loitolla , harjoittakaa rukoilemista ja antakaa almuja.Â» Ja kun heidÃ¤t sitten mÃ¤Ã¤rÃ¤ttiin taistelemaan, niin toiset heistÃ¤ pelkÃ¤sivÃ¤t ihmisiÃ¤ yhtÃ¤ paljon tai enemmÃ¤n kuin Jumalaa ja sanoivat: Â»Herramme, miksi olet mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt meidÃ¤t taistelemaan? Miksi et anna meille lykkÃ¤ystÃ¤ vielÃ¤ joksikin aikaa?Â» Sano (heille, Muhammed): Â»TÃ¤mÃ¤n elÃ¤mÃ¤n lohtu on vÃ¤hÃ¤inen, mutta tuleva elÃ¤mÃ¤ on parempi niille, jotka

pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalaa. EikÃ¤ teille tapahdu hituistakan vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

78. MissÃ¤ ikinÃ¤ olettekin, on kuolema saavuttava teidÃ¤t, vaikkapa asuisitte korkeissa torneissa.Â» Jos jokin onni heitÃ¤ kohtaa, sanovat he: Â»TÃ¤mÃ¤ tulee JumalaltaÂ», mutta jos heille sattuu pahaa, sanovat he: Â»TÃ¤mÃ¤ on sinusta lÃ¤htÃ¶isin (Muhammed).Â» Sano: Â»Kaikki tulee Jumalalta.Â» Mutta mikÃ¤ vaivaa nÃ¤itÃ¤ ihmisiÃ¤, etteivÃ¤t he ymmÃ¤rrÃ¤ tulkita tapahtumia?

79. Kaikki hyvÃ¤, mikÃ¤ osaksesi tulee (ihminen), tulee Jumalalta, ja kaikki paha, mikÃ¤ sinua kohtaa, johtuu sinusta itsestÃ¤si. Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut (Muhammed) profeettana ihmisten luo; Jumala on kyllin riittÃ¤vÃ¤ todistaja.

80. Se, joka tottelee profeettaa, tottelee Jumalaa; mutta jos joku kÃ¤Ã¤ntyy pois, emme ole lÃ¤hettÃ¤nyt sinua sellaisia vartioimaan.

81. He sanovat: Â»Olemme kuuliaisiaÂ», mutta mentyÃ¤Ã¤n pois sinun luotasi hautovat muutamat heistÃ¤ Ã¶isin pÃ¤Ã¤ssÃ¤Ã¤n aivan muuta, kuin mitÃ¤ sinÃ¤ sanot. Jumala merkitsee muistiin kaiken, mitÃ¤ he punovat; kÃ¤Ã¤nnÃ¤ kasvosi pois heistÃ¤ ja luota Jumalaan! Sinulle riittÃ¤Ã¤ Jumala puolustajaksi.

82. EivÃ¤tkÃ¶ he sitten syvenny Koraaniin? Jos se ei olisi Jumalasta lÃ¤htÃ¶isin, niin he lÃ¶ytÃ¤isivÃ¤t siitÃ¤ lukuisia ristiriitaisuuksia.

83. Ja kun heille tulee jokin tieto, joka herÃ¤ttÃ¤Ã¤ turvallisuuden tai pelon tunteen, he suoraa pÃ¤Ã¤tÃ¤ levittÃ¤vÃ¤t sitÃ¤, sen sijaan ettÃ¤ alistaisivat sen profeetan ja niiden (henkilÃ¶iden) tutkittavaksi, joilla on arvovaltaa; silloin arvostelukykyiset heidÃ¤n joukossaan saisivat varman tiedon nÃ¤iltÃ¤. Ilman Jumalan armoa ja laupeutta olisitte te, harvoja lukuunottamatta, jo kÃ¤yneet Saatanaa seuraamaan.

84. Taistele siis, Muhammed, Jumalan asian puolesta! Ainoastaan itsestÃ¤si olet vastuussa. Kannusta oikeauskoisia! EhkÃ¤ Jumala lannistaa uskottomain mahdin. Jumala on mahtavin voimassa ja ankarin rangaistessa.

85. Se, joka ryhtyy vÃ¤littÃ¤mÃ¤Ã¤n hyvÃ¤ssÃ¤ asiassa, on saava osansa siitÃ¤, ja se, joka toimii vÃ¤littÃ¤jÃ¤nÃ¤ pahassa, kantaa myÃ¶s seuraukset siitÃ¤: katso, Jumala on kaikkivaltias.

86. Kun teitÃ¤ tervehditÃ¤Ã¤n (hyvÃ¤llÃ¤) tervehdyksellÃ¤, niin tervehtikÃ¤Ã¤ takaisin vielÃ¤ paremmalla tai vastatkaa samalla. Katso, Jumala pitÃ¤Ã¤ lukua kaikesta.

87. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala. HÃ¤n on totisesti kokoava teidÃ¤t YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n. Kuka on totuudellisempi sanoissaan kuin Jumala?

88. Miksi jakaudutte kahteen ryhmÃ¤Ã¤n, kun on kysymys teeskentelijÃ¶istÃ¤? Jumala on syÃ¶ssyt heidÃ¤t epÃ¤uskoon heidÃ¤n tekojensa tÃ¤hden. Haluatteko taluttaa niitÃ¤, jotka Jumala on eksyttÃ¤nyt? Sille, jonka Jumala on eksyttÃ¤nyt, sinÃ¤ et pysty tietÃ¤ lÃ¶ytÃ¤mÃ¤Ã¤n.

89. He toivoisivat, ettÃ¤ te tulisitte uskottomiksi, aivan kuin he itse ovat, ja siten heidÃ¤n kaltaisikseen. Ã„lkÃ¤Ã¤ ottako itsellenne ystÃ¤viÃ¤ heidÃ¤n joukostaan, ennenkuin he lÃ¤htevÃ¤t kodeistaan Jumalan retkelle. Jos he palaavat entiseen vihamielisyyteensÃ¤, niin ottakaa heidÃ¤t kiinni ja surmatkaa, missÃ¤ heidÃ¤t kohtaattekin, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ ottako itsellenne suojelijaa tai auttajaa heidÃ¤n joukostaan.

90. Poikkeus tehdÃ¤Ã¤n niihin nÃ¤hden, jotka etsivÃ¤t turvaa joltakin teidÃ¤n kanssanne liitossa olevalta heimolta tai jotka ovat tulleet luoksenne, koska heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ kieltÃ¤Ã¤ heitÃ¤ taistelemasta teitÃ¤ vastaan tai omaa kansaansa vastaan. Jos Jumala olisi tahtonut, olisi HÃ¤n voinut antaa heille ylivoiman, ja he olisivat varmasti sotineet teitÃ¤ vastaan; mutta jos he pysyvÃ¤t loitolla teistÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ taistele teitÃ¤ vastaan, vaan tarjoavat teille rauhaa, niin ei Jumala salli teidÃ¤n hyÃ¶kkÃ¤Ã¤vÃ¤n heidÃ¤n kimppuunsa.

91. Te tulette tekemisiin toisten kanssa, jotka pyrkivÃ¤t saavuttaman sekÃ¤ teidÃ¤n luottamuksenne ettÃ¤ oman kansansa luottamuksen, mutta niin usein kuin heitÃ¤ vietellÃ¤Ã¤n kapinaan, lankeavat he. JolleivÃ¤t he pysy loitolla, elleivÃ¤t tarjoa teille rauhaa ja laske aseitaan, niin ottakaa heidÃ¤t kiinni ja surmatkaa, missÃ¤ hyvÃ¤nsÃ¤ heidÃ¤t kohtaattekin, sillÃ¤ nÃ¤iden suhteen olemme antanut teille tÃ¤yden vallan.

92. Uskovainen ei saa surmata toista uskovaista, jollei se ehkÃ¤ tapahdu vahingossa. Jos joku vahingossa surmaa uskovaisen, sovittakoon sen vapauttamalla yhden uskovaisen orjan ja maksamalla tÃ¤yden henkisakon surmatun suvulle, jolleivÃ¤t he

hÃ¤ntÃ¤ siitÃ¤ vapauta. Jos surmattu kuului viholliskansaan, mutta oli uskovainen, niin surmaaja sovittakoon sen vapauttamalla yhden uskovaisen orjan. Jos hÃ¤n kuului kansaan, jonka kanssa te olette liitossa, sovittakoon surmaaja asian tÃ¤ydellÃ¤ henkisakolla hÃ¤nen suvulleen ja vapauttamalla yhden uskovaisen orjan. Se taas, jolla ei ole varoja orjan lunastamiseen, paastotkoon kaksi kuukautta perÃ¤kkÃ¤in. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan sovitus katumuksen kautta. Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

93. Mutta sen palkka, joka tahallisesti surmaa uskovaisen, on iankaikkisesta oleva Helvetti, sillÃ¤ Jumala on vihastunut hÃ¤neen, kironnut hÃ¤net ja valmistanut hÃ¤nelle peloittavan rangaistuksen.

94. Te uskovaiset, kun lÃ¤hdette Jumalan retkelle, niin tehkÃ¤Ã¤ erotus (muslimien ja uskottomien vÃ¤lillÃ¤), jotta ette kenellekÃ¤Ã¤n, joka tervehtii teitÃ¤ (sanalla " Rauha") sanoisi: SinÃ¤ et ole uskovainen, tahtoen saada hÃ¤nen omaisuutensa . Jumalan luona on saalista yllin kyllin. Sellaisia (kuin he nyt ovat) olette te ennen olleet, mutta Jumala on ollut armollinen teitÃ¤ kohtaan; noudattakaa siis erotusta (uskovan ja uskottoman vÃ¤lillÃ¤)! Jumala totisesti aina tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

95. Ne uskovaisista, jotka (retken aikana) istuvat kotona, minkÃ¤Ã¤n vamman heitÃ¤ siihen pakottamana, eivÃ¤t tule toisten vertaisiksi, jotka kilvoittelevat Jumalan retkellÃ¤ pannen alttiiksi omaisuutensa ja henkensÃ¤. Jumala on korottanut ne, jotka panevat omaisuutensa ja elÃ¤mÃ¤nsÃ¤ vaaralle alttiiksi, arvossa niiden ylÃ¤puolelle, jotka kotona istuvat. Molemmille on Jumalalla hyviÃ¤ lupauksia, mutta ne, jotka taistelevat, on Jumala palkitseva runsaasti yli niiden, jotka pysyvÃ¤t paikoillaan.

96. HÃ¤nellÃ¤ on palkintojen arvoasteina anteeksianto ja laupeus. Jumala on pitkÃ¤mielinen ja laupias.

97. NiiltÃ¤, joita enkelit korjaavat tÃ¤Ã¤ltÃ¤ pois, kun he ovat rikkoneet itseÃ¤Ã¤n vastaan, kysyvÃ¤t he (enkelit) totisesti: Â»MitÃ¤ osaa te esititte?Â» He vastaavat: Â»Me olimme sorrettuja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤Â». Silloin he sanovat: Â»EikÃ¶ Jumalan maa ole tarpeeksi avara, jotta olisitte voineet siirtyÃ¤ muualle?Â» Helvetti - mikÃ¤ kauhea mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤! - tulee asuinsijaksi nÃ¤ille,

98. lukuunottamatta niitÃ¤ miehiÃ¤, naisia ja lapsia, jotka ovat todella heikkoja, eivÃ¤tkÃ¤ osaa suunnitella (pakoa pois uskottomien parista) tai saada opastusta tiellÃ¤.

99. EhkÃ¤ Jumala on sÃ¤Ã¤livÃ¤ heitÃ¤, sillÃ¤ Jumala on lempeÃ¤ ja pitkÃ¤mielinen.

100. Se joka siirtyy pois asuinsijoiltaan Jumalan asian vuoksi, on lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ monta turvapaikkaa ja kaikkea yllinkyllin maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja jos sen, joka jÃ¤ttÃ¤Ã¤ kotinsa turvautuen Jumalaan ja HÃ¤nen profeettaansa, yllÃ¤ttÃ¤Ã¤kin kuolema, on hÃ¤nen palkkansa Jumalalla tallella: Jumala on armollinen ja laupias.

101. Kun olette vaelluksella, ei teille lueta syyksi, jos lyhennÃ¤tte rukoustanne pelÃ¤tessÃ¤nne uskottoman hyÃ¶kkÃ¤Ã¤vÃ¤n kimppuunne; uskottomat ovat totisesti teidÃ¤n ilmeisiÃ¤ vihollisianne.

102. Ja kun sinÃ¤ olet (Muhammed) heidÃ¤n keskuudessaan ja asetat heidÃ¤t rukoilemaan, niin seiskÃ¶Ã¶n vain osa (rukoilemassa) sinun kanssasi, kuitenkin olkoot heillÃ¤ aseet mukanaan. Ja kun he ovat tehneet kumarruksensa, siirtykÃ¶Ã¶t he jÃ¤lkijoukkoon, ja tulkoon toinen osasto, joka ei vielÃ¤ ole rukoillut, ja rukoilkoon sinun kanssasi; kuitenkin olkoot he varuillaan ja pitÃ¤kÃ¶Ã¶t aseensa saapuvilla. Ne, jotka ovat uskottomia, toivoisivat, ettette pitÃ¤isi huolta aseistanne ja kuormastostanne, jotta he voisivat yhtÃ¤kkiÃ¤ syÃ¶ksyÃ¤ pÃ¤Ã¤llenne, mutta teille ei lueta syyksi, jos panette pois aseenne sateen teitÃ¤ rasittaessa tai sairaina ollessanne. Mutta noudattakaa yleensÃ¤ varovaisuutta. Jumala on totisesti valmistanut uskottomille hÃ¤peÃ¤llisen rangaistuksen.

103. Kun olette suorittaneet hartautenne, niin muistelkaa Jumalaa sekÃ¤ seisoessanne ettÃ¤ istuessanne ja maatessanne. Ja kun olette turvassa, niin suorittakaa varsinaiset rukousmenot. Uskovaisille on totisesti sÃ¤Ã¤detty rukoustoimitukset mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyinÃ¤ hetkinÃ¤.

104. Ã„lkÃ¤Ã¤ hellittÃ¤kÃ¶ uskottomien takaa-ajoa. Jos te nÃ¤ette vaivaa, niin kÃ¤rsivÃ¤t hekin, kuten te kÃ¤rsitte, ja te sitÃ¤paitsi toivotte Jumalalta sitÃ¤, mistÃ¤ heillÃ¤ ei ole toivoa; niin, Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

105. Me olemme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ antanut sinulle PyhÃ¤n kirjan, joka sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ totuuden, jotta ihmisten kesken tuomitsisit sen mukaan, kuin Jumala on sinulle osoittanut. Ã„lÃ¤ ole kavalain puolustaja,

106. vaan pyydÃ¤ Jumalalta anteeksiantoa. Jumala on totisesti armahtava ja laupias.

107. Ã„lÃ¤kÃ¤ puhu niiden puolesta, jotka itseÃ¤Ã¤n pettÃ¤vÃ¤t. Jumala ei totisesti rakasta sitÃ¤, joka on petollinen ja syntinen.

108. He kÃ¤tkeytyvÃ¤t ihmisiltÃ¤, mutta eivÃ¤t voi kÃ¤tkeytyÃ¤ Jumalalta; HÃ¤n on heidÃ¤n luonaan, kun he Ã¶isin puhuvat sellaista, mikÃ¤ ei HÃ¤ntÃ¤ miellytÃ¤, sillÃ¤ Jumala piirittÃ¤Ã¤ kaikki heidÃ¤n tekonsa tiedollaan.

109. Katso, te olette puolustelleet heitÃ¤ maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, mutta kuka on puhuva heidÃ¤n puolestaan Jumalan edessÃ¤ YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tai kuka on oleva heidÃ¤n suojelijansa?

110. Se, joka tekee jotakin pahaa tai menettelee vÃ¤Ã¤rin omaa sieluansa kohtaan ja sitten pyytÃ¤Ã¤ Jumalalta anteeksi, on huomaava Jumalan pitkÃ¤mieliseksi ja laupiaaksi.

111. Kuka ikinÃ¤ tekee synnin, tekee sen ainoastaan itseÃ¤nsÃ¤ vastaan; Jumalahan on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

112. Ja se, joka tekee vahingon tai synnin ja sitten tyÃ¶ntÃ¤Ã¤ syyn viattoman niskoille, kuormittaa itsensÃ¤ panettelulla ja ilmeisellÃ¤ synnillÃ¤.

113. Ja ilman Jumalan mielisuosiota ja laupeutta sinua kohtaan (Muhammed), olisivat muutamat heistÃ¤ pÃ¤Ã¤tÃ¶ksensÃ¤ mukaisesti eksyttÃ¤neet sinut, mutta he eksyttÃ¤vÃ¤t ainoastaan itsensÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ vahingoita sinua vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n. Jumala on ojentanut sinulle PyhÃ¤n kirjan ja viisauden sekÃ¤ opettanut sinulle sen, mitÃ¤ et tietÃ¤nyt, niin, Jumalan mielisuosio sinua kohtaan on ollut suuri.

114. Useimmat heidÃ¤n salaisista keskusteluistaan eivÃ¤t sisÃ¤llÃ¤ mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤. Toisin on hÃ¤nen laitansa, joka kehoittaa antamaan almuja, hyvÃ¤Ã¤ harjoittamaan tai sopua rakentamaan ihmisten kesken, sillÃ¤ sille, joka nÃ¤in tekee ikÃ¤vÃ¶iden Jumalan mielisuosiota, annamme Me suuren palkinnon.

115. Mutta sen, joka ryhtyy vastustamaan profeettaa, senjÃ¤lkeen kuin oikea tie on hÃ¤nelle selvinnyt, ja seuraa jotakin muuta tietÃ¤ kuin uskovaisten, annamme Me saavuttaa, mitÃ¤ hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi tavoittelemaan. Me saatamme hÃ¤net Helvettiin; mikÃ¤ kauhea mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤!

116. Totisesti, Jumala ei anna anteeksi, ettÃ¤ jotakuta muuta HÃ¤nen rinnallaan jumaloidaan. Kaiken muun paitsi tÃ¤mÃ¤n antaa HÃ¤n anteeksi kenelle tahtoo, sillÃ¤ se, joka asettaa jonkun Jumalan rinnalle, on eksynyt Ã¤Ã¤rimmÃ¤iseen harhaan.

117. Paitsi HÃ¤ntÃ¤ he rukoilevat epÃ¤jumalia, nimittÃ¤in naispuolisia, mutta siten he turvautuvat vain kapinalliseen Saatanaan,

118. jonka Jumala on kironnut ja joka uhkasi: Â»Olen totisesti anastava mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn osan Sinun palvelijoistasi, olen johdattava heidÃ¤t harhaan

119. ja herÃ¤ttÃ¤vÃ¤ heissÃ¤ himoja; olen totisesti kÃ¤skevÃ¤ heitÃ¤ (taikatarkoituksessa) leikkaamaan kotielÃ¤inten korvia ja olen kÃ¤skevÃ¤ heitÃ¤ pilaamaan Jumalan luomia.Â» Mutta se, joka ottaa Saatanan suojelijakseen Jumalan sijasta, hukuttaa sielunsa ilmeiseen kadotukseen.

120. HÃ¤n antaa heille lupauksia ja synnyttÃ¤Ã¤ heissÃ¤ himoja, mutta Saatana antaa ainoastaan petollisia lupauksia.

121. HeidÃ¤n olinpaikkansa on oleva Helvetti, eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ pÃ¤Ã¤syÃ¤ sieltÃ¤.

122. Mutta niiden, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, Me annamme astua huvitarhoihin, joissa purot solisevat, ja joissa he iankaikkisesti viihtyvÃ¤t. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan totinen lupaus, ja kuka voi olla totuudellisempi sanoissaan kuin Jumala?

123. TÃ¤mÃ¤ ei riipu teidÃ¤n toivomuksistanne eikÃ¤ niidenkÃ¤Ã¤n, jotka ovat PyhÃ¤n kirjan saaneet . Vaan se joka vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tekee, saa pahan palkan, eikÃ¤ hÃ¤n lÃ¶ydÃ¤ puolustajaa eikÃ¤ auttajaa Jumalaa vastaan.

124. Mutta ne, jotka tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, olkootpa miehiÃ¤ tai naisia, ja jotka ovat uskovaisia, nÃ¤mÃ¤ astuvat Paratiisiin eivÃ¤tkÃ¤ kÃ¤rsi hituistakaan vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ .

125. KenellÃ¤ on parempi uskonto kuin sillÃ¤, joka kaikkinensa alistuu Jumalan tahtoon, tekee hyvÃ¤Ã¤ ja seuraa vanhurskaan Aabrahamin oppia? Itse Jumala otti Aabrahamin ystÃ¤vÃ¤kseen.

126. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja Jumalalla on kaikki vallassaan.

127. He kysyvÃ¤t sinulta neuvoa naisten suhteen. Sano: Â»Jumala on ohjeensa antanut; heidÃ¤n suhteensa teille luetaan PyhÃ¤stÃ¤ kirjasta mÃ¤Ã¤rÃ¤yksiÃ¤ orpotytÃ¶istÃ¤, joille ette anna sitÃ¤, mikÃ¤ on heille asetettu, ja joita ette halua naidai , samoinkuin niistÃ¤ lapsista, jotka ovat alaikÃ¤isiÃ¤, ettÃ¤ nimittÃ¤in teidÃ¤n on noudatettava oikeutta orpoja kohtaan. MitÃ¤

hyvÃ¤Ã¤ teettekin, Jumala tietÃ¤Ã¤ sen totisesti.Â»

128. Ja jos nainen pelkÃ¤Ã¤ miehensÃ¤ pahoinpitelyÃ¤ tai hylkimistÃ¤, niin ei kummallekaan lueta synniksi, jos he hyvÃ¤llÃ¤ sopivat asian keskenÃ¤Ã¤n, sillÃ¤ sovinto on paras. Mutta (miesten) mielet valtaa helposti ahneus. Jos teette hyvÃ¤Ã¤ ja pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa, niin Jumala totisesti tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

129. Ette koskaan kykene kohtelemaan kaikkia vaimojanne samalla tavalla, vaikka sitÃ¤ hartaasti toivoisittekin. Ã„lkÃ¤Ã¤ kuitenkaan kÃ¤Ã¤ntykÃ¶ koko mieltymyksellÃ¤nne yhtÃ¤Ã¤nne, jÃ¤ttÃ¤en toisen itsekseen aivan kuin johonkin vÃ¤litilaan. Jos teette hyvÃ¤Ã¤ ja kartatte pahaa, niin Jumala on totisesti armollinen ja laupias.

130. Mutta jos he (mies ja vaimo) eroavat, voi Jumala antaa molemmille ylenmÃ¤Ã¤rin rakkaudestaan, sillÃ¤ Jumala on kaikkivaltias ja kaikkitietÃ¤vÃ¤.

131. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Me olemme mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt sekÃ¤ niille, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan ennen teitÃ¤, ettÃ¤ teille itsellenne: Â»Antakaa kunnia Jumalalle!Â» Mutta jos olette uskottomia, niin kuuluu Jumalalle totisesti kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; niin, Jumala on itsessÃ¤Ã¤n rajaton, kaiken kunnian omistaja.

132. Jumalalle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja Jumala riittÃ¤Ã¤ teidÃ¤n suojelijaksenne.

133. Jos HÃ¤n tahtoo, voi HÃ¤n hÃ¤vittÃ¤Ã¤ teidÃ¤t, ihmiset, ja luoda toiset sijalle, sillÃ¤ Jumalalla on sekin vallassaan.

134. Jos joku toivoo palkkaa tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, niin onhan Jumalan luona sekÃ¤ tÃ¤mÃ¤n ettÃ¤ tulevan elÃ¤mÃ¤n palkka; niin, Jumala on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

135. Te uskovaiset, pysykÃ¤Ã¤ horjumatta totuudessa, todistajina Jumalan edessÃ¤ silloinkin, kun se on haitaksi teille itsellenne tai vanhemmillenne tai lÃ¤himmille omaisillenne. Olkoonpa (asia) rikkaan tai kÃ¶yhÃ¤n, Jumala on kumpaakin lÃ¤hinnÃ¤. Ã„lkÃ¤Ã¤ noudattako intohimojanne, niin ettÃ¤ luisutte pois totuudesta, sillÃ¤ jos kierrÃ¤tte totuutta tai jÃ¤tÃ¤tte jotakin todistamatta, niin Jumala totisesti tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

136. Te, jotka uskotte, uskokaa Jumalaan ja HÃ¤nen profeettaansa, siihen PyhÃ¤Ã¤n kirjaan, jonka HÃ¤n on hÃ¤nelle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ antanut, ja siihen PyhÃ¤Ã¤n kirjaan, jonka HÃ¤n ennen lÃ¤hetti, sillÃ¤ se, joka kieltÃ¤Ã¤ Jumalan ja HÃ¤nen enkelinsÃ¤, HÃ¤nen antamansa PyhÃ¤t kirjoitukset ja HÃ¤nen profeettansa sekÃ¤ Viimeisen pÃ¤ivÃ¤n, on pitkÃ¤lle eksynyt harhaan.

137. MitÃ¤ taas tulee niihin, jotka ensin uskoivat ja sitten luopuivat, ja taas kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t, mutta sitten tulivat uskottomiksi ja lopulta paisuivat jumalattomuudessaan, ei Jumala totisesti anna heille anteeksi eikÃ¤ ohjaa heitÃ¤ oikealle tielle.

138. Vie kaksimielisille sanoma, ettÃ¤ heitÃ¤ odottaa tuskallinen rangaistus.

139. Ne, jotka ottavat uskottomia ystÃ¤vikseen uskovaisten asemesta, etsivÃ¤tkÃ¶ he heiltÃ¤ kunniaa? Kaikki kunniahan on Jumalan hallussa.

140. HÃ¤n on ilmoittanut teille (tÃ¤ssÃ¤) PyhÃ¤ssÃ¤ kirjassa: Â»Kun kuulette Jumalan tunnusmerkkejÃ¤ kiellettÃ¤vÃ¤n ja pilkattavan, Ã¤lkÃ¤Ã¤ istuko heidÃ¤n kanssaan, ennenkuin he ehkÃ¤ siirtyvÃ¤t puhumaan jostakin toisesta aiheesta.Â» SillÃ¤ muuten olisitte heidÃ¤n kaltaisiaan. Jumala on totisesti kokoava ulkokultaiset ja uskottomat yhteen Helvettiin.

141. TeidÃ¤n suhteenne he vaanivat tilaisuutta, ja jos saatte voiton Jumalan avulla, he sanovat: Â»EmmekÃ¶ me ole teidÃ¤n puolellanne?Â» Jos taas uskottomilla on menestystÃ¤, he sanovat: Â»EikÃ¶ meillÃ¤ ollut ylivoima, ja me kuitenkin suojelimme teitÃ¤ uskovaisia vastaan?Â» Mutta Jumala on tuomitseva teidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤nne YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ eikÃ¤ Jumala totisesti ole koskaan antava uskottomille mitÃ¤Ã¤n menestystÃ¤ uskovaisia vastaan.

142. Katso, teeskentelijÃ¤t koettavat pettÃ¤Ã¤ Jumalaa, mutta juuri HÃ¤n pettÃ¤Ã¤ heidÃ¤t. Kun he asettuvat rukoilemaan, he seisovat veltosti, tekeytyvÃ¤t hurskaiksi ihmisten silmissÃ¤, mutta todellisuudessa vÃ¤hÃ¤n vÃ¤littÃ¤vÃ¤t Jumalasta.

143. Horjuessaan kahden tien vÃ¤lillÃ¤ he eivÃ¤t kuulu sinne eivÃ¤tkÃ¤ tÃ¤nne. ja sille, jonka Jumala antaa eksyÃ¤, et sinÃ¤, Muhammed, ole lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ pelastustietÃ¤.

144. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako uskottomia ystÃ¤viksenne uskovaisten sijasta! Tahdotteko siten antaa Jumalalle kiistÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤n rankaisuvallan itseenne nÃ¤ihden?

145. TeeskentelijÃ¤t totisesti joutuvat Tulen pohjimmaiseen kuiluun, etkÃ¤ sinÃ¤ lÃ¶ydÃ¤ heille ketÃ¤Ã¤n auttajaa,

146. paitsi, jos he katuvat ja tekevÃ¤t parannuksen, pitÃ¤vÃ¤t kiinni Jumalasta ja Jumalalle nÃ¤yttÃ¤vÃ¤t uskonsa vilpittÃ¶myyden. NÃ¤mÃ¤ tulevat olemaan uskovaisten kanssa, ja uskovaisille Jumala on antava suuren palkinnon.

147. MitÃ¤ syytÃ¤ olisi Jumalalla rangaista teitÃ¤, jos te olette kiitollisia ja uskotte (HÃ¤neen)? Jumala siunaa ja palkitsee vÃ¤hÃ¤iset teot ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

148. Jumala ei rakasta sitÃ¤, ettÃ¤ ihmisistÃ¤ levitetÃ¤Ã¤n pahoja huhuja, paitsi milloin joku on kÃ¤rsinyt vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤; niin, Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

149. Jos te jotakin hyvÃ¤Ã¤ ihmisistÃ¤ ilmaisette tai toisten virheitÃ¤ salaatte tai pahaa annatte anteeksi, niin on Jumala totisesti sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja mahtava.

150. Ne, jotka kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan ja hÃ¤nen profeettansa ja tekevÃ¤t eron Jumalan lÃ¤hettÃ¤mien profeettain vÃ¤lillÃ¤ sanoen: Â»Me uskomme erÃ¤isiin, mutta emme usko toisiin heistÃ¤Â» ja koettavat lÃ¶ytÃ¤Ã¤ keskitien,

151. ne ovat todella uskottomia, ja uskottomille Me olemme valmistanut hÃ¤peÃ¤llisen rangaistuksen.

152. Mutta niille, jotka uskovat Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤ihinsÃ¤ tekemÃ¤ttÃ¤ mitÃ¤Ã¤n erotusta heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n, Me olemme antava heidÃ¤n palkkansa; niin, Jumala on armollinen ja laupias.

153. Ne, jotka ovat saaneet PyhÃ¤n kirjan, vaativat, ettÃ¤ sinÃ¤ heille loihtisit Kirjan taivaasta, mutta Moosekselta vaativat he muinoin vielÃ¤ enemmÃ¤n ja sanoivat: Â»Anna meidÃ¤n silmillÃ¤mme nÃ¤hdÃ¤ Jumala!Â» Ja salama iski heihin heidÃ¤n jumalattomuutensa tÃ¤hden. Sitten he valitsivat vasikan epÃ¤jumalakseen, huolimatta (Jumalan herruuden) selvistÃ¤ todistuksista, jotka heidÃ¤n osakseen olivat tulleet, mutta me annoimme heille anteeksi tÃ¤mÃ¤n ja annoimme Moosekselle avoimet valtuudet.

154. Ja (Siinain) vuoren kohotessa heidÃ¤n ylitseen Me solmimme liiton ja sanoimme heille: Â»Astuessanne portista kaupunkiin kumartakaa maahanÂ». LisÃ¤ksi sanoimme heille: Â»AlkÃ¤Ã¤ rikkoko sapattia!Â» ja otimme heiltÃ¤ lujan vakuutuksen.

155. Mutta Jumala hylkÃ¤si heidÃ¤t siksi, ettÃ¤ he rikkoivat liittonsa ja kielsivÃ¤t Jumalan tunnusmerkit, surmasivat syyttÃ¤ profeetat ja sanoivat: Â»MeidÃ¤n sydÃ¤memme ovat ympÃ¤rileikkaamattomatÂ» - Jumala on sulkenut ne sinetillÃ¤Ã¤n heidÃ¤n uskottomuutensa tÃ¤hden, niin ettÃ¤ vain harvat uskovat -

156. ja siksi, etteivÃ¤t he uskoneet (Jeesukseen), vaan levittivÃ¤t kauhistuttavaa parjausta Mariasta

157. 157 ja sanoivat: Â»Me olemme totisesti surmanneet Messiaan, Jeesuksen, Marian pojan, Jumalan lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n - mutta he eivÃ¤t olleet surmanneet eivÃ¤tkÃ¤ ristiinnaulinneet hÃ¤ntÃ¤, vaan siltÃ¤ vain nÃ¤ytti heistÃ¤ , ja ne, jotka siitÃ¤ kiistelevÃ¤t, ovat itsekin epÃ¤tietoisia: heillÃ¤ ei ollut varmaa tietoa, vaan he kehittelivÃ¤t ainoastaan olettamuksia. Todellisuudessa he eivÃ¤t ole surmanneet hÃ¤ntÃ¤ (lopullisesti),

158. vaan Jumala on ottanut hÃ¤net luokseen, sillÃ¤ Jumala on mahtava ja viisas.

159. EikÃ¤ PyhÃ¤n kirjan omaavien joukossa ole ketÃ¤Ã¤n, jolla ei olisi oikeata uskoa hÃ¤neen ennen kuolemaansa , (muuten) YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ hÃ¤n on todistava heitÃ¤ vastaan.

160. ja juutalaisten jumalattomuuden tÃ¤hden Me olemme kieltÃ¤nyt heiltÃ¤ erÃ¤itÃ¤ hyviÃ¤ ruokia, jotka ennen olivat heille sallittuja, ja tÃ¤mÃ¤n olemme tehnyt varsinkin siksi, ettÃ¤ he estÃ¤vÃ¤t niin monia pÃ¤Ã¤semÃ¤stÃ¤ Jumalan tielle

161. ja harjoittavat koronkiskomista, vaikka se on kielletty, ja kÃ¤yttÃ¤vÃ¤t vÃ¤Ã¤rin toisten ihmisten omaisuutta; niin, uskottomille heidÃ¤n joukossaan olemme valmistanut tuskallisen rangaistuksen.

162. Mutta niille heistÃ¤ , joilla on perusteelliset tiedot ja jotka uskovat siihen, mikÃ¤ sinulle on ilmoitettu, ja siihen, mikÃ¤ on ennen sinua lÃ¤hetetty, ja varsinkin niille, jotka hartaasti rukoilevat, antavat almuja, uskovat Jumalaan ja Viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, Me annamme suuren palkinnon.

163. Me olemme totisesti antanut sinulle ilmestykset, samoinkuin annoimme Nooalle ja profeetoille hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤; samoin Me olemme antanut ilmestyksiÃ¤ Aabrahamille, Ismaelille, lisakille, Jaakobille, Israelin sukukunnille, Jeesukselle, Jobille, Joonalle, Aaronille ja Salomolle; Daavidille olemme antanut Psalttarin.

164. Toisista Jumalan lÃ¤hettilÃ¤istÃ¤ Me olemme sinulle maininnut, toisista emme ole sinulle maininnut: Mooseksen kanssa

Jumala puhui itse henkilÃ¶kohtaisesti.

165. Oli profeettoja, jotka toivat ihmisille ilosanoman ja (toisia, jotka) varoittivat, jottei ihmisillÃ¤ heidÃ¤n lÃ¤hettÃ¤misensÃ¤ jÃ¤lkeen olisi mitÃ¤Ã¤n veruketta Jumalaa vastaan; Jumala on, nÃ¤et, mahtava ja viisas.

166. Jumala itse todistaa sen, minkÃ¤ HÃ¤n on sinulle ilmoittanut; HÃ¤n on ilmoittanut sen viisaudessaan. Samoin enkelit todistavat sen, ja Jumala riittÃ¤Ã¤ todistajaksi.

167. Ne, jotka ovat uskottomia ja estelevÃ¤t (muitakin) Jumalan tieltÃ¤, ovat totisesti menneet pitkÃ¤lle harhaan.

168. Niille, jotka ovat uskottomia ja tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, ei Jumala totisesti anna anteeksi eikÃ¤ ohjaa heitÃ¤ muulle tielle

169. kuin sille, joka pÃ¤Ã¤ttyy Helvettiin, jossa he iÃ¤ti pysyvÃ¤t: ja tÃ¤mÃ¤ on helppoa Jumalalle.

170. Ihmiset, nyt on profeetta tullut teidÃ¤n luoksenne tuoden totuuden Herraltanne; uskokaa siis omaksi hyÃ¶dyksenne! Mutta jos ette usko, niin totisesti on sittenkin Jumalan vallassa kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; katso, Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

171. Te, joille on annettu PyhÃ¤ kirja, Ã¤lkÃ¤Ã¤ menkÃ¶ liiallisuuksiin uskonnossanne Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ sanoko Jumalasta muuta kuin totta. Messias, Jeesus, Marian poika, on ainoastaan Jumalan profeetta ja HÃ¤nen Marialle lÃ¤hettÃ¤mÃ¤nsÃ¤ Sana sekÃ¤ HÃ¤nestÃ¤ (hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llensÃ¤) tullut Henki; uskokaa siis Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤isiinsÃ¤ Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ sanoko: Â»Kolminaisuus!Â» Ei, lopettakaa (Kolminaisuudesta puhuminen) omaksi hyÃ¶dyksenne! Jumala on yksi ainoa Jumala. LuoksepÃ¤Ã¤semÃ¤tÃ¶n on HÃ¤nen majesteettiutensa, jotta HÃ¤nellÃ¤ soveltuisi olemaan poika. HÃ¤nelle kuuluu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; Jumala yksin riittÃ¤Ã¤ Suojelijaksi.

172. Messias ei koskaan ylenkatso osaansa: olla Jumalan palvelija, eivÃ¤tkÃ¤ sitÃ¤ tee enkelitkÃ¤Ã¤n, jotka saavat lÃ¤hestyÃ¤ HÃ¤ntÃ¤. Mutta ne, jotka ylenkatsovat HÃ¤nen palvelemisensa ja ovat rÃ¶yhkeitÃ¤, HÃ¤n on kaikki kokoava eteensÃ¤.

173. ja silloin niille, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, HÃ¤n on antava tÃ¤yden palkan, lisÃ¤ten vielÃ¤ heille sulasta suosiostaan, mutta mitÃ¤ niihin tulee, jotka ylenkatsoivat HÃ¤net ja olivat rÃ¶yhkeitÃ¤, niin HÃ¤n rankaisee heitÃ¤ tuskallisella rangaistuksella,

174. eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eikÃ¤ auttajaa Jumalaa vastaan.

175. Ihmiset, nyt on osaksenne tullut todistus Herraltanne. ja Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt kirkkaan valon luoksenne.

176. MitÃ¤ niihin tulee, jotka uskovat Jumalaan ja lujasti kiintyvÃ¤t HÃ¤neen, niin HÃ¤n on sulkeva heidÃ¤t laupeuteensa ja suosioonsa ja ohjaava heidÃ¤t luokseen oikeata tietÃ¤.

177. He pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lÃ¤hempiÃ¤ ohjeita (perinnÃ¶njakoon). Sano: Â»Jumala on mÃ¤Ã¤ritellyt suhteenne etÃ¤isempiin sukulaisiinne. Jos mies kuolee lapsetonna, mutta hÃ¤nellÃ¤ on sisar, niin on sisar saava puolet hÃ¤nen jÃ¤Ã¤mistÃ¶stÃ¤Ã¤n; samoin olisi hÃ¤n perinyt sisarensa, jollei tÃ¤llÃ¤ olisi ollut lasta; mutta jos sisaria on kaksi, niin he perivÃ¤t kaksi kolmattaosaa hÃ¤nen jÃ¤Ã¤mistÃ¶stÃ¤Ã¤n, ja jos sisaruksia on kumpaakin sukupuolta, on mies saava yhtÃ¤ paljon kuin kaksi naista. Jumala saattaa teille tÃ¤mÃ¤n selvÃ¤ksi, jotta ette virheitÃ¤ tekisi, katso, Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

QURAN (FINNISH)

5 - AL-MAAIDÃ„ (PÃ¶ydan suura)

1. Te, jotka uskotte, tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne uskollisesti! Sallitut ovat teille (ravinnoksi) karjanne elÃ¤imet, paitsi ne, joista (tÃ¤ssÃ¤ kirjassa) sanotaan, samoin on kielletty (pyhiinvaellusretkellÃ¤) riistakin, jota pyhiinvaelluspukunne ei salli teidÃ¤n metsÃ¤stÃ¤Ã¤. Katso, Jumala sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ niinkuin tahtoo.

2. Te. jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ aiheuttako Jumalan sÃ¤Ã¤tÃ¤mien perinnÃ¤istapojen hÃ¶ltymistÃ¤, olipa kyseessÃ¤ pyhitetty kuukausi, uhrit, kÃ¶ynnÃ¶kset tai retkikunnat, jotka pyrkivÃ¤t Rauhoitettuun temppeliin etsien Jumalan armoa ja mielisuosiota. Mutta kun olette (pyhiinvaellukselta) palanneet ja pukeutuneet tavallisiin vaatteisiinne, saatte pyytÃ¤Ã¤ riistaa. Ã„lkÃ¶Ã¶n viha niitÃ¤ vastaan jotka tekivÃ¤t esteitÃ¤ teille teidÃ¤n matkatessanne Rauhoitettuun pyhÃ¤kkÃ¶Ã¶n, johtako teitÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyden tekoihin, vaan auttakaa toisianne hyvyyteen ja hurskauden noudattamiseen. Ã„lkÃ¤Ã¤ tukeko toisianne synnissÃ¤ ja rikkomuksissa, vaan tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalalle velvollisuutenne. Katso, Jumala on ankara rangaistessaan.

3. Kielletyt ovat teiltÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n kuolleet elÃ¤imet, veri, sianliha, ja (elÃ¤imet), joiden teurastus on tapahtunut jonkun muun nimeen kuin Jumalan , samoin kuristumalla tai iskuvammoista kuolleet elÃ¤imet tai pudotessaan surmansa saaneet, sarvilla kuoliaaksi pusketut, petojen raatelemat, ellette teurastamalla ole tehneet niitÃ¤ nautittaviksi, ja vihdoin epÃ¤jumalille uhratut elukat. Kielletty on teitÃ¤ jakamasta keskenÃ¤nne (uhrielukoita) arpomalla nuolia. TÃ¤mÃ¤ on pakanallista. NykyÃ¤Ã¤n ei uskottomilla ole toivoa turmella teidÃ¤n uskontoanne, joten Ã¤lkÃ¤Ã¤ heitÃ¤ pelÃ¤tkÃ¶, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Minua! TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ MinÃ¤ olen saattanut tÃ¤ydelliseksi teidÃ¤n uskontonne ja sallinut mielisuosioni ylenpalttisesti tulla teidÃ¤n osaksenne, olen armossani antanut Islaamin teidÃ¤n uskonnoksenne. Kuka nÃ¤lÃ¤n pakottamana, ei tahallaan, rikkoo (Ã¤skenmainittuja) kieltojamme vastaan, (hÃ¤nelle) Jumala on anteeksiantava, laupias.

4. He kysyvÃ¤t sinulta (Muhammed), mikÃ¤ heille on (ravinnoksi) sallittua. Sano: (kaikki) hyvÃ¤t ravintoaineet ovat teille sallittuja. MyÃ¶s (on teille sallittu) niiden petolintujen saalis, jotka olette riistaa pyydystÃ¤mÃ¤Ã¤n opettaneet aivan kuin koiranne. Jumalan teille neuvoman taidon mukaan; syÃ¶kÃ¤Ã¤ mitÃ¤ ne pyydystÃ¤vÃ¤t teille, tehkÃ¤Ã¤ se Jumalan nimeen ja jumalanpelossa. Katso, Jumala on nopea vaatimaan tilille.

5. NykyÃ¤Ã¤n ovat (kaikki) hyvÃ¤t nautittavat teille sallitut. PyhÃ¤n kirjoituksen saaneiden kÃ¤yttÃ¤mÃ¤t ruoat ovat luvalliset teille ja teidÃ¤n ruokanne ovat luvalliset heille. Samoin ovat (sallitut teille) hyveelliset oikeauskoisten naiset ja hyveelliset naiset kansoista, joille ennen teitÃ¤ Kirjoitukset annettiin; teidÃ¤n on annettava heille (sÃ¤Ã¤detyt) aviolahjat ja elettÃ¤vÃ¤ heidÃ¤n kanssaan kunniallisesti, karttaen haureutta, ottamatta heitÃ¤ vain rakastajattariksenne. Ken uskontonsa pettÃ¤Ã¤, hÃ¤nen tyÃ¶nsÃ¤ raukeaa tyhjiin ja hÃ¤n joutuu kadotettujen pariin tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤.

6. Te, jotka uskotte! Noustessanne rukoilemaan peskÃ¤Ã¤ kasvonne ja kÃ¤tenne kyynÃ¤rpÃ¤Ã¤tÃ¤ myÃ¶ten, pyyhkikÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤nne ja peskÃ¤Ã¤ jalkanne nilkkoja myÃ¶ten. Ja jos olette tahriintuneet, tehkÃ¤Ã¤ itsenne puhtaaksi. Ja jos olette sairaina tai matkalla tai joku teistÃ¤ tulee kÃ¤ymÃ¤lÃ¤stÃ¤, tai olette olleet yhteydessÃ¤ naisten kanssa, eikÃ¤ vettÃ¤ ole saatavissa, niin hangatkaa kasvonne ja kÃ¤tenne hienolla, puhtaalla hiekalla. Jumala ei sÃ¤lytÃ¤ pÃ¤Ã¤llenne hankaluuksia, mutta tahtoo, ettÃ¤ vaeltaisitte puhtaudessa ja ettÃ¤ HÃ¤nen armonsa teissÃ¤ tulisi tÃ¤ydelliseksi, jotta olisitte kiitolliset.

7. Muistakaa Jumalan armoa ja HÃ¤nen liittoaan, jonka HÃ¤n teki kanssanne, teidÃ¤n sanoessanne: Â»Me kuulemme ja me tottelemmeÂ»; ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan. Jumala totisesti tietÃ¤Ã¤ tekonne.

8. Te, jotka uskotte! Nouskaa(rohkeina) todistamaan oikeamielisesti Jumalan asian puolesta, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ antako ihmisten vihamielisyyden estÃ¤Ã¤ teitÃ¤ menettelemÃ¤stÃ¤ oikein. Olkaa oikeamielisiÃ¤, - se on lÃ¤hinnÃ¤ hurskautta, - ja kunnioittakaa Jumalaa, sillÃ¤ totisesti Jumala tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ teette.

9. Jumala on antanut lupauksensa niille, jotka uskovat ja hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ tekevÃ¤t: heidÃ¤n on anteeksiantamus ja suuri palkka.

10. Ja ne, jotka eivÃ¤t usko ja kieltÃ¤vÃ¤t MeidÃ¤n ilmoituksemme, ovat tulen omia.

11. Te, jotka uskotte! Muistakaa Jumalan suosiota kohtaanne, kun erÃ¤s heimo yritti kÃ¤ydÃ¤ kÃ¤siksi teihin, mutta HÃ¤n piti sen kÃ¤det loitolla. Ja antakaa kunnia Jumalalle. Jumalaan pankoot oikeauskoiset turvansa.

12. Jumala teki muinoin liiton Israelin lasten kanssa, ja Me korotimme heidÃ¤n keskuudestaan kaksitoista johtomiestÃ¤, ja Jumala sanoi: Â»Katso MinÃ¤ olen kanssanne. Jos te suoritatte hartautenne sÃ¤Ã¤nnÃ¶llisesti, annatte almuja, uskotte lÃ¤hettilÃ¤ihini, tuette heitÃ¤ ja lainaatte Jumalalle jalon korottoman lainan, niin MinÃ¤ totisesti annan syntinne anteeksi ja pÃ¤Ã¤stÃ¤n teidÃ¤t huvi~ tarhoihin, joissa purot solisevat. ja se teistÃ¤, joka tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen ei usko, joutuu harhaan oikealta tieltÃ¤.Â»

13. Ja siksi, ettÃ¤ he rikkoivat liittonsa, Me olemme kironnut heidÃ¤t ja kovettanut heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤. He sotkevat Kirjoituksen sanoja ja ovat unohtaneet osan siitÃ¤, mitÃ¤ heille opetettiin. Lakkaamatta havaitset kieroa menettelyÃ¤ kaikkien heidÃ¤n puoleltansa, lukuunottamatta muutamia harvoja. Mutta siedÃ¤ heitÃ¤ ja anna anteeksi; katso, Jumala rakastaa jalomielisiÃ¤.

14. Niidenkin kanssa, jotka sanovat: Â»Katso, Me olemme kristittyjÃ¤Â», Me teimme liiton, mutta he unohtivat osan siitÃ¤, mitÃ¤ heille opetettiin. SentÃ¤hden Me herÃ¤timme heissÃ¤ kaunan ja vihan toisiansa vastaan aina YlÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti, jolloin Jumala tekee heille selviksi heidÃ¤n kÃ¤ttensÃ¤ tyÃ¶t.

15. Te, joiden ovat Kirjoitukset! Nyt on tullut luoksenne MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tÃ¤hdentÃ¤en teille paljon siitÃ¤, minkÃ¤ talletitte Kirjoituksessa, ja jÃ¤ttÃ¤en paljon syrjÃ¤Ã¤n. Nyt on teille tullut Jumalalta valo ja selvÃ¤ Kirjoitus,

16. jonka mukaisesti Jumala ohjaa rauhan poluille niitÃ¤, jotka etsivÃ¤t HÃ¤nen mielisuosiotaan. PimeydestÃ¤ tahtoo HÃ¤n pÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤ heidÃ¤t valkeuteen ja opastaa heidÃ¤t oikealle tielle.

17. Ne ovat todella epÃ¤uskoisia, jotka sanovat: Â»Katso, Jumala on Messias, Marian poika.Â» Sano heille: Â»Kuka sitten voi mitÃ¤Ã¤n Jumalaa vastaan, jos HÃ¤n tahtoo hukuttaa vaikkapa Messiaan, Marian pojan, ja hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ ja ylipÃ¤Ã¤nsÃ¤ jok'ainoan maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Jumalan on herruus taivaassa ja maassa ja niiden vÃ¤lisessÃ¤ avaruudessa. HÃ¤n luo mitÃ¤ tahtoo, ja Jumala on kaikkivoipa.

18. Juutalaiset ja kristityt vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t: Â»Me olemme Jumalan poikia ja lempilapsia.Â» Sano: Â»Miksi HÃ¤n sitten kurittaa teitÃ¤ syntienne tÃ¤hden? Ei, te olette vain HÃ¤nen luomiaan kuolevaisia. HÃ¤n armahtaa, ketÃ¤ HÃ¤n tahtoo, ja HÃ¤n kurittaa, ketÃ¤ tahtoo. Jumalan on yliherruus taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja niiden vÃ¤lillÃ¤, HÃ¤n on mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.Â»

19. Te, joiden ovat Kirjoitukset! Nyt on MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tullut luoksenne tekemÃ¤Ã¤n kaiken selvÃ¤ksi tauon jÃ¤lkeen, jolloin ei ollut lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, jottette sanoisi: Â»Ei tullut luoksemme yhtÃ¤Ã¤n ilosanoman tuojaa eikÃ¤ varoittajaa.Â» Nyt on ilosanoman tuoja ja varoittaja tullut teille. Jumala on kaikkivoipa.

20. EntÃ¤ kun Mooses sanoi kansalleen: Â»Kansani! Muistakaa Jumalan suosiota kohtaanne; kuinka HÃ¤n lÃ¤hetti keskuuteenne profeettoja ja asetti teille kuninkaita ja antoi teille sen, (mitÃ¤) HÃ¤n ei antanut kenellekÃ¤Ã¤n (muulle) luoduistaan.

21. Kansani, kulkekaa sisÃ¤lle Jumalan luvattuun pyhÃ¤Ã¤n maahan. Ã„lkÃ¤Ã¤ kÃ¤Ã¤ntykÃ¶ pakoon, muutoin varmaan joudutte perikatoon.

22. He sanoivat: Â»Mooses, katso, jÃ¤ttilÃ¤iskansaa asustaa siellÃ¤, emmekÃ¤ me pÃ¤Ã¤se sinne, ennenkuin he poistuvat. Kun he ovat lÃ¤hteneet, menemme me sinne.Â»

23. Silloin puhui kaksi heistÃ¤, jotka pelkÃ¤sivÃ¤t Herraa ja olivat Jumalan suosiossa: Â»KÃ¤ykÃ¤Ã¤ sisÃ¤Ã¤n portin kautta heidÃ¤n luokseen, ja kun olette sisÃ¤lle pÃ¤Ã¤sseet, olette voittavat. Siis pankaa luottamuksenne (Jumalaan), jos olette uskovaisia.Â»

24. He sanoivat: Â»Emme koskaan kÃ¤y sisÃ¤lle niin kauan kuin he siellÃ¤ ovat. Mene sinÃ¤ ja sinun Herrasi ja taistelkaa! Me jÃ¤Ã¤mme tÃ¤nne.Â»

25. HÃ¤n sanoi: Â»Herra! Minulla ei ole valtaa (enÃ¤Ã¤) muiden kuin itseni ja veljeni suhteen; tule SinÃ¤ erotuomariksi meidÃ¤n ja vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in vÃ¤lille.Â»

26. (HeidÃ¤n Herransa) sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤n tÃ¤hden olkoon se heiltÃ¤ kielletty maa neljÃ¤kymmentÃ¤ vuotta, jotka heidÃ¤n on erÃ¤maassa vaellettava. Ã„lÃ¤ siis katkeroidu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤kansan vuoksi.

27. Mutta lue heille totuuden mukaisesti kertomus Aadamin kahdesta pojasta, kuinka kumpikin heistÃ¤ uhrasi ja toisen uhri vastaanotettiin, toisen uhria ei vastaanotettu. (Toinen) sanoi: Â»Totisesti, minÃ¤ surmaan sinutÂ», ja toinen vastasi: Â»Jumala ottaa vastaan vain niiden uhrin, jotka karttavat pahaa.

28. Vaikka nostaisitkin kÃ¤tesi minua vastaan surmataksesi minut, en minÃ¤ nosta kÃ¤ttÃ¤ni surmatakseni sinua, katso, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n Jumalaa, luomakunnan Herraa.

29. Katso, ennemmin suon Sinun kantaa rangaistuksen synnistÃ¤ minua vastaan sekÃ¤ omista synneistÃ¤si ja tulla tulen omaksi.Se on pahantekijÃ¤n palkka.Â»

30. Mutta (toisen) intohimo pakotti hÃ¤net tappamaan veljensÃ¤; hÃ¤n surmasi hÃ¤net ja tuli kadotettujen lukuun.

31. Ja Jumala lÃ¤hetti korpin, joka raapi maata nÃ¤yttÃ¤Ã¤kseen hÃ¤nelle, kuinka hÃ¤nen veljensÃ¤ alaston ruumis olisi kÃ¤tkettÃ¤vÃ¤. Mutta hÃ¤n sanoi: Â»Voi minua! PitÃ¤Ã¤kÃ¶ minun olla tuon korpin kaltainen ja kÃ¤tkeÃ¤ veljeni ruumis?Â» Ja hÃ¤n tuli katuvaisten lukuun.

32. TÃ¤mÃ¤n johdosta annoimme Israelin lapsille sÃ¤Ã¤dÃ¶ksen, ettÃ¤ kuka ikinÃ¤ ottaa hengiltÃ¤ ihmisen muutoin kuin verikostoksi tai pahuuden ehkÃ¤isemiseksi maassa, hÃ¤n on kuin olisi tappanut kaikki ihmiset; ja ken ikinÃ¤ pelastaa yhden hengen, hÃ¤n on kuin olisi pelastanut kaikkien ihmisten hengen.MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tulivat aikoinaan heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin (Jumalan yliherruudesta), mutta katso, senkin jÃ¤lkeen monet ihmisistÃ¤ tulivat irstaiksi maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.

33. Ainoa palkka niille, jotka sotivat Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n vastaan sekÃ¤ levittÃ¤vÃ¤t turmiota maassa, on ettÃ¤ heidÃ¤t tapetaan tai ristiinnaulitaan, tai heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ ja jalkansa hakataan poikki eri puolilta, ristiin, tai heidÃ¤t karkoitetaan maasta. Sellainen on heidÃ¤n hÃ¤vÃ¤istyksensÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, ja tulevassa heille on kauhea kuritus,

34. lukuunottamatta niitÃ¤, jotka katuvat, ennenkuin te saatte heidÃ¤t valtaansa. SillÃ¤ tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on pitkÃ¤mielinen, laupias.

35. Te, jotka uskotte! PitÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumala kunniassa ja etsikÃ¤Ã¤ HÃ¤nen lÃ¤heisyyttÃ¤Ã¤n sekÃ¤ ponnistelkaa HÃ¤nen retkellÃ¤Ã¤n, jotta olisitte onnellisia.

36. MitÃ¤ tulee uskottomiin, niin totisesti, vaikka heidÃ¤n olisi kaikki, mitÃ¤ maassa on, ja yhtÃ¤ paljon lisÃ¤Ã¤ heidÃ¤n lunastamisekseen ylÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ei sitÃ¤ heiltÃ¤ vastaanotettaisi. He ovat tuskallisen rangaistuksen omat.

37. He pyrkivÃ¤t pois tulesta, mutta eivÃ¤t pÃ¤Ã¤se. HeidÃ¤n rangaistuksensa on pysyvÃ¤.

38. Varkailta taasen, olkootpa mies~ tai naispuolisia, leikatkaa kÃ¤det. Se on palkka heidÃ¤n omista teoistaan ja muita varoittava kuritus Jumalalta. Jumala on mahtava, viisas.

39. Mutta ken tekee katumuksen ja parannuksen pahoista teoistaan, hÃ¤ntÃ¤ kohtaan on Jumala sÃ¤Ã¤livÃ¤inen. Jumala on totisesti armahtava, laupias.

40. EtkÃ¶ tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumalalle kuuluu herruus taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? HÃ¤n rankaisee ketÃ¤ tahtoo ja armahtaa ketÃ¤ tahtoo. Jumala on Kaikkivaltias.

41. LÃ¤hettilÃ¤s, Ã¤lÃ¤ katkeroidu niistÃ¤, jotka kilpailevat keskenÃ¤Ã¤n epÃ¤uskosta, jotka huulillaan tunnustavat: Â»Me uskommeÂ», mutta joiden sydÃ¤met eivÃ¤t usko, Ã¤lÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n (katkeroidu) juutalaisista, jotka mielellÃ¤Ã¤n kuuntelevat valheita, kuuntelevat vieraita ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t tule sinun luoksesi. He tempaavat Kirjoitusten sanoja pois kohdaltaan ja sanovat: Â»Jos ne teille nÃ¤in annetaan, ottakaa ne vastaan; ellei, niin varokaa!Â» Jos kenet Jumala mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ syntiin, et sinÃ¤ (yrityksillÃ¤si) voi lainkaan hÃ¤ntÃ¤ auttaa Jumalaa vastaan. Ne ovat sellaisia, joiden sydÃ¤miÃ¤ Jumala ei tahdo puhdistaa. TÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ saavat he osakseen hÃ¤peÃ¤tÃ¤ ja tulevassa kauhean kurituksen.

42. He kÃ¤rkkyvÃ¤t (kuulla) valheita! He ahnehtivat laitonta voittoa! Jos he tulevat luoksesi (Muhammed), tuomitse heidÃ¤n riidassaan tai epÃ¤Ã¤ se heiltÃ¤. Jos kieltÃ¤ydyt (tuomitsemasta), eivÃ¤t he voi sinua vahingoittaa, mutta jos tuomitset, tee se oikeudenmukaisesti. Katso, Jumala rakastaa oikeudenmukaisia.

43. Kuinka tulevatkaan he luoksesi tuomittavaksi, vaikka omistavat Tooran, joka sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ Jumalan tuomiot? Joka tapauksessa menettelevÃ¤t he toisin jÃ¤lkeenpÃ¤in. EivÃ¤thÃ¤n tÃ¤llaiset ole uskovaisia.

44. Olemmehan totisesti ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt Tooran, jossa on johdatus ja valkeus. SenhÃ¤n mukaan juutalaisia tuomitsivat

profeetat - jotka kuuluivat muslimeihin - sekÃ¤ opettajat ja kirjanoppineet, koska heidÃ¤t oli mÃ¤Ã¤rÃ¤tty pitÃ¤mÃ¤Ã¤n huolta Jumalan kirjasta, jonka (elÃ¤viÃ¤) todistajia he olivat. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis pelÃ¤tkÃ¶ ihmisiÃ¤, vaan pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ ainoastaan Minua. TunnusmerkkiÃ¤mme Ã¤lkÃ¤Ã¤ vaihtako mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤Ã¤n. Joka ei kÃ¤ytÃ¤ Jumalan ilmestystÃ¤ oikein, on uskoton.

45. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heille siinÃ¤: henki hengestÃ¤, silmÃ¤ silmÃ¤stÃ¤ nenÃ¤ nenÃ¤stÃ¤, korva korvasta ja hammas hampaasta samoin kuin haava haavasta; mutta ken ehÃ¤ttÃ¤Ã¤ (kostamaan) tuomiotta, jÃ¤Ã¤kÃ¶Ã¶n enemmÃ¤ttÃ¤ hyvityksettÃ¤; kuka taasen ei tuominnut niin kuin Jumalan ilmoitus mÃ¤Ã¤rittelee, kuuluu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

46. Ja Me lÃ¤hetimme profeettain jÃ¤lkeen Jeesuksen, Marian pojan, vahvistaen sen, mikÃ¤ ennen HÃ¤ntÃ¤ oli sanottu Toorassa; HÃ¤nelle Me annoimme evankeliumin, joka sisÃ¤lsi johdatuksen ja valkeuden sekÃ¤ varmensi sen, mikÃ¤ edellÃ¤ oli sanottu Toorassa, - ollen myÃ¶s johdatukseksi ja kehoitukseksi niille, jotka karttavat pahaa.

47. Ja evankeliumin seuraajien piti tuomita sen mukaisesti, kuin Jumala oli siinÃ¤ ilmoittanut; mutta kuka ikinÃ¤ ei tuominnut Jumalan ilmoituksen mukaisesti, kuuluu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

48. NÃ¤in Me olemme ilmaissut sinulle (Muhammed) Totuuden kirjan varmentaaksemme edeltÃ¤kÃ¤yneet kirjoitukset ja sÃ¤ilyttÃ¤Ã¤ksemme niiden tarkkuuden; arvostele siis niitÃ¤ Jumalan ilmoituksen mukaisesti, Ã¤lÃ¤kÃ¤ seuraa sellaisten alhaisia vaistoja, jotka luopuvat sinulle ilmaistusta totuudesta; kullekin (heimollenne) Me sÃ¤Ã¤simme omat lakinsa ja tapansa. Jos olisi ollut Jumalan tahto, HÃ¤n olisi muovaillut teidÃ¤t kaikki yhdeksi kansaksi, ellei HÃ¤n olisi tahtonut koetella teitÃ¤ erikseen annetuin totuuksin; sentÃ¤hden rientÃ¤kÃ¤Ã¤ kilvan toistenne kanssa hyveiden harjoittamiseen. Kaikkien on teidÃ¤n palattava Jumalan eteen, ja HÃ¤n kyllÃ¤ antaa teille lopullisen selvyyden siitÃ¤, mistÃ¤ olitte erimielisiÃ¤.

49. Siten on sinun (Muhammed) arvosteltava heitÃ¤ sen mukaan kuin Jumala on ilmoittanut, Ã¤lÃ¤kÃ¤ seuraa heidÃ¤n alhaisia viettejÃ¤Ã¤n, vaan ole heidÃ¤n suhteensa varuillasi, etteivÃ¤t he viettelisi sinua pois osastakaan niitÃ¤ totuuksia, jotka Jumala on sinulle ilmoittanut. Mutta jos he uskostaan luopuvat, tiedÃ¤ silloin, ettÃ¤ Jumala aikoo rangaista heitÃ¤ jostakin heidÃ¤n vÃ¤Ã¤ryydestÃ¤nsÃ¤; totisesti ovat monet kansasta lainrikkojia.

50. Pimeyden pÃ¤ivien lakiako he sitten takaisin kaipaavat? Kuka muu kuin Jumala on parempi tuomari niille, jotka ovat uskossaan varmoja.

51. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ lyÃ¶ttÃ¤ytykÃ¶ juutalaisten ja kristittyjen ystÃ¤viksi, - he ovat ystÃ¤viÃ¤ vain toisilleen, ja joka ottaa heidÃ¤t liittolaisikseen, on yksi heistÃ¤. Jumala ei totisesti ulota johdatustaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiin.

52. Mutta heidÃ¤n ystÃ¤vikseen nÃ¤ette te rientÃ¤vÃ¤n sellaisten, joiden sydÃ¤miÃ¤ tauti tÃ¤rvelee ja jotka sanovat: Â»Me pelkÃ¤Ã¤mme onnettomuuden meitÃ¤ kohtaavan.Â» Nyt voikin tapahtua, ettÃ¤ Jumala antaa (muslimeille) voiton heistÃ¤ tai lÃ¤hettÃ¤Ã¤ rangaistuksen suoraan ItseltÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ he joutuvat katumaan sitÃ¤, mitÃ¤ sisimmÃ¤ssÃ¤Ã¤n salailivat.

53. TÃ¤llÃ¶in oikeauskoiset sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤kÃ¶ ovat niitÃ¤, jotka vannoivat Jumalan nimeen pyhimmÃ¤t valansa, ettÃ¤ varmasti kuuluvat teihin?Â» HeidÃ¤n tekonsa tulevat mitÃ¤ttÃ¶miksi ja itse he joutuvat hÃ¤viÃ¶lle.

54. Te, jotka uskotte! Jos teistÃ¤ tulee uskonluopioita, silloin Jumala nostaa itselleen kansan, jota HÃ¤n rakastaa ja joka rakastaa HÃ¤ntÃ¤, ollen sÃ¤vyisÃ¤ oikeauskoisia kohtaan, urhea uskottomia vastaan, eteenpÃ¤in pyrkivÃ¤ Jumalan tiellÃ¤, pelkÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤ arvostelijain moitteita. TÃ¤llainen on Jumalan armo, HÃ¤n osoittaa sen kenelle suvaitsee, sillÃ¤ Jumala on Ã¤Ã¤retÃ¶n, tietÃ¤vÃ¤.

55. TeidÃ¤n liittolaisenne ovat siis: Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ sekÃ¤ oikeauskoiset, nimittÃ¤in ne, jotka rukouksessa pysyvÃ¤t ja jakelevat asetettuja almuja Jumalaa nÃ¶yrÃ¤sti palvellen.

56. Ne taas, jotka ovat liitossa Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ sekÃ¤ oikeauskoisten kanssa, ovat totisesti sillÃ¤ puolella, jolle Jumala suo voiton.

57. Te, jotka uskotte! Niiden joukosta, joille Kirjoitus oli ennen teitÃ¤ annettu, Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako sellaisia ystÃ¤viksenne, jotka pitÃ¤vÃ¤t pilkkana tai leikintekona teidÃ¤n uskontoanne, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ myÃ¶s jumalattomien joukosta, vaan osoittakaa hurskautenne Jumalalle, jos olette uskovaisia.

58. Kun te kokoonnutte rukoukseen, he ottavat sen pilan ja leikin kannalta, sillÃ¤ he ovat totisesti ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ vÃ¤keÃ¤.

59. Sano: Â»Voi, te Kirjoitusten kansa, siitÃ¤kÃ¶ te meitÃ¤ arvostelette, ettÃ¤ me uskomme Jumalaan sekÃ¤ siihen, mikÃ¤ meille

ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetettiin ja mikÃ¤ on ennen meitÃ¤ ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetty? Totisesti ovat useimmat teistÃ¤ uppiniskaisia.Â»

60. Sano: Â»Onko minun lueteltava teille erÃ¤itÃ¤, jotka Jumalan kostoa ovat vielÃ¤kin enemmÃ¤n kokeneet? NÃ¤itÃ¤ ovat ne, joilta Jumala on riistÃ¤nyt suosionsa ja jÃ¤ttÃ¤nyt vihansa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen.Ne, joiden keskuuteen HÃ¤n on siittÃ¤nyt apinoita ja sikoja ja jotka paholaista palvelevat, - nÃ¤mÃ¤ ovat vielÃ¤ kurjempia ja etÃ¤Ã¤mmÃ¤lle eksyneitÃ¤ oikealta tieltÃ¤.Â»

61. Kun he tulevat luoksenne, he sanovat: Â»Me uskommeÂ», ja saattavathan he todellakin tulla tÃ¤ssÃ¤ luulossaan ja mennÃ¤ tiehensÃ¤ samassa harhassa, mutta Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mikÃ¤ heissÃ¤ piilee,

62. ja sinÃ¤ tulet nÃ¤kemÃ¤Ã¤n enimpÃ¤in heistÃ¤ yhdessÃ¤ rientÃ¤vÃ¤n synteihin ja rikkomuksiin sekÃ¤ syÃ¶vÃ¤n kiellettyÃ¤. Pahaa on totisesti se, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

63. Miksi eivÃ¤t heidÃ¤n opettajansa ja viisaat estÃ¤ heitÃ¤ puhumasta synnillistÃ¤ ja syÃ¶mÃ¤stÃ¤ kiellettyÃ¤? Pahaa on totisesti se mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

64. Ja juutalaiset sanovat: Â»Jumalan kÃ¤det ovat sidotut.Â» HeidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ sidotut ovat, ja he ovat jÃ¤Ã¤neet ilman Jumalan suosiota, koska niin sanovat. Ei, HÃ¤nen molemmat kÃ¤tensÃ¤ ovat ojennetut, mutta HÃ¤n jakelee niin kuin HÃ¤n suvaitsee. Ja sekin, minkÃ¤ Herrasi on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoittanut, vain yllyttÃ¤Ã¤ useimpia heistÃ¤ irstaisuuteen ja uskottomuuteen. Siksi Me olemmekin kylvÃ¤nyt kaunaa ja vihaa heidÃ¤n keskuuteensa aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti. Joka kerta, kun he sytyttÃ¤vÃ¤t sodan liekin, Jumala sammuttaa sen, ja he harhailevat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ pahaa tehden, eikÃ¤ Jumala rakasta niitÃ¤, jotka pahaa tekevÃ¤t.

65. Jospa Kirjoitusten kansa todellakin uskoisi ja hartautta harjoittaisi, Me varmasti pyyhkisimme heidÃ¤n pahuutensa heistÃ¤ ja Me totisesti sallisimme heidÃ¤n astua autuuden tarhoihin.

66. Ja jos he olisivat pitÃ¤neet kiinni Toorasta ja evankeliumista sekÃ¤ siitÃ¤, minkÃ¤ heidÃ¤n Herransa on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmaissut, olisivat he totisesti saaneet nauttia siunausta ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ samoinkuin maasta tulevaa. HeidÃ¤n joukossaan on oikeamielisiÃ¤kin, mutta kelvotonta on se, mitÃ¤ suurin osa heistÃ¤ tekee.

67. LÃ¤hettilÃ¤s! Julista sitÃ¤, minkÃ¤ Herrasi on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt, sillÃ¤ jos et niin tee, et voi pitÃ¤Ã¤ itseÃ¤si lainkaan HÃ¤nen sanansaattajanaan. KyllÃ¤ Jumala varjelee sinut ihmisiltÃ¤. Jumala ei totisesti ulota johdatustaan uskottomiin.

68. Sano: Â»Te Kirjoitusten kansa, teidÃ¤n perustanne on kestÃ¤mÃ¤tÃ¶n, ellette pidÃ¤ kiinni Toorasta ja evankeliumista sekÃ¤ siitÃ¤, minkÃ¤ teille Herranne on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmaissut.Â» Se, mikÃ¤ on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu, vain yllyttÃ¤Ã¤ useimpia heistÃ¤ irstaisuuteen ja uskottomuuteen. Ã„lÃ¤ siis murehdi uskottomasta kansasta.

69. Niiden suhteen, jotka uskovat (Koraaniin), sekÃ¤ juutalaisten ja sabealaisten samoin kuin kristittyjen suhteen olkoon niin, ettÃ¤ joka uskoo Jumalaan ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja tekee hyvÃ¤Ã¤, sitÃ¤ ei pelko valtaa eikÃ¤ hÃ¤n joudu murheeseen.

70. Me teimme liiton Israelin lasten kanssa, ja Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n luoksensa sananjulistajia; ja koska ikinÃ¤ heidÃ¤n tykÃ¶nsÃ¤ tuli profeetta tuoden sanoman, joka ei ollut heille mieleen, niin joitakuita niistÃ¤ he kutsuivat valehtelijoiksi, ja toisia he surmasivat.

71. Ja he luulivat, ettei heille ole rangaistusta, ja yltyivÃ¤t sokeudessaan ja kuuroudessaan; vielÃ¤ sittenkin Jumala kÃ¤Ã¤ntyi heidÃ¤n puoleensa laupiaasti, mutta monet heistÃ¤ tulivat aivan sokeiksi ja kuuroiksi; kyllÃ¤ Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

72. Totisesti ne ovat harhauskossa, jotka sanovat: Â»Jumala on Messias, Marian poikaÂ»; mutta Messias sanoi: Â»Oi, Israelin lapset! Palvelkaa Jumalaa, - minun Herraani ja teidÃ¤n Herraanne.Â» Totisesti, kuka ikinÃ¤ rinnastaa (muita) Jumalaan, hÃ¤neltÃ¤ Jumala kieltÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤syn autuuden puutarhaan, ja HÃ¤nen asuinsijansa on tuli; siellÃ¤ ei ole auttajia vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille.

73. Totisesti ne ovat harhauskossa, jotka sanovat: Â»Jumala on kolmas kolmesta.Â» EihÃ¤n ole muuta jumalaa kuin ainoa Jumala, ja elleivÃ¤t he lakkaa niin sanomasta, lankeaa tuskallinen kuritus niiden ylitse heidÃ¤n keskuudessaan, jotka ovat vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤ uskossa.

74. EivÃ¤tkÃ¶ he aio kÃ¤Ã¤ntyÃ¤ Jumalan puoleen ja anoa HÃ¤neltÃ¤ anteeksiantoa? Onhan Jumala armahtavainen, laupias.

75. Messias, Marian poika, on vain Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s; lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t ennen hÃ¤ntÃ¤ elivÃ¤t vain aikansa; ja hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ oli todellinen nainen; hehÃ¤n sitÃ¤paitsi molemmat sÃ¶ivÃ¤t maallista ravintoa. Katso (Muhammed), miten Me teemme heille

selviksi sanomamme, ja huomaa, miten he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois (totuudesta).

76. Sano: Â»Palveletteko Jumalan ohella sellaista, jonka vallassa ei ole tuottaa teille vahinkoa eikÃ¤ hyÃ¶tyÃ¤?Â»

77. Sano: Â»Oi, PyhÃ¤n kirjan johdattamat! Ã„lkÃ¤Ã¤ menkÃ¶ uskonnossanne sÃ¤Ã¤dyttÃ¶miin liiallisuuksiin Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko niiden alhaisia viettejÃ¤, jotka muinoin harhaantuivat ja eksyttivÃ¤t monta sekÃ¤ joutuivat pois oikealta tieltÃ¤.Â»

78. Israelin lasten keskuudessa sekÃ¤ Daavid ettÃ¤ Jeesus, Marian poika, manasivat niitÃ¤, jotka olivat epÃ¤uskossa; nÃ¤in tapahtui, sillÃ¤ he eivÃ¤t totelleet ja menivÃ¤t liiallisuuksiin.

79. HeillÃ¤ ei ollut tapana kieltÃ¤Ã¤ toinen toiseltaan inhottavaa tekoja, (joita) he tekivÃ¤t; todella olivat heidÃ¤n tekonsa pahat.

80. Monien heistÃ¤ (juutalaisista) te nÃ¤ette hierovan ystÃ¤vyyttÃ¤ uskottomien kanssa; on totisesti nurjaa se, mitÃ¤ heidÃ¤n sielunsa ovat edeltÃ¤pÃ¤in lÃ¤hettÃ¤neet (tulevaan maailmaan); Jumala on vihastunut heihin, ja kurituksen alaisina saavat he olla.

81. Jospa he olisivat uskoneet Jumalaan ja profeettaan sekÃ¤ siihen, mikÃ¤ hÃ¤nelle oli ilmaistu, he eivÃ¤t olisi lyÃ¶ttÃ¤ytyneet niiden ystÃ¤viksi; mutta enin osa heistÃ¤ on lainrikkojia.

82. Kiivaimmat oikeauskoisten vihamiehet totisesti tapaatte juutalaisista ja monijumalaisista, ja oikeauskoisten ystÃ¤vyyttÃ¤ lÃ¤hinnÃ¤ olevissa varmasti tapaatte sellaisia, jotka sanovat: Â»Me olemme kristittyjÃ¤Â»; tÃ¤mÃ¤ johtuu siitÃ¤, ettÃ¤ heidÃ¤n joukossaan on pappeja ja munkkeja ja ettÃ¤ he eivÃ¤t kÃ¤yttÃ¤ydy pÃ¶yhkeÃ¤sti.

83. Ja kun nÃ¤mÃ¤ kuulevat, mitÃ¤ profeetalle on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoitettu (Koraani) havaitsette heidÃ¤n silmÃ¤insÃ¤ vettyvÃ¤n kyyneleistÃ¤ sen totuuden vuoksi, jonka he tunnustavat; he sanovat: Â»Herra! Me uskomme, lue siis meidÃ¤t totuuden todistajain joukkoon!

84. Ja mitÃ¤ (syytÃ¤) on meillÃ¤ olla uskomatta Jumalaan ja siihen totuuteen, joka meille ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ on tullut, koska me vakavasti toivomme, ettÃ¤ meidÃ¤n Herramme sallisi meidÃ¤n astua hyveellisten kanssa (tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n)?Â»

85. SentÃ¤hden Jumala palkitsi heitÃ¤ siitÃ¤, mitÃ¤ he sanoivat, antamalla heidÃ¤n elÃ¤Ã¤ puutarhoissa, joissa joet virtaavat, ja tÃ¤mÃ¤ on palkinto niille, jotka (toisille) hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

86. Mutta ne, jotka valitsevat epÃ¤uskon ja hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t MeidÃ¤n sanomamme, ovat tulen omia.

87. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ kieltÃ¤kÃ¶ (itseltÃ¤nne) sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤,minkÃ¤ Jumala on teille luvalliseksi julistanut, Ã¤lkÃ¤Ã¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n menkÃ¶ liiallisuuksiin, - totisesti ei Jumala rakasta niitÃ¤, jotka ylittÃ¤vÃ¤t rajansa.

88. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sallittuja Jumalan hyviÃ¤ antimia ja ottakaa vaarin velvollisuuksistanne Jumalaa kohtaan, johon te uskotte.

89. Ei Jumala vaadi teitÃ¤ tilille siitÃ¤, mikÃ¤ on ajattelematonta teidÃ¤n valoissanne, mutta HÃ¤n vaatii teitÃ¤ tilille vannomisesta vastoin parempaa tietoanne; tÃ¤mÃ¤n syntinne lunnaiksi on teidÃ¤n ravittava kymmenen kÃ¶yhÃ¤Ã¤ kohtuullisella ruoalla, jolla te perheitÃ¤nnekin ruokitte, tai vaatetettava heidÃ¤t tai vapautettava joku orjuudesta; kuka taasen on varaton, hÃ¤nen on paastottava kolme pÃ¤ivÃ¤Ã¤; tÃ¤mÃ¤ olkoon teidÃ¤n (ajattelemattomasti) vannomienne valain sovintouhri; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari valoistanne. NÃ¤in selvittÃ¤Ã¤ teille Jumala sanomaansa, jotta olisitte kiitollisia.

90. Te, jotka uskotte! PÃ¤ihdyttÃ¤vÃ¤t juomat ja uhkapelit ja (uhripalvelus) pystytettyjen kivien edessÃ¤ sekÃ¤ nuolilla arpominen ovat pelkkÃ¤Ã¤ riettautta, paholaisen aikaansaamaa; karttakaa kaikkea tÃ¤tÃ¤, jotta olisitte onnelliset.

91. Saatana vain pyrkii kylvÃ¤mÃ¤Ã¤n kaunaa ja vihaa teidÃ¤n keskuuteenne vÃ¤kijuomien ja uhkapelin avulla pitÃ¤Ã¤kseen teidÃ¤t loitolla Jumalan muistelemisesta ja rukoilemisesta; ettekÃ¶ sitÃ¤ vastustaisi?

92. Totelkaa Jumalaa, totelkaa lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤ ja ottakaa vaari itsestÃ¤nne; mutta jos te pois kÃ¤Ã¤nnytte, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettei MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme ole velvollinen ilmoittamaan enempÃ¤Ã¤ kuin selvÃ¤n sanomamme.

93. Niille, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, ei lueta viaksi, mitÃ¤ he syÃ¶vÃ¤t, kun vain he ottavat vaarin velvollisuudestaan, pysyvÃ¤t uskossa ja harjoittavat hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, - ovathan he huolellisia hartauden harjoittamisessa ja uskossa sekÃ¤ tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ muille; Jumala rakastaa niitÃ¤, jotka muille hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

94. Te, jotka uskotte! Jmala on totisesti koetteleva teitÃ¤ riistalla, johon teidÃ¤n kÃ¤tenne ja keihÃ¤Ã¤nne voivat ulottua, jotta

Jumala tietÃ¤isi, kuka HÃ¤ntÃ¤ salassa kunnioittaa; mutta joka tÃ¤ssÃ¤ suhteessa kiellon rikkoo, hÃ¤n on saava tuskallisen kurituksen.

95. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ tappako riistaa ollessanne pyhiinvaelluksella; kuka ikinÃ¤ teistÃ¤ tahallansa pyytÃ¤Ã¤ sitÃ¤, joutuu hyvittÃ¤mÃ¤Ã¤n sen karjastaan vastaavalla elÃ¤imellÃ¤, ja kaksi oikeudenmukaista henkilÃ¶Ã¤ keskuudestanne tuomitkoon sen tuotavaksi uhrina Kaabaan tai kÃ¤ytettÃ¤vÃ¤ksi lunnaina kÃ¶yhien ravitsemiseen; muuten on se hyvitettÃ¤vÃ¤ vastaavalla paastolla; tÃ¤ten syyllinen saa kokea tekonsa pahan seurauksen; Jumala antaa anteeksi sen, mikÃ¤ nÃ¤in on sivuutettu, mutta Jumala lyÃ¶ kurituksellaan sitÃ¤, joka rikkoo uudelleen; onhan Jumala mahtava, koston Herra.

96. Sallittua on teille meren riista ja sen ravintoantimet, itsenne sekÃ¤ (pyhiin) vaeltajain yllÃ¤pidoksi; maan riista on kiellettyÃ¤ teiltÃ¤ vain ollessanne pyhiinvaelluksella; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jonka eteen teidÃ¤t kootaan.

97. Jumala on tehnyt Kaabasta pyhitetyn temppelin, kansan rauhoitetun paikan, asettanut pyhÃ¤n kuukauden ja uhritoimitukset sekÃ¤ uhrit kÃ¶ynnÃ¶ksineen; kaiken tÃ¤mÃ¤n siksi, ettÃ¤ tietÃ¤isitte Jumalan kÃ¤sittÃ¤vÃ¤n kaiken, mitÃ¤ on taivaassa ja mitÃ¤ on maassa, ja ettÃ¤ Jumala tuntee kaikki asiat.

98. TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on ankara rankaisemaan pahaa, ja samalla Jumala on anteeksiantava, armollinen.

99. EnempÃ¤Ã¤ ei vaadita lÃ¤hettilÃ¤Ã¤ltÃ¤ kuin ettÃ¤ hÃ¤n julistaa (Jumalan sanomaa); ja Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette julkisesti ja mitÃ¤ salaatte.

100. Sano: Â»Ei mikÃ¤Ã¤n paha vedÃ¤ vertoja hyvÃ¤lle, vaikka teitÃ¤ voi miellyttÃ¤Ã¤ syntinen yltÃ¤kyllÃ¤isyys; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ siis vaari (velvollisuudestanne) Jumalaa kohtaan, te ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset miehet, jotta teillÃ¤ olisi menestystÃ¤.

101. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ kyselkÃ¶ asioita, jotka - jos ne teille julistettaisiin - voisivat teitÃ¤ vaivata; ja jos te kyselette niitÃ¤ Koraanin julistuksen yhteydessÃ¤, niin ne teille ilmoitetaan; Jumala suo tÃ¤mÃ¤n anteeksi, onhan Jumala armahtavainen ja lempeÃ¤.

102. Ennen teitÃ¤ elÃ¤nyt kansa myÃ¶skin kyseli sellaisia asioita, ja silloin heistÃ¤ tuli epÃ¤uskoisia.

103. Jumala ei ole kÃ¤skenyt (tehdÃ¤) bahiraa eikÃ¤ sÃ¥ibaa eikÃ¤ wasilaa eikÃ¤ haamia, mutta harhauskoiset sepittelevÃ¤t valheita Jumalasta, eikÃ¤ monikaan heistÃ¤ mitÃ¤Ã¤n ymmÃ¤rrÃ¤.

104. Ja kun heille sanotaan: Â»KÃ¤ykÃ¤Ã¤mme siihen, minkÃ¤ Jumala on ilmaissut, ja liittykÃ¤Ã¤mme profeettaan!Â», he sanovat: Â»Meille riittÃ¤Ã¤ se, mitÃ¤ tiedÃ¤mme isiemme palvelleen.Â» NiinkÃ¶! Vaikka heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tienneet eivÃ¤tkÃ¤ totuuden tietÃ¤ kulkeneet.

105. Te, otka uskotte! Ottakaa vaari sieluistanne! Se, joka itse on harhassa, ei voi teitÃ¤ vahingoittaa, kun vain te olette oikealla tiellÃ¤; Jumalan eteen on teidÃ¤n palattava kaikkien, HÃ¤n teille luettelee tekonne.

106. Te, jotka uskotte! Kun kuolema jotakuta teistÃ¤ lÃ¤hestyy ja testamentin teko on kÃ¤sillÃ¤, kutsukaa keskuudestanne kaksi oikeamielistÃ¤ miestÃ¤ todistajiksi asioissanne, tai sitten kaksi vierasta henkilÃ¶Ã¤, jos olette matkoilla ja osanne on siellÃ¤ kuolla; pyytÃ¤kÃ¤Ã¤ heitÃ¤ (todistajia) viipymÃ¤Ã¤n jÃ¤lkeen rukouksen, jos heitÃ¤ epÃ¤ilette, ja heidÃ¤n on kummankin vannottava Jumalan nimeen sanoen: Â»Me emme tule vaatimaan siitÃ¤ maksua, vaikka olisikin joku sukulainen (keneltÃ¤ vaatia), emmekÃ¤ me salaa Jumalan nimeen annettavaamme todistusta; kuuluisimme totisesti silloin syntisiin.

107. Jos kÃ¤y (myÃ¶hemmin) ilmi, ettÃ¤ he molemmat ovat tehneet vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, on kahden muun astuttava heidÃ¤n sijaansa niiden joukosta, joilla on heitÃ¤ vastaan syytÃ¶s, kahden lÃ¤himmÃ¤n sukulaisen; nÃ¤iden on nyt vannottava Jumalan nimeen: Â»Totisesti on meidÃ¤n todistuksemme oikeampi kuin niiden kahden, emmekÃ¤ missÃ¤Ã¤n ole totuutta loukanneet, sillÃ¤ kuuluisimmehan silloin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.Â»

108. NÃ¤in on oikeampi menetellÃ¤, jotta (testamentin) todistajat esittÃ¤isivÃ¤t oikean todistuksen, pelÃ¤ten, ettÃ¤ heidÃ¤n valansa jÃ¤lkeen muutkin vannovat valansa asiassa; pitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan ja olkaa kuuliaiset; Jumala ei johdata lainrikkojia.

109. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Jumala kokoaa profeettansa, tullaan sanomaan: Â»MitkÃ¤ vastaukset teille annettiin?Â» He sanovat: Â»MeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa, totisesti SinÃ¤ olet suuri nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mien asioiden tietÃ¤jÃ¤.Â»

110. Kun Jumala sanoo: Â»Oi, Jeesus, Marian poika! Muistatko Minun suosiotani sinua ja Ã¤itiÃ¤si kohtaan, kun minÃ¤ vahvistin

(sinua) pyhÃ¤llÃ¤ ilmestyksellÃ¤; (niin ettÃ¤ sinÃ¤ puhuit) ihmisille sekÃ¤ kehdossa ettÃ¤ vanhempana; kun MinÃ¤ opetin sinulle Kirjoitukset ja viisauden, joka on Toorassa ja evankeliumissa ja kun sinÃ¤ (muovailit) savea linnun nÃ¤kÃ¶iseksi - minun luvallani, ja sinÃ¤ puhalsit hengen siihen ja minÃ¤ sallin sen tulla linnuksi; ja kun sinÃ¤ paransit sokeita ja spitaalisia minun luvallani, ja kun minÃ¤ hillitsin Israelin lapset sinun tullessasi heidÃ¤n luokseen selvin todistein, jolloin epÃ¤uskoiset heidÃ¤n joukossaan sanoivat: Â»EihÃ¤n tÃ¤mÃ¤ ole muuta kuin ilmeistÃ¤ noituutta.Â»

111. Ja kun MinÃ¤ annoin opetuslapsille ilmestykseni sanoen: Â»Uskokaa Minuun ja Minun lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seeni!Â» he vastasivat: Â»Me uskomme ja tunnustamme, ettÃ¤ me alistumme (Jumalan tahtoon).Â»

112. Ja kun opetuslapset sanoivat: Â»Jeesus, Marian poika, eikÃ¶ Herrasi suostu lÃ¤hettÃ¤mÃ¤Ã¤n meille pÃ¶ytÃ¤Ã¤ taivaasta?Â», niin HÃ¤n sanoi- Â»PitÃ¤kÃ¤Ã¤ vaari velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jos olette uskovaisia.Â»

113. He sanoivat: Â»Me haluamme ravita itsemme sen ruoalla, jotta meidÃ¤n sydÃ¤memme saisi rauhan, jotta me uskoisimme sinun puhuneen meille totta ja jotta me voisimme sitÃ¤ edelleen todistaa.Â»

114. Jeesus, Marian poika, sanoi: Â»Jumala, meidÃ¤n Herramme ! LÃ¤hetÃ¤ meille pÃ¶ytÃ¤ taivaasta alati uudistuvaksi tyydytykseksemme, niin hyvin ensimmÃ¤iselle kuin viimeisellekin meistÃ¤, lÃ¤hetÃ¤ meille tunnusmerkki itsestÃ¤si ja suo meille elatus! SillÃ¤ SinÃ¤ olet paras huoltaja.Â»

115. Jumala sanoi: Â»Totisesti lÃ¤hetÃ¤n MinÃ¤ sen teille, mutta kuka ikinÃ¤ teistÃ¤ sen jÃ¤lkeen horjuu uskossaan, hÃ¤ntÃ¤ minÃ¤ kuritan totisesti sellaisella rangaistuksella, jolla en ole ainoatakaan muuta kansaa kurittanut.Â»

116. Ja kun Jumala sanoo: Â»Oi Jeesus, Marian poika! Oletko sanonut ihmisille: Â»Ottakaa minut ja minun Ã¤itini kahdeksi jumalaksenne Jumalan ohellaÂ», hÃ¤n (Jeesus) vastaa: Â»Ylistys olkoon Sinulle, en voinut sanoa sellaista, johon minulla ei ollut oikeutta; jos olisin niin sanonut, SinÃ¤ olisit varmasti sen tietÃ¤nyt; SinÃ¤ tiedÃ¤t, mitÃ¤ on minun mielessÃ¤ni, mutta minÃ¤ en tiedÃ¤, mitkÃ¤ ovat Sinun aivoituksesi: totisesti olet SinÃ¤ suuri nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mien asioiden tuntija.

117. En minÃ¤ sanonut heille muuta, kuin minkÃ¤ SinÃ¤ minulle uskoit: Â»Palvelkaa Jumalaa, minun Herraani ja teidÃ¤n - Herraanne! ja minÃ¤ pidin vaarin heistÃ¤ niin kauan, kuin minÃ¤ olin heidÃ¤n keskuudessaan, mutta kun SinÃ¤ annoit minun kuolla, Sinusta tuli heidÃ¤n kaitsijansa, ja SinÃ¤ olet kaiken tapahtuvan todistaja.

118. Jos SinÃ¤ suvaitset kurittaa heitÃ¤, niin ovathan he totisesti Sinun palvelijoitasi, ja jos SinÃ¤ suvaitset heille anteeksi antaa, niin olethan SinÃ¤ mahtava ja viisas.Â»

119. Ja Jumala sanoo: Â»TÃ¤mÃ¤ on pÃ¤ivÃ¤, jolloin heidÃ¤n totuutensa hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ totuudessa pysyviÃ¤; nÃ¤mÃ¤ saavat asustaa puutarhoissa, joissa purot solisevat, ja viipyÃ¤ niissÃ¤ iÃ¤ti. HeillÃ¤ on Jumalan mielisuosio, ja he ovat autuaat Jumalassaan; tÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

120. Jumalan on kuninkuus taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja kaiken yli, mikÃ¤ niissÃ¤ on; HÃ¤nen vallassaan on kaikki.

QURAN (FINNISH)

6 - AL-ANÃ• AM (Karjan suura)

1. Ylistys ja kunnia Jumalalle, joka on luonut taivaat ja maan, sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt pimeyden ja valon. Kuitenkin asettavat uskottomat muitakin Herransa rinnalle.

2. HÃ¤nhÃ¤n loi teidÃ¤t savesta; ja HÃ¤n myÃ¶s rajoitti aikanne. HÃ¤nen vallassaan ovat aikojen Ã¤Ã¤ret. Sittenkin te epÃ¤ilette.

3. Niin, HÃ¤n on Jumala taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ salaatte ja mitÃ¤ ilmaisette, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ ansaitsette.

4. EikÃ¤ yksikÃ¤Ã¤n heidÃ¤n Herransa tunnusmerkeistÃ¤ saavuta heitÃ¤ niin, etteivÃ¤t he kÃ¤Ã¤ntyisi siitÃ¤ pois.

5. Ovathan he vÃ¤Ã¤ristelleet totuuden sen tullessa heidÃ¤n luoksensa, mutta pian on heille tuleva sanoma siitÃ¤, mitÃ¤ he ovat pilkkanaan pitÃ¤neet.

6. EivÃ¤tkÃ¶ he sitten nÃ¤e, kuinka monet sukupolvet, joiden Me olimme sallinut juurtua maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ lujemmin kuin teidÃ¤n, Me olemme hÃ¤vittÃ¤nyt ennen heitÃ¤? Olemme kaatanut taivaasta heidÃ¤n ylitseen runsaita sateita ja antanut jokien virrata heidÃ¤n alangoillaan, mutta sitten hÃ¤vitimme heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden ja annoimme toisen sukupolven nousta heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤.

7. Vaikka olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle, Muhammed, Kirjoituksen paperilla, ja vaikka he olisivat saaneet sitÃ¤ kÃ¤sin kosketella, niin olisivat he, uskottomat, kuitenkin sanoneet: Â»TÃ¤mÃ¤ ei ole muuta kuin ilmeistÃ¤ noituutta.Â»

8. Sanovathan he. Â»Miksi ei enkeliÃ¤ ole lÃ¤hetetty heidÃ¤n luoksensa?Â» Mutta jos olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt enkelin, olisi asiassa tuomiokin tapahtunut, eikÃ¤ olisi jÃ¤tetty heille enempÃ¤Ã¤ harkinta-aikaa.

9. Ja jos olisimme kÃ¤yttÃ¤nyt enkeliÃ¤ sanansaattajana, niin olisimme kuitenkin pukenut hÃ¤net ihmishahmoon ja siten pannut alttiiksi samoille epÃ¤ilyksille, joita heillÃ¤ nyt on.

10. Onhan pilkattu (Jumalan)lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤kin ennen Sinua, mutta sitten onkin se, mistÃ¤ he pilkkaa tekivÃ¤t, kohdannut ilkkujat.

11. Sano:Â»Vaeltakaa ympÃ¤ri maata ja nÃ¤hkÃ¤Ã¤, minkÃ¤ lopun saivat ne, jotka pitivÃ¤t totuutta valheena!Â»

12. Sano:Â»Kenelle kuulu kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤?Â».Vastaa:Â»JumalalleÂ». Laupeuden hoidon on HÃ¤n pidÃ¤ttÃ¤nyt itselleen; HÃ¤n on totisesti kokoava teidÃ¤t yhteen ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤kÃ¤Ã¤n. Mutta ne, jotka sielunsa turmelevat, eivÃ¤t usko.

13. Kaikki, mikÃ¤ on olemassa yÃ¶llÃ¤ ja pÃ¤ivÃ¤llÃ¤, kuuluu HÃ¤nelle; HÃ¤n on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

14. Sano:Â»Valitsisinko suojelijakseni jonkun muun kuin Jumalan, taivaitten ja maan Luojan, hÃ¤net,joka ravitsee eikÃ¤ itse ravintoa nauti?Â» Sano:Â»Minut on totisesti mÃ¤Ã¤rÃ¤tty ensimmÃ¤iseksi, joka HÃ¤nen tahtoonsa alistuu. Ã„lÃ¤ kuulu epÃ¤jumalien palvelijoihin.Â»

15. Sano:Â» Jos uhmailen Herraani, saan pelÃ¤tÃ¤ rangaistuspÃ¤ivÃ¤n tuskaa.Â»

16. HÃ¤net, jonka ohi rangaistus kÃ¤y sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, on Herra todella armahtanut; tÃ¤mÃ¤ on ilmeinen onni.

17. Ja jos Jumala saattaa kohtalosi kovaksi, ei ole ketÃ¤Ã¤n paitsi HÃ¤n itse, joka sen lievittÃ¤isi, mutta jos HÃ¤n vuodattaa ylitsesi hyvyyttÃ¤, (ken voisi sen pilata, kun) HÃ¤nellÃ¤ on kaikki vallassaan.

18. HÃ¤n on kaikkivoipa orjiensa valtias; HÃ¤n on viisas, kaikki tietÃ¤vÃ¤.

19. Sano:Â» MikÃ¤ olisi painavin todistus?Â» Sano:Â» Jumala on todistaja minun ja teidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤nne, ja minulle on tÃ¤mÃ¤ Koraani ilmestyksenÃ¤ annettu, jotta minÃ¤ sen kautta varoittaisin teitÃ¤ ja jokaista, jonka se saavuttaa. Todistaisitteko silloin todellakin, ettÃ¤ on muitakin jumalia kuin Jumala?Â» Sano: Â»Sellaista en todista.Â» Sano: Â»HÃ¤n on ainoa Jumala, enkÃ¤ totisesti vastaa siitÃ¤, mitÃ¤ te HÃ¤nen rinnalleen olette keksineet.Â»

20. Ne, joille Me olemme antanut PyhÃ¤n Kirjoituksen, tuntevat hÃ¤net (Muhammedin) yhtÃ¤ hyvin kuin omat poikansa, mutta ne, jotka turmelevat sielunsa, eivÃ¤t usko.

21. Kuka tekee suurempaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valhetta Jumalasta tai vÃ¤Ã¤ristelee HÃ¤nen tunnusmerkkinsÃ¤ valheeksi? Totisesti ei vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille tule hyvin kÃ¤ymÃ¤Ã¤n.

22. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Me kokoamme heidÃ¤t kaikki yhteen, sanomme Me niille, jotka asettavat muita Jumalan rinnalle: Â»MissÃ¤ ovat nyt ne Jumalan vertaiset, joilla olette uskotelleet?Â»

23. EivÃ¤tkÃ¤ he silloin keksi muuta puolustusta kuin sanovat: Â»Jumalan, Herramme nimeen, me emme ole epÃ¤jumalia HÃ¤nen rinnalleen asettaneet.Â»

24. Katso, kuinka he sotkeutuvat valheisiinsa, ja kuinka kaikki, mitÃ¤ he ovat sepittÃ¤neet, luhistuen pettÃ¤Ã¤ heidÃ¤t!

25. HeidÃ¤n joukossaan on sellaisiakin, jotka sinua kuuntelevat, mutta Me olemme verholla peittÃ¤neet heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, niin etteivÃ¤t he voi ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤ sitÃ¤ (Koraania) ja heidÃ¤n korvansa ovat tukitut, ja vaikka he nÃ¤kisivÃ¤t mitÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤, eivÃ¤t he usko niihin, niin ettÃ¤ uskottomat tullessaan luoksesi vÃ¤ittelemÃ¤Ã¤n kanssasi sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat vain niitÃ¤ entisten ihmisten juttuja.Â»

26. He estelevÃ¤t muita totuuteen pyrkijÃ¶itÃ¤ ja itse karttavat sitÃ¤, mutta he turmelevat vain itsensÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ sitÃ¤ tajua.

27. Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤, kun heidÃ¤t asetetaan tulen eteen ja he sanovat: Â»Voi, ettÃ¤ voisimme palata takaisin! Silloin emme vÃ¤ittÃ¤isi Herramme tunnusmerkkejÃ¤ valheeksi, vaan kuuluisimme oikeauskoisiin!Â»

28. Heille kirkastetaan se, minkÃ¤ he ennen salasivat, mutta vaikka he saisivatkin palata, kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t he kuitenkin siihen, mikÃ¤ on heiltÃ¤ kielletty; totisesti he ovat valehtelijoita.

29. Sanovatpa he: Â»Ei ole muuta kuin tÃ¤mÃ¤ nykyinen elÃ¤mÃ¤mme eikÃ¤ meitÃ¤ herÃ¤tetÃ¤ kuolleista.Â»

30. Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤, kun heidÃ¤t asetetaan Herransa eteen! HÃ¤n on sanova: Â»EikÃ¶ tÃ¤mÃ¤ ole totinen todellisuus?Â» He vastaavat: Â»On, Herramme nimessÃ¤!Â» HÃ¤n on jatkava: Â»Maistakaa siis rangaistusta, koska ette uskoneet!Â»

31. Kadotuksen omia ovat todella ne, jotka pitÃ¤vÃ¤t Jumalan kohtaamista valheena, kunnes se hetki heidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ ja he puhkeavat sanomaan: Â»Voi meitÃ¤ laiminlyÃ¶ntimme tÃ¤hden!Â» He saavat kantaa taakkansa selÃ¤ssÃ¤Ã¤n. EikÃ¶ ole julma taakka, jota he joutuvat kantamaan?

32. Maallinen elÃ¤mÃ¤ on vain leikkiÃ¤ ja pilaa; taivaallinen koti on totisesti parempi niille, jotka Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t. EttekÃ¶ sittenkÃ¤Ã¤n kÃ¤sitÃ¤?

33. Me tiedÃ¤mme (Muhammed), ettÃ¤ heidÃ¤n puheensa sinua totisesti surettavat; he eivÃ¤t tosin vÃ¤itÃ¤ sinua valehtelijaksi, mutta vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan tunnusmerkit.

34. Jo ennen sinua lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤mme on pidetty valehtelijoina, mutta he ovat kÃ¤rsivÃ¤llisesti kestÃ¤neet sen, ettÃ¤ heitÃ¤ on paneteltu ja vainottu, kunnes apumme on heidÃ¤t saavuttanut; kukaan ei voi Jumalan sanaa muuttaa. Ja sinÃ¤hÃ¤n jo tunnet paljon (entisten) lÃ¤hettilÃ¤itten sanomasta.

35. Ja jos heidÃ¤n ynseytensÃ¤ on sinusta liian masentavaa, niin koeta, ehkÃ¤ lÃ¶ydÃ¤t reiÃ¤n maan uumeniin tai tikapuut taivaaseen, jos haluat kaikille kelpaavaa tunnusmerkkiÃ¤, mutta jos Jumala olisi tahtonut, HÃ¤n kyllÃ¤ olisi saanut heidÃ¤t liittymÃ¤Ã¤n johdatukseensa; Ã¤lÃ¤ ole siis jÃ¤rjettÃ¶mÃ¤n kaltainen!

36. Vain ne ovat alttiita, jotka HÃ¤ntÃ¤ kuuntelevat; mutta kuolleet on Jumala herÃ¤ttÃ¤vÃ¤; silloin palaavat he HÃ¤nen luokseen.

37. He sanovat vielÃ¤: Â»Miksi ei hÃ¤nen Herransa ole lÃ¤hettÃ¤nyt hÃ¤nelle tunnusmerkkiÃ¤?Â» Sano: Â»Jumalalla on totisesti valta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tunnusmerkki ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t sitÃ¤ tunne.Â»

38. Ei ole elÃ¤intÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ei lintua, joka kahdella siivellÃ¤Ã¤n lentÃ¤Ã¤, jotka eivÃ¤t olisi kaikkeuteen kuuluvaisia kuten tekin; emme mitÃ¤Ã¤n ole jÃ¤ttÃ¤nyt pois (luomislakiemme) kirjasta. Sitten kootaan heidÃ¤t yhteen Herransa luo.

39. Mutta ne, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi, ovat kuuroja, mykkiÃ¤ ja pimeyden vallassa; Jumala johtaa harhaan kenet tahtoo ja opastaa oikealle tielle kenet suvaitsee.

40. Sano: Â»Uskotteko te, ettÃ¤ Jumalan rangaistuksen kohdatessa teitÃ¤ tai tuomiohetken teidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤essÃ¤ te huudatte avuksenne muuta kuin Jumalaa? (Vastatkaa niin kuin on), jos totuutta rakastatte.

41. Ei, HÃ¤ntÃ¤ yksin olette te avuksenne huutavat, ja HÃ¤n on, jos tahtoo, torjuva sen, mitÃ¤ te torjumaan pyydÃ¤tte, ja te tulette unohtamaan sen, minkÃ¤ asetatte HÃ¤nen rinnalleen.

42. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt (ilmoituksemme) kansoille ennen sinua ja koetellut niitÃ¤ vaivalla ja vastoinkÃ¤ymisellÃ¤, jotta ne nÃ¶yrtyisivÃ¤t.

43. Jospa he olisivat nÃ¶yrtyneet, kun lÃ¤hettÃ¤mÃ¤mme vaiva kohtasi heidÃ¤t! Mutta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ paatuivat ja Saatana kaunisti heille kaikki heidÃ¤n tekonsa.

44. Kun he olivat unohtaneet saamansa varoitukset, Me avasimme kaikki portit heille, kunnes Me lopuksi Ã¤kkiÃ¤ yllÃ¤timme heidÃ¤t, juuri kun he saamastaan eniten iloitsivat, ja silloin, katso, epÃ¤toivo valtasi heidÃ¤t.

45. Niin hÃ¤vitettiin juurineen vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t viimeiseen mieheen; ylistys ja kunnia Jumalalle, maailmojen Herralle!

46. Sano: Â»NÃ¤yttÃ¤Ã¤kÃ¶ teistÃ¤ siltÃ¤, jos Jumala riistÃ¤Ã¤ teiltÃ¤ kuulon ja nÃ¤Ã¶n ja sulkee sinetillÃ¤Ã¤n sydÃ¤menne, ettÃ¤ on olemassa joku muu kuin Jumala, joka voisi ne teille takaisin antaa?Â» Katso, miten moninaisia vertauskuvia Me kÃ¤ytÃ¤mme. Mutta he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois.

47. Sano: Â»MitÃ¤ arvelette, jos Jumalan rangaistus kohtaa teidÃ¤t odottamatta tai ilmeisesti, hÃ¤vitetÃ¤Ã¤nkÃ¶ muita kuin vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset ihmiset?Â»

48. Me lÃ¤hetÃ¤mme lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ vain ilosanoman tuojiksi ja varoittajiksi, mutta niiden, jotka uskovat ja oikein tekevÃ¤t, ei tarvitse pelÃ¤tÃ¤ eikÃ¤ murehtia.

49. Mutta niitÃ¤, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi, on rangaistus kohtaava heidÃ¤n jumalattomuutensa tÃ¤hden.

50. Sano: Â»En minÃ¤ vÃ¤itÃ¤ teille, ettÃ¤ omistan kaikki Jumalan aatteet tai ettÃ¤ tunnen silmiltÃ¤ salatun, enkÃ¤ minÃ¤ sano teille olevani henkiolento, enkeli; minÃ¤ vain noudatan sitÃ¤, mikÃ¤ minulle on ilmoitettuaÂ» Sano: Â»Ovatko sokea ja nÃ¤kevÃ¤ yhdenvertaisia? EikÃ¶ teillÃ¤ ole arvostelukykyÃ¤?Â»

51. Varoita tÃ¤llÃ¤ (Koraanilla) niitÃ¤, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, ettÃ¤ heidÃ¤t kootaan Herransa eteen, eikÃ¤ heillÃ¤ paitsi HÃ¤ntÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n puoltajaa eikÃ¤ vÃ¤littÃ¤jÃ¤Ã¤, jotta he pelkÃ¤isivÃ¤t Jumalaa.

52. AlÃ¤kÃ¤ karkoita pois niitÃ¤, jotka rukoilevat Herraansa aamuin ja illoin halaten HÃ¤nen lÃ¤heisyyttÃ¤Ã¤n. Ei ole sinun asiasi tehdÃ¤ tiliÃ¤ heistÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he ole vastuussa sinusta; karkoittaessasi heidÃ¤t tulisit sinÃ¤kin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤ksi.

53. Me koettelemme heitÃ¤ toistensa kautta aina siihen saakka, ettÃ¤ he sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤kÃ¶ ovat niitÃ¤ joukostamme, joille Jumala on suonut armonsa?Â» EikÃ¶ Jumala arvaa, ketkÃ¤ ovat kiitollisia?

54. Kun luoksesi tulevat ne, jotka uskovat tunnusmerkkeihimme, sano: Â»Rauha olkoon teille! Herranne on pidÃ¤ttÃ¤nyt itselleen laupeuden: jos joku teistÃ¤ tekee vÃ¤Ã¤rin ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n ja sitten kÃ¤Ã¤ntyy ja tekee oikein, niin on HÃ¤n armollinen ja lempeÃ¤.Â»

55. Siten selitÃ¤mme Me tunnusmerkkimme, jotta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iden tie tunnettaisiin.

56. Sano: Â»Minua on totisesti kielletty palvelemasta niitÃ¤, joita te rukoilette Jumalan vertaisina.Â» Sano: Â»En noudata teidÃ¤n pÃ¤Ã¤hÃ¤npistojanne; silloin olisin joutunut eksyksiin enkÃ¤ kuuluisi niihin, jotka oikeata johdatusta seuraavat.Â»

57. Sano: Â»MinÃ¤ luotan totisesti Herrani selvÃ¤Ã¤n johdatukseen, mutta te sen hylkÃ¤Ã¤tte. Ei ole minun vallassani se, mitÃ¤ te haluatte jouduttaa. Ratkaisu kuuluu yksin Jumalalle; HÃ¤n pitÃ¤Ã¤ huolen oikeudesta ja on paras tuomari.Â»

58. Sano: Â»Jos olisi minun vallassani se, mitÃ¤ te haluatte jouduttaa, olisi asia ratkaistu minun ja teidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤nne; mutta

Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t paremmin (kuin minÃ¤).Â»

59. HÃ¤nen hallussaan ovat kaiken nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n avaimet; ei kukaan muu sitÃ¤ tunne kuin HÃ¤n yksin. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ kaiken maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja meressÃ¤; HÃ¤nen tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤Ã¤n ei ainoakaan lehti putoa, ei piile yksikÃ¤Ã¤n jyvÃ¤ maan uumenissa eikÃ¤ ole kosteata eikÃ¤ kuivaa, joka ei olisi selvÃ¤sti (Jumalan) kirjoissa.

60. HÃ¤n se ottaa teidÃ¤t kokonaan haltuunsa yÃ¶ksi ja tietÃ¤Ã¤ toimenne pÃ¤ivÃ¤llÃ¤. Vihdoin on hÃ¤n teidÃ¤t herÃ¤ttÃ¤vÃ¤, jotta tÃ¤yttyisi mÃ¤Ã¤rÃ¤tty aika. Silloin on teidÃ¤n palattava HÃ¤nen luokseen, ja HÃ¤n on paljastava teille entiset tekonne.

61. HÃ¤n on kaikkivoipa orjiensa Valtias, ja HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ suojelijansa luoksenne, kunnes kuoleman jonkun teistÃ¤ kohdatessa enkelimme tekevÃ¤t hÃ¤nelle tÃ¤yden palveluksen, mitÃ¤Ã¤n laiminlyÃ¶mÃ¤ttÃ¤.

62. Sitten palaavat he Jumalan luo, joka totisesti on heidÃ¤n Valtiaansa; eikÃ¶ tuomio ole HÃ¤nen? EikÃ¶ HÃ¤n ole nopein tilinteoissa?Â»

63. Sano: Â»Kuka pelastaa teidÃ¤t maan ja meren kauhuista (pimeydestÃ¤), kun rukoilette HÃ¤neltÃ¤ apua nÃ¶yryydessÃ¤ ja hiljaisuudessa? Koska HÃ¤n meidÃ¤t niistÃ¤ pelastaa, tulee meidÃ¤n totisesti olla kiitollisia.Â»

64. Sano: Â»Jumala pelastaa teidÃ¤t niistÃ¤ ja kaikista muista ahdingoista, ja kuitenkin asetatte te muita HÃ¤nen rinnalleen.Â»

65. Sano: Â»HÃ¤nellÃ¤ on valta lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille rangaistus ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ tai nostaa se teille jalkojenne alta tai saattaa teidÃ¤t hajaannukseen ja lahkoihin tai antaa teidÃ¤n maistaa toistenne mielivaltaa.Â» Katso, miten vaihtelevia kuvauksia me esitÃ¤mme, jotta he kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t!

66. Mutta sinun kansasi pitÃ¤Ã¤ sitÃ¤ (Koraania) valheena, vaikka se on itse totuus. Sano: Â»MinÃ¤ en ole teidÃ¤n hoitajanne;

67. jokaisella tapahtumalla on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty hetkensÃ¤, ja te tulette kokemaan sen aikanansa.Â»

68. Ja kun nÃ¤et niitÃ¤, jotka puhuvat joutavia tunnusmerkeistÃ¤mme, niin kÃ¤Ã¤nny pois heistÃ¤, kunnes he rupeavat pohtimaan jotakin muuta, mutta jos Saatana saisi sinut unohtamaan (tÃ¤mÃ¤n sÃ¤Ã¤nnÃ¶n), niin Ã¤lÃ¤ kuitenkaan jÃ¤Ã¤ istumaan vÃ¤Ã¤rÃ¤uskoisen seuraan, kun se taas muistiisi tulee!

69. JumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤iset eivÃ¤t ole vastuussa heistÃ¤, mutta varoittakoot heitÃ¤, jotta hekin pelkÃ¤isivÃ¤t Jumalaa.

70. JÃ¤tÃ¤ ne, joiden uskonto on leikintekoa ja ajanvietettÃ¤ ja jotka maallinen elÃ¤mÃ¤ saa pauloihinsa, mutta varoita heitÃ¤ tÃ¤llÃ¤ (Koraanilla), jottei yksikÃ¤Ã¤n sielu hukkuisi pahojen tekojensa tÃ¤hden. EihÃ¤n sillÃ¤ ole, paitsi Jumalaa, ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eikÃ¤ opastajaa, ja vaikka se tarjoaisikin korvausta kaikesta, minkÃ¤ voi korvata, ei sitÃ¤ vastaanotettaisi. NiitÃ¤, jotka hukkuvat pahojen tÃ¶ittensÃ¤ tÃ¤hden, odottaa kiehuva juoma ja tuskallinen rangaistus, siksi ettÃ¤ he jumalattomuutta harjoittavat.

71. Sano: Â»Rukoilisimmeko Jumalan asemesta sellaista, mikÃ¤ ei voi meitÃ¤ hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ eikÃ¤ vahingoittaa? Ja senjÃ¤lkeen, kun Jumala on meitÃ¤ johdattanut, kÃ¤Ã¤ntyisimmekÃ¶ pois aivan kuin se, jonka pahat henget ovat eksyttÃ¤neet, niin ettÃ¤ hÃ¤n tulee aivan neuvottomaksi maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, vaikka hÃ¤nellÃ¤ on ystÃ¤viÃ¤, jotka kutsuvat hÃ¤ntÃ¤ oikealle tielle nÃ¤in sanoen: Â»Tule luoksemme!Â» Sano: Â»Jumalan johdatus on totisesti oikea johdatus, ja meidÃ¤t on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty alistumaan maailmojen Valtiaan alamaisiksi.Â»

72. Ja pysykÃ¤Ã¤ rukouksessa sekÃ¤ Herran pelossa, sillÃ¤ HÃ¤nen luoksensa teidÃ¤n on kokoonnuttava.

73. HÃ¤n totuudessaan on luonut taivaat ja maan, ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n sanoo: Â»Tapahtukoon!Â» tapahtuu niin. HÃ¤nen sanansa on totuus. HÃ¤nen on valta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin ylÃ¶snousemuksen pasuunaa puhalletaan. HÃ¤n tuntee kaiken salatun ja kaiken julkisen; HÃ¤n on viisas ja kaikkitietÃ¤vÃ¤.

74. EntÃ¤ kun Aabraham sanoi isÃ¤lleen Azarille: Â»PidÃ¤tkÃ¶ epÃ¤jumalia Jumalan vertaisina? NÃ¤en totisesti, ettÃ¤ sinÃ¤ ja kansasi olette ilmeisessa harhassa.Â»

75. Ja tÃ¤llÃ¤ tavoin nÃ¤ytimme Me Aabrahamille taivaitten ja maan valtakunnan, jotta hÃ¤n kuuluisi uskostaan varmoihin.

76. Kun yÃ¶ pimeni hÃ¤nen ylleen, havaitsi hÃ¤n tÃ¤hden ja sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤ kai on HerraniÂ», mutta kun se laski, sanoi hÃ¤n: Â»En rakasta niitÃ¤, jotka painuvat alas.Â»

77. Ja kun hÃ¤n nÃ¤ki kuun nousevan, sanoi hÃ¤n: Â»TÃ¤mÃ¤ kai on HerraniÂ», mutta kun se laski, sanoi hÃ¤n: Â»Jollei Herrani johda minua, joudun minÃ¤ totisesti harhaan.Â»

78. Ja kun hÃ¤n nÃ¤ki auringon nousevan, sanoi hÃ¤n: Â»TÃ¤mÃ¤ kai on Herrani, onhan se suurin.Â» Mutta kun se laski, sanoi hÃ¤n: Â»Kansani, minulla ei ole tekemistÃ¤.minkÃ¤Ã¤n kanssa, jonka te asetatte Jumalan rinnalle.

79. MinÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤n kasvoni sen puoleen, joka on luonut taivaat ja maan, olen oikeauskoinen enkÃ¤ monijumalainen.Â»

80. Mutta hÃ¤nen kansansa kiisteli hÃ¤nen kanssaan, ja hÃ¤n sanoi: Â»KiistelettekÃ¶ kanssani Jumalasta, vaikka HÃ¤n johdattaa minua? En minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤ niitÃ¤, mitÃ¤ asetatte HÃ¤nen rinnalleen, mutta minulla on Herran pelko tÃ¤yttÃ¤Ã¤kseni HÃ¤nen tahtonsa. Minun Herrani viisaus vallitsee kaikkea, ettekÃ¶ te tosiaan sitÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤?

81. Kuinka voisin pelÃ¤tÃ¤ sitÃ¤, minkÃ¤ te HÃ¤nen rinnalleen asetatte, kun te ette edes pelkÃ¤Ã¤ asettaa Jumalan rinnalle sellaista, jota HÃ¤n ei ole ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoittanut? Kumpi uskonsuunta paremmin ansaitsee olla rauhassa, vastatkaa, jos pystytte asioita kÃ¤sittÃ¤mÃ¤Ã¤n?Â»

82. Ne, jotka uskovat eivÃ¤tkÃ¤ pimennÃ¤ uskoaan vÃ¤Ã¤rillÃ¤ teoilla, pysyvÃ¤t levollisina ja nauttivat oikeata Johdatusta.

83. NÃ¤mÃ¤ olivat todistukset, jotka annoimme Aabrahamille hÃ¤nen kansaansa vastaan. Ne, jotka haluamme, korotamme Me ylempÃ¤Ã¤n tietoon; Sinun Herrasi on totisesti viisas, tietÃ¤vÃ¤.

84. Ja me annoimme hÃ¤nelle Iisakin ja Jaakobin - kumpaakin Me johdatimme - ja Noakia olimme muinoin johdattaneet - ja hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤Ã¤n Daavidia, Salomonia, Jobia, Joosefia, Moosesta ja Aaronia - samoin kuin heidÃ¤t palkitsemme ne, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t -

85. Sakarias, Johannes, Jeesus, Elias, - kaikki olivat he vanhurskaita.

86. MyÃ¶s Ismael, Elisa, Joonas ja Loot; jokaisen nÃ¤istÃ¤ korotimme Me muiden aikalaistensa ylÃ¤puolelle.

87. Samoin muutamia heidÃ¤n isistÃ¤Ã¤n, heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤Ã¤n ja veljistÃ¤Ã¤n; Me valitsimme heidÃ¤t ja johdatimme oikealle tielle.

88. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan johdatus; jolla hÃ¤n valintansa mukaan ohjaa palvelijoitaan, mutta jos he asettavat muita HÃ¤nen rinnalleen, niin totisesti osoittautuvat turhiksi heidÃ¤n aherruksensa.

89. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, joille olemme antanut PyhÃ¤n kirjoituksen, viisauden ja profeetan kutsumuksen. Mutta jos nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t niihin usko, olemme Me totisesti antava ne kansalle, joka ei niitÃ¤ epÃ¤ile.

90. NÃ¤mÃ¤ ovat vÃ¤keÃ¤, jota Jumala on johdattanut; seuraa siis heille suotua opastusta. Sano: Â»MinÃ¤ en pyydÃ¤ palkkaa teiltÃ¤; tÃ¤mÃ¤ on ainoastaan muistutus muulle maailmalle.Â»

91. He eivÃ¤t antaneet Jumalalle sitÃ¤ arvoa, jonka HÃ¤n ansaitsee, kun he sanoivat: Â»Jumala ei ole lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n (ilmoitusta) kenellekÃ¤Ã¤n ihmisolennolle.Â» Sano: Â»Kuka lÃ¤hetti sitten PyhÃ¤n kirjoituksen, jonka Mooses toi valoksi ja johdatukseksi ihmisille? Te panitte sen muistiin hajanaisina kirjoituksina, joista osan teitte tunnetuksi ja paljon salasitte, vaikka itse opittekin sen, mitÃ¤ ette tietÃ¤neet, - ette te eivÃ¤tkÃ¤ isÃ¤nne.Â» - Sano: Â»JumalaÂ» (sen ilmoitti) ja jÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t sitten huvittelemaan joutavilla jutuillaan.

92. TÃ¤mÃ¤ on siunattu kirjoitus, jonka Me lÃ¤hetimme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤; se vahvistaa aikaisemmin olleen ja opastaa sinua varoittaessasi kaikkien kaupunkien Ã¤itiÃ¤ (Mekkaa) ja niitÃ¤, jotka sen ympÃ¤rillÃ¤ asuvat. Ne, jotka uskovat tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, uskovat siihen; he pitÃ¤vÃ¤t tarkoin vaarin rukouksistaan.

93. Ken tekee suurempaa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valhetta Jumalaa vastaan tai sanoo: Â»Olen saanut ilmestyksenÂ», vaikkei hÃ¤nelle mitÃ¤Ã¤n ilmestystÃ¤ ole annettu; tai se, joka sanoo: Â»MinÃ¤kin voin ilmoittaa samanlaista, kuin minkÃ¤ Jumala on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmoittanut.Â» Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤ vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t heidÃ¤n ollessaan kuolemantuskissa ja enkelien ojentaessa kÃ¤tensÃ¤ sanoen: Â»Luovuttakaa henkenne! TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ saatte hÃ¤peÃ¤llisen rangaistuksen siitÃ¤, mitÃ¤ valheellisesti ja perÃ¤ttÃ¶mÃ¤sti olette Jumalasta puhuneet ja ylpeinÃ¤ ylenkatsoneet HÃ¤nen tunnusmerkkinsÃ¤!

94. Olettehan nyt saapuneet luoksemme alastomina, sellaisina, joiksi alussa loimme teidÃ¤t, ja jÃ¤ttÃ¤neet taaksenne kaiken, minkÃ¤ olimme hoitoonne uskoneet, emmekÃ¤ Me nÃ¤e ympÃ¤rillÃ¤nne yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n kannattajistanne, joitten vÃ¤ititte olleen teidÃ¤n uskonsuuntaanne. Todellakin ovat nyt siteet vÃ¤lillÃ¤nne katkenneet ja luulottelunne on pettÃ¤nyt teidÃ¤t.Â»

95. Jumala antaa totisesti jyvÃ¤n ja (taatelin)kiven itÃ¤Ã¤, HÃ¤n synnyttÃ¤Ã¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤ siitÃ¤, mikÃ¤ on kuollut, mutta HÃ¤n aikaansaa myÃ¶s kuolemaa elÃ¤vÃ¤stÃ¤; tÃ¤llainen on Jumala - keneen te sitten turvaudutte vastahakoisuudessanne?

96. HÃ¤n, joka antaa aamun sarastaa ja on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt yÃ¶n lepoajaksi sekÃ¤ auringon ja kuun ajanlaskemista varten; tÃ¤mÃ¤ on Kaikkivaltiaan ja KaikkitietÃ¤vÃ¤n jÃ¤rjestely.

97. HÃ¤n teille on luonut tÃ¤hdet johtamaan teitÃ¤ maan ja meren pimeydessÃ¤. Me olemme nyt selittÃ¤nyt tunnusmerkit ymmÃ¤rtÃ¤ville ihmisille.

98. HÃ¤n teidÃ¤t on luonut yhdestÃ¤ olennosta, ja te olette saaneet asuinsijan sekÃ¤ lepopaikan. Olemme nyt selittÃ¤nyt tunnusmerkit ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille ihmisille.

99. HÃ¤n se antaa taivaasta vettÃ¤; siitÃ¤ Me aikaansaamme kaiken kasvullisuuden alun ja siitÃ¤ vihreyden, josta taasen synnytÃ¤mme jyvÃ¤t tÃ¤hkÃ¤Ã¤n; ja taatelintertut kasvavat palmuissa riippuen tupistaan; samoin kasvatamme Me viinitarhat, Ã¶ljypuut ja granaattiomenat, toistensa kaltaiset yhtÃ¤ hyvin kuin erilaiset. Katsokaa niitten hedelmiÃ¤, kun ne muodostuvat ja kun ne kypsyvÃ¤t! TÃ¤ssÃ¤ on kyllin tunnusmerkkejÃ¤ ihmisille, jotka uskovat.

100. Ovatpa he tehneet dzinneistÃ¤ Jumalan vertaisia, vaikka HÃ¤n on ne luonut; samoin ovat he tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n keksineet HÃ¤nelle poikia ja tyttÃ¤riÃ¤. HÃ¤nelle yksin kaikki kunnia! Onhan HÃ¤n suunnattomasti ylÃ¤puolella sen, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t.

101. Kuinka voisikaan taivaitten ja maan Luojalla olla lapsi, kun HÃ¤nellÃ¤ ei ole puolisoa? Onhan HÃ¤n luonut kaiken, ja HÃ¤nen tietonsa tunkee kaiken lÃ¤vitse.

102. TÃ¤llainen on Jumala, teidÃ¤n Herranne; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n, kaiken Luoja. Palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤, HÃ¤n on kaiken olevaisen kaitsija.

103. Katseet eivÃ¤t HÃ¤ntÃ¤ saavuta, mutta HÃ¤n tavoittaa kaikki katseet; HÃ¤n on kaikista tarkkanÃ¤kÃ¶isin, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

104. Niin olette nyt saaneet todisteet Herraltanne; ken ne oivaltaa, sille koituu se hÃ¤nen sielunsa hyÃ¶dyksi, mutta ken on sokea, sille se on hÃ¤nen omaksi vahingokseen. Ja (sano): >En minÃ¤ ole vartijanne.Â»

105. Niin ilmoitamme Me olemuksemme vertauskuvin, jotta he (sinulle, Muhammed,) sanovat: Â»SinÃ¤ olet tutkinutÂ», samalla selittÃ¤Ã¤ksemme sen (Koraanin) ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille ihmisille.

106. Noudata sitÃ¤, mikÃ¤ on Herrasi sinulle ilmoittamaa - ei ole muuta jumalaa paitsi HÃ¤n - ja kÃ¤Ã¤nny pois monijumalaisista.

107. Jos Jumala olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi kyenneet asettamaan muita HÃ¤nen rinnalleen; mutta Me emme ole asettanut sinua heidÃ¤n vartijakseen, etkÃ¤ sinÃ¤ ole heidÃ¤n kaitsijaisa,

108. Ã„lkÃ¤Ã¤ hÃ¤vÃ¤iskÃ¶ niitÃ¤, joita he rukoilevat Jumalan rinnalla, jotteivÃ¤t he kiivaudessaan ja ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n hÃ¤vÃ¤isisi Jumalaa. Niin olemme jokaiselle kansalle kaunistanut heidÃ¤n tekonsa; onhan heidÃ¤n senjÃ¤lkeen palattava Herransa luo, ja HÃ¤n on julistava heille, mitÃ¤ he ovat tehneet.

109. He ovat vannoneet Jumalan nimeen pyhimmÃ¤t valansa, ettÃ¤ jos tunnusmerkki olisi tullut heille, olisivat he totisesti uskoneet siihen. Sano: Â»Tunnusmerkit kuuluvat ainoastaan Jumalalle, mutta ettekÃ¶ te (muslimit) tiedÃ¤, ettÃ¤ he eivÃ¤t usko, vaikka saavat niitÃ¤?Â»

110. Ja Me kÃ¤Ã¤nnÃ¤mme pois heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ja katseensa, samoin kuin he tekivÃ¤t silloin, kun he eivÃ¤t uskoneet ensimmÃ¤isellÃ¤ kerralla; ja Me jÃ¤tÃ¤mme heidÃ¤t sokeina harhailemaan uppiniskaisuudessaan.

111. Ja vaikka antaisimme enkelien laskeutua heidÃ¤n luokseen ja vaikka kuolleet puhuisivat heille ja Me kerÃ¤isimme kaiken mahdollisen takeeksi heidÃ¤n ympÃ¤rilleen, eivÃ¤t he kuitenkaan uskoisi, ellei Jumala sitÃ¤ tahtoisi; sillÃ¤ useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤.

112. Niinmuodoin olemme Me jokaiselle profeetalle asettanut vastustajia, nimittÃ¤in riivaajia ihmisten ja dzinnien joukosta, toinen toistaan ne innoittavat ulkokultaisiin valheisiin johtaakseen ihmisiÃ¤ harhaan, mutta jos Herrasi olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi (kyenneet) sitÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n. JÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t siis kaikkine keksintÃ¶ineen!

113. Ja tÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ niiden sydÃ¤met, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, kallistuisivat niiden (valheiden) puoleen ja

mieltyisivÃ¤t niihin ja saisivat yhÃ¤ ansaita pahaa paikkaansa.

114. Toivoisinko minÃ¤ sitten erotuomariksi ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa; HÃ¤nhÃ¤n teille on lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ PyhÃ¤n Kirjoituksen sellaisena, ettÃ¤ sen voi selittÃ¤Ã¤. Ja ne, joille Me annoimme Kirjoituksen, tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ Herrasi on sen totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤. Ã„lÃ¤ kuulu siis, (Muhammed,) epÃ¤rÃ¶iviin.

115. Herrasi sanat ovat tÃ¤ydellisiÃ¤ totuudessa ja oikeudessa; kukaan ei voi HÃ¤nen sanojaan muuttaa. HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

116. Mutta jos tottelet niiden enemmistÃ¶Ã¤, jotka maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ovat, johtavat he sinut pois Jumalan tieltÃ¤; he eivÃ¤t noudata muuta kuin yleisiÃ¤ kÃ¤sityksiÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ tee muuta kuin luulottelevat.

117. Sinun Herrasi tietÃ¤Ã¤ todella parhaiten, kuka eksyy HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ myÃ¶s parhaiten ne, jotka pysyvÃ¤t oikeassa johdatuksessa!

118. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ siis sitÃ¤, jonka yli Jumalan nimi on lausuttu, jos uskotte HÃ¤nen tunnusmerkkeihinsÃ¤!

119. Ja mitÃ¤ syytÃ¤ teillÃ¤ on olla syÃ¶mÃ¤ttÃ¤ sitÃ¤, minkÃ¤ yli Jumalan nimi on lausuttu, kun HÃ¤n on teille jo selittÃ¤nyt, mikÃ¤ on teiltÃ¤ kiellettyÃ¤, paitsi jos teidÃ¤t siihen pakotetaan? Mutta monet ihmiset saavat totisesti toisetkin eksymÃ¤Ã¤n turhamaisuutensa ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myytensÃ¤ vuoksi. Herrasi tuntee parhaiten ne, jotka rikkovat.

120. JÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ julkiset ja salaiset synnit. Ne, jotka tekevÃ¤t syntiÃ¤, saavat palkan tekojensa mukaan.

121. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ syÃ¶kÃ¶ sellaista, jonka yli ei Jumalan nimeÃ¤ ole lausuttu; se on totisesti inhottavaa. Saatanat kyllÃ¤ kehoittavat kannattajiaan riitelemÃ¤Ã¤n kanssanne, ja jos te (muslimit) tottelette heitÃ¤, tulee teistÃ¤ monijumalaisia.

122. Onkohan se, joka oli kuollut ja jonka Me herÃ¤timme eloon ja jolle annoimme valon vaeltaakseen ihmisten keskuudessa, sen kaltainen, joka pimeydessÃ¤ vaeltaa voimatta pÃ¤Ã¤stÃ¤ pois siitÃ¤? NÃ¤in kaunistamme Me uskottomille heidÃ¤n tekonsa.

123. Ja niin olemme jokaisessa kaupungissa asettanut pahoille omat johtajansa heidÃ¤n vehkeillÃ¤kseen siellÃ¤, mutta he vehkeilevÃ¤t vain itseÃ¤Ã¤n vastaan eivÃ¤tkÃ¤ sitÃ¤ tajua.

124. Ja tunnusmerkin tullessa heille sanovat he: Â»Emme ennen usko, kuin saamme samankaltaisen, kuin Jumalan lÃ¤hettilÃ¤Ã¤tkin ovat saaneet.Â» Jumala tietÃ¤Ã¤ kuitenkin parhaiten, kenelle HÃ¤n uskoo sanomansa. HÃ¤vÃ¤istys Jumalan edessÃ¤ ja raskas rangaistus on kohtaava vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t vehkeilyjensÃ¤ tÃ¤hden.

125. KetÃ¤ Jumala tahtoo johdattaa, hÃ¤nen rintansa avaa HÃ¤n Islaamille, ja kenen hÃ¤n antaa eksyÃ¤, hÃ¤nen rintansa HÃ¤n tekee niin ahtaaksi ja ahdistetuksi, kuin hÃ¤nen tÃ¤ytyisi kiivetÃ¤ taivaaseen. Siten saattaa Jumala hÃ¤peÃ¤Ã¤n ne, jotka eivÃ¤t usko.

126. Ja tÃ¤mÃ¤ on Herrasi oikea tie (Koraani ja Islaamin uskonto); nyt olemme selittÃ¤nyt tunnusmerkkimme ihmisille, jotka ottavat niistÃ¤ vaarin.

127. HeidÃ¤n ovat rauhan asunnot heidÃ¤n Herransa luona, ja HÃ¤n on heidÃ¤n suojelijansa palkinnoksi heidÃ¤n teoistaan.

128. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n kerÃ¤Ã¤ ne toiset yhteen (hÃ¤n sanoo): Â»Te dzinnien suku, olettepa te paljon ihmisiÃ¤ mukaanne temmanneet.Â» Ja heidÃ¤n kannattajansa ihmisten joukossa sanovat: Â»Herra, meillÃ¤ oli hyÃ¶tyÃ¤ toisistamme, mutta nyt olemme saavuttaneet rajan, jonka SinÃ¤ olet meille mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt.Â» Mutta HÃ¤n on sanova: Â»Tuli on oleva asumuksenne ainiaaksi, jollei Jumala mieltÃ¤Ã¤n muuta. Totisesti on sinun Herrasi viisas, tietÃ¤vÃ¤.

129. Ja siten annamme Me vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iden avustaa toisiaan ansaitakseen tekojensa mukaan.

130. Te dzinnien ja ihmisten suku! EivÃ¤tkÃ¶ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤ni omasta keskuudestanne astuneet eteenne ilmaistakseen teille Minun tunnusmerkkini ja varoittaakseen teitÃ¤, ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ pÃ¤ivÃ¤ teidÃ¤t kohtaa? He sanovat silloin: Â»Me todistamme itseÃ¤mme vastaan.Â» Niin on maallinen elÃ¤mÃ¤ heidÃ¤t pettÃ¤nyt, ja he todistavat itseÃ¤Ã¤n vastaan, ettÃ¤ he eivÃ¤t uskoneet.

131. Ja tÃ¤mÃ¤ siksi, ettei Herrasi hÃ¤vitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n kaupunkia sen pahojen tekojen tÃ¤hden, ennenkuin asukkaat ovat saaneet varoituksen (pahuudestaan).

132. Ja jokaista varten on eri asteita aina hÃ¤nen tekojensa mukaan; eihÃ¤n Herrasi ole tietÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

133. Sinun Herrasi on rajaton, armon ruhtinas. Jos HÃ¤n tahtoo, pyyhkÃ¤isee HÃ¤n sinut pois ja asettaa seuraajaksesi kenet tahtoo, samoin kuin HÃ¤n on synnyttÃ¤nyt sinut toisten ihmisten jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤.

134. Se, mikÃ¤ teille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, on totisesti tapahtuva, ettekÃ¤ te voi sitÃ¤ vÃ¤lttÃ¤Ã¤.

135. Sano (heille, Muhammed,): Â»Kansani, toimikaa kykynne mukaan; minÃ¤ toimin myÃ¶skin; aikanaan te tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kuka meistÃ¤ lopuksi saa pysyvÃ¤n asunnon. VÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t eivÃ¤t totisesti tule onnellisiksi.Â»

136. He erottavat Jumalalle osan siitÃ¤ laihosta ja karjasta, jotka HÃ¤n on enentÃ¤nyt, ja sanovat harhauskossaan: Â»TÃ¤mÃ¤ kuuluu Jumalalle ja tÃ¤mÃ¤ HÃ¤nen vertaisilleen.Â» Ja se, mikÃ¤ kuuluu HÃ¤nen vertaisilleen, ei joudu Jumalalle, mutta se, mikÃ¤ kuuluu Jumalalle, joutuu HÃ¤nen vertaisilleen. ViheliÃ¤inen on heidÃ¤n tuomionsa.

137. Siten ovat useat monijumalaiset noilta sivujumaliltaan saaneet houkutuksen lasten surmaamiseen; tÃ¤mÃ¤ saattaa heidÃ¤t kadotukseen ja samentaa heidÃ¤n uskonsa, mutta jos Jumala olisi tahtonut, eivÃ¤t he olisi saattaneet tehdÃ¤ niin. JÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t siis kaikkine keksintÃ¶ineen!

138. He sanovat harhauskossaan: Â»TÃ¤mÃ¤ karja ja sato ovat kielletyt; ei kukaan muu saa nauttia niitÃ¤ kuin ne, joiden me sallimme.Â» HeillÃ¤ on myÃ¶s karjaa, joka ei saa kantaa taakkoja, ja karjaa, jonka yli he eivÃ¤t lausu Jumalan nimeÃ¤; nÃ¤in sepittÃ¤vÃ¤t he valheita HÃ¤ntÃ¤ vastaan. HÃ¤n on pian antava heille heidÃ¤n sepustustensa mukaan.

139. He sanovat edelleen: Â»MikÃ¤ on tÃ¤mÃ¤n karjan kohdussa, on kuuluva miehillemme, mutta kielletty naisiltamme; kuolleena syntyneisiin taasen on heillÃ¤ yhdenlainen oikeus. Jumala kyllÃ¤ mittaa heille takaisin heidÃ¤n sÃ¤Ã¤dÃ¶stensÃ¤ mukaan; HÃ¤n on totisesti viisas, tietÃ¤vÃ¤.

140. Kadotuksen omia ovat ne, jotka surmaavat lapsensa mielettÃ¶myydessÃ¤Ã¤n ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n sekÃ¤ kieltÃ¤ytyvÃ¤t siitÃ¤, minkÃ¤ Jumala on heille suonut, sepittÃ¤en valheita Jumalasta. He ovat harhautuneita eivÃ¤tkÃ¤ taivu oikeaan johdatukseen.

141. HÃ¤n se on kasvattanut puutarhat, sekÃ¤ ihmisten suunnittelemat ettÃ¤ luonnolliset, palmut ja erilaiset viljalaihot, Ã¶ljypuut ja omenat, joitten maku ja muodot ovat erilaisia - syÃ¶kÃ¤Ã¤ niitten hedelmiÃ¤, kun ne hedelmÃ¤n kantavat, ja antakaa mikÃ¤ on kohtuullista elonkorjuupÃ¤ivÃ¤nÃ¤, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ tuhlatko; HÃ¤n ei totisesti rakasta tuhlaavaisia -

142. Ja karjassanne ovat toiset kuormia varten ja toiset teurastettavia, ja toisten villat ovat hyÃ¶dyksenne; tÃ¤mÃ¤n luoja on HÃ¤n; syÃ¶kÃ¤Ã¤ mitÃ¤ Jumala on teille suonut, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko saatanan jÃ¤lkiÃ¤; hÃ¤n on totisesti teidÃ¤n ilmi vihollisenne.

143. Kun on kahdeksan uros- ja naaraspuolta: kaksi lammasparia, kaksi vuohiparia - sano: Â»Onko HÃ¤n kieltÃ¤nyt teiltÃ¤ molemmat koiraat tai molemmat naaraat tai sen, mikÃ¤ on tuleva kummankin naaraan kohdusta? Ratkaiskaa tÃ¤mÃ¤ taidolla, jos rakastatte totuutta!Â»-

144. Ja kun on kameleja kaksi ja nautaelÃ¤imiÃ¤ kaksi, sano: Â»Onko HÃ¤n kieltÃ¤nyt teiltÃ¤ molemmat koiraat tai molemmat naaraat tai sen, minkÃ¤ molempien naaraitten kohdut sisÃ¤ltÃ¤vÃ¤t? Vai olitteko todistamassa, ettÃ¤ Jumala siten mÃ¤Ã¤rÃ¤si teille?Â» Ja kuka tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valheita Jumalasta johtaakseen ihmiset harhaan heidÃ¤n tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n? Jumala ei totisesti johdata vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

145. Sano: Â»Kaikesta, mitÃ¤ minulle Jumala on ilmoittanut, en lÃ¶ydÃ¤ mitÃ¤Ã¤n muuta, mikÃ¤ olisi kiellettyÃ¤ ihmiseltÃ¤, joka aikoo itseÃ¤Ã¤n ravita, kuin sen, mikÃ¤ on itsestÃ¤Ã¤n kuollutta, tai valutettua verta tai sian lihaa, sillÃ¤ tÃ¤mÃ¤ kaikki on epÃ¤puhdasta; myÃ¶s se on syÃ¶tÃ¤vÃ¤ksi epÃ¤pyhÃ¤Ã¤, minkÃ¤ yli on (teurastettaessa) lausuttu jonkun muun kuin Jumalan nimi.Â» Mutta jos jotakuta pakottaa (tÃ¤llaista syÃ¶mÃ¤Ã¤n) hÃ¤tÃ¤ eikÃ¤ tottelemattomuus eikÃ¤ mielivalta, on Herrasi totisesti anteeksiantava ja laupias.

146. Juutalaisilta olemme kieltÃ¤nyt kaikki sorkkaelÃ¤imet, ja nautaelÃ¤imistÃ¤ ja lampaista olemme kieltÃ¤nyt heiltÃ¤ kaiken rasvan paitsi sen, minkÃ¤ niitten selkÃ¤ tai sisukset sisÃ¤ltÃ¤vÃ¤t tai mikÃ¤ on kiinni luissa. TÃ¤ten olemme vastannut heidÃ¤n napinaansa; Me olemme totisesti oikeudenmukainen.

147. Ja jos he pitÃ¤vÃ¤t sinua valehtelijana, sano: Â»Herranne on armossaan runsas, kuitenkaan ei HÃ¤nen ankaruutensa jÃ¤tÃ¤ rauhaan vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.Â»

148. Ne, jotka asettavat muita Jumalan rinnalle, sanovat: Â»Jos Jumala olisi tahtonut, emme olisi asettaneet muita HÃ¤nen

vertaisikseen, eivÃ¤tkÃ¤ meidÃ¤n isÃ¤mmekÃ¤Ã¤n, emmekÃ¤ olisi mitÃ¤Ã¤n kieltoja asettaneet.Â» Samoin teeskentelivÃ¤t ne, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t, kunnes he saivat maistaa ankaruuttamme. Sano: Â»Onko teillÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietoa meille esiintuotavaksi? Te seuraatte vain mielikuvitustanne, ettekÃ¤ muuta tee kuin luulottelette.Â»

149. Sano: Â»Jumalan todistus on ratkaiseva, ja jos HÃ¤n olisi tahtonut, olisi HÃ¤n johdattanut teidÃ¤t kaikki.Â»

150. Sano: Â»Tulkaa tÃ¤nne todistajinenne, jotta he nÃ¤yttÃ¤isivÃ¤t toteen, ettÃ¤ Jumala on sen tai sen kieltÃ¤nyt!Â» Mutta jos he silloin todistavat, niin Ã¤lÃ¤ todista heidÃ¤n kanssaan Ã¤lÃ¤kÃ¤ noudata niiden pÃ¤Ã¤hÃ¤npistoja, jotka pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme vaiheena eivÃ¤tkÃ¤ usko iankaikkiseen elÃ¤mÃ¤Ã¤n sekÃ¤ pitÃ¤vÃ¤t muita Herransa vertaisina.

151. Sano: Â»Tulkaa, minÃ¤ luettelen teille mitÃ¤ Herranne on teiltÃ¤ kieltÃ¤nyt: Ã„lkÃ¤Ã¤ asettako mitÃ¤Ã¤n HÃ¤nen rinnalleen! Vanhempianne on teidÃ¤n hyvin kohdeltava, lapsianne ette saa surmata kÃ¶yhyyden pelosta. - Me huolehdimme sekÃ¤ teistÃ¤ ettÃ¤ heistÃ¤. Haureutta karttakaa sekÃ¤ julkista ettÃ¤ salaista. Surmata ette saa sitÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤, jonka Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt loukkaamattomaksi, paitsi lain nojalla. TÃ¤mÃ¤n on HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt teille, jotta ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

152. Ã„lkÃ¤Ã¤ koskeko orvon omaisuuteen, paitsi hÃ¤nen edukseen, ennenkuin hÃ¤n on tullut tÃ¤yteen ikÃ¤Ã¤n! Antakaa rehellisesti tÃ¤yden mitan ja tÃ¤yden painon mukaan. Me emme kuormita yhtÃ¤Ã¤n sielua hÃ¤nen kykynsÃ¤ yli. Puheissanne olkaa oikeamielisiÃ¤, vaikka omainenkin olisi kysymyksessÃ¤, ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ lupauksenne Jumalaa kohtaan! TÃ¤mÃ¤n on HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt teille, jotta olisitte kaikesta selvillÃ¤.

153. TÃ¤mÃ¤ on Minun oikea tieni; sitÃ¤ siis vaeltakaa! Ã„lkÃ¤Ã¤ kÃ¤ykÃ¶ muita teitÃ¤, sillÃ¤ ne eksyttÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n! TÃ¤mÃ¤n on HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt teille, jotta pelkÃ¤isitte Jumalaa.Â»

154. Edelleen olemme Moosekselle antanut PyhÃ¤n kirjoituksen, tÃ¤ydellisen (siunauksen) sille, joka hyvÃ¤Ã¤ tekee, - kaiken selitykseksi, johdatukseksi ja armonlahjaksi, jotta he uskoisivat kohtaavansa Herransa.

155. Ja tÃ¤mÃ¤ (Koraani) on siunattu Kirjoitus, jonka Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤; noudattakaa siis sitÃ¤ ja pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, jotta osaksenne tulisi laupeus.

156. Ettette sanoisi: Â»PyhÃ¤ kirjoitus on lÃ¤hetetty vain kahdelle kansalle ennen meitÃ¤, ja totisesti olimme liian tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ kÃ¤sittÃ¤Ã¤ksemme senÂ»,

157. tai ettette sanoisi: Â»Jos Kirjoitus olisi lÃ¤hetetty meille, olisimme totisesti tulleet paremmin johdatetuiksi kuin heÂ», niin on nyt osaksenne tullut selvÃ¤ todistus Herraltamme, johdatus ja armonosoitus, ja ken tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka vÃ¤Ã¤ristelee Jumalan tunnusmerkit valheeksi ja on penseÃ¤ niitÃ¤ kohtaan. Me rankaisemme niitÃ¤, jotka ovat penseitÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤mme kohtaan, mitÃ¤ pahimmalla rangaistuksella, siksi ettÃ¤ he niin tekivÃ¤t.

158. Odottavatko he jotakin muuta kuin sitÃ¤, ettÃ¤ enkelit tulisivat heidÃ¤n luokseen, tai ettÃ¤ Herrasi tulisi tai ettÃ¤ joku Herrasi tunnusmerkeistÃ¤ tulisi? SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin joku Herrasi tunnusmerkeistÃ¤ tulee julki, ei usko ole hyÃ¶dyttÃ¤vÃ¤ sitÃ¤ sielua, joka ei ennen ole uskonut tai mitÃ¤Ã¤n tehnyt uskonsa hyvÃ¤ksi. Sano: Â»Odottakaa! Mekin totisesti odotamme.Â»

159. Niiden kanssa, jotka ovat hajoittaneet uskontonsa ja muodostaneet lahkoja, ei sinulla (Muhammed) totisesti ole mitÃ¤Ã¤n tekemistÃ¤. HeidÃ¤n asiansa kuuluu vain Jumalalle; kerran on HÃ¤n julistava heille heidÃ¤n tekonsa.

160. Se, joka tekee hyvÃ¤n tyÃ¶n, saa kymmenkertaisesti takaisin. Ja se, joka tekee pahan teon, palkitaan ainoastaan sen mukaan, heidÃ¤n kÃ¤rsimÃ¤ttÃ¤nsÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

161. Sano: Â»Minut on Herrani totisesti johdattanut oikealle tielle, uskoon, joka pysyy, Aabrahamin oppiin, hÃ¤nen, joka oli hurskas (haanif) eikÃ¤ monijumalainen.Â»

162. Sano: Â»Minun rukoukseni ja hartauteni, minun elÃ¤mÃ¤ni ja kuolemani kuuluvat Jumalalle, koko maailman Herralle;

163. HÃ¤nellÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n vertaista. TÃ¤mÃ¤ on minulle mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ja minÃ¤ olen ensimmÃ¤inen Jumalan alamaisista.Â»

164. Sano: Â»Toivoisinko itselleni ketÃ¤Ã¤n muuta Herrakseni kuin Jumalan, kaiken olevaisen valtiaan? Jokainen sielu tekee kaikki vain omaan tiliinsÃ¤, kukaan ei kanna vierasta kuormaa. SenjÃ¤lkeen palaatte te Herranne luo, ja HÃ¤n on puhuva teille siitÃ¤, mistÃ¤ olitte erimielisiÃ¤.

165. HÃ¤n se on asettanut teidÃ¤t sijaisiksi maan pÃ¤Ã¤lle ja kohottanut jotkut teistÃ¤ useita asteita toisten ylÃ¤puolelle koetellakseen teitÃ¤ sen suhteen, mitÃ¤ on teille antanut. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta HÃ¤n on totisesti

myÃ¶s anteeksiantava ja laupias.

QURAN (FINNISH)

7 - AL-AÅ½RAAF (Rajamuurin suura)

1. Alif, Laam, Miim, Saad.

2. TÃ¤mÃ¤ Kirjoitus on sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetty, - siitÃ¤ Ã¤lkÃ¶Ã¶n olko huolta povessasi - varoittaaksesi ihmisiÃ¤ sen perusteella, ja oikeauskoisille on se muistutukseksi.

3. Noudattakaa sitÃ¤, mikÃ¤ on Herranne teille lÃ¤hettÃ¤mÃ¤Ã¤, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ paitsi HÃ¤ntÃ¤ seuratko keitÃ¤kÃ¤Ã¤n muita, liittokumppaneiksi otaksuttuja. Mutta vÃ¤hÃ¤t pidÃ¤tte te mielessÃ¤nne!

4. Kuinka monta kaupunkia olemmekaan hÃ¤vittÃ¤nyt! Ja rangaistuksemme kohtasi heidÃ¤t yÃ¶llÃ¤ tai heidÃ¤n pÃ¤ivÃ¤llislepohetkenÃ¤Ã¤n.

5. Ja rangaistuksemme kohdatessa heidÃ¤t eivÃ¤t he voineet muuta sanoa puolustuksekseen kuin: Â»Olemme totisesti vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤!Â»

6. Ja totisesti alistamme kuulusteltaviksemme ne, joille (sanamme julistajia) lÃ¤hetÃ¤mme, ja totisesti kuulustelemme myÃ¶s lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤mme,

7. ja tietÃ¤en asiat me osoitamme heille kaikki (heidÃ¤n tekonsa); emmehÃ¤n Me (heidÃ¤n luotaan) poissa ollut.

8. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ punnitaan itse Totuuden punnuksilla, ja ne, joiden vaakakuppi painuu raskaana, ovat onnellisia.

9. Mutta ne, joiden vaakakuppi jÃ¤Ã¤ keveÃ¤ksi, ovat sielunsa kadottaneita ihmisiÃ¤, koska suhtautuivat vÃ¤Ã¤rin MeidÃ¤n tunnusmerkkeihimme.

10. Olemmehan suonut teille vallan maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja taannut teille siellÃ¤ elinehdot. Mutta vÃ¤hiin raukeavat teidÃ¤n kiitoksenne.

11. MehÃ¤n totisesti loimme teidÃ¤t ja sitten muodostimme teidÃ¤t; senjÃ¤lkeen sanoimme enkeleille: Â»Langetkaa kumartaen ihmisen (Aadamin) eteen!Â» Niin heittÃ¤ytyivÃ¤t he kaikki maahan paitsi Iblis (tyytymÃ¤tÃ¶n); hÃ¤n ei kumartanut.

12. HÃ¤n (Jumala) sanoi: Â»MikÃ¤ estÃ¤Ã¤ Sinua kumartamasta, kun minÃ¤ sinua kÃ¤sken?Â» HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ olen parempi kuin hÃ¤n; SinÃ¤ olet luonut minut tulesta, mutta hÃ¤net SinÃ¤ olet luonut savesta.Â»

13. Silloin sanoi HÃ¤n: Â»SyÃ¶ksy alas tÃ¤Ã¤ltÃ¤! Sinun ei sovi olla ylpeÃ¤. Pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤! Totisesti kuulut viheliÃ¤isiin.Â»

14. TÃ¤mÃ¤ vastasi: Â»PidennÃ¤ minun aikaani siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti, kunnes heidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista!Â»

15. Jumala sanoi: Â»Katso, olet saava odotusaikaa.Â»

16. TÃ¤mÃ¤ vastasi: Â»Koska olet saattanut minut pois (oikealta)tieltÃ¤, olen minÃ¤ totisesti vÃ¤ijyvÃ¤ niitÃ¤, jotka vaeltavat Sinun oikeata tietÃ¤si.

17. Ja silloin kÃ¤yn heidÃ¤n kimppuunsa sekÃ¤ edestÃ¤ ettÃ¤ takaa, sekÃ¤ oikealta ettÃ¤ vasemmalta, ja useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t tule olemaan Sinulle kiitollisia.Â»

18. Silloin sanoi HÃ¤n: Â»Pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤, SinÃ¤ kunniaton ja karkoitettu! Ja mitÃ¤ tulee niihin heistÃ¤, jotka seuraavat sinua, kyllÃ¤ tÃ¤ytÃ¤n helvetin teillÃ¤ kaikilla.

19. Mutta SinÃ¤, ihminen (Aadam), asusta itse paratiisissa vaimosi kanssa! Ja syÃ¶kÃ¤Ã¤ mistÃ¤ haluatte, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ lÃ¤hestykÃ¶ tÃ¤tÃ¤ puuta, ettette tule vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iksi!Â»

20. Silloin Saatana vihjaili heille, ettÃ¤ hÃ¤n voi ilmaista heille sen, mikÃ¤ heidÃ¤n alastomuudestaan oli heiltÃ¤ salattu, ja sanoi: Â»TeidÃ¤n Herranne ei ole minkÃ¤Ã¤n muun vuoksi kieltÃ¤nyt teitÃ¤ nauttimasta tÃ¤stÃ¤ puusta kuin ainoastaan siksi, ettette muuttuisi kahdeksi enkeliksi tai kuolemattomiksi.Â»

21. Ja hÃ¤n vannoi heidÃ¤n edessÃ¤Ã¤n sanoen: Â»Olen toden totta teidÃ¤n oikea neuvonantajanne.Â»

22. Niin vietteli hÃ¤n heidÃ¤t viekkaudellaan, ja kun he maistoivat puusta, tulivat ilmi heidÃ¤n hÃ¤vettÃ¤vÃ¤t ominaisuutensa ja he alkoivat verhota itseÃ¤Ã¤n paratiisin lehvillÃ¤. Mutta heidÃ¤n Herransa huusi heille: Â»EnkÃ¶ ole kieltÃ¤nyt teiltÃ¤ sitÃ¤ puuta ja sanonut teille Saatanan olevan ilmeisen vihollisenne?Â»

23. He sanoivat: Â»Herramme, olemme vÃ¤Ã¤rin tehneet sielujamme kohtaan, ja jollet SinÃ¤ anna meille anteeksi ja armahda meitÃ¤, olemme me totisesti kadotetut.Â»

24. Silloin sanoi HÃ¤n: Â»SyÃ¶ksykÃ¤Ã¤ alas, ja toinen teistÃ¤ olkoon toisensa vihollinen. Joksikin ajaksi saatte te olinpaikan ja elatuksen maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.Â»

25. HÃ¤n sanoi edelleen: Â»Maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ tulette te elÃ¤mÃ¤Ã¤n, maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ kuolemaan, ja maasta tulette ylÃ¶snousemaan.Â»

26. Te ihmisen (Aadamin) lapset! Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt teille vaatteet - verhotaksenne alastomuutenne - sekÃ¤ juhlapuvun; mutta jumalanpelko on paras puku. TÃ¤mÃ¤ on erÃ¤s Jumalan tunnusmerkeistÃ¤, jotta he ottaisivat varoituksesta vaarin.

27. Te ihmisen (Aadamin) lapset, Ã¤lkÃ¤Ã¤ antako Saatanan vietellÃ¤ teitÃ¤ samalla tavalla, kuin hÃ¤n aiheutti teidÃ¤n (ensimmÃ¤isten) vanhempainne karkoituksen paratiisista, riistÃ¤en heiltÃ¤ (viattomuutensa) verhon nÃ¤yttÃ¤Ã¤kseen heille heidÃ¤n hÃ¤vettÃ¤vÃ¤t ominaisuutensa. Katso, hÃ¤n ja hÃ¤nen joukkonsa nÃ¤kevÃ¤t teidÃ¤t sieltÃ¤ kÃ¤sin, missÃ¤ te ette heitÃ¤ nÃ¤e. Katso, me olemme asettanut pahat henget niiden liittolaisiksi, jotka eivÃ¤t usko.

28. Ja suorittaessaan jotakin hÃ¤peÃ¤llistÃ¤ he sanovat: Â»Olemme havainneet esi~isiemme tehneen niin, ja Jumala on sen meille siten asettanut.Â» Sano: Â»Jumala ei mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ mitÃ¤Ã¤n hÃ¤peÃ¤llistÃ¤; panetteko Jumalan tiliin asioita, joita ette tiedÃ¤?Â»

29. Sano: Â»Herrani on asettanut oikeuden. Hurskaat olkoot siis kasvonne (koko olemuksenne) joka rukoushetkenÃ¤ ja HÃ¤ntÃ¤ ainoata huutakaa avuksi hartaasti palvoen. Sellaisina, joiksi HÃ¤n alussa loi teidÃ¤t, palaatte te jÃ¤lleen (HÃ¤nen) luoksensa.

30. Toisia teistÃ¤ on HÃ¤n johdattanut ja toiset on HÃ¤n saattanut ansaittuun harhaan; he ovat totisesti ottaneet paholaisia suojelijoikseen Jumalan asemesta ja kuvittelevat, ettÃ¤ ovat oikealla tiellÃ¤.

31. Te ihmisen (Aadamin) lapset, pukeutukaa juhlapukuihinne jokaisena hartaushetkenÃ¤nne ja syÃ¶kÃ¤Ã¤ sekÃ¤ juokaa, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ tuhlatko,sillÃ¤ HÃ¤n ei rakasta tuhlaavaisia.

32. Sano: Â»Kuka on kieltÃ¤nyt Jumalan kauniit vaatteet, jotka HÃ¤n on hankkinut palvelijoineen, sekÃ¤ hyvÃ¤t ruoat?Â» Sano: Â»Ne on tarkoitettu uskovaisille maallisessa vaelluksessaan ja yksinomaan heille - ylÃ¶snousemuksenpÃ¤ivÃ¤nÃ¤.Â» NÃ¤in selitÃ¤mme tunnusmerkit ihmisille, jotka ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤t.

33. Sano: Â»Seuraavat on minun Herrani kieltÃ¤nyt: kaiken haureuden, niin julkisen kuin salaisenkin, ja synnin sekÃ¤ aiheettoman kapinoimisen, sekÃ¤ sen, ettÃ¤ te Jumalan vertaisiksi teette sellaista,jota HÃ¤n ei ole asettanut, ja vÃ¤itÃ¤tte Jumalalle ominaiseksi sellaista, mitÃ¤ ette tiedÃ¤.Â»

34. Ja jokaisella yhteisÃ¶llÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤aikansa, ja kun mÃ¤Ã¤rÃ¤aika on kÃ¤sissÃ¤, eivÃ¤t he voi tunnillakaan lykÃ¤tÃ¤ tai jouduttaa sitÃ¤.

35. Te ihmisen (Aadamin) lapset! Jos luoksenne tulee Minun lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ni teidÃ¤n omasta keskuudestanne julistamaan teille tunnusmerkkejÃ¤ni, ei mikÃ¤Ã¤n pelko ole valtaava Jumalan palvelijoita ja hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

36. Mutta ne, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t Minun tunnusmerkkini valheeksi ja suhtautuvat niihin ylimielisesti, joutuvat tulen omiksi ja pysyvÃ¤t siinÃ¤ iÃ¤ti.

37. Kuka tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valhetta Jumalasta tai vÃ¤Ã¤ristelee HÃ¤nen tunnusmerkkinsÃ¤? NÃ¤mÃ¤ tulevat saamaan osansa siitÃ¤, mikÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, kunnes lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tulevat heidÃ¤n luokseen antaakseen heille tÃ¤ydellÃ¤ mitalla ja sanovat: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita olette rukoilleet Jumalan ohella?Â» Ja nuo vastaavat: Â»He ovat pettÃ¤neet meidÃ¤tÂ» ja siten todistavat itsestÃ¤Ã¤n, etteivÃ¤t uskoneet.

38. HÃ¤n on sanova: Â»MenkÃ¤Ã¤ tuleen niitten dzinnien ja ihmisten joukkoon, jotka ennen teitÃ¤ sinne joutuivat. Joka kerta, kun sukupolvi astuu sinne, kiroaa se lÃ¤hinnÃ¤ edellistÃ¤, kunnes kaikki ovat kerÃ¤Ã¤ntyneet sinne ja viimeiset sanovat aikaisemmista: Â»Herra, nÃ¤mÃ¤ ovat eksyttÃ¤neet meidÃ¤t; anna heille kaksinkertainen tuska tulessa!Â» Ja HÃ¤n on vastaava: Â»Jokainen teistÃ¤ on ansainnut kaksinkertaisesti, mutta te ette tiedÃ¤ siitÃ¤.Â»

39. Ja aikaisemmin menneet sanovat myÃ¶hÃ¤isemmille: Â»TeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n etuoikeutta meihin verraten; maistakaa nyt rangaistusta omista teoistanne.Â»

40. Niille, jotka sanovat tunnusmerkkimme valheeksi ja ovat liian ylpeitÃ¤ vastaanottamaan niitÃ¤, eivÃ¤t taivaan portit totisestikaan avaudu, eivÃ¤tkÃ¤ he astu paratiisiin ennenkuin kameli kÃ¤y neulansilmÃ¤n lÃ¤pi. Siten palkitsemme Me vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

41. Helvetti on heille kehto ja peite. Niin palkitsemme Me vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

42. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤ - Me emme kuormita mitÃ¤Ã¤n sielua voimiensa yli - tulevat paratiisista osal~ lisiksi ja asustavat siellÃ¤ iÃ¤ti.

43. Ja Me poistamme kaiken kateuden heidÃ¤n rinnastaan, purot solisevat heidÃ¤n jalkojensa juurella, ja he sanovat: Â»Ylistys ja kunnia Jumalalle, joka on johdattanut meidÃ¤t tÃ¤hÃ¤n olotilaan; emmehÃ¤n olisi lÃ¶ytÃ¤neet oikeata tietÃ¤, ellei Jumala olisi johdattanut meitÃ¤. Totisesti Herramme lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t toivat meille totuuden.Â» Ja heille huutaa Ã¤Ã¤ni: Â»TÃ¤mÃ¤ on paratiisi; olette sen perineet tÃ¶ittenne ansiosta.Â»

44. Ja paratiisin asukkaat huutavat silloin tulen asukkaille: Â»Nyt olemme todenneet Herramme lupaukset tosiksi; oletteko tekin todenneet Herranne lupaukset tosiksi?Â» Ja ne vastaavat: Â»OlemmeÂ», ja erÃ¤s huutaja huutaa silloin heidÃ¤n joukostaan: Â»Jumalan kirous vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille,

45. jotka luopuivat Jumalan tiestÃ¤ ja pyrkivÃ¤t sitÃ¤ vÃ¤Ã¤ristÃ¤mÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ uskoneet iankaikkiseen elÃ¤mÃ¤Ã¤n.Â»

46. Ja niiden (paratiisin ja tulen) vÃ¤lillÃ¤ on raja, ja rajamuurilla seisoo miehiÃ¤, jotka tuntevat jokaisen hÃ¤nen tuntomerkeistÃ¤Ã¤n, ja he huutavat paratiisin asukkaille: Â»Rauha teille!Â» Mutta he eivÃ¤t saa astua sisÃ¤Ã¤n, vaikka toivovat saavansa.

47. Ja kun heidÃ¤n katseensa kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t tuleen ja kohtaavat sen asukkaita, sanovat he: Â»Herramme, Ã¤lÃ¤ saata meitÃ¤ vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itten joukkoon!Â»

48. Ja rajamuurilla seisovat huutavat niille, jotka he tuntevat tunnusmerkeistÃ¤, sanoen: Â»MitÃ¤ hyÃ¶tyÃ¤ teille nyt tuli paljoudestanne ja ylpeilystÃ¤nne?

49. NÃ¤itÃ¤kÃ¶ tarkoitatte vannoessanne, ettei Jumala heille armoaan osoita?Â» (ja toisille he sanovat:) Â»Astukaa sisÃ¤Ã¤n paratiisiin, ei pelko eikÃ¤ murhe vaivaa teitÃ¤.Â»

50. Ja tulen asukkaat huutavat silloin paratiisin asukkaille: Â»Vuodattakaa ylitsemme vÃ¤hÃ¤n vettÃ¤ tai jotakin muuta, mitÃ¤ Jumala on suonut teille!Â» NÃ¤mÃ¤ vastaavat: Â»Jumala on totisesti kieltÃ¤nyt sen uskottomilta,

51. niiltÃ¤, jotka pitivÃ¤t uskontoaan leikkinÃ¤ ja turhuutena ja joita maallinen elÃ¤mÃ¤ vietteli.Â» TÃ¤nÃ¤Ã¤n Me hylkÃ¤Ã¤mme heidÃ¤t, kuten hekin aikanaan hylkÃ¤sivÃ¤t tÃ¤mÃ¤n MeidÃ¤n kohtauspÃ¤ivÃ¤mme ja kielsivÃ¤t tunnusmerkkimme.

52. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt heille PyhÃ¤n Kirjoituksen, jonka olemme selittÃ¤nyt johdatukseksi ja armonosoitukseksi ihmisille, jotka uskovat.

53. Odottavatko he jotakin muuta kuin sen tÃ¤yttymystÃ¤? SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin se tÃ¤yttyy, sanovat ne, jotka ennen olivat sen hylÃ¤nneet: Â»Totisesti olivat ne Herramme lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, jotka toivat luoksemme totuuden. Onko meillÃ¤ puoltajia, jotka jotakin voisivat tehdÃ¤ hyvÃ¤ksemme, tai voisimmeko palata, tehdÃ¤ksemme toisin kuin ennen menettelimme?Â» Totisesti nÃ¤mÃ¤ ovat kadottaneet sielunsa, ja se, minkÃ¤ he kuvittelivat, on pettÃ¤nyt heidÃ¤t.

54. TeidÃ¤n Herranne on totisesti Jumala, joka on luonut taivaat ja maan kuudessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤ ja noussut sitten valtaistuimelleen. HÃ¤n antaa yÃ¶n peittÃ¤Ã¤ pÃ¤ivÃ¤n, - niin ettÃ¤ toinen herkeÃ¤mÃ¤ttÃ¤ ajaa toistansa takaa. Aurinko, kuu ja tÃ¤hdet tottelevat HÃ¤nen kÃ¤skyÃ¤Ã¤n. EikÃ¶ luomakunta ja valta ole HÃ¤nen? Siunattu on Jumala, kaikkien maailmojen Herra.

55. Rukoilkaa Herraanne nÃ¶yryydessÃ¤ ja hiljaisuudessa. HÃ¤n ei totisesti rakasta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

56. Ã„lkÃ¤Ã¤ aikaansaako turmelusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ senjÃ¤lkeen, kun kaikki on saatettu jÃ¤rjestykseen, vaan rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ pelÃ¤ten ja kaivaten. Jumalan armo on totisesti niitÃ¤ lÃ¤hellÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

57. HÃ¤n se lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet armonsa sanansaattajiksi, niin ettÃ¤ ne ottavat kantaakseen raskaita pilviÃ¤, joita Me ajamme autioituneeseen seutuun ja sen yli vuodatamme niistÃ¤ vettÃ¤, jonka avulla kasvatamme kaikenlaisia hedelmiÃ¤. Samalla tavalla herÃ¤tÃ¤mme kuolleet, jotta te ottaisitte varoituksesta vaarin.

58. HyvÃ¤ maaperÃ¤ antaa sadon Herransa kÃ¤skystÃ¤, mutta huono ei anna kuin kurjuutta. Siten teemme erilaisin vertauksin tunnusmerkkimme selviksi kiitollisille ihmisille.

59. Totisesti lÃ¤hetimme jo Nooan kansansa luo, ja hÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa; teillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ rangaistus lankeaa ylitsenne sinÃ¤ suurena pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

60. HÃ¤nen kansansa pÃ¤Ã¤llikÃ¶t vastasivat: Â»Me nÃ¤emme tosiaankin, ettÃ¤ olet ilmeisesti harhassa.Â»

61. Silloin sanoi hÃ¤n: Â»Kansani, en ole harhassa, vaan olen koko maailman Herran lÃ¤hettilÃ¤s.

62. Olen tuomassa teille Herrani sanomaa; neuvon teitÃ¤ omaksi parhaaksenne, ja Jumalalta olen saanut tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te ette tiedÃ¤.

63. SitÃ¤kÃ¶ ihmettelette, ettÃ¤ mies omasta keskuudestanne tuo teille Herraltanne muistutuksen, varoittaakseen teitÃ¤, jotta harjoittaisitte hartautta ja ehkÃ¤ saisitte armon osaksenne?Â»

64. Mutta he pitivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤ valehtelijana, ja niin pelastimme Me hÃ¤net ja hÃ¤nen seuralaisensa arkkiin ja hukutimme veteen ne, jotka vÃ¤ittivÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi; he olivat totisesti sokaistuja ihmisiÃ¤.

65. Sitten lÃ¤hetimme Aadin (kansan) luo heidÃ¤n veljensÃ¤ Huudin . HÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa! TeillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n; eikÃ¶ teillÃ¤ ole jumalanpelkoa?Â»

66. HÃ¤nen kansansa uskottomien johtajat vastasivat: Â»NÃ¤emme totisesti, ettÃ¤ sinÃ¤ olet mieletÃ¶n, ja pidÃ¤mme sinua valehtelijana.Â»

67. Silloin sanoi hÃ¤n: Â»Kansani, minÃ¤ en ole mieletÃ¶n, vaan olen koko maailman Herran lÃ¤hettilÃ¤s.

68. Olen tuomassa teille Herrani sanomaa; tahdon teidÃ¤n parastanne ja olen luotettava neuvojanne.

69. Ihmettelette ehkÃ¤ sitÃ¤, ettÃ¤ mies omasta keskuudestanne on saanut luodakseen muistutuksen Herraltanne varoittaakseen teitÃ¤. Muistakaa, kuinka HÃ¤n asetti teidÃ¤t Nooan kansan seuraajiksi ja antoi teidÃ¤n ruumiiltanne niin suuresti kehittyÃ¤, ja muistakaa Jumalan hyvÃ¤t tyÃ¶t, jotta tulisitte onnellisiksi!Â»

70. He vastasivat: Â»Oletko tullut luoksemme, jotta me palvelisimme yksinomaan Jumalaa ja hylkÃ¤isimme ne, joita meidÃ¤n esi-isÃ¤mme palvelivat? Jos niin on, osoita meille sitten kaikki, minkÃ¤ lupaat meille, jos olet totuudessa.Â»

71. HÃ¤n sanoi: Â»TeitÃ¤ tulee kohtaamaan onnettomuus ja Herranne kiivaus. Haluatteko kiistellÃ¤ kanssani niistÃ¤ nimistÃ¤, joita, olette keksineet, te ja teidÃ¤n isÃ¤nne, mutta joihin Jumala ei ole antanut teille mitÃ¤Ã¤n valtuutta? Odottakaa siis. Katso, minÃ¤ odotan kanssanne.Â»

72. Ja niin pelastimme Me armossamme hÃ¤net ja ne, jotka seurasivat hÃ¤ntÃ¤, ja hÃ¤vitimme juurineen ne, jotka vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t tunnusmerkkimme eivÃ¤tkÃ¤ uskoneet.

73. Niin lÃ¤hetimme Me Tamuudin luo heidÃ¤n veljensÃ¤ Saalihin. HÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa! TeillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n; onhan luoksenne tullut jo selvÃ¤ todistus Herraltanne. TÃ¤mÃ¤ Jumalan naaraskameli on tunnusmerkiksi teille; antakaa siis sen kÃ¤ydÃ¤ Jumalan laitumella Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ tehkÃ¶ sille mitÃ¤Ã¤n pahaa, ettei teitÃ¤ kohtaisi tuskallinen rangaistus.

74. Muistakaa, kuinka HÃ¤n teki teidÃ¤t Aadin seuraajaksi ja antoi teille turvapaikan maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, rakentaaksenne itsellenne linnoja sen tasangoilla ja hakataksenne vuoriin asuntoja. Ja muistakaa Jumalan armolahjat Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ aikaansaako turmelusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤!Â»

75. Silloin sanoivat hÃ¤nen kansansa ylpeÃ¤t pÃ¤Ã¤llikÃ¶t niille, joita pidettiin liian heikkoina, - niille heistÃ¤, jotka olivat tulleet

uskoon: Â»TiedÃ¤ttekÃ¶, onko Saalih Herransa lÃ¤hettilÃ¤s?Â» He vastasivat: Â»Me uskomme totisesti siihen sanomaan, jota hÃ¤net on lÃ¤hetetty tuomaan.Â»

76. Silloin sanoivat ylpeÃ¤t: Â»Me emme totisesti usko siihen, mihin te uskotte.Â»

77. Niin silpoivat he naaraskamelin ja rikkoivat Herransa kÃ¤skyn ja sanoivat: Â»Saalih, tee meille mitÃ¤ uhkaat, jos olet lÃ¤hettilÃ¤s.Â»

78. Ja niin yllÃ¤tti maanjÃ¤ristys heidÃ¤t, ja seuraavana aamuna makasivat he kuolleina kodeissaan.

79. Ja hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi pois heistÃ¤ ja sanoi: Â»Kansani, olen totisesti esittÃ¤nyt Herrani sanoman teille, ja neuvonut teitÃ¤ parhaaksenne, mutta te ette rakasta neuvojia.Â»

80. Ja Loot oli MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme, kun hÃ¤n puhui kansalleen: Â»Harjoitatteko irstaisuutta, jota kukaan koko maailmassa ei ole tehnyt ennen teitÃ¤?

81. Totisesti ryhdytte himossanne miehiin mieluummin kuin naisiin. Te olette irstasta vÃ¤keÃ¤.Â»

82. Ja hÃ¤nen kansansa vastaus ei ollut parempi kuin: Â»Ajakaa heidÃ¤t pois kaupungistanne, sillÃ¤ he ovat niitÃ¤ ihmisiÃ¤, jotka harjoittavat puhtautta.Â»

83. Silloin pelastimme Me hÃ¤net ja hÃ¤nen sukunsa paitsi hÃ¤nen vaimoaan, joka jÃ¤i jÃ¤lkeen.

84. Ja Me annoimme sateen peittÃ¤Ã¤ ne toiset, katso minkÃ¤ lopun vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t saivat!

85. Ja Midianin kansan luo (lÃ¤hetimme Me) heidÃ¤n veljensÃ¤ Soeibin. HÃ¤n sanoi: Â»Kansani, palvelkaa Jumalaa! TeillÃ¤ ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n; luoksenne on jo tullut selvÃ¤ todistus Herraltanne. Antakaa siis tÃ¤ysi mitta ja tÃ¤ysi paino, Ã¤lkÃ¤Ã¤ anastako ihmisiltÃ¤ heidÃ¤n tavaroitaan Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ aikaansaako maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ mitÃ¤Ã¤n turmiollista kaiken tultua jÃ¤rjestetyksi. TÃ¤mÃ¤ on teille edullisinta, jos uskotte.

86. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ vÃ¤ijykÃ¶ kaikilla mahdollisilla teillÃ¤, uhaten ja kÃ¤Ã¤ntÃ¤en pois Jumalan tieltÃ¤ niitÃ¤, jotka uskovat HÃ¤neen, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ pyrkikÃ¶ sitÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n mutkaiseksi! Ja muistakaa, ettÃ¤ ollessanne vÃ¤hÃ¤lukuisia HÃ¤n enensi teidÃ¤n joukkonne, ja katsokaa, minkÃ¤ lopun saivat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

87. Jos toiset teistÃ¤ uskovat siihen sanomaan, jota tuomaan minut lÃ¤hetettiin, ja toiset eivÃ¤t usko, niin odottakaa kÃ¤rsivÃ¤llisesti, kunnes Jumala ratkaisee asianne; sillÃ¤ HÃ¤n on paras tuomari.Â»

88. Ylpeiden johtomiehet hÃ¤nen kansansa keskuudessa sanoivat: Â»Me ajamme totisesti pois kaupungistamme sekÃ¤ sinut Soeib ettÃ¤ ne, jotka sinun tavallasi uskovat, tai sitten palaatte meidÃ¤n uskontoomme.Â» HÃ¤n sanoi: Â»SiihenkÃ¶, joka on meille vastenmielinen?Â»

89. SepittÃ¤isimmehÃ¤n siten valheen Jumalasta, jos palaisimme teidÃ¤n uskontoonne Jumalan pelastettua meidÃ¤t siitÃ¤. Me emme palaa luoksenne vaan teemme niin kuin Jumala tahtoo. Herramme hallitsee kaiken olevaisen tiedollaan; Jumalaan me luotamme. Herramme, ratkaise totuudessasi (kiista) meidÃ¤n ja kansamme vÃ¤lillÃ¤, SinÃ¤ olet paras ratkaisija.Â»

90. Ja uskottomien johtomiehet hÃ¤nen kansansa keskuudessa sanoivat: Â»Totisesti, jos seuraatte Soeibia, olette kadotuksen omia.Â»

91. Silloin yllÃ¤tti maanjÃ¤ristys heidÃ¤t, ja seuraavana aamuna makasivat he kuolleina olinpaikoissaan.

92. IkÃ¤Ã¤nkuin niitÃ¤, jotka vÃ¤ittivÃ¤t Soeihia valehtelijaksi, ei koskaan olisi ollutkaan; ne, jotka pitivÃ¤t Soeibia valehtelijana, perivÃ¤t hÃ¤viÃ¶n.

93. Ja hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi pois heistÃ¤ ja sanoi: Â»Kansani, olenhan saattanut teille Herrani sanoman ja neuvonut teitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤n; miksi kantaisin murhetta epÃ¤uskoisten ihmisten takia?Â»

94. Emme Me koskaan ole lÃ¤hettÃ¤nyt ketÃ¤Ã¤n profeettaa mihinkÃ¤Ã¤n kaupunkiin koettelematta sen asukkaita surulla ja vastoinkÃ¤ymisellÃ¤, jotta he nÃ¶yrtyisivÃ¤t.

95. SenjÃ¤lkeen Me vaihdoimme pahan hyvÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ he paisuivat ja sanoivat: Â»NiinhÃ¤n esi~isÃ¤immekin elÃ¤mÃ¤ kulki surusta iloon.Â» Ja silloin Me yllÃ¤timme heidÃ¤t Ã¤kkiarvaamatta,eivÃ¤tkÃ¤ he huomanneet sitÃ¤.

96. Mutta jos kaupunkien asukkaat olisivat pysyneet uskossa ja jumalanpelossa, olisimme Me totisesti siunanneet heitÃ¤ runsaasti sekÃ¤ taivaasta ettÃ¤ maasta kÃ¤sin; mutta he punoivat valhetta, ja silloin Me yllÃ¤timme heidÃ¤t ansionsa mukaan.

97. Ovatko kaupunkien asukkaat varmat siitÃ¤, ettei MeidÃ¤n voimamme heidÃ¤n ylitsensÃ¤ lankea yÃ¶n aikaan heidÃ¤n nukkuessaan?

98. Ovatko kaupunkien asukkaat turvassa MeidÃ¤n voimaltamme valoisan pÃ¤ivÃ¤n aikaan huvitellessaan?

99. Ja ovatko he sitten turvassa Jumalan suunnitelmilta? EihÃ¤n kukaan kuvittele olevansa turvassa Jumalan aikeilta paitsi perikatoon kulkevat ihmiset.

100. EikÃ¶ niille, jotka perivÃ¤t maan sen entisten asukkaitten jÃ¤lkeen, ole selvinnyt, ettÃ¤ jos hyvÃ¤ksi nÃ¤kisimme, voisimme Me heitÃ¤ rangaista heidÃ¤n synneistÃ¤nsÃ¤ ja sulkea sinetillÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, niin etteivÃ¤t he johdatustamme omaksua voisi!

101. NÃ¤mÃ¤ ovat kaupungit, joiden tarinan Me olemme kertonut sinulle, Muhammed. HeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ tulivat heidÃ¤n luokseen tuoden selvÃ¤t todistukset, mutta he eivÃ¤t kyenneet uskomaan siihen, minkÃ¤ he ennen olivat vÃ¤Ã¤rÃ¤ksi vÃ¤ittÃ¤neet. Niin sulkee Jumala epÃ¤uskoisten sydÃ¤met.

102. Havaitsimme, ettei heidÃ¤n enemmistÃ¶nsÃ¤ ollut liitolle uskollinen, vaan suurin osa heistÃ¤ oli suorastaan jumalattomia.

103. HeidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ lÃ¤hetimme Mooseksen tunnusmerkkeinemme Faraon ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llikÃ¶ittensÃ¤ luo, mutta he olivat nurjamielisiÃ¤ noita merkkejÃ¤mme kohtaan. Ja katso, minkÃ¤laatuisen lopun saivat nuo vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t!

104. Mooses sanoi: Â»Oi, Farao, olen totisesti maailmojen Herran lÃ¤hettilÃ¤s.

105. En voi puhua muuta kuin totuutta Jumalasta. Olen tuonut luoksenne Herrani lÃ¤hettÃ¤mÃ¤t selvÃ¤t todistukset, - lÃ¤hetÃ¤ siis Israelin lapset kanssani.

106. HÃ¤n vastasi: Â»Jos olet tullut jokin tunnusmerkki mukanasi, nÃ¤ytÃ¤ se, mikÃ¤li totta puhut!Â»

107. Niin heitti hÃ¤n sauvansa maahan, ja katso, siitÃ¤ tuli ilmeinen kÃ¤Ã¤rme.

108. Ja hÃ¤n ojensi kÃ¤tensÃ¤, ja se nÃ¤ytti katselijoista vaikealta.

109. Silloin sanoivat Faraon kansan pÃ¤Ã¤llikÃ¶t: Â»TÃ¤mÃ¤ on totisesti taitava noita,

110. joka aikoo loihtia teidÃ¤t maastanne. MitÃ¤ neuvotte tÃ¤ssÃ¤ pulmassa?Â»

111. He (neuvonantajat) vastasivat: Â»Anna hÃ¤nen ja hÃ¤nen veljensÃ¤ odottaa ja lÃ¤hetÃ¤ sanansaattajia kaupunkeihin

112. noutamaan tÃ¤nne luoksesi kaikki taitavat noidat.Â»

113. Ja noidat tulivat Faraon luo ja sanoivat: Â»Saammehan kai palkinnon, jos pÃ¤Ã¤semme voitolle?Â»

114. HÃ¤n vastasi: Â»Saatte, ja totisesti pÃ¤Ã¤sette lÃ¤himpÃ¤Ã¤n seurueeseeni.Â»

115. Silloin sanoivat he: Â»Mooses, heitÃ¤tkÃ¶ sinÃ¤ ensin, vai mekÃ¶ aloitamme?Â»

116. HÃ¤n vastasi: Â»Aloittakaa te!Â» Ja heitettyÃ¤Ã¤n (sauvansa) he lumosivat ihmisten silmÃ¤t ja sÃ¤ikÃ¤hdyttivÃ¤t heidÃ¤t, ja hirveÃ¤ oli heidÃ¤n loihtutaitonsa.

117. Mutta Me annoimme kÃ¤skyn Moosekselle: Â»HeitÃ¤ sauvasi!Â» Ja katso, se nieli kaiken, minkÃ¤ he olivat loihtineet esiin.

118. Siten ilmaisi totuus itsensÃ¤, ja kaikki, mitÃ¤ he tekivÃ¤t, meni tyhjiin.

119. Ja he tulivat siinÃ¤ paikassa voitetuiksi ja perÃ¤ytyivÃ¤t masentuneina.

120. Ja noidat lankesivat maahan

121. huudahtaen: Â»Me uskomme maailmojen Herraan,

122. Mooseksen ja Aaronin Herraan.Â»

123. Silloin sanoi Farao: Â»Uskotteko hÃ¤neen ennenkuin MinÃ¤ annan teille luvan? Katso, tÃ¤llaisenko juonen olette keksineet kaupunkia vastaan karkoittaaksenne sen asukkaat. Mutta te saatte vielÃ¤ kokea!

124. Totisesti hakkautan poikki kÃ¤tenne ja jalkanne, toisen toiselta puolelta; senjÃ¤lkeen naulitsen teidÃ¤t kaikki riippumaan.Â»

125. He sanoivat: Â»Nyt on meidÃ¤n totisesti palattava Herramme luo.

126. SinÃ¤ purat vihaasi meitÃ¤ vastaan vain siksi, ettÃ¤ me uskomme Herramme tunnusmerkkeihin, kun ne meille lÃ¤hetettiin. Herra! TÃ¤ytÃ¤ meidÃ¤t kÃ¤rsivÃ¤llisyydellÃ¤ ja auta meitÃ¤ kuolemaan Sinulle alistuneina (muslimeina).Â»

127. Ja Faraon kansan pÃ¤Ã¤llikÃ¶t sanoivat: Â»Sallitko sinÃ¤ Mooseksen ja hÃ¤nen kansansa aikaansaada maassa turmelusta ja hylÃ¤tÃ¤ sinut ja sinun Jumalasi?Â» HÃ¤n sanoi: Â»Me surmaamme heidÃ¤n poikansa ja annamme heidÃ¤n tyttÃ¤riensÃ¤ elÃ¤Ã¤; katso, meillÃ¤ on oleva valta heidÃ¤n ylitseen.Â»

128. Ja Mooses sanoi kansalleen: Â»Huutakaa Jumalaa avuksenne ja olkaa lujia; katso, Jumalan on maa; HÃ¤n antaa sen perinnÃ¶ksi niille orjistaan, joille tahtoo, ja hyvÃ¤ loppu kuuluu niille, jotka pysyvÃ¤t (HÃ¤nelle) uskollisina.Â»

129. He vastasivat: Â»Me kÃ¤rsimme vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ennenkuin tulit luoksemme ja samoin tulosi jÃ¤lkeenÂ». HÃ¤n sanoi: Â»EhkÃ¤ Herranne hÃ¤vittÃ¤Ã¤ vihollisenne ja tekee teidÃ¤t hÃ¤nen seuraajiksensa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, sillÃ¤ hÃ¤n haluaa nÃ¤hdÃ¤, kuinka te kÃ¤yttÃ¤ydytte.Â»

130. Olemmehan rangaissut Faraon kansaa nÃ¤lkÃ¤vuosilla ja hedelmien menetyksellÃ¤, jotta se ottaisi varoituksesta vaarin.

131. Ja kun jotakin hyvÃ¤Ã¤ tuli heidÃ¤n osakseen, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤hÃ¤n kuuluikin meille.Â» Mutta kun paha kohtasi heitÃ¤, tyÃ¶nsivÃ¤t he syyn Mooseksen ja hÃ¤nen kannattajiensa niskoille. Mutta eikÃ¶ heidÃ¤n kohtalonsa riippunut vain Jumalasta? Kuitenkaan ei suurin osa heistÃ¤ sitÃ¤ tajunnut.

132. Ja he sanoivat (Moosekselle): Â»NÃ¤ytÃ¤ mikÃ¤ tunnusmerkki tahansa lumotaksesi meidÃ¤t, emme me kuitenkaan usko sinuun.Â»

133. Silloin lÃ¤hetimme Me heille vedenpaisumuksen, heinÃ¤sirkkoja, syÃ¶pÃ¤lÃ¤isiÃ¤, sammakoita ja verta; koko sarjan selviÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤mme, mutta syntinen kansa paisui ylpeydessÃ¤Ã¤n.

134. Ja aina kun vaiva kohtasi heitÃ¤, sanoivat he: Â»Mooses, rukoile puolestamme Herraasi, koska HÃ¤n on tehnyt liiton kanssasi. Katso, jos poistat tÃ¤mÃ¤n vaivan, niin uskomme sinuun ja totisesti pÃ¤Ã¤stÃ¤mme Israelin lapset menemÃ¤Ã¤n kanssasi.Â»

135. Mutta niin pian kuin Me olimme vapauttanut heidÃ¤t vaivasta ja heille pantu mÃ¤Ã¤rÃ¤aika oli mennyt umpeen, rikkoivat he lupauksensa.

136. Silloin langetimme Me tuomion heille ja hukutimme heidÃ¤t veteen, koska he vÃ¤ittivÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi ja ylenkatsoivat ne.

137. Ja kansalle, jota he nÃ¶yryyttivÃ¤t, annoimme Me perinnÃ¶ksi sekÃ¤ itÃ¤iset ettÃ¤ lÃ¤ntiset rajamaat, maan, jonka olimme siunannut; ja niin tÃ¤yttyi Herrasi ihana sana Israelin lasten suhteen, siksi ettÃ¤ he kestivÃ¤t lujina. Ja Me hÃ¤vitimme Faraon ja hÃ¤nen kansansa tyÃ¶t ja rakennukset.

138. Ja Me johdimme Israelin lapset meren halki, ja he tulivat erÃ¤Ã¤n kansan luo, joka palveli epÃ¤jumaliaan. He sanoivat: Â»Mooses, tee meille jumala, heidÃ¤n jumaliensa kaltainen.Â» HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti olette te kansa, joka harhoihin mieltyy.Â»

139. Katso, perikatoon on joutuva kaikki, johon nuo turvaavat, ja turhuutta ovat heidÃ¤n tekonsa.

140. HÃ¤n sanoi: Â»TeillekÃ¶ etsisin toista jumalaa kuin Jumalan, joka teidÃ¤t korotti maailman kansojen yli?Â»

141. Ja (muistakaa) kuinka Me pelastimme teidÃ¤t Faraon kansan kÃ¤sistÃ¤; he rÃ¤Ã¤kkÃ¤sivÃ¤t teitÃ¤ hirveimmÃ¤llÃ¤ tavalla, surmasivat poikanne, jÃ¤ttÃ¤en tyttÃ¤renne elÃ¤mÃ¤Ã¤n. Totisesti oli tÃ¤mÃ¤ raskas koettelemus Herraltanne.

142. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme Mooseksen kolmeksikymmeneksi vuorokaudeksi yksinÃ¤isyyteen ja lisÃ¤simme niitÃ¤ kymmenellÃ¤, niin ettÃ¤ hÃ¤nen Herransa mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤ aika oli neljÃ¤kymmentÃ¤ vuorokautta. Ja Mooses sanoi veljelleen Aaronille: Â»Ole sijaisenani kansani keskuudessa! Tee, mikÃ¤ oikein on, Ã¤lÃ¤kÃ¤ antaudu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in tielle!Â»

143. Ja kun Mooses tuli MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤mme paikkaan ja hÃ¤nen Herransa puhutteli hÃ¤ntÃ¤, sanoi hÃ¤n: Â»Herrani, ilmesty minulle, jotta saisin katsella Sinua!Â» Herra vastasi: Â»Et kykene katselemaan Minua; mutta katsele vuorta, ja jos se seisoo lujana paikallaan, saat sinÃ¤ nÃ¤hdÃ¤ minutÂ», ja kun hÃ¤nen Herransa peitti vuoren kirkkaudellaan, raukesi se hajalleen, ja Mooses lankesi pyÃ¶rtyneenÃ¤ maahan. Tultuaan tajuihinsa sanoi hÃ¤n: Â»Ylistys olkoon Sinulle! Katuen kÃ¤Ã¤nnyn puoleesi ja olen ensimmÃ¤inen oikeauskoisista.Â»

144. HÃ¤n vastasi: Â»Mooses, katso, sinulle antamillani ilmoituksilla ja sanomilla olen valinnut sinut ennen kaikkia ihmisiÃ¤. Ota vastaan, minkÃ¤ olen sinulle antanut, ja ole kiitollinen!Â»

145. Ja Me kirjoitimme hÃ¤nelle lauluihin kaikki varteen otettavat asiat sekÃ¤ kaikki selitykset sanoen: Â»PidÃ¤ nÃ¤mÃ¤ lujasti ja kÃ¤ske kansaasi valitsemaan paras! Pian Me nÃ¤ytÃ¤mme Sinulle jumalattomain osan.Â»

146. Olen kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤ pois tunnusmerkeistÃ¤ni ne, jotka aiheetta ylpeilevÃ¤t maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; vaikka he nÃ¤kisivÃ¤t kaikki mahdolliset tunnusmerkit, eivÃ¤t he usko niihin, ja jos he saavat nÃ¤hdÃ¤ vanhurskauden tien, eivÃ¤t he omaksu sitÃ¤, mutta jos he nÃ¤kevÃ¤t harhatien, ottavat he sen omakseen. Ja nÃ¤in siksi, ettÃ¤ he pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme vaiheena ja ylenkatsovat ne.

147. Jotka valheeksi vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t MeidÃ¤n tunnusmerkkimme ja iankaikkisen elÃ¤mÃ¤n, heidÃ¤n tyÃ¶nsÃ¤ raukeavat tyhjiin. Palkittaisiinko heitÃ¤ toisin kuin tekojensa mukaan?

148. Ja Mooseksen kansa, hÃ¤nen poissaolonsa aikana, teki koristuksistaan itselleen (epÃ¤jumalakseen) vasikan, joka ammui. EikÃ¶ heidÃ¤n mieleensÃ¤ johtunut, ettei se osannut puhua heille eikÃ¤ johtaa heitÃ¤ (oikein) vaeltamaan. He omaksuivat sen ja tulivat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶iksi.

149. Mutta kun he kavahtivat ja huomasivat eksyneensÃ¤, sanoivat he: Â»Ellei Herramme armahda meitÃ¤ ja anna meille anteeksi, olemme totisesti kadotuksen omat.Â»

150. Ja tullessaan vihaisena ja murheellisella kansansa luo Mooses sanoi: Â»Kuinka kurjaa onkaan se, mihin poissaollessani ryhdyitte! PyrittekÃ¶ sivuuttamaan Herranne kÃ¤skyjÃ¤?Â» Ja hÃ¤n paiskasi taulut kÃ¤sistÃ¤Ã¤n, tarttui veljensÃ¤ pÃ¤Ã¤hÃ¤n ja tempasi hÃ¤net puoleensa. TÃ¤mÃ¤ (Aaron) sanoi: Â»Ã„itini poika, katso, kansa vÃ¤heksyi minun mahtini ja oli vÃ¤hÃ¤llÃ¤ surmata minut. Siksi Ã¤lÃ¤ anna vihollisten iloita onnettomuudestani Ã¤lÃ¤kÃ¤ tyÃ¶nnÃ¤ minua vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itten joukkoon.Â»

151. HÃ¤n sanoi: Â»Herrani, anna anteeksi minulle ja veljelleni ja sulje meidÃ¤t laupeuteesi; sillÃ¤ sinÃ¤ olet armeliain armahtavien joukossa.Â»

152. (Herra sanoi): Â»NiitÃ¤, jotka tekivÃ¤t itselleen vasikan, kohtaa totisesti heidÃ¤n Herransa viha ja kurjuus maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Siten palkitsemme ne, jotka (valheita) sepittÃ¤vÃ¤t.

153. Mutta jos ne, jotka pahaa tekevÃ¤t, kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t ja tulevat uskoon, on sinun Herrasi totisesti jÃ¤lkeenpÃ¤in anteeksiantava ja armelias.

154. Kun Mooseksen viha oli lauhtunut, otti hÃ¤n maasta taulut, joihin oli piirretty johdatuksen ja armon sanat niille, jotka Her~ raansa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t.

155. Ja Mooses valitsi seitsemÃ¤nkymmentÃ¤ miestÃ¤ kansastaan MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤ksemme ajaksi, ja kun maanjÃ¤ristys yllÃ¤tti heidÃ¤t, hÃ¤n sanoi: Â»Herra, jos niin olisit tahtonut, olisit voinut jo aikaa sitten surmata heidÃ¤t ja minutkin. Surmaisitko nyt meidÃ¤t sen tÃ¤hden, mitÃ¤ hullut joukossamme ovat tehneet? Jumalani! heidÃ¤n toimensa tahtoasi vastaan on sinun puoleltasi vain koettelemus, jolla saatat harhaan kenet tahdot ja johdatat kenet tahdot. Olet Suojelijamme; anna meille anteeksi ja armahda meitÃ¤. SinÃ¤, joka olet paras kaikista armahtajista!

156. Ja anna meille kÃ¤sky kaikkeen hyvÃ¤Ã¤n tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤; katso, luoksesi olemme me palanneet ja nÃ¤yttÃ¤mÃ¤si oikean tien omistimme.Â» HÃ¤n vastasi: Â»Kuritukseni kohtaa ketÃ¤ tahdon, mutta laupeuteni voittaa kaiken; sen mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤n ohjeeksi niille, jotka hurskautta harjoittavat ja antavat almuja, sekÃ¤ niille, jotka uskovat tunnusmerkkeihimmeÂ»,

157. niille, jotka seuraavat tÃ¤tÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, oppimatonta profeettaa, josta he lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t kuvauksen Toorassa ja Evankeliumissa. HÃ¤n tulee vaatimaan heiltÃ¤ hyviÃ¤ tekoja ja kieltÃ¤mÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyden, sallimaan heille mikÃ¤ puhdasta on ja kieltÃ¤mÃ¤Ã¤n saastaisen; hÃ¤n on vapauttava heidÃ¤t kuormasta ja kahleista, joihin heidÃ¤t on kytketty. Jotka uskovat

hÃ¤neen, kunnioittavat ja auttavat hÃ¤ntÃ¤ sekÃ¤ seuraavat sitÃ¤ valoa, joka on lÃ¤hetetty hÃ¤nen mukanaan, ne ovat onnellisia.

158. Sano: Â»Ihmissuku! Olen totisesti Jumalan lÃ¤hettilÃ¤s teille kaikille, taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; HÃ¤nen, jonka on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman. Uskokaa siis Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤, oppimattomaan profeettaan, joka uskoo Jumalaan ja HÃ¤nen sanoihinsa, ja seuratkaa HÃ¤ntÃ¤, jotta tulisitte oikealle tielle!Â»

159. Mooseksen kansan keskuudessa on joukko, joka johtaa (muita)totuudessa ja sen mukaan jakaa oikeutta.

160. Me olemme jakanut heidÃ¤t kahteentoista heimoon ja ryhmÃ¤Ã¤n. Ja Me annoimme Moosekselle seuraavan ilmestyksen hÃ¤nen pyytÃ¤essÃ¤Ã¤n vettÃ¤ kansalleen: Â»Iske sauvallasi kallioon!Â» Silloin kaksitoista lÃ¤hdettÃ¤ pulppusi siitÃ¤ esille; jokainen heimo lÃ¶ysi vedensaantipaikkansa. Ja Me annoimme pilven varjostaa heitÃ¤ ja lÃ¤hetimme heille ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ mannaa ja viiriÃ¤isiÃ¤. - Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, minkÃ¤ olemme teille suonut!Â» EmmekÃ¤ Me tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan he tekivÃ¤t sitÃ¤ itselleen.

161. Ja kun heille sanottiin: Â»Asukaa tÃ¤ssÃ¤ kaupungissa ja ottakaa siitÃ¤ ravintonne, minkÃ¤ haluatte, sanokaa: Hittatun (syntien pÃ¤Ã¤stÃ¶) ja astukaa sisÃ¤Ã¤n portista kumartaen, niin annamme anteeksi pahuutenne ja enennÃ¤mme armomme niille, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.Â»

162. Silloin vÃ¤Ã¤ryydentekijÃ¤t heidÃ¤n joukossaan vÃ¤Ã¤nsivÃ¤t tÃ¤mÃ¤n sanan toiseksi, jota heille ei oltu sanottu. Siksi lÃ¤hetimme heille rangaistuksen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, ettÃ¤ he vÃ¤Ã¤rin tekivÃ¤t.

163. Ja kysele heiltÃ¤, Muhammed, kaupungista, joka oli meren rannalla, silloin kun he rikkoivat sapatin; sillÃ¤ sapattipÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤n kalansa tulivat parvittain veden pintaan heidÃ¤n luokseen, mutta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he eivÃ¤t sapattia viettÃ¤neet, ne eivÃ¤t tulleet. Niin koettelimme Me heitÃ¤ sen vuoksi, ettÃ¤ he olivat tottelemattomia.

164. Ja kun erÃ¤s ryhmÃ¤ heistÃ¤ sanoi: Â»Miksi varoitatte te ihmisiÃ¤, jotka Jumala aikoo hukuttaa tai joille HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ ankaran vitsauksen?Â» he vastasivat: Â»VÃ¤lttyÃ¤ksemme Herranne soimauksilta ja jotta he karttaisivat pahaa.Â»

165. Ja kun he unohtivat saamansa varoitukset, pelastimme Me ne, jotka kielsivÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyden, ja kuritimme vÃ¤Ã¤ryydentekijÃ¶itÃ¤ ankaralla vitsauksella heidÃ¤n jumalattomuutensa tÃ¤hden.

166. Ja heidÃ¤n kerskuessaan teoista, jotka heiltÃ¤ olivat kielletyt, sanoimme Me heille: Â»Muuttukaa inhottaviksi apinoiksi!Â»

167. Ja (muistele), miten sinun Herrasi ilmoitti heille, ettÃ¤ HÃ¤n aikoi aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti lÃ¤hettÃ¤Ã¤ heille (kurittajia), jotka rasittavat heitÃ¤ mitÃ¤ pahimmilla vaivoilla. Sinun Herrasi on totisesti nopea rankaisemaan, mutta HÃ¤n on myÃ¶s armahtavainen ja laupias.

168. Ja Me jaoimme heidÃ¤t eri ryhmiksi maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. HeidÃ¤n joukossaan on vanhurskaita ja on sellaisia, jotka ovat kaukana hyvÃ¤stÃ¤, ja Me koettelimme heitÃ¤ sekÃ¤ hyvÃ¤llÃ¤ ettÃ¤ huonolla (onnella), jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t (luoksemme).

169. HeitÃ¤ seurasivat heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤, jotka perivÃ¤t PyhÃ¤n kirjoituksen; he kÃ¤vivÃ¤t kÃ¤siksi tÃ¤mÃ¤n maailman hyvÃ¤Ã¤n sanoen: Â»KyllÃ¤ se suodaan meille anteeksiÂ», ja jos taaskin sattui samanlaatuista hyvÃ¤Ã¤ heidÃ¤n kohdalleen, tarttuivat he siihen. EikÃ¶ kirjoituksen liitto velvoittanut heitÃ¤ puhumaan Jumalasta ainoastaan sitÃ¤, mikÃ¤ on totuutta? Ja he ovat lukeneet, mitÃ¤ siinÃ¤ on kirjoitettuna! Mutta tulevan elÃ¤mÃ¤n asumus on kuitenkin parempi Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille; eikÃ¶ teillÃ¤ tosiaankaan ole ymmÃ¤rrystÃ¤?

170. On niitÃ¤, jotka pysyvÃ¤t lujasti kiinni kirjoituksessa ja harjoittavat hartautta; totisesti emme tuhlaa pois niiden palkkaa,jotka hyvÃ¤Ã¤,rakentavat.

171. Ja kun hajoitimme vuoren heidÃ¤n ylÃ¤puolellaan, aivan kuin se olisi ollut pilvi, ja he luulivat sen luhistuvan heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen (Me sanoimme): Â»Ottakaa vastaan, ja pysykÃ¤Ã¤ lujasti siinÃ¤, minkÃ¤ olemme teille voimassamme antanut, ja ajatelkaa sen sisÃ¤llystÃ¤, jotta karttaisitte pahaa.Â»

172. Ja kun sinun Herrasi herÃ¤tti ihmisen (Aadamin) lasten lanteista jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤ heille ja haastoi heidÃ¤t todistamaan itseÃ¤Ã¤n vastaan (sanoen): Â»EnkÃ¶ ole Herranne?Â» he vastasivat: Â»KyllÃ¤, me olemme sen todistajiaÂ», niin tarkoitti tÃ¤mÃ¤ sitÃ¤, ettette te ylÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤ voisi sanoa: Â»Me olimme totisesti tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ tÃ¤stÃ¤Â»

173. tai ettette voisi sanoa: Â»Ã„itimme ja isÃ¤mme ennen meitÃ¤ kumarsivat muita Jumalan rinnalla, ja olemme vain heidÃ¤n

jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤Ã¤n. HÃ¤vitÃ¤tkÃ¶ meidÃ¤t sen tÃ¤hden, mitÃ¤ harhain palvojat tekivÃ¤t?Â»

174. TÃ¤llÃ¤ tavoin selvitÃ¤mme Me tunnusmerkkimme, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t (puoleemme).

175. Lue heille tarina ihmisistÃ¤, joille Me annoimme tunnusmerkkimme ja jotka tyÃ¶nsivÃ¤t ne luotaan. Ja saatana saavutti heidÃ¤t, ja heistÃ¤ tuli sellaisia, joiden tie vie harhaan.

176. Ja jos olisimme tahtonut, olisimme Me totisesti korottanut hÃ¤net niillÃ¤ (tunnusmerkeillÃ¤mme), mutta hÃ¤n kiintyi maallisiin ja seurasi himojaan. HÃ¤n kÃ¤yttÃ¤ytyi kuin koira: jos kÃ¤yt sitÃ¤ kohti, pursuu sen kieli ulos suusta, ja jos jÃ¤tÃ¤t sen rauhaan, pursuu sen kieli suusta. NÃ¤in on laita myÃ¶s ihmisten, jotka vÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheeksi; kerro heille siksi tÃ¤mÃ¤ kertomus, jotta he ajattelisivat.

177. Kurja on niiden ihmisten laita, jotka pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkejÃ¤mme vaiheena ja tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ sieluilleen.

178. Se, jota Jumala johdattaa, on kulkeva oikeata tietÃ¤, mutta ne, joiden HÃ¤n antaa joutua harhaan, ovat kadotuksen omat.

179. Ja totisesti olemme helvetin omiksi luonut joukon dzinnejÃ¤ ja ihmisiÃ¤. HeillÃ¤ on sydÃ¤met, joilla he eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤, heillÃ¤ on silmÃ¤t, joilla he eivÃ¤t nÃ¤e, ja heillÃ¤ on korvat, joilla he eivÃ¤t kuule; he ovat karjan kaltaisia, ei, he kulkevat vielÃ¤ pahemmin harhaan; he ovat vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

180. Ja Jumalan ovat kaikkein jaloimmat nimet (ominaisuudet). SentÃ¤hden rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ niillÃ¤ ja karttakaa niitÃ¤, jotka vÃ¤Ã¤rinkÃ¤yttÃ¤vÃ¤t HÃ¤nen nimiÃ¤Ã¤n! KyllÃ¤ he saavat palkan ansioittensa mukaan.

181. Ja niiden keskuudessa, jotka olemme luonut, on joukko, joka johtaa ihmisiÃ¤ totuudessa ja sen mukaisesti jakaa oikeutta.

182. Mutta niitÃ¤, jotka pitÃ¤vÃ¤t tunnusmerkkimme valheena, kuljetamme Me pois askel askeleelta, tavalla, jota he eivÃ¤t havaitse.

183. Ja vaikka suvaitsenkin heitÃ¤, on Minun suunnitelmani horjumaton.

184. EivÃ¤tkÃ¶ he ymmÃ¤rrÃ¤, ettei heidÃ¤n kumppaninsa (Muhammed) suinkaan ole mieletÃ¶n; hÃ¤n on vain julkinen varoittaja.

185. EivÃ¤tkÃ¶ he ole tarkastelleet taivaitten ja maan hallintoa ja kaikkea, minkÃ¤ Jumala on luonut (ja huomanneet) ettÃ¤ heidÃ¤n aikansa jo lÃ¤henee loppuaan? Ja mihin sanomaan he tÃ¤mÃ¤n (Koraanin) jÃ¤lkeen aikovat uskoa?

186. SillÃ¤ niille, joiden Jumala antaa kulkea harhaan, ei ole opasta; ja HÃ¤n jÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t menehtymÃ¤Ã¤n uhmailuihinsa.

187. He kysyvÃ¤t sinulta hetkeÃ¤, jolloin se tapahtuu. Sano: Â»Sen tietÃ¤Ã¤ ainoastaan Jumala, ja HÃ¤n yksin on tekevÃ¤ aikanaan sen tunnetuksi. Raskaana se painaa taivasta ja maata; ja odottamatta on se yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤ teidÃ¤t. He kysyvÃ¤t sinulta aivan kuin sinÃ¤ sen tietÃ¤isit. Sano: Â»Jumala yksin sen tietÃ¤Ã¤; mutta enimmÃ¤t ihmiset eivÃ¤t tiedÃ¤ mitÃ¤Ã¤n.Â»

188. Sano: Â»Ei ole minun vallassani itse itseÃ¤ni hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ tai vahingoittaa, kaikki on Jumalan vallassa; mutta jos tuntisin salatun, ympÃ¤rÃ¶isin itseni hyvÃ¤llÃ¤, eikÃ¤ paha minuun ulottuisi. MinÃ¤ olen vain varoittaja ja ilosanoman saattaja uskovaisille.

189. HÃ¤n on luonut teidÃ¤t yhdestÃ¤ ainoasta ihmisestÃ¤, ja hÃ¤nestÃ¤ teki HÃ¤n hÃ¤nen vaimonsa, jotta hÃ¤n (mies) lÃ¶ytÃ¤isi hÃ¤nestÃ¤ virkistyksensÃ¤; ja kun hÃ¤n oli maannut vaimonsa, kantoi tÃ¤mÃ¤ kevyesti taakkansa ja liikkui vapaasti. Kun se tuli raskaaksi, rukoilivat he Jumalaa, Herraansa: Â»Jos annat meille terveen (lapsen), olemme me sinulle totisesti kiitollisia!Â»

190. Ja senjÃ¤lkeen kun HÃ¤n oli antanut heille terveen (lapsen), kumarsivat he toistakin (jumalia) HÃ¤nen rinnallaan hyvÃ¤n lahjan antajina. Mutta Jumala on paljon korkeampi, kuin mitÃ¤ he asettavat HÃ¤nen rinnalleen.

191. Asettaisivatko he HÃ¤nen rinnalleen sellaisia, jotka eivÃ¤t voi mitÃ¤Ã¤n luoda, kun ovat itsekin HÃ¤nen luomiaan

192. eivÃ¤tkÃ¤ voi heitÃ¤ auttaa, kun eivÃ¤t voi auttaa edes itseÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n?

193. Ja jos te kutsutte heitÃ¤ alistumaan johdatukseen, eivÃ¤t he seuraa teitÃ¤; on samantekevÃ¤Ã¤ teille, kutsutteko heitÃ¤ vai vaikenette.

194. Katso, ne, joita te palvelette Jumalan lisÃ¤ksi, ovat kaltaisianne orjia. Rukoilkaa siis heitÃ¤, ja vastatkoot he teille, jos tarkoitatte tÃ¤yttÃ¤ totta!

195. Onko heillÃ¤ (epÃ¤jumalilla) jalat kÃ¤vellÃ¤kseen? Tai onko heillÃ¤ kÃ¤det tarttuakseen? Tai onko heillÃ¤ silmÃ¤t nÃ¤hdÃ¤kseen tai korvat kuullakseen? Sano: Â»Rukoilkaa jumalanvertaisianne, punokaa juonenne minua vastaan Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ minua sÃ¤Ã¤stÃ¤kÃ¶.

196. Katso, minun liittolaisena on Jumala, HÃ¤n, joka on lÃ¤hettÃ¤nyt PyhÃ¤n kirjoituksen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤; HÃ¤n suojelee kaikkia vanhurskaita.

197. Mutta ne, joita te rukoilette HÃ¤nen vertaisinaan, eivÃ¤t voi auttaa teitÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ edes itseÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n.Â»

198. Ja jos te vaaditte heitÃ¤ seuraamaan johdatusta, eivÃ¤t he kuule, ja sinÃ¤ nÃ¤et heidÃ¤n tarkastelevan sinua nÃ¤kemÃ¤ttÃ¤ mitÃ¤Ã¤n. 199. Ole sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, vaadi kohtuutta ja karta ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤!

199. Ja jos te vaaditte heitÃ¤ seuraamaan johdatusta, eivÃ¤t he kuule, ja sinÃ¤ nÃ¤et heidÃ¤n tarkastelevan sinua nÃ¤kemÃ¤ttÃ¤ mitÃ¤Ã¤n. Ole sÃ¤Ã¤livÃ¤inen, vaadi kohtuutta ja karta ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤!

200. Ja kun joku Saatanan pistopuhe haavoittaa mieltÃ¤si, niin pakene Jumalan turviin! HÃ¤n on totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

201. Totisesti, kun hurskauden harjoittajia kohtaa joku Saatanan kiusaus, muistavat he (HÃ¤net), ja katso, silloin valkenee heille (johdatus).

202. HeidÃ¤n veljensÃ¤ viekoittelee hÃ¤n yhÃ¤ edemmÃ¤ksi harhaan eikÃ¤ hellitÃ¤.

203. Ja kun et tuo heille mitÃ¤Ã¤n tunnusmerkkiÃ¤, he sanovat: Â»Miksi et ole valinnut mitÃ¤Ã¤n?Â» Sano: Â»MinÃ¤ noudatan vain sitÃ¤, minkÃ¤ Herrani ilmoittaa minulle.Â» TÃ¤mÃ¤ on valkeus Herraltamme, johdatukseksi ja armonosoitukseksi uskovaisille.

204. Kun Koraania luetaan, kuunnelkaa tarkkaan ja olkaa vaiti, jotta saisitte armon osaksenne.

205. Ja rukoile Herraasi sielusi nÃ¶yryydessÃ¤ ja pelossa suuritta sanoitta sekÃ¤ aamuin ettÃ¤ illoin, Ã¤lÃ¤kÃ¤ ole penseÃ¤!

206. 2O6. Katso niitÃ¤, jotka ovat Herrasi luona; ei ylpeys saa heitÃ¤ lakkaamaan palvelemasta HÃ¤ntÃ¤, vaan he ylistÃ¤vÃ¤t HÃ¤ntÃ¤ ja kumartavat HÃ¤ntÃ¤.

QURAN (FINNISH)

8 - AL-ANFÃ‚L (Sotasaaliin suura)

1. He kysyvÃ¤t Sinulta sotasaalista; sano: Â»Sotasaalis kuuluu Jumalalle ja lÃ¤hettilÃ¤Ã¤lle.Â» PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja jÃ¤rjestÃ¤kÃ¤Ã¤ kaikki sovussa keskenÃ¤nne; ja totelkaa Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n, jos olette oikeauskoisia.

2. Ainoastaan ne ovat oikeauskoisia, joiden sydÃ¤met valtaa pelko Jumalan nimeÃ¤ lausuttaessa, joiden usko kasvaa, kun MeidÃ¤n tunnusmerkkimme heille luetaan, ja jotka turvaavat Herraansa.

3. Ne, jotka pysyvÃ¤t rukouksessa ja lahjoittavat muille siitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme heille suonut.

4. NÃ¤mÃ¤ ovat totisia oikeauskoisia. HeitÃ¤ varten on eri arvoasteet heidÃ¤n Herransa luona sekÃ¤ anteeksiantamus ja jalomielinen huolenpito.

5. (Ajattele esimerkiksi), kuinka Herrasi antoi sinun (Muhammedin) lÃ¤hteÃ¤ kotiseudultasi vakavaan tehtÃ¤vÃ¤Ã¤n; ja katso, osa uskovaisista oli totisesti haluton (seuraamaan).

6. He vÃ¤ittelivÃ¤t kanssasi (asian) totuudesta, senjÃ¤lkeen kun se oli selvÃ¤sti heille nÃ¤ytetty; aivan kuin olisi heitÃ¤ viety kuolemaan ja he olisivat siihen tuijottaneet.

7. Ja kuinka Jumala lupasi, ettÃ¤ toinen kahdesta (vihollisen) joukosta on oleva teidÃ¤n, ja te toivoitte, ettÃ¤ aseeton joukko lankeaisi teidÃ¤n osallenne, mutta Jumala tahtoi vahvistaa sanojensa totuuden ja hÃ¤vittÃ¤Ã¤ uskottomat viimeiseen mieheen

8. vahvistaakseen totuuden ja kumotakseen valheen, vaikkakaan se ei miellyttÃ¤isi syntisiÃ¤!

9. Ja kuinka teidÃ¤n huutaessanne apua Herraltanne HÃ¤n kuuli rukouksenne ja sanoi: Â»Totisesti autan teitÃ¤ tuhannella enkelillÃ¤ toinen toisensa jÃ¤lkeen.Â»

10. Ja tÃ¤mÃ¤n teki Jumala ainoastaan jotta se olisi ilosanoma teille ja jotta sydÃ¤menne rauhoittuisivat, sillÃ¤ apu tulee vain Jumalalta, katso, Jumala on mahtava ja viisas.

11. EntÃ¤ kun HÃ¤n antoi teidÃ¤n vaipua lyhyeen uneen, joka oli kuin HÃ¤nen lÃ¤hettÃ¤mÃ¤nsÃ¤ virkistys, ja lÃ¤hetti vettÃ¤ taivaasta puhdistaakseen teidÃ¤t, poistaakseen paholaisen saastutuksen teistÃ¤ ja vahvistaakseen sydÃ¤menne sekÃ¤ lujittaakseen askeleenne.

12. Muista, kuinka Herrasi julisti enkeleille: Â»Olen kanssanne; tukekaa siis niitÃ¤, jotka uskovat. TÃ¤ytÃ¤n pian uskottomien sydÃ¤met pelolla; silloin hakatkaa poikki heidÃ¤n kaulansa ja heidÃ¤n kaikki sormensa.Â»

13. Ja tÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ he niskoittelevat Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n vastaan, sillÃ¤ jos joku niskoittelee Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n vastaan, on Jumala totisesti ankara rangaistessaan.

14. TÃ¤ssÃ¤ on rangaistus teille; maistakaa sitÃ¤ siis! Uskottomia varten on tulen tuska.

15. Te, jotka uskotte. kun kohtaatte uskottomia taistelutantereella, Ã¤lkÃ¤Ã¤ kÃ¤Ã¤ntÃ¤kÃ¶ heille selkÃ¤Ã¤nne.

16. SillÃ¤ se, joka sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ heille selkÃ¤nsÃ¤, paitsi sotaliikkeen yhteydessÃ¤ tai yhtyessÃ¤Ã¤n omiensa ryhmÃ¤Ã¤n, vetÃ¤Ã¤ totisesti pÃ¤Ã¤llensÃ¤ Jumalan vihan; hÃ¤nen olinpaikakseen tulee helvetti, ja kurjaa on joutua sinne.

17. Ette te (muslimit) surmanneet heitÃ¤, vaan Jumala heidÃ¤t surmasi; etkÃ¤ sinÃ¤ (Muhammed) ampunut, kun joustasi kÃ¤ytit, vaan Jumala ampui, sillÃ¤ hÃ¤n halusi koetella oikeauskoisia suosiollaan. Jumala on totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

18. Niin on laita; Jumala uskottomien juonet herpaisee.

19. (Uskottomat!) Jos te toivotte ratkaisua, niin totisesti on tuomio jo langennut, mutta jos luovutte vastustuksestanne, on se teille

parempi. Mutta jos kuitenkin palaatte (sotajalalle), palaamme Mekin. Ja teidÃ¤n sotajoukkonne ei auta teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, miten lukuisa se lieneekin. Jumala on totisesti oikeauskoisten kanssa.

20. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ luopuko hÃ¤nestÃ¤, koska kuulette hÃ¤nen puhuvan.

21. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ olko niiden kaltaisia, jotka sanovat: Â»Me kuuntelemmeÂ», vaikkeivat kuuntelekaan.

22. Katso, kaikista elollisista kurjimpia ovat Jumalan silmissÃ¤ ne kuurot ja mykÃ¤t, jotka eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤.

23. Ja jos Jumala olisi huomannut heissÃ¤ jotakin hyvÃ¤Ã¤, totisesti HÃ¤n olisi antanut heille kuulon. Mutta jos HÃ¤n olisi antanut heidÃ¤n kuulla, kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t he pois, sillÃ¤ he ovat penseitÃ¤.

24. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n, kun HÃ¤n kutsuu teitÃ¤ sen Ã¤Ã¤reen, mikÃ¤ teidÃ¤t elÃ¤viksi tekee, ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala hiipii ihmisen ja hÃ¤nen sydÃ¤mensÃ¤ vÃ¤liin ja ettÃ¤ te tulette kokoontumaan HÃ¤nen luoksensa.

25. Ja kavahtakaa kapinoimista; sen rangaistus ei kohtaa vain vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤ joukossanne, ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on ankara selvittelyissÃ¤Ã¤n!

26. Ja muistakaa, ettÃ¤ kun olitte harvalukuisia ja halveksittuja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja pelkÃ¤sitte, ettÃ¤ ihmiset raivaisivat teidÃ¤t tieltÃ¤Ã¤n, silloin HÃ¤n antoi teille suojan ja vahvisti teitÃ¤ avullaan sekÃ¤ varusti teidÃ¤t hyvillÃ¤ antimillaan, jotta olisitte kiitolliset!

27. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ loukatko Jumalaa ja lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ pettÃ¤kÃ¶ sanaanne tietoisesti.

28. Ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ rikkautenne ja lapsenne ovat Teille koetus, ja ettÃ¤ suuri palkinto odottaa Jumalan luona!

29. Te, jotka uskotte, jos pelkÃ¤Ã¤tte Jumalaa, antaa HÃ¤n teille kyvyn tuntea oikean ja vÃ¤Ã¤rÃ¤n, sovittaa pahat tekonne ja antaa teille anteeksi; Jumala on rajaton runsaudessaan.

30. EntÃ¤ kun uskottomat vehkeilivÃ¤t sinua vastaan, aikoen vangita sinut tai surmata sinut tai karkoittaa sinut! He tekivÃ¤t suunnitelmiaan, mutta Jumala teki omiaan, ja Jumala on paras suunnittelija.

31. Ja kun heille luetaan tunnusmerkkejÃ¤mme, sanovat he: Â»Olemme jo kylliksi kuulleet; jos tahtoisimme, voisimme loihtia samanlaisia; nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t ole muuta kuin vanhan ajan taruja.Â»

32. EntÃ¤ kun he sanoivat: Â»Jumala, jos tÃ¤mÃ¤ on sinun lÃ¤hettÃ¤mÃ¤si totuus, niin anna kivien sataa taivaasta pÃ¤Ã¤llemme tai koettele meitÃ¤ tuskallisella rangaistuksella!Â»

33. Mutta Jumala ei tahtonut rangaista heitÃ¤ sinun ollessasi heidÃ¤n joukossaan; eikÃ¤ HÃ¤n tahtonut heitÃ¤ rangaista senkÃ¤Ã¤n vuoksi, ettÃ¤ he pyytelivÃ¤t HÃ¤neltÃ¤ anteeksi.

34. Ei kuitenkaan ole syytÃ¤ Jumalan olla heitÃ¤ rankaisematta, sillÃ¤ he estÃ¤vÃ¤t uskovaisia kÃ¤ymÃ¤stÃ¤ pyhÃ¤ssÃ¤ moskeijassa olematta itse sen vartijoita. Sen vartijoita ovat ainoastaan hurskaat. Kuitenkaan ei suurin osa heistÃ¤ sitÃ¤ tiedÃ¤.

35. Ja heidÃ¤n rukouksensa temppelin liepeillÃ¤ ei ole muuta kuin viheltÃ¤mistÃ¤ ja kÃ¤sien pauketta. Siksi maistakaa tuskaa uskottomuutenne tÃ¤hden!

36. EpÃ¤uskoiset kuluttavat varojaan kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤Ã¤kseen ihmisiÃ¤ pois Jumalan tieltÃ¤. He kuluttakoot, jÃ¤lkeenpÃ¤in saavat he katua, ja lopuksi heidÃ¤t voitetaan.Ja ne, jotka eivÃ¤t usko, kootaan helvettiin,

37. ettÃ¤ Jumala voisi erottaa saastaiset puhtaista ja asettaa saastaiset pÃ¤Ã¤llekkÃ¤in; HÃ¤n kokoaa heidÃ¤t kasaan ja heittÃ¤Ã¤ helvettiin. NÃ¤mÃ¤ ovat kadotukseen tuomittuja.

38. Sano niille, jotka eivÃ¤t usko, ettÃ¤ jos he herkeÃ¤vÃ¤t epÃ¤uskostaan, annetaan heille heidÃ¤n entiset tekonsa anteeksi, mutta jos lankeavat uudelleen, niin on entisten rangaistus heidÃ¤n silmiensÃ¤ edessÃ¤.

39. Ja taistelkaa heitÃ¤ vastaan, kunnes kaikki kiusaukset taukoavat ja kunnes Jumalan tuomiota noudatetaan kaikessa. Mutta jos he taas mielensÃ¤ muuttavat, kyllÃ¤ Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

40. Ja jos he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t teille selkÃ¤nsÃ¤, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on suojelijanne, paras liittolaisenne ja auttajanne.

41. Ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ hankkimastanne sotasaaliista kuuluu viides osa Jumalalle, toisin sanoen HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤lleen ja tÃ¤mÃ¤n lÃ¤hiomaisille, orvoille, kÃ¶yhille ja vaeltajille, jos uskotte Jumalaan ja siihen, minkÃ¤ lÃ¤hetimme palvelijallemme ratkaisun pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin molemmat sotajoukot kohtasivat toisensa. Jumalan on totisesti kaikki mahti.

42. Muistakaa, miten te olitte tÃ¤mÃ¤npuoleisella rinteellÃ¤ ja he tuonpuoleisella ja karavaani oli alapuolellanne. Ja jos te olisitte solmineet taistelusopimuksen, olisitte te varmaan rikkoneet vÃ¤lipuheen; mutta asia oli toisin, jotta Jumala saattoi toteuttaa sen, mikÃ¤ oli tapahtuva, jotta sillÃ¤, joka menetti henkensÃ¤, olisi menehtyessÃ¤Ã¤n selvÃ¤ todistus edessÃ¤Ã¤n, ja jotta se, joka jÃ¤i elÃ¤mÃ¤Ã¤n, elÃ¤isi selvÃ¤n todistuksen perusteella; Jumala on, toden totta, kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

43. Muistakaa, miten Jumala unessa antoi heidÃ¤n (vastustajain) sinusta nÃ¤yttÃ¤Ã¤ harvalukuisilta. SillÃ¤ jos HÃ¤n olisi antanut sinun nÃ¤hdÃ¤ heidÃ¤t lukuisiksi, vÃ¤kesi olisi varmasti masentunut, ja te olisitte riidelleet asiasta keskenÃ¤nne; mutta Jumala varjeli teidÃ¤t. HÃ¤n tuntee totisesti sydÃ¤nten sisimmÃ¤t aivoitukset.

44. Ja kun te iskitte yhteen, HÃ¤n antoi heidÃ¤n teidÃ¤n silmissÃ¤nne nÃ¤yttÃ¤Ã¤ vÃ¤hÃ¤lukuisilta ja teki teidÃ¤t harvalukuisiksi heidÃ¤n silmissÃ¤Ã¤n, jotta Jumala toteuttaisi asian, jonka tuli tapahtua. Ja Jumalan luo palaa kaikki olevainen.

45. Te uskovaiset, kun te kohtaatte sotajoukon, olkaa lujia ja rukoilkaa alati Jumalaa, jotta menestyisitte.

46. Ja totelkaa Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kiistelkÃ¶, jotta ette lannistuisi ja menettÃ¤isi sisuanne, vaan olkaa itsepintaiset; Jumala on totisesti sitkeiden puolella.

47. Ã„lkÃ¤Ã¤ olko niitten kaltaisia, jotka kerskaten lÃ¤htivÃ¤t liikkeelle asunnoistaan, jotta ihmiset heidÃ¤t nÃ¤kisivÃ¤t ja he saisivat muut luopumaan Jumalan retkestÃ¤; Jumala piirittÃ¤Ã¤ heidÃ¤n tekonsa.

48. EntÃ¤ kun pahahenki nÃ¤ytti heille heidÃ¤n tekonsa kelpo teoiksi ja sanoi: Â»YksikÃ¤Ã¤n ihminen ei ole voittava teitÃ¤ tÃ¤nÃ¤Ã¤n, ja minÃ¤ olen teidÃ¤n liittolaisenne.Â» Mutta kun molemmat sotajoukot nÃ¤kivÃ¤t toisensa vastatusten, teki hÃ¤n (pahahenki) tÃ¤yskÃ¤Ã¤nnÃ¶ksen ja sanoi: Â»Pysyn totisesti erossa teistÃ¤, sillÃ¤ minÃ¤ nÃ¤en, mitÃ¤ te ette nÃ¤e. Totisesti saa Jumala minut pelkÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤n, sillÃ¤ Jumala on ankara rankaisija.Â»

49. Muistakaa, kuinka tekopyhÃ¤t ja sydÃ¤meltÃ¤Ã¤n sairaat sanoivat: Â»HeidÃ¤n uskontonsa on pettÃ¤nyt heidÃ¤t (muslimit).Â» Mutta jos joku turvaa Jumalaan, on Jumala totisesti mahtava ja viisas.

50. Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤ heidÃ¤t, kun enkelit antavat uskottomille tÃ¤yden ansion mukaan. Kuinka he lyÃ¶vÃ¤t heitÃ¤ kasvoihin ja selkÃ¤Ã¤n ja sanovat: Â»Maistakaa polttavaa tuskaa!

51. Ja tÃ¤mÃ¤ on kÃ¤sienne tÃ¶itten ansiosta ja siksi, ettÃ¤ Jumala jakaa palvelijoineen tÃ¤yttÃ¤ oikeutta.Â»

52. Samoin kÃ¤vi Faraon kansalle ja heidÃ¤n edeltÃ¤jilleen, jotka kielsivÃ¤t Jumalan tunnusmerkit: Jumala kÃ¤vi heihin kÃ¤siksi heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden; katso, Jumala on totisesti vÃ¤kevÃ¤ ja ankara rangaistessaan.

53. Ja tÃ¤mÃ¤ siksi, ettÃ¤ Jumala ei peruuta armoa, jolla HÃ¤n on joitakuita ihmisiÃ¤ siunannut, ennenkuin nÃ¤mÃ¤ luopuvat siitÃ¤, mikÃ¤ on heidÃ¤n omissa sydÃ¤missÃ¤Ã¤n. Ja siksi, ettÃ¤ Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

54. Samoin kÃ¤vi Faraon kansalle ja niille, jotka vÃ¤ittivÃ¤t Herransa tunnusmerkit valheeksi ennen heitÃ¤. Me hÃ¤vitimme heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden ja me hukutimme Faraon kansan, sillÃ¤ kaikki olivat vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

55. Katso, kurjimmat elolliset olennot ovat Jumalan silmissÃ¤ epÃ¤uskoon kÃ¤Ã¤ntyneet, nuo, jotka eivÃ¤t uskoa tahdo.

56. Niihin kuuluvat nekin, jotka tekivÃ¤t kanssasi sopimuksen ja sitten rikkoivat sopimuksensa joka kerta, eivÃ¤tkÃ¤ mitÃ¤Ã¤n kunnioita.

57. Jos saat heidÃ¤t sodassa vangiksi, tee heistÃ¤ varoittava esimerkki, jotta heidÃ¤n seuraajansa ottaisivat varoituksesta vaarin.

58. Ja jos pelkÃ¤Ã¤t petosta jonkun kansan puolelta, niin heitÃ¤ heille takaisin sopimuksensa samalla tavalla. Katso, Jumala ei rakasta petollisia.

59. Ã„lÃ¤kÃ¤ salli uskottomien ajatella pÃ¤Ã¤sevÃ¤nsÃ¤ voitolle. EivÃ¤t he osaansa vÃ¤ltÃ¤.

60. Ja varustakaa (muslimit) heitÃ¤ vastaan niin suuri sotavoima ja hyvin ravittuja ratsuja kuin vain voitte, sÃ¤ikyttÃ¤Ã¤ksenne

siten sekÃ¤ Jumalan vastustajat ettÃ¤ omat vihollisenne ja myÃ¶skin muut, joita ette tunne, mutta jotka Jumala tuntee. Ja mitÃ¤ kulutattekin Jumalan tiellÃ¤ ja asialla, se korvataan teille tÃ¤ydelleen, eikÃ¤ teille tule mitÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tapahtumaan.

61. Mutta jos he ovat taipuvaisia rauhaan, niin ole myÃ¶skin sinÃ¤ taipuvainen siihen ja turvaa Jumalaan! HÃ¤n on totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤ kaiken.

62. Ja jos he tahtovat pettÃ¤Ã¤ sinut, niin Jumalan tuki totisesti riittÃ¤Ã¤ sinulle. HÃ¤n vahvistaa sinua avullaan ja oikeauskoisten avulla.

63. Ja HÃ¤n on pannut rakkauden heidÃ¤n sydÃ¤miinsÃ¤. Vaikka olisit antanut pois kaiken, mitÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, et olisi voinut panna rakkautta heidÃ¤n sydÃ¤miinsÃ¤, mutta Jumala on pannut niihin rakkauden. HÃ¤n on totisesti mahtava, viisas.

64. Oi profeetta, Jumalassa ja niissÃ¤ oikeauskoisissa, jotka sinua seuraavat, on sinulle kyllin.

65. Oi Profeetta, innostuta oikeauskoiset taisteluun! jos joukossanne on edes kaksikymmentÃ¤ sitkeÃ¤tÃ¤, voittavat he kaksisataa, ja jos joukossanne on sata, voittavat he tuhat niistÃ¤, jotka eivÃ¤t usko, siksi ettÃ¤ nÃ¤mÃ¤ ovat ihmisiÃ¤, joilta puuttuu ymmÃ¤rrys.

66. Nyt on Jumala keventÃ¤nyt kuormanne, sillÃ¤ HÃ¤n tiesi, ettÃ¤ teissÃ¤ oli heikkoutta. Ja jos joukossanne on sata kestÃ¤vÃ¤Ã¤, voittavat he kaksisataa, ja jos joukossanne on tuhat, voittavat he Jumalan avulla kaksituhatta; sillÃ¤ Jumala on kestÃ¤vÃ¤isten kanssa.

67. Ei profeetalta voi vaatia, ettÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ olisi vankeja, ennenkuin verenvuodatus on tapahtunut maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Te halajatte tÃ¤mÃ¤n maailman hyvyyttÃ¤, mutta Jumala tahtoo teille tulevaa elÃ¤mÃ¤Ã¤, ja Jumala on mahtava, viisas.

68. Jollei Jumalan kÃ¤sky olisi tullut jo ennemmin, olisi teitÃ¤ kohdannut hirveÃ¤ rangaistus kaikesta siitÃ¤, minkÃ¤ olitte ottaneet.

69. Nauttikaa nyt saamastanne saaliista, siitÃ¤, mikÃ¤ on luvallista ja hyvÃ¤Ã¤, ja antakaa kunnia Jumalalle! Jumala on totisesti anteeksiantava, armollinen.

70. Oi profeetta! Sano hallussanne oleville vangeille: Â»Jos Jumala havaitsee jotakin hyvÃ¤Ã¤ sydÃ¤missÃ¤nne, antaa HÃ¤n teille parempaa, kuin se oli, mikÃ¤ teiltÃ¤ on otettu, ja armahtaa teidÃ¤t, sillÃ¤ Jumala on anteeksiantava, armollinen.Â»

71. Mutta jos he aikovat pettÃ¤Ã¤ sinut, niin ovat he jo ennen olleet petollisia Jumalaa kohtaan. Siksi antoikin HÃ¤n erÃ¤iden heistÃ¤ joutua valtaasi; Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

72. Totisesti ne, jotka uskoivat ja lÃ¤htivÃ¤t kodeistaan (Jumalan sotaretkelle) ja panivat alttiiksi omaisuutensa ja elÃ¤mÃ¤nsÃ¤ Jumalan asian puolesta, sekÃ¤ ne, jotka antoivat (heille) suojaa ja apua, kaikki nÃ¤mÃ¤ ovat toistensa liittolaisia. Mutta niiden kanssa, jotka uskovat, mutta eivÃ¤t lÃ¤hde liikkeelle, ette ole liitossa, ennenkuin he lÃ¤htevÃ¤t kodeistaan, mutta jos he uskon asiassa anovat apuanne, on teidÃ¤n velvollisuutenne auttaa heitÃ¤, paitsi sellaista kansaa vastaan, jonka kanssa teillÃ¤ on liitto; Jumala nÃ¤kee tekonne.

73. Uskottomatkin ovat toistensa liittolaisia. Jos te ette auta toisianne, syntyy vaino ja suuri turmelus maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.

74. Ne, jotka uskovat ja ovat lÃ¤hteneet kodeistaan liikkeelle sekÃ¤ taistelleet Jumalan retkellÃ¤, ja ne, jotka ovat antaneet heille suojaa ja apua, ovat totisesti oikeauskoisia; heidÃ¤n palkkansa on armo ja heidÃ¤n osansa ihana.

75. Ja ne, jotka jÃ¤lkeenpÃ¤in ovat omaksuneet uskon ja lÃ¤hteneet retkelle ja taistelleet teidÃ¤n rinnallanne, kuuluvat teihin. Ja verisukulaiset ovat PyhÃ¤n kirjoituksen mukaan lÃ¤himpiÃ¤ toisilleen: Jumala on totisesti kaikkitietÃ¤vÃ¤.

QURAN (FINNISH)

9 - AT-TAUBAAH (Katumuksen suura)

1. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ (julistama) vastuuvapaus niiden pakanain suhteen, joiden kanssa te (muslimit) olette tehneet sopimuksen.

2. Kulkekaa sentÃ¤hden maassa vapaasti neljÃ¤ kuukautta ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ olette Jumalan ulottuvilla sekÃ¤ ettÃ¤ Jumala saattaa uskottomat hÃ¤peÃ¤Ã¤n.

3. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ julistus ihmisille suuren toivioretken pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ettÃ¤ Jumalaa ei sido kosketus pakanain kanssa, samoin kuin se ei sido HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤nsÃ¤kÃ¤Ã¤n. Ja jos kÃ¤Ã¤nnytte (HÃ¤nen puoleensa), on se teille parhaaksi, jos kuitenkin kÃ¤Ã¤nnÃ¤tte selkÃ¤nne, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettette voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤ Jumalaa! Ja julista niille, jotka eivÃ¤t usko, sanoma tuskallisesta rangaistuksesta,

4. lukuunottamatta niitÃ¤ monijumalaisia, joiden kanssa olette tehneet sopimuksen, kun he eivÃ¤t ole millÃ¤Ã¤n rikkoneet teitÃ¤ vastaan eivÃ¤tkÃ¤ auttaneet ketÃ¤Ã¤n muuta teitÃ¤ vastaan. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ siis sopimuksenne heidÃ¤n kanssaan mÃ¤Ã¤rÃ¤aikaan asti. Jumala totisesti rakastaa kunniantuntoisia.

5. Mutta kun pyhÃ¤t kuukaudet ovat kuluneet, niin vuodattakaa pakanain verta missÃ¤ tahansa heitÃ¤ tapaattekin. Ahdistakaa ja piirittÃ¤kÃ¤Ã¤ heitÃ¤ ja vÃ¤ijykÃ¤Ã¤ heitÃ¤ kaikkialla, mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t (oikeaan Jumalan uskoon), rukoilevat ja antavat almut, niin pÃ¤Ã¤stÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t menemÃ¤Ã¤n. Jumala on totisesti anteeksiantava ja armollinen.

6. Ja jos joku monijumalaisista anoo suojaasi, niin suo se hÃ¤nelle, kunnes hÃ¤n saa kuulla Herran sanan. SenjÃ¤lkeen anna hÃ¤nen pÃ¤Ã¤stÃ¤ turvaan. SillÃ¤ he ovat ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t (parempaa) tiedÃ¤.

7. Miten voisi Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n sitoa sopimus pakanain kanssa? Paitsi niiden, joiden kanssa olette tehneet sopimuksen pyhÃ¤n temppelin seutuvilla. Ja niin kauan kuin he pysyvÃ¤t (sopimukselle) uskollisina, on teidÃ¤nkin pysyttÃ¤vÃ¤ uskollisina heitÃ¤ kohtaan. Jumala totisesti rakastaa hurskaita.

8. Kuinka? Jos he saisivat teistÃ¤ voiton, eivÃ¤t he vÃ¤littÃ¤isi ystÃ¤vyyssuhteestÃ¤ eikÃ¤ sopimuksesta kanssanne. Puheellaan koettavat he olla mieliksenne, mutta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat kuitenkin teitÃ¤ vastaan, ja suurin osa heistÃ¤ on jumalattomia.

9. MitÃ¤ttÃ¶mÃ¤stÃ¤ hinnasta he ovat luopuneet Jumalan tunnusmerkeistÃ¤ ja estelevÃ¤t (muita) Jumalan tieltÃ¤; kauheita ovat totisesti heidÃ¤n tekonsa.

10. He eivÃ¤t pidÃ¤ lukua sukulaisuudesta eivÃ¤tkÃ¤ liittosopimuksesta uskovaisten kanssa, sillÃ¤ he ovat niitÃ¤, jotka (liitot) rikkovat.

11. 11 . Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t (Jumalan alamaisiksi), rukoilevat ja antavat sÃ¤Ã¤detyt almut, ovat he uskonveljiÃ¤nne. Ja Me selvitÃ¤mme tunnusmerkkimme ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

12. Mutta jos he sopimuksenteon jÃ¤lkeen rikkovat valansa ja pilkkaavat teitÃ¤ uskonne vuoksi, niin taistelkaa sellaisten uskottomien johtomiehiÃ¤ vastaan - heille eivÃ¤t totisesti valat mitÃ¤Ã¤n merkitse - jotta he luopuisivat puuhistaan.

13. Miksi ette taistelisi ihmisiÃ¤ vastaan, jotka ovat rikkoneet valansa ja aikoneet karkoittaa lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n, etenkin kun he ovat ensimmÃ¤isinÃ¤ aloittaneet (vihollisuudet). PelkÃ¤Ã¤ttekÃ¶ heitÃ¤? Onhan kuitenkin Jumala paremmin ansainnut sen, ettÃ¤ te HÃ¤ntÃ¤ pelkÃ¤Ã¤tte, jos olette oikeauskoisia.

14. Taistelkaa heitÃ¤ vastaan, Jumala rankaisee heitÃ¤ teidÃ¤n kÃ¤dellÃ¤nne ja saattaa heidÃ¤t hÃ¤peÃ¤Ã¤n; HÃ¤n auttaa teitÃ¤ vastustaessanne heitÃ¤ ja parantaa oikeauskoisten rinnat.

15. Ja HÃ¤n poistaa vihan heidÃ¤n sydÃ¤mistÃ¤Ã¤n, sillÃ¤ Jumala sÃ¤Ã¤lii ketÃ¤ tahtoo; Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

16. Vai arveletteko tulevanne hylÃ¤tyiksi ennenkuin Jumala ehtii erottaa, ketkÃ¤ joukostanne taistelivat eivÃ¤tkÃ¤ tunnustaneet ystÃ¤vikseen ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalan, HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ja oikeauskoiset? Ja Jumala tuntee tekonne.

17. Monijumalaisten (pakanain) ei sovi kÃ¤ydÃ¤ Jumalan temppelissÃ¤, koska heidÃ¤n epÃ¤uskonsa todistaa heitÃ¤ vastaan. Turhiksi osoittautuvat heidÃ¤n tekonsa, ja tulessa saavat he ikuisesti olla.

18. Jumalan temppelissÃ¤ saa vain se kÃ¤ydÃ¤, joka uskoo Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja harjoittaa rukoilemista ja antaa sÃ¤Ã¤dettyjÃ¤ almuja eikÃ¤ pelkÃ¤Ã¤ ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa; siksi nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka saavat toivoa olevansa johdatuksen omia.

19. PidÃ¤ttekÃ¶ juomaveden antamista toivioretkelÃ¤isille, pyhÃ¤kÃ¶n rakentamista (tai siellÃ¤ kÃ¤ymistÃ¤) samanarvoisena kuin uskoa Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja taistelua Jumalan retkellÃ¤? EivÃ¤t ne ole samanarvoisia Jumalan silmissÃ¤, eikÃ¤ Jumala johda vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

20. Ne, jotka uskovat ja lÃ¤htevÃ¤t kodeistaan liikkeelle ja panevat alttiiksi omaisuutensa ja elÃ¤mÃ¤nsÃ¤ Jumalan asian puolesta, saavuttavat korkeamman asteen Jumalan luona; nÃ¤mÃ¤ ovat voitollisia.

21. HeidÃ¤n Herransa julistaa heille ilosanoman laupeudestaan, mielisuosiostaan ja huvipuutarhoista, joissa he tulevat olemaan ikuisesti autuaita,

22. jÃ¤Ã¤den sinne ainiaaksi, Jumalan luona on totisesti suuri palkinto.

23. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako isiÃ¤nne ja veljiÃ¤nne ystÃ¤viksenne, jos he rakastavat epÃ¤uskoa enemmÃ¤n kuin uskoa, sillÃ¤ se teistÃ¤, joka heihin liittyy, kuuluu vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

24. Sano: Â»Jos isÃ¤nne, poikanne, veljenne, vaimonne, omaisenne, hankkimanne omaisuus ja kauppa, jonka pysÃ¤htymistÃ¤ pelkÃ¤Ã¤tte, sekÃ¤ asunnot, joihin olette mieltyneet, ovat teille rakkaampia kuin Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ja taistelu HÃ¤nen asiansa puolesta, niin odottakaa, kunnes Jumala tulee ja sanoo sanansa. SillÃ¤ Jumala ei pidÃ¤ uppiniskaisista.Â»

25. Totisesti Jumala on auttanut teitÃ¤ jo monella taistelukentÃ¤llÃ¤ ja Honain pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, kun ylpeilitte monilukuisuudestanne, joka kuitenkaan ei auttanut teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n; ja maa tuli teille ahtaaksi laajuudestaan huolimatta; ja te kÃ¤Ã¤nnyitte pakoon.

26. Silloin lÃ¤hetti Jumala tyyneytensÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤lle ja oikeauskoisille, HÃ¤n lÃ¤hetti sotajoukkoja, joita te ette nÃ¤hneet, ja rankaisi uskottomat. TÃ¤mÃ¤ on uskottomien palkka.

27. Sen jÃ¤lkeen armahtaa Jumala kenet tahtoo, sillÃ¤ Jumala on anteeksiantava, armollinen.

28. Te, jotka uskotte, katsokaa, miten monijumalaiset ovat kokonaan saastaisia. Siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ salliko heidÃ¤n lÃ¤hestyÃ¤ pyhÃ¤Ã¤ temppeliÃ¤ tÃ¤mÃ¤n sopimusvuoden jÃ¤lkeen. Ja, jos sentÃ¤hden pelkÃ¤Ã¤tte kÃ¶yhtyvÃ¤nne, on Jumala runsaudessaan ajoissa huolehtiva teistÃ¤, jos HÃ¤n tahtoo; Jumala on totisesti tietÃ¤vÃ¤, viisas.

29. Taistelkaa niitÃ¤ vastaan, jotka, vaikka ovat saaneet Kirjoituksen, eivÃ¤t usko Jumalaan eivÃ¤tkÃ¤ viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, eivÃ¤t pyhitÃ¤ sitÃ¤, minkÃ¤ Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ovat selittÃ¤neet pyhÃ¤ksi, eivÃ¤tkÃ¤ tunnusta totista uskontoa, taistelkaa, kunnes he auliisti maksavat veronsa ja tunnustavat alistuvansa.

30. Juutalaiset sanovat: Â»Esra on Jumalan poikaÂ», ja kristityt sanovat: Â»Messias on Jumalan poikaÂ». TÃ¤tÃ¤ he hokevat suullaan. He jÃ¤ljittelevÃ¤t niitÃ¤, jotka ennen olivat uskottomia. Jumalan ynseys heitÃ¤ rasittakoon! Kuinka ovatkaan he etÃ¤Ã¤ntyneet!

31. Paitsi Jumalaa ovat he ottaneet herroikseen kirjanoppineensa ja munkkinsa, samaten Messiaan, Marian pojan, vaikka heidÃ¤n tuli palvella vain yhtÃ¤ ainoata Jumalaa. Ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n. YlistettÃ¤kÃ¶Ã¶n HÃ¤ntÃ¤ ja olkoon HÃ¤n kaukana siitÃ¤, minkÃ¤ he asettavat hÃ¤nen rinnalleen!

32. MielellÃ¤Ã¤n he puhaltaisivat sammuksiin Jumalan valon, mutta Jumala ei hellitÃ¤ ennenkuin on saattanut valonsa tÃ¤ydelliseksi, vaikka uskottomat nÃ¤rkÃ¤styisivÃ¤tkin.

33. Juuri HÃ¤n on lÃ¤hettÃ¤nyt sanansa julistajan ja tÃ¤mÃ¤n mukana johdatuksensa sekÃ¤ totuuden uskonnon, asettaakseen sen jok'ainoan muun uskonnon yli, vaikka se Jumalattomia nÃ¤rkÃ¤styttÃ¤Ã¤.

34. Te, jotka uskotte, katsokaa! Monet kirjanoppineet ja munkit kuluttavat ihmisten omaisuutta vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehden sekÃ¤ kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t muita Jumalan tieltÃ¤. Niille, jotka haalivat kultaa ja hopeaa eivÃ¤tkÃ¤ kÃ¤ytÃ¤ sitÃ¤ Jumalan asian hyvÃ¤ksi, julista tuskallista tuomiota

35. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin nÃ¤mÃ¤ aineet hehkuvat helvetin tulessa ja niillÃ¤ heidÃ¤n otsaansa, kylkiinsÃ¤ ja selkÃ¤Ã¤nsÃ¤ painetaan polttomerkki: Â»TÃ¤mÃ¤n te olette hankkineet itsellenne. Maistakaa nyt, mitÃ¤ olette koonneet!Â»

36. Katso, kuukausien luku Jumalan luona on kaksitoista, niinkuin Jumala mÃ¤Ã¤rÃ¤si sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n loi taivaat ja maan. NeljÃ¤ niistÃ¤ on pyhitetty: tÃ¤mÃ¤ on oikea uskonto. Siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ turmelko itseÃ¤nne niiden aikana, ja taistelkaa pakanoita vastaan, kuten he taistelevat teitÃ¤ kaikkia vastaan. Ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat.

37. Pyhitetyn kuukauden lykkÃ¤Ã¤minen on vain epÃ¤uskon pÃ¤ivien venyttÃ¤mistÃ¤; tÃ¤mÃ¤n kautta uskottomat joutuvat harhaan. He selittÃ¤vÃ¤t sen luvalliseksi toisena vuonna, ja toisena taas julistavat pyhitetyksi, saadakseen riittÃ¤vÃ¤n luvun kuukausia, jotka Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt ja pyhittÃ¤nyt; nÃ¤in sallivat he sen, minkÃ¤ Jumala on kieltÃ¤nyt. He kaunistelevat pahat tekonsa, mutta Jumala ei anna johdatustaan uskottomille ihmisille.

38. Te, jotka uskotte! Miksi te niin kiinteÃ¤sti maahan juututte, kun teitÃ¤ kÃ¤sketÃ¤Ã¤n lÃ¤htemÃ¤Ã¤n Jumalan retkelle? Oletteko enemmÃ¤n mieltyneitÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤n kuin tulevan? TÃ¤mÃ¤n maailman mukavuus on vain vÃ¤hÃ¤pÃ¤tÃ¶istÃ¤ verrattuna tulevaan.

39. Jos ette lÃ¤hde Jumalan retkelle, HÃ¤n on langettava teille tuskallisen tuomion ja valitseva sijaanne toisen kansan, ettekÃ¤ te kykene vahingoittamaan HÃ¤ntÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n. SillÃ¤ Jumala pystyy tekemÃ¤Ã¤n kaikki halunsa mukaan.

40. Jos te ette auta hÃ¤ntÃ¤ (Muhammedia), niin on Jumala kuitenkin jo antanut hÃ¤nelle apunsa, kun uskottomat karkoittivat hÃ¤net erÃ¤Ã¤n toisen kanssa ja nÃ¤mÃ¤ kaksi olivat luolassa ja hÃ¤n sanoi toverilleen: Â»AlÃ¤ murehdi, onhan Jumala totisesti kanssamme!Â» Silloin Jumala vuodatti tyvenen rauhansa hÃ¤nen mieleensÃ¤ ja vahvisti hÃ¤ntÃ¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶min sotajoukoin, ja HÃ¤n teki uskottomain sanan mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi; mutta Jumalan sana pysyy ylinnÃ¤; Jumala on mahtava, viisas.

41. LÃ¤htekÃ¤Ã¤ retkelle, kevyesti ja myÃ¶s raskaasti aseistetut, ja pankaa alttiiksi varallisuutenne ja henkenne Jumalan asian hyvÃ¤ksi! TÃ¤mÃ¤ on parasta teille, jospa sen vain tietÃ¤isitte.

42. Jos olisi ollut tarjolla kyllin helppo saalis ja lyhyt retki, he olisivat varmaan seuranneet sinua, mutta retki nÃ¤ytti heistÃ¤ liian pitkÃ¤lti. He vannovat vielÃ¤ Jumalan nimeen: Â»Jos olisimme kyenneet, olisimme varmasti lÃ¤hteneet kanssasi.Â» He turmelevat sielunsa, ja Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ he ovat todella valehtelijoita.

43. Jumala antakoon sinulle anteeksi! Miksi annoit heille luvan jÃ¤Ã¤dÃ¤ jo ennenkuin sinulle selvisi, ketkÃ¤ puhuivat totta, ja opit tuntemaan valehtelijat?

44. Jotka uskovat Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, eivÃ¤t pyydÃ¤ sinulta lupaa olla panematta alttiiksi omaisuuttansa ja henkeÃ¤nsÃ¤. Jumala tuntee ne, jotka hartaasti palvelevat HÃ¤ntÃ¤.

45. Ainoastaan ne pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa, jotka eivÃ¤t usko Jumalaan eivÃ¤tkÃ¤ viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja joiden sydÃ¤met ovat tÃ¤ynnÃ¤ epÃ¤ilyÃ¤; epÃ¤ilyksessÃ¤Ã¤n horjuvat he sinne tÃ¤nne.

46. Jos he olisivat halunneet lÃ¤hteÃ¤ retkelle, he olisivat varmasti ryhtyneet varusteluihin, mutta Jumalalle oli vastenmielinen heidÃ¤n lÃ¤htÃ¶nsÃ¤ ja HÃ¤n teki heidÃ¤t hitaiksi, ja heille sanottiin: Â»JÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤ niiden luokse, jotka paikoillaan pysyvÃ¤t!Â»

47. Jos he olisivat lÃ¤hteneet teidÃ¤n kanssanne, he eivÃ¤t olisi muuta lisÃ¤nneet kuin huolianne ja kohentaneet keskuudessanne eripuraisuutta, ja joukossanne olisi ollut heitÃ¤ kuuntelevia. Jumala tuntee vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

48. YrittivÃ¤thÃ¤n he jo aikaisemmin kiihoittaa riitoihin ja hautoivat juonia sinua vastaan, kunnes totuus tuli ilmi ja Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset astuivat voimaan, vaikka he olivat sitÃ¤ vastaan.

49. HeidÃ¤n joukossaan on erÃ¤s, joka sanoo: Â»Salli minun jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois, Ã¤lÃ¤kÃ¤ kiusaa minua!Â» EivÃ¤tkÃ¶ juuri he ole jo langenneet kiusaukseen? Totisesti helvetti on nielevÃ¤ uskottomat.

50. Jos sinulle kÃ¤y hyvin, se vihastuttaa heitÃ¤, ja jos sinulle sattuu vastoinkÃ¤yminen, sanovat he: Â»Me katsoimme eteemme jo ennakoltaÂ», ja he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ ja iloitsevat.

51. Sano: Â»Meille ei tapahdu mitÃ¤Ã¤n muuta, kuin minkÃ¤ Jumala on meille sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt. HÃ¤n on meidÃ¤n suojelijamme. HÃ¤neen uskovaiset luottakoot!Â»

52. Sano: Â»Ette te odota meille muuta, kuin jompaakumpaa kahdesta parhaimmasta asiasta.Â» Ja me odotamme, ettÃ¤ Jumala on teille lÃ¤hettÃ¤vÃ¤ kÃ¤rsimyksen joko suoraan tai meidÃ¤n kÃ¤siemme kautta. Antakaa siis ajan nÃ¤yttÃ¤Ã¤; kyllÃ¤ me odotamme niinkuin tekin!

53. Sano: Â»Uhratkaa omastanne tahtoen tai tahtomattanne, ei sitÃ¤ teiltÃ¤ milloinkaan oteta vastaan. Totisesti te olette jumalatonta vÃ¤keÃ¤.Â»

54. Ei kuitenkaan ole muuta, mikÃ¤ estÃ¤Ã¤ ottamasta vastaan heidÃ¤n osuuttansa kuin se, ettÃ¤ he eivÃ¤t usko Jumalaan ja hÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤, ovat hitaita rukoilemaan ja suorittavat osuutensa vastahakoisesti.

55. Ã„lÃ¤ siis ihmettele heidÃ¤n rikkauksiaan Ã¤lÃ¤kÃ¤ heidÃ¤n lapsiaan. Jumala tahtoo vain rangaista heitÃ¤ maallisella elÃ¤mÃ¤llÃ¤ ja antaa heidÃ¤n henkensÃ¤ lÃ¤hteÃ¤ heidÃ¤n ollessaan uskottomia.

56. He vannovat Jumalan nimeen kuuluvansa teihin, mutta he eivÃ¤t kuulu teihin, vaan ovat ihmisiÃ¤, jotka osoittautuvat pelkureiksi.

57. Jos he vain olisivat lÃ¶ytÃ¤neet jonkun suojan tai luolan tai piilopaikan, he olisivat kÃ¤Ã¤ntyneet pakoon ja rientÃ¤neet sinne mitÃ¤ suurimmalla kiireellÃ¤.

58. Ja heistÃ¤ ovat lÃ¤htÃ¶isin ne, jotka moittivat sinua almujen takia. Jos heille niitÃ¤ annat, he ovat tyytyvÃ¤isiÃ¤, mutta ellet heille niitÃ¤ anna, niin he tuota pikaa nÃ¤rkÃ¤styvÃ¤t.

59. Jospa he tyytyisivÃ¤t siihen, mitÃ¤ Jumala ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ovat heille antaneet, ja sanoisivat: Â»Jumalassa on meille yltÃ¤kyllin, Jumala antaa meille pian hyvyydestÃ¤Ã¤n, kuten HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤kin. Jumalaanhan me luotamme.Â»

60. Almut ovat vain kÃ¶yhiÃ¤ ja puutteessa olevia varten, sekÃ¤ niille, jotka toimivat hyvÃ¤ntekevÃ¤isyyden palveluksessa; myÃ¶s niitÃ¤ varten, joiden sielut on voitettava (Jumalan) rakkauteen; edelleen orjien ja velkaorjien lunnaiksi; avustukseksi Jumalan retkelle ja niinikÃ¤Ã¤n maankulkijalle. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan sÃ¤Ã¤tÃ¤mÃ¤ velvollisuus, sillÃ¤ Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

61. HeidÃ¤n joukossaan on niitÃ¤, jotka panettelevat profeettaa ja sanovat: Â»HÃ¤n on herkkÃ¤uskoinenÂ». Sano: Â»Se hÃ¤n on teidÃ¤n parhaaksenne, hÃ¤n uskoo Jumalaan ja luottaa oikeauskoisiin. HÃ¤n armahtaa niitÃ¤ teistÃ¤, jotka uskovat.Â» Mutta niitÃ¤, jotka panettelevat Jumalan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, kohtaa tuskallinen rangaistus.

62. TeidÃ¤n edessÃ¤nne he vannovat Jumalan nimeen teidÃ¤t tyydyttÃ¤Ã¤kseen, mutta parempi olisi, ettÃ¤ he tyydyttÃ¤isivÃ¤t Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤nsÃ¤ olemalla uskovaisia.

63. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ ken tahansa vastustaa Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n, sitÃ¤ totisesti odottaa tuli ja helvetti, jonne hÃ¤n jÃ¤Ã¤ ainaiseksi. TÃ¤mÃ¤ on suuri hÃ¤peÃ¤.

64. Ulkokullatut pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, ettÃ¤ heitÃ¤ vastaan julkaistaan suura, joka paljastaa heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤. Sano: Â»Pilkatkaa vain, kyllÃ¤ Jumala on toteuttava sen, mitÃ¤ te pelkÃ¤Ã¤tte!Â»

65. Jos heiltÃ¤ kyselet, he varmaan vastaavat: Â»Me vain juttelimme ja laskimme leikkiÃ¤Â». Sano: Â»Jumalastako ja HÃ¤nen tunnusmerkeistÃ¤Ã¤n sekÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤nkÃ¶ te teitte pilkkaa?Â»

66. Ã„lkÃ¤Ã¤ puolustelko itseÃ¤nne. Olettehan vajonneet epÃ¤uskoon senjÃ¤lkeen kuin olitte uskossa. Jos me annammekin anteeksi osalle teistÃ¤, niin rankaisemme toista osaa, koska he ovat rikollisia.

67. Ulkokullatut, sekÃ¤ miehet ettÃ¤ naiset, ovat kaikki samankaltaisia. He rohkaisevat tekemÃ¤Ã¤n pahaa ja ehkÃ¤isevÃ¤t hyvÃ¤n tekemisen sekÃ¤ kieltÃ¤vÃ¤t kÃ¶yhÃ¤ltÃ¤ almun. He eivÃ¤t vÃ¤littÃ¤neet Jumalasta, ja siksi HÃ¤n ei vÃ¤litÃ¤ heistÃ¤. Totisesti ulkokullatut ovat tottelemattomia.

68. Jumala on varannut ulkokullatuille, sekÃ¤ miehille ettÃ¤ naisille, samoin kuin uskottomille helvetin tulen olinpaikaksi. SiinÃ¤ on heille kylliksi. Jumalan tuomio on heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llÃ¤Ã¤n, ja heille kuuluu ikuinen tuska,

69. niinkuin toisille ennen teitÃ¤, jotka olivat vÃ¤kevÃ¤mmÃ¤t kuin te ja joilla oli enemmÃ¤n rikkautta ja lapsia. Aikanaan he

nauttivat osastaan; niin tekin nautitte omasta osastanne hetken, kuten ne, jotka ennen teitÃ¤ nauttivat. Ja te puhutte turhia niinkuin hekin puhuivat. Sellaisia ovat ne, joiden tyÃ¶t ovat menneet hukkaan tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa. Sellaisia ovat ne, jotka hÃ¤viÃ¶Ã¶n joutuvat.

70. EikÃ¶ kertomus heidÃ¤n edeltÃ¤jistÃ¤Ã¤n ole tullut heidÃ¤n tietoonsa - Nooan ja Aadin ja Thamuudin kansasta, Aabrahamin kansasta, Midianin asukkaista ja tuhoutuneista kaupungeista? Heille lÃ¤hetetyt profeetat tulivat heidÃ¤n luokseen tuoden selvÃ¤t todistukset. SillÃ¤ Jumala ei tehnyt vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ heille, vaan he itse tekivÃ¤t itselleen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

71. Uskovaiset, miehet ja naiset, ovat toinen toistensa liittolaisia; he rohkaisevat hyvÃ¤n tekemiseen ja kieltÃ¤vÃ¤t tekemÃ¤stÃ¤ pahaa; ja he harjoittavat hartautta sekÃ¤ antavat sÃ¤Ã¤dettyjÃ¤ almuja, ja he tottelevat Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n. He ovat niitÃ¤, joille Jumala osoittaa laupeukensa. Katso, Jumala on vÃ¤kevÃ¤, viisas.

72. Jumala on varannut uskovaisille, miehille ja naisille, puutarhoja, joiden liepeillÃ¤ purot solisevat ja joissa he iÃ¤ti saavat oleskellÃ¤ - Eedenin puutarhojen siunattuina asukkaina. Ja suurin kaikesta on Jumalan mielisuosio; se on korkein saavutus.

73. Oi, profeetta, taistele uskottomia ja ulkokullattuja vastaan, ole ankara heitÃ¤ kohtaan. HeidÃ¤n viimeinen asuntonsa on oleva helvetti, onneton mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.

74. He vannovat Jumalan nimeen, etteivÃ¤t ole mitÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ puhuneet. Kuitenkin he todella puhuivat epÃ¤uskon sanoja ja olivat uskottomia omaksuttuaan Islaamin. He suunnittelivat hankkivansa sellaista, mitÃ¤ eivÃ¤t kyenneet saavuttamaan; eivÃ¤tkÃ¤ he muuta tavoitetta lÃ¶ytÃ¤neet, paitsi ettÃ¤ Jumala sekÃ¤ HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ heitÃ¤ armostaan rikastuttaisivat. Parempi heille olisi, jos he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t, mutta jos he luopuvat, niin Jumala langettaa heille tuskallisen tuomion tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa, eikÃ¤ heillÃ¤ ole suojelijaa eikÃ¤ auttajaa tÃ¤mÃ¤n maan pÃ¤Ã¤llÃ¤.

75. HeidÃ¤n joukossaan on niitÃ¤, jotka ovat tehneet liiton Jumalan kanssa: Â»Jos HÃ¤n antaa meille suosiotaan, niin me totisesti harjoitamme armeliaisuutta ja hyviÃ¤ tekoja.Â»

76. Mutta kun HÃ¤n antoi heille suosiotaan, he tulivat itariksi ja kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t penseÃ¤sti pois.

77. Siksi antaa HÃ¤n ulkokultaisuuden pysyÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka, jolloin he kohtaavat HÃ¤net, koska he pettivÃ¤t Jumalaa siinÃ¤, mitÃ¤ HÃ¤nelle olivat luvanneet, ja koska he olivat valehtelijoita.

78. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala tuntee heidÃ¤n salaisuutensa ja vehkeilynsÃ¤ ja ettÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤ kaikki salaiset asiat?

79. Jotkut ylenkatsovat sellaisia uskovaisia (muslimeja), jotka voittaakseen Jumalan armon antavat almuja, ja sellaisia, jotka eivÃ¤t voi muuta antaa kuin ruumiinsa tyÃ¶n, nÃ¤itÃ¤ he ivailevat; Jumala on ivaileva heitÃ¤ itseÃ¤Ã¤n. HeitÃ¤ odottaa tuskallinen tuomio.

80. PyydÃ¤ heille anteeksiantoa tai ole pyytÃ¤mÃ¤ttÃ¤; vaikka sinÃ¤ seitsemÃ¤nkymmentÃ¤ kertaa pyytÃ¤isit heille anteeksiantoa, ei Jumala heille anteeksi anna. SillÃ¤ he eivÃ¤t uskoneet Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤, ja Jumala ei ohjaa uskottomia.

81. (RetkeltÃ¤) pois jÃ¤Ã¤neet istuivat ja iloitsivat Jumalan lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n poissa ollessa eivÃ¤tkÃ¤ tahtoneet panna alttiiksi omaisuuttaan ja henkeÃ¤Ã¤n Jumalan asian puolesta. Ja he sanoivat: Â»AlkÃ¤Ã¤ lÃ¤htekÃ¶ tÃ¤llaisessa helteessÃ¤!Â» Sano: Â»Helvetin helle on vielÃ¤ hehkuvampi.Â» Jospa he sen vain kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t.

82. Naurakoot he hieman: ansaittuna palkkanaan he saavat vielÃ¤ paljon itkeÃ¤.

83. Jos Jumala sallii sinun palata heidÃ¤n joukkoonsa, ja he pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa lÃ¤hteÃ¤ retkelle, sano heille silloin: Â»Ette milloinkaan enÃ¤Ã¤ saa lÃ¤hteÃ¤ minun mukanani ettekÃ¤ taistella minun kanssani vihollista vastaan. TyydyittehÃ¤n ensimmÃ¤isellÃ¤ kerralla paikoillanne istumiseen. Istukaa siis edelleenkin kotiinjÃ¤Ã¤neiden kanssa.Â»

84. Ã„lÃ¤ milloinkaan rukoile heikÃ¤lÃ¤isen puolesta, joka kuolee, Ã¤lÃ¤kÃ¤ pysÃ¤hdy hÃ¤nen hautansa Ã¤Ã¤reen. Totisesti he eivÃ¤t uskoneet Jumalaan eivÃ¤tkÃ¤ HÃ¤nen sanansaattajaansa, ja he kuolivat, koska he olivat tottelemattomia.

85. Ã„lÃ¤ ihaile heidÃ¤n rikkauksiaan Ã¤lÃ¤kÃ¤ heidÃ¤n lapsiaan. Jumala tahtoo vain niillÃ¤ rangaista heitÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, ja ettÃ¤ heidÃ¤n henkensÃ¤ lÃ¤htisi heidÃ¤n yhÃ¤ ollessaan uskottomia.

86. Kun maan pÃ¤Ã¤lle lÃ¤hetettiin nÃ¤in kuuluva suura: Â»Uskokaa Jumalaan ja taistelkaa HÃ¤nen sanansaattajansa rinnallaÂ», niin rikkaat heidÃ¤n joukossaan yhÃ¤ pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois ja sanovat: Â»Salli meidÃ¤n jÃ¤Ã¤dÃ¤ niiden

luokse, jotka pysyvÃ¤t alallaan.Â»

87. He ovat tyytyvÃ¤isiÃ¤ saadessaan jÃ¤Ã¤dÃ¤ kotona olevien pariin, ja heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat sinetÃ¶idyt, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n kÃ¤sitÃ¤.

88. Mutta lÃ¤hettilÃ¤s, ja ne, jotka hÃ¤nen kanssaan uskovat, panevat alttiiksi omaisuutensa ja henkensÃ¤. Sellaisille ihmisille on kÃ¤yvÃ¤ hyvin, ja he ovat onnellisia.

89. Jumala on valmistanut heille puutarhat, joiden liepeillÃ¤ purot solisevat ja joissa he alati saavat asua. TÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

90. ErÃ¤Ã¤t beduiineista keksivÃ¤t syitÃ¤ saadakseen luvan jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois, ja ne, jotka kielsivÃ¤t Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤, pysyivÃ¤t kotona. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pian tuskallisen tuomion niille, jotka olivat uskottomia.

91. NiitÃ¤ ei ole soimattava kotiinjÃ¤Ã¤misestÃ¤), jotka ovat heikkoja tai sairaita tai joilla ei ole mitÃ¤ uhrata, jos he vain ovat vilpittÃ¶miÃ¤ Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n kohtaan. MyÃ¶skÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤ kohtaan ei ole moitetta. Jumala on anteeksiantavainen, armoliinen.

92. Ei myÃ¶skÃ¤Ã¤n niitÃ¤ soimata, jotka tulivat luoksesi pyytÃ¤en sinua huolehtimaan heidÃ¤n varusteistaan ja joille sinÃ¤ vastasit: Â»Minulla ei ole, millÃ¤ teidÃ¤t retkelle varustaisin.Â» He kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t pois silmÃ¤t kyynelissÃ¤, suruissaan siitÃ¤, ettÃ¤ eivÃ¤t voineet hankkia tarvittavia varoja.

93. Moitetta on vain niitÃ¤ kohtaan, jotka pyytÃ¤vÃ¤t sinulta lupaa jÃ¤Ã¤dÃ¤ kotiin, vaikka ovat rikkaita. He ovat tyytyvÃ¤isiÃ¤ jÃ¤Ã¤dessÃ¤Ã¤n kotona pysyvien seuraan. Jumala on sinetÃ¶inyt heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ niin, ettÃ¤ he ovat tietoa vailla.

94. He puolustelevat itseÃ¤Ã¤n teidÃ¤n edessÃ¤nne, kun te palaatte heidÃ¤n luokseen. Sanokaa: Â»AlkÃ¤Ã¤ puolustelko itseÃ¤nne, me emme kuitenkaan teitÃ¤ usko. Jumala on jo meille ilmoittanut teidÃ¤n salaiset tarkoituksenne; HÃ¤n on oivaltava teidÃ¤n tekonne, ja samoin HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤. Silloin te joudutte HÃ¤nen luokseen, joka tietÃ¤Ã¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤t yhtÃ¤ hyvin kuin nÃ¤kyvÃ¤isetkin asiat, ja HÃ¤n on osoittava teille teidÃ¤n tekonne.

95. He vannottavat teitÃ¤ Jumalan nimeen, kun te palaatte heidÃ¤n luokseen, olemaan heille kaunaa kantamatta. Senvuoksi jÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t rauhaan. Totisesti he ovat saastaisia, ja heidÃ¤n olinpaikkansa on oleva helvetti heidÃ¤n tekojensa palkkana.

96. He vannottavat teitÃ¤ olemaan heihin tyytyvÃ¤isiÃ¤, mutta vaikka te olisittekin, niin Jumala ei totisesti voi olla tyytyvÃ¤inen tottelemattomiin ihmisiin.

97. Beduiinit ovat piintyneimpiÃ¤ epÃ¤uskoon ja ulkokultaisuuteen eivÃ¤tkÃ¤ ole taipuvaisia tuntemaan niitÃ¤ lakeja, jotka Jumala on julistanut lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ kautta. Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

98. Muutamat beduiinit pitÃ¤vÃ¤t antiosuuksiaan sakkona ja odottavat onnen kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤n teitÃ¤ vastaan. Heille itselleen on kÃ¤yvÃ¤ huonosti. Jumala kuulee ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

99. Mutta muutamat beduiinit uskovat Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja pitÃ¤vÃ¤t osuuksiaan keinona pÃ¤Ã¤stÃ¤ lÃ¤hemmÃ¤ksi Jumalaa ja saada HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ siunaukset. Katsokaa, totisesti he tÃ¤llÃ¤ tavoin pÃ¤Ã¤sevÃ¤t lÃ¤hemmÃ¤ksi. Jumala on sulkeva heidÃ¤t armoonsa. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

100. Niihin, jotka ensimmÃ¤isinÃ¤ ja etumaisina jÃ¤ttivÃ¤t kotinsa, sekÃ¤ avustajiin ja niihin, jotka seurasivat heitÃ¤ hyvÃ¤n teossa, heihin kaikkiin Jumala on tyytyvÃ¤inen ja he ovat tyytyvÃ¤iset HÃ¤neen. HÃ¤n on valmistanut heille puutarhat, joissa purot solisevat ja joissa he saavat alati asua. TÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

101. Beduiinien joukossa, jotka asuvat teidÃ¤n ympÃ¤rillÃ¤nne, on ulkokultaisia, samoin myÃ¶s kaupungin asukkaiden keskuudessa. He pysyvÃ¤t ulkokultaisuudessaan. Te ette tunne heitÃ¤, mutta me heidÃ¤t tunnemme. Me saatamme heidÃ¤t kahdesti kÃ¤rsimÃ¤Ã¤n, ja senjÃ¤lkeen heitÃ¤ kohtaa tuskallinen tuomio.

102. On myÃ¶s toisia, jotka tunnustavat syntinsÃ¤. He sekoittavat teon, joka on hyvÃ¤, toiseen, joka on paha. Jumala saattaa kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ tÃ¤mÃ¤n heidÃ¤n hyvÃ¤kseen. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

103. Ota vastaan uhrilahjoja heidÃ¤n varoistaan, ettÃ¤ voisit puhdistaa heidÃ¤t ja samalla vanhurskauttaa, ja siunaa heitÃ¤; totisesti sinun siunauksesi on heille onneksi. Jumala kuulee ja tietÃ¤Ã¤ kaiken.

104. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala ottaa vastaan palvelijainsa katumuksen ja uhrilahjat? Ja ettÃ¤ Jumala on heltyvÃ¤inen, armollinen?

105. Sano: Â»Toimikaa! Jumala on nÃ¤kevÃ¤ tekonne, HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ ja uskovaiset nÃ¤kevÃ¤t samoin. Ja teidÃ¤t viedÃ¤Ã¤n pian HÃ¤nen luokseen, joka tietÃ¤Ã¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤t ja nÃ¤kyvÃ¤t, ja HÃ¤n osoittaa teille silloin teidÃ¤n tekonne.Â»

106. On toisia, jotka odottavat Jumalan kÃ¤skyÃ¤ siitÃ¤ riippumatta, saattaako HÃ¤n heidÃ¤t kÃ¤rsimÃ¤Ã¤n vai heltyykÃ¶ HÃ¤n heille; niin, Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

107. Ja on niitÃ¤, jotka ovat rakentaneet temppelin saadakseen aikaan pahennusta ja epÃ¤uskoa ja epÃ¤sopua uskovaisten keskuudessa, vÃ¤ijytyspaikan niille, jotka ennen ovat taistelleet Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n vastaan. Ja totisesti he tulevat vannomaan: Â»Me tarkoitimme vain hyvÃ¤Ã¤.Â» Mutta Jumala todistaa, ettÃ¤ he totisesti ovat valehtelijoita.

108. Ã„lÃ¤ milloinkaan esiinny siinÃ¤ temppelissÃ¤. Temppeli, joka ensimmÃ¤isestÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤ alkaen perustettiin Jumalan kunnioitukselle, ansaitsee totisesti paremmin, ettÃ¤ sinÃ¤ siinÃ¤ esiinnyt. SiinÃ¤ on miehiÃ¤, jotka halajavat tulla puhdistetuiksi, ja Jumala rakastaa puhtaita.

109. Kumpi on parempi, sekÃ¶, joka on laskenut perustuksensa Jumalaan ja HÃ¤nen mielisuosioonsa, vai sekÃ¶, joka on laskenut perustuksensa luhistuvalle partaalle, niin ettÃ¤ se hÃ¤nen kanssaan sortuu helvetin tuleen? Jumala ei ohjaa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

110. Ja rakennus, jonka he ovat rakentaneet, ei ole heidÃ¤n sydÃ¤miensÃ¤ epÃ¤ilyÃ¤ poistava ennenkuin Jumala murtaa heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, sillÃ¤ Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

111. Totisesti, Jumala on lunastanut uskovaisilta heidÃ¤n henkensÃ¤ ja omaisuutensa antamalla niiden korvaukseksi paratiisin puutarhan, joka on heitÃ¤ varten. He taistelevat Jumalan asian puolesta: he surmaavat ja heitÃ¤ surmataan, kuten HÃ¤n on sitovasti luvannut toorassa, evankeliumissa ja Koraanissa, ja kuka tÃ¤yttÃ¤Ã¤ uskollisemmin lupauksensa kuin Jumala? Olkaa siis onnelliset liittosopimuksestanne, jonka olette tehneet HÃ¤nen kanssaan. Juuri tÃ¤mÃ¤ on ylin onni.

112. Niille, jotka kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t Jumalan puoleen, niille, jotka palvelevat HÃ¤ntÃ¤, niille, jotka ylistÃ¤vÃ¤t HÃ¤ntÃ¤, niille, jotka parantavat, niille, jotka kumartuvat rukoilemaan, niille, jotka vaipuvat maahan, niille, jotka kÃ¤skevÃ¤t tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ ja kieltÃ¤vÃ¤t pahan tekemisen, ja niille, jotka suojelevat Jumalan lakeja - julista uskoville iloista sanomaa.

113. On hyÃ¶dytÃ¶ntÃ¤ profeetan ja uskovaisten rukoilla pakanoitten puolesta, vaikkapa he olisivat sukulaisiakin, senjÃ¤lkeen kuin nÃ¤ille on ilmoitettu, ettÃ¤ he ovat helvetin omia.

114. Kun Aabraham pyysi isÃ¤lleen anteeksiantoa, se tapahtui lupauksen takia, jonka oli hÃ¤nelle antanut. Mutta kun hÃ¤nelle oli ilmoitettu, ettÃ¤ hÃ¤nen isÃ¤nsÃ¤ oli Jumalan vihollinen, Aabraham lÃ¤hti pois hÃ¤nen luotaan. Totisesti, Aabraham oli hurskas ja lempeÃ¤.

115. Jumala ei tahdo saattaa ihmisiÃ¤ kadotukseen sen jÃ¤lkeen, kun HÃ¤n on heitÃ¤ ohjannut,ennenkuin HÃ¤n tekee heille selvÃ¤ksi, mitÃ¤ heidÃ¤n on varottava. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤ kaikki.

116. Totisesti, Jumala on olemassa. HÃ¤nelle kuuluvat taivasten ja maan valtakunnat, HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja HÃ¤n antaa kuoleman, ja paitsi Jumalaa teillÃ¤ ei ole muuta suojelijaa eikÃ¤ auttajaa.

117. Jumala on totisesti suosioliinen profeettaa ja niitÃ¤ kohtaan, jotka jÃ¤ttivÃ¤t kotinsa, sekÃ¤ auttajia kohtaan, jotka seurasivat hÃ¤ntÃ¤ ahdistuksen hetkenÃ¤, senjÃ¤lkeen kuin muutamien sydÃ¤met olivat luopumaisillaan hÃ¤nestÃ¤. Silloin HÃ¤n lÃ¤hestyi heitÃ¤, sillÃ¤ HÃ¤n on heitÃ¤ kohtaan rakastavainen, armollinen.

118. Samoin niitÃ¤ kolmea henkilÃ¶Ã¤ kohtaan, jotka nÃ¤mÃ¤ jÃ¤ttivÃ¤t taaksensa; jopa siinÃ¤ mÃ¤Ã¤rin, ettÃ¤ kun maa suuruudestaan huolimatta tuntui heistÃ¤ ahtaalta ja heidÃ¤n sielunsa olivat tuskaiset ja heille selvisi, ettei ollut muualla pakopaikkaa Jumalalta kuin HÃ¤nen ItsensÃ¤ luona, silloin HÃ¤n lÃ¤hestyi heitÃ¤, ettÃ¤ he olisivat kÃ¤Ã¤ntyneet HÃ¤nen puoleensa. Totisesti Jumala on heltyvÃ¤inen, armollisin.

119. Te, jotka uskotte, kunnioittakaa Jumalaa ja olkaa totuutta rakastavien seurassa.

120. Ei ole soveliasta Medinan asukkaille ja niille beduiineille, jotka asuvat ympÃ¤ristÃ¶ssÃ¤, jÃ¤Ã¤dÃ¤ pois Jumalan

lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n retkeltÃ¤ ja huolehtia enemmÃ¤n omasta kuin HÃ¤nen hengestÃ¤Ã¤n. EivÃ¤t he kÃ¤rsi janoa, eivÃ¤t tuskaa eivÃ¤tkÃ¤ nÃ¤lkÃ¤Ã¤ Jumalan retkellÃ¤; eivÃ¤t he samoa sillÃ¤ tavoin minkÃ¤Ã¤n maan halki, ettÃ¤ se aiheuttaisi murhetta uskottomille, eivÃ¤t he liioin hanki mitÃ¤Ã¤n sotasaalista viholliselta merkitsemÃ¤ttÃ¤ sitÃ¤ itselleen hyvÃ¤ksi teoksi. Totisesti, Jumalan huostassa eivÃ¤t joudu hukkaan niiden ansiot, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

121. Ei nÃ¤iden tarvitse kantaa mitÃ¤Ã¤n kuluja, ei suuria eikÃ¤ pieniÃ¤, eikÃ¤ samota yli yhdenkÃ¤Ã¤n tasangon, ilman ettei sitÃ¤ luettaisi heidÃ¤n hyvÃ¤kseen eikÃ¤ Jumala palkitsisi heille sitÃ¤, mitÃ¤ he parastansa ovat tehneet.

122. Ei ole mahdollista kaikkien uskovaisten lÃ¤hteÃ¤ yhdessÃ¤ retkelle; mutta miksipÃ¤ ei osa jokaisesta heimosta lÃ¤htisi liikkeelle, avartuakseen uskossa ja voidakseen kotiuduttuaan varoittaa kansaansa, jotta se olisi valveilla.

123. Te, jotka uskotte, taistelkaa niitÃ¤ uskottomia vastaan, jotka ovat lÃ¤hellÃ¤nne, jotta he kokisivat teidÃ¤n voimanne, ja tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat.

124. Kun suura lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, niin jotkut heistÃ¤ sanovat: Â»Kenelle teistÃ¤ se on lisÃ¤nnyt uskoa?Â» MitÃ¤ uskovaisiin tulee, se on todella heidÃ¤n uskoaan enentÃ¤nyt, ja he ovat onnellisia.

125. Mutta niissÃ¤, joiden sydÃ¤miÃ¤ tauti tÃ¤rvelee, se toden totta lisÃ¤Ã¤ saastaisuutta saastaisuuden pÃ¤Ã¤lle, ja he kuolevat ollen yhÃ¤ epÃ¤uskossa.

126. EivÃ¤tkÃ¶ he huomaa, ettÃ¤ heitÃ¤ koetellaan kerran tai kahdesti vuodessa? SittenkÃ¤Ã¤n he eivÃ¤t tee kÃ¤Ã¤ntymystÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ mitÃ¤Ã¤n mieleensÃ¤ paina.

127. Ja kun suura lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, jotkut heistÃ¤ tuijottavat toisiin ja kysyvÃ¤t: Â»Havaitsetteko jonkun katseet pÃ¤Ã¤llÃ¤nne?Â» Sitten he siirtyvÃ¤t muuanne. Jumala on kÃ¤Ã¤ntÃ¤nyt pois heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, koska he ovat ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤.

128. Totisesti, teidÃ¤n luoksenne on tullut lÃ¤hettilÃ¤s omasta keskuudestanne. HÃ¤neen koskee, jos teillÃ¤ on murhetta, hÃ¤n huolehtii teidÃ¤n hyvinvoinnistanne ja hÃ¤n on rakastavainen, armollinen uskovaisia kohtaan.

129. Jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t takaisin, sano silloin: Â»Jumala on minun kaikkeni, ei ole muuta jumaluutta kuin HÃ¤n. HÃ¤neen asetan luottamukseni. HÃ¤n on Suurivaltaisin Herra.Â»

QURAN (FINNISH)

10 - YÃšNU (Joonan suura)

1. Alif, Laam, Raa . NÃ¤mÃ¤ ovat viisauden Kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤.

2. PitÃ¤vÃ¤tkÃ¶ ihmiset kummana, ettÃ¤ Me olemme antanut kÃ¤skyvaltamme erÃ¤Ã¤lle heistÃ¤ ja sanonut: Â»Varoita ihmiskuntaa ja julista ilosanomaa niille, jotka uskovat, ettÃ¤ heillÃ¤ on varma paikka Herransa luona.Â» Uskottomat sanovat: Â»Aivan varmasti tÃ¤mÃ¤ mies on ilmeinen velho.Â»

3. Totisesti teidÃ¤n Herranne on Jumala. HÃ¤n, joka loi taivaat ja maan kuudessa jaksossa ja on senjÃ¤lkeen pysyttÃ¤nyt valtansa lujana ja ohjaa hallitustaan. Ei ole ketÃ¤Ã¤n toista valtiasta (hÃ¤nen rinnallaan) paitsi mikÃ¤li HÃ¤n suvaitsee. TÃ¤mÃ¤ on Jumala, teidÃ¤n Herranne, palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤. EttekÃ¶ sitÃ¤ muistaisi?

4. HÃ¤nen luokseen on teidÃ¤n kaikkien palattava. Jumalan lupaus on varma. Totisesti, HÃ¤n luo olennot ja antaa sitten niiden palata takaisin, jotta HÃ¤n voisi palkita ne, jotka uskovat ja oikeamielisesti tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤. Mutta niitÃ¤ varten, jotka ovat antautuneet epÃ¤uskoon, on varattu kiehuva juoma ja tuskallinen tuomio, koska he ovat olleet uskottomia.

5. Juuri HÃ¤n saattaa auringon paistamaan ja kuun loistamaan ja on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt sille asentonsa, niin ettÃ¤ te voitte tietÃ¤Ã¤ vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaiken tÃ¤mÃ¤n HÃ¤n on tehnyt totuudessa. HÃ¤n selittÃ¤Ã¤ merkkinsÃ¤ ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

6. YÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vuorottelussa ja kaikessa, minkÃ¤ Jumala on luonut taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, nÃ¤kyvÃ¤t selvÃ¤t merkit niille, jotka harjoittavat hurskautta.

7. Totisesti on niitÃ¤kin, jotka eivÃ¤t odota MeidÃ¤n tapaamistamme, vaan tyytyvÃ¤t tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤n ja ovat siitÃ¤ lÃ¶ytÃ¤neet viihtymyksensÃ¤; ja on niitÃ¤, jotka eivÃ¤t vÃ¤litÃ¤ MeidÃ¤n merkeistÃ¤mme.

8. Sellaisten olinpaikkana on oleva tuli palkaksi heidÃ¤n teoistaan.

9. Mutta niitÃ¤, jotka uskovat ja suorittavat hyviÃ¤ tekoja, heidÃ¤n Jumalansa ohjaa heidÃ¤n uskonsa kautta. Purot solisevat heidÃ¤n jalkojensa juuressa autuaissa puutarhoissa.

10. SiellÃ¤ kuuluu heidÃ¤n rukouksensa: Â»Kunnia olkoon Sinulle, oi Jumala!Â» Ja heidÃ¤n tervehdyksensÃ¤ siellÃ¤ on oleva: Â»Rauha!Â» Ja heidÃ¤n rukoustensa loppu on oleva: Â»Ylistys kuuluu Jumalalle, kaikkien maailmojen Herralle.Â»

11. Jos Jumala edistÃ¤isi ihmisille pahaa yhtÃ¤ kÃ¤rkkÃ¤Ã¤sti, kuin he tavoittelevat hyvÃ¤Ã¤, niin heidÃ¤n loppunsa olisi todella jo mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, mutta Me jÃ¤tÃ¤mme ne, jotka eivÃ¤t usko kohtaavansa MeitÃ¤, yksinÃ¤Ã¤n ja sokeina vaeltamaan sokeudessaan.

12. Ja kun ihminen joutuu murheeseen, hÃ¤n huutaa MeitÃ¤ joko maahan vaipuneena tai istuen tai nousten seisaalleen, mutta kun olemme poistanut hÃ¤nen vaivansa, hÃ¤n lÃ¤htee tiehensÃ¤, aivan kuin ei olisi ikinÃ¤ huutanutkaan MeitÃ¤ luokseen vaivan kourissa. TÃ¤llÃ¤ tavoin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t kaunistelevat tekonsa.

13. Me olemme hÃ¤vittÃ¤nyt jo ennen teitÃ¤ elÃ¤neitÃ¤ sukupolvia, kun he tekivÃ¤t vÃ¤Ã¤rin. HeidÃ¤n aikansa profeetat tulivat heidÃ¤n luokseen, mukanaan selvÃ¤t todistukset, mutta he eivÃ¤t ottaneet uskoakseen. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me palkitsemme niitÃ¤, jotka ovat syntisiÃ¤.

14. SenjÃ¤lkeen Me teimme teistÃ¤ heidÃ¤n seuraajiaan maan pÃ¤Ã¤lle nÃ¤hdÃ¤ksemme, kuinka te toimitte.

15. Ja kun MeidÃ¤n selvÃ¤t merkkimme on heille ilmoitettu, sanovat ne, jotka eivÃ¤t usko kohtaavansa MeitÃ¤: Â»Tuokaa toinen Koraani tai muuttakaa tÃ¤tÃ¤.Â» Sano: Â»Ei ole minun asiani muuttaa sitÃ¤ omasta halustani, noudatan vain minulle annettua ilmoitusta. PelkÃ¤Ã¤n totisesti, ettÃ¤ jos olen tottelematon Herralleni, minua on kohtaava viimeisen pÃ¤ivÃ¤n tuomio.Â»

16. Sano: Â»Jos Jumala olisi tahtonut, minÃ¤ en olisi sitÃ¤ teille ilmoittanut enkÃ¤ tehnyt tunnetuksi; olinhan jo sitÃ¤ ennen

elÃ¤nyt keskuudessanne suuren osan elÃ¤mÃ¤Ã¤ni. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?Â»

17. Kuka tekee enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rin kuin se, joka puhuu valhetta Jumalaa vastaan tai vÃ¤Ã¤ristelee HÃ¤nen merkkinsÃ¤? Totisesti, syntisellÃ¤ ei ole menestystÃ¤.

18. Jumalan sijasta he palvelevat sellaista, mikÃ¤ ei heitÃ¤ vahingoita eikÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤, ja he sanovat: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat meidÃ¤n vÃ¤littÃ¤jiÃ¤mme Jumalan luona.Â» Sano: Â»Ilmoitatteko Jumalalle jotakin uutta, mitÃ¤ HÃ¤n ei tiedÃ¤ taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤?Â» Jumalalle olkoon kunnia! Kaukana HÃ¤n on siitÃ¤, minkÃ¤ he asettavat HÃ¤nen rinnalleen.

19. Koko ihmiskunta oli yksi ainoa yhteisÃ¶, mutta he tulivat erimielisiksi, ja ellei Herran sana olisi edeltÃ¤ kÃ¤ynyt, olisi asia, josta he kiistelivÃ¤t, ratkaistu vÃ¤lien selvityksellÃ¤.

20. He sanovat: Â»Miksi hÃ¤n ei ole saanut merkkiÃ¤ Herraltaan?Â» Sano silloin: Â»NÃ¤kymÃ¤tÃ¶n kuuluu yksin Jumalalle. Siksi odottakaa, minÃ¤ olen odottava kanssanne.Â»

21. Kun olemme antanut ihmisten maistaa armoa heitÃ¤ kohdanneen iskun jÃ¤lkeen, niin katso, he alkavat vehkeillÃ¤ MeidÃ¤n merkkejÃ¤mme vastaan. Sano: Â»Jumala on nopein suunnitelmain teossa.Â» Totisesti, lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme kirjoittavat muistiin heidÃ¤n vehkeilynsÃ¤.

22. Juuri HÃ¤n antaa teidÃ¤n matkustaa maitse ja meritse. Mutta kun te olette laivoissa, ja laivat matkustajineen lÃ¤htevÃ¤t purjehtimaan suotuisassa tuulessa ja he siitÃ¤ iloitsevat, silloin hirmumyrsky yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t, aallot vyÃ¶ryvÃ¤t kaikilta tahoilta heitÃ¤ kohti ja he luulevat olevansa tuhon omat. Silloin he huutavat Jumalaa ehdottomasti uskoen HÃ¤neen: Â»Jos SinÃ¤ pelastat meidÃ¤t tÃ¤stÃ¤, niin me totisesti olemme kiitollisia.Â»

23. Mutta kun HÃ¤n heidÃ¤t pelastaa, niin katso, maihin pÃ¤Ã¤styÃ¤Ã¤n he hillittÃ¶mÃ¤sti rehentelevÃ¤t. Voi teitÃ¤, ihmiset! TeidÃ¤n pÃ¶yhkeilynne on vain tuhoksi itsellenne. Lyhyen aikaa saatte nauttia maallisesta elÃ¤mÃ¤stÃ¤, senjÃ¤lkeen te palaatte MeidÃ¤n luoksemme, ja Me osoitamme teille, mitÃ¤ olette tehneet.

24. TÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ on kuin vesi, jonka lÃ¤hetÃ¤mme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ maan pÃ¤Ã¤lle, niin ettÃ¤ se imeytyy maan kasvullisuuteen, josta ihmiset ja karja saavat ravintonsa. Kun maa pukeutuu kultaisiin pukimiinsa ja koristeisiinsa ja sen omistajat luulevat olevansa kaiken tÃ¤mÃ¤n herroja, silloin tulee MeidÃ¤n kÃ¤skymme, yÃ¶llÃ¤ tahi pÃ¤ivÃ¤llÃ¤, ja Me niitÃ¤mme kaiken maan tasalle, aivan kuin Ã¤sken ei mitÃ¤Ã¤n olisi ollutkaan. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me selitÃ¤mme merkit ihmisille, jotka ajattelevat.

25. Jumala kutsuu teidÃ¤t rauhan asuntoon ja ohjaa, kenet HÃ¤n tahtoo, oikealle tielle.

26. Jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, heillÃ¤ on hyvÃ¤Ã¤kin parempi osa tallella: heidÃ¤n kasvojaan ei varjosta synkkyys eikÃ¤ hÃ¤peÃ¤. He ovat paratiisin perillisiÃ¤ ja saavat siellÃ¤ ikuisesti asua.

27. Mutta jotka pahaa tekevÃ¤t, heidÃ¤n palkkansa on oleva yhtÃ¤ paha, ja hÃ¤peÃ¤ peittÃ¤Ã¤ heidÃ¤t. HeillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n suojelijat Jumalaa vastaan; ikÃ¤Ã¤nkuin Ã¶istÃ¤ pimeyttÃ¤ leviÃ¤Ã¤ heidÃ¤n kasvoilleen. He ovat tulen omia, ja siinÃ¤ he saavat ikuisesti pysyÃ¤.

28. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Me kokoamme heidÃ¤t kaikki yhteen, sanomme niille, jotka ovat asettaneet muita jumalia Jumalan rinnalle: Â»Asettukaa alallenne, te ja teidÃ¤n epÃ¤jumalanne!Â» SenjÃ¤lkeen saatamme heidÃ¤t riitoihin keskenÃ¤Ã¤n, ja heidÃ¤n epÃ¤jumalansa sanovat: Â»Ette te meitÃ¤ palvelleet.

29. Jumala on pÃ¤tevÃ¤ todistaja teidÃ¤n ja meidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤mme, ettÃ¤ me emme edes tietÃ¤neet teidÃ¤n palvelemisestanne.Â»

30. SiellÃ¤ jokainen sielu saa kokea, mitÃ¤ on valmistanut, ja heidÃ¤t viedÃ¤Ã¤n kaikki Jumalan, heidÃ¤n todellisen Herransa eteen, ja heidÃ¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤t jumalansa katoavat heiltÃ¤.

31. Sano: Â»Kuka hankkii teille ravinnon taivaasta ja maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤? Tai kellÃ¤ on kuulo ja nÃ¤kÃ¶ vallassaan? Ja kuka tekee kuolleista elÃ¤viÃ¤ ja elÃ¤vistÃ¤ kuolleita? Kuka harjoittaa kÃ¤skyvaltaansa?Â» He vastaavat silloin: Â»Jumala.Â» Sano sinÃ¤: Â»Miksi ette siis palvelisi HÃ¤ntÃ¤?Â»

32. HÃ¤n on teidÃ¤n todellinen Herranne, ja mitÃ¤ jÃ¤Ã¤ teille, hylÃ¤ttyÃ¤nne totuuden, muuta kuin eksymys? SentÃ¤hden, mistÃ¤ olettekaan luopuneet pois?

33. NÃ¤in on Herrasi sana lausunut oikean tuomion tottelemattomista: Â»Totisesti, he eivÃ¤t usko.Â»

34. Sano: Â»Kuka teidÃ¤n epÃ¤jumalistanne pystyy saamaan aikaan luomakunnan ja sitten palauttamaan sen alkulÃ¤hteeseensÃ¤?Â» Sano: Â»Jumala alkuunpanee luomakunnan ja sitten kutsuu sen palaamaan takaisin. Kuinka te siis olette ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤?Â»

35. Sano: Â»Kuka teidÃ¤n epÃ¤jumalistanne voi ohjata totuuteen?Â» Sano: Â»Jumala ohjaa totuuteen.Â» KenellÃ¤ siis on parempi oikeus saada seuraajia, HÃ¤nellÃ¤kÃ¶, joka ohjaa totuuteen, vaiko hÃ¤nellÃ¤, joka ei voi ketÃ¤Ã¤n ohjata; jota ohjataan itseÃ¤Ã¤n? Miten on siis teidÃ¤n laitanne? Miten te tuomitsette?

36. Useimmat heistÃ¤ seuraavat vain kuvitelmiaan, mutta totisesti kuvittelut eivÃ¤t kelpaa mihinkÃ¤Ã¤n, kun totuudesta on kysymys. Jumala tietÃ¤Ã¤ totisesti, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

37. Ja tÃ¤tÃ¤ Koraania ei olisi yksikÃ¤Ã¤n muu kyennyt aikaansaamaan paitsi Jumala. Se on vahvistus sille, mikÃ¤ ilmaistiin jo sitÃ¤ ennen, ja kirjoituksen selitys, joka totisesti on kaikkien maailmojen Herralta saatu.

38. VÃ¤ittÃ¤vÃ¤tkÃ¶ he, ettÃ¤ hÃ¤n (Muhammed) on sepittÃ¤nyt sen? Sano silloin: Â»Tuokaa sitten suura, joka on tÃ¤mÃ¤n kaltainen, ja huutakaa avuksenne ketÃ¤ voitte Jumalan asemesta, jos olette oikeassa.Â»

39. Ei, he selittÃ¤vÃ¤t valheeksi sen, mitÃ¤ he eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ tunne ja mitÃ¤ heille ei ole selitetty. Samalla tavoin vÃ¤Ã¤ristelivÃ¤t totuutta ennen heitÃ¤ elÃ¤neet, mutta katso, millainen oli vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten loppu.

40. Jokunen heistÃ¤ tosin siihen (Koraaniin) uskoo, ja jokunen heistÃ¤ ei siihen usko; mutta Herrasi tuntee parhaiten ne, jotka pahaa tekevÃ¤t.

41. Jos he pitÃ¤vÃ¤t sinua valehtelijana, sano heille: Â»Minun tekoni ovat minun, ja teidÃ¤n tekonne ovat teidÃ¤n; te ette ole vastuussa minun teoistani, ja minua eivÃ¤t sido teidÃ¤n tekonne.Â»

42. Jotkut heistÃ¤ kuuntelevat sinua; kykenetkÃ¶ saamaan kuurot kuuleviksi, vaikkapa he eivÃ¤t ymmÃ¤rtÃ¤isikÃ¤Ã¤n?

43. Jokunen heistÃ¤ katsoo sinuun; kykenetkÃ¶ ohjaamaan sokeita, vaikkapa heillÃ¤ ei olisi valoa?

44. Totisesti, Jumala ei tee vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ihmissuvulle, mutta ihmiset tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen.

45. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n kokoaa heidÃ¤t yhteen, ja on kuin heillÃ¤ olisi aikaa vain tunnin verran, he tuntevat toisensa. Totisesti, niiden on hÃ¤viÃ¶, jotka vÃ¤ittivÃ¤t valheeksi Jumalan tulemisen ja joita ei ohjattu oikealle tielle.

46. Ja joko sitten Me nÃ¤ytÃ¤mme sinulle jotakin siitÃ¤, minkÃ¤ olemme heille varannut, tai annamme sinulle sitÃ¤ ennen tÃ¤yden palkkasi, joka tapauksessa he palaavat luoksemme. Ja silloin Jumala on heidÃ¤n tekojensa todistaja.

47. Jokaista kansaa varten on lÃ¤hettilÃ¤s, ja kun heidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ saapuu, ratkaistaan heidÃ¤n asiansa oikeudenmukaisesti eikÃ¤ heille tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

48. Ja he sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ lupaus tÃ¤ytetÃ¤Ã¤n, sanokaa se, jos olette luotettavia?Â»

49. Sano: Â»Minulla ei ole valtaa vahingoittaa eikÃ¤ hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ itseÃ¤ni, paitsi miten Jumala suvaitsee.Â» Jokaisella kansalla on mÃ¤Ã¤rÃ¤aikansa. Kun heidÃ¤n aikansa tulee, he eivÃ¤t voi siirtÃ¤Ã¤ sitÃ¤ tuntiakaan tuonnemmaksi eivÃ¤tkÃ¤ liioin jouduttaa sen saapumista.

50. Sano: Â»Jos Jumalan rangaistus yllÃ¤ttÃ¤isi teidÃ¤t yÃ¶llÃ¤ tai pÃ¤ivÃ¤llÃ¤, niin soisivatko syntiset sen itselleen nopeammin ehtivÃ¤n?

51. Vai uskotteko siihen vasta silloin, kun se teidÃ¤t saavuttaa?Â» Sano: Â»Nyt te uskotte, vaikka jo olitte halunneet sen tuloa jouduttaa.Â»

52. Silloin sanotaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisille: Â»Maistakaa ikuista tuskaa; teidÃ¤t palkitaan vain sen mukaan, mitÃ¤ olette ansainneet.Â»

53. Ja he pyytÃ¤vÃ¤t sinulta vahvistusta: Â»Onko se totta?Â» Sano: Â»On, Herran nimessÃ¤, se on tÃ¤yttÃ¤ totta; ja te ette voi paeta.Â»

54. Jos mikÃ¤ hyvÃ¤nsÃ¤ sielu, joka on tehnyt vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, omistaisi kaiken, mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, hÃ¤n tarjoaisi sen varmasti lunnaiksi puolestaan, ja kun he nÃ¤kevÃ¤t tuomion, he ilmaisevat katumuksensa. HeidÃ¤n asiansa ratkaistaan totuuden

mukaan, eikÃ¤ heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehdÃ¤.

55. Totisesti, eikÃ¶ kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, kuulu Jumalalle? Totisesti, eikÃ¶ Jumalan lupaus pysy? Mutta useimmat heistÃ¤ ovat tietoa vailla.

56. HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n, ja HÃ¤n antaa kuoleman, ja HÃ¤nen luokseen olette kaikki luodut palaamaan.

57. Oi ihmiset! Totisesti, olette saaneet Herraltanne kehoituksen ja parannuksen rintanne vaivoihin sekÃ¤ johdatuksen ja laupeuden uskovaisille.

58. Sano: Â»Jumalan mielisuosiosta ja HÃ¤nen armostaan.Â» TÃ¤stÃ¤ ihmiset iloitkoot. TÃ¤mÃ¤ on parempi kuin kaikki, mitÃ¤ he ovat ahnehtineet.

59. Sano: Â»Oletteko ajatelleet, mitÃ¤ Jumala on teille lÃ¤hettÃ¤nyt ravinnoksi? Toisia aineita te pidÃ¤tte lain sallimina, toisia kiellettyinÃ¤.Â» Sano: Â»Onko Jumala antanut teille luvan tehdÃ¤ nÃ¤in, vai sepitÃ¤ttekÃ¶ valhetta Jumalaa vastaan?Â»

60. Ja jotka sepittÃ¤vÃ¤t valhetta Jumalaa vastaan, millaiseksi kuvittelevat he ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤n? Totisesti, Jumala on armon Herra ihmisiÃ¤ kohtaan, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ole kiitollisia.

61. Ja sinÃ¤ (oi Muhammed!) et toimi missÃ¤Ã¤n asioissa etkÃ¤ lue Jumalan puolesta julki osaakaan Koraanista, ettekÃ¤ te ihmiset suorita tekoakaan MeidÃ¤n pitÃ¤mÃ¤ttÃ¤ teistÃ¤ vaaria sitÃ¤ tehdessÃ¤nne. Ei edes pienintÃ¤ hiukkasta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ tai avaruudessa voida kÃ¤tkeÃ¤ sinun Herrasi katseilta, eikÃ¤ ole olemassa sitÃ¤ pienempÃ¤Ã¤ eikÃ¤ suurempaa, jota ei olisi selvÃ¤ssÃ¤ (Jumalan tiedon) Kirjassa.

62. Totisesti niillÃ¤, jotka ovat lÃ¤hellÃ¤ Jumalaa, ei ole mitÃ¤Ã¤n pelkoa, eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

63. Jotka uskovat Jumalaan ja harjoittavat hartautta,

64. heille kuuluvat ilon sanomat tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja tulevassa. Jumalan sanoja ei voida muuttaa. TÃ¤mÃ¤ on heidÃ¤n voitonriemunsa.

65. Ã„lkÃ¶Ã¶n heidÃ¤n puheensa sinua surettako. Totisesti, kunnia kuuluu kokonaan Jumalalle; HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

66. Totisesti, eivÃ¤tkÃ¶ kaikki, taivaassa olevat ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ olevat, kuulu Jumalalle? Ja ne, jotka huutavat Jumalan asemesta epÃ¤jumalia, seuraavat vain kuvitelmiaan eivÃ¤tkÃ¤ tee muuta kuin valehtelevat.

67. Juuri Jumala on luonut yÃ¶n voidaksemme silloin levÃ¤tÃ¤ ja pÃ¤ivÃ¤n valon lÃ¤hteeksi. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on selvÃ¤t merkit niille. jotka tarkkaavat.

68. He sanovat: Â»Jumala on hankkinut itselleen lapsen.Â» HÃ¤nelle olkoon kunnia. HÃ¤n on riippumaton. HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. TeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n valtuutta sanoa nÃ¤in: vai puhutteko Jumalasta sellaista, mitÃ¤ ette tiedÃ¤?

69. Sano: Â»Totisesti, ne jotka sepittÃ¤vÃ¤t valhetta Jumalaa vastaan, eivÃ¤t menesty.Â»

70. HeidÃ¤n nautintonsa tÃ¤ssÃ¤ maailmassa on ajallista, ja sitten heidÃ¤n on palattava takaisin MeidÃ¤n luoksemme. Silloin Me annamme heidÃ¤n maistaa ankaraa tuskaa epÃ¤uskonsa takia.

71. EsitÃ¤ heille kertomus Nooasta, kun hÃ¤n sanoi kansalleen: Â»Oi kansani! Jos minun esiintymiseni ja muistutukseni Jumalan merkeistÃ¤ ovat teille raskaat, koska minÃ¤ luotan Jumalaan, niin toimikaa silloin yhdessÃ¤ ja huutakaa epÃ¤jumalianne, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ epÃ¤rÃ¶ikÃ¶ hankkeessanne, vaan pankaa se tÃ¤ytÃ¤ntÃ¶Ã¶n minua vastaan viivyttelemÃ¤ttÃ¤!

72. Jos te sitten kÃ¤Ã¤nnytte takaisin, en vaadi mitÃ¤Ã¤n hyvitystÃ¤. Minun hyvitykseni on yksin Jumalan kÃ¤sissÃ¤, onhan minun sallittu kuulua oikeauskoisiin (muslimeihin).Â»

73. Mutta he valehtelivat hÃ¤ntÃ¤ vastaan, ja silloin Me pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen kanssaan arkissa olleet. Me teimme heistÃ¤ suvun jatkajat ja hukutimme ne, jotka selittivÃ¤t MeidÃ¤n merkkimme valheeksi. Katso siis, millainen oli niiden loppu, joita oli varoitettu.

74. Sittemmin nostimme Me hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ profeettoja kansojensa keskuuteen, ja he toivat nÃ¤ille selvÃ¤t todistukset,

mutta eivÃ¤t nÃ¤mÃ¤ ottaneet uskoakseen siihen, mitÃ¤ olivat aikaisemmin kutsuneet valheeksi. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me sinetÃ¶imme niiden sydÃ¤met, jotka syntiÃ¤ tekevÃ¤t.

75. HeidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ annoimme Me Mooseksen ja Aaronin mennÃ¤ Faraon ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llikkÃ¶jensÃ¤ luo mukanaan MeidÃ¤n merkkimme, mutta he suhtautuivat niihin ylimielisesti ollen syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

76. NiinpÃ¤ kun Me lÃ¤hetimme totuuden heidÃ¤n luokseen, he sanoivat: Â»Aivan varmasti tÃ¤mÃ¤ on ilmeistÃ¤ taikuutta.Â»

77. Mooses sanoi: Â»NÃ¤inkÃ¶ puhutte totuudesta, kun se saavuttaa teidÃ¤t? Onko tÃ¤mÃ¤ taikuutta? Taikurit eivÃ¤t milloinkaan menesty.Â»

78. He sanoivat: Â»Oletko tullut luoksemme kÃ¤Ã¤nnyttÃ¤Ã¤ksesi meidÃ¤t pois siitÃ¤, mihin olemme nÃ¤hneet esi~isiemme turvautuneen, ja saattaaksesi maan valtiuden teidÃ¤n kahden kÃ¤siin? Me emme aio teihin uskoa.Â»

79. Ja Farao sanoi: Â»Tuokaa eteeni jokainoa taitava noita!Â»

80. Ja kun taikurit olivat saapuneet, Mooses sanoi heille: Â»HeittÃ¤kÃ¤Ã¤ maahan, mitÃ¤ aiotte heittÃ¤Ã¤!Â»

81. Kun he olivat niin tehneet, Mooses sanoi: Â»Se, mitÃ¤ olette saaneet aikaan, on noituutta. Totisesti, Jumala on tekevÃ¤ sen mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi. Totisesti, Jumala ei edistÃ¤ pahuudentekijÃ¤in toimia.Â»

82. Jumala on vahvistava totuuden sanainsa voimalla, vastoin syntisten tahtoakin.

83. Mutta paitsi erÃ¤itÃ¤ hÃ¤nen kansansa nuoria eivÃ¤t ketkÃ¤Ã¤n uskoneet Moosekseen, koska he pelkÃ¤sivÃ¤t Faraon ja hÃ¤nen johtomiestensÃ¤ vainoavan heitÃ¤. Farao oli todellakin itsevaltias maassa ja hÃ¤n kuului niihin, jotka toimivat hillittÃ¶mÃ¤sti.

84. Mooses sanoi: Â»Oi kansani, jos uskotte Jumalaan, luottakaa HÃ¤neen, mikÃ¤li olette oikeauskoisia.Â»

85. Ja niin he sanoivat: Â»Jumalaan me luotamme. Oi Herramme, Ã¤lÃ¤ salli tÃ¤mÃ¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisen kansan meitÃ¤ vainota!

86. Pelasta meidÃ¤t armossasi tÃ¤stÃ¤ uskottomasta kansasta!Â»

87. Me annoimme Moosekselle ja hÃ¤nen veljelleen tÃ¤mÃ¤n ilmoituksen: Â»Te kaksi, varustakaa kansallenne taloja EgyptissÃ¤, tehkÃ¤Ã¤ niistÃ¤ oikeita rukoushuoneita ja ylläpitÃ¤kÃ¤Ã¤ hartauden harjoittamista sekÃ¤ julistakaa iloista sanomaa oikeauskoisille!Â»

88. Mooses sanoi: Â»Herra! Totisesti olet suonut Faraolle ja hÃ¤nen johtomiehilleen hyvinvointia ja rikkauksia tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Herra, he saavat kansan luopumaan Sinun tieltÃ¤si. Herra, pyyhi pois heidÃ¤n rikkautensa ja koveta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t usko, ennen kuin nÃ¤kevÃ¤t tuskallisen tuomionsa! Â»

89. HÃ¤n sanoi: Â»Sinun rukouksesi on jo kuultu. PysykÃ¤Ã¤ te kaksi siis lujina Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ seuratko niiden menoa, jotka ovat tietoa vailla.Â»

90. Me annoimme Israelin lasten kulkea meren poikki, ja silloin Farao sotajoukkoineen seurasi heitÃ¤ sorron- ja vallanhaluisena, kunnes hÃ¤n joutui veden valtaan ja sanoi: Â»MinÃ¤ uskon, ettei ole olemassa muuta jumaluutta kuin HÃ¤n yksin, johon Israelin lapset uskovat. MinÃ¤ myÃ¶s tunnustaudun oikeauskoiseksi.Â»

91. Â»Nyt kyllÃ¤kin! Mutta ennen olet ollut tottelematon ja kuulunut vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin.

92. Siksi Me tahdomme tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ pelastaa pinnalle ruumiisi, jotta olisit muistomerkkinÃ¤ sille, joka on sinun seuraajasi.Â» Mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t vÃ¤litÃ¤ MeidÃ¤n merkeistÃ¤mme.

93. Me todella jÃ¤rjestimme Israelin lapsille hyvÃ¤t asuinsijat ja varustimme heidÃ¤t hyvÃ¤llÃ¤ ravinnolla, eivÃ¤tkÃ¤ he olleet eripuraisia ennen kuin paisuivat tiedossaan. Totisesti, Herrasi on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ratkaiseva sen, mistÃ¤ he kiistelivÃ¤t.

94. Jos sinÃ¤ epÃ¤ilet sitÃ¤, minkÃ¤ olemme sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt, niin kysy niiltÃ¤, jotka ennen sinua lukivat Kirjaa. Totuus tuli sinulle Herraltasi; sentÃ¤hden Ã¤lÃ¤ kuulu niihin, jotka kiistelevÃ¤t.

95. Ã„lÃ¤kÃ¤ kuulu niihin, jotka selittÃ¤vÃ¤t valheeksi Jumalan merkit, ettet joutuisi kadotettujen joukkoon.

96. Totisesti, ne, joita vastaan Herran sana on tullut sitovaksi, eivÃ¤t usko,

97. vaikkapa kaikkinaisia merkkejÃ¤ heille annettaisiin, ennenkuin he nÃ¤kevÃ¤t tuskallisen tuomionsa.

98. MinkÃ¤ tÃ¤hden ei yksikÃ¤Ã¤n kaupunki, lukuunottamatta Joonaan kansaa, uskonut ajoissa, niin ettÃ¤ sen uskosta olisi koitunut jotakin hyÃ¶tyÃ¤? Kun he uskoivat, niin Me pÃ¤Ã¤stimme heidÃ¤t hÃ¤peÃ¤llisen tuskan alta tÃ¤ssÃ¤ maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja annoimme heidÃ¤n nauttia jonkin aikaa.

99. Jos Herrasi olisi niin tahtonut, niin kaikki, jotka maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ovat, olisivat yhdessÃ¤ uskoneet. Tahdotko sinÃ¤ pakottaa ihmisiÃ¤ tulemaan oikeauskoisiksi?

100. Ei yksikÃ¤Ã¤n sielu voi uskoa muuten kuin Jumalan tieten. Ja HÃ¤n langettaa rangaistuksen niille, jotka ovat ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

101. Sano: Â»Katso mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤!Â» Mutta merkit ja varoitukset eivÃ¤t auta vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t usko.

102. He odottavat ainoastaan sellaista, mitÃ¤ tapahtui heidÃ¤n edeltÃ¤jiensÃ¤ pÃ¤ivinÃ¤. Sano: Â»Odottakaa siis! Totisesti minÃ¤ olen odottava teidÃ¤n rinnallanne.Â»

103. Silloin Me pelastamme lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme ja ne, jotka uskovat. MeidÃ¤n velvollisuutemme on pelastaa uskovaiset.

104. Sano: Â»Oi ihmiset! jos epÃ¤ilette minun uskoani, niin tietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ minÃ¤ en palvele niitÃ¤, joita te palvelette Jumalan vertaisina, vaan minÃ¤ palvelen Jumalaa, joka on antava teille tÃ¤yden palkkanne, ja minut on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty kuulumaan niihin, jotka uskovat.Â»

105. Sinut on myÃ¶s mÃ¤Ã¤rÃ¤tty elÃ¤mÃ¤Ã¤n totisessa uskossa, mieleltÃ¤si vilpittÃ¶mÃ¤nÃ¤. Ã„lÃ¤kÃ¤ kuulu pakanoitten joukkoon.

106. Ã„lÃ¤ huuda avuksesi Jumalan vertaisena sellaista, mikÃ¤ ei sinua hyÃ¶dytÃ¤ eikÃ¤ vahingoita, sillÃ¤ jos nÃ¤in teet, olet kuuluva vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten joukkoon.

107. Jos Jumala lyÃ¶ sinua jollakin vaivalla, ei kukaan muu paitsi HÃ¤n voi sitÃ¤ pois ottaa. Ja jos HÃ¤n tarkoittaa sinulle jotakin hyvÃ¤Ã¤, ei kukaan voi HÃ¤nen armoaan pois kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤. HÃ¤n antaa sen kohdata palvelijoistaan ketÃ¤ HÃ¤n suvaitsee. SillÃ¤ HÃ¤nellÃ¤ on kaikki anteeksiantamus ja kaikki armo.

108. Sano: Â»Oi ihmiset! Totisesti, Herranne on lÃ¤hettÃ¤nyt teille totuuden. KetÃ¤ tahansa ohjataankin, on se johdatusta hÃ¤nen oman sielunsa hyvÃ¤ksi, mutta kuka ikinÃ¤ menee kadotukseen, hÃ¤n hukkuu vastoin omaa parastaan. En minÃ¤ ole teidÃ¤n vartijanne.Â»

109. Seuraa sitÃ¤, mihin olet mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ja pysy lujana kunnes Jumala on tuomitseva, sillÃ¤ HÃ¤n on tuomareista paras.

QURAN (FINNISH)

11 - HUUD (Huudin suura)

1. Alif. Laam. Raa. TÃ¤mÃ¤ on kirja, jonka sÃ¤keiden sisÃ¤ltÃ¶ on vahvistettu, sillÃ¤ ne on selittÃ¤nyt HÃ¤n, joka on viisas, tietÃ¤vÃ¤;

2. jotta ette palvelisi ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa. Totisesti, minÃ¤ olen varoittaja ja ilosanoman tuoja teille HÃ¤nen luotaan.

3. Anokaa Herraltanne anteeksiantoa, kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ sitten HÃ¤nen puoleensa, niin HÃ¤n on hankkiva teille runsaan huolenpidon mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi ja vuodattava armonsa jokaiselle, joka laupeudessa vaeltaa. Mutta jos luovutte pois, silloin totisesti pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ tuomiopÃ¤ivÃ¤n rangaistus lankeaa pÃ¤Ã¤llenne.

4. Jumalan luokse on teidÃ¤n jÃ¤lleen palattava, ja HÃ¤n kykenee tekemÃ¤Ã¤n kaiken, mitÃ¤ tahtoo.

5. Katso, eivÃ¤tkÃ¶ he todella kaksin kerroin peitÃ¤ rintaansa salatakseen HÃ¤neltÃ¤ vihamielisyytensÃ¤. Kavahtakaa, kun he kÃ¤Ã¤riytyvÃ¤t vaatteisiinsa. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he salailevat ja mitÃ¤ ilmaisevat. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heidÃ¤n rintaansa on kÃ¤tkettynÃ¤.

6. Ei ole ainoatakaan elÃ¤intÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, jota Jumala ei ruokkisi, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ sen tyyssijan ja kotipaikan. Kaikki tÃ¤mÃ¤ on selvillÃ¤ (Jumalan tiedon) Kirjassa.

7. Juuri HÃ¤n on luonut taivaat ja maan kuutena kautena, ja hÃ¤nen valtaistuimensa on vesien yllÃ¤, niin ettÃ¤ hÃ¤n voi teitÃ¤ koetella, nÃ¤hdÃ¤kseen kuka teistÃ¤ on paras teoissa. Ja jos sanot: Â»Totisesti, teidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleistaÂ», niin ne, jotka ovat antautuneet epÃ¤uskon valtaan, vastaavat yhtÃ¤ varmasti: Â»TÃ¤mÃ¤hÃ¤n on ilmeistÃ¤ noituutta.Â»

8. Ja jos Me viivytÃ¤mme heidÃ¤n tuomiotaan jonkin aikaa, niin he varmasti ilkkuvat: Â»MikÃ¤hÃ¤n sitÃ¤ estelee?Â» Totisesti sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin se heidÃ¤t saavuttaa, ei sitÃ¤ voida torjua. Ja se, jolle he nauroivat, on lankeava heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤.

9. Jos Me annamme jonkun ihmisen maistaa armoamme ja sitten otamme sen hÃ¤neltÃ¤ pois, totisesti hÃ¤n silloin kÃ¤y epÃ¤toivoiseksi ja kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi.

10. Ja jos annamme hÃ¤nen maistaa siunausta hÃ¤ntÃ¤ kohdanneen iskun jÃ¤lkeen, niin hÃ¤n kerskuu: Â»Paha lÃ¤hti loitolle minusta.Â» HÃ¤n kÃ¤y todella omahyvÃ¤iseksi, pÃ¶yhkeilevÃ¤ksi.

11. Toisin ne, jotka ovat kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤ ja hyviÃ¤ tekoja harjoittavat; he ovat niitÃ¤, joille kuuluu anteeksiantamus ja suuri palkinto.

12. Tahdotko sinÃ¤ luopua jostakin sinulle mÃ¤Ã¤rÃ¤tystÃ¤ tehtÃ¤vÃ¤stÃ¤, ja ahdistaako rintaasi syystÃ¤, ettÃ¤ he sanovat: Â»Miksi ei ole aarretta lÃ¤hetetty hÃ¤nelle tai miksi ei enkeli tullut hÃ¤nen kanssaan?Â» SinÃ¤ olet ainoastaan varoittaja, ja Jumala valvoo yli kaiken.

13. Tai jos he sanovat: Â»HÃ¤n on kaiken keksinytÂ», vastaa heille: Â»Tuokaa sitten kymmenen samanlaista sepittÃ¤mÃ¤Ã¤nne suuraa ja huutakaa avuksenne ketÃ¤ voitte Jumalan asemesta, jos olette totuudessa.Â»

14. Jos he tÃ¤llÃ¶in eivÃ¤t vastaa sinulle, silloin tiedÃ¤, ettÃ¤ se (Koraani) totisesti on lÃ¤hetetty maan pÃ¤Ã¤lle Jumalan viisautena ja ettÃ¤ muuta jumaluutta ei ole olemassa kuin HÃ¤n. Oletteko siis oikeauskoisia (muslimeja)?

15. KetkÃ¤ ikinÃ¤ tavoittelevat tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ ja sen koreutta, heille Me annamme heidÃ¤n tekojensa tÃ¤yden ansion mukaan jo tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n siitÃ¤ heiltÃ¤ vÃ¤hennetÃ¤.

16. He ovat ihmisiÃ¤, joille tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ei ole varattuna muuta kuin tuli, jonka piirissÃ¤ heidÃ¤n teoillaan ei ole mitÃ¤Ã¤n arvoa, ja kaikki, mitÃ¤ he toimittivat, raukeaa turhaan.

17. HeidÃ¤n kaltaisensa ei ole hÃ¤n, joka nojautuu Herransa selvÃ¤Ã¤n todistukseen ja jolle HÃ¤nen todistajansa lukee sitÃ¤ (Koraania); tÃ¤mÃ¤n edellÃ¤ oli jo Mooseksen Kirja johdatuksena ja armona. TÃ¤mÃ¤n (Mooseksen Kirjan) noudattajat uskovat siihenkin (Koraaniin). Ja heimolle, joka ei siihen usko, on tuli varattu asumukseksi. Ã„lkÃ¶Ã¶n Sinulla siis olko mitÃ¤Ã¤n epÃ¤ilyksiÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ asiassa. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on Herrasi ilmoitus, mutta useimmat eivÃ¤t siihen usko.

18. Ja kuka on nurjamielisempi kuin se, joka puhuu valhetta Jumalaa vastaan? Sellaiset viedÃ¤Ã¤n Herransa eteen, ja todistajat lausuvat: Â»He ovat niitÃ¤, jotka puhuivat valhetta Herraansa vastaan.Â» EikÃ¶ ole totta, ettÃ¤ Jumalan kirous painaa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤?

19. He pitÃ¤vÃ¤t ihmisiÃ¤ loitolla Jumalan polulta ja yrittÃ¤vÃ¤t tehdÃ¤ sen mutkaiseksi. He ovat juuri niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n.

20. NÃ¤mÃ¤ ihmiset eivÃ¤t voi paeta minnekÃ¤Ã¤n maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he Jumalan sijaan lÃ¶ydÃ¤ muita auttajia. Kaksinkertainen on oleva heidÃ¤n rangaistuksensa, koska eivÃ¤t he ymmÃ¤rtÃ¤neet kuulla eivÃ¤tkÃ¤ nÃ¤hdÃ¤.

21. NÃ¤mÃ¤ kuuluvat niihin, jotka ovat sielunsa kadottaneet, ja heidÃ¤n keksimÃ¤nsÃ¤ harhakuvat hÃ¤viÃ¤vÃ¤t heiltÃ¤ olemattomiin.

22. He ovat kiistÃ¤mÃ¤ttÃ¤ niitÃ¤, jotka kÃ¤rsivÃ¤t pahimman hÃ¤viÃ¶n tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤.

23. Mutta ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ sekÃ¤ pysyvÃ¤t nÃ¶yrinÃ¤ Herransa edessÃ¤, ovat paratiisin perijÃ¶itÃ¤; siellÃ¤ he saavat asua.

24. NÃ¤mÃ¤ kahdenlaiset ihmiset ovat verrattavissa toisiinsa niinkuin sokeat ja kuurot nÃ¤keviin ja kuuleviin. Voivatko nÃ¤mÃ¤ olla toistensa tasolla? EttekÃ¶ ymmÃ¤rrÃ¤ sitÃ¤?

25. Me lÃ¤hetimme Nooan hÃ¤nen kansansa luo, ja hÃ¤n sanoi: Â»MinÃ¤ olen totisesti varoittava teitÃ¤ selvÃ¤sti,

26. ettette palvelisi ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa. Totisesti, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n sitÃ¤ tuomiota, joka tuskan pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ teille langetetaan.Â»

27. Silloin hÃ¤nen kansansa uskottomain johtomiehet sanoivat: Â»Huomaamme, ettÃ¤ olet vain meidÃ¤n kaltaisemme ihminen; huomaamme myÃ¶s, ettÃ¤ sinua seuraavat vain meistÃ¤ halvimmat, joilla on pintapuolinen arvostelukyky; ja me nÃ¤emme, ettet ole meitÃ¤ etevÃ¤mpi. Itse asiassa me pidÃ¤mme sinua valehtelijana.Â»

28. HÃ¤n sanoi: Â»Oi kansani, oletteko ottaneet huomioon, ettÃ¤ minÃ¤ saatan nojautua Herraltani tulleisiin selviin todistuksiin? HÃ¤n on osoittanut minulle armoaan, mutta se on teidÃ¤n katseiltanne kÃ¤tketty. Tulisiko meidÃ¤n sitten vÃ¤kisin tyrkyttÃ¤Ã¤ teille sitÃ¤, kun kerran olette vastahakoisia?

29. Oi kansani! En myÃ¶skÃ¤Ã¤n pyydÃ¤ sen vuoksi teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n rikkauksia. Minun palkkani on yksin Jumalan huostassa, enkÃ¤ aio karkoittaa niitÃ¤, jotka uskovat. Totisesti, he saavat kohdata Herransa, mutta minÃ¤ nÃ¤en, ettÃ¤ te olette tietÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ kansaa.

30. Oi kansani! Kuka auttaa minua Jumalaa vastaan, jos ajan heidÃ¤t pois? EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

31. EnkÃ¤ sano teille, ettÃ¤ minulla on Jumalan aarteet, en myÃ¶skÃ¤Ã¤n tiedÃ¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miÃ¤ asioita enkÃ¤ sano olevani enkeli. En liioin sano niistÃ¤, jotka teidÃ¤n silmissÃ¤nne ovat halveksittavia, ettei Jumala suo heille mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤. Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ heillÃ¤ on sisimmÃ¤ssÃ¤Ã¤n; totisesti, jos toisin puhuisin, olisin yksi vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisistÃ¤.Â»

32. He sanoivat: Â»Oi Nooa! Olet vÃ¤itellyt kanssamme etkÃ¤ vÃ¤sy kanssamme vÃ¤ittelemÃ¤Ã¤n, osoita siis, mitÃ¤ meille lupaat, jos olet totuudellinen.

33. HÃ¤n sanoi: Â»Jumala yksin on sen osoittava, jos tahtoo, ettekÃ¤ te voi HÃ¤ntÃ¤ vÃ¤istÃ¤Ã¤.

34. EikÃ¤ minun neuvomiseni teitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤, vaikkapa miten pyrkisin teitÃ¤ neuvomaan, jos Jumala tahtoisi eksyttÃ¤Ã¤ teidÃ¤t tieltÃ¤. HÃ¤n on teidÃ¤n Herranne, ja hÃ¤nen luokseen on teidÃ¤n jÃ¤lleen palattava.Â»

35. Jos he sanovat: Â»HÃ¤n on tuon keksinytÂ», niin vastaa: Â»Jos olen sen itse keksinyt, niin se olkoon minun syntini, mutta minÃ¤ olen viaton teidÃ¤n tekemiinne synteihin.Â»

36. Ja Nooalle ilmoitettiin: Â»Kukaan kansastasi ei ole uskova lukuunottamatta niitÃ¤, jotka jo ennestÃ¤Ã¤n ovat uskoneet. Ã„lÃ¤ ole huolissasi heidÃ¤n teoistaan.

37. Rakenna arkki MeidÃ¤n silmiemme edessÃ¤ ja MeidÃ¤n kÃ¤skystÃ¤mme, Ã¤lÃ¤kÃ¤ puhu minulle niistÃ¤, jotka vÃ¤Ã¤rin tekevÃ¤t. Totisesti heidÃ¤t hukutetaan.Â»

38. Ja hÃ¤n rakensi arkin, ja joka kerran, kun hÃ¤nen kansansa johtomiehet kulkivat hÃ¤nen ohitseen, he nauroivat hÃ¤nelle. HÃ¤n sanoi: Â»Jos nauratte meille, niin totisesti me tulemme vielÃ¤ nauramaan teille, kuten te nyt teette.

39. Silloin tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kenet yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus ja kenelle langetetaan ikuisen tuskan tuomio.Â»

40. NÃ¤in oli siihen saakka, kunnes MeidÃ¤n kÃ¤skymme annettiin ja tulivuori purkautui, ja Me sanoimme: Â»Kuljeta arkkiin kaksi jokaista lajia, uros ja naaras, sekÃ¤ perheesi, paitsi niitÃ¤, joista mÃ¤Ã¤rÃ¤ttiin jo aikaisemmin, ynnÃ¤ kaikki uskovaiset.Â» Ja niitÃ¤, jotka uskoivat hÃ¤nen kanssaan, oli vain jokunen.

41. Ja Nooa sanoi: Â»Astukaa arkkiin, ja Jumalan nimessÃ¤ se purjehtikoon ja mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤hÃ¤nsÃ¤ pysÃ¤htykÃ¶Ã¶n. Totisesti, Herrani on anteeksiantavainen, armollinen.Â»

42. Ja se purjehti heidÃ¤n kanssaan keskellÃ¤ vuorenkorkuisia aaltoja, ja Nooa huusi pojalleen, joka oli rannalla: Â»Oi poikani! Tule meidÃ¤n mukaamme, Ã¤lÃ¤kÃ¤ ole niiden kanssa, jotka eivÃ¤t usko.Â»

43. HÃ¤n vastasi: Â»LÃ¤hden turvaan jollekin vuorelle, se suojelee minut vedeltÃ¤.Â» Nooa sanoi: Â»TÃ¤nÃ¤Ã¤n ei ole kukaan muu Jumalan kÃ¤skyltÃ¤ suojassa kuin se, jolle HÃ¤n osoittaa armoaan.Â» Ja aalto erotti heidÃ¤t toisistaan, ja hÃ¤n joutui niiden joukkoon, jotka hukkuivat.

44. Ja myÃ¶hemmin kuului kÃ¤sky: Â»Maa, niele vetesi! Taivas, lakkaa satamasta!Â» Silloin vesi laskeutui ja kÃ¤sky oli tÃ¤ytetty. Ja arkki pysÃ¤htyi al-Dzuudin kohdalla. Ja sana kuului: Â»Pois vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset ihmiset!Â»

45. Nooa huusi Herralleen ja sanoi: Â»Totisesti, poikani kuuluu perheeseeni, ja Sinun lupauksesi on totta, ja SinÃ¤ olet tuomareilta oikeamielisin.Â»

46. HÃ¤n sanoi: Â»Oi Nooa! Totisesti, hÃ¤n on perheesi ulkopuolella; hÃ¤nen tekonsa ovat pahat; Ã¤lÃ¤ siis pyydÃ¤ Minulta sellaista, mistÃ¤ sinulla ei ole tietoa. Totisesti, MinÃ¤ varoitan sinua. ettet joutuisi tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mien joukkoon.Â»

47. Nooa sanoi: Â»Herrani, varjele minua pyytÃ¤mÃ¤stÃ¤ Sinulta sellaista, mistÃ¤ minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa. Ja ellet SinÃ¤ anna minulle anteeksi ja osoita minulle armoasi, olen kuuluva kadotettujen joukkoon.Â»

48. Silloin kuului Ã¤Ã¤ni: Â»Oi Nooa! LÃ¤hde rauhassa luotamme, ja siunattuja olkaa sinÃ¤ ja ne kansat, jotka syntyvÃ¤t sinun seurassasi olevista. Ja kansoja on tuleva, joille annamme nautintoja, mutta joita sitten on kohtaava MeidÃ¤n tuskallinen tuomiomme.Â»

49. TÃ¤ssÃ¤ on kerrottu muutamista tapahtumista, joita et ole nÃ¤hnyt, mutta jotka Me sinulle ilmoitamme. Et sinÃ¤ eikÃ¤ sinun kansasi niistÃ¤ ennen tiennyt. Ole siis kÃ¤rsivÃ¤llinen! Totisesti, mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤ kuuluu niille, jotka Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t.

50. Aadin heimon luokse Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n veljensÃ¤ Huudin. TÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Oi kansani, palvelkaa Jumalaa, teillÃ¤ ei ole muuta jumaluutta kuin HÃ¤n; te elÃ¤tte harhakuvitelmissanne.

51. Oi kansani! En pyydÃ¤ siitÃ¤ teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa; minun palkkani on Jumalan asia, joka on minut luonut. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

52. Oi kansani! PyytÃ¤kÃ¤Ã¤ anteeksiantoa Herraltanne ja kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ sitten HÃ¤nen puoleensa. HÃ¤n antaa taivaan lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille runsaan sateen ja HÃ¤n antaa teille uutta voimaa entisen lisÃ¤ksi. Ã„lkÃ¤Ã¤ enÃ¤Ã¤ kÃ¤Ã¤ntykÃ¶ syntiÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n.Â»

53. He sanoivat: Â»Oi Huud! SinÃ¤ et ole tuonut meille mitÃ¤Ã¤n selviÃ¤ todistuksia, joten emme aio puheittesi perusteella hylÃ¤tÃ¤ jumaliamme emmekÃ¤ voi sinua uskoa.

54. Emme sano muuta kuin ettÃ¤ jotkut jumalistamme ovat saaneet sinut pahuuden valtaan.Â» HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, minÃ¤ huudan Jumalan todistajakseni, ja todistakaa tekin, ettÃ¤ minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n osuutta siihen, jonka te asetatte Jumalan rinnalle.

55. JÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumala eroon; saattakaa sitten suunnitelmanne minua vastaan pÃ¤Ã¤tÃ¶kseen viivyttelemÃ¤ttÃ¤.

56. Totisesti, minÃ¤ luotan Jumalaan, minun ja teidÃ¤nkin Herraanne. Ei ole yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n olentoa, johon HÃ¤n ei voi tarttua tukasta. Totisesti, minun Herrani kulkee oikeata tietÃ¤.

57. Ja jos te sitten kÃ¤Ã¤nnytte pois, minÃ¤ olen jo joka tapauksessa ilmoittanut teille sen sanoman, jota tuomaan minut luoksenne lÃ¤hetettiin. Herrani on asettava teidÃ¤n seuraajaksenne toisen kansan, ja te ette voi vahingoittaa HÃ¤ntÃ¤ vÃ¤hÃ¤kÃ¤Ã¤n. Totisesti, Herrani valvoo kaikkea.Â»

58. Ja kun MeidÃ¤n kÃ¤skymme seurasi, Me armossamme pelastimme Huudin ja ne, jotka hÃ¤nen laillaan uskoivat; ja Me pelastimme heidÃ¤t hirvittÃ¤vÃ¤stÃ¤ rangaistuksesta.

59. He olivat Aadin heimoa, jotka hylkÃ¤sivÃ¤t Herransa merkit ja olivat tottelemattomia HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤illeen, mutta seurasivat jokaisen totuutta vihaavan itsevaltiaan kÃ¤skyjÃ¤.

60. HeitÃ¤ on kohtaava kirous tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. EikÃ¶ ole totta, ettÃ¤ Aad ei tahtonut uskoa Herraansa? HÃ¤vitkÃ¶Ã¶n Aad, Huudin kansa.

61. Ja Tamuudin heimon luokse Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n veljensÃ¤ Saalihin. TÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Oi kansani! Palvelkaa Jumalaa; teillÃ¤ ei ole muita jumaluuksia kuin HÃ¤n. HÃ¤n loi teidÃ¤t tÃ¤stÃ¤ maasta ja antoi teidÃ¤n siinÃ¤ asua. SentÃ¤hden pyytÃ¤kÃ¤Ã¤ anteeksiantamusta HÃ¤neltÃ¤ ja palatkaa sitten HÃ¤nen luoksensa. Totisesti, Herrani on lÃ¤hellÃ¤, HÃ¤n vastaa teille.Â»

62. He sanoivat: Â»Oi Saalih, sinÃ¤ olet ollut keskuudessamme tÃ¤tÃ¤ ennenkin. Sinuun panimme toivomme; kiellÃ¤tkÃ¶ sinÃ¤ meitÃ¤ palvelemasta sitÃ¤, mitÃ¤ isÃ¤mme palvelivat? Ja me toden teolla epÃ¤ilemme suuresti sitÃ¤, mihin meitÃ¤ kehoitat.Â»

63. HÃ¤n sanoi: Â»Oi kansani! Oletteko ajatelleet sitÃ¤, ettÃ¤ jos minÃ¤ nojaudun Herrani selvÃ¤Ã¤n todistukseen ja HÃ¤n on suonut minulle omaa armoaan, kuka silloin auttaisi minua Jumalaa vastaan, jos olisin HÃ¤nelle tottelematon? SentÃ¤hden te vain saatatte minut turmioon.

64. Oi kansani, tÃ¤mÃ¤ naaraskameli on Jumalan, se on merkkinÃ¤ teille; antakaa sen kÃ¤ydÃ¤ Jumalan laitumella Ã¤lkÃ¤Ã¤ tehkÃ¶ sille mitÃ¤Ã¤n vahinkoa, ettei pikainen rangaistus teitÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤isi.Â»

65. Mutta he katkaisivat sen polvijÃ¤nteet; silloin Saalih sanoi: Â»Nauttikaa elÃ¤mÃ¤stÃ¤ kolme pÃ¤ivÃ¤Ã¤ sisÃ¤llÃ¤ asunnoissanne. TÃ¤mÃ¤ on lupaus, jota ei ole mahdollista vÃ¤ittÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤ksi.Â»

66. Sitten, kun MeidÃ¤n kÃ¤skymme tÃ¤yttyi, Me armossamme pelastimme Saalihin ja ne, jotka hÃ¤nen laillaan uskoivat, tuon pÃ¤ivÃ¤n hÃ¤peÃ¤stÃ¤. Totisesti, sinun Herrasi on kaikkivaltias, kaikkivoipa.

67. Ja jylisevÃ¤ melu yllÃ¤tti ne, jotka olivat vÃ¤Ã¤rin tehneet; heistÃ¤ tuli vainajia, joiden ruumiit viruivat heidÃ¤n kodeissaan,

68. ikÃ¤Ã¤nkuin he eivÃ¤t olisi milloinkaan siellÃ¤ elÃ¤neet. EikÃ¶ ole totta, ettÃ¤ Tamuud ei uskonut Herraansa? HÃ¤vitkÃ¶Ã¶n Tamuud!

69. Ja totisesti, MeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tulivat Aabrahamin luokse tuoden iloisia uutisia; he tervehtivÃ¤t: Â»Rauha!Â» HÃ¤n vastasi: Â»Rauha!Â» ja kotvan kuluttua hÃ¤n tarjosi heille paistettua vasikkaa.

70. Mutta kun hÃ¤n nÃ¤ki, etteivÃ¤t heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ ojentuneet sitÃ¤ kohti, hÃ¤n oudoksui heitÃ¤ ja tunsi pelkoa heitÃ¤ kohtaan. He sanoivat: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, totisesti, meidÃ¤t on lÃ¤hetetty Lootin kansan luokse.Â»

71. Ja Aabrahamin vaimo seisoi myÃ¶s siinÃ¤ ja sattui nauramaan; silloin ilmoitimme hÃ¤nelle iloisen lupauksen Iisakista ja Iisakin pojasta Jaakobista.

72. HÃ¤n sanoi: Â»Voi minua, voinko minÃ¤ synnyttÃ¤Ã¤, vaikka olen nÃ¤in vanha, ja mieheni tÃ¤ssÃ¤ on myÃ¶s iÃ¤kÃ¤s. TÃ¤mÃ¤ on tosiaankin merkillinen asia.Â»

73. He vastasivat: Â»IhmetteletkÃ¶ sinÃ¤ Herrasi mÃ¤Ã¤rÃ¤ystÃ¤? Jumalan armo ja HÃ¤nen siunauksensa tulkoot teidÃ¤n, tÃ¤mÃ¤n huonekunnan osaksi. Totisesti, HÃ¤n on ylistetty, ylevÃ¤.Â»

74. Kun Aabrahamin pelko oli haihtunut ja hÃ¤n oli saanut kuulla iloisesta sanomasta, hÃ¤n alkoi kiistellÃ¤ kanssamme Lootin

kansasta.

75. Totisesti, Aabraham oli sangen lempeÃ¤, sÃ¤Ã¤livÃ¤inen ja hurskas.

76. Â»Oi, Aabraham, jÃ¤tÃ¤ tÃ¤mÃ¤ asia omaan menoonsa, totisesti Herrasi kÃ¤sky on tullut, ja Lootin kansan on kohtaava tuomio, jota ei voi vÃ¤istÃ¤Ã¤.Â»

77. Ja kun lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme menivÃ¤t Lootin luokse, tÃ¤mÃ¤ oli kansansa takia ahdistuksessa ja halusi sydÃ¤messÃ¤Ã¤n heitÃ¤ auttaa ja sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤ on tuskan pÃ¤ivÃ¤.Â»

78. Ja hÃ¤nen kansansa ryntÃ¤si hillittÃ¶mÃ¤sti hÃ¤nen luokseen, ja he olivat jo ennestÃ¤Ã¤n harjaantuneet ilkitekoihin. Loot sanoi: Â»Oi, kansani, tÃ¤ssÃ¤ ovat tyttÃ¤reni! He ovat puhtaampia teitÃ¤ varten, kunnioittakaa siis Jumalaa, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ hÃ¤vÃ¤iskÃ¶ minua vieraitteni edessÃ¤. EikÃ¶ yhtÃ¤Ã¤n siveÃ¤tÃ¤ miestÃ¤ ole joukossanne?Â»

79. He sanoivat: Â»SinÃ¤ tiedÃ¤t perin hyvin, ettei meillÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n oikeutta tyttÃ¤riisi, ja tiedÃ¤t myÃ¶s aivan hyvin. mitÃ¤ me haluamme.Â»

80. HÃ¤n sanoi: Â»Toivon, ettÃ¤ minulla olisi voimaa vastustaa teitÃ¤ tai luja tuki, mihin turvautuisin.Â»

81. LÃ¤hettilÃ¤Ã¤t sanoivat: Â»Oi Loot, me olemme totisesti Herrasi lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, vihollisesi eivÃ¤t ikinÃ¤ kykene ojentamaan kÃ¤siÃ¤nsÃ¤ sinua vastaan. LÃ¤hde siis matkaan perheinesi, niin kauan kuin vielÃ¤ on yÃ¶tÃ¤ jÃ¤ljellÃ¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ salli kenenkÃ¤Ã¤n seuralaisistasi paitsi vaimosi katsoa taakseen. Totisesti, se mitÃ¤ tapahtuu heille, on myÃ¶s tapahtuva hÃ¤nelle. Aamu on oleva heidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkensÃ¤. EikÃ¶ aamu olekin lÃ¤hellÃ¤?Â»

82. Ja kun MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤mme tÃ¤yttyi, Me kÃ¤Ã¤nsimme heidÃ¤n asuinsijansa ylÃ¶salaisin ja annoimme sataa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen tulisia kiviÃ¤, kerroksen toisensa, pÃ¤Ã¤lle;

83. ne oli Herrasi tarkasti merkinnyt. Ja tuo paikka ei sijaitse kaukana nÃ¤istÃ¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisistÃ¤ ihmisistÃ¤.

84. Ja Midianin (heimon) luo Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n veljensÃ¤ Shuaibin. HÃ¤n sanoi: Â»Oi, kansani! Palvelkaa Jumalaa, teillÃ¤ ei ole muuta jumaluutta kuin HÃ¤n. Ã„lkÃ¤Ã¤ antako vajavaista mittaa tai painoa. MinÃ¤ kyllÃ¤ nÃ¤en teidÃ¤n hyvinvointinne, ja minÃ¤ totisesti pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ suuren pÃ¤ivÃ¤n tuomio kohtaa teidÃ¤t.

85. Oi kansani! Antakaa tÃ¤ysi mitta ja punnitkaa rehellisesti. Ã„lkÃ¤Ã¤ kavaltako ihmisten omaa Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ levittÃ¤kÃ¶ turmelusta maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ pahaa tehden.

86. Jumalan suoma ansio on parasta teille, jos kuulutte uskovaisiin, ja minÃ¤ en ole teidÃ¤n vartijanne.Â»

87. He sanoivat: Â»Oi, Shuaib! Vaatiiko sinun rukouksesi, ettÃ¤ me luopuisimme siitÃ¤, mitÃ¤ isÃ¤mme palvelivat, tai ettemme menettelisi omaisuutemme suhteen mielemme mukaan? Totisesti olet lempeÃ¤, hurskas.Â»

88. HÃ¤n lausui: Â»Oi kansani! TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ minÃ¤ voin nojautua Herrani selvÃ¤Ã¤n todistukseen ja HÃ¤n on varannut minulle ihanan palkinnon. MinÃ¤ en halua kilpailla kanssanne sellaisessa, mistÃ¤ olen teitÃ¤ kieltÃ¤nyt. EdistÃ¤n ainoastaan teidÃ¤n parastanne niin paljon kuin kykenen. Ja minun menestykseni mitta on yksin Jumalan vallassa. HÃ¤neen minÃ¤ luotan ja HÃ¤nen luokseen minÃ¤ palaan.

89. Oi kansani! Ã„lkÃ¤Ã¤ antako vastahakoisuutenne minua kohtaan tuottaa teille samanlaisia onnettomuuksia kuin ne, jotka kohtasivat Nooan kansaa tai Huudin kansaa tahi Saalihin kansaa; ja Lootin kansa ei ole kaukana teistÃ¤.

90. Anokaa siis anteeksiantoa Herraltanne ja kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ sitten HÃ¤nen puoleensa. Totisesti, minun Herrani on armollinen, lempeÃ¤. Â»

91. He sanoivat: Â»Oi Shuaib! Me emme ymmÃ¤rrÃ¤ paljoakaan siitÃ¤, mitÃ¤ puhut, ja me huomaamme sinut heikoksi rinnallamme ja vain heimosi tÃ¤hden emme ole kivittÃ¤neet sinua kuoliaaksi, sillÃ¤ sinÃ¤ et mahda mitÃ¤Ã¤n meitÃ¤ vastaan.Â»

92. HÃ¤n lausui: Â»Oi kansani, onko heimoni teidÃ¤n mielestÃ¤nne mahtavampi kuin Jumala? HÃ¤net te olette halveksien heittÃ¤neet selkÃ¤nne taakse. Totisesti, minun Herrallani on vallassaan kaikki, mitÃ¤ te teette.

93. Oi kansani, toimikaa edelleen paikoillanne, niin toimin totisesti minÃ¤kin. Aikanaan tulette tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kenet kohtaa tuomio, joka saa hÃ¤net hÃ¤peÃ¤mÃ¤Ã¤n, ja huomaatte myÃ¶s, kuka on valehtelija. Odottakaa siis; totisesti, teidÃ¤n rinnallanne

odotan minÃ¤kin.Â»

94. Ja kun MeidÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤mme tÃ¤yttyi, me pelastimme armostamme Shuaibin ja hÃ¤nen kanssaan uskovat. Ja jylisevÃ¤ melu yllÃ¤tti ne, jotka olivat vÃ¤Ã¤rin tehneet, niin ettÃ¤ heidÃ¤n ruumiinsa paiskautuivat maahan heidÃ¤n kodeissaan,

95. ikÃ¤Ã¤nkuin eivÃ¤t olisi milloinkaan siellÃ¤ elÃ¤neetkÃ¤Ã¤n. EikÃ¶ tÃ¤mÃ¤ ole totta? Â»HÃ¤vitkÃ¶Ã¶n Midianin kansa, kuten kÃ¤vi myÃ¶s Tamuudin.Â»

96. Ja totisesti Me lÃ¤hetimme Mooseksen tunnusmerkkimme ja selvÃ¤t valtuudet mukanaan

97. Faraon ja hÃ¤nen johtomiestensÃ¤ luokse; mutta he noudattivat vain Faraon kÃ¤skyÃ¤, mutta Faraon kÃ¤sky ei ollut oikeamielinen.

98. HÃ¤n on johtava kansaansa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ja saattava heidÃ¤t tulen omiksi; ja turmioon kÃ¤y heidÃ¤n kulkunsa.

99. Ja kirous seuraa heitÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ sekÃ¤ ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤: paha on oleva se palkka, joka heille maksetaan.

100. NÃ¤mÃ¤ ovat kertomuksia kaupungeista, joita olemme sinulle esittÃ¤nyt, ja jotkut nÃ¤istÃ¤ kaupungeista ovat vielÃ¤ pystyssÃ¤ ja toiset taas raunioina.

101. Me emme tehnyt niille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan itse ne tuhosivat itsensÃ¤; sillÃ¤ mitÃ¤Ã¤n hyÃ¶tyÃ¤ heillÃ¤ ei ollut jumalista, joita he huusivat avukseen Jumalan sijasta, kun Herrasi kÃ¤sky heidÃ¤t saavutti. Nuo jumalat jouduttivat vain heidÃ¤n turmiotaan.

102. Sellainen on Herrasi kuritus, kun HÃ¤n tarttuu kaupunkiin, joka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen. Totisesti, HÃ¤nen kurituksensa on tuskallinen, ankara.

103. TÃ¤ssÃ¤ on totisesti merkki sille, joka pelkÃ¤Ã¤ tulevaista rangaistusta. Tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ihmiskunta kootaan yhteen, ja se on todistuksien pÃ¤ivÃ¤.

104. Me siirrÃ¤mme sen tulon vain mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi.

105. Kun tuo pÃ¤ivÃ¤ saapuu, silloin ei ainoakaan voi puhua muuten kuin HÃ¤nen luvallaan, niin ettÃ¤ jotkut heistÃ¤ kokevat ahdistusta, toiset onnea.

106. Onnettomien osana on joutua tuleen, jossa he saavat parkua ja voihkia,

107. pysyen siellÃ¤ niin kauan kuin taivaat ja maa ovat olemassa, ellei Herrasi toisin salli. Totisesti, sinun Herrasi saattaa tehdÃ¤ kaiken, mitÃ¤ haluaa.

108. Mutta onnellisten osana on oleva puutarha, jossa he saavat viipyÃ¤ niin kauan kuin taivaat ja maa ovat olemassa, ellei Herrasi toisin suvaitse. TÃ¤mÃ¤ on lahja, jota ei pois oteta.

109. Siksi Ã¤lÃ¤ ole epÃ¤tietoinen siitÃ¤, mitÃ¤ nÃ¤mÃ¤ ihmiset palvelevat. He palvelevat vain sitÃ¤, mitÃ¤ heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ palvelivat ennen heitÃ¤. Ja Me annamme heille heidÃ¤n tÃ¤yden palkkansa, mitÃ¤Ã¤n vÃ¤hentÃ¤mÃ¤ttÃ¤.

110. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, ja sitten he joutuivat sen johdosta kiistaan. Ja ellei Herrasi sana olisi ollut jo aikaisemmin annettu, olisi asia ratkaistu heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n, mutta he epÃ¤ilivÃ¤t sitÃ¤ kuitenkin.

111. Sinun Herrasi on todella maksava kaikille tÃ¤yden palkan heidÃ¤n teoistaan. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

112. Pysy siis lujana, kuten sinua on kÃ¤sketty, samoin kuin hÃ¤nkin, joka sinun laillasi on kÃ¤Ã¤ntynyt Jumalan puoleen, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ olko nurjamielisiÃ¤. Totisesti, HÃ¤n nÃ¤kee, mitÃ¤ te teette.

113. Ã„lkÃ¤Ã¤ turvautuko niihin, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤rin, muuten joudutte tulen saaliiksi, ja Ã¤lkÃ¶Ã¶n teillÃ¤ paitsi Jumalaa olko muita ystÃ¤viÃ¤, sillÃ¤ silloin te ette saa apua.

114. Ja suorittakaa rukouksenne pÃ¤ivÃ¤n alkaessa ja sen pÃ¤Ã¤ttyessÃ¤ sekÃ¤ yÃ¶n ensi hetkinÃ¤. Totisesti, hyvÃ¤t teot poistavat pahat. TÃ¤mÃ¤ on kehoituksena niille, jotka muistavat.

115. Pysy lujana. sillÃ¤ Jumala ei haaskaa niiden palkkaa, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

116. Miksi ei siis ennen teitÃ¤ elÃ¤neiden sukupolvien keskuudessa ollut ihmisiÃ¤, joilla olisi ollut kylliksi viisautta kieltÃ¤Ã¤kseen toisia pahuutta tekemÃ¤stÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, lukuunottamatta niitÃ¤ harvoja heistÃ¤, jotka pelastimme; mutta vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset seurasivat varakkaita, ja he olivat syntisiÃ¤.

117. EikÃ¤ ollut Herrasi mielen mukaista tuhota ainoatakaan kaupunkia epÃ¤oikeudenmukaisesti, jos sen asukkaat olivat hyviÃ¤.

118. Ja mikÃ¤li Herrasi olisi tahtonut, HÃ¤n olisi voinut saattaa koko ihmissuvun yhdeksi ainoaksi yhteisÃ¶ksi. Mutta he jatkavat kiistelemistÃ¤Ã¤n,

119. lukuunottomatta niitÃ¤, joille Herrasi on armollinen. Ja sitÃ¤ varten HÃ¤n on heidÃ¤t luonut. Herrasi sana on kÃ¤ynyt toteen: Â»Totisesti, olen tÃ¤yttÃ¤vÃ¤ helvetin sekÃ¤ dzinneillÃ¤ ettÃ¤ ihmisillÃ¤.Â»

120. Ja kaikki, mitÃ¤ Me kerromme sinulle lÃ¤hettilÃ¤istÃ¤, on tarkoitettu vahvistamaan sinun sydÃ¤ntÃ¤si; ja tÃ¤mÃ¤n (suuran) kautta sinÃ¤ saat tietÃ¤Ã¤ totuuden, ja uskovaisille se on kehoituksena ja muistutuksena.

121. Ja sano niille, jotka eivÃ¤t usko: Â»TehkÃ¤Ã¤ edelleenkin tyÃ¶tÃ¤ kukin paikallanne, totisesti, me teemme myÃ¶s.

122. Ja odottakaa; totisesti, mekin odotamme.Â»

123. Ja Jumalalle kuuluvat nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤t asiat niin taivaassa kuin maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ on kaikki palaava. Palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤ ja luottakaa HÃ¤neen. Sinun Herrasi ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ teet.

QURAN (FINNISH)

12 - YUUSUF (Joosefin suura)

1. Alif. Laam. Raa. NÃ¤mÃ¤ ovat selvÃ¤n Kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤.

2. Olemme totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ tÃ¤mÃ¤n arabialaisen Koraanin, jotta te voisitte ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤.

3. Me aiomme kertoa sinulle erÃ¤Ã¤n kertomuksista parhaimpia ilmaisten sen sinulle tÃ¤llÃ¤ Koraanilla, sillÃ¤ tÃ¤tÃ¤ ennen sinÃ¤ kuuluit niiden joukkoon, jotka olivat tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

4. Kun Joosef lausui isÃ¤lleen: Â»Oi isÃ¤ni, olen totisesti nÃ¤hnyt yksitoista kiertotÃ¤hteÃ¤ sekÃ¤ auringon ja kuun; olen nÃ¤hnyt niiden kumartuvan edessÃ¤niÂ», niin

5. tÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Oi poikani! Ã„lÃ¤ kerro nÃ¤kyÃ¤si veljillesi, muuten he ryhtyvÃ¤t salahankkeisiin sinua vastaan. Saatana on totisesti ihmissuvun ilmeinen vihollinen.

6. TÃ¤llÃ¤ tavoin on Herrasi valitseva sinut ja opettava sinulle nÃ¤iden tapahtumien selityksen, ja HÃ¤n on tÃ¤ysin kÃ¤sin siunaava sinut ja Jaakobin lapset, niinkuin HÃ¤n tÃ¤tÃ¤ ennen siunasi esi-isÃ¤si Aabrahamin ja Iisakin. Totisesti, sinun Herrasi on tietÃ¤vÃ¤, viisas.Â»

7. Joosefin ja hÃ¤nen veljiensÃ¤ kertomuksessa on todella selvÃ¤t merkit niille, jotka tutkistelevat.

8. NiinpÃ¤ he lausuivat: Â»Todellakin Joosef veljensÃ¤ kera on isÃ¤llemme rakkaampi kuin me, vaikka me kuulumme samaan veljien joukkoon. Totisesti, isÃ¤mme on ilmeisessÃ¤ harhassa.

9. Surmatkaa Joosef tai karkoittakaa hÃ¤net jonnekin vieraaseen maahan, jotta isÃ¤nne kasvot kokonaan kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t teidÃ¤n puoleenne ja teistÃ¤ saattaisi senjÃ¤lkeen tulla onnellisia.Â»

10. Muuan heidÃ¤n joukostaan sanoi: Â»AlkÃ¤Ã¤ surmatko Joosefia, vaan laskekaa hÃ¤net jonkun kaivon pohjalle, jolloin jotkut matkamiehet kenties ottavat hÃ¤net mukaansa, jos tahdotte hankkeenne toteuttaa.Â»

11. He sanoivat: Â»Oi isÃ¤mme, mikÃ¤ on syynÃ¤ siihen, ettet usko meidÃ¤n huostaamme Joosefia? Suommehan totisesti hÃ¤nelle vain hyvÃ¤Ã¤.

12. LÃ¤hetÃ¤ hÃ¤net huomenna kanssamme, niin hÃ¤n voi huvitella ja leikkiÃ¤; kyllÃ¤ me vartioimme hÃ¤ntÃ¤ visusti.Â»

13. HÃ¤n vastasi: Â»Minua todellakin huolestuttaa lÃ¤hettÃ¤Ã¤ hÃ¤net teidÃ¤n kanssanne, ja pelkÃ¤Ã¤n suden syÃ¶vÃ¤n hÃ¤net, jos ette pidÃ¤ huolta hÃ¤nestÃ¤.Â»

14. He lausuivat: Â»Jos susi hÃ¤net sÃ¶isi, vaikka meitÃ¤ on nÃ¤in monta, niin me silloin hukassa ensiksi olisimme.Â»

15. Kun he sitten ottivat hÃ¤net mukaansa ja sopivat siitÃ¤, ettÃ¤ laskevat hÃ¤net kaivon pohjalle, niin Me ilmoitimme hÃ¤nelle silloin: Â»Totisesti, SinÃ¤ olet vielÃ¤ kerran kertova heille tÃ¤stÃ¤ heidÃ¤n teostaan, kun he eivÃ¤t sinua tunne.Â»

16. Ja illansuussa he palasivat isÃ¤nsÃ¤ luo itkien.

17. He sanoivat: Â»Oi isÃ¤mme! Me juoksimme kilpaa keskenÃ¤mme ja jÃ¤timme Joosefin matkatavaroittemme luokse, ja silloin susi sÃ¶i hÃ¤net; mutta sinÃ¤ et ota uskoaksesi meitÃ¤, vaikka puhumme totta.Â»

18. Ja he toivat hÃ¤nen paitansa, jonka olivat tahrineet muulla verellÃ¤. Jaakob sanoi: Â»Te olette keskenÃ¤nne suunnitelleet tÃ¤mÃ¤n. Minun on nyt totisesti hillittÃ¤vÃ¤ mieleni, ja minÃ¤ rukoilen Jumalalta apua kestÃ¤Ã¤kseni asian, josta kerrotte.Â»

19. Ja matkue saapui niille tienoin ja lÃ¤hetti kaivolle vedenkantajan, joka laski sankonsa siihen. HÃ¤n huudahti: Â»MikÃ¤ onni! TÃ¤Ã¤llÃ¤hÃ¤n on poika.Â» He ottivat hÃ¤net talteen kuin kauppatavaran, mutta Jumala tiesi, mitÃ¤ he tekivÃ¤t.

20. Ja he mÃ¶ivÃ¤t hÃ¤net halvalla hinnalla, muutamista hopearahoista; sillÃ¤ hÃ¤n oli heille rasitukseksi.

21. Ja egyptilÃ¤inen, joka hÃ¤net osti, sanoi vaimolleen: Â»PidÃ¤ hÃ¤net vieraan arvossa! HÃ¤nestÃ¤ saattaa olla meille hyÃ¶tyÃ¤, tai ehkÃ¤pÃ¤ otamme hÃ¤net omaksi pojaksemme.Â» TÃ¤llÃ¤ tavoin Me annoimme Joosefille tuossa maassa olinpaikan opettaaksemme hÃ¤nelle nÃ¤iden tapahtumien selityksen. Jumala ilmaisee itsensÃ¤ kÃ¤skyssÃ¤Ã¤n, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t sitÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤.

22. Ja kun Joosef pÃ¤Ã¤si miehuutensa tÃ¤yteen voimaan, Me annoimme hÃ¤nelle viisauden ja ymmÃ¤rryksen. Juuri tÃ¤llÃ¤ tavoin me palkitsemme ne, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

23. Ja nainen, jonka talossa Joosef asui, halusi tÃ¤mÃ¤n antautuvan hÃ¤nelle, ja hÃ¤n sulki ovet ja sanoi: Â»Tule luokseni, joudu.Â» HÃ¤n vastasi: Â»Jumala on minun turvani. Totisesti, Herrani on suonut minulle asumuksista parhaan, ja vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset eivÃ¤t milloinkaan menesty.Â»

24. Ja nainen oli lujasti pÃ¤Ã¤ttÃ¤nyt saada Joosefin, ja tÃ¤mÃ¤ olisi suostunut hÃ¤neen, ellei olisi nÃ¤hnyt Herransa voimaa. TÃ¤mÃ¤ tapahtui siinÃ¤ tarkoituksessa, ettÃ¤ Me olisimme voinut torjua synnin ja rietttauden hÃ¤nen luotaan. Totisesti, hÃ¤n oli MeidÃ¤n uskollisia palvelijoitamme.

25. Ja he juoksivat kilpaa ovelle. Silloin nainen repi hÃ¤nen paitansa rikki takaa, ja he tapasivat molemmat hÃ¤nen aviomiehensÃ¤ lÃ¤hellÃ¤ ovea. Nainen huudahti: Â»MikÃ¤ muu on sellaisen palkka, joka toivoo pahaa vaimollesi, kuin vankila tai tuskallinen rangaistus?Â»

26. Joosef sanoi: Â»HÃ¤n se halusi vietellÃ¤ minut.Â» ErÃ¤s vaimon huonekuntaan kuuluva todisti: Â»Jos hÃ¤nen paitansa on revitty edestÃ¤, niin nainen puhuu totta ja mies valehtelee.

27. Mutta jos hÃ¤nen paitansa on revitty takaa, niin nainen valehtelee ja mies puhuu totta.Â»

28. Kun aviomies siis huomasi, ettÃ¤ paita oli revitty takaa, hÃ¤n lausui: Â»Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on sinun naisellisia juoniasi. TeidÃ¤n viekkautenne on suuri.

29. Oi Joosef! Ã„lÃ¤ vÃ¤litÃ¤ tÃ¤stÃ¤. Ja sinÃ¤, vaimo, pyydÃ¤ anteeksi syntiÃ¤si! Totisesti, sinÃ¤ kuulut syntisten joukkoon.Â»

30. Ja kaupungin naiset sanoivat: Â»PÃ¤Ã¤llikÃ¶n vaimo haluaa nuoren palvelijansa antautuvan hÃ¤nelle, hÃ¤n on mielettÃ¶mÃ¤sti rakastunut mieheen. Totisesti, huomaamme hÃ¤nen selvÃ¤sti hairahtuneen.Â»

31. Mutta kun vaimo kuuli heidÃ¤n puheistaan, hÃ¤n kutsutti heidÃ¤t luokseen ja valmisti heille aterian, ja hÃ¤n antoi kullekin veitsen ja sanoi: Â»Joosef, tule heidÃ¤n eteensÃ¤.Â» Kun he nÃ¤kivÃ¤t hÃ¤net, he ylistivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤ suuresti, haavoittivat kÃ¤siÃ¤Ã¤n ja huudahtivat: Â»PyhÃ¤ Jumala! TÃ¤mÃ¤ ei ole ihmisolento. HÃ¤nhÃ¤n ei voi olla muu kuin ylevÃ¤ enkeli.Â»

32. Vaimo lausui: Â»Juuri hÃ¤nen tÃ¤htensÃ¤ te soimasitte minua, ja totta on, ettÃ¤ minÃ¤ halusin hÃ¤nen antautuvan itselleni, mutta hÃ¤n varjeli itsensÃ¤. Mutta jos hÃ¤n ei tee sitÃ¤, mitÃ¤ minÃ¤ vaadin, niin totisesti hÃ¤net pannaan vankilaan ja hÃ¤n on kuuluva kunniattomien joukkoon.Â»

33. Joosef sanoi: Â»Herra, vankila on minulle mieluisampi kuin se, mihin he minua viettelevÃ¤t, ja ellet SinÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤ minusta heidÃ¤n aikeitaan, niin he houkuttelevat minut puoleensa, ja joudun pimitettyjen joukkoon.Â»

34. Senvuoksi Jumala kuuli hÃ¤nen rukouksensa ja torjui hÃ¤nestÃ¤ heidÃ¤n aikeensa. Totisesti, HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

35. Silloin he kaikista merkeistÃ¤ huolimatta harkitsivat parhaaksi panna hÃ¤net joksikin aikaa vankilaan.

36. Ja kaksi nuorta miestÃ¤ joutui vankilaan hÃ¤nen kanssaan. Toinen heistÃ¤ sanoi: Â»Uneksin pusertavani viiniÃ¤.Â» Ja toinen lausui: Â»MinÃ¤ uneksin kantavani leipÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤ni pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja lintujen syÃ¶vÃ¤n sitÃ¤. SelitÃ¤ tÃ¤mÃ¤ meille; me nÃ¤emme totisesti, ettÃ¤ olet niitÃ¤, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.Â»

37. Joosef vastasi: Â»Teille kahdelle ei ennÃ¤tetÃ¤ tuoda sitÃ¤ ruokaa, jota ravinnoksenne annetaan, sillÃ¤ minÃ¤ olen lopettanut unienne selityksen ennenkuin teille tuodaan ruokaa. SillÃ¤ tÃ¤mÃ¤n Herrani on minulle opettanut. MinÃ¤ olen luopunut sellaisten ihmisten opista, jotka eivÃ¤t usko Jumalaan ja ovat niitÃ¤, jotka kieltÃ¤vÃ¤t tulevan elÃ¤mÃ¤n.

38. MinÃ¤ seuraan isieni Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin uskoa. MeidÃ¤n ei ole sallittua asettaa ketÃ¤Ã¤n Jumalan rinnalle.

TÃ¤mÃ¤ on Jumalan armo meille ja koko ihmissuvulle, mutta useimmat eivÃ¤t ole kiitollisia.

39. Vankitoverini! Onko parempi, ettÃ¤ on useita eri jumalia vai yksi ainoa Jumala, kaikkivaltias!

40. Ne, joita Jumalan ohella palvelette, ovat pelkkiÃ¤ nimiÃ¤, jotka te ja teidÃ¤n esi-isÃ¤nne ovat keksineet; Jumala ei ole siihen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ valtuutta antanut. Tuomio kuuluu Jumalalle yksin. HÃ¤n on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, ettette ketÃ¤Ã¤n muuta palvele kuin yksin HÃ¤ntÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on oikea usko, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t sitÃ¤ kÃ¤sitÃ¤.

41. Vankitoverini! Toinen teistÃ¤ on vielÃ¤ tarjoava viiniÃ¤ herransa juotavaksi, mutta toinen hirtetÃ¤Ã¤n, ja linnut tulevat syÃ¶mÃ¤Ã¤n hÃ¤nen pÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤n. NÃ¤in on pÃ¤Ã¤tetty asia, jota kyselitte.Â»

42. Ja hÃ¤n sanoi sille nÃ¤istÃ¤ kahdesta, jonka luuli pelastuvan: Â»Muistuta minusta herrallesi!Â» Mutta saatana sai hÃ¤net unohtamaan herrallensa muistuttamisen; niin Joosef sai jÃ¤Ã¤dÃ¤ vankilaan useiksi vuosiksi.

43. Ja kuningas sanoi: Â»NÃ¤in unta seitsemÃ¤stÃ¤ lihavasta lehmÃ¤stÃ¤, ja seitsemÃ¤stÃ¤ laihasta, jotka sÃ¶ivÃ¤t edelliset; ja nÃ¤in seitsemÃ¤n vihantaa tÃ¤hkÃ¤Ã¤ ja yhtÃ¤ monta kuivaa. Oi johtomieheni, selittÃ¤kÃ¤Ã¤ minulle nÃ¤kyni, jos pystytte unia tulkitsemaan.Â»

44. He vastasivat: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat sekavia unia, emmekÃ¤ me pysty selittÃ¤mÃ¤Ã¤n sellaisia.Â»

45. Silloin se, joka oli pelastunut (vankilasta), muisti nyt pitkÃ¤n ajan kuluttua asian ja sanoi: Â»Olen ilmoittava teille selityksen, lÃ¤hettÃ¤kÃ¤Ã¤ minut matkaan (Joosefin luo).Â»

46. Â»Joosef! SinÃ¤, joka puhut totuutta! SelitÃ¤ meille uni seitsemÃ¤stÃ¤ lihavasta lehmÃ¤stÃ¤, jotka seitsemÃ¤n laihaa sÃ¶i, sekÃ¤ seitsemÃ¤stÃ¤ vihannasta tÃ¤hkÃ¤stÃ¤ ja seitsemÃ¤stÃ¤ kuivasta, voidakseni palata heidÃ¤n luokseen ja he saisivat tietÃ¤Ã¤ selityksenÃ¤

47. HÃ¤n vastasi: Â»TeidÃ¤n tulee hoitaa viljelyksenne seitsemÃ¤nÃ¤ vuonna kuten tavallisesti, mutta minkÃ¤ korjaatte, jÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ tÃ¤hkiin, paitsi pientÃ¤ osaa, jonka syÃ¶tte.

48. SenjÃ¤lkeen on tuleva seitsemÃ¤n hyvin ankaraa vuotta; ne nielevÃ¤t sen, minkÃ¤ olitte panneet niiden varalle sÃ¤Ã¤stÃ¶Ã¶n, paitsi pientÃ¤ osaa, joka teidÃ¤n tulee varata siemeneksi.

49. NÃ¤iden jÃ¤lkeen on tuleva vuosi, jolloin ihmiset saavat sadetta ja voivat pusertaa rypÃ¤leitÃ¤.Â»

50. Ja kuningas lausui: Â»Tuokaa hÃ¤net luokseni!Â» Mutta kun lÃ¤hetti tuli hÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤, hÃ¤n sanoi: Â»Palaa takaisin herrasi luo ja kysy hÃ¤neltÃ¤, kuinka on niiden naisten laita, jotka haavoittivat kÃ¤siÃ¤Ã¤n. Totisesti, Herrani tuntee hyvin heidÃ¤n aikeensa.Â»

51. Ja kuningas sanoi: Â»MitÃ¤ ajattelitte, kun halusitte Joosefin vietellÃ¤?Â» He vastasivat: Â»PyhÃ¤ Jumala, me emme tiedÃ¤ hÃ¤nestÃ¤ mitÃ¤Ã¤n pahaa!Â» PÃ¤Ã¤miehen vaimo lausui: Â»Nyt on totuus tullut ilmi. MinÃ¤ halusin hÃ¤net vietellÃ¤, hÃ¤n kuuluu rehellisiin.

52. Sanon tÃ¤mÃ¤n siksi, ettÃ¤ hÃ¤n tietÃ¤isi, etten minÃ¤ valehtele hÃ¤nen poissaollessaan, ja koska Jumala ei anna johdatustaan niille, jotka ovat petollisia.

53. EnkÃ¤ voi sanoa, ettÃ¤ sieluni olisi vapaa (synnistÃ¤),sillÃ¤ totisesti sielu on altis pahaan, paitsi milloin Herrani osoittaa armoaan. Totisesti, Herrani on anteeksiantavainen, armollinen.Â»

54. Silloin kuningas sanoi: Â»Tuokaa Joosef luokseni. Aion ottaa hÃ¤net omaan palvelukseeni.Â» Ja puhuttuaan hÃ¤nen kanssaan kuningas sanoi: Â»Sinulla on tÃ¤stÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤ valtaa ja luottamusta luonamme.Â»

55. Joosef vastasi: Â»MÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ valtakunnan aarteet minun hoitooni, minÃ¤ olen totisesti valpas, viisas.Â»

56. NÃ¤in Me annoimme Joosefille maassa aseman, niin ettÃ¤ hÃ¤n saattoi asettua minne halusi. Me osoitamme armoamme kenelle tahdomme, emmekÃ¤ haaskaa niiden palkkaa, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

57. Ja totisesti, niiden palkka tulevana pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on oleva suurempi, jotka uskovat ja harjoittavat hartautta.

58. Ja Joosefin veljet saapuivat hÃ¤nen luokseen; he astuivat hÃ¤nen eteensÃ¤, jolloin hÃ¤n tunsi heidÃ¤t, mutta he eivÃ¤t tunteneet hÃ¤ntÃ¤.

59. Ja kun hÃ¤n oli saanut valmiiksi heidÃ¤n kuormansa, hÃ¤n lausui: Â»Tuokaa luokseni veljenne, joka on isÃ¤nne luona; ettekÃ¶ nÃ¤e, ettÃ¤ minÃ¤ annan tÃ¤yden mitan ja olen vieraanvarainen isÃ¤ntÃ¤?

60. Mutta ellette tuo hÃ¤ntÃ¤ luokseni, en teille mitÃ¤Ã¤n mittaa, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ silloin lÃ¤hestykÃ¶ minua.Â»

61. He vastasivat: Â»Tahdomme kernaasti pyytÃ¤Ã¤ hÃ¤nen isÃ¤ltÃ¤Ã¤n hÃ¤ntÃ¤ mukaamme, teemme totisesti niin.Â»

62. Ja Joosef sanoi palvelijoilleen: Â»Pankaa heidÃ¤n rahansa heidÃ¤n matkatavaroittensa joukkoon, niin ettÃ¤ he huomaavat sen, kun he palaavat kotiinsa, jotta he palaisivat takaisin.Â»

63. Kun he sitten tulivat isÃ¤nsÃ¤ luokse, he sanoivat: Â»Oi isÃ¤mme, meiltÃ¤ on evÃ¤tty (enempi) viljanosto; lÃ¤hetÃ¤ siksi veljemme meidÃ¤n mukanamme, jotta meille viljaa mitattaisiin; me vartioimme hÃ¤ntÃ¤ huolellisesti.Â»

64. HÃ¤n vastasi: Â»Voinko uskoa hÃ¤net huostaanne paremmin kuin aikaisemmin teille uskoin hÃ¤nen veljensÃ¤. Mutta Jumala on paras vartija; HÃ¤n on laupiaista armollisin.Â»

65. Ja kun he avasivat tavaransa, he huomasivat rahansa heille palautetuiksi. He sanoivat: Â»Oi isÃ¤mme, saatammeko toivoa enempÃ¤Ã¤? TÃ¤ssÃ¤ ovat palautetut rahamme, nyt hankimme viljaa perheellemme, huolehdimme veljestÃ¤mme ja saamme yhden kamelin kuorman enemmÃ¤n. TÃ¤mÃ¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤ ei riitÃ¤.Â»

66. IsÃ¤ lausui: Â»En aio lÃ¤hettÃ¤Ã¤ hÃ¤ntÃ¤ kanssanne, ennenkuin Jumalan edessÃ¤ lupaatte tuoda hÃ¤net varmasti takaisin minulle, elleivÃ¤t olosuhteet teitÃ¤ siitÃ¤ estÃ¤.Â» Kun he olivat antaneet hÃ¤nelle vakuutuksensa, hÃ¤n sanoi: Â»Jumala pitÃ¤kÃ¶Ã¶n voimassa sen, mitÃ¤ sanoimme.Â»

67. Ja hÃ¤n sanoi vielÃ¤: Â»Oi poikani, Ã¤lkÃ¤Ã¤ menkÃ¶ kaupunkiin samasta portista, vaan menkÃ¤Ã¤ eri porteista; ja minÃ¤ en voi auttaa teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n Jumalaa vastaan. Ratkaisu on yksin Jumalan kÃ¤sissÃ¤. HÃ¤neen minÃ¤ asetan luottamukseni, ja HÃ¤neen luottakoot kaikki, jotka toivoen luottavat.Â»

68. Ja kun he menivÃ¤t sisÃ¤lle kaupunkiin siten kuin heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ oli mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, se ei voinut heitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n auttaa Jumalaa vastaan; mutta tÃ¤yttyi Jaakobin sydÃ¤messÃ¤ asunut toivomus. Totisesti, hÃ¤nellÃ¤ oli tieto, koska Me olimme hÃ¤ntÃ¤ opettanut, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t sitÃ¤ kÃ¤sitÃ¤.

69. Ja kun he saapuivat Joosefin eteen, hÃ¤n otti (nuorimman) veljensÃ¤ luokseen ja sanoi: Â»MinÃ¤ olen todella sinun veljesi, siksi Ã¤lÃ¤ murehdi sitÃ¤, mitÃ¤ he ovat tehneet.Â»

70. Ja kun hÃ¤n antoi valmistaa heidÃ¤n kuormiaan, erÃ¤s (palvelijoista) kÃ¤tki pikarin hÃ¤nen veljensÃ¤ matkatavaroihin. SenjÃ¤lkeen erÃ¤s huutaja huusi: Â»Hoi, matkamiehet! Te olette varmasti varkaita!Â»

71. He kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t taakseen ja sanoivat: Â»MitÃ¤ teiltÃ¤ on kadonnut?Â»

72. He sanoivat: Â»MeiltÃ¤ on kadonnut kuninkaan hopeapikari, ja ken hankkii sen takaisin, saa palkinnokseen kamelin kuorman; sen minÃ¤ takaan.Â»

73. He sanoivat: Â»Jumalan nimessÃ¤, te tiedÃ¤tte varsin hyvin. ettÃ¤ me emme ole tulleet tÃ¤nne pahaa tekemÃ¤Ã¤n ja ettemme ole varkaita.Â»

74. Miehet kysyivÃ¤t: Â»MinkÃ¤ korvauksen sitten annatte, jos valehtelette?Â»

75. Veljekset vastasivat: Â»Kenen kuormasta pikari lÃ¶ydetÃ¤Ã¤n, saa itse olla korvauksena. TÃ¤ten me palkitsemme kelvottomia.Â»

76. Silloin mies alkoi etsiÃ¤ ensin heidÃ¤n sÃ¤keistÃ¤Ã¤n ja sitten nuorimman veljen, ja hÃ¤n veti sen esiin tÃ¤mÃ¤n sÃ¤kistÃ¤. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me annoimme Joosefin turvautua juoneen; HÃ¤n ei olisi voinut pidÃ¤ttÃ¤Ã¤ veljeÃ¤Ã¤n kuninkaan lain nojalla, ellei Jumala olisi niin tahtonut. Me kohotamme arvossa kenet tahdomme. Ja kaikkien tietÃ¤vien ylÃ¤puolella on KaikkitietÃ¤vÃ¤.

77. He sanoivat: Â»Jos hÃ¤n varastaa, niin totisesti on hÃ¤nen veljensÃ¤ varastanut jo ennen hÃ¤ntÃ¤.Â» Silloin Joosef kÃ¤tki oikean asianlaidan sydÃ¤meensÃ¤, eikÃ¤ ilmaissut sitÃ¤ heille. HÃ¤n sanoi itsekseen: Â»Te olette itse sitÃ¤kin pahempia, mutta Jumala tuntee parhaiten teidÃ¤n syytÃ¶ksenne.Â»

78. Veljet sanoivat: Â»Oi herra, hÃ¤nellÃ¤ on vanha isÃ¤, hyvin iÃ¤kÃ¤s. Ota siis joku meistÃ¤ tÃ¤mÃ¤n asemesta, sillÃ¤ totisesti

me havaitsemme, ettÃ¤ olet hyvÃ¤ ihminen.Â»

79. HÃ¤n vastasi: Â»Jumala varjelkoon meitÃ¤ pidÃ¤ttÃ¤mÃ¤stÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muuta kuin sen, jonka hallusta lÃ¶ysimme tavaramme. Jos tekisimme niin, olisimme totisesti vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.Â»

80. MenetettyÃ¤Ã¤n toivon veljensÃ¤ pelastamisesta he vetÃ¤ytyivÃ¤t syrjÃ¤Ã¤n neuvottelemaan keskenÃ¤nsÃ¤. Vanhin heistÃ¤ lausui: Â»EttekÃ¶ muista, ettÃ¤ isÃ¤nne otti teiltÃ¤ Jumalan edessÃ¤ lupauksen ja ettÃ¤ jo aikaisemmin rikoitte Joosefin suhteen? En ikinÃ¤ aio lÃ¤hteÃ¤ tÃ¤Ã¤ltÃ¤ ennen kuin isÃ¤ni niin kÃ¤skee tai Jumala tuomitsee asian hyvÃ¤kseni, sillÃ¤ HÃ¤n on paras tuomari.

81. Palatkaa te isÃ¤nne luo ja sanokaa: Â»IsÃ¤, totisesti poikasi on tehnyt varkauden, ja me emme todistaneet muuta kuin minkÃ¤ tiesimme emmekÃ¤ voineet vartioida nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miÃ¤ asioita.

82. Kysy kaupungista, jossa olimme, tai matkueelta, jonka mukana tulimme. Luota siihen, ettÃ¤ me puhumme tÃ¤yttÃ¤ totta.Â»

83. HÃ¤n (isÃ¤) vastasi: Â»Ei, te olette itse keksineet tÃ¤mÃ¤n jutun. Minun on kestettÃ¤vÃ¤ tÃ¤mÃ¤ kÃ¤rsivÃ¤llisesti, EhkÃ¤ Jumala palauttaa heidÃ¤t kaikki yhdessÃ¤. Totisesti, HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤, kaikista viisain.Â»

84. Ja hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi heistÃ¤ pois ja sanoi: Â»Voi, miten surenkaan Joosefia!Â» Ja hÃ¤nen silmÃ¤nsÃ¤ olivat tulvillaan kyyneleitÃ¤ sen murheen vuoksi, jonka hÃ¤n tukahdutti.

85. He sanoivat: Â»Jumalan nimessÃ¤! SinÃ¤ et herkeÃ¤ muistelemasta Joosefia, ennen kuin kokonaan menehdyt tai kuolet.Â»

86. HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ ilmaisen vain Jumalalle suuren suruni ja tuskani, ja HÃ¤neltÃ¤ saan tietÃ¤Ã¤ sellaista, mitÃ¤ te ette tiedÃ¤.

87. Poikani, lÃ¤htekÃ¤Ã¤ etsimÃ¤Ã¤n Joosefia ja hÃ¤nen veljeÃ¤Ã¤n, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ epÃ¤ilkÃ¶ Jumalan armoa. Totisesti, eivÃ¤t ketkÃ¤Ã¤n muut kuin uskottomat menetÃ¤ luottamustaan Jumalan armoon.Â»

88. Palattuaan tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen Joosefin luokse he sanoivat: Â»Armollinen herra, onnettomuus on kohdannut meitÃ¤ ja kansaamme, ja meillÃ¤ on mukanamme vain hieman varoja. Mutta anna meille kuitenkin tÃ¤ysi mitta, ole meille armelias, sillÃ¤ totisesti Jumala on palkitseva armeliaita.Â»

89. HÃ¤n vastasi: Â»TiedÃ¤ttekÃ¶, mitÃ¤ teitte Joosefille ja hÃ¤nen veljelleen, kun olitte ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤?Â»

90. He sanoivat: Â»Oletko sinÃ¤ todella Joosef?Â» HÃ¤n vastasi. Â»MinÃ¤ olen Joosef, ja tÃ¤mÃ¤ on veljeni. Jumala on ollut meitÃ¤ kohtaan hyvÃ¤. Totisesti, Jumala ei tee tyhjÃ¤ksi niiden palkintoa, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, kuten ei niidenkÃ¤Ã¤n, jotka hartautta harjoittavat ja ovat kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤

91. He sanoivat: Â»Jumalan nimessÃ¤, HÃ¤n on nostanut sinut meidÃ¤n ylÃ¤puolellemme, ja me olemme olleet totisesti syntisiÃ¤.Â»

92. HÃ¤n vastasi: Â»Ã„lkÃ¶Ã¶n teitÃ¤ soimattako tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. Jumala on antava teille anteeksi, sillÃ¤ HÃ¤n on laupiaista armollisin.

93. Ottakaa tÃ¤mÃ¤ paitani ja asettakaa se isÃ¤ni kasvoille, niin hÃ¤n on saava nÃ¤kÃ¶nsÃ¤ takaisin. Ja tuokaa koko perheenne minun luokseni.Â»

94. 94, Kun matkue (vasta) lÃ¤hti, heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ (kotona) lausui: Â»Totisesti, minÃ¤ olen tuntevinani Joosefin tuoksun, mutta te ehkÃ¤ sanotte, ettÃ¤ minÃ¤ olen jÃ¤rjiltÃ¤ni.Â»

95. He (kotivÃ¤ki) vastasivat: Â»Jumalan nimessÃ¤, sinÃ¤ olet totisesti yhÃ¤ vanhan luulosi vallassa.Â»

96. Kun sitten ilosanoman tuoja saapui ja asetti paidan Jaakobin kasvoille, hÃ¤n sai nÃ¤kÃ¶nsÃ¤ takaisin. HÃ¤n lausui: Â»EnkÃ¶ teille sanonut, ettÃ¤ sain Jumalalta tietÃ¤Ã¤ sellaista, mitÃ¤ te ette tienneet?Â»

97. He sanoivat: Â»Oi isÃ¤mme, ano anteeksi syntejÃ¤mme, sillÃ¤ me olemme totisesti syntisiÃ¤.Â»

98. HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ olen aikanani anova teille anteeksiantoa Herraltani. Totisesti, HÃ¤n on kaikille anteeksiantavainen, armollinen.Â»

99. Kun he sitten saapuivat Joosefin eteen, tÃ¤mÃ¤ otti vanhempansa luokseen ja sanoi: Â»Asettukaa Egyptiin tÃ¤ydessÃ¤ turvassa, Jumalan tahdon mukaan.Â»

100. Ja hÃ¤n asetti vanhempansa valtaistuimelle, mutta he kumartuivat maahan hÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n. HÃ¤n lausui: Â»Oi isÃ¤ni! TÃ¤mÃ¤ on selitys vanhaan uneeni, Jumala on antanut sen kÃ¤ydÃ¤ toteen. HÃ¤n teki hyvin minua kohtaan, kun HÃ¤n vapautti minut vankilasta ja toi teidÃ¤t erÃ¤maasta tÃ¤nne, senjÃ¤lkeen kuin saatana oli nostanut riidan minun ja veljieni vÃ¤lille. Totisesti, Herrani tietÃ¤Ã¤ tarkoin, mitÃ¤ hÃ¤n tahtoo. HÃ¤n on totisesti kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisain kaikista.

101. Herra! SinÃ¤ olet jo antanut minulle valtaa ja opettanut minua selittÃ¤mÃ¤Ã¤n tapaukset. Taivaitten ja maan Luoja! SinÃ¤ olet auttajana tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa. Salli minun kuolla oikeauskoisena (muslimina) ja liitÃ¤ minut hyvien joukkoon!Â»

102. TÃ¤mÃ¤ on muuan sinulle tuntemattomista kertomuksista, joita olemme sinulle esittÃ¤nyt, sillÃ¤ sinÃ¤ et ollut heidÃ¤n lÃ¤hellÃ¤Ã¤n, kun he suunnittelivat tekojaan ja punoivat juoniaan.

103. Mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t usko sinun tahdostasi huolimatta.

104. Et sinÃ¤ liioin pyydÃ¤ heiltÃ¤ palkkaa sentÃ¤hden. TÃ¤mÃ¤ on vain kehoitus kaikille maailman ihmisille.

105. Kuinka monta merkkiÃ¤ onkaan taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, joiden ohi he kulkevat niistÃ¤ piittaamatta!

106. Ja useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t usko yhteen Jumalaan, vaan asettavat muita jumalia HÃ¤nen vertaisikseen.

107. Ovatko he turvassa Jumalan kaikkia kohtaavalta tuomiolta tahi viimeisen hetken Ã¤killiseltÃ¤ saapumiselta silloin, kun he eivÃ¤t sitÃ¤ aavista?

108. Sano (oi Muhammed): Â»TÃ¤mÃ¤ on minun tieni, minÃ¤ kutsun teitÃ¤ Jumalan luo, sillÃ¤ minulla on johdatus, kuten niillÃ¤kin, jotka minua seuraavat. Kunnia olkoon Jumalalle. MinÃ¤ en ole kuuluva pakanoitten joukkoon.Â»

109. Ennen sinua Me lÃ¤hetimme ainoastaan kaupunkien asukkaitten keskuudesta miehiÃ¤, joille ilmoitimme kÃ¤skymme. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maailmaa ja nÃ¤hneet, millaisen lopun saivat ne, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t? Niiden tuleva koti on parempi, jotka hartautta harjoittavat. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

110. Kun lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme joutuivat epÃ¤toivoon ja kansa alkoi luulla, ettÃ¤ heille oli puhuttu valheita, silloin Me tulimme heidÃ¤n avukseen. Niin Me pelastimme kenet halusimme, eikÃ¤ MeidÃ¤n rangaistustamme voida torjua saavuttamasta syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

111. Totisesti, nÃ¤issÃ¤ kertomuksissa on opetus ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille ihmisille. TÃ¤mÃ¤ ei ole sepitetty satu, vaan vahvistus ennen tapahtuneelle, selitys kaikkeen sekÃ¤ johdatus ja armonosoitus niille, jotka uskovat.

QURAN (FINNISH)

13 - AR-RAAD (Ukonilman suura)

1. Alif. Laam. Miim. Raa. NÃ¤mÃ¤ ovat (PyhÃ¤n) Kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤. Ja minkÃ¤ Herra on sinulle lÃ¤hettÃ¤nyt, se on totta. Mutta useimmat eivÃ¤t usko.

2. Jumala on taivaat korkealle rakentanut ilman nÃ¤kyviÃ¤ pylvÃ¤itÃ¤. Sitten HÃ¤n nousi valtaistuimelleen. HÃ¤n alisti auringon ja kuun noudattamaan lakejansa, niin ettÃ¤ kumpikin kulkee mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ rataansa. HÃ¤n suunnittelee kÃ¤skynsÃ¤ ja HÃ¤n selittÃ¤Ã¤ merkit, jotta tulisitte vakuutetuiksi Herranne tulemisesta.

3. Ja juuri HÃ¤n on levittÃ¤nyt maan avaraksi ja sijoittanut siihen vuoria ja jokia. Ja kaikkia hedelmiÃ¤ HÃ¤n on maan pÃ¤Ã¤lle luonut, parittain kumpaakin sukupuolta. HÃ¤n antaa yÃ¶n peittÃ¤Ã¤ pÃ¤ivÃ¤n. Totisesti, nÃ¤mÃ¤ ovat merkkejÃ¤ niille, jotka ajattelevat.

4. Ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on laajoja alueita, jotka liittyvÃ¤t toinen toiseensa, viinitarhoja, viljapeltoja ja paimupuita sekÃ¤ yhteen ettÃ¤ erilleen kasvanein juurin, ja kaikkia niitÃ¤ kastelee sama vesi. Ja me erotamme niistÃ¤ toisia hyvÃ¤n makunsa vuoksi syÃ¶tÃ¤viksi. Totisesti, nÃ¤mÃ¤ ovat merkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

5. Jos mikÃ¤Ã¤n saa sinut ihmetyksen valtaan, niin ihmeellistÃ¤ on se, ettÃ¤ he lausuvat: Â»Tosiaankin! Luodaanko meidÃ¤t uudelleen tultuamme tomuksi?Â» NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤ ihmisiÃ¤, jotka eivÃ¤t usko Jumalaan ja joilla on kahleet kaulassa. He ovat tulen omia, siihen he saavat jÃ¤Ã¤dÃ¤.

6. Ja he pyytÃ¤vÃ¤t sinua edistÃ¤mÃ¤Ã¤n pahaa hyvÃ¤n kustannuksella, vaikka heillÃ¤ on silmÃ¤insÃ¤ edessÃ¤ esimerkkejÃ¤ menneiltÃ¤ ajoilta. Totisesti, Herrasi on armon Herra ihmisiÃ¤ kohtaan huolimatta heidÃ¤n rikkomuksistaan, ja totisesti Herrasi on ankara rangaistuksessaan.

7. Ja uskottomat kysyvÃ¤t: Â»Miksi hÃ¤nen Herransa ei ole lÃ¤hettÃ¤nyt hÃ¤nelle merkkiÃ¤?Â» Totisesti, sinÃ¤ olet vain varoittaja, ja jokaisella kansalla on johtajansa.

8. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ jokainen nainen kantaa ja kuinka kohdut kutistuvat ja laajenevat. Ja kaikki asiat saavat HÃ¤nessÃ¤ oikean mittansa.

9. HÃ¤n on niin hyvin nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n kuin nÃ¤kyvÃ¤isenkin tuntija, kaikkein suurin, kaikkein korkein.

10. Yhdenarvoisia ovat hÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n ne, jotka salassa puhuvat, ja ne, jotka suorittavat sen julkisesti, ne, jotka kÃ¤tkeytyvÃ¤t Ã¶isin, ja ne, jotka kulkevat ulkosalla pÃ¤ivisin.

11. Jokaisen edellÃ¤ ja jÃ¤ljessÃ¤ kÃ¤y suojelijoita, jotka vartioivat hÃ¤ntÃ¤ Jumalan kÃ¤skystÃ¤. Totisesti, Jumala ei muuta ihmisten kohtaloa, elleivÃ¤t he itse muuta sitÃ¤, mitÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n on; ja kun Jumala haluaa pahaa jollekin kansalle, niin ei sitÃ¤ voida pois torjua, eikÃ¤ kukaan muu kuin HÃ¤n voi heitÃ¤ auttaa.

12. Juuri HÃ¤n synnyttÃ¤Ã¤ salaman: pelon ja toivon lÃ¤hteeksi teitÃ¤ varten, ja HÃ¤n muodostaa raskaat pilvet.

13. Ukkonen julistaa HÃ¤nen ylistystÃ¤nsÃ¤, niin myÃ¶s enkelit, HÃ¤ntÃ¤ kunnioittaen. Ja hÃ¤n singahduttaa salamat keneen tahtoo; ja kuitenkin he kiistelevÃ¤t Jumalasta, mutta HÃ¤n on vÃ¤kevÃ¤ voimassaan.

14. HÃ¤nelle osoitettakoon totinen rukous; ja ne, joita he huutavat avukseen Jumalan sijasta, eivÃ¤t kykene heille vastaamaan millÃ¤Ã¤n tavoin, vaan heidÃ¤n laitansa on kuten sen, joka ojentaa molemmat kÃ¤tensÃ¤ vettÃ¤ kohti, jotta se tulisi hÃ¤nen suuhunsa, mutta se ei tule. Uskottomien avunhuuto on pelkkÃ¤Ã¤ harhaa.

15. Jumalan edessÃ¤ kumartuu maahan kaikki, mitÃ¤ ikinÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, tahtoen tai tahtomattaan, samoin kuin tekevÃ¤t varjotkin sekÃ¤ aamulla ettÃ¤ illalla.

16. Sano: Â»Kuka on taivaitten ja maan Herra?Â» Sano: Â»Se on Jumala.Â» Sano: Â»Oletteko sitten HÃ¤nen rinnalleen ottaneet itsellenne auttajia, jotka eivÃ¤t edes itseÃ¤Ã¤n hallitse eivÃ¤tkÃ¤ voi aikaansaada hyvÃ¤Ã¤ eivÃ¤tkÃ¤ pahaa?Â» Sano: Â»Ovatko sokea ja nÃ¤kevÃ¤ toistensa vertaisia? Tai ovatko pimeyden varjot ja valo toistensa kaltaisia? Tahi ovatko he asettaneet Jumalan rinnalle kilpailijoita, jotka ovat luoneet samoin kuin Jumalakin, niin ettÃ¤ Jumalan luomistyÃ¶ on heidÃ¤n silmissÃ¤Ã¤n kÃ¤ynyt epÃ¤varmaksi?Â» Sano: Â»Jumala on kaiken Luoja, ja HÃ¤n on ainoa, kaikkivaltias.Â»

17. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ sateen taivaasta maahan, niin ettÃ¤ veden paljous virtaa laaksoissa, kussakin sen laajuuden mukaan, ja tulva kuljettaa mukanaan kuohuvaa vaahtoa. Samanlaista kuonavaahtoa syntyy myÃ¶s siitÃ¤, mitÃ¤ he sulattavat tulessa valmistaakseen koristeita ja muita esineitÃ¤. TÃ¤ten Jumala vertailee totuutta ja valhetta: senvuoksi vaahto heitetÃ¤Ã¤n pois roskajÃ¤tteenÃ¤, mutta jÃ¤ljelle jÃ¤Ã¤ se, mitÃ¤ ihmiset voivat hyÃ¶dykseen kÃ¤yttÃ¤Ã¤. NÃ¤in Jumala vertailee asioiden kelvollisuutta.

18. Niille, jotka vastaavat Herransa kutsuun, on varattuna hyvÃ¤ osa. Ja jos niillÃ¤, jotka eivÃ¤t vastanneet HÃ¤nelle, olisi kaikki, mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, sekÃ¤ saman verran lisÃ¤Ã¤, niin he totisesti uhraisivat sen lunastaakseen sillÃ¤ itsensÃ¤. NÃ¤itÃ¤ ihmisiÃ¤ varten on ankara tilinteko, ja heidÃ¤n asuinsijansa on oleva helvetti, tuskallinen paikka, jonne he jÃ¤Ã¤vÃ¤t.

19. Onko se sokean kaltainen, joka tietÃ¤Ã¤ todeksi, mitÃ¤ sinulle maan pÃ¤Ã¤lle Herrasi on lÃ¤hettÃ¤nyt. Ainoastaan ne, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤, ottavat vaarin;

20. ne, jotka tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t Jumalan kanssa tehdyn sopimuksen eivÃ¤tkÃ¤ riko sitoumuksiaan;

21. ja ne, jotka yhdistÃ¤vÃ¤t, minkÃ¤ Jumala on yhdistÃ¤mÃ¤Ã¤n kÃ¤skenyt, ja pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Herraansa ja vÃ¤lttÃ¤vÃ¤t ankaraa tilintekoa;

22. ja ne, jotka kestÃ¤vÃ¤t lujina tavoitellessaan Herransa lÃ¤heisyyttÃ¤, hartaasti rukoilevat ja antavat almuja MeidÃ¤n heille suomistamme varoista sekÃ¤ salassa ettÃ¤ julkisesti ja torjuvat pahan hyvÃ¤llÃ¤. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, joita varten on lopullinen koti:

23. He saavat astua autuuden puutarhoihin, ja samoin ne heidÃ¤n vanhemmistaan, puolisoistaan ja jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤Ã¤n, jotka ovat hurskaita. Ja enkelit kÃ¤yvÃ¤t sisÃ¤Ã¤n heidÃ¤n luokseen kaikista ovista.

24. Â»Rauha olkoon teille, koska kestitte lujina. Miten ihana onkaan lopullinen koti!Â»

25. Mutta niitÃ¤, jotka rikkovat sopimuksensa Jumalan kanssa, ensin siihen sitouduttuaan, ja erottavat, minkÃ¤ Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt yhdistettÃ¤vÃ¤ksi, ja tekevÃ¤t pahaa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, heitÃ¤ kohtaa kirous ja heille on varattu tuskien koti.

26. Jumala antaa runsaan palkan kenelle tahtoo ja mittaa sen yli reunain. He iloitsevat tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤stÃ¤; mutta tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ on ainoastaan hetken nautintoa verrattuna tulevaan.

27. Ja uskottomat sanovat: Â»Miksi hÃ¤nelle ei ole hÃ¤nen Herransa lÃ¤hettÃ¤nyt tunnusmerkkiÃ¤?Â» Vastaa: Â»Jumala antaa joutua kadotukseen kenen haluaa, ja HÃ¤n ohjaa luoksensa sen, joka on siihen taipuvainen.Â»

28. On niitÃ¤, jotka uskovat ja joiden sydÃ¤met lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t rauhan heidÃ¤n muistaessaan Jumalaa. EikÃ¶ ole totta, ettÃ¤ sydÃ¤met lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t rauhan Jumalassa?

29. Onnellinen on niiden olotila, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, ja he saavat palata ihanille asuinsijoille.

30. TÃ¤ten Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut kansan luokse, jota ennen jo moni kansa on elÃ¤nyt aikansa, esittÃ¤mÃ¤Ã¤n sille sen, mitÃ¤ Me olemme sinulle ilmoittanut, mutta he eivÃ¤t usko Armahtajaan. Sano: Â»HÃ¤n on Herrani! Ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n. HÃ¤neen minÃ¤ asetan luottamukseni, ja HÃ¤nen luokseen minÃ¤ palaan.Â»

31. Ja jos olisi ollut Koraani, jonka voimalla vuoria olisi siirretty tai maa olisi leikattu kappaleiksi tai kuollut saatu puhumaan, niin olisimme kyllÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt sen maan pÃ¤Ã¤lle. Totuus on se, ettÃ¤ kaikki kÃ¤skyvalta kuuluu tÃ¤ydellisesti Jumalalle. EivÃ¤tkÃ¶ uskovaiset tiedÃ¤, ettÃ¤ jos Jumala olisi niin tahtonut, HÃ¤n olisi totisesti johdattanut koko ihmissuvun? Ja ne, jotka ovat valinneet epÃ¤uskon, saavat jatkuvasti salamaniskuja pÃ¤Ã¤hÃ¤nsÃ¤ tekojensa vuoksi, tai salama on iskevÃ¤ heidÃ¤n kotiensa lÃ¤heisyyteen, kunnes Jumalan lupaus kÃ¤y toteen. Totisesti, Jumala ei ole rikkova lupaustaan.

32. Toden totta, sinun edellÃ¤si kÃ¤yneitÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ pilkattiin, MinÃ¤ annoin uskottomille armonaikaa, jonka jÃ¤lkeen tartuin heihin. MikÃ¤ oli silloin tuloksena?

33. HÃ¤n valvoo jokaista sielua, joka saa palkan tekojensa mukaan. Ja kuitenkin he asettavat kilpailijoita Jumalan rinnalle. Sano: Â»Mainitkaa niiden ominaisuudet! Vai osaatteko kertoa HÃ¤nelle sellaista, mitÃ¤ HÃ¤n ei tiedÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ olevankaan? Vai onko se pelkkiÃ¤ sanoja uskottelun vuoksi?Â» Â»Ei, uskottomista nÃ¤yttÃ¤vÃ¤t heidÃ¤n kuvittelunsa kauniilta, ja heidÃ¤t on suljettu pois oikealta tieltÃ¤. Ja sillÃ¤, kenen Jumala antaa eksyÃ¤ kadotukseen, ei ole ketÃ¤Ã¤n opasta.

34. HeillÃ¤ on tuska jo tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, ja tuleva tuomio on totisesti vielÃ¤ tuskallisempi; eikÃ¤ heillÃ¤ Jumalaa vastaan ole ketÃ¤Ã¤n pelastajaa.

35. TÃ¤mÃ¤nkaltainen on puutarha, joka on luvattu niille, jotka hartautta harjoittavat: sitÃ¤ huuhtelevat purot, sen hedelmÃ¤t ovat ikuisia, kuten sen viihtyisÃ¤ varjokin. TÃ¤mÃ¤ on niiden mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤, jotka hartautta harjoittavat, mutta uskottomien loppuna on oleva tuli.

36. Ja ne, joille on annettu Kirja, ovat iloisia siitÃ¤, mitÃ¤ sinulle on lÃ¤hetetty, mutta jotkut heimot kieltÃ¤vÃ¤t osan siitÃ¤. Sano: Â»Minut on vain mÃ¤Ã¤rÃ¤tty palvelemaan Jumalaa eikÃ¤ asettamaan ketÃ¤Ã¤n HÃ¤nen rinnalleen. HÃ¤ntÃ¤ minÃ¤ huudan avukseni, ja HÃ¤nen luoksensa minÃ¤ olen palaava.Â»

37. NÃ¤in Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sen maan pÃ¤Ã¤lle ohjeeksi arabiankielellÃ¤. Mutta jos aiot seurata heidÃ¤n himojaan kaikesta siitÃ¤ tiedosta huolimatta, mikÃ¤ osaksesi on tullut, niin Jumalaa vastaan sinulla ei ole oleva ainoatakaan ystÃ¤vÃ¤Ã¤ eikÃ¤ pelastajaa.

38. Totisesti, me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ jo ennen sinua, ja Me annoimme heille vaimoja ja lapsia. Mutta lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n asia ei ole nÃ¤ytellÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤, paitsi Jumalan luvalla. Jokaista tehtÃ¤vÃ¤Ã¤ varten on mÃ¤Ã¤rÃ¤ys.

39. Jumala pyyhkii pois tahi vahvistaa minkÃ¤ haluaa, ja HÃ¤nellÃ¤ on alkuperÃ¤inen (Jumalan tiedon) Kirja.

40. Ja joko me nÃ¤ytÃ¤mme sinulle jotakin siitÃ¤, minkÃ¤ olemme heille varannut, tai annamme sinulle tÃ¤yden palkkasi, joka tapauksessa sinun tehtÃ¤vÃ¤si on julistaa sanomaa, ja MeidÃ¤n asiamme on vaatia tilinteko.

41. EivÃ¤tkÃ¶ he ajattele, ettÃ¤ Me lÃ¤hestymme tÃ¤tÃ¤ maata ja teemme sen rajoja ahtaammiksi. Kun Jumala tuomitsee, niin HÃ¤nen tuomiotaan ei voida torjua. HÃ¤n on nopea tilinteossaan.

42. Totisesti, heidÃ¤n edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤ tekivÃ¤t suunnitelmiaan, mutta suunnitelmat kokonaisuudessaan kuuluvat Jumalalle. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ kukin sielu tekee, ja uskottomat saavat pian huomata, kenelle kuuluu lopullinen koti.

43. Ja jos uskottomat sanovat: Â»Sinua ei ole lÃ¤hetettyÂ», niin vastaa: Â»Jumala olkoon todistajana minun ja teidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤nne, ja olkoon jokainen, joka tuntee Kirjan.Â»

QURAN (FINNISH)

14 - IBRAHIM (Aabrahamin suura)

1. Aliif, Laam, Raa. TÃ¤mÃ¤ on Kirja, jonka Me olemme sinulle lÃ¤hettÃ¤nyt, jotta voisit johtaa ihmissuvun Herran luvalla pimeydestÃ¤ vaikeuteen, kaikkivaltiaan, ylistetyn tielle.

2. Yksin Jumalalle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa, ja kaikki, mikÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Voi uskottomia, sillÃ¤ heitÃ¤ kohtaa ankara tuska.

3. He pitÃ¤vÃ¤t parempana tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ kuin tulevaa, estÃ¤vÃ¤t toisia kulkemasta Jumalan tietÃ¤ ja koettavat tehdÃ¤ sen mutkaiseksi. He ovat kauaksi harhaantuneet.

4. Me emme lÃ¤hetÃ¤ ainoatakaan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, joka ei puhuisi kansansa kieltÃ¤ voidakseen asiat selvittÃ¤Ã¤. Jumala antaa kenen haluaa joutua kadotukseen, ja HÃ¤n antaa johdatuksensa kenelle tahtoo. HÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkiviisas.

5. Ja totisesti Me lÃ¤hetimme Mooseksen mukanaan MeidÃ¤n merkkimme ja sanoimme hÃ¤nelle: Â»Johdata kansasi pimeydestÃ¤ vaikeuteen ja muistuta heitÃ¤ Jumalan pÃ¤ivistÃ¤.Â» Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkit jokaiselle, jolla on runsaasti kestÃ¤vyyttÃ¤ ja kiitollisuutta.

6. Ja Mooses lausuikin kansalleen: Â»Muistakaa, miten Jumala siunasi teitÃ¤, kun HÃ¤n pelasti teidÃ¤t Faraon kansan keskuudesta, joka oli saattanut teidÃ¤t mitÃ¤ suurimpiin kÃ¤rsimyksiin; he surmasivat poikanne ja antoivat naistenne elÃ¤Ã¤!Â» TÃ¤llÃ¤ tavoin Herranne kuritti teitÃ¤ ankarasti.

7. Ja Herranne julisti teille: Â»Totisesti, jos olette kiitollisia, niin annan teille lisÃ¤Ã¤, mutta jos olette uskottomia, niin Minun tuomioni on oleva mitÃ¤ ankarin.Â»

8. Ja Mooses lausui: Â»Jos te olisittekin uskottomia - te ja kaikki, jotka maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ asuvat - niin Jumala on totisesti riippumaton, ylistetty.Â»

9. EikÃ¶ teille ole kerrottu ennen teitÃ¤ elÃ¤neistÃ¤ - Nooan ja Aadin ja Tamuudin kansoista, ja heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ elÃ¤neistÃ¤? Vain Jumala yksin heidÃ¤t tuntee. HeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ tulivat heidÃ¤n luokseen selvin tunnusmerkein, mutta he sulkivat kÃ¤sillÃ¤Ã¤n heidÃ¤n suunsa ja sanoivat: Â»Totisesti, me emme usko siihen, mitÃ¤ tuomaan teidÃ¤t on lÃ¤hetetty, ja epÃ¤ilemme sitÃ¤, mihin meitÃ¤ kutsutte hÃ¤mmentÃ¤Ã¤ksenne meitÃ¤.Â»

10. HeidÃ¤n sananjulistajansa lausuivat: Â»EpÃ¤ilettekÃ¶ Jumalaa, taivaitten ja maan Luojaa. HÃ¤n kutsuu teitÃ¤ antaakseen teille syntinne anteeksi, ja HÃ¤n odottaa teitÃ¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyyn hetkeen saakka.Â» He vastasivat: Â»Te olette vain ihmisolentoja kuten mekin. Te haluatte kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ meidÃ¤t siitÃ¤, mitÃ¤ isÃ¤mme palvelivat; tuokaa siksi meille selvÃ¤ todistus.Â»

11. HeidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ vastasivat heille: Â»Me olemme vain samanlaisia ihmisolentoja kuin tekin, mutta Jumala on hyvÃ¤ niille palvelijoillensa, joille tahtoo olla. Me emme saata hankkia itsellemme arvovaltaa muutoin kuin Jumalan luvalla; ja Jumalaan uskovaiset luottakoot.

12. Ja mitÃ¤ syytÃ¤ meillÃ¤ olisi olla luottamatta Jumalaan, joka on johtanut meitÃ¤ teillÃ¤mme; ja totisesti me pysymme lujina siitÃ¤ pahasta huolimatta, mitÃ¤ te meille tuotatte. Jumalaan luottakoot ne, jotka keneenkÃ¤Ã¤n luottavat.

13. Ja uskottomat sanoivat sananjulistajilleen: Â»Totisesti, me ajamme teidÃ¤t pois maastamme, tai teidÃ¤n on palattava meidÃ¤n uskoomme.Â» Silloin heidÃ¤n Herransa ilmoitti heille: Â»Totisesti, Me hÃ¤vitÃ¤mme ne, jotka ovat vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤,

14. ja heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ Me annamme teille heidÃ¤n asuinsijansa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. NÃ¤in teemme niille, joilla on Jumalanpelko seistessÃ¤Ã¤n Minun edessÃ¤ni ja jotka kavahtavat Minun uhkaustani.Â»

15. Ja lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t anoivat ratkaisua, ja jokainen hirmuvaltias, totuuden vastustaja joutui kadotukseen.

16. HÃ¤n on joutuva helvettiin, ja hÃ¤net pannaan juomaan saastaista vettÃ¤.

17. HÃ¤n ottaa sitÃ¤ siemauksen toisensa jÃ¤lkeen, mutta tuskin hÃ¤n kykenee sitÃ¤ nielemÃ¤Ã¤n, ja kuolema uhkaa hÃ¤ntÃ¤ joka taholta, mutta hÃ¤n ei kuole. TÃ¤tÃ¤ seuraa vielÃ¤ ankarampi tuomio.

18. NÃ¤in on niiden laita, jotka kÃ¤yvÃ¤t uskottomiksi Herrallensa: heidÃ¤n tekonsa ovat kuin tuhka, johon tuuli on puhaltanut myrskyisenÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. He eivÃ¤t kykene hallitsemaan tekojaan. TÃ¤mÃ¤ on suurta harhaantumista.

19. EtkÃ¶ ole ajatellut, ettÃ¤ Jumala on luonut taivaat ja maan totuuden voimalla? HÃ¤n voi jos tahtoo tuhota teidÃ¤t ja aikaansaada uuden luomisen.

20. Se ei tuota mitÃ¤Ã¤n vaikeutta Jumalalle.

21. Ja he saapuvat kaikki Jumalan eteen, ja heikot sanovat niille, jotka ovat olleet ylpeitÃ¤: Â»Totisesti me seurasimme teitÃ¤ voitteko auttaa meitÃ¤ vÃ¤lttÃ¤mÃ¤Ã¤n edes osan Jumalan rangaistusta?Â» He vastaavat: Â»Jos Jumala olisi antanut meille johdatuksensa, niin me olisimme voineet ohjata teitÃ¤. Meille on yhdentekevÃ¤Ã¤, huudammeko vai pysymmekÃ¶ kÃ¤rsivÃ¤llisinÃ¤; meille ei ole mitÃ¤Ã¤n pelastusta.Â»

22. Kun asia on ratkaistu, niin saatana on sanova: Â»Totisesti, Jumala antoi teille lupauksen, joka oli tosi, ja minÃ¤ myÃ¶skin annoin teille lupauksen, mutta minÃ¤ rikoin sen, sillÃ¤ minulla ei ollut teihin muuta valtaa kuin kutsua teitÃ¤, ja te vastasitte kutsuuni. Ã„lkÃ¤Ã¤ siksi soimatko minua, vaan soimatkaa itseÃ¤nne. MinÃ¤ en voi pelastaa teitÃ¤, ettekÃ¤ te kykene pelastamaan minua. MinÃ¤ kiellÃ¤n ehdottomasti kaiken sen, mihin aikaisemmin teitte minut osalliseksi.Â» Totisesti, vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ kohtaa tuskallinen tuomio.

23. Mutta ne, jotka uskovat ja harjoittavat hyviÃ¤ tekoja, saavat astua puutarhoihin, joissa purot solisevat, ja siellÃ¤ he saavat asua Herransa luvalla. HeidÃ¤n tervehdyksensÃ¤ on siellÃ¤ oleva: Â»Rauha!Â»

24. EtkÃ¶ ole huomannut, miten Jumala esittÃ¤Ã¤ vertauksen pyhÃ¤stÃ¤ sanasta? Se on kuin oivallinen puu, jonka juuret ovat lujassa ja jonka oksat ojentuvat taivaaseen.

25. Herransa kÃ¤skystÃ¤ se tuottaa hedelmiÃ¤ jokaisena vuodenaikana. Ja Jumala esittÃ¤Ã¤ edelleen vertauksia ihmisille, ettÃ¤ he painaisivat ne mieleensÃ¤.

26. Ja pahuuden sana on verrattavissa kelvottomaan puuhun, joka on kiskaistu irti maasta eikÃ¤ voi seisoa pystyssÃ¤.

27. Jumala vahvistaa uskovaisia vakevÃ¤llÃ¤ sanalla sekÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa. Ja Jumala antaa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten joutua kadotukseen, sillÃ¤ Jumala tekee tahtonsa mukaan.

28. EtkÃ¶ ole tarkannut niitÃ¤, jotka ovat palkinneet kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydellÃ¤ Jumalan siunauksen ja johtaneet kansansa turmioon.

29. He joutuvat helvettiin, ja se on tukala asuinpaikka.

30. Ja he ovat asettaneet Jumalalle vertaisia johtaakseen ihmisiÃ¤ harhaan HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n. Sano: Â»Nauttikaa aikanne; totisesti te olette menossa suoraan tuleen.Â»

31. Sano uskovaisille palvelijoilleni, ettÃ¤ he edelleen suorittavat rukouksensa ja antavat sekÃ¤ salassa ettÃ¤ julkisesti almuja siitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme heille suonut, ennenkuin saapuu pÃ¤ivÃ¤, jolloin ei enÃ¤Ã¤ ole vaihtokauppaa tai salaista suosimista.

32. Jumala on luonut taivaat ja maan ja HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ taivaasta sateen maan pÃ¤Ã¤lle ja siten kasvattaa hedelmiÃ¤ teidÃ¤n ravinnoksenne. HÃ¤n alistaa valtaanne laivan, niin ettÃ¤ se HÃ¤nen kÃ¤skystÃ¤Ã¤n purjehtii merellÃ¤, ja myÃ¶s virrat HÃ¤n on tehnyt teille alamaisiksi.

33. Auringon ja kuun HÃ¤n on pannut teitÃ¤ palvelemaan, ja ne liikkuvat mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyjÃ¤ lakeja noudattaen. Ja teidÃ¤n hyvÃ¤ksenne HÃ¤n on sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n.

34. HÃ¤n antaa teille kaikkea, mitÃ¤ HÃ¤neltÃ¤ pyydÃ¤tte; ja jos teidÃ¤n pitÃ¤isi laskea Jumalan armonosoitukset, niin ette kykenisi niitÃ¤ luettelemaan. Totisesti, ihminen on perin vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen, kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

35. Muista, mitÃ¤ Aabraham lausui: Â»Herra! Tee tÃ¤mÃ¤ kaupunki turvalliseksi ja pelasta minut ja lapseni palvelemasta

epÃ¤jumalia.

36. Herra, he ovat totisesti johtaneet suuren joukon ihmisiÃ¤ kadotukseen, mutta ken ikinÃ¤ seuraa minua, hÃ¤n kuuluu joukkooni, ja jos joku ei minua tottele, niin SinÃ¤ totisesti olet anteeksiantavainen, armollinen.

37. Herra, minÃ¤ olen asettanut erÃ¤itÃ¤ jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤ni asumaan tÃ¤hÃ¤n laaksoon, jossa ei ole maanviljelystÃ¤, Sinun PyhÃ¤kkÃ¶si lÃ¤heisyyteen, Herra, jotta he saattaisivat suorittaa rukouksensa. Anna siis ihmisten sydÃ¤nten taipua heidÃ¤n puoleensa ja suo heille hedelmiÃ¤, jotta he olisivat kiitollisia.

38. Herra! Totisesti SinÃ¤ tiedÃ¤t, mitÃ¤ me salaamme ja mitÃ¤ me tuomme julki. Jumalalta ei ole mikÃ¤Ã¤n salattua, ei maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ eikÃ¤ avaruudessa.

39. Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka vanhuudessani antoi minulle Ismaelin ja lisakin. Totisesti, Herra kuulee rukouksen.

40. Herra, suo, ettÃ¤ minÃ¤ horjumatta suorittaisin rukoukseni ja samoin jÃ¤lkelÃ¤iseni; Herra, kuule rukoukseni.

41. Herra! Anna anteeksi minulle ja vanhemmilleni sekÃ¤ uskovaisille tuomion pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.Â»

42. Ã„lÃ¤ luule, ettÃ¤ Jumala vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤nÃ¤ katselee vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten tekoja. HÃ¤n ainoastaan siirtÃ¤Ã¤ heidÃ¤n tuomionsa siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, jolloin heidÃ¤n katseensa tulee liikkumattomaksi.

43. Silloin he ryntÃ¤Ã¤vÃ¤t eteenpÃ¤in pÃ¤Ã¤t kohotettuina eivÃ¤tkÃ¤ kykene liikuttamaan silmiÃ¤Ã¤n, ja heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ tulevat tyhjiksi.

44. Varoita ihmissukua siitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin tuomio on sitÃ¤ kohtaava; vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset sanovat silloin: Â»Oi Herra! Anna meille armo lyhyeksi ajaksi, jotta voisimme vastata kutsuusi ja seurata lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤.Â» Â»EttekÃ¶ tÃ¤tÃ¤ ennen vannoneet, ettei mikÃ¤Ã¤n vetÃ¤isi teitÃ¤ turmioon?

45. Ja te asuitte niiden asumuksissa, jotka turmelivat sielunsa. Ja teille ilmoitettiin selvÃ¤sti, miten Me sellaisia kohtelemme, ja totisesti Me esitimme siitÃ¤ teille esimerkkejÃ¤.Â»

46. Ja totisesti, he laativat suunnitelmiaan, mutta Jumalan vallassa ovat heidÃ¤n hankkeensa, eikÃ¤ niillÃ¤ olisi vuoria kyetty siirtÃ¤mÃ¤Ã¤n.

47. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis luulko, ettÃ¤ Jumala rikkoo lÃ¤hettilÃ¤illeen antamansa lupaukset. Totisesti, Jumala on mahtava. HÃ¤nellÃ¤ on valta saattaa asiat oikealle tolalleen.

48. Se tapahtuu sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin maa uudeksi vaihtuu ja samoin taivaat, ja jolloin ihmiset seisovat Jumalan, ainoan, kaikkivaltiaan edessÃ¤.

49. Olet nÃ¤kevÃ¤, miten syntiset sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kytketÃ¤Ã¤n kahleilla yhteen.

50. Tulikiventuoksuiset ovat heidÃ¤n vaatteensa, ja tuli peittÃ¤Ã¤ heidÃ¤n kasvonsa,

51. sillÃ¤ Jumala maksaa jokaiselle sielulle ansion mukaan. Totisesti, Jumala on tilinteossaan nopea.

52. TÃ¤mÃ¤ on sanoma koko ihmissuvulle, jotta se ottaisi vaarin ja tietÃ¤isi, ettÃ¤ HÃ¤n on ainoa Jumala, ja ettÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset tÃ¤mÃ¤n muistaisivat.

QURAN (FINNISH)

15 - AL-HIDZR (Kallion suura)

1. Aliif, Laam, Raa. NÃ¤mÃ¤ ovat kirjan ja selvÃ¤n Koraanin sÃ¤keistÃ¶jÃ¤.

2. On tuleva aika, jolloin epÃ¤uskoon antautuneet toivoisivat olevansa muslimeja.

3. Anna heidÃ¤n syÃ¶dÃ¤ ja nauttia aikansa, ja johtakoon heidÃ¤n toiveensa heidÃ¤t harhaan. Mutta tulevaisuudessa he kyllÃ¤ sen Ã¤lyÃ¤vÃ¤t.

4. Emme ole hÃ¤vittÃ¤nyt ainoatakaan kaupunkia ilmoittamatta sille sen mÃ¤Ã¤rÃ¤aikaa.

5. Ei yksikÃ¤Ã¤n kansa voi kiirehtiÃ¤ aikansa tÃ¤yttymistÃ¤ eikÃ¤ sitÃ¤ viivyttÃ¤Ã¤.

6. Ja he sanovat: Â»Voi sinua, jolle kehoitus on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetty, sinÃ¤ olet selvÃ¤sti houkkio.

7. Miksi et tuo luoksemme enkeleitÃ¤, jos kerran puhut tÃ¤yttÃ¤ totta?Â»

8. Emme Me lÃ¤hetÃ¤ maan pÃ¤Ã¤lle enkeleitÃ¤ muuten kuin totuutta pystyttÃ¤mÃ¤Ã¤n, mutta kun tÃ¤mÃ¤ tapahtuu, he eivÃ¤t saa enÃ¤Ã¤ armoa.

9. Totisesti, Me itse lÃ¤hetÃ¤mme maan pÃ¤Ã¤lle kehoituksen, ja Me myÃ¶s seisomme sen tukena.

10. Ja totisesti, jo ennen sinua Me lÃ¤hetimme sananjulistajia muinaisten heimojen luokse.

11. Mutta ainoatakaan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤ ei saapunut heidÃ¤n luoksensa, jota he eivÃ¤t olisi pilkanneet.

12. NÃ¤in me annamme tÃ¤mÃ¤n (pilkkaamisen) juurtua syntisten sydÃ¤miin.

13. He eivÃ¤t usko Koraaniin, ja kuitenkin heillÃ¤ on tiedossa edeltÃ¤jiensÃ¤ kohtalo.

14. Ja jos Me avaisimme oven taivaaseen ja he kiipeÃ¤isivÃ¤t sinne,

15. niin he varmasti sanoisivat: Â»SilmÃ¤mme ovat vain huienneet, tai pikemminkin me olemme lumouksen vallassa.Â»

16. Totisesti, Me olemme muodostanut tÃ¤htikuvioita taivaalle ja tehnyt sen kauniiksi katselijoille.

17. Ja Me sitÃ¤ vartioimme jokaista karkoitettua pahaahenkeÃ¤ vastaan.

18. Mutta joka haluaa kuunnella (sanaa) salakÃ¤hmÃ¤isesti, sitÃ¤ seuraa tulinen liekki.

19. Me olemme tehnyt maan avaraksi ja sijoittanut vuoret sen pÃ¤Ã¤lle, ja Me annamme kaikkea siinÃ¤ kasvaa sopivan mÃ¤Ã¤rÃ¤n.

20. Ja maasta Me olemme hankkinut ravinnon teille, kuten niillekin, joita te ette ruoki.

21. Ei ole olemassa mitÃ¤Ã¤n, jota ei MeidÃ¤n luonamme olisi valtavissa varastoissa, mutta Me lÃ¤hetÃ¤mme sitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤lle vain tietyin mitoin.

22. Me annamme myÃ¶s hedelmÃ¤llisten tuulien puhaltaa ja lÃ¤hetÃ¤mme sadetta taivaasta maan pÃ¤Ã¤lle. Sitten annamme teidÃ¤n juoda sitÃ¤, mutta sen varastot eivÃ¤t ole hallussanne.

23. Ja totisesti, Me itse annamme elÃ¤mÃ¤n ja Me annamme kuoleman, ja Me itse olemme kaiken perilliset.

24. Me tunnemme tarkoin ne teistÃ¤, jotka kulkevat etumaisina, ja me tunnemme myÃ¶s ne, jotka jÃ¤Ã¤vÃ¤t loppupÃ¤Ã¤hÃ¤n.

25. Totisesti, Herrasi on vielÃ¤ kokoava heidÃ¤t yhteen. HÃ¤n on viisas, tietÃ¤vÃ¤.

26. Totisesti, Me olemme luonut ihmisen valajan savesta, mustasta, haisevasta liejusta.

27. Ja dzinnin me loimme jo aikaisemmin palavasta tulesta.

28. Muistakaa, mitÃ¤ Jumala sanoi enkeleille: Â»Totisesti, aion luoda ihmisolennon valajan savesta, mustasta, haisevasta liejusta.

29. Ja kun olen saattanut hÃ¤nen muotonsa tÃ¤ydelliseksi ja puhaltanut hÃ¤neen Henkeni, kumartukaa maahan hÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n.Â»

30. Niin kaikki enkelit yhdessÃ¤ kumartuivat.

31. Mutta saatana ei tehnyt nÃ¤in. HÃ¤n ei yhtynyt kumartajiin.

32. Jumala lausui: Â»Oi saatana. MistÃ¤ syystÃ¤ et yhdy niihin, jotka kumartavat?Â»

33. HÃ¤n vastasi: Â»Ei ole soveliasta minun kumartaa ihmisolentoa, jonka SinÃ¤ olet luonut valajan savesta, mustasta, haisevasta liejusta.Â»

34. Jumala sanoi: Â»LÃ¤hde siis tÃ¤Ã¤ltÃ¤, sillÃ¤ sinÃ¤ olet totisesti harhaantunut.

35. Ole totisesti kirottu tuomion pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka.Â»

36. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, anna minlle aikaa siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti, jolloin heidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista.Â»

37. Jumala vastasi: Â»Saat kuulua niihin, joille suodaan aikaa

38. mÃ¤Ã¤rÃ¤pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka.Â»

39. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, koska olet aiheuttanut lankeemukseni, aion kaunistaa tekoni ihmisille maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja saattaa heidÃ¤t kaikki lankeamaan

40. paitsi Sinun vilpittÃ¶miÃ¤ palvelijoitasi.Â»

41. Jumala vastasi: Â»Se on suorin tie luokseni.

42. Totisesti, palvelijoihini sinulla ei ole mitÃ¤Ã¤n valtaa, lukuunottamatta sellaisia, jotka oikealta tieltÃ¤ harhaantuneina seuraavat sinua.

43. Helvetti on totisesti mÃ¤Ã¤rÃ¤tty heidÃ¤n kaikkien olinpaikakseen.

44. Sinne johtaa seitsemÃ¤n ovea, ja jokaisesta ovesta kÃ¤y sisÃ¤Ã¤n osa heistÃ¤.Â»

45. Totisesti, ne jotka hartautta harjoittavat, saavat asua puutarhoissa ja lÃ¤hteiden luona.

46. Â»KÃ¤ykÃ¤Ã¤ sisÃ¤Ã¤n rauhassa ja turvallisina!Â»

47. Me poistamme heidÃ¤n rinnastaan kaiken vihan, ja veljellisesti, toisiinsa kÃ¤Ã¤ntyneinÃ¤, he istuvat valtaistuimilla.

48. MitÃ¤Ã¤n rasituksia heidÃ¤n ei siellÃ¤ tarvitse kestÃ¤Ã¤, eikÃ¤ heitÃ¤ sieltÃ¤ pois ajeta.

49. Ilmoita palvelijoilleni, ettÃ¤ MinÃ¤ olen totisesti kaiken anteeksiantava, kaikkein armollisin.

50. Ja ilmoita myÃ¶s, ettÃ¤ Minun tuomioni on tuskallisin tuomio.

51. Ja kerro heille Aabrahamin vieraista,

52. jotka astuessaan hÃ¤nen luokseen sanoivat: Â»RauhaÂ», ja hÃ¤n vastasi: Â»Totisesti, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n teitÃ¤.Â»

53. He lausuivat: Â»AlÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, me tuomme sinulle iloisen ennustuksen viisaasta pojasta.Â»

54. HÃ¤n sanoi: Â»Tuotteko minulle ennustuksen siitÃ¤ huolimatta, ettÃ¤ vanhuus on minut jo saavuttanut? MistÃ¤ aiotte minulle ilosanoman kertoa?Â»

55. He vastasivat: Â»Tuomme sinulle toden sanoman; Ã¤lÃ¤ siis kuulu niihin, jotka joutuvat epÃ¤toivoon.Â»

56. HÃ¤n sanoi: Â»Kuka muu epÃ¤ilisi Jumalan armoa kuin kadotetut?Â»

57. HÃ¤n lausui edelleen: Â»MikÃ¤ on siis asianne, lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t?Â»

58. He vastasivat: Â»MeidÃ¤t on lÃ¤hetetty syntisten ihmisten luo

59. lukuunottamatta Lootin perhettÃ¤, josta me totisesti pelastamme kaikki toiset

60. paitsi hÃ¤nen vaimoansa; olemme pÃ¤Ã¤ttÃ¤neet, ettÃ¤ hÃ¤n totisesti on kuuluva niiden joukkoon, jotka jÃ¤Ã¤vÃ¤t tielle.Â»

61. Kun siis samat lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t saapuivat Lootin perheen luo,

62. niin hÃ¤n sanoi: Â»Olette varmasti vieraita ihmisiÃ¤ tÃ¤Ã¤llÃ¤.Â»

63. He vastasivat: Â»Olemme tulleet luoksesi sen johdosta, mistÃ¤ kansasi on kiistellyt.

64. Olemme tuoneet sinulle totuuden ja puhumme varmasti totta.

65. SentÃ¤hden lÃ¤hde pois perheesi kanssa, kun on vielÃ¤ osa yÃ¶stÃ¤ jÃ¤ljellÃ¤, ja kulje itse heidÃ¤n jÃ¤ljessÃ¤Ã¤n Ã¤lÃ¤kÃ¤ salli kenenkÃ¤Ã¤n katsoa taakseen, vaan kulje sinne, mihin teidÃ¤t on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.

66. Ja me ilmoitimme hÃ¤nelle ratkaisumme tÃ¤ssÃ¤ asiassa: Â»Viimeinenkin tÃ¤mÃ¤n kansan jÃ¤sen,on tuhottu, ennenkuin he aamulla nousevat.Â»

67. Ja kaupungin asukkaat saapuivat riemuiten hÃ¤nen luokseen.

68. HÃ¤n lausui: Â»Totisesti, nÃ¤mÃ¤ ovat vieraitani, Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis hÃ¤pÃ¤iskÃ¶ minua.

69. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ tuottako minulle hÃ¤peÃ¤Ã¤.

70. He sanoivat: Â»EmmekÃ¶ ole kieltÃ¤neet sinua vastaanottamasta vieraita ihmisiÃ¤?Â»

71. HÃ¤n sanoi: Â»TÃ¤ssÃ¤ ovat tyttÃ¤reni, mikÃ¤li aiotte jotakin tehdÃ¤.Â»

72. ElÃ¤mÃ¤si kautta, oi Muhammed, totisesti he olivat pÃ¤ihtyneet sokeasta himostaan.

73. Mutta aamun koitteessa heidÃ¤t yllÃ¤tti kauhistuttava pauhina.

74. Ja me kÃ¤Ã¤nsimme kaupungin ylÃ¶salaisin ja annoimme tulisten kivien sataa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤.

75. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on selvÃ¤ merkki niille, jotka ottavat niistÃ¤ vaarin.

76. Ja tuo kaupunki sijaitsee tien varrella, joka yhÃ¤ on olemassa.

77. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki uskovaisille.

78. MyÃ¶s metsÃ¤n asukkaat olivat sangen vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

79. Senvuoksi Me annoimme heidÃ¤n maistaa rangaistusta, ja totisesti, nÃ¤mÃ¤ molemmat kaupungit sijaitsevat yleisen tien varrella.

80. Totisesti, kalliolla asuvat vÃ¤ittivÃ¤t lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoiksi.

81. Ja Me annoimme heille tunnusmerkkejÃ¤mme, mutta he kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t niistÃ¤ pois.

82. HeillÃ¤ oli tapana hakata talonsa vuoriin ollakseen turvassa.

83. Mutta kauhistuttava pauhina yllÃ¤tti heidÃ¤t aamulla.

84. Ja se, mitÃ¤ he olivat tehneet, ei heitÃ¤ auttanut.

85. Totuudessa Me olemme luonut taivaat ja maan ja mitÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤ on. Totisesti, Hetki on tuleva, anna siksi heille jalosti anteeksi heidÃ¤n loukkauksensa.

86. Totisesti, Herrasi on suuri luova mestari, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

87. Olemmehan antanut sinulle seitsemÃ¤n sÃ¤keistÃ¶Ã¤ useasti luettavaksi sekÃ¤ suuren Koraanin.

88. Ã„lÃ¤ kÃ¤Ã¤nnÃ¤ silmiÃ¤si siihen, josta Me olemme antanut heidÃ¤n nauttia, Ã¤lÃ¤kÃ¤ murehdi heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤, vaan ojenna kÃ¤tesi uskovaisille.

89. Sano heille: Â»Totisesti, minÃ¤ olen julkinen varoittaja.Â»

90. Kuten Me lÃ¤hetimme tuomion niille, jotka riitelivÃ¤t, ja niille,

91. jotka repivÃ¤t Koraanin palasiksi.

92. Herrasi nimessÃ¤ Me heiltÃ¤ kaikilta vielÃ¤ vaadimme tilin siitÃ¤,

93. mitÃ¤ he ovat tehneet.

94. SentÃ¤hden julista heille selvin sanoin, mitÃ¤ sinulle on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ja kÃ¤Ã¤nny pois pakanoista.

95. Totisesti, Me olemme sinulle riittÃ¤vÃ¤ turva pilkkaajia vastaan.

96. He asettavat Jumalan rinnalle toisen Jumalan, mutta aikanaan he saavat kokea.

97. TiedÃ¤mme hyvin, ettÃ¤ heidÃ¤n puheensa ahdistaa rintaasi.

98. SentÃ¤hden julista Herrasi kunniaa ylistÃ¤en HÃ¤ntÃ¤ ja lukeudu niiden joukkoon, jotka kumartuvat maahan.

99. Ja palvele Herraasi siihen asti, kunnes kuolema luoksesi saapuu.

QURAN (FINNISH)

16 - AN-NAHL (MehilÃ¤isten suura)

1. Jumalan kÃ¤sky on tulossa, Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis pyytÃ¤kÃ¶ sen jouduttamista. Kunnia olkoon HÃ¤nelle! HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he asettavat HÃ¤nen rinnalleen.

2. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ maan pÃ¤Ã¤lle enkeleitÃ¤ tuomaan HÃ¤nen sanansa hengen niille palvelijoistaan, joille parhaaksi nÃ¤kee, nÃ¤in sanoen: Â»Varoittakaa ihmisiÃ¤, ettei ole muuta Jumalaa kuin MinÃ¤; sentÃ¤hden palvelkaa Minua.Â»

3. HÃ¤n on luonut taivaat ja maan totuudessa. HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

4. HÃ¤n on luonut ihmisen siemenestÃ¤, ja katso, hÃ¤nestÃ¤ tulee kuitenkin epÃ¤ilijÃ¤.

5. Ja hÃ¤n on luonut karjan; siitÃ¤ te saatte lÃ¤mpimiÃ¤ vaatteita ja muuta hyÃ¶dyllistÃ¤, ja osan siitÃ¤ te kÃ¤ytÃ¤tte ravinnoksenne.

6. Teille on kunniaksi, kun ajatte sitÃ¤ kotiin ja kun viette sitÃ¤ laitumelle.

7. Ja elÃ¤imet kantavat kuormanne kaupunkiin, jonne ette pÃ¤Ã¤sisi muuten kuin suurin ruumiillisin ponnistuksin. Totisesti, Herra on sangen rakastavainen, armollinen.

8. Ja HÃ¤n on luonut hevoset ja muulit ja aasit, jotta voisitte niillÃ¤ ratsastaa sekÃ¤ myÃ¶skin ylvÃ¤stellÃ¤. HÃ¤n on luonut sellaistakin, mitÃ¤ ette tiedÃ¤.

9. Oikea tie on Jumalan vallassa, mutta muutamat kulkevat harhaan. Jos Jumala olisi tahtonut, HÃ¤n olisi totisesti voinut antaa johdatuksensa teille kaikille.

10. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille sateen taivaasta, siitÃ¤ te saatte juoda ja se kasvattaa puita, joiden luona teillÃ¤ on laitumenne.

11. Sateen HÃ¤n saattaa kasvattamaan teille peltojen viljan, oliivit, taatelipuut, viinirypÃ¤leet ja kaikenlaiset hedelmÃ¤t. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkkejÃ¤ niille, jotka ajattelevat.

12. Ja HÃ¤n on teitÃ¤ varten sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n, luonut auringon ja kuun. Ja tÃ¤hdet noudattavat HÃ¤nen kÃ¤skyjÃ¤Ã¤n. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

13. Ja HÃ¤n on luonut teitÃ¤ varten yli maan levinneet erilaiset hyÃ¶dykkeet. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki niille, jotka ottavat vaarin.

14. Ja juuri HÃ¤n hallitsee merta, niin ettÃ¤ saatte siitÃ¤ ravinnoksenne tuoretta lihaa ja etsitte merestÃ¤ koristeita, joita kannatte. Ja sinÃ¤ nÃ¤et laivojen halkovan merta. NÃ¤in voitte turvautua HÃ¤nen armoonsa ja tuoda HÃ¤nelle kiitoksenne.

15. Ja HÃ¤n on luonut maahan vuoret, ettei se horjuisi allanne, ja virrat sekÃ¤ tiet teitÃ¤ opastamaan.

16. Samaten viitat. Ja myÃ¶skin tÃ¤htien mukaan ihmiset lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t suuntansa.

17. Voiko siis Luoja olla samankaltainen kuin se, joka ei kykene luomaan? EikÃ¶ tÃ¤mÃ¤kÃ¤Ã¤n mieleenne painu?

18. Ja jos kÃ¤ytte laskemaan Jumalan armonosoituksia, niin ette kykene niitÃ¤ luettelemaan. Toden totta - Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

19. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te salaatte ja mitÃ¤ te ilmaisette.

20. Ja ne, joita ihmiset huutavat avukseen Jumalan sijaan, eivÃ¤t voi mitÃ¤Ã¤n luoda, sillÃ¤ he itse ovat luotuja.

21. Kuolleita he ovat, eivÃ¤t elÃ¤viÃ¤; eivÃ¤tkÃ¤ he tiedÃ¤, milloin heidÃ¤n ylÃ¶snousemuksensa tapahtuu.

22. TeidÃ¤n Jumalanne on ainoa Jumala. Niiden sydÃ¤met, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, vierovat totuutta, ja he paisuvat ylpeydestÃ¤Ã¤n.

23. EpÃ¤ilemÃ¤ttÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te salaatte ja mitÃ¤ te ilmaisette. Totisesti, HÃ¤n ei rakasta ylpeitÃ¤.

24. Ja kun heille sanotaan: Â»MitÃ¤ Herranne on lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle?Â» he vastaavat: Â»Menneiden polvien tarinoita.Â»

25. TÃ¤mÃ¤n tÃ¤hden he saavat ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kantaa oman kuormansa kokonaan, ja osan niidenkin kuormasta, jotka tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n heidÃ¤n johtaminaan joutuivat kadotukseen. EikÃ¶ heidÃ¤n kuormansa ole raskas?

26. Totisesti, heidÃ¤n edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤kin punoivat juoniaan, mutta Jumala kukisti maahan heidÃ¤n rakennuksensa perustuksiltaan, jolloin katot sortuivat heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤, ja HÃ¤n lÃ¤hetti heille turmion sieltÃ¤, mistÃ¤ he eivÃ¤t osanneet sitÃ¤ odottaakaan.

27. SenjÃ¤lkeen HÃ¤n on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ saattava heidÃ¤t hÃ¤peÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤n on lausuva: Â»MissÃ¤ ovat Minun vertaiseni, joiden kumartamisessa te olitte niin innokkaita?Â» Ne, joille on suotu ymmÃ¤rrystÃ¤, vastaavat: Â»Totisesti, tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tulkoon hÃ¤peÃ¤ ja paha uskottomien osaksi.Â»

28. Enkelit antavat ansaitun palkan nÃ¤ille, jotka ovat itse tehneet vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen. Silloin he tarjoutuvat alistumaan sanoen: Â»EmmehÃ¤n ole tehneet mitÃ¤Ã¤n pahaa.Â» Â»KyllÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤ tarkoin, mitÃ¤ te teitte.

29. SentÃ¤hden astukaa sisÃ¤Ã¤n helvetin porteista ja pysykÃ¤Ã¤ siellÃ¤ ikuisesti. Totisesti, tukala on niiden tyyssija, jotka ovat ylpeitÃ¤.Â»

30. Mutta niiltÃ¤, jotka harjoittavat hartautta, kysytÃ¤Ã¤n: Â»MitÃ¤ on Herranne lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle?Â» He vastaavat: Â»HyvÃ¤Ã¤.Â» Niiden, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, on hyvÃ¤ olla tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, mutta tulevan maailman koti on vielÃ¤ parempi. Kuinka ihana onkaan niiden koti, jotka hartautta harjoittavat.

31. He saavat astua autuaitten puutarhoihin, joissa purot solisevat, ja siellÃ¤ on heillÃ¤ kaikki, mitÃ¤ voivat toivoa. TÃ¤llÃ¤ tavoin Jumala palkitsee niitÃ¤, jotka hartautta harjoittavat.

32. Enkelit maksavat heille tÃ¤yden palkan, heidÃ¤n hyvyytensÃ¤ tÃ¤hden, ja lausuvat: Â»Rauha olkoon teille; astukaa puutarhaan palkinnoksi siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet!Â»

33. He eivÃ¤t odota muuta kuin enkelien tuloa heidÃ¤n luokseen tai ettÃ¤ Herrasi kÃ¤sky saapuisi. NÃ¤in odottivat nekin, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t. Jumala ei tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan itse he tekivÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ itselleen.

34. SillÃ¤ paha, jota he harjoittivat, lankesi heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen, ja se, mitÃ¤ he olivat pilkanneet, kohdistui heihin itseensÃ¤.

35. Ja ne, jotka ovat asettaneet muitakin Jumalan rinnalle, sanovat: Â»Jos Jumala olisi tahtonut, me emme olisi palvelleet ketÃ¤Ã¤n muuta kuin HÃ¤ntÃ¤, emme me eivÃ¤tkÃ¤ esi-isÃ¤mme, emmekÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n olisi pitÃ¤neet pyhÃ¤nÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muuta kuin HÃ¤ntÃ¤.Â» NÃ¤in tekivÃ¤t myÃ¶s ne, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t. Mutta ovatko lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t vastuussa muusta kuin sanomansa julistamisesta?

36. Totisesti olemme kutsunut jokaisen kansan keskuudesta lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n nÃ¤in lausumaan: Â»Palvelkaa Jumalaa ja vÃ¤lttÃ¤kÃ¤Ã¤ syntisiÃ¤.Â» Jotkut ovat Jumalan johdattamia ja toiset ovat kulkeneet harhaan. Jatkakaa siis vaellustanne maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja katsokaa, millaisen lopun saavat ne, jotka sepittÃ¤vÃ¤t valheita.

37. Vaikka sinÃ¤, oi Muhammed, kuinka innokkaasti tahdot heille johdatusta, niin Jumala ei ole ohjaava niitÃ¤, jotka kulkevat kadotukseen, eikÃ¤ heillÃ¤ ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa.

38. Ja Jumalan nimeen he vannovat pyhimmÃ¤t valansa: Â»Jumala ei ole herÃ¤ttÃ¤vÃ¤ kuolleita.Â» Kuitenkin tÃ¤mÃ¤ on Jumalan totinen, sitova lupaus, vaikka useimmat eivÃ¤t sitÃ¤ kÃ¤sitÃ¤.

39. HÃ¤n on sen tekevÃ¤, jotta HÃ¤n saattaisi selittÃ¤Ã¤ heille sen, mistÃ¤ he kiistelivÃ¤t, ja myÃ¶s sentÃ¤hden, ettÃ¤ uskottomiksi kÃ¤yneet havaitsisivat olleensa valehtelijoita.

40. Kun jotakin haluamme, MeidÃ¤n tarvitsee vain lausua: Â»TapahtukoonÂ», ja niin tapahtuu.

41. Ja jotka Jumalan asian vuoksi ovat jÃ¤ttÃ¤neet kotinsa vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kÃ¤rsittyÃ¤Ã¤n, heille Me totisesti varaamme (jo) tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ihanan asunnon. Mutta tulevan elÃ¤mÃ¤n palkka on oleva vielÃ¤ suurempi; jospa he vain sen

kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t!

42. Heihin kuuluvat ne, jotka kestÃ¤vÃ¤t lujina ja luottavat Herraansa.

43. Ennen sinua Me lÃ¤hetimme sananjulistajiksi vain sellaisia, joille annoimme kÃ¤skymme; kysykÃ¤Ã¤ siis niiltÃ¤, jotka ovat saaneet muistutuksen, jos ette itse tiedÃ¤;

44. ja heillÃ¤ oli mukanaan selvÃ¤t tunnusmerkit ja kirjoitukset. Ja Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ tÃ¤mÃ¤n muistomerkin, jotta selittÃ¤isit ihmisille, mitÃ¤ heille on lÃ¤hetetty, ja ettÃ¤ he sen vuoksi ajattelisivat.

45. Ovatko pahojen juonien punojat varmoja, ettei Jumala avaa maata heidÃ¤n altaan tai ettei turmio tule heille sieltÃ¤, mistÃ¤ he eivÃ¤t aavistakaan?

46. Tahi ettei HÃ¤n voi tavoittaa heitÃ¤ heidÃ¤n retkillÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t saata paeta?

47. Tai ettei HÃ¤n voi tarttua heihin ensin heitÃ¤ varoitettuaan? Mutta totisesti, Herrasi on sangen rakastava, armahtavainen.

48. EivÃ¤tkÃ¶ he edes tarkastele Jumalan luomia olentoja, miten niiden varjot oikealta ja vasemmalta kumartuvat Jumalan edessÃ¤ ja lankeavat maahan.

49. Jumalan edessÃ¤ kumartuvat kaikki olennot taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, samoin myÃ¶s enkelit ylpeyttÃ¤ tuntematta.

50. He pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Herraansa, joka on heidÃ¤n ylÃ¤puolellaan, ja he tekevÃ¤t sen, mihin heidÃ¤t on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.

51. Ja Jumala sanoo: Â»AlkÃ¤Ã¤ ottako itsellenne kahdenlaisia jumalia. HÃ¤n Itse on ainoa Jumala, siksi pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ vain Minua.Â»

52. HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja HÃ¤ntÃ¤ on alati toteltava. Palveletteko jotakuta toista kuin Jumalaa?

53. Kaikki siunaus, minkÃ¤ saatte, tulee Jumalalta, ja kun teitÃ¤ kohtaa isku, niin juuri HÃ¤ntÃ¤ te avuksenne huudatte.

54. Kun HÃ¤n sitten poistaa vaivanne, niin katso, osa teistÃ¤ asettaa kuitenkin epÃ¤jumalia Herransa rinnalle.

55. Niin he kieltÃ¤vÃ¤t sen, minkÃ¤ olemme heille antanut. Nauttikaa siitÃ¤! Aikananne saatte kokea.

56. Ja osan antimista, jotka olemme heille suonut, he mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤vÃ¤t sellaisille, joita eivÃ¤t tunne. Kautta Jumalan, te saatte totisesti vielÃ¤ vastata keksimÃ¤stÃ¤nne.

57. Ja he keksivÃ¤t Jumalalle tyttÃ¤riÃ¤. Tulkoon HÃ¤nelle kunnia, ja heille se, mitÃ¤ toivovat.

58. Kun jollekin heistÃ¤ ilmoitetaan tyttÃ¶lapsen syntymÃ¤stÃ¤, niin hÃ¤nen kasvonsa synkkenevÃ¤t ja hÃ¤n on aivan murheen vallassa.

59. HÃ¤n kÃ¤tkeytyy heimolaisiltaan sen pahan sanoman vuoksi, joka hÃ¤nelle on ilmoitettu. Omistaisiko hÃ¤n lapsen vÃ¤littÃ¤mÃ¤ttÃ¤ hÃ¤peÃ¤stÃ¤ vai kantaisiko sen elÃ¤vÃ¤nÃ¤ hiekkaan? EikÃ¶ heidÃ¤n tuomionsa ole julma?

60. Tukala on niiden olo, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, mutta yleviÃ¤ ovat Jumalan ominaisuudet, hÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkein viisain.

61. Jos Jumala kÃ¤visi kÃ¤siksi ihmissukuun sen vÃ¤Ã¤rintekojen tÃ¤hden, HÃ¤neltÃ¤ ei jÃ¤isi ainoatakaan elÃ¤vÃ¤Ã¤ olentoa maan pÃ¤Ã¤lle, mutta HÃ¤n antaa heille aikaa mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkeen saakka, niin ettÃ¤ kun heidÃ¤n hetkensÃ¤ lyÃ¶, he eivÃ¤t kykene sitÃ¤ tuntiakaan viivyttÃ¤mÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ jouduttamaan.

62. Ja he keksivÃ¤t Jumalan osaksi sellaista, mitÃ¤ he hylkivÃ¤t, ja heidÃ¤n kielensÃ¤ valehtelevat, ettÃ¤ heille on varattu hyvÃ¤ osa. Heille on eittÃ¤mÃ¤ttÃ¤ varattu tuli, ja sinne heidÃ¤t totisesti ajetaan.

63. Kautta Jumalan, Me jo ennen sinua lÃ¤hetimme sananjulistajia kansojen keskuuteen, mutta saatana kaunisteli heille heidÃ¤n tekojaan, niin ettÃ¤ hÃ¤n vielÃ¤ tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on heidÃ¤n liittolaisensa, ja heitÃ¤ odottaa tuskallinen tuomio.

64. Ja Me olemme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle tÃ¤mÃ¤n Kirjan ainoastaan siksi, ettÃ¤ sinÃ¤ selvittÃ¤isit heille sen, mistÃ¤ he kiistelevÃ¤t, sekÃ¤ johdatukseksi ja armonosoitukseksi niille, jotka uskovat.

65. Ja Jumala lÃ¤hettÃ¤Ã¤ taivaasta sateen maan pÃ¤Ã¤lle ja virvoittaa sillÃ¤ kuolleen maan jÃ¤lleen eloon. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on vertauskuva niille, jotka kuulevat.

66. Totisesti teille on karjastannekin opetus. Me annamme juomaa Teille sen sisÃ¤lmyksistÃ¤, siitÃ¤, mitÃ¤ niiden suolisto ja veri sisÃ¤ltÃ¤Ã¤, puhdasta maitoa, joka tuntuu juodessa suloiselta.

67. Samoin on laita palmupuiden ja viinikÃ¶ynnÃ¶sten hedelmien, joista te valmistatte pÃ¤ihdyttÃ¤viÃ¤ juomia ja oivallista ravintoa. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki sellaisille, jotka oivaltavat.

68. Ja Herrasi antaa kÃ¤skynsÃ¤ myÃ¶s mehilÃ¤iselle, sanoen: Â»Valmista itsellesi pesiÃ¤ vuoriin ja puihin ja siihen, minkÃ¤ ihmiset rakentavat.

69. SyÃ¶ sitten kaikkia hedelmiÃ¤ ja liiku Herrasi osoittamilla teillÃ¤.Â» MehilÃ¤inen erittÃ¤Ã¤ vÃ¤riltÃ¤Ã¤n vaihtelevaa juomaa, joka on lÃ¤Ã¤kettÃ¤ ihmisille. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki niille, jotka ajattelevat.

70. Jumala on luonut teidÃ¤t, ja sitten HÃ¤n antaa teille tÃ¤yden palkkanne. Jotkut teistÃ¤ saavat elÃ¤Ã¤ viheliÃ¤isimpÃ¤Ã¤n vanhuuteen saakka, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t tiedÃ¤ mitÃ¤Ã¤n, vaikka heillÃ¤ aikaisemmin oli tietoa. Totisesti, Jumala on tietÃ¤vÃ¤, mahtava.

71. Ja Jumala on korottanut jotkut teistÃ¤ yli toisten varallisuudessa, mutta nÃ¤mÃ¤ varakkaat eivÃ¤t luovuta rikkauksistaan heidÃ¤n vallassaan oleville orjille, jotta nÃ¤mÃ¤ voisivat tÃ¤ssÃ¤ olla tasavertaisia. KieltÃ¤vÃ¤tkÃ¶ he nÃ¤in Jumalan siunauksen?

72. Ja Jumala antaa teille vaimoja omasta keskuudestanne, ja vaimojenne kautta HÃ¤n antaa teille poikia ja pojanpoikia. MyÃ¶skin HÃ¤n varustaa teidÃ¤t hyvÃ¤llÃ¤ ravinnolla. Uskovatko he siis valheeseen ja kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan siunauksen?

73. Paitsi Jumalaa he palvelevat sellaisia, jotka ovat voimattomia hankkimaan heille antimia taivaista tai maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ kykene auttamaan itseÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n.

74. Siksi Ã¤lkÃ¤Ã¤ asettako ketÃ¤Ã¤n muuta Jumalan rinnalle, sillÃ¤ totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤, mutta te ette tiedÃ¤.

75. Jumala asettaa vertauskuvaksi toisen omistaman orjan, jolla ei ole valtaa mihinkÃ¤Ã¤n, ja toisaalta ihmisen, jolle Me olemme suonut runsaat antimet, joita hÃ¤n voi kÃ¤yttÃ¤Ã¤ sekÃ¤ salassa ettÃ¤ julkisesti. Voivatko nÃ¤mÃ¤ olla tasavertaisia? Jumalalle kuuluu kaikki ylistys, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t Ã¤lyÃ¤ mitÃ¤Ã¤n.

76. Ja Jumala asettaa vertailtaviksi kaksi henkilÃ¶Ã¤: toinen heistÃ¤ on mykkÃ¤, joka ei pysty mihinkÃ¤Ã¤n ja on taakkana herralleen; minne tahansa tÃ¤mÃ¤ hÃ¤net lÃ¤hettÃ¤Ã¤, hÃ¤n ei saa aikaan mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤. Voiko hÃ¤n olla tasavertainen sen kanssa, joka antaa oikeamielisiÃ¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤yksiÃ¤ ja itse vaeltaa oikeata tietÃ¤?

77. Jumalalle kuuluu taivaitten ja maan salaisuus; ja tuomion hetki on kuin silmÃ¤nrÃ¤pÃ¤ys tai on sitÃ¤kin lyhempi. Totisesti, Jumala kykenee tekemÃ¤Ã¤n kaiken, mitÃ¤ haluaa.

78. Ja Jumala saattaa teidÃ¤t ulos Ã¤itienne kohduista, teidÃ¤n siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤, ja HÃ¤n on antanut teille korvat ja silmÃ¤t ja sydÃ¤men, jotta voisitte HÃ¤ntÃ¤ kiittÃ¤Ã¤.

79. EivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, miten linnut noudattavat Jumalan lakeja tyhjÃ¤ssÃ¤ avaruudessa. Kuka niitÃ¤ kannattaa paitsi Jumala? Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka uskovat.

80. Jumala suo teille lepopaikkoja taloissanne ja valmistaa teille elÃ¤inten nahoista telttoja, jotka ovat mukavia sekÃ¤ vaelluksenne pÃ¤ivinÃ¤ ettÃ¤ viipyessÃ¤nne paikoillanne; ja elÃ¤inten villasta ja turkista ja karvasta te saatte aikanaan taloustarpeita ja hyÃ¶dyllisiÃ¤ esineitÃ¤.

81. Ja Jumala antaa teille suojaa luomisensa tuotteista; HÃ¤n on luonut teille turvapaikkoja vuorille ja HÃ¤n antaa teille vaatteet suojaksi kuumuutta vastaan ja varusteet, jotka suojelevat teitÃ¤ taisteluissa. TÃ¤llÃ¤ tavoin HÃ¤n tÃ¤ydellistÃ¤Ã¤ siunauksensa teitÃ¤ kohtaan, jotta olisitte HÃ¤nelle alamaisia (muslimeja).

82. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t sinulle selkÃ¤nsÃ¤, niin et sinÃ¤ (Muhammed) ole vastuussa muusta kuin sanoman julistamisesta.

83. He tunnustavat Jumalan siunauksen, mutta sitten he kieltÃ¤vÃ¤t sen, ja enin osa heistÃ¤ on kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

84. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin Me kutsumme esiin todistajan jokaisesta kansasta, ja silloin uskottomien ei sallita puhua, eikÃ¤ heidÃ¤n sallita etsiÃ¤ armahdusta.

85. Ja kun vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t kohtaavat rangaistuksensa, he eivÃ¤t saa siihen mitÃ¤Ã¤n lievitystÃ¤ eikÃ¤ heille myÃ¶nnetÃ¤ armon aikaa.

86. Ja kun ne, jotka asettivat Jumalalle tasavertaisia, nÃ¤kevÃ¤t nÃ¤mÃ¤ epÃ¤jumalat, he sanovat: Â»Oi Herra. NÃ¤mÃ¤ ovat epÃ¤jumaliamme, joita me Sinun sijaasi huusimme avuksemme.Â» Mutta nÃ¤mÃ¤ vastaavat heille: Â»Te olette totisesti valehtelijoita.Â»

87. Ja tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he tarjoutuvat alistumaan Jumalalle, ja mitÃ¤ he taannoin kuvittelivat, hÃ¤ipyy nyt heidÃ¤n silmistÃ¤Ã¤n.

88. Niille, jotka valitsevat epÃ¤uskon ja estÃ¤vÃ¤t ihmisiÃ¤ Jumalan tietÃ¤ vaeltamasta, niille Me lisÃ¤Ã¤mme tuskaa tuskan pÃ¤Ã¤lle, koska he ovat pahaa tehneet.

89. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin Me kutsumme jokaisesta kansasta, niiden omasta keskuudesta, todistajan heitÃ¤ vastaan, ja senvuoksi Me asetamme sinutkin todistajaksi nÃ¤itÃ¤ ihmisiÃ¤ vastaan. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle Kirjan selitykseksi kaikkinaisiin asioihin sekÃ¤ johdatukseksi ja armoksi ja ilosanomaksi alamaisille (muslimeille).

90. Totisesti, Jumala kÃ¤skee jakamaan oikeutta, tekemÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ ja harjoittamaan armeliaisuutta sukulaisianne kohtaan; ja hÃ¤n kieltÃ¤Ã¤ riettaudet, pahuuden ja kapinoimisen; hÃ¤n kehoittaa teitÃ¤ ottamaan vaarin.

91. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ liittonne Jumalan kanssa, kun olette liiton tehneet, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ rikkoko valojanne, kun olette ne vahvistaneet; olettehan ottaneet Jumalan valvojaksenne. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tekonne.

92. Ã„lkÃ¤Ã¤kÃ¤ olko naisen kaltaisia, joka purki lankansa sÃ¤ikeiksi kehrÃ¤ttyÃ¤Ã¤n sen ensin lujaksi. Te vannotte valojanne ikÃ¤Ã¤nkuin puhdistuaksenne petollisuudesta omassa keskuudessanne puolueen pyrkiessÃ¤ alistamaan toisen valtaansa. Jumala vain koettelee teitÃ¤ tÃ¤llÃ¤ tavoin, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n on selvittÃ¤vÃ¤ teille sen, mistÃ¤ kiistelitte.

93. Ja jos Jumala olisi niin halunnut, HÃ¤n olisi totisesti luonut teidÃ¤t yhdeksi ainoaksi kansaksi, mutta HÃ¤n sallii sen joutua kadotukseen, joka sitÃ¤ mielii, ja HÃ¤n antaa johdatuksensa sille, ken sitÃ¤ toivoo. Totisesti, te olette kerran vastuussa siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet.

94. Ã„lkÃ¤Ã¤ vannoko valoja pettÃ¤Ã¤ksenne toisianne, ettei jalkanne liukastuisi seistyÃ¤Ã¤n vankasti. Te saatte maistaa pahaa, koska olette estÃ¤neet toisia kulkemasta Jumalan tietÃ¤, ja teitÃ¤ on kohtaava suuri rangaistus.

95. Ã„lkÃ¤Ã¤ myykÃ¶ liittoanne Jumalan kanssa pilkkahintaan. Totisesti, se mikÃ¤ teitÃ¤ odottaa Jumalan luona, on parasta teille; jospa sen vain tietÃ¤isitte.

96. Se on katoavaista, mitÃ¤ teillÃ¤ on, mutta mitÃ¤ Jumalalla on, se pysyy. Ja totisesti, lujina kestÃ¤neille Me maksamme palkan, parhaasta, mitÃ¤ ovat tehneet.

97. Ken tahansa tekee hyvÃ¤Ã¤, olkoon hÃ¤n mies tai nainen, kun hÃ¤n samalla on uskovainen, hÃ¤nen Me totisesti annamme viettÃ¤Ã¤ onnellista elÃ¤mÃ¤Ã¤, ja sellaisille Me maksamme palkan parhaasta, mitÃ¤ ovat tehneet.

98. Kun siis luet Koraania, niin etsi Jumalan luota turvaa saatanaa, tuota karkoitettua, vastaan.

99. Totisesti, hÃ¤nellÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n valtaa uskovaisiin, sillÃ¤ he luottavat Herraansa.

100. Saatanan valta ulottuu vain niihin, jotka tekevÃ¤t liiton hÃ¤nen kanssaan, ja niihin, jotka asettavat toisia jumalia Jumalan rinnalle.

101. Kun Me vaihdamme jonkun sÃ¤keistÃ¶n toiseen - Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ HÃ¤n ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤Ã¤ - niin he sanovat: Â»SinÃ¤ olet pelkkÃ¤ vÃ¤Ã¤rentÃ¤jÃ¤.Â» Useimmat heistÃ¤ ovat tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

102. Sano: totisesti PyhÃ¤ Henki on tuonut sen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ Herraltasi vahvistaakseen uskovaisia sekÃ¤ johdatukseksi ja ilosanomaksi kuuliaisille (muslimeille).

103. TiedÃ¤mme perin hyvin, ettÃ¤ he vastaavat: Â»HÃ¤nen opettajansa on vain ihminen.Â» HeidÃ¤n tarkoittamansa miehen

Ã¤idinkieli on muukalainen, mutta Koraani on selvÃ¤Ã¤ arabiankieltÃ¤.

104. Totisesti, niille, jotka eivÃ¤t usko Jumalan merkkeihin, HÃ¤n ei anna johdatustansa, vaan heille on varattu tuskallinen tuomio.

105. Vain valheita sepittÃ¤vÃ¤t ne, jotka eivÃ¤t usko Jumalan merkkeihin; he ovat valehtelijoita.

106. NiitÃ¤, jotka kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan ensin HÃ¤neen uskottuaan - emme tarkoita niitÃ¤, jotka siihen pakotetaan, vaikkakin heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ pysyvÃ¤t uskossa, vaan niitÃ¤, jotka avaavat sydÃ¤mensÃ¤ epÃ¤uskolle - niitÃ¤ kohtaa Jumalan viha ja niitÃ¤ kohtaa suuri rangaistus.

107. TÃ¤mÃ¤ tapahtuu sentÃ¤hden, ettÃ¤ he rakastavat enemmÃ¤n tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ kuin tulevaa, ja koska Jumala ei anna johdatustansa uskottomille. 108. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, joiden sydÃ¤met ja korvat ja silmÃ¤t Jumala on sinetÃ¶inyt, ja he ovat vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ihmisiÃ¤.

108. TÃ¤mÃ¤ tapahtuu sentÃ¤hden, ettÃ¤ he rakastavat enemmÃ¤n tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤ kuin tulevaa, ja koska Jumala ei anna johdatustansa uskottomille. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, joiden sydÃ¤met ja korvat ja silmÃ¤t Jumala on sinetÃ¶inyt, ja he ovat vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ihmisiÃ¤.

109. On epÃ¤ilemÃ¤ttÃ¤ totta, ettÃ¤ he tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ joutuvat kadotukseen.

110. Mutta totisesti, Herrasi on silloin oleva anteeksiantavainen, armollinen niitÃ¤ kohtaan, jotka pakenivat kotoaan vainottuina ja jotka sitten taistelivat ja pysyivÃ¤t lujina.

111. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin jokainen sielu saa puhua omasta puolestaan, jolloin jokaiselle sielulle maksetaan tÃ¤ysin ansionsa mukaan, vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tekemÃ¤ttÃ¤.

112. Ja Jumala asettaa tarkasteltavaksi sellaisen kaupungin kohtalon, joka eli rauhassa ja tyytyvÃ¤isyydessÃ¤ ja nautti runsaita tuloja joka taholta, mutta oli kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n Jumalan siunauksesta, niin ettÃ¤ Jumala rankaisi sitÃ¤ nÃ¤lÃ¤llÃ¤ ja kauhistuksella sen asujainten tekojen vuoksi.

113. Heille oli noussut lÃ¤hettilÃ¤s heidÃ¤n omasta keskuudestaan, mutta he pitivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤ valehtelijana, ja siksi heitÃ¤ kohtasi tuomio, koska he olivat vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.

114. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ sitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on teille suonut, mikÃ¤li se on sallittua ja puhdasta, ja kiittÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalan siunauksesta, jos HÃ¤ntÃ¤ ainoata palvelette.

115. Jumala on ainoastaan kieltÃ¤nyt teitÃ¤ syÃ¶mÃ¤stÃ¤ itsestÃ¤Ã¤n kuollutta, verta, sianlihaa sekÃ¤ sellaista, mikÃ¤ on teurastettu jonkun muun kuin Jumalan nimeen. Kuitenkin Jumala on anteeksiantavainen, armollinen sellaista kohtaan, joka on tehnyt vÃ¤Ã¤rin hÃ¤dÃ¤n pakottamana himoitsematta ja ylittÃ¤mÃ¤ttÃ¤ sÃ¤Ã¤dettyjÃ¤ rajoja.

116. Ja kun kielenne ovat taipuvaiset valheeseen, Ã¤lkÃ¤Ã¤ sanoko: Â»TÃ¤mÃ¤ on sallittua ja tuo on kiellettyÃ¤Â», sepittÃ¤Ã¤ksenne valhetta Jumalaa vastaan. Totisesti, niillÃ¤ ei ole menestystÃ¤, jotka Jumalasta valheita sepittelevÃ¤t.

117. Lyhyen tuokion he saavat nauttia, ja sitten heitÃ¤ kohtaa tuskallinen tuomio.

118. Ja juutalaisilta olemme kieltÃ¤nyt sen, mistÃ¤ jo aikaisemmin sinulle mainitsimme; emmekÃ¤ Me tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan he itse tekivÃ¤t itselleen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

119. Totisesti, Herrasi on anteeksiantavainen, armollinen niitÃ¤ kohtaan, jotka tekevÃ¤t tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n pahaa, mutta sitten kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.

120. Totisesti, Aabraham oli esikuvana ihmissuvulle, kuuliainen Jumalalle, eheÃ¤ uskossaan eikÃ¤ lukeutunut pakanoitten joukkoon.

121. HÃ¤n oli kiitollinen Jumalan siunauksesta, ja Jumala valitsi hÃ¤net ja johdatti hÃ¤net oikealle tielle.

122. Me soimme hÃ¤nelle hyvÃ¤Ã¤ jo tÃ¤ssÃ¤ maailmassa. Ja totisesti, tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ hÃ¤n on kuuluva vanhurskaiden joukkoon.

123. Sitten Me annoimme sinulle nÃ¤in kuuluvan kÃ¤skyn: Â»Seuraa sinÃ¤kin Aabrahamin uskoa, sillÃ¤ hÃ¤n ei kuulunut pakanoihin.Â»

124. Sabatti mÃ¤Ã¤rÃ¤ttiin vain niille, jotka siitÃ¤ kiistelevÃ¤t. Ja totisesti, ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Herrasi on ratkaiseva heidÃ¤n keskinÃ¤iset kiistansa.

125. Kutsu heitÃ¤ Herrasi tielle viisaudella ja sopivilla kehoituksilla ja kumoa heidÃ¤n puheensa parhain keinoin. Totisesti HÃ¤n, sinun Herrasi, parhaiten tuntee ne, jotka harhaantuvat HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤n tuntee myÃ¶s parhaiten ne, jotka johdatuksessa vaeltavat.

126. Ja jos haluatte korvausta, niin perikÃ¤Ã¤ se tappiotanne vastaavasti. Mutta jos kestÃ¤tte kÃ¤rsivÃ¤llisinÃ¤, niin se on parasta kÃ¤rsivÃ¤llisille.

127. Pysy siis kÃ¤rsivÃ¤llisenÃ¤, vaikkakin se on mahdollista vain Jumalan avulla. Ã„lÃ¤ murehdi heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ kanna huolta heidÃ¤n juoniensa takia.

128. Totisesti, Jumala on niiden kanssa, jotka hartautta harjoittavat, ja niiden kanssa, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.

QURAN (FINNISH)

17 - BANII ISRAAIL (IsraelinLastensuura)

1. Kunnia olkoon HÃ¤nelle, joka yÃ¶n aikana kuljetti palvelijansa pyhitetystÃ¤ moskeijasta toiseen, kaukaiseen - jonka ympÃ¤ristÃ¶n olemme siunanneet - jotta hÃ¤n saisi nÃ¤hdÃ¤ joitakin tunnusmerkeistÃ¤mme. Totisesti, HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkinÃ¤kevÃ¤.

2. Ja Me annoimme Moosekselle Kirjan johdatukseksi Israelin lapsille ja lausuimme: Â»Minun sijaani Ã¤lkÃ¤Ã¤ ottako ketÃ¤Ã¤n muuta suojelijaa.

3. Te olette niiden jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤, jotka pelastimme Nooan kanssa. HÃ¤n oli totisesti sangen kiitollinen palvelija.Â»

4. Kirjassa Me ilmoitimme tÃ¤mÃ¤n Israelin lapsille nÃ¤in sanoen: Â»Totisesti, te teette maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ pahaa toistamiseen ja tulette perÃ¤ti pÃ¶yhkeiksi.Â»

5. Kun tÃ¤yttyi ensimmÃ¤inen kahdesta mÃ¤Ã¤rÃ¤ajasta, Me lÃ¤hetimme teitÃ¤ vastaan urhoolliset palvelijamme, ja he samosivat voitollisesti halki asutustenne. Ja tÃ¤mÃ¤ oli varoitus, jonka oli pakko toteutua.

6. SenjÃ¤lkeen Me annoimme teille voiton heistÃ¤ ja siunasimme teitÃ¤ rakkaudella ja lapsilla sekÃ¤ lisÃ¤simme teidÃ¤n lukumÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤nne.

7. Jos teette hyvÃ¤Ã¤, niin teette sen itsellenne, ja jos teette pahaa, niin senkin teette itsellenne. Kun toisen varoituksen aika meni umpeen, niin tapahtui, ettÃ¤ palvelijamme peittivÃ¤t kasvonne murheella, ja he tunkeutuivat moskeijaan kuten ensimmÃ¤isellÃ¤kin kerralla ja tuhosivat tÃ¤ydellisesti kaiken, minkÃ¤ lÃ¶ysivÃ¤t.

8. Voi tapahtua, ettÃ¤ Herranne armahtaa teitÃ¤, mutta jos kÃ¤Ã¤nnytte pois, niin Me teemme samoin ja valmistamme helvetin uskottomien vankeuspaikaksi.

9. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ Koraani johtaa kaikkeen oikeaan, ja uskoville, jotka suorittavat hyviÃ¤ tekoja, se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ ilosanoman, ettÃ¤ heitÃ¤ odottaa suuri palkinto.

10. Ja ettÃ¤ Me niille, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, olemme valmistanut tuskallisen rangaistuksen.

11. Ihminen huutaa ylleen pahaa niin kuin hÃ¤n rukoilee hyvÃ¤Ã¤kin; niin, ihminen pyrkii hÃ¤tikÃ¶imÃ¤Ã¤n.

12. Me olemme sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n kahdeksi tunnusmerkiksi; yÃ¶n merkin me pyyhimme nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi ja saatamme pÃ¤ivÃ¤n merkin tÃ¤yteen valoon, jotta voisitte etsiÃ¤ Herranne luota ja tietÃ¤isitte vuosien kulun ja ajanlaskun. Kaikista asioista Me olemme antanut tÃ¤ydellisen selityksen.

13. Jokaisen ihmisen kohtalon Me olemme sitonut hÃ¤nen kaulansa ympÃ¤ri, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me tuomme hÃ¤nen eteensÃ¤ kirjan, jonka hÃ¤n huomaa avatuksi.

14. HÃ¤nelle lausutaan: Â»Lue omaa kirjaasi! TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ olet itse itsellesi riittÃ¤vÃ¤ tilintekijÃ¤.Â»

15. Jos joku nauttii johdatusta, se tapahtuu vain hÃ¤nen omaa sieluansa varten, ja jos ken joutuu kadotukseen, sekin tapahtuu yksin hÃ¤nen sielunsa vahingoksi. Kukaan ei joudu kantamaan toisen kuormaa, emmekÃ¤ Me rankaise ketÃ¤Ã¤n, ennenkuin olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sananjulistajan.

16. Ja kun haluamme tuhota jonkun kaupungin, annamme kÃ¤skyn sen hyvinvoiville asujamille. Mutta he eivÃ¤t tottele, jolloin tuomion sana kÃ¤y oikeutetuksi sitÃ¤ kohtaan, ja Me tuhoamme sen perinpohjaisesti.

17. Miten monta sukupolvea Me olemmekaan hÃ¤vittÃ¤nyt Nooan jÃ¤lkeen! Herrasi tietÃ¤Ã¤ kaikki palvelijainsa synnit, HÃ¤n on kaikkinÃ¤kevÃ¤.

18. Kun joku havittelee katoavaista, Me joudutamme niitÃ¤ hÃ¤nelle niinkuin tahdomme ja kenelle tahdomme. SenjÃ¤lkeen Me mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mme hÃ¤net helvettiin, jonne hÃ¤n on joutuva hÃ¤peÃ¤n peittÃ¤mÃ¤nÃ¤ ja karkoitettuna.

19. Mutta ken toivoo tulevaa elÃ¤mÃ¤Ã¤ ja ponnistelee sen saavuttamiseksi, kuten tuleekin, ollen samalla oikeauskoinen, hÃ¤n kuuluu niihin, joiden ponnistelut saavat palkkansa.

20. Kaikille - niin hyvin jÃ¤lkimmÃ¤isille kuin edellisille - Me ojennamme Herrasi lahjat, ja Herrasi lahjat ovat rajattomat.

21. Katso, miten Me korotamme muutamia toisten ylÃ¤puolelle, ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ eroavaisuudet ja etuoikeudet ovat vielÃ¤ suuremmat.

22. Ã„lÃ¤ ota toista jumalaa Jumalan rinnalle, muuten saatetaan sinut hÃ¤peÃ¤Ã¤n ja onnettomuuteen.

23. Ja Herrasi on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, ettÃ¤ palvelette yksin HÃ¤ntÃ¤, ja teidÃ¤n tulee tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ vanhemmillenne. Jos toinen heistÃ¤ tahi molemmat saavuttavat korkean iÃ¤n sinun luonasi, Ã¤lÃ¤ halveksi Ã¤lÃ¤kÃ¤ soimaa heitÃ¤, vaan puhuttele heitÃ¤ kunnioittavasti.

24. Ja myÃ¶tÃ¤tunnolla ojenna kÃ¤tesi heitÃ¤ kohti ja lausu sÃ¤vyisÃ¤sti: Â»Oi Herra, ole laupias heille, sillÃ¤ he kasvattivat minua, kun olin pieni.Â»

25. Herranne tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ sydÃ¤miinne on kÃ¤tketty. Jos olette hyviÃ¤, niin totisesti HÃ¤n silloin on anteeksiantavainen niitÃ¤ kohtaan, jotka kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t (HÃ¤nen puoleensa).

26. Tee sukulaisillesi oikeutta, samoin tarvitseville ja vaeltajille, mutta Ã¤lÃ¤ antaudu tuhlailuun.

27. Totisesti, tuhlarit ovat saatanan veljiÃ¤, ja saatana on kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n Herraansa kohtaan.

28. Mutta jos kÃ¤Ã¤nnyt pois heistÃ¤ etsien Herrasi suosiota, jota itsellesi toivot, puhu heille kuitenkin lempeÃ¤sti.

29. Ã„lÃ¤ pidÃ¤ kÃ¤ttÃ¤si sidottuna selkÃ¤si taakse, mutta Ã¤lÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n ojenna sitÃ¤ tÃ¤yteen pituuteensa, muuten saat olla hÃ¤vÃ¤istynÃ¤ (itaruudestasi) tai kÃ¶yhtyneenÃ¤ (ylenpalttisuudestasi).

30. Totisesti, Herrasi suo palkan kenelle haluaa, ja HÃ¤n myÃ¶s mittaa sen mÃ¤Ã¤rÃ¤n. Totisesti, HÃ¤n pitÃ¤Ã¤ hyvÃ¤Ã¤ lukua palvelijoistaan ja on kaikkinÃ¤kevÃ¤.

31. Ã„lkÃ¤Ã¤ surmatko lapsianne kÃ¶yhyyden pelosta. Me hankimme heille elatuksen kuten teillekin. Totisesti, heidÃ¤n surmaamisensa on inhottava synti.

32. Ã„lkÃ¤Ã¤ harjoittako haureutta, sillÃ¤ sellainen on rivoa ja huonoa elÃ¤mÃ¤Ã¤.

33. Ã„lkÃ¤Ã¤ syyttÃ¤ tappako ainoatakaan sielua, sillÃ¤ Jumala on sen kieltÃ¤nyt, paitsi oikeuden nimessÃ¤. Ja jos joku on surmattu syyttÃ¶mÃ¤sti, niin Me annamme vallan hÃ¤nen sukulaiselleen, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ salliko tÃ¤mÃ¤n mennÃ¤ liian pitkÃ¤lle verikostossaan; hÃ¤n on totisesti saava avun.

34. Ã„lkÃ¤Ã¤ ryhtykÃ¶ orpojen perintÃ¶Ã¶n paitsi enentÃ¤Ã¤ksenne sitÃ¤, ennenkuin he tulevat tÃ¤ysi~ikÃ¤isiksi. TÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ sopimuksenne, sillÃ¤ totisesti, te joudutte niistÃ¤ tilille.

35. Ja mitatkaa tÃ¤ydellÃ¤ mitalla, kun mittaatte, ja punnitkaa oikeilla punnuksilla. TÃ¤mÃ¤ on parasta ja ajan pitkÃ¤Ã¤n edullisinta.

36. Ã„lkÃ¤Ã¤ noudattako sellaista, mistÃ¤ teillÃ¤ ei ole tietoa. Totisesti, korva, silmÃ¤ ja sydÃ¤n, kaikki ne joutuvat kerran tilinteolle.

37. Ã„lÃ¤ kulje maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ kerskaillen. Totisesti, sinÃ¤ et kykene leikkaamaan maata kahtia etkÃ¤ kurkottautumaan vuorten huipuille.

38. Kaikki paha, mikÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ on kielletty, on vihattavaa Herrasi silmissÃ¤.

39. NÃ¤mÃ¤ kuuluvat niihin viisaisiin sanoihin, joita Herrasi on sinulle ilmoittanut. Ã„lÃ¤ aseta Jumalan rinnalle ketÃ¤Ã¤n muuta jumalaa, muuten sinut hÃ¤vÃ¤istynÃ¤ ja hylÃ¤ttynÃ¤ heitetÃ¤Ã¤n helvettiin.

40. Olisiko Herranne valikoinut teille poikia ja ottanut Itse tyttÃ¤riÃ¤ enkeleitten joukosta? Totisesti, te puhutte tÃ¶rkeitÃ¤ sanoja.

41. Totisesti, Me olemme selittÃ¤nyt (asioita) monin tavoin tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa, jotta ihmiset ne mieleensÃ¤ painaisivat. Mutta se lisÃ¤Ã¤ vain heidÃ¤n penseyttÃ¤Ã¤n.

42. Sano; Â»Jos olisi ollut muitakin jumalia HÃ¤nen ohellaan kuten he vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t - niin he olisivat lÃ¶ytÃ¤neet tiensÃ¤ Kaikkivaltiaan luokse.Â»

43. Kunnia olkoon HÃ¤nelle yksin; suuressa korkeudessaan HÃ¤n on kokonaan sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he puhuvat.

44. SeitsemÃ¤n taivasta ja maa sekÃ¤ kaikki, mitÃ¤ niissÃ¤ on, julistavat HÃ¤nen kunniaansa. EikÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n, mikÃ¤ ei julistaisi HÃ¤nen kunniaansa, mutta te ette kÃ¤sitÃ¤ heidÃ¤n kunnioitustaan. Totisesti, HÃ¤n on ylevÃ¤mielinen, anteeksiantava.

45. Ja kun esitÃ¤t julkisesti Koraania, me asetamme nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n verhon sinun ja niiden vÃ¤lille, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n.

46. Ja Me panemme peitteen heidÃ¤n sydÃ¤ntensÃ¤ pÃ¤Ã¤lle, niin ettÃ¤ he eivÃ¤t tajua sitÃ¤, ja teemme heidÃ¤t korviltansa kuuroiksi. Ja kun sinÃ¤ muistutat Koraanin kautta, ettÃ¤ HÃ¤n on ainoa, he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ ja rientÃ¤vÃ¤t pois.

47. Me tiedÃ¤mme parhaiten, miksi he kuuntelevat (Koraania), kun he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t korvansa sinun puoleesi, ja kun he pitÃ¤vÃ¤t salaisia neuvottelujaan, ja kun vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset sanovat: Â»Te seuraatte noituuden lumoissa olevaa miestÃ¤.Â»

48. Katso, kuinka he keksivÃ¤t sinusta vertauksia, ja siksi he joutuvat kadotukseen eivÃ¤tkÃ¤ kykene lÃ¶ytÃ¤mÃ¤Ã¤n tietÃ¤.

49. Ja he sanovat: Â»MitÃ¤, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t uuteen elÃ¤mÃ¤Ã¤n senjÃ¤lkeen kuin olemme muuttuneet luiksi ja tomuksi?Â»

50. Vastaa: Â»Vaikkapa muuttuisitte kiviksi tahi raudaksi

51. taikka joksikin muuksi, mikÃ¤ mielestÃ¤nne on kaikkein pahinta.Â» He sanovat jÃ¤lleen: Â»Kuka sitten herÃ¤ttÃ¤Ã¤ meidÃ¤t uudelleen eloon?Â» Vastaa: Â»HÃ¤n, joka teidÃ¤t alussa loi.Â» Silloin he pudistelevat sinulle pÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤n ja sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ tapahtuu?Â» Vastaa: Â»Se tapahtuu ehkÃ¤ hyvinkin pian.Â»

52. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n on kutsuva teitÃ¤, ja te vastaatte ylistÃ¤en HÃ¤ntÃ¤ ja luulette, ettÃ¤ teidÃ¤n elÃ¤mÃ¤nne oli pysÃ¤htynyt vain lyhyeksi ajaksi.

53. Ja sanokaa palvelijoilleni, ettÃ¤ he puhuisivat niinkuin on parasta. Totisesti, saatana herÃ¤ttÃ¤Ã¤ riitaisuuksia heidÃ¤n keskuuteensa. Saatana on ihmissuvun ilmeinen vihollinen.

54. Herranne tuntee teidÃ¤t parhaiten. HÃ¤n osoittaa teille armoansa, jos haluaa, ja HÃ¤n voi panna teidÃ¤t kuritukseen, jos hyvÃ¤ksi nÃ¤kee. Emme me ole lÃ¤hettÃ¤nyt sinua heidÃ¤n vartijakseen.

55. Herrasi tuntee myÃ¶s parhaiten ne, jotka ovat taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Ja totisesti, Me olemme korottanut muutamia profeettoja toisten ylÃ¤puolelle ja annoimme Daavidille psalmit (kirjoituksen).

56. Sano: Â»Kutsukaa avuksenne niitÃ¤, joita kuvittelette Jumalan vertaisiksi: heillÃ¤ ei ole valtaa poistaa teidÃ¤n vaivojanne eikÃ¤ muuttaa niiden paikkaa.Â»

57. Ne, joita he kutsuvat avukseen, koettavat itse lÃ¤hestyÃ¤ Herraansa, nÃ¤hdÃ¤kseen, kuka heistÃ¤ olisi HÃ¤ntÃ¤ lÃ¤hinnÃ¤. He halajavat HÃ¤nen armoansa ja pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t HÃ¤nen tuomiotansa. Totisesti, Herrasi tuomio on kammottava.

58. Ei ole ainoatakaan kaupunkia, jota emme tuhoaisi ennen ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤ tahi jolle emme langettaisi ankaraa tuomiota. TÃ¤mÃ¤ on kirjoitettu Kirjassa.

59. MikÃ¤Ã¤n ei estÃ¤ MeitÃ¤ lÃ¤hettÃ¤mÃ¤stÃ¤ merkkejÃ¤, mutta on totta, ettÃ¤ muinoin elÃ¤neet kielsivÃ¤t ne. Ja Me annoimme Tamuudille naaraskameelin nÃ¤kyvÃ¤ksi merkiksi, mutta he rÃ¤Ã¤kkÃ¤sivÃ¤t sitÃ¤. Siksi Me lÃ¤hetÃ¤mme merkkejÃ¤ vain varoitukseksi.

60. Muista, mitÃ¤ Me sinulle lausuimme: Â»Totisesti, Herrallasi on ihmissuku vallassaan.Â» Ja ilmestyksen, jonka sinulle nÃ¤ytimme, Me annoimme vain koetukseksi ihmisille, samoin kuin Koraanin kirotun puun. Ja Me varoitimme heitÃ¤, mutta se lisÃ¤Ã¤ vain heidÃ¤n suurta kapinallisuuttaan.

61. Ja kun lausuimme enkeleille: Â»Kumartakaa ihmistÃ¤Â», niin he kumarsivat kaikki paitsi saatana. HÃ¤n sanoi: Â»Tulisiko

minun kumartua sellaisen edessÃ¤, jonka SinÃ¤ olet savesta luonut?Â»

62. Ja edelleen hÃ¤n lausui: Â»Sano minulle, hÃ¤ntÃ¤kÃ¶ SinÃ¤ enemmÃ¤n kunnioitat kuin minua? Totisesti, jos SinÃ¤ suot minulle aikaa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka, niin saatan turmioon hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤ muutamia harvoja lukuunottamatta.Â»

63. HÃ¤n vastasi: Â»Mene! Jos joku heistÃ¤ sinua seuraa, on helvetti oleva palkkanne, ja se on riittÃ¤vÃ¤ palkka.

64. Ja viettele Ã¤Ã¤nellÃ¤si kenet heistÃ¤ kykenet, ja kÃ¤y heidÃ¤n kimppuunsa sekÃ¤ ratsu- ettÃ¤ jalkavÃ¤kinesi, ole osallisena heidÃ¤n omaisuuteensa sekÃ¤ heidÃ¤n lapsiinsa ja anna heille lupauksia.Â» Mutta saatana ei anna lupauksia muuten kuin pettÃ¤Ã¤kseen.

65. Â»Mutta minun palvelijoihini sinulla totisesti ei ole mitÃ¤Ã¤n kÃ¤skynvaltaa, ja Herrasi on riittÃ¤vÃ¤ vartija.Â»

66. Kuka muu kuin Herra tyÃ¶ntÃ¤Ã¤ laivanne vesille etsiÃ¤ksenne HÃ¤nen armonantimiaan. Totisesti, HÃ¤n on armollinen teitÃ¤ kohtaan.

67. Ja kun onnettomuus kohtaa teitÃ¤ merellÃ¤, niin silloin muut, joita avuksenne kutsutte, hÃ¤ipyvÃ¤t silmistÃ¤nne paitsi Jumala. Mutta kun HÃ¤n pelastaa teidÃ¤t maihin, niin te kÃ¤Ã¤nnytte HÃ¤nestÃ¤ pois. Ihminen on perin kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

68. Oletteko varmoja, ettei HÃ¤n anna maan haudata teitÃ¤ alleen tai lÃ¤hetÃ¤ teille hirmumyrskyÃ¤? Silloin ette lÃ¶ydÃ¤ itsellenne ketÃ¤Ã¤n suojelijaa.

69. Tahi oletteko varmoja, ettei HÃ¤n vie teitÃ¤ joskus uudelleen merelle ja lÃ¤hetÃ¤ vastaanne myrskytuulta ja hukuta teitÃ¤ epÃ¤uskonne vuoksi? Silloin ette lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n, joka puolestanne kostaisi Meille.

70. Totisesti, Me olemme saattanut ihmisen lapsia kunniaan ja antanut heille kulkuneuvoja sekÃ¤ maalla ettÃ¤ merellÃ¤. Ja olemme varustanut heidÃ¤t puhtaalla ravinnolla sekÃ¤ asettanut heidÃ¤t useimpien muitten luotujen ylÃ¤puolelle.

71. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jona kutsumme kaikki kansat johtajineen eteemme tilille. Ja silloin kukin, jolle on annettu oma kirjansa oikeaan kÃ¤teen, lukee kirjastaan, eikÃ¤ heille tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ hivenen vertaa.

72. Mutta ken on sokea tÃ¤ssÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, on sentakia sokea myÃ¶s tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja aivan harhaantunut oikealta tieltÃ¤.

73. Ja he olisivat halunneet houkutella sinua luopumaan siitÃ¤, mitÃ¤ sinulle olimme ilmaissut, tarkoittaen ettÃ¤ olisit keksinyt panetteluja MeitÃ¤ vastaan, ja katso, siinÃ¤ tapauksessa he olisivat ottaneet sinut lÃ¤heiseksi ystÃ¤vÃ¤kseen.

74. Totisesti, jos emme olisi sinua vahvistanut, olisit heidÃ¤n puoleensa vÃ¤hÃ¤n taipunutkin.

75. Silloin olisimme antanut sinun maistaa kaksinkertaisesti elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja kaksinkertaisesti kuolemassa, etkÃ¤ olisi silloin saanut ainoatakaan auttajaa MeitÃ¤ vastaan.

76. He olisivat totisesti toivoneet sinun lankeavan, jotta olisivat sitten voineet karkoittaa sinut maasta, mutta siinÃ¤ tapauksessa he itse eivÃ¤t olisi viipyneet kauankaan sinun jÃ¤lkeesi.

77. TÃ¤llainen oli kÃ¤skymme, kun lÃ¤hetimme ennen sinua sanamme julistajia, ja sinun suhteesi eivÃ¤t kÃ¤skymme muutu.

78. Suorita rukouksesi, oi Muhammed, pÃ¤ivÃ¤n noususta yÃ¶n pimeyteen saakka ja lue Koraania aamun koitteessa. Totisesti, ei aamuhartaus jÃ¤Ã¤ kuulematta.

79. Ole valveilla osa yÃ¶stÃ¤; tÃ¤mÃ¤ olkoon lisÃ¤tehtÃ¤vÃ¤si. EhkÃ¤ Herrasi nostaa sinut kunniakkaaseen asemaan.

80. Ja sano: Â»Herra, salli minun kÃ¤ydÃ¤ sisÃ¤lle ja ulos aina totuuden tietÃ¤, ja suo minulle voimakasta apuasi.Â»

81. Ja sano vielÃ¤: Â»Totuus on tullut ja valhe on hÃ¤ipynyt. Totisesti, valhe on tuomittu katoamaan.Â»

82. Ja Me lÃ¤hetÃ¤mme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ sellaista Koraanin sisÃ¤ltÃ¶Ã¤, mikÃ¤ on parannukseksi ja armoksi uskovaisille, mutta vain edistÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten, hÃ¤viÃ¶tÃ¤.

83. Ja kun Me lÃ¤hetÃ¤mme siunauksemme jollekin ihmiselle, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy pois ja vetÃ¤ytyy syrjÃ¤Ã¤n, mutta kun hÃ¤ntÃ¤ kohtaa onnettomuus, hÃ¤n joutuu epÃ¤toivoon.

84. Sano: Â»Jokainen toimii omalla tavallaan, mutta Herranne tietÃ¤Ã¤ parhaiten, kuka on helpoimmin johdateltavissa oikealle tielle.Â»

85. He tekevÃ¤t sinulle myÃ¶skin kysymyksiÃ¤ Hengen suhteen. Vastaa: Â»Henki lÃ¤htee Herrani sanoista, mutta teille on annettu sangen vÃ¤hÃ¤n oikeata tietoa.Â»

86. Ja jos olisimme halunnut, olisimme totisesti voinut peruuttaa sen, minkÃ¤ olimme sinulle ilmoittanut, etkÃ¤ olisi silloin lÃ¶ytÃ¤nyt ketÃ¤Ã¤n, joka olisi sinua auttanut MeitÃ¤ vastaan.

87. Mutta sait armon Herraltasi. Totisesti, suuri on HÃ¤nen laupeutensa sinua kohtaan.

88. Sano: Â»Totisesti, vaikka kaikki ihmiset ja dzinnit yhdessÃ¤ yrittÃ¤isivÃ¤t saada aikaan tÃ¤mÃ¤nkaltaisen Koraanin, niin he eivÃ¤t kykenisi siihen, vaikkapa auttaisivatkin toisiaan.Â»

89. Totisesti, Me olemme tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa esittÃ¤nyt erilaisia vertauksia ihmisille, mutta useimmat kieltÃ¤ytyvÃ¤t omaksumasta muuta kuin epÃ¤uskon.

90. Ja he sanovat: Â»Emme todellakaan usko sinuun, ellet saa lÃ¤hdettÃ¤ suihkuamaan maasta;

91. tai ellet voi aikaansaada itsellesi puutarhaa palmupuineen ja viinikÃ¶ynnÃ¶ksineen ja anna jokien virrata sen halki;

92. tai ellet saa taivasta hajoamaan pÃ¤Ã¤llemme, kuten uskot; tai ellet voi tuoda Jumalaa ja enkeleitÃ¤ eteemme todistajiksi,

93. tai ellet hanki itsellesi kultaista taloa; tai ellet astu taivaaseen. Mutta emme usko taivaaseenastumiseesi, ellet ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetÃ¤ meille Kirjaa, jota saatamme lukea.Â» Vastaa heille: Â»Kunnia olkoon Herralle, olen vain ihmisolento, pelkkÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤s.Â»

94. MikÃ¤Ã¤n muu ei estÃ¤ ihmisiÃ¤ uskomasta - johdatuksen saatuaan - kuin se, ettÃ¤ he sanovat: Â»Asettaako Jumala ihmisolennon lÃ¤hettilÃ¤Ã¤ksi?Â»

95. Vastaa: Â»Jos olisi sopivaa, ettÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ vaeltaisi enkeleitÃ¤, olisimme kyllÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt heille enkelin sanansaattajaksi.Â»

96. Sano edelleen: Â»Jumala on riittÃ¤vÃ¤ todistaja minun puolestani teitÃ¤ vastaan; totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ palvelijainsa asiat ja pitÃ¤Ã¤ heitÃ¤ silmÃ¤llÃ¤.Â»

97. Ja ken Jumalan johtoon alistuu, nauttii oikeata johdatusta, mutta ken on kadotuksen oma, hÃ¤nelle et lÃ¶ydÃ¤ muuta suojelijaa Jumalan asemesta. Ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kokoamme heidÃ¤t yhteen, ja he makaavat kasvoillaan, sokeina, mykkinÃ¤ ja kuuroina. HeidÃ¤n asuntonsa on helvetti; joka kerran, kun sen tuli pienenee, Me lisÃ¤Ã¤mme sen liekkiÃ¤.

98. TÃ¤mÃ¤ on heidÃ¤n palkkansa, koska he kielsivÃ¤t MeidÃ¤n merkkimme ja sanoivat: Â»Kuinka meidÃ¤t herÃ¤tettÃ¤isiin uuteen elÃ¤mÃ¤Ã¤n senjÃ¤lkeen kuin olemme muuttuneet luiksi ja tomuksi?Â»

99. EivÃ¤tkÃ¶ he ole vielÃ¤kÃ¤Ã¤n Ã¤lynneet, ettÃ¤ Jumala, joka on luonut taivaat ja maan, kykenee myÃ¶s luomaan heidÃ¤n kaltaisiaan? Olemme myÃ¶s asettanut heille mÃ¤Ã¤rÃ¤ajan, josta ei ole epÃ¤ilystÃ¤, mutta vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset kieltÃ¤ytyvÃ¤t omaksumasta muuta kuin epÃ¤uskonsa.

100. Sano: Â»Jos teillÃ¤ olisi hallussanne Herrani armoaarteet, niin totisesti pitÃ¤isitte ne lukon takana pelosta, ettÃ¤ ne ehtyisivÃ¤t. Ihminen on taipuvainen itaruuteen.Â»

101. Totisesti, Me annoimme Moosekselle yhdeksÃ¤n selvÃ¤Ã¤ merkkiÃ¤. KysykÃ¤Ã¤ siis Israelin lapsilta, kun hÃ¤n saapui heidÃ¤n luokseen ja Farao sanoi hÃ¤nelle: Â»Mooses, minusta tuntuu totisesti siltÃ¤, ettÃ¤ olet noiduttu.Â»

102. HÃ¤n vastasi: Â»Totisesti, sinÃ¤ tiedÃ¤t, ettei muu kuin taivaitten ja maan Herra ole lÃ¤hettÃ¤nyt nÃ¤itÃ¤ merkkejÃ¤ opastukseksi,ja minÃ¤ uskon, Farao, ettÃ¤ sinÃ¤ kuulut kadotettujen joukkoon.Â»

103. Silloin Farao tahtoi ajaa heidÃ¤t maasta, mutta Me hukutimme hÃ¤net ja kaikki hÃ¤nen mukanaan olleet.

104. TÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen Me sanoimme Israelin lapsille: Â»Asettukaa asumaan pyhÃ¤Ã¤n maahan, ja kun tulevaisuuden lupaus tÃ¤ytetÃ¤Ã¤n, Me saatamme teidÃ¤t kaikki yhteen.Â»

105. Me olemme Koraanin lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ totuuden sanomana, ja totuuden sanomana se on saapunut maan pÃ¤Ã¤lle, ja Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut vain ilosanoman tuojaksi ja varoittajaksi.

106. Ja tÃ¤mÃ¤n Koraanin Me olemme jakanut osiin, jotta vÃ¤hitellen lukisit sen ihmisille. Ja Me olemme jÃ¤rjestÃ¤nyt sen julistamisen siten, ettÃ¤ se on osa osalta tullut ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤.

107. Sano: Â»Voitte uskoa siihen tai olla uskomatta. Totisesti, ne, joille jo sitÃ¤ ennen on annettu tieto, lankeavat kunnioituksesta kasvoilleen, kun kuulevat sitÃ¤ luettavana

108. Ja he lausuvat: Â»Kunnia olkoon Herrallemme! HÃ¤nen lupauksensa on totisesti tÃ¤yttyvÃ¤.Â»

109. Ja kyynelsilmin he lankeavat kasvoilleen, sillÃ¤ se on lisÃ¤nnyt heidÃ¤n nÃ¶yryyttÃ¤Ã¤n.

110. Sano: Â»Rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ Jumalana tai rukoilkaa HÃ¤ntÃ¤ armahtajana; millÃ¤ nimellÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ rukoillettekin, niin totta on, ettÃ¤ kaikki hyvÃ¤t nimet kuuluvat HÃ¤nelle. Ã„lÃ¤kÃ¤ rukoillessasi korota liiaksi Ã¤Ã¤ntÃ¤si Ã¤lÃ¤kÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n laske sitÃ¤ liian matalaksi, vaan koeta lÃ¶ytÃ¤Ã¤ keskitie nÃ¤iden vÃ¤liltÃ¤.Â»

111. Sano myÃ¶skin: Â»Kunnia ja ylistys Jumalalle, joka ei ole hankkinut itselleen lasta ja jolla ei valtasuuruudessaan ole ketÃ¤Ã¤n tasavertaista. Ei HÃ¤nellÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n ole liittolaista alamaisten keskuudessa.Â» Julistakaa HÃ¤nen suuruuttaan ylistÃ¤en.

QURAN (FINNISH)

18 - AL-KAHF (Luolan suura)

1. Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on palvelijalleen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt tÃ¤mÃ¤n Kirjan eikÃ¤ ole pÃ¤Ã¤stÃ¤nyt siihen minkÃ¤Ã¤nlaista vilppiÃ¤.

2. HÃ¤n on laatinut sen suorasukaiseksi, jotta se varoittaisi heitÃ¤ HÃ¤neltÃ¤ tulevasta ankarasta rangaistuksesta, mutta myÃ¶s toisi ilosanoman uskovaisille, jotka harjoittavat hyviÃ¤ tekoja, ettÃ¤ heitÃ¤ odottaa ihana palkka, josta he alati saavat nauttia.

3. Se on varoituksena myÃ¶s niille, jotka sanovat Jumalan hankkineen lapsen.

4. HeillÃ¤ ei ole tietoa enempÃ¤Ã¤ kuin heidÃ¤n esi-isillÃ¤Ã¤nkÃ¤Ã¤n.

5. HeidÃ¤n suustaan tulee arveluttavaa puhetta: heidÃ¤n sanansa ovat pelkkÃ¤Ã¤ valhetta.

6. EhkÃ¤ sinÃ¤ ahdistat itseÃ¤si murehtimalla heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤, jos he eivÃ¤t usko tÃ¤hÃ¤n Koraaniin.

7. Kaiken, mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, Me olemme luonut koristukseksi, koetellaksemme, kuka heistÃ¤ on teoissaan etevin.

8. Totisesti, kaiken mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, Me muutamme autioksi erÃ¤maaksi.

9. Arveletko sinÃ¤, ettÃ¤ Luolassa asuneet sekÃ¤ kirjoitustaulu ovat ihmemerkkejÃ¤mme?

10. Kun joukko nuoria miehiÃ¤ pakeni Luolaan huutaen: Â»Herra, suo meille armosi ja osoita meille oikea suunta yrityksessÃ¤mme!Â»

11. niin Me ummistimme heidÃ¤n korvansa luolassa useiksi vuosiksi.

12. Sitten Me saatoimme heidÃ¤t ennalleen voidaksemme erottaa, kumpi kahdesta ryhmÃ¤stÃ¤ osaisi paremmin arvioida siellÃ¤ viettÃ¤mÃ¤nsÃ¤ ajan pituuden.

13. Kerromme sinulle nyt totuudenmukaisesti, oi Muhammed, heidÃ¤n tarinansa. Totisesti, he olivat nuoria miehiÃ¤, jotka uskoivat Herraansa, ja me vahvistimme heitÃ¤ johdatuksessa.

14. Ja Me vahvistimme heidÃ¤n sydÃ¤miÃ¤nsÃ¤, kun he nousivat ja lausuivat: Â»Herramme on taivaitten ja maan Herra. Emme milloinkaan huuda avuksemme ketÃ¤Ã¤n muuta jumalaa kuin HÃ¤ntÃ¤, sillÃ¤ jos sellaista tekisimme, puhuisimme tÃ¶rkeÃ¤tÃ¤ valhetta.

15. Kansamme on ottanut Jumalan rinnalle muita jumalia. Miksi he eivÃ¤t esitÃ¤ heistÃ¤ mitÃ¤Ã¤n selvÃ¤Ã¤ todistusta? Kuka onkaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valheita Jumalasta?

16. Muistakaa, miten erkanitte heistÃ¤ ja siitÃ¤, mitÃ¤ he palvelivat Jumalan ohella. - Paetkaa siis luolaan, ja Jumala on osoittava teille armoansa ja antava yrityksenne menestyÃ¤.Â»

17. Olisit voinut nÃ¤hdÃ¤, miten aurinko noustessaan kÃ¤Ã¤ntyi oikealle heidÃ¤n luolastaan ja laskiessaan jÃ¤tti heidÃ¤t vasemmalle puolelleen. Ja he makasivat luolan onkalossa. TÃ¤mÃ¤ on erÃ¤s Jumalan merkeistÃ¤. Kenelle Jumala antaa johdatuksensa, hÃ¤n kulkee oikeata tietÃ¤, mutta ken on kadotettu, hÃ¤nelle et lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n auttajaa, joka saisi hÃ¤net oikealle tielle.

18. Voisit ehkÃ¤ arvella, ettÃ¤ he olivat valveilla, vaikka he nukkuivat, sillÃ¤ Me annoimme heidÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyÃ¤ vuoroin oikealle, vuoroin vasemmalle kyljelleen, ja heidÃ¤n koiransa makasi kÃ¤pÃ¤lÃ¤t ojennettuina kynnyksellÃ¤. Jos sinÃ¤ olisit katsahtanut heihin, olisit varmasti kÃ¤Ã¤ntynyt ympÃ¤ri ja kiiruhtanut pois, ja mielesi olisi tÃ¤yttynyt pelolla heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤.

19. Ja sitten Me herÃ¤timme heidÃ¤t, jotta he olisivat voineet kysellÃ¤ toisiltaan. ErÃ¤s heistÃ¤ lausui: Â»Kauanko olette viipyneet

tÃ¤Ã¤llÃ¤?Â» He vastasivat: Â»Olemme viipyneet vain pÃ¤ivÃ¤n tai osan siitÃ¤.Â» Toiset sanoivat: Â»Herranne tietÃ¤Ã¤ parhaiten, miten kauan olette viipyneet, mutta lÃ¤hettÃ¤kÃ¤Ã¤ joku joukostanne kaupunkiin mukanaan nÃ¤mÃ¤ rahat. HÃ¤n katsokoon, kenellÃ¤ kaupungin asukkaista on puhtaimpia elintarpeita, ja tuokoon niistÃ¤ osan tÃ¤nne. Mutta olkoon hÃ¤n varovainen Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ mainitko teistÃ¤ kenellekÃ¤Ã¤n.

20. SillÃ¤ totisesti, jos he teidÃ¤t saavat valtaansa, he kivittÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t kuoliaaksi tai pakottavat kÃ¤Ã¤ntymÃ¤Ã¤n uskoonsa, ja silloin ette voi enÃ¤Ã¤ koskaan tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤.Â»

21. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me saatoimme ilmi heidÃ¤n asiansa, jotta ihmiset, jotka kiistelivÃ¤t keskenÃ¤Ã¤n heistÃ¤, tietÃ¤isivÃ¤t, ettÃ¤ Jumalan lupaus on tosi ja ettÃ¤ viimeisen hetken tulemisesta ei ole epÃ¤ilystÃ¤. He sanoivat: Â»PystyttÃ¤kÃ¤Ã¤ rakennus heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤! HeidÃ¤n Herransa tuntee heidÃ¤t parhaiten. Â»Ne, jotka olivat mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤viÃ¤ heidÃ¤n asioissansa, sanoivat: Â»Totisesti, me rakennamme moskeijan heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤.Â»

22. He sanovat nyt: Â»Kolme oli heitÃ¤ (nukkujia), neljÃ¤s oli heidÃ¤n koiransa.Â» He sanovat myÃ¶s: Â»Viisi oli, kuudes oli heidÃ¤n koiransa.Â» He arvailevat nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miÃ¤ asioita ja sanovat: Â»SeitsemÃ¤n oli, ja kahdeksas oli heidÃ¤n koiransa.Â» Sano: Â»Herrani tietÃ¤Ã¤ parhaiten heidÃ¤n lukumÃ¤Ã¤rÃ¤nsÃ¤, vain harvat tuntevat heidÃ¤t. Ã„lÃ¤ kiistele heidÃ¤n kanssansa niistÃ¤ paitsi kenties pÃ¤tevÃ¤stÃ¤ syystÃ¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ keneltÃ¤kÃ¤Ã¤n kysele heidÃ¤n asioitaan.

23. Ã„lÃ¤kÃ¤ puhu mistÃ¤Ã¤n nÃ¤in: Â»Totisesti, tÃ¤mÃ¤n minÃ¤ olen tekevÃ¤ huomennaÂ», lisÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤: Â»jos Jumala niin sallii.Â»

24. Ja milloin ikinÃ¤ satut sen unohtamaan, niin muista Herraasi ja sano: Â»EhkÃ¤ Herra johdattaa minut tielle, joka on oikeampi kuin tÃ¤mÃ¤.Â»

25. Ja he viipyivÃ¤t luolassaan kolmesataa vuotta ja yhdeksÃ¤n lisÃ¤ksi.

26. Sano: Â»Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, miten kauan he viipyivÃ¤t. HÃ¤nelle kuuluvat taivaitten ja maan salaisuudet. Kuinka oivallinen onkaan HÃ¤nen nÃ¤kÃ¶nsÃ¤ ja kuinka oivallinen HÃ¤nen kuulonsa. HeillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n suojelijaa paitsi HÃ¤n, eikÃ¤ kukaan tiedÃ¤ HÃ¤nen ratkaisuistaan.Â»

27. Lue heille, mitÃ¤ sinulle on ilmoitettu Herrasi kirjasta. HÃ¤nen sanaansa ei voida muuttaa, etkÃ¤ sinÃ¤ paitsi HÃ¤ntÃ¤ lÃ¶ydÃ¤ mitÃ¤Ã¤n turvaa.

28. Ole sÃ¤vyisÃ¤ niitÃ¤ kohtaan, jotka aamuin ja illoin rukoilevat Herraansa halaten HÃ¤nen lÃ¤heisyyttÃ¤Ã¤n. Ã„lkÃ¶Ã¶t silmÃ¤si kÃ¤Ã¤ntykÃ¶ pois heistÃ¤ himoitessaan tÃ¤mÃ¤n maallisen elÃ¤mÃ¤n koreuksia. Ã„lÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n tottele sitÃ¤, jonka sydÃ¤men Me olemme sulkenut MeitÃ¤ ajattelemasta, joka on kulkenut himojensa teitÃ¤ ja jonka pahatteot ylittÃ¤vÃ¤t kaikki rajat.

29. Sano: Â»Totuus on tullut Herraltanne; ken tahansa sitÃ¤ haluaa uskoa, hÃ¤n uskokoon, ja ken tahansa tahtoo epÃ¤illÃ¤, antakaa hÃ¤nen epÃ¤illÃ¤. Totisesti, vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ varten Me olemme valmistanut tulen, joka aitauksena heidÃ¤t ympÃ¤rÃ¶i. Ja jos he rukoilevat apua, niin he avukseen saavat vettÃ¤, joka on kuin sulaa vaskea ja polttaa heidÃ¤n kasvonsa. Kauhea on heidÃ¤n juomansa ja surkea heidÃ¤n leposijansa.

30. Mutta mitÃ¤ niihin tulee, jotka uskovat ja harjoittavat hyvÃ¤ntekevÃ¤isyyttÃ¤, niin me totisesti emme haaskaa sen palkkaa, joka hyvÃ¤Ã¤ tekee.

31. HeitÃ¤ varten ovat autuaat puutarhat, joissa joet virtaavat. SiellÃ¤ he saavat kantaa kultaisia rannerenkaita ja ovat puettuna vihreihin vaippoihin, jotka ovat hienoa ja paksua silkkiÃ¤, ja he istuvat valtaistuimella. Oivallinen on heidÃ¤n palkkansa ja mitÃ¤ ihanin heidÃ¤n leposijansa.

32. EsitÃ¤ heille vertaus kahdesta miehestÃ¤: Me olimme antanut toiselle heistÃ¤ kaksi viinitarhaa, joita taatelipalmut ympÃ¤rÃ¶ivÃ¤t, ja niiden vÃ¤lille sijoitimme vihreitÃ¤ vainioita.

33. Kumpikin puutarha tuotti hedelmÃ¤nsÃ¤, eikÃ¤ siellÃ¤ ollut mitÃ¤Ã¤n vajavaista. Ja puutarhojen uomiin Me johdimme virran.

34. Ja niiden omistajalla oli sadonkorjuun aika. Ja hÃ¤n lausui naapurilleen keskustellessaan hÃ¤nen kanssaan: Â»Totisesti, minulla on enemmÃ¤n rikkautta kuin sinulla ja olen kunnioitetumpi ihmisten keskuudessa.Â»

35. Ja hÃ¤n astui puutarhaansa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisyys sydÃ¤messÃ¤Ã¤n. HÃ¤n sanoi: Â»En usko, ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ milloinkaan

hÃ¤viÃ¤Ã¤,

36. enkÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ viimeinen Hetki koskaan tulee. Mutta jos minun kuitenkin on palattava Herrani luo, olen varmasti lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ paremman paikan kuin tÃ¤mÃ¤.Â»

37. HÃ¤nen naapurinsa, joka keskusteli hÃ¤nen kanssaan, vastasi: Â»EtkÃ¶ usko HÃ¤ntÃ¤, joka sinut loi tomusta ja sitten siemenestÃ¤ ja muovaili sinut tÃ¤ydelliseksi ihmiseksi?

38. MinÃ¤ pidÃ¤n HÃ¤ntÃ¤ Herranani enkÃ¤ aseta ketÃ¤Ã¤n muuta HÃ¤nen rinnalleen.

39. Ja miksi et sanonut astuessasi puutarhaasi: (tapahtukoon) mitÃ¤ Jumala tahtoo. Ilman HÃ¤nen apuaan minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n voimaa. Jos arvelet minun olevan kÃ¶yhemmÃ¤n mitÃ¤ rikkauteen ja lapsiin tulee,

40. niin voi kÃ¤ydÃ¤ niin, ettÃ¤ Herrani antaa minulle parempaa kuin sinun puutarhasi ja lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tulen taivaasta sen tuhoksi, niin ettÃ¤ se tulee erÃ¤maaksi, jossa ei kasva mitÃ¤Ã¤n.

41. Tai HÃ¤n voi kuivata sen veden, niin ettet saa sitÃ¤ mistÃ¤Ã¤n.Â»

42. NiinpÃ¤ tuhoutuikin hÃ¤nen hedelmÃ¤satonsa, ja hÃ¤n vÃ¤Ã¤nteli kÃ¤siÃ¤Ã¤n ajatellessaan, mitÃ¤ kaikkea hÃ¤n siihen oli kuluttanut; myÃ¶s puut runkoineen sortuivat maahan, ja hÃ¤n sanoi: Â»Voi, jospa en olisi asettanut ketÃ¤Ã¤n Herrani rinnalle.Â»

43. EikÃ¤ ollut joukkoa, joka Jumalasta riippumatta olisi hÃ¤ntÃ¤ auttanut, eikÃ¤ hÃ¤n apua saanut.

44. Katso, apu tulee totuuden Jumalalta: HÃ¤n on paras palkitsemisessa ja HÃ¤n antaa parhaan lopun.

45. EsitÃ¤ heille myÃ¶s vertaus tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤stÃ¤! Se on kuin sade, jonka Me taivaasta alas lÃ¤hetÃ¤mme, niin ettÃ¤ se imeytyy maan kasveihin, mutta sitten kaikki kuivuu korsiksi, jotka tuuli puhaltaa hajalleen. Jumala on vÃ¤kevÃ¤ yli kaiken.

46. Rikkaus ja lapset ovat tÃ¤mÃ¤n maailman aarteita, mutta jatkuvat hyvÃ¤t teot antavat Herrasi edessÃ¤ paremman palkkion ja toivon.

47. Ja tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin Me saatamme vuoret siirtymÃ¤Ã¤n ja jolloin nÃ¤et maan autiona tasankona, ja silloin Me kokoamme heidÃ¤t yhteen, emmekÃ¤ ketÃ¤Ã¤n heistÃ¤ unohda.

48. Ja heidÃ¤t asetetaan jÃ¤rjestynein rivein seisomaan Herrasi eteen, ja Me sanomme heille: Â»Totisesti, nyt tulette eteemme samanlaisina, joiksi Me teidÃ¤t alussa loimme, mutta te kuvittelitte, ettemme milloinkaan asettaisi teille mÃ¤Ã¤rÃ¤aikaan

49. Ja sitten otetaan esille kirja, ja sinÃ¤ nÃ¤et syntisten pelkÃ¤Ã¤vÃ¤n sitÃ¤, mitÃ¤ se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤. Ja he sanovat: Â»Voi meitÃ¤, millainen kirja tÃ¤mÃ¤ onkaan! SiinÃ¤ ei ole unohdettu pientÃ¤ eikÃ¤ suurta, vaan kaikki on siihen merkitty.Â» Ja silmiensÃ¤ edessÃ¤ he nÃ¤kevÃ¤t kaiken, mitÃ¤ ovat tehneet. Herrasi ei tee vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ kenellekÃ¤Ã¤n.

50. Kun Me lausuimme enkeleille: Â»Kumartakaa ihmistÃ¤, niin he kumartuivat kaikki paitsi saatana. HÃ¤n oli dzinni ja siksi tottelematon Herransa kÃ¤skylle. Otatteko siis hÃ¤net ja hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isensÃ¤ suojelijoiksenne mieluummin kuin Minut? He ovat teidÃ¤n vihollisianne. Onneton on tÃ¤mÃ¤ vaihdos vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisille.

51. En kutsunut heitÃ¤ todistajina lÃ¤snÃ¤olemaan taivaita ja maata luodessani enkÃ¤ heitÃ¤ itseÃ¤nsÃ¤kÃ¤Ã¤n luodessani. En myÃ¶skÃ¤Ã¤n kutsunut kansan viettelijÃ¶itÃ¤ ojentamaan minulle auttavaa kÃ¤ttÃ¤nsÃ¤.

52. Ja kun se pÃ¤ivÃ¤ tulee, jolloin HÃ¤n sanoo: Â»Kutsukaa nyt niitÃ¤, joita kuvittelette vertaisikseni!Â» ja he kutsuvat, niin nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t heille vastaa, koska Me nostamme kuolettavan vihan heidÃ¤n vÃ¤lillensÃ¤.

53. Syntiset nÃ¤kevÃ¤t tulen ja tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ heidÃ¤t syÃ¶stÃ¤Ã¤n siihen, eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ paikkaa, minne pelastautua.

54. Ja totisesti, tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa Me olemme ihmissuvulle erilaisin vertauksin selittÃ¤nyt kaiken, mutta ihminen on luotujen joukossa suurin kiistelijÃ¤.

55. MikÃ¤Ã¤n ei estÃ¤ ihmisiÃ¤ uskomasta, saatuaan johdatuksen, eikÃ¤ anomasta anteeksiantoa Herraltansa ennen kuin muinaisten kansojen kohtalo toistuu heillekin ja tuskantuomio lankeaa heille heidÃ¤n silmiensÃ¤ edessÃ¤.

56. Emme Me lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ muuta varten lÃ¤hettÃ¤nyt kuin ilosanomain tuojiksi ja varoittajiksi, mutta epÃ¤uskoon antautuneet

kiistelevÃ¤t valheellisin puhein vÃ¤Ã¤rentÃ¤Ã¤kseen siten totuuden. Ja he pitÃ¤vÃ¤t Minun merkkejÃ¤ni ja heidÃ¤n varoittamistaan leikkinÃ¤.

57. Kuka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka kÃ¤Ã¤ntyy pois, kun hÃ¤ntÃ¤ muistutetaan Herransa merkeistÃ¤, ja unohtaa, mitÃ¤ hÃ¤nen kaksi kÃ¤ttÃ¤nsÃ¤ ovat tehneet? Totisesti, Me olemme pannut verhot heidÃ¤n sydÃ¤ntensÃ¤ ylle, jotta he eivÃ¤t sitÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤isi, ja olemme sulkenut heidÃ¤n korvansa. Ja jos sinÃ¤ kutsut heitÃ¤ oikealle tielle, he eivÃ¤t konsanaan anna itseÃ¤nsÃ¤ opastaa.

58. Herrasi on kaikkein anteeksiantavaisin, laupeuden haltija. Jos HÃ¤n olisi kÃ¤ynyt heihin kÃ¤siksi heidÃ¤n tekojensa mukaan, HÃ¤n olisi jouduttanut heidÃ¤n tuomiotaan. Mutta heille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty hetkensÃ¤, jota he eivÃ¤t kykene vÃ¤lttÃ¤mÃ¤Ã¤n.

59. Ja kun Me hÃ¤vitimme ne kaupungit, joiden asukkaat olivat tehneet syntiÃ¤, se tapahtui siksi, ettÃ¤ olimme mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt niiden hÃ¤vityksen hetken.

60. Ja Mooses lausui nuorelle palvelijalleen: Â»En pysÃ¤hdy ennen kuin saavutan kahden meren yhtymiskohdan, vaikka saisin kulkea vuosikausia.Â»

61. Mutta kun he saavuttivat yhtymiskohdan, he unohtivat kalansa, niin ettÃ¤ se lÃ¶ysi tiensÃ¤ mereen aukon kautta.

62. Kun he sitten olivat pÃ¤Ã¤sseet siitÃ¤ ohi, Mooses lausui palvelijalleen: Â»Ota esille aamiaisemme; totisesti, me olemme rasittuneet matkallamme.Â»

63. Palvelija vastasi: Â»Huomasitko mitÃ¤Ã¤n, kun lepÃ¤simme kalliolla? MinÃ¤ unohdin sinne kalan, eikÃ¤ kukaan muu kuin saatana saanut minua unohtamaan sitÃ¤, ja se lÃ¶ysi tiensÃ¤ mereen perin ihmeellisellÃ¤ tavalla.Â»

64. Mooses sanoi: Â»Tuolla on paikka, jota etsimme.Â» Sitten he palasivat takaisin seuraten jÃ¤lkiÃ¤Ã¤n.

65. PerillÃ¤ he tapasivat erÃ¤Ã¤n palvelijamme, jolle Me olimme osoittanut armoamme ja jolle olimme opettanut omaa viisauttamme.

66. Mooses sanoi hÃ¤nelle: Â»Saanko minÃ¤ seurata sinua sillÃ¤ ehdolla, ettÃ¤ opetat minulle sellaista, mitÃ¤ itsellesi on opetettu Oikeasta TiestÃ¤?Â»

67. HÃ¤n vastasi: Â»Totisesti, sinÃ¤ et kykene pysymÃ¤Ã¤n kÃ¤rsivÃ¤llisenÃ¤ minun kanssani.

68. Ja miten voisitkaan olla kÃ¤rsivÃ¤llinen asioissa, joita sinun tietÃ¤mykseni ei kÃ¤sitÃ¤?Â»

69. Mooses lausui: Â»Tulet kyllÃ¤ huomaamaan, ettÃ¤ minÃ¤, jos Jumala niin sallii, pysyn kÃ¤rsivÃ¤llisenÃ¤ enkÃ¤ ole sinulle tottelematon missÃ¤Ã¤n asiassa.Â»

70. HÃ¤n vastasi: Â»Jos siis minua seuraat, Ã¤lÃ¤ kysele minulta mitÃ¤Ã¤n, ennen kuin minÃ¤ siitÃ¤ sinulle puhun.Â»

71. Sitten he kulkivat tietÃ¤Ã¤n, kunnes astuivat erÃ¤Ã¤seen veneeseen, johon hÃ¤n teki reiÃ¤n. Mooses kysyi: Â»TeetkÃ¶ siihen reiÃ¤n hukuttaaksesi sen matkustajat? Totisesti, oletpa menetellyt perin omituisesti.Â»

72. Toinen vastasi: Â»EnkÃ¶ sinulle sanonut, ettet kykenisi tyynesti kestÃ¤mÃ¤Ã¤n minun rinnallani?Â»

73. Mooses sanoi: Â»Ã„lÃ¤ soimaa minua siitÃ¤, minkÃ¤ unohdin, Ã¤lÃ¤kÃ¤ tee taakkaani minulle liian vaikeaksi.Â»

74. Sitten he jatkoivat matkaansa, kunnes kohtasivat pojan, jonka hÃ¤n surmasi. Mooses sanoi: Â»Oletko surmannut viattoman henkilÃ¶n, joka ei ole ketÃ¤Ã¤n tappanut? Totisesti, olet tehnyt pahan tyÃ¶n.Â»

75. HÃ¤n vastasi: Â»EnkÃ¶ sinulle sanonut, ettet kykenisi tyynesti kestÃ¤mÃ¤Ã¤n minun rinnallani?Â»

76. Mooses sanoi: Â»Jos minÃ¤ tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen sinulta vielÃ¤ jotakin kyselen, Ã¤lÃ¤ minua enÃ¤Ã¤ opasta. Olet saanut minulta riittÃ¤vÃ¤n anteeksipyynnÃ¶n.Â»

77. Sitten he jatkoivat matkaansa, kunnes saapuivat erÃ¤Ã¤n kaupungin asukkaitten luokse ja pyysivÃ¤t heiltÃ¤ ruokaa, mutta nÃ¤mÃ¤ kieltÃ¤ytyivÃ¤t ottamasta heitÃ¤ vieraakseen. Silloin he tapasivat kaupungissa muurin, joka oli sortumaisillaan, ja he korjasivat sen tukevaksi. Mooses lausui: Â»Jos olisit tahtonut, olisit saanut siitÃ¤ tyÃ¶palkan.Â»

78. Toinen vastasi: Â»TÃ¤ssÃ¤ tulee meille ero. Annan nyt sinulle selityksen siitÃ¤, mitÃ¤ et kyennyt odottamaan.

79. Vene kuului kÃ¶yhille ihmisille, jotka raatavat merellÃ¤. MinÃ¤ halusin vioittaa sen, koska heitÃ¤ ahdisti kuningas, joka vÃ¤kivalloin otti haltuunsa kaikki veneet.

80. Pojalla taas oli uskovaiset vanhemmat, ja me estimme hÃ¤net tekemÃ¤stÃ¤ heille vÃ¤kivaltaa kapinallisuudessaan ja uskottomuudessaan.

81. Samalla me toivoimme, ettÃ¤ heidÃ¤n Herransa antaisi heille hÃ¤nen asemestaan pojan, joka olisi viattomampi ja lÃ¤hempÃ¤nÃ¤ armoa.

82. Muuri kuuluu kahdelle kaupungin orvolle pojalle. Muurin juurella on aarre heitÃ¤ varten, ja heidÃ¤n isÃ¤nsÃ¤ oli hyvÃ¤ mies. Herrasi tahtoi, ettÃ¤ he ensin tulisivat tÃ¤ysi-ikÃ¤isiksi ja sitten ottaisivat aarteen Herrasi armona. EnkÃ¤ minÃ¤ tehnyt tÃ¤tÃ¤ kaikkea omasta aloitteestani: tÃ¤mÃ¤ on selitys siihen, mitÃ¤ sinÃ¤ et kyennyt odottamaan.Â»

83. Ihmiset kyselevÃ¤t sinulta myÃ¶s tietoja Kaksisarvisesta. Sano: Â»Olen kertova teille jotakin hÃ¤nestÃ¤.Â»

84. Totisesti, Me perustimme hÃ¤nen maallisen valtansa ja annoimme hÃ¤nelle kaikkia apuneuveja.

85. HÃ¤n eteni yhtÃ¤ suuntaa, kunnes saapui sinne, missÃ¤ aurinko laskee, ja

86. nÃ¤ki sen laskevan kuumaan lÃ¤hteeseen, ja hÃ¤n tapasi lÃ¤histÃ¶llÃ¤ ihmisiÃ¤.

87. Me lausuimme: Â»Oi Kaksisarvinen. SinÃ¤ voit tuottaa heille kÃ¤rsimyksiÃ¤ tai saatat lÃ¶ytÃ¤Ã¤ jotakin hyvÃ¤Ã¤ heistÃ¤.Â» HÃ¤n vastasi: Â»SitÃ¤ me kuritamme, joka on vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen, ja sitten lÃ¤hetÃ¤mme hÃ¤net takaisin Herransa luokse, niin ettÃ¤ HÃ¤n voi rangaista hÃ¤ntÃ¤ ankaralla kÃ¤rsimyksellÃ¤.

88. Mutta sitÃ¤, joka uskoo ja tekee hyvÃ¤Ã¤, odottaa runsas palkka, ja lempeÃ¤llÃ¤ Ã¤Ã¤nellÃ¤ Me annamme hÃ¤nelle kÃ¤skymme.Â»

89. Sitten hÃ¤n kulki toista suuntaa,

90. kunnes saapui paikkaan, jossa aurinko nousee, ja huomasi sen nousevan ihmisten yli, joille Me emme ollut antanut mitÃ¤Ã¤n varjosuojaa auringon puolelle.

91. NÃ¤in oli asia. Je Me tiesimme tÃ¤ydellisesti, miten hÃ¤nen laitansa oli.

92. Sitten hÃ¤n kulki vielÃ¤ yhtÃ¤ suuntaa, kunnes saapui kahden kalliomuurin vÃ¤liseen laaksoon ja

93. tapasi nÃ¤iden vuorten takana ihmisiÃ¤, jotka saattoivat tuskin ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤ ainoatakaan sanaa.

94. He sanoivat: Â»Oi Kaksisarvinen, totisesti, Goog ja Maagog levittÃ¤vÃ¤t pahaa maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; onko meidÃ¤n suoritettava sinulle veroa sillÃ¤ ehdolla, ettÃ¤ rakennat muurin heidÃ¤n ja meidÃ¤n vÃ¤lillemme?Â»

95. HÃ¤n vastasi: Â»Se (valtakunta veroineen), minkÃ¤ Herrani on minulle perustanut, on minulle paras, joten riittÃ¤Ã¤, kun autatte minua tyÃ¶voimalla, niin ettÃ¤ voin rakentaa lujan muurin teidÃ¤n ja heidÃ¤n vÃ¤lilleen.

96. Tuokaa minulle rautamÃ¶hkÃ¤leitÃ¤.Â» (NiitÃ¤ tuotiin) kunnes hÃ¤n oli tÃ¤yttÃ¤nyt kummankin vuoren vÃ¤lissÃ¤ olevan solan. HÃ¤n sanoi: Â»Puhaltakaa!Â» He puhalsivat, kunnes rauta hehkui kuin tuli. Sitten hÃ¤n sanoi: Â»Tuokaa nyt minulle sulaa kuparia, jotta voin valaa sen kaiken yli.Â»

97. Silloin he (maahantunkijat) eivÃ¤t pystyneet kiipeÃ¤mÃ¤Ã¤n sen ylitse eivÃ¤tkÃ¤ kaivautumaan alitse.

98. HÃ¤n sanoi vielÃ¤: Â»TÃ¤mÃ¤ on Herrani suoma armo, mutta kun Herrani lupaus kÃ¤y toteen, silloin HÃ¤n on murentava sen maan tomuksi, sillÃ¤ Herrani lupaus on tosi.Â»

99. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me annamme joidenkuiden heistÃ¤ tÃ¶rmÃ¤tÃ¤ toisia vastaan. Silloin puhalletaan pasuunoihin ja Me kokoamme heidÃ¤t kaikki yhteen.

100. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me avaamme helvetin kauhistuttavana nÃ¤kynÃ¤ uskottomille.

101. HeidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ olivat verhotut Minun varoituksiltani, eivÃ¤tkÃ¤ he myÃ¶skÃ¤Ã¤n voineet niitÃ¤ kuulla.

102. Luulevatko uskottomat, ettÃ¤ he voivat suojelijoikseen ottaa palvelijoitani Minun sijastani? Totisesti, Me olemme valmistanut

helvetin uskottomien asuinpaikaksi.

103. Sano: Â»Ilmoitanko teille, ketkÃ¤ tekojensa vuoksi joutuvat pahimmin hÃ¤viÃ¶lle?Â»

104. Ne ovat niitÃ¤, joiden ponnistelut tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ovat menneet hukkaan, vaikka he luulevat tekevÃ¤nsÃ¤ hyvÃ¤Ã¤.

105. Ne ovat niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko Herransa merkkeihin eivÃ¤tkÃ¤ HÃ¤nen tulemiseensa. Siksi ovat myÃ¶s heidÃ¤n tekonsa mitÃ¤ttÃ¶miÃ¤, niin ettÃ¤ Me emme niitÃ¤ vaa'assa punnitse ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

106. Senvuoksi heidÃ¤n palkkansa on oleva helvetti, koska he olivat uskottomia ja koska he pitivÃ¤t Minun merkkejÃ¤ni ja lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ni pilkkana.

107. Totisesti, niiden asuinpaikoiksi, jotka uskovat ja jotka suorittavat hyviÃ¤ tekoja, tulevat autuaat puutarhat.

108. SiellÃ¤ he saavat alati asua eivÃ¤tkÃ¤ halua paikkaansa vaihtaa.

109. Sano: Â»Jos meri muuttuisi musteeksi Herrani sanojen kirjoittamista varten, niin totisesti, meri tyhjenisi ennen kuin Herrani sanat loppuisivat, vielÃ¤pÃ¤ vaikka lisÃ¤isimme siihen toisen yhtÃ¤ suuren meren.Â»

110. Sano edelleen: Â»MinÃ¤ olen ainoastaan teidÃ¤n kaltaisenne ihmisolento, mutta minulle on ilmoitettu, ettÃ¤ teidÃ¤n Jumalanne on Yksi Jumala. Ken tahansa siis toivoo kohtaavansa Herransa, suorittakoon hyviÃ¤ tekoja Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muuta palvoko niinkuin Herraansa.Â»

QURAN (FINNISH)

19 - MARIAM (Marian suura)

1. Kaaf, Haa, Jaa, Ain, Saad.

2. TÃ¤mÃ¤ on muistutus Herrasi laupeudesta palvelijaansa Sakariaa kohtaan,

3. kun hÃ¤n salassa huokasi Herrallensa.

4. HÃ¤n lausui: Â»Herrani, totisesti minun ruumiini luut ovat heikentyneet ja ikÃ¤ni vuoksi minun pÃ¤Ã¤ssÃ¤ni vÃ¤lkkyvÃ¤t harmaat hiukset, mutta milloinkaan ei onni ole minua pettÃ¤nyt rukoillessani Sinua, oi Herrani.

5. MinÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n sukulaisiani, jotka tulevat perijÃ¶ikseni; onhan vaimoni hedelmÃ¤tÃ¶n; sentÃ¤hden lÃ¥hjoita minulle jÃ¤lkelÃ¤inen,

6. joka perisi minut ja myÃ¶skin Jaakobin lapset, ja oi Herrani, tee hÃ¤nestÃ¤ Sinulle mieluisa.Â»

7. Oi Sakarias, totisesti, Me ilmoitamme sinulle ilosanoman pojasta, jonka nimi olkoon Johannes. Emme ole vielÃ¤ luonut ketÃ¤Ã¤n sen nimistÃ¤.

8. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, kuinka minÃ¤ voin saada pojan, kun vaimoni on hedelmÃ¤tÃ¶n ja itseni on korkea ikÃ¤ jo heikentÃ¤nyt?Â»

9. Jumala vastasi: Â»Niin tapahtuu, sanoo Herrasi, se on helppo asia Minulle. Olenhan jo aikaisemmin luonut sinut tyhjÃ¤stÃ¤.Â»

10. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, anna minulle jokin tunnusmerkki!Â» Jumala lausui: Â»Se olkoon sinulle merkiksi, ettet voi kolmeen vuorokauteen puhua ihmisille mitÃ¤Ã¤n, vaikka olet aivan terve.Â»

11. SenjÃ¤lkeen hÃ¤n astui ulos rukouskammiosta kansansa eteen ja puhui kansalleen merkkien avulla: Â»Julistakaa HÃ¤nen kunniaansa aamuin ja illoin.Â»

12. Ja hÃ¤nen pojalleen sanottiin: Â»Oi Johannes, ota Kirja vastaan halukkaasti!Â» ja Me annoimme HÃ¤nelle viisautta, kun hÃ¤n oli vielÃ¤ lapsi.

13. Annoimme hÃ¤nelle myÃ¶s innoitusta ja viattomuutta omastamme, ja hÃ¤n kunnioitti vanhempiaan

14. ja oli hyvÃ¤ heitÃ¤ kohtaan. HÃ¤n ei ollut kapinallinen eikÃ¤ tottelematon.

15. Rauha olkoon hÃ¤nelle sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hÃ¤n syntyi, ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hÃ¤n kuolee, sekÃ¤ sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hÃ¤net herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista.

16. Mainitse Kirjassa myÃ¶s Mariasta: HÃ¤n lÃ¤hti perheensÃ¤ luota yksinÃ¤iseen paikkaan idÃ¤ssÃ¤.

17. Ja hÃ¤n otti hunnun, joka verhosi hÃ¤net heidÃ¤n katseiltaan. SenjÃ¤lkeen Me lÃ¤hetimme henkemme hÃ¤nen luokseen, ja se ilmestyi hÃ¤nelle aivan kuin ihmisolento.

18. Maria lausui: Â»Totisesti, minÃ¤ etsin sinua vastaan turvaa laupeimpaan (Jumalaan) luottaen, jos olet hurskas.Â»

19. HÃ¤n vastasi: Â»MinÃ¤ olen vain Herrasi lÃ¤hettilÃ¤s ja tuon sinulle viattoman pojan.Â»

20. Maria sanoi: Â»Kuinka minÃ¤ voisin saada pojan, kun kukaan ihminen ei ole minuun koskenut enkÃ¤ ole siveetÃ¶n?Â»

21. HÃ¤n vastasi: Â»NÃ¤in sanoo Herrasi: 'Se on helppo asia Minulle, ja se on oleva merkkinÃ¤ ihmissuvulle ja armonosoituksena MeiltÃ¤; onhan asia jo ratkaistu.'Â»

22. Silloin Maria vastaanotti hÃ¤nen lupauksensa ja siirtyi kauas syrjÃ¤iseen paikkaan.

23. Sitten synnytystuskat pakottivat hÃ¤net nojautumaan taatelipalmun runkoon. HÃ¤n lausui: Â»Voi, kun olisin kuollut ennen tÃ¤tÃ¤ ja minut olisi kokonaan unohdettu.Â»

24. Silloin Ã¤Ã¤ni hÃ¤nen altaan kutsui hÃ¤ntÃ¤ ja sanoi: Â»Ã„lÃ¤ murehdi, totisesti Herrasi on asettanut lÃ¤hteen jalkojesi juureen.

25. Ravista palmun runkoa, niin sinulle putoilee kypsiÃ¤ taateleita.

26. SentÃ¤hden syÃ¶ ja juo ja kirkastukoon silmÃ¤si. Ja jos nÃ¤et jonkun ihmisen, niin sano hÃ¤nelle: Â»Totisesti, minÃ¤ olen Laupeimmalle luvannut paastota enkÃ¤ siis voi puhua tÃ¤nÃ¤Ã¤n kenenkÃ¤Ã¤n ihmisolennon kanssa.Â»

27. Sitten hÃ¤n palasi kansansa luokse kantaen lastaan. He huudahtivat: Â»Oi Maria, totisesti sinÃ¤ olet tehnyt sangen pahasti.

28. Oi Aaronin sisar, sinun isÃ¤si ei ollut kelvoton mies eikÃ¤ Ã¤itisi huono nainen.Â»

29. Mutta hÃ¤n vain osoitti lastaan. He sanoivat: Â»Kuinka voisimme puhua sellaiselle, joka on vielÃ¤ kehdossa oleva lapsi?Â»

30. Poika vastasi: Â»Totisesti, minÃ¤ olen Jumalan palvelija. HÃ¤n on antanut minulle Kirjan ja HÃ¤n on tehnyt minut profeetaksi.

31. HÃ¤n antaa minulle siunauksensa missÃ¤ tahansa olenkin, ja HÃ¤n on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt minun tehtÃ¤vÃ¤kseni rukoilemisen ja almut niin kauan kuin elÃ¤n.

32. (HÃ¤n on luonut minut) hyvÃ¤ksi Ã¤itiÃ¤ni kohtaan, eikÃ¤ HÃ¤n ole tehnyt minua kapinalliseksi, onnettomaksi.

33. Rauha yllÃ¤ni sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin synnyin, sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin kuolen sekÃ¤ sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin minut herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista.Â»

34. TÃ¤llainen on Jeesus, Marian poika. TÃ¤mÃ¤ on tosi sanoma, josta he kuitenkin kiistelevÃ¤t.

35. Jumalan ei ole soveliasta hankkia itselleen poikaa; kunnia olkoon HÃ¤nelle! Kun HÃ¤n pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ jonkin asian, HÃ¤nen tarvitsee vain sanoa: Â»Tapahtukoon!Â» ja se tapahtuu.

36. Totisesti, Jumala on minun Herrani ja myÃ¶skin teidÃ¤n Herranne; palvelkaa siis HÃ¤ntÃ¤; tÃ¤mÃ¤ on oikea tie.Â»

37. Mutta lahkolaiset olivat keskenÃ¤Ã¤n erimielisiÃ¤; voi uskottomia, kun viimeinen pÃ¤ivÃ¤ heidÃ¤t kohtaa!

38. Kuinka hyvin he kuulevatkaan ja nÃ¤kevÃ¤t sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he astuvat eteemme! Mutta tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset ovat vielÃ¤ suuren harhan vallassa.

39. Varoita heitÃ¤ murheen pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin asia on jo ratkaistu, koska he ovat vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ja epÃ¤uskoisia.

40. Totisesti, Me perimme maan ja kaikki, jotka siinÃ¤ ovat. Ja MeidÃ¤n luoksemme on heidÃ¤n palattava.

41. Mainitse Kirjassa myÃ¶s Aabrahamista. HÃ¤n oli vanhurskas mies sekÃ¤ profeetta.

42. HÃ¤n lausui isÃ¤lleen: Â»Oi isÃ¤ni, miksi palvelet sellaista, joka ei kuule eikÃ¤ nÃ¤e eikÃ¤ kykene vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n sinua auttamaan?

43. Oi isÃ¤ni, totisesti minulle on suotu tietoa, jota sinÃ¤ et ole saanut, sentÃ¤hden seuraa minua, minÃ¤ olen johdattava sinut oikealle tielle.

44. Oi isÃ¤ni, Ã¤lÃ¤ palvele saatanaa. Totisesti, saatana on tottelematon Laupeimmalle.

45. Oi isÃ¤ni, minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ Laupeimman kuritus on sinua kohtaava ja ettÃ¤ sinusta tulee saatanan liittolainen.Â»

46. HÃ¤n vastasi: Â»Oletko luopunut minun jumalistani, oi Aabraham? Totisesti, ellet muuta mieltÃ¤si, niin minÃ¤ olen kivittÃ¤vÃ¤ sinut kuoliaaksi. Poistu luotani pitkÃ¤ksi aikaa.Â»

47. Aabraham sanoi: Â»Rauha olkoon sinulle. Olen rukoileva sinulle Herraltani anteeksiantoa. Totisesti, HÃ¤n on lempeÃ¤ minua kohtaan.

48. Mutta minÃ¤ luovun sinusta ja siitÃ¤, mitÃ¤ sinÃ¤ rukoilet Jumalan asemesta. MinÃ¤ olen rukoileva Herraani ja ehkÃ¤pÃ¤ en ole suotta vetoava Herraan.Â»

49. Kun hÃ¤n oli vaeltanut pois heidÃ¤n luotaan ja hylÃ¤nnyt sen, mitÃ¤ he palvelivat, Me annoimme hÃ¤nelle lisakin ja Jaakobin ja teimme kummastakin profeetan.

50. Ja Me soimme heille armoamme ja teimme heistÃ¤ kuuluisia miehiÃ¤, totuuden julistajia.

51. Mainitse Kirjassa myÃ¶s Mooseksesta. Totisesti, hÃ¤n kuului valittujen joukkoon ja hÃ¤n oli myÃ¶s lÃ¤hettilÃ¤s ja profeetta.

52. Me kutsuimme hÃ¤net vuoren oikealta puolelta ja sallimme hÃ¤nen lÃ¤heltÃ¤ puhutella ItseÃ¤mme.

53. Ja armossamme Me teimme hÃ¤nen veljestÃ¤Ã¤n Aaronista profeetan.

54. Muista Kirjassa myÃ¶s Ismaelia. Totisesti, hÃ¤n oli lupaukselle uskollinen, ja hÃ¤n oli myÃ¶s lÃ¤hettilÃ¤s ja profeetta.

55. HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤si perheensÃ¤ rukoilemaan ja antamaan almuja ja hÃ¤n oli Herrallensa mieluinen.

56. Muista Kirjassa myÃ¶s IdrisiÃ¤. Totisesti, hÃ¤n oli uskollinen ja hÃ¤nkin oli profeetta.

57. Ja Me ylensimme hÃ¤net korkeaan asemaan.

58. NÃ¤mÃ¤ kaikki olivat niitÃ¤, joille Me annoimme siunauksemme. He olivat profeettoja Aadamin jÃ¤lkelÃ¤isten joukossa ja niiden, jotka pelastimme Nooan mukana. Samoin Aabrahamin ja Ismaelin jÃ¤lkelÃ¤isten joukossa sekÃ¤ niiden, joille olemme antanut johdatuksen ja jotka olemme valinnut. Kun heille lueteltiin laupeimman Jumalan tunnusmerkkejÃ¤, he lankesivat maahan palvoen ja kyyneliÃ¤ vuodattaen.

59. Mutta heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ tuli sellaisia, jotka laiminlÃ¶ivÃ¤t rukouksensa ja seurasivat himojaan. Siksi he saavatkin palkan luopumuksestaan.

60. Mutta ne, jotka kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t Jumalan puoleen ja uskovat ja jotka suorittavat hyviÃ¤ tekoja, saavat astua puutarhaan, eikÃ¤ heille tehdÃ¤ pienintÃ¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤:

61. he astuvat heille nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miin autuaisiin puutarhoihin, jotka Armahtaja on palvelijoillensa luvannut. Totisesti, HÃ¤nen lupauksensa on tÃ¤yttyvÃ¤.

62. He eivÃ¤t kuule siellÃ¤ mitÃ¤Ã¤n turhaa puhetta, vaan ainoastaan sanan Â»Rauha!Â» Ja ravintonsa he saavat sekÃ¤ aamuin ettÃ¤ illoin.

63. TÃ¤llainen on puutarha, jonka Me annamme perinnÃ¶ksi niille palvelijoillemme, jotka ovat hurskaita.

64. Ja enkelit sanovat: Â»Me laskeudumme maan pÃ¤Ã¤lle vain Herrasi kÃ¤skystÃ¤. HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on edessÃ¤mme ja mikÃ¤ on takanamme, ja kaikki, mikÃ¤ on nÃ¤iden vÃ¤lissÃ¤.Â» EikÃ¤ Herrasi ole huonomuistinen.

65. HÃ¤n on taivaitten ja maan ja kaiken niiden vÃ¤lisen Herra. SentÃ¤hden palvelkaa HÃ¤ntÃ¤ ja pysykÃ¤Ã¤ kestÃ¤vinÃ¤ palvelemisessanne. Tunnetko ketÃ¤Ã¤n, joka olisi HÃ¤nen nimensÃ¤ kaltainen?

66. Ja kuitenkin ihminen sanoo: Â»Kuinka, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ minut todellakin kuoltuani jÃ¤lleen eloon?Â»

67. EikÃ¶ ihminen lainkaan muista, ettÃ¤ Me loimme hÃ¤net jo kerran ennen aivan tyhjÃ¤stÃ¤?

68. Herrasi kautta! Me kokoamme varmasti heidÃ¤t ja saatanat ja saatamme heidÃ¤t polvistumaan helvetin ympÃ¤rille.

69. SenjÃ¤lkeen Me erotamme jokaisesta lahkosta ne, jotka kiivaimmin uhmailivat Laupeinta vastaan.

70. Totisesti, Me tunnemme parhaiten ne, jotka suurimmalla syyllÃ¤ on syÃ¶stÃ¤vÃ¤ helvettiin.

71. TeidÃ¤n joukossanne ei ole ainoatakaan, joka ei sinne joutuisi. TÃ¤mÃ¤ on Herrasi sitova mÃ¤Ã¤rÃ¤ys.

72. Sitten Me pelastamme ne, jotka harjoittavat hartautta, mutta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t Me hylkÃ¤Ã¤mme sinne polvillensa.

73. Ja kun selvÃ¤t merkkimme on heille ilmoitettu, sanovat epÃ¤uskon valtaamat niille, jotka uskovat: Â»Kumpi puoli on edullisemmassa asemassa ja nÃ¤yttÃ¤Ã¤ lukuisemmalta?Â»

74. Kuinka monta ennen heitÃ¤ elÃ¤nyttÃ¤ sukupolvea olemmekaan hÃ¤vittÃ¤nyt, vaikka ne olivat heitÃ¤ rikkaampia ja uhkeampia!

75. Sano: Â»Jotka kulkevat harhaannuksissa, niiden pÃ¤iviÃ¤ Laupein pidentÃ¤Ã¤, kunnes he nÃ¤kevÃ¤t, mitÃ¤ heille on luvattu, rangaistus taikka tuomion hetki, ja tulevat tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kenen asema on huonoin ja kenen voimat heikoimmat.Â»

76. Mutta niille, jotka vaeltavat oikeata tietÃ¤, Jumala enentÃ¤Ã¤ johdatustansa. Ja pysyvÃ¤iset hyvÃ¤t tyÃ¶t saavat Jumalan luona paremman palkan ja paremman turvapaikan.

77. Oletko nÃ¤hnyt sellaisen, joka ei usko merkkeihimme ja sanoo: Â»Totisesti, minulle annetaan rikkautta ja lapsia.Â»

78. Onko hÃ¤n siis saanut tietoa nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mistÃ¤ asioista, tai onko hÃ¤n hankkinut sitoumuksen kaikkein Laupeimmalta?

79. Totisesti ei. Me kirjoitamme muistiin hÃ¤nen sanansa ja pidennÃ¤mme hÃ¤nen tuskansa aikaa.

80. Me perimme hÃ¤neltÃ¤ pois sen, mistÃ¤ hÃ¤n on kerskaillut, ja yksin hÃ¤n on astuva eteemme.

81. He ottavat myÃ¶s Jumalan rinnalle muita jumalia, jotka muka heitÃ¤ auttavat.

82. Mutta nÃ¤mÃ¤ kieltÃ¤vÃ¤t heille osoitetun jumaloimisen ja kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t heidÃ¤n vastustajikseen.

83. EtkÃ¶ ole huomannut, ettÃ¤ Me lÃ¤hetÃ¤mme pahat henget uskottomien luokse viettelemÃ¤Ã¤n nÃ¤itÃ¤ kiusaukseen.

84. Mutta Ã¤lÃ¤ hÃ¤tÃ¤ile heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mme heille luetut pÃ¤ivÃ¤nsÃ¤.

85. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin Me kokoamme hurskaat Laupeimman luokse hÃ¤nen vieraakseen.

86. Mutta syntiset me ajamme helvettiin janoisena laumana.

87. HeillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n puoltajaa, paitsi niillÃ¤, jotka ovat sopineet Laupeimman kanssa.

88. He vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ Armahtaja on hankkinut itselleen lapsen.

89. Totisesti, te olette puhuneet sangen pahasti.

90. Taivaat saattavat puhjeta ja maa voi repeytyÃ¤ kappaleiksi ja vuoret luhistua tomuksi,

91. koska he vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t Laupeimman hankkineen lapsen.

92. Onhan sopimatonta, ettÃ¤ Laupeimmalla olisi lapsi.

93. Taivaissa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ei ole ainoatakaan, joka tulisi Laupeimman luo muuten kuin palvelijana.

94. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ heidÃ¤n lukunsa ja HÃ¤n on sen tarkoin laskenut.

95. Ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ jokainen heistÃ¤ astuu HÃ¤nen eteensÃ¤ omakohtaisesti.

96. Totisesti, ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, Jumala on palkitseva rakkaudella.

97. Senvuoksi Me olemme tehnyt Koraanin helposti ymmÃ¤rrettÃ¤vÃ¤ksi sinun kielellÃ¤si, jotta voisit julistaa ilosanomaa hurskaille ja varoittaa riitaisia.

98. Kuinka monia ennen heitÃ¤ elÃ¤neitÃ¤ sukupolvia olemmekaan hÃ¤vittÃ¤nyt! Saatatko lÃ¶ytÃ¤Ã¤ enÃ¤Ã¤ ainoatakaan heidÃ¤n joukostaan tahi kuulla heistÃ¤ pienintÃ¤kÃ¤Ã¤n Ã¤Ã¤nnÃ¤hdystÃ¤?

QURAN (FINNISH)

21 - AL-ANBIJAA (Profeettojen suura)

1. Tilinteko lÃ¤hestyy ihmisiÃ¤, mutta suruttomina he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois.

2. HeidÃ¤n Herraltaan ei tule yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n uutta varoitusta, jota he kuuntelisivat pilkkaa tekemÃ¤ttÃ¤.

3. HeidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat huolettomat, ja vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset juttelevat salaa ja sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ mies on vain ihmisolento kuten tekin. Sallitteko siis hÃ¤nen lumouksensa vaikuttaa itseenne vaikka havaitsette sen?Â»

4. HÃ¤n vastasi: Â»Herrani tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ puhutaan taivaassa tai maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, koska HÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkitietÃ¤vÃ¤.Â»

5. Mutta he sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on vain unennÃ¤kÃ¶jen sekasotkua. HÃ¤n on tÃ¤mÃ¤n keksinyt. HÃ¤n on runoilija. EsittÃ¤kÃ¶Ã¶n sen vuoksi meille tunnusmerkin, kuten entisetkin lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t tekivÃ¤t.Â»

6. EivÃ¤thÃ¤n ennen heitÃ¤ nekÃ¤Ã¤n kaupungit uskoneet, jotka me tuhosimme. Ottaisivatko siis nÃ¤mÃ¤ uskoakseen?

7. Ennen sinuakin lÃ¤hetimme vain ihmisiÃ¤, joille annoimme ilmestyksemme. KysykÃ¤Ã¤ siis niiltÃ¤, jotka ovat ottaneet varoitusta noudattaakseen, ellette itse tiedÃ¤.

8. Emme tehnyt heistÃ¤ olentoja, jotka eivÃ¤t kaivanneet ruokaa, eivÃ¤tkÃ¤ he olleet kuolemattomia.

9. Sen jÃ¤lkeen tÃ¤ytimme heille antamamme lupauksen ja pelastimme heidÃ¤t ja kenet tahdoimme, mutta hillittÃ¶mÃ¤t Me tuhosimme.

10. Totisesti, olemme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmaissut teille kirjan, jossa teitÃ¤ varoitetaan. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

11. Kuinka monta vÃ¤Ã¤rÃ¤mielistÃ¤ kaupunkia Me hÃ¤vitimmekÃ¤Ã¤n! Ja kutsuimme sitten esiin toisen kansan.

12. Kun he tunsivat voimamme, niin katso, he alkoivat paeta.

13. Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ paetko, vaan palatkaa sen rikkauden Ã¤Ã¤reen, joka teille on suotu, ja asuntoihinne, kun teiltÃ¤ kysytÃ¤Ã¤n tekojanne.Â»

14. He sanoivat: Â»Voi meitÃ¤, me olimme todella vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤!Â»

15. Ja nÃ¤in he jatkoivat huutoaan, kunnes Me heidÃ¤t leikkasimme kuin viljan ja sammutimme kuin tulen.

16. Emme ole pilan vuoksi luonut taivasta ja maata ja kaikkea niiden vÃ¤lillÃ¤ olevaa.

17. Jos olisimme halunnut itsellemme leikkikalun, olisimme voinut sen itsekin tehdÃ¤. Mutta emme aio sellaista.

18. Ei, Me heitÃ¤mme totuuden valhetta vastaan, niin ettÃ¤ se musertaa sen pÃ¤Ã¤n, ja katso, se hÃ¤viÃ¤Ã¤! Mutta voi teitÃ¤ valheittenne tÃ¤hden!

19. HÃ¤nelle kuuluu jokainen, joka on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Ja ne, jotka ovat HÃ¤nen puolellaan, eivÃ¤t ole liian ylpeitÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ palvelemaan, eivÃ¤tkÃ¤ he siihen vÃ¤sy.

20. Ã–in ja pÃ¤ivin he HÃ¤ntÃ¤ lakkaamatta ylistÃ¤vÃ¤t.

21. Tai olisivatko he hankkineet maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤ jumalia, jotka voivat herÃ¤ttÃ¤Ã¤ kuolleita?

22. Jos taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ olisi muita jumalia kuin Herra, niin taivas ja maa olisivat joutuneet sekasortoon. Siksi kunnia olkoon Jumalalle, voiman Herralle, HÃ¤n on niiden ylÃ¤puolella, joita he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

23. HÃ¤nen ei tarvitse vastata siitÃ¤, mitÃ¤ on tehnyt, mutta heidÃ¤n on kaikesta vastattava.

24. Ovatko he omaksuneet muita jumalia HÃ¤nen rinnalleen? Sano: Â»EsittÃ¤kÃ¤Ã¤ todisteenne. TÃ¤mÃ¤ (Koraani) on varoituksena niille, jotka nyt ovat kanssani, sekÃ¤ niille, jotka olivat ennen minua.Â» Mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t tunne totuutta, vaan kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois.

25. Emme lÃ¤hettÃ¤nyt ennen sinua ainoatakaan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, jolle emme olisi ilmaissut: Â»Totisesti, ei ole muuta jumalaa kuin MinÃ¤, siksi palvelkaa Minua.Â»

26. He vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t Laupeimman hankkineen itselleen pojan. Kunnia yksin HÃ¤nelle! He (enkelit) ovat vain kunnioitettavia palvelijoita.

27. He eivÃ¤t aloita puhetta ennen HÃ¤ntÃ¤, vaan toimivat HÃ¤nen kÃ¤skyÃ¤Ã¤n tÃ¤yttÃ¤en.

28. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heillÃ¤ on edessÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ on heidÃ¤n jÃ¤ljessÃ¤Ã¤n, eivÃ¤tkÃ¤ he voi puoltaa ketÃ¤Ã¤n muuta kuin sellaista, jonka HÃ¤n hyvÃ¤ksyy; ja he pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t HÃ¤nen epÃ¤suosiotaan.

29. Ja jos joku heistÃ¤ sanoisi: Â»Totisesti, minÃ¤ olen jumala kuten HÃ¤nkinÂ», niin sellaiselle Me annamme palkaksi helvetin. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me palkitsemme vÃ¤Ã¤ryyden harjoittajat.

30. EivÃ¤tkÃ¶ uskottomat huomaa, ettÃ¤ taivaat ja maa olivat sulkeutuneet, kunnes Me erotimme ne toisistansa? VedestÃ¤ Me olemme luonut kaikki elolliset olennot. EivÃ¤tkÃ¶ he sittenkÃ¤Ã¤n usko?

31. Me asetimme myÃ¶s vahvoja vuoria maahan, ettei se liikkuisi heidÃ¤n allansa. Ja Me aukaisimme sen kamaraan leveitÃ¤ kulkuvÃ¤yliÃ¤, jotta he vaeltaisivat.

32. Ja Me rakensimme vankan taivaanlaen; kuitenkin he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois sen merkeistÃ¤.

33. Ja juuri HÃ¤n on luonut yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n sekÃ¤ auringon ja kuun; kaikki kulkevat mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ rataansa.

34. Ainoallekaan ihmiselle ennen sinua emme ole antanut kuolemattomuutta. Jos sinun on kuoltava, pystyisivÃ¤tkÃ¶ he siis alati elÃ¤mÃ¤Ã¤n?

35. Jokaisen sielun on maistettava kuolema. Me koettelemme teitÃ¤ sekÃ¤ pahalla ettÃ¤ hyvÃ¤llÃ¤ saattamalla teidÃ¤t kiusauksiin. Ja MeidÃ¤n luoksemme teidÃ¤n on palattava.

36. Kun uskottomat sinut nÃ¤kevÃ¤t, he pitÃ¤vÃ¤t sinua pilkkanaan: Â»Onko tÃ¤mÃ¤ se, joka puhuu teidÃ¤n jumalistanne?Â» He ovat niitÃ¤, jotka kieltÃ¤vÃ¤t Armahtajan varoituksen.

37. Ihminen on kiireessÃ¤ luotu. NÃ¤ytÃ¤n teille pian merkkini, mutta Ã¤lkÃ¤Ã¤ pyytÃ¤kÃ¶ Minua kiirehtimÃ¤Ã¤n!

38. Ja he sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ uhkaus sitten tÃ¤yttyy, jos olet totuudellinen?Â»

39. Jospa uskottomat tietÃ¤isivÃ¤t sen hetken tulon, jolloin he eivÃ¤t kykene torjumaan tulen liekkejÃ¤ kasvoiltaan eivÃ¤tkÃ¤ selÃ¤stÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ saa mitÃ¤Ã¤n apua!

40. Se on saapuva yht'Ã¤kkiÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤en heidÃ¤t. He eivÃ¤t voi torjua sen tuloa eikÃ¤ heille suoda vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n armonaikaa.

41. Pilkattiinhan totisesti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ ennen sinuakin, mutta pilkkaajat joutuivat sen uhreiksi, mille olivat nauraneet.

42. Sano: Â»Kuka voi teitÃ¤ Ã¶in ja pÃ¤ivin suojella Armahtajaa vastaan?Â» Mutta he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ Herraa mainittaessa.

43. Onko heillÃ¤ omia jumalia, jotka pystyvÃ¤t heitÃ¤ puolustamaan meitÃ¤ vastaan? He eivÃ¤t voi auttaa edes itseÃ¤Ã¤n eivÃ¤tkÃ¤ pysty varjelemaan itseÃ¤nsÃ¤ MeiltÃ¤.

44. Me olemme yllÃ¤pitÃ¤nyt nÃ¤mÃ¤ ihmiset ja heidÃ¤n esi~isÃ¤nsÃ¤ elÃ¤mÃ¤nsÃ¤ loppuun saakka. Mutta eivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, ettÃ¤ Me piiritÃ¤mme heidÃ¤n maatansa supistaen sen rajoja? Toivovatko he pÃ¤Ã¤sevÃ¤nsÃ¤ voitolle?

45. Sano: Â»MinÃ¤ varoitan teitÃ¤ ilmestyksen mukaisesti, mutta kuurot eivÃ¤t kuule kutsua, kun heitÃ¤ varoitetaan.Â»

46. Totisesti, jos henkÃ¤yskin heidÃ¤n Herransa tuomiosta heitÃ¤ kohtaisi, he varmasti sanoisivat: Â»Voi meitÃ¤, me olimme totisesti vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤!Â»

47. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kÃ¤ytÃ¤mme oikeudenmukaista vaakaa, niin ettÃ¤ kenellekÃ¤Ã¤n ei tehdÃ¤ pienintÃ¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤. Vaikka jokin teko painaisi sinapinsiemenen verran, niin Me otamme sen huomioon, Me olemme kyllin pÃ¤tevÃ¤ tilintekijÃ¤.

48. Totisesti, Me annoimme Moosekselle ja Aaronille arvostelukyvyn valistukseksi sekÃ¤ varoitukseksi niille, jotka pahaa karttoivat,

49. Niille, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t sydÃ¤missÃ¤Ã¤n Herraansa ja vavisten valmistuvat suureen hetkeen.

50. TÃ¤mÃ¤ on siunattu kehoitus, jonka olemme lÃ¤hettÃ¤nyt ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤. Aiotteko sen siis hylÃ¤tÃ¤?

51. Totisesti, Me jo ennakolta ohjasimme Aabrahamin oikealle tielle, ja Me tunsimme hÃ¤net hyvin.

52. Jo silloin, kun hÃ¤n lausui isÃ¤lleen ja kansalleen: Â»MitÃ¤ ovat nÃ¤mÃ¤ epÃ¤jumalat, joita te yhÃ¤ palvelette?Â»

53. He vastasivat: Â»Olemme nÃ¤hneet jo esi-isiemme niitÃ¤ palvelleen.Â»

54. HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, te ja teidÃ¤n esi-isÃ¤nne olette olleet ilmeisessÃ¤ harhassa.Â»

55. He sanoivat: Â»Puhutko meille totuutta, vai oletko niitÃ¤, jotka vain laskevat leikkiÃ¤?Â»

56. HÃ¤n vastasi: Â»Ei, teidÃ¤n Herranne on taivaitten ja maan Herra, joka ne on luonut. MinÃ¤ olen tÃ¤mÃ¤n todistaja.

57. Ja Jumalan nimessÃ¤ olen totisesti tekevÃ¤ selvÃ¤Ã¤ teidÃ¤n epÃ¤jumalistanne, kun kÃ¤Ã¤nnytte pois.Â»

58. Niin hÃ¤n mursi ne palasiksi paitsi suurinta niistÃ¤, jotta he kenties saattaisivat palata sen eteen.

59. He sanoivat: Â»Kuka on tehnyt nÃ¤in meidÃ¤n jumalillemme? HÃ¤n on totisesti pahantekijÃ¤.Â»

60. Muutamat sanoivat: Â»Olemme kuulleet erÃ¤Ã¤n Aabrahamnimisen nuorukaisen puhuvan niistÃ¤.Â»

61. He sanoivat: Â»Tuokaa hÃ¤net sitten kansan silmien eteen ehkÃ¤ he voivat todistaa.Â»

62. He sanoivat: Â»Oi Aabraham. SinÃ¤kÃ¶ olet tÃ¤mÃ¤n tehnyt jumalillemme?Â»

63. HÃ¤n vastasi: Â»Varmaan sen joku teki; mutta onhan tÃ¤ssÃ¤ heidÃ¤n pÃ¤Ã¤miehensÃ¤ jÃ¤ljellÃ¤, kysykÃ¤Ã¤ siltÃ¤, jos se voi puhua.Â»

64. Silloin he miettivÃ¤t mielessÃ¤Ã¤n ja syyttelivÃ¤t toisiansa: Â»Totisesti, te olette vÃ¤Ã¤rÃ¤llÃ¤ tiellÃ¤.Â»

65. Mutta sitten he joutuivat pÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤n pyÃ¶rÃ¤lle ja sanoivat: Â»Totisesti, sinÃ¤hÃ¤n tiedÃ¤t, ettÃ¤ nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t puhu.Â»

66. HÃ¤n lausui: Â»Palvelisitteko siis Jumalan sijasta sellaista, joka ei voi teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n auttaa eikÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n vahingoittaa?

67. HÃ¤peÃ¤ teille ja niille, joita palvelette Jumalan ohella. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?Â»

68. He sanoivat: Â»Polttakaa hÃ¤net ja auttakaa jumalianne, jos jotakin aiotte tehdÃ¤!Â»

69. Me sanoimme: Â»Oi tuli, pysy kylmÃ¤nÃ¤ ja suojele Aabrahamia.Â»

70. He vainosivat hÃ¤ntÃ¤, mutta Me jÃ¤timme heidÃ¤t hÃ¤viÃ¶lle.

71. Ja Me pelastimme HÃ¤net sekÃ¤ Lootin maahan, jonka olimme siunannut maan kansoja varten.

72. Me annoimme hÃ¤nelle pojan, Iisakin, sekÃ¤ pojanpojan, Jaakobin, ja teimme heistÃ¤ kaikista hurskaita.

73. Ja Me teimme heistÃ¤ johtajia, jotka ohjasivat kansaa MeidÃ¤n kÃ¤skyjemme mukaan. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heidÃ¤t suorittamaan hyviÃ¤ tekoja ja uutterasti rukoilemaan sekÃ¤ antamaan almuja. Ja he palvelivat ainoastaan MeitÃ¤.

74. Ja Lootille Me annoimme viisautta ja tietoa ja pelastimme hÃ¤net kaupungista, jonka asukkaat harjoittivat iljettÃ¤viÃ¤ tekoja. Totisesti, he olivat paha ja hillitÃ¶n kansa.

75. Me suljimme hÃ¤net armoomme; totisesti, hÃ¤n kuului hyvien pariin.

76. EntÃ¤ Nooa. Kun hÃ¤n huusi meitÃ¤ muinoin, Me kuulimme hÃ¤ntÃ¤ ja pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen perheensÃ¤ suuresta onnettomuudesta.

77. Me autoimme hÃ¤ntÃ¤ kansaa vastaan, joka kielsi MeidÃ¤n ilmoituksemme; totisesti, he olivat paha kansa, ja Me hukutimme heidÃ¤t kaikki.

78. EntÃ¤ Daavid ja Salomo. Kun he antoivat tuomionsa erÃ¤Ã¤stÃ¤ pellosta, jonka ihmisten vuohet olivat yÃ¶n aikana tallanneet, Me olimme heidÃ¤n tuomionsa todistajana.

79. Niin saatoimme Salomon ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤Ã¤n tapauksen ja kummallekin annoimme viisautta ja tietoa. Me alistimme lakeihimme vuoret ja linnut, jotka yhdessÃ¤ Daavidin kanssa julistivat kunniaamme. Juuri Me saimme tÃ¤mÃ¤n aikaan.

80. Me opetimme hÃ¤ntÃ¤ myÃ¶s valmistamaan teille haarniskoja suojaksi taisteluissanne. Mutta oletteko siitÃ¤ kiitollisia?

81. Ja Salomon Me opetimme kÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤n myrskytuulia, jotka HÃ¤nen kÃ¤skystÃ¤nsÃ¤ puhalsivat sen maan ylitse, jonka olimme siunannut. Me tiedÃ¤mme tÃ¤ydellisesti kaiken.

82. Me annoimme myÃ¶s hÃ¤nen valtaansa muutamia villikansoja, jotka sukelsivat hÃ¤nelle helmiÃ¤ ja tekivÃ¤t muutakin. Ja Me olimme heidÃ¤n vartijanaan.

83. Muistettakoon myÃ¶s Jobia, joka rukoili Herraansa: Â»Totisesti, onnettomuus on minua kohdannut, mutta SinÃ¤ olet kaikkein armollisin armonosoittajista.Â»

84. SentÃ¤hden Me kuulimme hÃ¤ntÃ¤ ja poistimme hÃ¤nen vaivansa ja annoimme takaisin hÃ¤nen perheensÃ¤ sekÃ¤ lisÃ¤ksi paljon muuta; kaiken armonamme ja kehoituksena palvelijoillemme.

85. EntÃ¤ Ismael ja Idris ja Dzulkifl, jotka kaikki olivat lujia.

86. Me suljimme heidÃ¤t armoomme. Totisesti, kaikki he kuuluivat hyvien joukkoon.

87. EntÃ¤ sitten Joona, kun hÃ¤n pyrki pois, tÃ¤ynnÃ¤ vihaa, luullen, ettÃ¤ emme voisi hÃ¤ntÃ¤ saavuttaa; sitten huusikin hÃ¤n ahdingostaan: Â»Ei ole muuta jumalaa kuin SinÃ¤, kunnia olkoon Sinulle. Totisesti, minÃ¤ olen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehnyt.Â»

88. Silloin Me vastasimme hÃ¤nelle ja vapautimme hÃ¤net murheestaan. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me pelastamme uskovaiset.

89. EntÃ¤ Sakarias. HÃ¤n huusi Herraansa: Â»Ã„lÃ¤ jÃ¤tÃ¤ minua yksin. SinÃ¤ olet paras perillinen.Â»

90. Silloin Me vastasimme hÃ¤nelle ja annoimme hÃ¤nelle Johanneksen sekÃ¤ teimme hÃ¤nen vaimonsa hedelmÃ¤lliseksi. Totisesti, he (entiset profeetat) kilpailivat keskenÃ¤nsÃ¤ hyvÃ¤n tekemisessÃ¤ ja rukoilivat MeitÃ¤ toivoen ja pelÃ¤ten. He olivat nÃ¶yriÃ¤ edessÃ¤mme.

91. Muistettakoon sitÃ¤ naista (Mariaa), joka suojeli viattomuuttaan, ja Me puhalsimme hÃ¤neen henkeÃ¤mme ja teimme hÃ¤net ja hÃ¤nen poikansa ihmemerkiksi kansoille.

92. Totisesti, nÃ¤mÃ¤ ihmiset kuuluvat teidÃ¤n uskonyhteyteenne. Ja MinÃ¤ olen teidÃ¤n Herranne. Palvelkaa siis Minua!Â»

93. Mutta he (toiset) ovat hajaantuneet uskonyhteydestÃ¤Ã¤n. Kuitenkin heidÃ¤n kaikkien on palattava MeidÃ¤n luoksemme.

94. 94 Joka suorittaa hyviÃ¤ tekoja ja on uskovainen, hÃ¤nen ponnistelunsa eivÃ¤t jÃ¤Ã¤ tunnustusta vaille, vaan Me kirjoitamme ne muistiin.

95. Ja sellaisen kaupungin asujaimia, jonka olemme tuhonnut, on kielletty palaamasta takaisin.

96. Kunnes Goog ja Maagog pÃ¤Ã¤stetÃ¤Ã¤n irti ja ryntÃ¤Ã¤vÃ¤t alas kaikilta kukkuloilta.

97. Ja kun totinen lupaus lÃ¤henee tÃ¤yttymystÃ¤Ã¤n, silloin uskottomain silmÃ¤t pysÃ¤htyvÃ¤t tuijottamaan kauhistuneina, ja he sanovat: Â»Voi meitÃ¤, me olimme totisesti vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ tÃ¤stÃ¤; niin, me olimme jumalattomia.Â»

98. Totisesti, te ja ne epÃ¤jumalat, joita te Jumalan sijasta palvelitte, olette helvetin polttoainetta. Sinne te olette menossa.

99. Jos ne olisivat olleet jumalia, eivÃ¤t ne olisi sinne joutuneet, mutta kaikki ne saavat siellÃ¤ iÃ¤ti pysyÃ¤.

100. SiellÃ¤ ne saavat parkua eivÃ¤tkÃ¤ ne siellÃ¤ lohdutusta kuule.

101. Totisesti, ne, joille olemme jo mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt hyvÃ¤n osan, pysyvÃ¤t sieltÃ¤ kaukana.

102. He eivÃ¤t kuule sieltÃ¤ hiiskahdustakaan, vaan saavat syventyÃ¤ siihen, mihin sydÃ¤missÃ¤Ã¤n haluavat.

103. Suuri kauhistus ei heitÃ¤ hÃ¤mmennÃ¤, vaan enkelit tulevat heitÃ¤ vastaan ja lausuvat: Â»TÃ¤mÃ¤ on teidÃ¤n pÃ¤ivÃ¤nne, joka teille oli luvattu.Â»

104. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kÃ¤Ã¤rimme taivaan kokoon, kuten kirjoitukset kÃ¤Ã¤rÃ¶ksi kootaan. Samoin kuin Me alussa loimme oliot, niin saatamme ne takaisin sinne, mistÃ¤ ovat tulleet. TÃ¤mÃ¤ on MeitÃ¤ velvoittava lupaus. Totisesti, nÃ¤in tulemme tekemÃ¤Ã¤n.

105. Olemmehan kirjoittanut Kirjaan varoituksen jÃ¤lkeen: Â»Totisesti, hurskaat palvelijani saavat periÃ¤ maan.Â»

106. TÃ¤mÃ¤ on totinen sanoma niille, jotka Minua palvelevat.

107. Olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut, oi Muhammed, vain armona maailman kansoille.

108. Sano: Â»Minut on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty julistamaan, ettÃ¤ teidÃ¤n Jumalanne on armon Jumala. EttekÃ¶ siis olisi tottelevaisia?Â»

109. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, sano silloin: Â»Olen varoittanut teitÃ¤ kaikkia ilman erotusta enkÃ¤ tiedÃ¤, onko se, mitÃ¤ teille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, lÃ¤hellÃ¤ vai kaukana.

110. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ Ã¤Ã¤nekkÃ¤Ã¤sti puhutaan, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ myÃ¶s, mitÃ¤ te salaatte.

111. En tiedÃ¤, tuleeko siitÃ¤ teille koettelemus vaiko ajallinen nautinto.Â»

112. HÃ¤n lausui: Â»Herra, tuomitse oikeudenmukaisesti. Herramme on Armahtaja, jota kutsutaan avuksi niitÃ¤ vastaan, joita he HÃ¤nen vertaisikseen asettavat.Â»

QURAN (FINNISH)

22 - AL-HADSH (Pyhiinvaelluksensuura)

1. Oi ihmiset! Kunnioittakaa pelÃ¤ten Herraanne. Totisesti, (tuomion) hetken jÃ¤rkytys on hirmuinen tapahtuma.

2. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin sen tulette nÃ¤kemÃ¤Ã¤n, jokainen imettÃ¤vÃ¤ vaimo hÃ¤mÃ¤Ã¤ntyy unohtaen imettÃ¤mÃ¤nsÃ¤ lapsen ja jokainen raskaana oleva nainen synnyttÃ¤Ã¤ sikiÃ¶nsÃ¤ kesken. Olet nÃ¤kevÃ¤ ihmiset ikÃ¤Ã¤nkuin pÃ¤ihtyneinÃ¤, mutta he eivÃ¤t ole humalassa, vaan Jumalan rangaistus tulee ankarana.

3. Ihmisten joukossa on sellaisia, jotka kiistelevÃ¤t Jumalasta, vaikka ovat tietoa vailla ja seuraavat jokaista karkoitettua pahaahenkeÃ¤;

4. jollaisesta on kirjoitettu, ettÃ¤ ken liittyy hÃ¤neen, sen hÃ¤n vie harhaan ja johtaa kohti palavan tulen tuskaa.

5. Oi ihmiset, jos epÃ¤ilette kuolleistaherÃ¤Ã¤mistÃ¤, niin olemmehan totisesti luonut teidÃ¤t tomusta, sitten elon siemenestÃ¤, sitten hyytyneestÃ¤ verestÃ¤, sitten lihamÃ¶hkÃ¤leestÃ¤, sopusuhtaisesta muodoltaan sekÃ¤ myÃ¶s epÃ¤suhtaisesta, jotta kaikkivaltamme teille selviÃ¤isi. MinkÃ¤ haluamme, sen kehitÃ¤mme kohtuihin mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi. Sitten saatamme teidÃ¤t lapsina esille ja kasvatamme teitÃ¤, jotta saavuttaisitte kypsyysiÃ¤n. TeidÃ¤n joukossanne on joku, joka kuolee aikanaan, mutta joku myÃ¶skin, joka saavuttaa elÃ¤mÃ¤n raihnaisen kauden, jolloin hÃ¤n ei enÃ¤Ã¤ tiedÃ¤ mitÃ¤Ã¤n, vaikka aikaisemmin on tiennyt. Ja katso, maa saattaa olla paahtunut hedelmÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi, mutta kun lÃ¤hetÃ¤mme sille sateen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, se herÃ¤Ã¤ ja paisuu ja kasvaa kaikenlaisia ihania yrttejÃ¤.

6. NÃ¤in tapahtuu, koska Jumala on Totuus ja koska HÃ¤n saa kaiken kuolleen eloon ja koska HÃ¤nellÃ¤ on mahti kaiken yli,

7. ja koska tuomion hetki on epÃ¤ilemÃ¤ttÃ¤ tuleva, sillÃ¤ Jumala on herÃ¤ttÃ¤vÃ¤ ne, jotka on kÃ¤tketty hautoihin.

8. Ihmisten keskuudessa on joku, joka kiistelee Jumalasta, vaikka on vailla tietoa ja johdatusta ja valaisevaa kirjaa.

9. HÃ¤n kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ halveksien selkÃ¤nsÃ¤ johtaakseen toisia harhaan Jumalan tieltÃ¤. HÃ¤ntÃ¤ kohtaa hÃ¤peÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ annamme hÃ¤nen maistaa palamisen tuskaa.

10. Â»TÃ¤mÃ¤ on sinun saatava siitÃ¤, mitÃ¤ omat kÃ¤tesi ovat edellÃ¤kÃ¤ypinÃ¤ tekoinasi lÃ¤hettÃ¤neet ja koska Jumala ei tee palvelijoineen vÃ¤hintÃ¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.Â»

11. Ihmisten joukossa on myÃ¶s joku, joka palvelee Jumalaa kuin kahden vaiheilla. Jos hÃ¤nen kÃ¤y hyvin, hÃ¤n on tyytyvÃ¤inen, mutta jos hÃ¤ntÃ¤ kohtaa koettelemus, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy pois ja menettÃ¤Ã¤ sekÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maailman ettÃ¤ tulevan elÃ¤mÃ¤n. NÃ¤in joudutaan selvÃ¤sti turmioon.

12. Jumalan ohella hÃ¤n rukoilee sellaista, mikÃ¤ ei tuota hÃ¤nelle vahinkoa enempÃ¤Ã¤ kuin hyÃ¶tyÃ¤kÃ¤Ã¤n. NÃ¤in joudutaan suureen harhaan.

13. HÃ¤n rukoilee sellaista, joka hÃ¤ntÃ¤ pikemmin vahingoittaa kuin auttaa. Todellakin, kehno on suojelija ja kehno on myÃ¶s hÃ¤nen seuraajansa.

14. Totisesti, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, heidÃ¤t Jumala pÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤ puutarhoihin, joiden kautta purot virtaavat. Jumala tekee todella mitÃ¤ haluaa.

15. Ken ikinÃ¤ luulee, ettei Jumala auta hÃ¤ntÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ maailmassa eikÃ¤ tulevassa, hÃ¤n kiinnittÃ¤kÃ¶Ã¶n kÃ¶yden riippumaan ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ripustaakseen siihen itsensÃ¤. Leikatkoon sitten kÃ¶yden poikki ja todetkoon, poistiko hÃ¤nen temppunsa sen, mikÃ¤ hÃ¤ntÃ¤ vihastutti.

16. NÃ¤in Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt ilmoituksemme selvin vertauskuvin; kyllÃ¤ Jumala ohjaa sitÃ¤, ketÃ¤ haluaa.

17. Totisesti, on olemassa sellaisia, jotka uskovat, ja on juutalaisia ja saabalaisia, kristittyjÃ¤ ja magian harjoittajia sekÃ¤ myÃ¶s monijumalaisia. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Jumala tekee erotuksen heidÃ¤n kaikkien vÃ¤lillÃ¤Ã¤n. Totisesti, Jumala on kaiken todistaja.

18. EtkÃ¶ ole havainnut. ettÃ¤ Jumalan edessÃ¤ alistuu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja mikÃ¤ on maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, samaten aurinko ja kuu ja tÃ¤hdet, samoin vuoret ja puut ja elÃ¤imet ja suuri joukko ihmisiÃ¤. Mutta monia kohtaan on paikallaan rangaistus. Ja kenet Jumala alentaa, sitÃ¤ ei kukaan enÃ¤Ã¤ saata kunniaan. Totisesti, Jumala tekee mitÃ¤ hyvÃ¤ksi nÃ¤kee.

19. On kaksi ryhmÃ¤Ã¤, jotka kiistelevÃ¤t Herrastaan. Siksi onkin uskottomille leikattu tuliset vaatteet, ja heidÃ¤n pÃ¤Ã¤nsÃ¤ ylitse vuodatetaan kiehuvaa vettÃ¤.

20. Se liuottaa heidÃ¤n sisuksensa sekÃ¤ myÃ¶s heidÃ¤n ihonsa.

21. Ja heitÃ¤ piestÃ¤Ã¤n rautasauvoin.

22. Joka kerran, kun he tuskissaan haluavat pÃ¤Ã¤stÃ¤ sieltÃ¤ pois, heidÃ¤t tyÃ¶nnetÃ¤Ã¤n sinne takaisin, ja heille sanotaan: Â»Maistakaa palamisen tuskaa.Â»

23. Totisesti, jotka uskovat ja harjoittavat hyviÃ¤ tekoja, heidÃ¤n Jumala antaa astua puutarhoihin, joiden kautta virrat juoksevat. He saavat kantaa kultaisia rannerenkaita ja helmiÃ¤, ja heidÃ¤n vaatteensa ovat silkkiÃ¤.

24. HeitÃ¤ opastetaan jalosti puhumaan ja heidÃ¤t johdatetaan ainoan ylistetyn tielle.

25. On tosin sellaisiakin, jotka ovat uskottomia ja eksyttÃ¤vÃ¤t toisia Jumalan tieltÃ¤ ja pyhitetystÃ¤ moskeijasta, johon pÃ¤Ã¤syn olemme tehnyt yhtÃ¤ helpoksi paikkakunnan asukkaille kuin erÃ¤maista tuleville. Mutta kuka ikinÃ¤ ryhtyy harjoittamaan petosta ja vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, hÃ¤nen Me annamme maistaa tuskallista rangaistusta.

26. Palauta mieleesi, miten Me osoitimme Aabrahamille temppelin seudun asuinpaikaksi ja lausuimme: Â»Ã„lÃ¤ aseta ketÃ¤Ã¤n muuta Minun vertaisekseni ja pidÃ¤ Huoneeni puhtaana niitÃ¤ varten, jotka kiertÃ¤vÃ¤t sen ympÃ¤ri, jotka seisoen rukoilevat, jotka kumartuvat ja jotka maahan vaipuvat.Â»

27. Julista myÃ¶skin ihmisille pyhiinvaellusta, ettÃ¤ he tulevat luoksesi jalkaisin ja jÃ¤ntevien kameelien selÃ¤ssÃ¤, jotka kestÃ¤vÃ¤t vaikeimpiakin taipaleita,

28. jotta he voisivat itse nÃ¤hdÃ¤ nÃ¤mÃ¤ paikat ja niiden hyÃ¶dyn heille itselleen, ja jotta he voisivat kiittÃ¤Ã¤ Jumalaa sÃ¤Ã¤dettyinÃ¤ pÃ¤ivinÃ¤ kaikesta siitÃ¤ nelijalkaisesta karjasta, jonka HÃ¤n on heille suonut, ja sitten syÃ¶dÃ¤ itse ja ravita puutteenalaisia ja tarvitsevia.Â»

29. Sitten he puhdistautukoot kaikesta epÃ¤siisteydestÃ¤ ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¶Ã¶t lupauksensa sekÃ¤ kulkekoot vanhan temppelin ympÃ¤ri.

30. NÃ¤in olkoon. Ja ken pitÃ¤Ã¤ kunniassa Jumalan pyhÃ¤t mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset, hÃ¤nelle se on parhaaksi Herransa edessÃ¤. Ravinnoksenne saatte kÃ¤yttÃ¤Ã¤ kaikkia nelijalkaisia elÃ¤imiÃ¤, paitsi niitÃ¤, jotka teille erikseen on mainittu. VÃ¤lttÃ¤kÃ¤Ã¤ siksi epÃ¤jumalien saastaisuutta ja valheellisia puheita.

31. Olkaa vilpittÃ¶miÃ¤ Jumalan edessÃ¤ asettamatta mitÃ¤Ã¤n HÃ¤nen vertaisekseen. Ken muitakin jumaloi, hÃ¤n on kuin olisi taivaasta pudonnut ja petolinnut olisivat raastaneet hÃ¤net mukaansa taikka tuuli heittÃ¤nyt hÃ¤net kaukaiseen paikkaan.

32. NÃ¤in tulee olemaan. Jos joku kunnioittaa Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤yksiÃ¤, tÃ¤mÃ¤ johtuu varmasti hÃ¤nen sydÃ¤mensÃ¤ hurskaudesta.

33. Saatte kÃ¤yttÃ¤Ã¤ hyvÃ¤ksenne karjaa mÃ¤Ã¤rÃ¤ajan, sitten se viedÃ¤Ã¤n uhrattavaksi vanhaan temppeliin.

34. Jokaisen uskonnon tunnustajille Me olemme sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt uhritoimitukset, jotta he kiitollisina muistaisivat Jumalan nimeÃ¤ kaiken sen nelijalkaisen karjan vuoksi, jonka olemme heille suonut. TeidÃ¤n Jumalanne on ainoa Jumala, totelkaa siis HÃ¤ntÃ¤, ja julista ilosanomaa nÃ¶yrille;

35. niille, joiden sydÃ¤met vÃ¤rÃ¤jÃ¤vÃ¤t Jumalaa mainittaessa; niille, jotka pysyvÃ¤t lujina, mikÃ¤ tahansa heitÃ¤ kohtaakin; ja niille, jotka suorittavat rukouksensa ja antavat almuja siitÃ¤, mitÃ¤ olemme heille suonut.

36. Paljon hyÃ¶tyÃ¤ teillÃ¤ on uhrikameeleista, jotka olemme teille mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt merkiksi Jumalan uskonnosta. Siksi lausukaa Jumalan nimeÃ¤ niiden ylitse, kun ne seisovat riveissÃ¤. Kun ne ovat vaipuneet kyljelleen, uhratkaa ne ja syÃ¶kÃ¤Ã¤ niitÃ¤ ja ravitkaa sitÃ¤ kÃ¶yhÃ¤Ã¤, joka ei almua ano, ja myÃ¶skin kerjÃ¤lÃ¤isiÃ¤. NÃ¤in Me olemme alistanut ne valtaanne, jotta osaisitte olla kiitollisia.

37. Niiden liha ja veri ei kohoa Jumalan tykÃ¶, mutta sydÃ¤mienne hurskaus riittÃ¤Ã¤ HÃ¤nelle. NÃ¤in Me olemme alistanut ne valtaanne, jotta ylistÃ¤isitte Jumalaa, koska HÃ¤n on antanut teille johdatuksensa. Julistakaa ilosanomaa niille, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

38. Jumala on totisesti karkoittava uskovaisten viholliset. Totisesti, Jumala ei rakasta valapattoa, kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ ihmistÃ¤.

39. Niille on annettu lupa taistella, joita vastaan on aloitettu sota, sillÃ¤ heille on tehty vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, ja Jumala kyllÃ¤ kykenee heitÃ¤auttamaan;

40. heitÃ¤, jotka syyttÃ¤ on karkoitettu kotoaan, koska ovat vain lausuneet: Â»Jumala on meidÃ¤n Herramme.Â» Ellei Jumala olisi pitÃ¤nyt kurissa erÃ¤itÃ¤ ihmisiÃ¤ toisten avulla, niin raunioiksi olisi tuhottu luostarit, kirkot ja synagogat sekÃ¤ moskeijat, joissa Jumalan nimeÃ¤ usein lausutaan. Totisesti, Jumala auttaa sellaista, joka auttaa HÃ¤nen asiaansa. Totisesti, Jumala on vÃ¤kevÃ¤, mahtava.

41. He ovat sellaisia, jotka, jos annamme heille valtaa maassa, suorittavat kyllÃ¤ rukouksia, antavat sÃ¤Ã¤detyt almut ja kÃ¤skevÃ¤t ihmisiÃ¤ hyviin tekoihin sekÃ¤ kieltÃ¤vÃ¤t heitÃ¤ pahasta. Mutta Jumalalle kuuluu kaikkien asioiden pÃ¤Ã¤tÃ¶svalta.

42. Mutta jos he torjuvat sinut valhettelijana, niin samoin tekivÃ¤t edeltÃ¤jiÃ¤si kohtaan jo aikaisemmin Nooan, Aadin ja Tamuudin kansat,

43. sekÃ¤ Aabrahamin ja Lootin kansat yhtÃ¤ hyvin kuin Midianin miehet.

44. Moosestakin pidettiin valhettelijana. Mutta MinÃ¤ annoin uskottomille mÃ¤Ã¤rÃ¤ajan, jonka jÃ¤lkeen yllÃ¤tin heidÃ¤t, ja miten ankara olikaan rangaistukseni.

45. Kuinka moni kaupunki sai MeiltÃ¤ tuhonsa jumalattomuutensa takia, niin ettÃ¤ sen katot ovat sortuneet ja kaivot hylÃ¤tyt ja linnat autioina.

46. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maata, jotta heillÃ¤ olisi sydÃ¤n ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤ tai korvat kuulla? SillÃ¤ totisesti, eivÃ¤t heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ ole soaistut, vaan sydÃ¤n heidÃ¤n rinnassaan.

47. He pyytÃ¤vÃ¤t sinua jouduttamaan tuomiota, mutta Jumala ei riko lupaustaan; onhan Herrallesi yksi pÃ¤ivÃ¤ kuin tuhat vuotta, joilla te aikaa laskette.

48. Kuinka monelle kaupungille annoinkaan armonaikaa, koska se oli vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen. Mutta sitten yllÃ¤tin sen; niin, Minun luokseni kaikki palaa.

49. Sano: Â»Oi ihmiset! Tulen pelkkÃ¤nÃ¤ varoittajananne.

50. NiitÃ¤ varten, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, on anteeksiannon ihana palkinto.

51. Mutta jotka yrittÃ¤vÃ¤t vastustaa MeidÃ¤n imoitustamme, saavat paikkansa helvetin tulessa.

52. Ennen sinua, oi Muhammed, emme ole lÃ¤hettÃ¤nyt ainoatakaan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤ tai profeettaa, joiden tarkoitusperiÃ¤ ei saatana olisi sotkenut. Mutta Jumala tekee tyhjÃ¤ksi saatanan sekaantumiset. Jumala vahvistaa tunnusmerkkinsÃ¤, sillÃ¤ Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

53. Jumala muuttaa saatanan juonet koetukseksi niille, joiden sydÃ¤met ovat turmeltuneita ja kovia. Totisesti, vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t menevÃ¤t pitkÃ¤lle vastahakoisuudessaan.

54. Jumala tarkoittaa myÃ¶s, ettÃ¤ ne, joille on annettu tietoa, kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t, ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ on Herralta tuleva totuus, jotta he uskoisivat siihen ja heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ nÃ¶yrtyisivÃ¤t HÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n. Totisesti, Jumala ohjaa uskovaiset oikealle tielle.

55. Mutta epÃ¤uskoiset eivÃ¤t lakkaa epÃ¤ilemÃ¤stÃ¤, kunnes heidÃ¤t yht'Ã¤kkiÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤hetki tai HeitÃ¤ kohtaa tuhopÃ¤ivÃ¤n tuomio.

56. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kuninkuus kuuluu Jumalalle. HÃ¤n on antava heille kullekin tuomionsa. Silloin ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, pÃ¤Ã¤sevÃ¤t autuuden puutarhoihin.

57. Mutta jotka ovat uskottomia ja hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t tunnusmerkkimme, kuuluvat niihin, joita odottaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

58. Mutta niille, jotka jÃ¤ttivÃ¤t kotinsa ja lÃ¤htivÃ¤t Jumalan tielle ja sitten surmattiin tai muutoin kuolivat, heille Jumala suo ihanan palkinnon. Totisesti, Jumala on paras huolehtija.

59. HÃ¤n antaa heidÃ¤n astua paikkaan, joka on heitÃ¤ miellyttÃ¤vÃ¤. Totisesti, Jumala on tietÃ¤vÃ¤, hyvÃ¤nsuopa.

60. NÃ¤in on asia. Jos joku kostaa hÃ¤nelle aiheutetun kÃ¤rsimyksen samalla mitalla ja hÃ¤ntÃ¤ sorretaan, niin varmasti Jumala on hÃ¤ntÃ¤ auttava. Totisesti, Jumala on armollinen, anteeksiantavainen.

61. SillÃ¤ Jumala antaa yÃ¶n sulautua pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja pÃ¤ivÃ¤n vaipua yÃ¶hÃ¶n. Jumala on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

62. SillÃ¤ Jumala on Totuus, ja se on valhetta, mitÃ¤ he rukoilevat HÃ¤nen ohellaan, sillÃ¤ Jumala on kaikista korkein, kaikista suurin.

63. EtkÃ¶ huomaa, ettÃ¤ Jumala lÃ¤hettÃ¤Ã¤ taivaasta sateen maan pÃ¤Ã¤lle, niin ettÃ¤ maa rupeaa viheriÃ¶imÃ¤Ã¤n? Totisesti, Jumala on ylevÃ¤, kaikkivoipa.

64. HÃ¤nelle kuuluu kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Totisesti, Jumala on rikas, ylistetty.

65. EtkÃ¶ ole ajatellut, ettÃ¤ teidÃ¤n hyvÃ¤ksenne Jumala on alistanut lakejansa noudattamaan kaiken, mitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on, ja ettÃ¤ HÃ¤nen kÃ¤skyjensÃ¤ mukaan laivat kulkevat merellÃ¤? Ja ettÃ¤ HÃ¤n vain kÃ¤skyllÃ¤Ã¤n pidÃ¤ttÃ¤Ã¤ taivasta luhistumasta maahan? Totisesti, Jumala on ihmissukua kohtaan myÃ¶tÃ¤mielisin ja armollisin.

66. Juuri HÃ¤n on suonut sinulle elÃ¤mÃ¤n ja antaa sitten sinun kuolla herÃ¤ttÃ¤Ã¤kseen sinut uuteen eloon. Mutta ihminen on totisesti kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

67. Jokaiselle kansalle Me olemme sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt hartausharjoituksia, joita he noudattavat. Ã„lkÃ¶Ã¶t he siksi kiistelkÃ¶ kanssasi tÃ¤stÃ¤ asiasta. Huuda heitÃ¤ Herrasi luokse, totisesti sinÃ¤ kuljet oikeata tietÃ¤.

68. Jos he kiistelevÃ¤t kanssasi, sano silloin: Â»Jumala tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ te teette.Â»

69. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on Jumala ratkaiseva kiistanne.

70. EtkÃ¶ tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala tuntee kaiken, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on Kirjassa. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on helppoa Jumalalle.

71. Ja he palvelevat Jumalan ohella sellaista, jolle emme ole antanut mitÃ¤Ã¤n valtaa ja josta heillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa. VÃ¤Ã¤rÃ¤mielisillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa.

72. Kun MeidÃ¤n selvÃ¤t ilmoituksemme on heille esitetty, voit havaita uskottomien kasvoista vastustusta. He haluaisivat syÃ¶ksyÃ¤ niiden kimppuun, jotka kertovat heille merkeistÃ¤mme. Sano: Â»Kerronko teille jotakin, mikÃ¤ on vielÃ¤kin pahempaa? Se on tuli. Sen on Jumala luvannut niille, jotka ovat uskottomia. MikÃ¤ viheliÃ¤inen olinpaikka!Â»

73. Oi ihmiset. Kuunnelkaa vertausta, joka esitetÃ¤Ã¤n: Totisesti, ne, joita te rukoilette Jumalan ohella, eivÃ¤t voi luoda edes kÃ¤rpÃ¤stÃ¤, vaikkapa yhdessÃ¤ sitÃ¤ yrittÃ¤isivÃ¤t. Ja jos kÃ¤rpÃ¤nen heiltÃ¤ jotain veisi mukanaan, he eivÃ¤t voisi saada sitÃ¤ siltÃ¤ takaisin; yhtÃ¤ heikko on moinen avunantaja kuin avunanojakin.

74. He eivÃ¤t arvioi Jumalaa niin suureksi, kuin HÃ¤net arvioida tulee. Totisesti, Jumala on valtava, mahtava.

75. Jumala valitsee lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ sekÃ¤ enkelien ettÃ¤ ihmisten keskuudesta. Totisesti, Jumala on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

76. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heillÃ¤ on edessÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ takanaan. Ja Jumalan luokse on kaikkien palattava.

77. Te, jotka uskotte, kumartakaa, vaipukaa maahan asti, palvelkaa Herraanne ja tehkÃ¤Ã¤ hyvÃ¤Ã¤, jotta teillÃ¤ olisi menestystÃ¤.

78. Kamppailkaa Jumalan tiellÃ¤ ponnistellen, niinkuin HÃ¤nen arvonsa velvoittaa. HÃ¤n on teidÃ¤t valinnut eikÃ¤ ole uskontoonne asettanut teille mitÃ¤Ã¤n ylipÃ¤Ã¤semÃ¤tÃ¶ntÃ¤, vaan antanut teille isÃ¤nne Aabrahamin uskon. HÃ¤n on kutsunut teitÃ¤

muslimeiksi jo aikaisemmin ja myÃ¶skin tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa, jotta Sanan julistaja nyt olisi todistajanne ja te todistaisitte ihmissuvusta. Siksi suorittakaa rukouksenne ja antakaa sÃ¤Ã¤detyt almut ja pysykÃ¤Ã¤ lujasti Jumalassa. HÃ¤n on teidÃ¤n suojelijanne. MikÃ¤ oivallinen suojelija ja mikÃ¤ oivallinen auttaja!

QURAN (FINNISH)

23 - AL MUÅ½MINUUN (Uskovaisten suura)

1. Totisesti, uskovaiset menestyvÃ¤t,

2. ne, jotka nÃ¶yrtyvÃ¤t rukoillessaan,

3. ja jotka karttavat turhanpÃ¤ivÃ¤istÃ¤ puhetta,

4. ja jotka antavat sovituksen almut

5. ja jotka hillitsevÃ¤t himojensa jÃ¤senet,

6. paitsi vaimojensa ja orjattariensa parissa, jolloin heitÃ¤ ei soimata.

7. Mutta ne, jotka menevÃ¤t tÃ¤tÃ¤ pitemmÃ¤lle, he ovat synnintekijÃ¶itÃ¤.

8. Uskovaisia ovat myÃ¶s ne, jotka vartioivat uskottua omaisuutta ja pitÃ¤vÃ¤t sopimuksensa;

9. ja ne, jotka pitÃ¤vÃ¤t vaarin rukouksistaan.

10. NÃ¤mÃ¤ kuuluvat perillisiin.

11. Paratiisin he saavat periÃ¤, ja siellÃ¤ he tulevat asumaan.

12. Totisesti muovailimme ihmisen puhtaasta savesta.

13. Sitten sijoitimme elon siemenen varmaan suojaan.

14. SenjÃ¤lkeen kehitimme siemenestÃ¤ verenalun, ja hyytyneestÃ¤ verestÃ¤ kehitimme lihanrungon; lihanrungossa rakensimme luut ja luut ympÃ¤rÃ¶imme lihalla. TÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen saatoimme hÃ¤net uuteen hahmoon. Siunattu olkoon siis Jumala, luojista paras.

15. TÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen teidÃ¤n on totisesti kuoltava;

16. mutta ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ teidÃ¤t jÃ¤lleen herÃ¤tetÃ¤Ã¤n eloon.

17. Totisesti, ylÃ¤puolellenne olemme rakentanut seitsemÃ¤n taivaan rataa; emme konsanaan jÃ¤tÃ¤ huolenpitoa luomisesta.

18. PilvistÃ¤ lÃ¤hetÃ¤mme sadetta maan pÃ¤Ã¤lle mÃ¤Ã¤rÃ¤n mukaan ja annamme sen jÃ¤Ã¤dÃ¤ maahan, ja totisesti kykenemme myÃ¶s sen ottamaan pois.

19. Veden avulla Me sitten kasvatamme teille puutarhoja palmupuineen ja viinikÃ¶ynnÃ¶ksineen. NiistÃ¤ saatte runsaasti hedelmiÃ¤, ja te syÃ¶tte niitÃ¤.

20. Me kasvatamme myÃ¶s puun, joka kohoaa Siinain vuorella, ja se tuottaa teille Ã¶ljyÃ¤ ja mehua nautittavaksenne.

21. MyÃ¶s nelijalkaisissa teille on opetus. Annamme teille juomaa niiden sisuksista; onpa karjasta teille suurta hyÃ¶tyÃ¤ myÃ¶s siten, ettÃ¤ voitte sitÃ¤ syÃ¶dÃ¤.

22. Se kantaa teitÃ¤ myÃ¶s samoin kuin laivatkin.

23. Ja tapahtui, ettÃ¤ Me lÃ¤hetimme Nooan kansansa luokse, ja hÃ¤n lausui: Â»Oi kansani, palvelkaa Jumalaa; teillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. EttekÃ¶ siis karttaisi pahaa?

24. Silloin hÃ¤nen kansansa uskottomien pÃ¤Ã¤miehet sanoivat: Â»HÃ¤n on vain kuolevainen kuten tekin ja yrittÃ¤Ã¤ kohottaa

itsensÃ¤ teidÃ¤n ylÃ¤puolellenne. Jos Jumala olisi tahtonut, HÃ¤n olisi tosiaankin voinut lÃ¤hettÃ¤Ã¤ alas enkelinsÃ¤. Emme ole tÃ¤llaisesta kuulleet esi-isiltÃ¤mme.

25. HÃ¤n on vain hullu mies, siksi sietÃ¤kÃ¤Ã¤mme hÃ¤ntÃ¤ aikansa.Â»

26. Nooa lausui: Â»Herra, auta minua, koska he leimaavat minut valehtelijaksi.Â»

27. Silloin Me annoimme hÃ¤nelle ilmoituksemme nÃ¤in sanoen: Â»Rakenna itsellesi arkki silmiemme edessÃ¤ ja kÃ¤skyjemme mukaan. Kun sitten sanamme kÃ¤y toteen ja tuliset vedet tulvivat, niin vie siihen pari kaikkia elÃ¤imiÃ¤ sekÃ¤ oma perheesi, paitsi niitÃ¤, joista sana on jo edeltÃ¤ kÃ¤ynyt. Ã„lÃ¤ puhu minulle niistÃ¤, jotka ovat jumalattomia. Totisesti, heidÃ¤t hukutetaan.

28. Kun sinÃ¤ ja mukanasi olevat olette turvallisesti asettuneet arkkiin, lausu silloin: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on pelastanut meidÃ¤t jumalattomien ihmisten seasta.Â»

29. Ja sano edelleen: Â»Herrani, suo minulle siunattu ulospÃ¤Ã¤sy, sillÃ¤ SinÃ¤ olet paras turvasatama.Â»

30. Totisesti nÃ¤mÃ¤ ovat tunnusmerkkejÃ¤; totisesti Me koettelemme ihmisiÃ¤.

31. HeidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ me loimme uuden sukupolven.

32. Sitten lÃ¤hetimme heidÃ¤n luokseen sananjulistajan heidÃ¤n keskuudestaan, ja hÃ¤n lausui: Â»Palvelkaa Jumalaa, teillÃ¤ ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. EttekÃ¶ siis HÃ¤ntÃ¤ kunnioittaisi?Â»

33. Mutta pÃ¤Ã¤miehet hÃ¤nen kansansa keskuudessa, jotka olivat epÃ¤uskoisia ja kielsivÃ¤t tulevan elÃ¤mÃ¤n ja joille olimme antanut hyvinvointia tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, lausuivat: Â»HÃ¤n on vain kuolevainen kuten tekin, hÃ¤n syÃ¶ mitÃ¤ tekin syÃ¶tte ja juo mitÃ¤ te juotte.

34. Jos tottelette kaltaistanne ihmistÃ¤, menette totisesti turmioon.

35. Lupaako hÃ¤n teille, ettÃ¤ kun olette kuolleet; ja muuttuneet tomuksi ja luiksi, niin teidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n jÃ¤lleen eloon?

36. Se on mahdotonta, aivan mahdotonta, mitÃ¤ teille on luvattu.

37. On olemassa ainoastaan tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤, me kuolemme ja me elÃ¤mme, eikÃ¤ meitÃ¤ herÃ¤tetÃ¤ kuolleista.

38. HÃ¤n on vain ihminen, joka on sepittÃ¤nyt valhetta Jumalaa vastaan, emmekÃ¤ ota hÃ¤ntÃ¤ uskoaksemme.Â»

39. HÃ¤n sanoi: Â»Herrani, auta minua, koska he leimaavat minut valhettelijaksi.Â»

40. Jumala vastasi: Â»Tuokion kuluttua he totisesti katuvat.Â»

41. Niin rangaistus yllÃ¤tti heidÃ¤t totuuden voimalla, ja Me huuhdoimme heidÃ¤t kuin roskajÃ¤tteet. Siten hÃ¤ipykÃ¶Ã¶t jumalattomat ihmiset.

42. Sitten Me nostimme heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ uuden sukupolven.

43. YksikÃ¤Ã¤n kansa ei voi jouduttaa aikansa tuloa eikÃ¤ sitÃ¤ siirtÃ¤Ã¤.

44. Sitten lÃ¤hetimme sananjulistajia toisen toisensa jÃ¤lkeen, mutta kun kansa sai lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n luokseen, se kielsi hÃ¤net, jolloin Me annoimme kansan seurata toistaan ja teimme ne pelkiksi taruiksi. Siten hÃ¤ipykÃ¶Ã¶t pois uskottomat kansat.

45. SenjÃ¤lkeen lÃ¤hetimme Mooseksen ja hÃ¤nen veljensÃ¤ Aaronin mukanaan merkkimme ja selvÃ¤t valtuudet

46. faraon ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤miestensÃ¤ luokse, mutta nÃ¤mÃ¤ paisuivat ylpeydestÃ¤Ã¤n ja olivat julkeita ihmisiÃ¤.

47. NÃ¤in he sanoivat: Â»Uskoisimmeko kahta meidÃ¤n kaltaistamme ihmistÃ¤, joiden kansalaiset ovat meidÃ¤n orjiamme?Â»

48. NÃ¤in he kielsivÃ¤t lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t ja joutuivat niiden joukkoon, jotka kadotettiin.

49. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, jotta he saisivat johdatuksen.

50. Me asetimme myÃ¶s Marian pojan ja hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ tunnusmerkiksi ja annoimme heille suojaa erÃ¤Ã¤llÃ¤ ylÃ¤ngÃ¶llÃ¤, jossa oli sopiva lepopaikka ja kirkas lÃ¤hde.

51. Te, jotka olette lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤, syÃ¶kÃ¤Ã¤ puhdasta ravintoa ja suorittakaa hyviÃ¤ tekoja. MinÃ¤ tiedÃ¤n tarkoin, mitÃ¤ te teette.

52. TeidÃ¤n seurakuntanne on ainoa uskovaisten seurakunta, ja minÃ¤ olen teidÃ¤n Herranne, siksi palvelkaa Minua,

53. Mutta he ovat hajaantuneet uskonnossaan lahkoiksi, ja jokainen ylvÃ¤stelee omastaan.

54. Anna siis heidÃ¤n joksikin aikaa sokaistua harhaansa.

55. Luulevatko he, ettÃ¤ antaessamme heille rikkautta ja lapsia

56. joudutamme heille myÃ¶s hyveitÃ¤. Ei, tÃ¤tÃ¤ he eivÃ¤t kÃ¤sitÃ¤.

57. Totisesti, ne, jotka Herransa pelosta ovat vaarinottavaisia,

58. jotka uskovat Herransa ilmoituksiin,

59. jotka eivÃ¤t palvele ketÃ¤Ã¤n Jumalan vertaisena

60. ja jotka antavat antinsa vÃ¤rÃ¤jÃ¤vin sydÃ¤min, tietÃ¤en palaavansa Herransa luokse,

61. kaikki nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka kilpailevat hyveissÃ¤ ja ensimmÃ¤isinÃ¤ ne saavuttavat.

62. Emme pane yhdellekÃ¤Ã¤n sielulle kuormaa, jota se ei kykenisi kantamaan, ja MeillÃ¤ on myÃ¶skin Kirja, joka puhuu totuutta, joten heille ei tehdÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

63. HeidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat vaipuneet tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myyteen tÃ¤stÃ¤ Kirjasta, ja sitÃ¤paitsi he suorittavat muitakin tekoja.

64. Kunnes Me langetamme tuomiomme yltÃ¤kyllÃ¤isesti elÃ¤ville heidÃ¤n keskuudessaan, ja katso, silloin he alkavat huutaa.

65. Ã„lkÃ¤Ã¤ huutako apua tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤; totisesti ette ole saavat sitÃ¤ MeitÃ¤ vastaan.

66. Totisesti, Minun ilmoitukseni julistettiin teille, mutta te kÃ¤Ã¤nnyitte selin.

67. YlvÃ¤stellen te vetÃ¤ydytte etÃ¤Ã¤lle.

68. EivÃ¤tkÃ¶ he siis ole harkinneet, mitÃ¤ ovat sanoneet? Vai onko heille sattunut sellaista, mitÃ¤ ei heidÃ¤n esi-isillensÃ¤kÃ¤Ã¤n ole sattunut?

69. Tai eivÃ¤tkÃ¶ he tunne sananjulistajaansa ja siksi hÃ¤net kieltÃ¤vÃ¤t?

70. Tai sanovatko, ettÃ¤ hÃ¤net on vallannut hulluus? Ei, hÃ¤n on tuonut heille totuuden, mutta useimmat heistÃ¤ ovat totuutta vastaan.

71. Jos totuus olisi mukautunut heidÃ¤n himoihinsa, niin varmasti taivaat ja maa ja kaikki, mitÃ¤ niissÃ¤ on, olisivat sortuneet raunioiksi. Ei, olemme tuonut heille varoittajan, mutta he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t hÃ¤nelle selkÃ¤nsÃ¤.

72. Vai onko niin, ettÃ¤ sinÃ¤, oi Muhammed, olet pyytÃ¤nyt heiltÃ¤ palkkiota? Mutta onhan Herrasi palkinto paras, sillÃ¤ HÃ¤n on paras huoltaja.

73. Totisesti, sinÃ¤ kutsut heitÃ¤ oikealle tielle.

74. Mutta totisesti, ne, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, eksyvÃ¤t tieltÃ¤.

75. Ja vaikkapa Me osoittaisimme heille armoa ja poistaisimme heitÃ¤ ahdistavan vaivan, niin totisesti, he pysyisivÃ¤t kurittomuudessaan ja sokeasti jatkaisivat vaellustaan.

76. Olemme jo yllÃ¤ttÃ¤nyt heidÃ¤t rangaistuksella, mutta he eivÃ¤t nÃ¶yryyttÃ¤neet sydÃ¤miÃ¤nsÃ¤ Herransa edessÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n katuneet.

77. Mutta kun avaamme heille oven suureen tuskaan, niin katso, silloin he joutuvat epÃ¤toivoon.

78. Jumalahan on antanut teille kuulon ja nÃ¤Ã¶n ja sydÃ¤men. Mutta niukkoja ovat teidÃ¤n kiitoksenne.

79. HÃ¤n on levittÃ¤nyt teidÃ¤t yli maan, ja HÃ¤nen luokseen teidÃ¤t jÃ¤lleen kootaan.

80. HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman, ja HÃ¤nestÃ¤ riippuu yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vuorottelu. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

81. PÃ¤invastoin, he puhuvat aivan kuten heidÃ¤n edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤kin.

82. He sanovat: Â»Kuinka, kun olemme kuolleet ja muuttuneet tomuksi ja luiksi, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t silloin taas eloon?

83. Totisesti, meille on jo aikaisemmin luvattu samaa, kuten muinaisille esi-isillemmekin; nÃ¤mÃ¤ ovat pelkkiÃ¤ muinaistaruja.Â»

84. Sano: Â»Kenelle kuuluu maa ja kaikki, mitÃ¤ siinÃ¤ on, vastatkaa, jos tiedÃ¤tte?Â»

85. He vastaavat nyt: Â»Jumalalle.Â» Â»Sano: Â»Miksi ette sitten ota vaarin?Â»

86. Sano edelleen: Â»Kuka on seitsemÃ¤n taivaan ja suurimman vallan Herra?Â»

87. He vastaavat taas: Â»Jumalalle kuuluu kaikki tÃ¤mÃ¤.Â» Sano: Â»Miksi ette sitten HÃ¤ntÃ¤ palvele?Â»

88. Sano vielÃ¤: Â»Kenen kÃ¤dessÃ¤ on kaiken valtius ja kuka antaa suojaa, vaikka hÃ¤ntÃ¤ vastaan ei ole mitÃ¤Ã¤n suojaa, sanokaa, jos tiedÃ¤tte.Â»

89. He vastaavat taas: Â»TÃ¤mÃ¤ kuuluu Jumalalle.Â» Sano: Â»Kuinka siis voitte olla noin harhautuneita?Â»

90. Olemme tuonut heille totuuden, mutta useimmat heistÃ¤ ovat totisesti valehtelijoita.

91. Jumala ei konsanaan ole hankkinut itselleen poikaa, eikÃ¤ ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. Olisihan muutoin jokainen jumala vienyt mukaansa sen, mitÃ¤ oli luonut, ja muutamat heistÃ¤ olisivat alistaneet toisia valtaansa. Kunnia olkoon Jumalalle! HÃ¤n on ylÃ¤puolella kaiken, mitÃ¤ he kuvittelevat.

92. HÃ¤n tuntee sekÃ¤ kÃ¤tketyt ettÃ¤ julkiset asiat. Senvuoksi HÃ¤n on sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he hÃ¤nen ohellaan jumaloivat.

93. Sano: Â»Herra, jos nÃ¤ytÃ¤t minulle, mikÃ¤ heitÃ¤ uhkaa,

94. niin Herra, Ã¤lÃ¤ sijoita minua vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten joukkoon.Â»

95. Totisesti, Me kykenemme nÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤n sinulle, millÃ¤ Me heitÃ¤ uhkaamme.

96. Torju paha sillÃ¤, mikÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ on. Me tunnemme parhaiten, mitÃ¤ he uskottelevat.

97. Sano myÃ¶s: Â»Herra. Sinusta etsin turvapaikkaa pahojen henkien viettelyksiÃ¤ vastaan.

98. Sinusta etsin suojaa, oi Herra, etteivÃ¤t he minua saavuttaisi.Â»

99. Aina siihen asti, kunnes kuolema jonkun heistÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ ja hÃ¤n hokee: Â»Herrani, pÃ¤Ã¤stÃ¤ minut takaisin, pÃ¤Ã¤stÃ¤ minut takaisin,

100. ehkÃ¤ voisin tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ sellaisessa, minkÃ¤ olen jÃ¤ttÃ¤nyt tekemÃ¤ttÃ¤.Â» Ei koskaan. TÃ¤mÃ¤ on vain puhetta, jota hÃ¤n hokee, mutta heidÃ¤n takanaan on erottava seinÃ¤ aina siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti, jolloin heidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista.

101. Mutta kun pasuunoihin puhalletaan, niin sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n ei ole oleva mitÃ¤Ã¤n sukulaisuussiteitÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he kysele toinen toistansa.

102. Senvuoksi ne, joiden hyveet painavat vaa'assa eniten, tulevat onnellisiksi.

103. Mutta joiden ansiot painavat vÃ¤hÃ¤n, he ovat niitÃ¤, jotka ovat kadottaneet sielunsa. HelvetissÃ¤ he saavat asua.

104. Tuli on siellÃ¤ kÃ¤rventÃ¤vÃ¤ heidÃ¤n kasvonsa ja pahasti turmeleva heidÃ¤t.

105. EikÃ¶ Minun ilmoituksiani julistettu teille? Mutta te hyljitte niitÃ¤.

106. He vastaavat: Â»Herra, meidÃ¤n onnettomuutemme kÃ¤vivÃ¤t yli voimiemme ja me olimme harhaan johdettuja ihmisiÃ¤.

107. Herra, pÃ¤Ã¤stÃ¤ meidÃ¤t pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤. Totisesti, jos taas kÃ¤Ã¤nnymme pahaan, olemme vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.Â»

108. Jumala on vastaava: Â»MenkÃ¤Ã¤ tiehenne Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ puhuko Minulle!

109. Olihan totisesti keskuudessanne ryhmÃ¤ palvelijoitani, jotka lausuivat: 'Herra, me uskomme, anna meille anteeksi ja osoita meille armoasi, sillÃ¤ SinÃ¤ olet paras armahtaja.'

110. Mutta te piditte heitÃ¤ pilkkananne, kunnes se sai teidÃ¤t unohtamaan Minun varoitukseni, ja te nauroitte heitÃ¤.

111. Totisesti MinÃ¤ tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ olen heidÃ¤t palkitseva siitÃ¤, ettÃ¤ he olivat lujia; he ovat voiton perijÃ¶itÃ¤.Â»

112. VielÃ¤ kysyy HÃ¤n: Â»Kuinka monta vuotta viivyitte maan pÃ¤Ã¤llÃ¤?Â»

113. He vastaavat: Â»Viivyimme kai pÃ¤ivÃ¤n tai osan siitÃ¤. Kysy niiltÃ¤, jotka osaavat laskea.Â»

114. HÃ¤n on sanova: Â»Olette viipyneet vain lyhyen hetken; jospa sen tietÃ¤isitte.

115. Luulitteko, ettÃ¤ olimme luonut teidÃ¤t turhan vuoksi ja ettei teidÃ¤n ollut palattava MeidÃ¤n luoksemme?Â»

116. Korkea on Jumala, totuuden kuningas; ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, ylevÃ¤n voiman Herra.

117. Ken rukoilee jotakin muuta jumalaa Herran ohella, hÃ¤nen osaksensa ei tule valoa, ja hÃ¤nen on tili tehtÃ¤vÃ¤ Jumalalle. Totisesti, uskottomilla ei ole milloinkaan menestystÃ¤.

118. Sano: Â»Herra! Anna anteeksi ja osoita armoasi, sillÃ¤ SinÃ¤ olet paras armahtajista.Â»

QURAN (FINNISH)

24 - AN-NUUR (Valon suura)

1. TÃ¤mÃ¤ on suura, jonka Me olemme ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ilmaissut vÃ¤lttÃ¤mÃ¤ttÃ¤ noudatettavaksi ja jossa on selvÃ¤t tunnusmerkkimme, jotta ottaisitte ne varteen.

2. Haureudenharjoittajille antakaa kullekin sata iskua nahkaruoskalla, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ salliko myÃ¶tÃ¤tuntonne heitÃ¤ kohtaan estÃ¤Ã¤ tÃ¤yttÃ¤mÃ¤stÃ¤ Jumalan kÃ¤skyÃ¤, mikÃ¤li uskotte Jumalaan ja tulevaan pÃ¤ivÃ¤Ã¤n. Joidenkuiden uskovaisten tulee olla todistajina heitÃ¤ rangaistaessa.

3. Ã„lkÃ¶Ã¶n haureellinen mies naiko muuta kuin haureellisen naisen taikka pakanavaimon, ja Ã¤lkÃ¶Ã¶n haureellinen nainen menkÃ¶ muulle kuin haureelliselle taikka pakanalliselle miehelle. TÃ¤llainen avio on uskovaisilta kielletty.

4. Jotka syyttÃ¤vÃ¤t aviovaimoja haureellisesta elÃ¤mÃ¤stÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ tuo neljÃ¤Ã¤ todistajaa, heille annettakoon kahdeksankymmentÃ¤ raipaniskua, Ã¤lkÃ¶Ã¶nkÃ¤ heidÃ¤n todistustaan milloinkaan vast'edes kuunneltako, sillÃ¤ he ovat jumalattomia ihmisiÃ¤.

5. Mutta jotka tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t Jumalan puoleen ja tekevÃ¤t oikein, heille Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

6. Jotka syyttÃ¤vÃ¤t omia vaimojaan, mutta eivÃ¤t voi esittÃ¤Ã¤ muita todistajia kuin itsensÃ¤, todistakoot neljÃ¤ kertaa Jumalan nimeen olevansa ehdottomasti luotettavia

7. ja viidennellÃ¤ kerralla, ettÃ¤ Jumalan kirous langetkoon heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤, jos valhettelevat.

8. Mutta vaimo voi vÃ¤ltyÃ¤ ruoskimiselta, jos hÃ¤n neljÃ¤sti Jumalan nimeen vannoo, ettÃ¤ mies puhuu valhetta,

9. ja viidennellÃ¤ kerralla, ettÃ¤ Jumalan viha hÃ¤ntÃ¤ kohdatkoon, ellei hÃ¤n puhu totta.

10. MitÃ¤ tapahtuisikaan, ellei Jumalan laupeus ja HÃ¤nen armonsa olisi teidÃ¤n apunanne ja ellei Jumala olisi anteeksiantavainen, viisas!

11. Sellaisia, jotka ovat keksineet valheellisia syytÃ¶ksiÃ¤, on kokonainen joukko teidÃ¤n keskuudessanne. Ã„lkÃ¤Ã¤ luulko, ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤ teitÃ¤ vahingoittaa. PÃ¤invastoin se on teille eduksi. Jokainen heistÃ¤ saa palkkansa tekemistÃ¤Ã¤n synneistÃ¤, ja se heistÃ¤, joka on pÃ¤Ã¤syyllinen, on raskaan kurituksen kokeva.

12. Kun tÃ¤mÃ¤n panettelun kuulitte, miksi eivÃ¤t uskovaiset miehet ja naiset uskoneet hyvÃ¤Ã¤ omasta kansastaan ja sanoneet: Â»TÃ¤mÃ¤ on selvÃ¤sti valheellinen syytÃ¶s.Â»

13. Miksi panettelijat eivÃ¤t tuoneet neljÃ¤Ã¤ todistajaa tuekseen? SillÃ¤ kun he eivÃ¤t esittÃ¤neet todistajia, he ovat Jumalan silmissÃ¤ valehtelijoita.

14. Ellei Jumalan laupeus ja HÃ¤nen armonsa olisi tukenanne tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa, niin totisesti suuri onnettomuus olisi teitÃ¤ kohdannut juorupuheen tÃ¤hden, johon sotkeuduitte,

15. koska piditte sitÃ¤ kielellÃ¤nne ja haastoitte sitÃ¤ huulillanne, vaikka teillÃ¤ ei ollut siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietoa, ja piditte sitÃ¤ pikkuasiana, vaikka se oli vakava Jumalan silmissÃ¤.

16. Ja kun sen kuulitte, miksi ette sanoneet: Â»MeidÃ¤n asiamme ei ole puhua tÃ¤stÃ¤. Jumala armahtakoon! TÃ¤mÃ¤ on kauhea parjaus.Â»

17. Jumala kehoittaa, ettette milloinkaan uudelleen lankeisi sellaiseen, jos olette uskovaisia.

18. Jumala on myÃ¶s kirkastava teille merkkinsÃ¤, sillÃ¤ Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

19. Totisesti, jotka levittÃ¤vÃ¤t hÃ¤vÃ¤istysjuttuja uskovaisista, niitÃ¤ kohtaa tuskallinen tuomio tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa, sillÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mutta te ette tiedÃ¤.

20. MitÃ¤ tapahtuisikaan, ellei Jumalan laupeus ja HÃ¤nen armonsa olisi teidÃ¤n yllÃ¤nne, ja ellei Jumala olisi rakastava, armollinen.

21. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ seuratko saatanan jÃ¤lkiÃ¤, sillÃ¤ ken niitÃ¤ seuraa, hÃ¤ntÃ¤ saatana kÃ¤skee riettauteen ja pahaan. Ja ellei Jumalan laupeus ja HÃ¤nen armonsa olisi yllÃ¤nne, niin kukaan teistÃ¤ ei milloinkaan puhdistuisi, mutta Jumala puhdistaa kenet tahtoo, sillÃ¤ Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

22. Ã„lkÃ¶Ã¶t ne joukostanne, jotka ovat suosittuja ja varakkaita, kieltÃ¤ytykÃ¶ avustuksen antamisesta sukulaisilleen ja tarvitseville sekÃ¤ niille, jotka ovat jÃ¤ttÃ¤neet kotinsa lÃ¤htiessÃ¤Ã¤n Jumalan retkelle. Olkoot he anteeksiantavia ja suvaitsevia. EttekÃ¶ itse halaja, ettÃ¤ Jumala antaisi teille anteeksi? SillÃ¤ Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

23. NiitÃ¤, jotka syyttÃ¤vÃ¤t vapaasti kÃ¤yttÃ¤ytyviÃ¤, mutta siveitÃ¤ ja uskovia naisia, kohtaa totisesti kirous tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa, ja heille langetetaan ankara rangaistus.

24. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin heidÃ¤n kielensÃ¤ ja kÃ¤tensÃ¤ ja jalkansa todistavat heidÃ¤n tekojansa vastaan,

25. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Jumala on tÃ¤ydellisesti maksava heille oikeudenmukaisen palkan, ja he tulevat huomaamaan, ettÃ¤ HÃ¤n, Jumala, on ilmeinen totuus.

26. Saastaiset naiset ovat saastaisia miehiÃ¤ varten ja saastaiset miehet saastaisia naisia varten; ja siveÃ¤t naiset ovat siveitÃ¤ miehiÃ¤ ja siveÃ¤t miehet siveitÃ¤ naisia varten. NÃ¤mÃ¤, joita viattomasti syytetÃ¤Ã¤n, ovat vapaita siitÃ¤, mitÃ¤ heistÃ¤ sanotaan. He saavat anteeksiannon ja ihanan palkinnon.

27. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ astuko muihin taloihin kuin omiinne, ennenkuin olette saaneet niiden asukkaiden suostumuksen ja heitÃ¤ tervehtineet. TÃ¤mÃ¤ on teille parasta, joten ottakaa se varteen.

28. Mutta ellette tapaa ketÃ¤Ã¤n kotoa, Ã¤lkÃ¤Ã¤ astuko sisÃ¤Ã¤n ennenkuin saatte luvan. Ja jos teitÃ¤ kÃ¤sketÃ¤Ã¤n kÃ¤Ã¤ntymÃ¤Ã¤n takaisin, niin kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤, sillÃ¤ se on teille sÃ¤Ã¤dyllisintÃ¤. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

29. TeitÃ¤ ei soimata, jos astutte asukkaita vailla olevaan taloon, jossa teillÃ¤ on jotakin toimitettavaa. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te tuotte julki ja mitÃ¤ te salaatte.

30. Sano uskovaisille miehille, ettÃ¤ he luovat katseensa maahan ja hillitsevÃ¤t halujaan. TÃ¤mÃ¤ on heille sÃ¤Ã¤dyllisintÃ¤, ja Jumala tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

31. Sano myÃ¶s uskovaisille vaimoille, ettÃ¤ luovat silmÃ¤nsÃ¤ maahan ja hillitsevÃ¤t halujaan eivÃ¤tkÃ¤ nÃ¤yttele sulouttaan tavallisuudesta poiketen ja ettÃ¤ huntu verhoaa heidÃ¤n povensakin. Ã„lkÃ¶Ã¶t he nÃ¤yttÃ¤kÃ¶ sulouttaan muille kuin miehilleen tai isilleen tai apilleen tai pojalleen tai poikapuolilleen tai veljilleen tai veljiensÃ¤ pojille tai sisariensa pojille tai palvelusnaisilleen tai orjattarilleen tai sellaisille palvelijoille, joilla ei ole vetoa naisiin, tai poikasille, jotka eivÃ¤t ole tietoisia naisten salaisuuksista. Ã„lkÃ¶Ã¶t he siten astuko kulkiessaan, ettÃ¤ heidÃ¤n kÃ¤tketyt sulonsa havaittaisiin. KÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ kaikki Jumalan puoleen, oi uskovaiset, jotta saisitte menestystÃ¤!

32. PÃ¤Ã¤stÃ¤kÃ¤Ã¤ avioliittoon keskuudessanne olevat naimattomat naiset, ja samoin naittakaa kunnolliset orjanne sekÃ¤ orjattarenne. Jos he ovat kÃ¶yhiÃ¤, niin Jumala on armostaan antava heille toimeentulon, sillÃ¤ Jumala on runsaskÃ¤tinen, tietÃ¤vÃ¤.

33. Mutta hillitkÃ¶Ã¶t ne itseÃ¤Ã¤n, joilla ei ole varoja mennÃ¤kseen naimisiin, kunnes Jumala armossaan antaa heidÃ¤n vaurastua. Ja jos jotkut orjistanne pyytÃ¤vÃ¤t vapautuskirjaa, antakaa se heille, jos tiedÃ¤tte heidÃ¤n hyvÃ¤ssÃ¤ ansioituneen, ja antakaa heille jotakin omaisuudestanne, jonka Jumala on teille suonut. Ã„lkÃ¤Ã¤ pakottako orjatyttÃ¶jÃ¤nne tÃ¤mÃ¤n maailman voitonhimon houkuttelemana haureuteen, jos he haluavat viettÃ¤Ã¤ siveÃ¤tÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤. Jos joku heidÃ¤t pakottaa, niin Jumala, koska heidÃ¤t on pakotettu, on heille anteeksiantavainen, armollinen.

34. Totisesti, Me olemme jo lÃ¤hettÃ¤nyt teille selvÃ¤t merkit ja varoittavan esimerkin ennen teitÃ¤ elÃ¤neistÃ¤ sekÃ¤ kehoituksen niille, jotka hartautta harjoittavat.

35. Jumala on taivaitten ja maan valo. HÃ¤nen valonsa on verrattavissa lamppuun, joka on asetettu seinÃ¤n syvennykseen.

Lamppu on sijoitettu lasipalloon, joka on kuin loistava tÃ¤hti. SitÃ¤ valaisee siunatun Ã¶ljypuun Ã¶ljy, joka ei ole idÃ¤stÃ¤ eikÃ¤ lÃ¤nnestÃ¤, ja se antaisi kirkkaan valon, vaikka siihen ei tulta pantaisikaan: siinÃ¤ on valoa valon pÃ¤Ã¤llÃ¤. Jumala ohjaa valoaan sitÃ¤ kohti, jonka hÃ¤n otolliseksi nÃ¤kee. Jumala esittÃ¤Ã¤ myÃ¶s vertauksia ihmissuvulle, sillÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤ kaiken.

36. TÃ¤mÃ¤ valo on myÃ¶s rakennuksissa, jotka Jumala on mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt pystytettÃ¤viksi ja joissa HÃ¤nen nimeÃ¤nsÃ¤ muistetaan. HÃ¤ntÃ¤ ylistÃ¤vÃ¤t niissÃ¤ aamuin ja illoin

37. ihmiset, joita hankinnat ja myynnit eivÃ¤t estÃ¤ Jumalaa palvelemasta, rukouksia suorittamasta eikÃ¤ sovitusalmuja antamasta, sillÃ¤ he pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin sydÃ¤met ja silmÃ¤t levottomasti odottavat,

38. ettÃ¤ Jumala antaisi heille palkan parhaasta, mitÃ¤ he ovat suorittaneet, ja armostaan soisi heille vielÃ¤ enemmÃ¤nkin suosiotaan. Niin, Jumala huolehtiikin kitsastelematta niistÃ¤, jotka otollisiksi huomaa.

39. Uskottomien teot ovat kuin kangastus erÃ¤maassa. Janoinen ihminen luulee lÃ¶ytÃ¤vÃ¤nsÃ¤ vettÃ¤, mutta kun hÃ¤n saapuu paikalle, hÃ¤n ei lÃ¶ydÃ¤ sieltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n. HÃ¤n havaitsee joutuneensa Jumalan eteen, joka vaatii tilinteolle ja on maksava hÃ¤nelle, sillÃ¤ Jumala on nopea tilinteossaan.

40. Tai heidÃ¤n tekonsa ovat kuin tÃ¤ydellinen pimeys meren syvyydessÃ¤. SiellÃ¤ peittÃ¤Ã¤ uskottoman aalto, jonka yli vyÃ¶ryy toinen, ja niiden yllÃ¤ on synkkÃ¤ pilvi: pimeyttÃ¤ pimeyden yllÃ¤. Kun hÃ¤n ojentaa kÃ¤tensÃ¤, niin hÃ¤n tuskin sitÃ¤ lainkaan nÃ¤kee. SillÃ¤ kenelle Jumala ei valoa anna, sillÃ¤ ei valoa ole.

41. EtkÃ¶ havaitse, ettÃ¤ kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, julistaa Jumalan kunniaa? Niin tekevÃ¤t myÃ¶s linnut, kun ne siipensÃ¤ levittÃ¤vÃ¤t. HÃ¤n tuntee jokaisen rukouksen ja ylistÃ¤mistavan. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

42. Jumalalle kuuluu myÃ¶s taivaitten ja maan kuninkuus, ja Jumalan luokse on kaikkien palattava.

43. EtkÃ¶ huomaa, miten Jumala ajelee pilviÃ¤, sitten kerÃ¤Ã¤ ne yhteen ja sijoittaa ne kerroksittain toistensa pÃ¤Ã¤lle, jolloin nÃ¤et sateen virtaavan niiden uumenista. HÃ¤n myÃ¶s lÃ¤hettÃ¤Ã¤ taivaasta maahan kokonaisia raevuoria ja antaa niiden pudota kenen pÃ¤Ã¤lle haluaa ja sivuuttaa ketkÃ¤ haluaa.

44. Jumala sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vaihtelun. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on opetus niille, jotka nÃ¤kevÃ¤t.

45. Jumala on myÃ¶s luonut kaikki elÃ¤imet vedestÃ¤. Niiden joukossa on sellaisia, jotka ryÃ¶mivÃ¤t vatsallaan, sellaisia, jotka kulkevat kahdella jalalla, ja sellaisia, jotka kulkevat neljÃ¤llÃ¤ jalalla. Jumala luo mitÃ¤ haluaa. Totisesti Jumalalla on valta kaiken yli.

46. Olemme totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle selvÃ¤t merkit, ja Jumala johtaa oikealle tielle kenet tahtoo.

47. He sanovat: Â»Me uskomme Jumalaan ja lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seen ja me olemme tottelevaisia.Â» Mutta sitten osa heistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyy pois, ja nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t ole uskovaisia.

48. Ja kun heidÃ¤t kutsutaan Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ luokse, jotta HÃ¤n ratkaisisi heidÃ¤n asiansa, niin katso, osa heistÃ¤ vetÃ¤ytyy pois.

49. Mutta jos heillÃ¤ olisi oikeus puolellaan, rientÃ¤isivÃ¤t he hÃ¤nen luoksensa nÃ¶yrÃ¤mielisinÃ¤.

50. Tautiko heidÃ¤n sydÃ¤miÃ¤Ã¤n tÃ¤rvelee, vai onko heillÃ¤ epÃ¤ilyksiÃ¤ vai luulevatko he, ettÃ¤ Jumala tai HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ menettelee vÃ¤Ã¤rin heitÃ¤ kohtaan? Ei, he itse ovat vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.

51. Kun uskovaiset kutsutaan Jumalan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ luokse, jotta HÃ¤n ratkaisisi heidÃ¤n asiansa, heidÃ¤n on yksinkertaisesti vastattava: Â»Me kuulemme ja tottelemmeÂ». TÃ¤llaiset ovat niitÃ¤, jotka menestyvÃ¤t.

52. Ken tottelee Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤Ã¤n, pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja pitÃ¤Ã¤ vaarin velvollisuudestaan HÃ¤ntÃ¤ kohtaan, hÃ¤nen kaltaisensa voittavat.

53. Ja he vannovat Jumalan kautta pyhimmÃ¤n valansa, ettÃ¤ jos sinÃ¤, oi Muhammed, annat heille kÃ¤skyn, he varmasti lÃ¤htevÃ¤t retkelle. Sano: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ vannoko; jÃ¤rkevÃ¤ totteleminen on parempi. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.Â»

54. Sano edelleen: Â»Palvelkaa Jumalaa ja totelkaa lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤; jos kÃ¤Ã¤nnytte pois, niin Muhammed kantaa oman kuormansa ja te saatte kantaa omanne, mutta jos hÃ¤ntÃ¤ tottelette, niin kuljette oikeassa johdatuksessa. LÃ¤hettilÃ¤s ei ole vastuussa muusta kuin sanomansa selvÃ¤stÃ¤ julistamisesta.

55. Jumala lupaa tehdÃ¤ ne, jotka uskovat ja suorittavat hyviÃ¤ tekoja, uskottomien vallan perijÃ¶iksi maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, samoin kuin HÃ¤n teki heidÃ¤n edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤kin; ja HÃ¤n vahvistaa heidÃ¤n uskontonsa, jonka HÃ¤n heille on hyvÃ¤ksynyt; ja totisesti HÃ¤n on vaihtava heidÃ¤n pelkonsa varmuudeksi: Â»He palvelevat Minua yhdistelemÃ¤ttÃ¤ Minuun ketÃ¤Ã¤n muuta. KetkÃ¤ tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen eivÃ¤t usko, he ovat kurittomia ihmisiÃ¤.Â»

56. Suorittakaa rukouksenne, antakaa sovitusalmut ja totelkaa lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, jotta teille osoitettaisiin armo!

57. Ã„lkÃ¤Ã¤ luulko, ettÃ¤ uskottomat lÃ¶ytÃ¤vÃ¤t pakopaikan maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤. HeidÃ¤n asuinsijansa on oleva tuli, surkea mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.

58. Te, jotka uskotte, antakaa orjienne ja niiden, joilla ei vielÃ¤ ikÃ¤nsÃ¤ vuoksi ole ymmÃ¤rrystÃ¤, pyytÃ¤Ã¤ luoksenne pÃ¤Ã¤syÃ¤ kolmena ajankohtana pÃ¤ivÃ¤n mittaan: ennen aamurukousta ja keskipÃ¤ivÃ¤llÃ¤, jolloin riisutte vaatteenne, sekÃ¤ iltarukouksen jÃ¤lkeen. NÃ¤mÃ¤ kolme aikaa viettÃ¤kÃ¤Ã¤ rauhassa, hÃ¤iriÃ¶ttÃ¤. Muina aikoina Ã¤lkÃ¶Ã¶n teitÃ¤ eikÃ¤ heitÃ¤kÃ¤Ã¤n moitittako, onhan jonkun liikuttava palvellakseen teitÃ¤. TÃ¤llÃ¤ tavoin Jumala ilmaisee teille ohjeitaan, sillÃ¤ Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

59. Kun lapsenne ovat ehtineet kypsyneeseen ikÃ¤Ã¤n, on heidÃ¤n pyydettÃ¤vÃ¤ pÃ¤Ã¤syÃ¤, kuten heitÃ¤ aikaisemminkin elÃ¤neet tekivÃ¤t. TÃ¤llÃ¤ tavoin Jumala selvittÃ¤Ã¤ teille ohjeitaan - sillÃ¤ Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

60. Jo synnyttÃ¤miskykynsÃ¤ menettÃ¤neet naiset, joilla ei enÃ¤Ã¤ ole aviollisia taipumuksia, saavat riisua vaatteitaan haluamatta nÃ¤ytellÃ¤ alastomuuttaan, eikÃ¤ sitÃ¤ heille synniksi lueta, mutta parempi heille on, jos he siitÃ¤ pidÃ¤ttÃ¤ytyvÃ¤t, sillÃ¤ Jumala on tietÃ¤vÃ¤, viisas.

61. Ei ole mikÃ¤Ã¤n synti sokealle, ei rammalle, ei sairaalle eikÃ¤ itsellennekÃ¤Ã¤n, jos aterioitte omassa talossanne tai isienne taloissa tai Ã¤itienne taloissa tai veljienne taloissa tai siskojenne taloissa tai isÃ¤npuolisten setienne ja isÃ¤npuolisten tÃ¤tienne taloissa tai Ã¤idinpuolisten setienne ja Ã¤idinpuolisten tÃ¤tienne taloissa tai sellaisissa taloissa, joiden avaimet ovat itsellÃ¤nne tai ystÃ¤vienne hallussa. Ã„lkÃ¶Ã¶n teitÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n soimattako, jos aterioitte toistenne seurassa tai yksinÃ¤nne. Ja kun astutte johonkin taloon, lausukaa toisillenne siunattu ja vilpitÃ¶n Jumalan tervehdys. TÃ¤llÃ¤ tavoin Jumala selvittÃ¤Ã¤ teille ohjeensa, jotta voisitte ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤.

62. Todellisia uskovaisia ovat ne, jotka uskovat Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤ ja jotka toimittaessaan tÃ¤mÃ¤n kanssa jotakin yhteistÃ¤ asiaa eivÃ¤t lÃ¤hde pois saamatta hÃ¤neltÃ¤ lupaa. Totisesti, ne, jotka pyytÃ¤vÃ¤t sinulta tÃ¤llaista lupaa, ovat niitÃ¤, jotka uskovat Jumalaan ja HÃ¤nen lÃ¤hettilÃ¤Ã¤seensÃ¤. Kun he pyytÃ¤vÃ¤t suostumustasi johonkin yritykseensÃ¤, anna se niille heistÃ¤, joille haluat, ja rukoile heille Jumalan anteeksiantoa. Totisesti, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

63. Ã„lkÃ¤Ã¤ puhutelko lÃ¤snÃ¤olevaa lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, kuten puhuttelette toisianne. Totisesti, Jumala tuntee ne teistÃ¤, jotka pujahtavat salaa tiehensÃ¤. Kavahtakoot ne, jotka vastustavat hÃ¤nen kÃ¤skyjÃ¤nsÃ¤, ettei jokin onnettomuus heitÃ¤ kohtaa tai ettei heille langeteta tuskallista tuomiota.

64. EikÃ¶ Jumalan vallassa todella ole kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tilanne. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin heidÃ¤n on palattava Jumalan luokse, HÃ¤n on ilmoittava heille heidÃ¤n tekonsa. SillÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤ kaiken.

QURAN (FINNISH)

25 - AL-FURKAN (YmmÃ¤rryksen suura)

1. Siunattu olkoon HÃ¤n, joka ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ on lÃ¤hettÃ¤nyt ymmÃ¤rryksen palvelijallensa, jotta hÃ¤n voisi varoittaa kansoja.

2. HÃ¤nelle kuuluu taivaitten ja maan kuninkuus, HÃ¤n ei ole hankkinut itselleen lasta eikÃ¤ HÃ¤nen kuninkuuteensa ole ketÃ¤Ã¤n osallista ja HÃ¤n on myÃ¶s luonut kaiken ja antanut kullekin ansionsa mukaan.

3. Mutta ihmiset ovat HÃ¤nen rinnalleen omaksuneet muita jumalia, jotka eivÃ¤t pysty mitÃ¤Ã¤n luomaan, koska ne itse ovat luotuja; eikÃ¤ niillÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n valtaa tehdÃ¤ heille vahinkoa eikÃ¤ hyvÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, eivÃ¤tkÃ¤ ne liioin hallitse kuolemaa, elÃ¤mÃ¤Ã¤ eivÃ¤tkÃ¤ ylÃ¶snousemusta.

4. Ja uskottomat sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on silkkaa valhetta, jonka hÃ¤n itse on sepittÃ¤nyt, ja toiset ovat hÃ¤ntÃ¤ siinÃ¤ auttaneet.Â» Niin ryhtyvÃ¤t he vÃ¤Ã¤ryyteen ja valheeseen.

5. He sanovat edelleen: Â»Ne ovat muinaistaruja, jotka hÃ¤n on antanut kirjoittaa muistiin, jotta niitÃ¤ luettaisiin hÃ¤nelle aamuin ja illoin.Â»

6. Vastaa: Â»HÃ¤n, joka tuntee sekÃ¤ taivaitten ettÃ¤ maan salaisuudet, on ilmaissut ne ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤.Â» Totisesti HÃ¤n on anteeksiantavainen, armollinen.

7. He sanovat myÃ¶s: Â»Millainen tÃ¤mÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤s onkaan! HÃ¤nhÃ¤n nauttii ravintoa ja kÃ¤velee toreilla. Miksi ei hÃ¤nen luoksensa ole lÃ¤hetetty enkeliÃ¤, joka yhdessÃ¤ hÃ¤nen kanssaan voisi olla varoittajana?

8. Tai miksi hÃ¤nelle ei ole heitetty aarteita, taikka miksi hÃ¤nelle ei ole annettu puutarhaa, jonka antimia hÃ¤n voisi syÃ¶dÃ¤?Â» Ja jumalattomat sanovat: Â»Te seuraatte vain miestÃ¤, joka on noituuden sokaisema.Â»

9. Pane merkille, millaisia vertauksia he sinusta esittÃ¤vÃ¤t. Mutta he kulkevat eksyksissÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ pÃ¤Ã¤se oikean tien alkuun.

10. Siunattu olkoon HÃ¤n, joka voi, jos tahtoo, antaa teille parempaa, kuin mitÃ¤ teillÃ¤ nyt on. Puutarhoja, joiden kautta joet virtaavat, ja myÃ¶s palatseja HÃ¤n voi teille hankkia,

11. He kieltÃ¤vÃ¤t mÃ¤Ã¤rÃ¤hetken, mutta Me olemme valmistanut roihuavan tulen sille, joka tuomion hetken kieltÃ¤Ã¤.

12. Kun helvetti on nÃ¤kevÃ¤ heidÃ¤t jo matkan pÃ¤Ã¤stÃ¤, he kuulevat sieltÃ¤ parkumista ja rÃ¤iskinÃ¤Ã¤.

13. Ja kun heidÃ¤t heitetÃ¤Ã¤n johonkin sen ahtaaseen soppeen sidotuin kÃ¤sin ja jaloin, niin he rukoilevat kuolemaa.

14. Â»TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Ã¤lkÃ¤Ã¤ anoko vain yhtÃ¤ kuolemaa, vaan anokaa monenkertaista hÃ¤vitystÃ¤nne.Â»

15. Sano: Â»TÃ¤mÃ¤kÃ¶ on parempi, vai asuminen puutarhassa, joka niille on luvattu, jotka hartautta harjoittavat?Â» Se on oleva heidÃ¤n palkkansa ja mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤nsÃ¤.

16. SiellÃ¤ heillÃ¤ on kaikki, mitÃ¤ haluavat, ja siellÃ¤ he alati saavat asua. TÃ¤mÃ¤ on Herrasi sitova lupaus, sitÃ¤ voitte HÃ¤neltÃ¤ kysyÃ¤.

17. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n on kokoava heidÃ¤t sekÃ¤ ne, joita he Jumalan ohella palvelivat, ja sanova: Â»TekÃ¶ johdatitte nÃ¤mÃ¤ Minun palvelijani harhaan, vai eksyivÃ¤tkÃ¶ he tieltÃ¤?Â»

18. He vastaavat: Â»Kunnia olkoon Sinulle! Ei ollut meille soveliasta ottaa sinun rinnallesi muita suojelijoita, mutta kun SinÃ¤ annoit heille ja heidÃ¤n esi-isilleen nautintoja, niin he unohtivat varoituksen ja joutuivat turmioon.Â»

19. Ja me sanomme: Â»SentÃ¤hden he totisesti ovat vÃ¤Ã¤ristelleet teidÃ¤n puheenne, ettekÃ¤ voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤ tuomiota ettekÃ¤ saada apua. Ja ken tahansa joukostanne on vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤, hÃ¤nen Me annamme maistaa ankaraa rangaistusta.Â»

20. Emme sinun edellÃ¤sikÃ¤Ã¤n lÃ¤hettÃ¤nyt yhtÃ¤Ã¤n sananjulistajaa, joka ei olisi nauttinut ravintoa tai kulkenut toreilla. Me olemme myÃ¶s tehnyt jotkut teistÃ¤ koetukseksi toisille, nÃ¤hdÃ¤ksemme, pysyttekÃ¶ lujina. Herrasi on alati nÃ¤kevÃ¤.

21. Ne, jotka eivÃ¤t odota kohtaavansa MeitÃ¤, kyselevÃ¤t: Â»Miksi ei enkeleitÃ¤ ole lÃ¤hetetty luoksemme maan pÃ¤Ã¤lle tai miksi emme nÃ¤e Herraamme?Â» He ovat todellakin tulleet kovin itsetietoisiksi ja paisuvat ylimielisyydessÃ¤Ã¤n.

22. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin he saavat nÃ¤hdÃ¤ enkeleitÃ¤, mutta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ syntisiÃ¤ eivÃ¤t odota ilosanomat, ja enkelit sanovat: Â»Olkoon vÃ¤lillÃ¤mme ylipÃ¤Ã¤semÃ¤tÃ¶n kielto ja este.Â»

23. Me tutkimme heidÃ¤n tekonsa ja muutamme heidÃ¤t tomuksi, joka hajallensa viskotaan.

24. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ovat puutarhan asukkaat paremmassa olotilassa ja ihanammassa lepopaikassa.

25. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ taivas purkaa pilvensÃ¤ ja enkelit lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n alas suurina saattueina.

26. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on todellinen kuninkuus kuuluva laupeimmalle, ja se on oleva kova pÃ¤ivÃ¤ uskottomille.

27. Silloin jumalaton pureskelee kÃ¤siÃ¤Ã¤n ja sanoo: Â»Jospa olisin vaeltanut lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n tietÃ¤!

28. Voi minua, kunpa en olisi ottanut mokomaa ystÃ¤vÃ¤kseni.

29. Totisesti, hÃ¤n sai minut unohtamaan kehoituksen, senjÃ¤lkeen kun olin, sen saanut.Â» Saatana jÃ¤ttÃ¤Ã¤ ihmisen pulaan.

30. LÃ¤hettilÃ¤s on sanova: Â»Oi Herra! Totisesti, kansani piti tÃ¤tÃ¤ Koraania joutavana.Â»

31. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me olemme antanut jokaiselle profeetalle vihamiehiÃ¤ syntisten joukossa. Mutta Herrasi on riittÃ¤vÃ¤ opas ja riittÃ¤vÃ¤ auttaja.

32. Uskottomat sanovat myÃ¶s: Â»Miksi koko Koraania ei ilmoitettu hÃ¤nelle yhdellÃ¤ kertaa?Â» Siksi, ettÃ¤ saatoimme sen avulla vahvistaa sydÃ¤ntÃ¤si, Me esitimme sen jaksoittain.

33. He eivÃ¤t voi esittÃ¤Ã¤ sinulle ainoatakaan vÃ¤itettÃ¤, josta emme sanoisi sinulle totuutta ja antaisi parasta selitystÃ¤.

34. Niiden osa, jotka yhteenkoottuina lankeavat kasvoilleen helvetissÃ¤, on oleva onnettomin ja he ovat etÃ¤immÃ¤lle eksyneitÃ¤.

35. Totisesti, Me annoimme Moosekselle PyhÃ¤n Kirjan ja mÃ¤Ã¤rÃ¤simme hÃ¤nen veljensÃ¤ Aaronin hÃ¤nen avustajakseen.

36. Me lausuimme: Â»LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin kansan luokse, joka on kieltÃ¤nyt MeidÃ¤n ilmoituksemme.Â» Viimein Me tuhosimme nÃ¤mÃ¤ perin pohjin.

37. Ja Nooan kansan, kun se hylkÃ¤si lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme, me hukutimme ja asetimme sen varoitusmerkiksi ihmissuvulle. Me olemme valmistanut jumalattomille tuskallisen rangaistuksen.

38. Me tuhosimme myÃ¶s Aadin ja Tamuudin sekÃ¤ Rassin asukkaat sekÃ¤ myÃ¶s monia sukupolvia heidÃ¤n vÃ¤liltÃ¤Ã¤n.

39. Jokaiselle Me esitimme vertauksia ja jokaisen Me perinpohjin tuhosimme.

40. Aivan varmasti he ovat kulkeneet kaupungin ohi, jonka ylitse Me lÃ¤hetimme hirvittÃ¤vÃ¤n sateen. EivÃ¤tkÃ¶ he ole sitÃ¤ havainneet? Ei, heidÃ¤nlaisensa eivÃ¤t odota ylÃ¶snousemusta.

41. Ja nÃ¤hdessÃ¤Ã¤n sinut, Muhammed, he pitÃ¤vÃ¤t sinua vain pilkkanaan: Â»TÃ¤mÃ¤kÃ¶ on se, jonka Jumala on lÃ¤hettÃ¤nyt sanansa julistajaksi?

42. HÃ¤n oli vÃ¤hÃ¤llÃ¤ saada meidÃ¤t luopumaan jumalistamme, ellemme olisi riippuneet heissÃ¤ uskollisesti.Â» Mutta kun he aikanaan nÃ¤kevÃ¤t tuomionsa, he tulevat tietÃ¤mÃ¤Ã¤n, kuka on oikealta tieltÃ¤ kauimmas eksynyt.

43. MikÃ¤ on ajatuksesi sellaisesta, joka on ottanut oman himonsa jumalakseen? SinÃ¤kÃ¶ sellaisen suojelijaksi pyrkisit?

44. Ã„lÃ¤ usko, ettÃ¤ useimmat heistÃ¤ mitÃ¤Ã¤n vaarinottavat tai ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤t. He ovat karjan kaltaisia; ei, he ovat kauemmaksi oikealta tieltÃ¤ eksyneet kuin karja.

45. Oletko huomannut, miten Herrasi saa varjon lankeamaan? HÃ¤n olisi voinut tehdÃ¤ sen pysyvÃ¤ksi. Sitten loimme auringon sitÃ¤ osoittamaan.

46. Sitten siirrÃ¤mme sitÃ¤ hiljalleen ItseÃ¤mme kohti.

47. HÃ¤n on antanut teille yÃ¶n peitoksi, unen levoksi ja pÃ¤ivÃ¤n tyÃ¶ajaksi.

48. Juuri HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet tuomaan iloisia armonsanomia, ja pilvistÃ¤ Me lÃ¤hetÃ¤mme puhdasta vettÃ¤,

49. elvyttÃ¤Ã¤ksemme kuivuneen maan ja antaaksemme sitÃ¤ juomaksi , niille, otka olemme luonut, sekÃ¤ ihmisjoukoille ettÃ¤ karjalle.

50. Totisesti, Me annamme heille sadetta kausittain, jotta he muistaisivat MeitÃ¤, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t ole muuhun taipuvaisia kuin kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶myyteen.

51. Jos olisimme halunnut, olisimme voinut nostattaa esille varoittajan jokaisesta kaupungista.

52. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis suostuko uskottomiin, vaan taistelkaa kaikin voimin heitÃ¤ vastaan.

53. Juuri HÃ¤n pitÃ¤Ã¤ erillÃ¤Ã¤n kahdenlaiset vedet. Toinen on makea, janoisia virkistÃ¤vÃ¤ vesi, toinen taas suolainen ja katkera, ja kummankin vÃ¤lille HÃ¤n on asettanut aitauksen ja ylipÃ¤Ã¤semÃ¤ttÃ¶mÃ¤n esteen.

54. Juuri HÃ¤n on luonut ihmisen vedestÃ¤ ja antanut hÃ¤nelle sukulaisuus~ sekÃ¤ aviositeet, sillÃ¤ Herrasi on mahtava.

55. Kuitenkin he palvelevat Jumalan rinnalla sellaista, mikÃ¤ ei heitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤ eikÃ¤ vahingoitakaan. Uskoton on mukana taistelussa Herraansa vastaan.

56. Olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinut vain tuomaan ilosanomaa ja myÃ¶s varoittamaan.

57. Sano: Â»En pyydÃ¤ siitÃ¤ teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, mutta ken haluaa suunnata tiensÃ¤ Herraa kohti, hÃ¤n tehkÃ¶Ã¶n niin.Â»

58. Luota ainoaan elÃ¤vÃ¤Ã¤n, joka ei milloinkaan kuole, ja julista HÃ¤nen kunniaansa HÃ¤ntÃ¤ ylistÃ¤en. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ tarkoin palvelijainsa synnit.

59. HÃ¤n on luonut taivaat ja maan ja kaiken, mikÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤ on, kuudessa kaudessa ja senjÃ¤lkeen voimallansa hallitsee kaikkea. HÃ¤n on armahtaja. Kysy sellaiselta, jolla on tietoa HÃ¤nestÃ¤.

60. Kun heille sanotaan: Â»Alistukaa laupiaan armahtajan edessÃ¤Â», niin he kyselevÃ¤t: Â»MikÃ¤ sitten on armahtaja? PitÃ¤Ã¤kÃ¶ meidÃ¤n kumartua kenen edessÃ¤ sinÃ¤ kÃ¤sket?Â» TÃ¤mÃ¤ lisÃ¤Ã¤ heidÃ¤n vastahakoisuuttaan.

61. Siunattu olkoon HÃ¤n, joka on sijoittanut tÃ¤htisikermÃ¤t taivaalle ja asettanut sinne myÃ¶s pÃ¤ivÃ¤n soihdun ja paistavan kuun.

62. Juuri HÃ¤n on sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n toisiansa seuraamaan, niitÃ¤ varten, jotka haluavat siitÃ¤ ottaa vaarin tai jotka tahtovat kiittÃ¤Ã¤.

63. Laupeimman armahtajan palvelijoita ovat ne, jotka nÃ¶yrinÃ¤ vaeltavat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mien heitÃ¤ puhutellessa lausuvat: Â»Rauha!Â»

64. SekÃ¤ ne, jotka viettÃ¤vÃ¤t yÃ¶n Herransa edessÃ¤, rukoillen maahan vaipuneina tai seisaaltaan.

65. SekÃ¤ ne, jotka lausuvat: Â»Herra, torju pois meistÃ¤ helvetin kuritus; totisesti, ikuinen on sen kidutus.Â»

66. Totisesti, se on kauhistuttava leposija ja asuinpaikka.

67. Armahtajan palvelijoita ovat myÃ¶s ne, jotka eivÃ¤t tuhlaa eivÃ¤tkÃ¤ ole itaria, vaan kulkevat keskitietÃ¤.

68. Samoin ne, jotka eivÃ¤t rukoile muita jumalia kuin Jumalaa eivÃ¤tkÃ¤ syyttÃ¶mÃ¤sti ketÃ¤Ã¤n tapa, minkÃ¤ Jumala on kieltÃ¤nyt, eivÃ¤tkÃ¤ antaudu minkÃ¤Ã¤nlaiseen haureuteen. Ken nÃ¤in tekee, hÃ¤n on saava synnin palkan.

69. Kaksinkertainen on hÃ¤nen rangaistuksensa oleva ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ja hÃ¤peÃ¤Ã¤nsÃ¤ hÃ¤n saa ainaiseksi jÃ¤Ã¤dÃ¤.

70. Mutta ken tekee katumuksen ja uskoo ja suorittaa hyviÃ¤ tekoja, hÃ¤nen pahat tekonsa Jumala on vaihtava hyviksi, sillÃ¤ Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

71. Kuka kÃ¤Ã¤ntyy ja tekee hyvÃ¤Ã¤, totisesti, hÃ¤nen kÃ¤Ã¤ntymyksensÃ¤ Jumalan puoleen on otollinen.

72. Ne, jotka eivÃ¤t anna vÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ todistusta, ja jotka turhaa puhetta kuullessaan kulkevat arvokkaasti ohi,

73. jotka saadessaan muistutuksen Herransa tahdosta eivÃ¤t tekeydy kuuroiksi ja sokeiksi,

74. ja ne, jotka sanovat: Â»Herra, suo meille silmien iloa vaimoistamme ja jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤mme ja tee meistÃ¤ niiden esikuvia, jotka hartautta harjoittavat,

75. nÃ¤mÃ¤ kaikki palkitaan kestÃ¤vyydestÃ¤Ã¤n ja saavat ylhÃ¤iset asuinsijat, joissa heidÃ¤t otetaan vastaan suloisin tervehdyksin ja rauhantoivotuksin.

76. SiellÃ¤ he saavat asua; mikÃ¤ ihana asuinsija ja lepopaikka!

77. Sano uskottomille: Â»Herra ei vÃ¤litÃ¤ teistÃ¤, ellette HÃ¤ntÃ¤ avuksi huuda. Mutta te olette pitÃ¤neet totuutta valheena, ja ikuinen tuska on oleva osanne.Â»

QURAN (FINNISH)

26 - ASH-SHUÃ• RÃ, (ASH-SHUÃ• RÃ,)

1. Taa, Siin, Miim. (Laupias, kuuleva, tietÃ¤vÃ¤ Jumala.)

2. NÃ¤mÃ¤ ovat sÃ¤keitÃ¤ Ilmestyksen kirjasta.

3. Joudutko epÃ¤toivoon, koska he eivÃ¤t tahdo uskoa?

4. Jos olisimme tahtonut, olisimme voinut lÃ¤hettÃ¤Ã¤ heille taivaasta merkin, jonka edessÃ¤ heidÃ¤n niskansa olisivat taipuneet.

5. Jokaisen uuden merkin tullessa laupiaalta Armahtajalta he kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤.

6. Nyt he tosin hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t ne valheena, mutta totuus, jolle he ovat ilkkuneet, on pian heidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤.

7. EivÃ¤tkÃ¶ he katso maata; kuinka monenlaista ja oivallista Me olemmekaan siinÃ¤ kasvattanut!

8. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on heille merkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

9. Totisesti HÃ¤n, Herrasi, on mahtava, armollisin.

10. Muista, miten Herrasi kutsui Mooseksen sanoen: Â»Mene vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisen kansan

11. faraon kansan luokse. EhkÃ¤ se on pahasta luopuva.Â»

12. HÃ¤n vastasi: Â»Herra, pelkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n minut vÃ¤Ã¤rÃ¤ksi vÃ¤ittÃ¤vÃ¤n;

13. rintaani ahdistaa eikÃ¤ kieleni ole nopea puhumaan. SentÃ¤hden nouda Aaron avustajakseni!

14. Olen myÃ¶s rikkonut heitÃ¤ vastaan, niin ettÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n heidÃ¤n surmaavan minut.Â»

15. Herra sanoi: Â»SitÃ¤ Ã¤lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤. LÃ¤htekÃ¤Ã¤ kumpikin viemÃ¤Ã¤n merkkejÃ¤mme; totisesti, Me olemme teidÃ¤n tykÃ¶nÃ¤nne ja kuulemme.

16. MenkÃ¤Ã¤ siis faraon eteen ja sanokaa: Â»Totisesti, Me olemme tuomassa maailmojen Herran sanaa,

17. ettÃ¤ pÃ¤Ã¤stÃ¤isit israelilaiset meidÃ¤n mukanamme.Â»

18. Farao vastasi: Â»EmmekÃ¶ me sinua lapsena kasvattaneet keskuudessamme, ja etkÃ¶ viettÃ¤nyt luonamme useita elÃ¤mÃ¤si vuosia?

19. Mutta sinÃ¤ teit rikoksen, ja olet perin kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.Â»

20. HÃ¤n vastasi: Â»Tein sen silloin, kun vielÃ¤ olin oikeata ymmÃ¤rrystÃ¤ vailla.

21. Niin pakeninkin luotanne, koska pelkÃ¤sin teitÃ¤, mutta sitten on Herra antanut minulle viisautta ja tehnyt minusta sanansaattajansa.

22. Mutta sitÃ¤kÃ¶ minulle muistutat suosionasi, ettÃ¤ olet orjuuttanut israelilaiset?Â»

23. Farao sanoi: Â»Kuka on se Â»maailmojen HerraÂ»?

24. Mooses vastasi: Â»HÃ¤n on taivaitten ja maan ja kaiken nÃ¤iden vÃ¤lillÃ¤ olevan Herra, jos se teitÃ¤ vakuuttaa.Â»

25. Ja Farao lausui ympÃ¤rillÃ¤ oleville: Â»EttekÃ¶ kuule?Â»

26. Mooses sanoi: Â»HÃ¤n on teidÃ¤n ja esi~isienne Herra.Â»

27. Farao lausui: Â»Totisesti, sananjulistaja, joka on luoksenne lÃ¤hetetty, on hullu mies.Â»

28. Mooses sanoi edelleen: Â»HÃ¤n on idÃ¤n ja lÃ¤nnen ja kaiken nÃ¤iden vÃ¤lillÃ¤ olevan Herra; jospa sen vain kÃ¤sittÃ¤isitte.Â»

29. Farao sanoi: Â»Jos otat jumalaksesi jonkun muun kuin minut, panen sinut vankien joukkoon.Â»

30. Mooses vastasi: Â»EntÃ¤, jos tuon sinulle ilmeisen todistuksen?Â»

31. HÃ¤n sanoi: Â»Tuo se, jos olet totuudessa.Â»

32. Silloin Mooses heitti sauvansa maahan, ja katso, se muuttui kÃ¤Ã¤rmeeksi.

33. Sitten hÃ¤n ojensi kÃ¤tensÃ¤, ja katso, se nÃ¤ytti katsojista vaikealta.

34. Silloin farao lausui ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n oleville pÃ¤Ã¤miehille: Â»Totta tosiaan, hÃ¤n on taitava velho,

35. joka noituudellaan tahtoo karkoittaa teidÃ¤t maastanne MitÃ¤ siis neuvotte?Â»

36. He vastasivat: Â»Anna hÃ¤nen veljinensÃ¤ odottaa ja lÃ¤hetÃ¤ sanansaattajia kaupunkeihin

37. noutamaan eteesi kaikki etevÃ¤t taikurit.

38. Kun sitten taikurit oli mÃ¤Ã¤rÃ¤pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ koottu tiettyyn paikkaan,

39. niin kansalle ilmoitettiin: Â»KerÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ tekin paikalle,

40. jotta voimme seurata taikureita; ehkÃ¤ he voittavat.Â»

41. Kun taikurit olivat saapuneet, he lausuivat faraolle: Â»Saammeko palkinnon, jos voitamme?Â»

42. HÃ¤n vastasi: Â»Saatte, ja totisesti kuulutte lÃ¤himpieni joukkoon.Â»

43. Mooses lausui heille: Â»HeittÃ¤kÃ¤Ã¤ maahan, mitÃ¤ teillÃ¤ on heittÃ¤mistÃ¤!Â»

44. Niin he heittivÃ¤t maahan kÃ¶ytensÃ¤ ja sauvansa ja sanoivat: Â»Totisesti, faraon voimalla voitamme.Â»

45. Silloin Mooses heitti maahan oman sauvansa, ja katso, se nieli kaiken, mitÃ¤ he olivat loihtineet esiin.

46. Silloin taikurit lankesivat maahan kumartaen.

47. He sanoivat: Â»Me uskomme maailmojen Herraan,

48. Mooseksen ja Aaronin Herraan.Â»

49. Farao lausui: Â»Uskotteko te hÃ¤neen, ennen kuin minÃ¤ sen sallin? Varmasti hÃ¤n on pÃ¤Ã¤miehenne, joka on teille opettanut noituutta, mutta sen te tulette nÃ¤kemÃ¤Ã¤n. Totisesti, hakkautan poikki teidÃ¤n kÃ¤tenne ja jalkanne vastakkaisilta puolilta ja naulitsen teidÃ¤t ristiin kaikki tyynni.Â»

50. He vastasivat: Â»Se ei ole pahaksi; sillÃ¤ palaamme totisesti Herramme luokse.

51. Toivomme hartaasti, ettÃ¤ Herra antaa meille syntimme anteeksi, koska olemme ensimmÃ¤isiÃ¤, jotka uskovat.Â»

52. Me ilmestyimme Moosekselle sanoen: Â»LÃ¤hde matkaan yÃ¶llÃ¤ palvelijoitteni kanssa, sillÃ¤ teitÃ¤ varmasti ajetaan takaa.Â»

53. Mutta farao lÃ¤hetti sanansaattajia kaupunkeihin, ja he sanoivat.

54. Totisesti, nÃ¤itÃ¤ ihmisiÃ¤ on vain pieni joukko,

55. ja katso, he ovat meille vihaisia,

56. mutta meitÃ¤ on valpas, asekuntoinen joukko.Â»

57. Niin Me saimme heidÃ¤t lÃ¤htemÃ¤Ã¤n puutarhoista ja lÃ¤hteiden luota,

58. aarteittensa Ã¤Ã¤restÃ¤ ja upeista asunnoistaan.

59. Niin tapahtui, mutta tÃ¤mÃ¤n kaiken Me annoimme perinnÃ¶ksi israelilaisille Kanaanin maassa.

60. Sitten he seurasivat israelilaisia auringon noustessa,

61. jolloin kumpikin sotajoukko nÃ¤ki toisensa ja Mooseksen seuralaiset sanoivat: Â»Totisesti, meidÃ¤t oh yllÃ¤tetty.Â»

62. Mutta Mooses lausui: Â»Ei suinkaan. Totisesti, Herra on minun kanssani, ja HÃ¤n on ohjaava minua.Â»

63. Ja me ilmestyimme Moosekselle sanoen: Â»LyÃ¶ sauvallasi merta!Â» Silloin meri jakautui kahtia, niin ettÃ¤ kummallakin puolella kohosi kuin vesiseinÃ¤.

64. Sitten annoimme toisten lÃ¤hestyÃ¤ paikkaa.

65. Ja Me pelastimme Mooseksen ja kaikki ne, jotka olivat hÃ¤nen kanssaan.

66. Mutta Me hukutimme nuo toiset.

67. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t usko.

68. Totisesti HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

69. Kerro heille myÃ¶s Aabrahamin tarina.

70. Kun hÃ¤n puhui isÃ¤lleen ja kansalleen: Â»KetÃ¤ te palvelette?Â»

71. he vastasivat: Â»Me palvelemme jumalankuvia ja aiomme pysyÃ¤ niille uskollisina.Â»

72. HÃ¤n kysyi: Â»Kuulevatko ne, kun te niitÃ¤ rukoilette?

73. Tai onko niistÃ¤ teille hyÃ¶tyÃ¤ tai vahinkoa?Â»

74. He vastasivat: Â»Ei, mutta nÃ¤imme esi-isiemme niin tehneen.Â»

75. HÃ¤n sanoi: Â»Oletteko sitten ajatelleet, mitÃ¤ te oikeastaan palvelette,

76. te ja teidÃ¤n muinaiset esi-isÃ¤nne?

77. SillÃ¤ totisesti, ne ovat minun vihollisiani kaikki tyynni; mutta ei maailmojen Herra,

78. HÃ¤n, joka minut loi ja antoi sitten johdatuksensa.

79. HÃ¤n joka antaa minulle syÃ¶tÃ¤vÃ¤Ã¤ sekÃ¤ juotavaa.

80. Ja sairastaessani HÃ¤n parantaa minut.

81. HÃ¤n, joka saattaa minut kuolemaan ja sitten antaa minulle elÃ¤mÃ¤n.

82. Ja joka toivoni mukaan antaa anteeksi syntini tuomiopÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

83. Herra! Suo minulle viisautta ja liitÃ¤ minut hyvien joukkoon!

84. JÃ¤tÃ¤ minusta totuuden maine tuleviin sukupolviin

85. ja tee minusta autuuden tarhan perillinen.

86. Anna anteeksi isÃ¤lleni, sillÃ¤ totisesti hÃ¤n on harhassa.

87. Ã„lÃ¤ saata minua hÃ¤peÃ¤Ã¤n ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤,

88. pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin ei rakkaudesta eikÃ¤ pojista ole mitÃ¤Ã¤n hyÃ¶tyÃ¤,

89. paitsi sille, joka lÃ¤hestyy Jumalaa hartain sydÃ¤min.Â»

90. Puutarha avautuu niille, jotka pahaa karttavat,

91. mutta eksyneiden eteen ilmaantuu helvetti.

92. Heille sanotaan: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita te palvelitte

93. Jumalan sijasta? Voivatko he teitÃ¤ auttaa tai edes itseÃ¤nsÃ¤ suojella?Â»

94. HeidÃ¤t heitetÃ¤Ã¤n helvettiin, sekÃ¤ heidÃ¤t ettÃ¤ ne, jotka eksyivÃ¤t,

95. ja saatanan sotajoukko, kaikki tyynni.

96. SiellÃ¤ he kiistelevÃ¤t keskenÃ¤nsÃ¤ ja sanovat:

97. Â»Jumalan nimessÃ¤, olemme todellakin olleet ilmeisen harhan vallassa,

98. kun me pidimme teitÃ¤ maailmojen Herran vertaisina.

99. Juuri syntiset johtivat meidÃ¤t harhaan.

100. Ja nyt meillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa,

101. eikÃ¤ yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n tosi ystÃ¤vÃ¤Ã¤.

102. Jos saisimme vielÃ¤ palata elÃ¤mÃ¤Ã¤n, tulisimme uskovaisiksi.Â»

103. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on opetus, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t usko.

104. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

105. Nooan kansa piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

106. Nooa, heidÃ¤n heimolaisensa, sanoi heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

107. Totisesti, minÃ¤ olen teille luotettava sananjulistaja.

108. SentÃ¤hden palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua.

109. TeiltÃ¤ en pyydÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa. Minun palkkani on itse maailmaan valtiaan luona.

110. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua!Â»

111. He vastasivat: Â»PitÃ¤isikÃ¶ meidÃ¤n uskoa sinua, kun vain halvimmat ihmiset sinua seuraavat?Â»

112. HÃ¤n sanoi: Â»Ei minun tarvitse tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on heidÃ¤n tekojensa takana.

113. HeidÃ¤n tutkimisensa on yksin Herran asia, jospa sen ymmÃ¤rtÃ¤isitte!

114. MinÃ¤ en aio karkoittaa uskovaisia luotani.

115. Olen vain julkinen varoittaja.Â»

116. He uhkasivat: Â»Totisesti, ellet jo herkeÃ¤, oi Nooa, niin sinut varmasti kivitetÃ¤Ã¤n.Â»

117. HÃ¤n rukoili:Â»Herra, tosiaankin on kansani minut hylÃ¤nnt.

118. SentÃ¤hden tuomitse SinÃ¤ minut ja heidÃ¤t ja pelasta minut sekÃ¤ minua seuraavat uskovaiset.Â»

119. Silloin Me pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen kanssansa olleet kerÃ¤Ã¤mÃ¤llÃ¤ kaikki arkkiin.

120. Sitten Me hukutimme muut.

121. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

122. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

123. MyÃ¶s Aadin heimo piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

124. HeidÃ¤n heimolaisensa Huud puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

125. Totisesti, minÃ¤ olen luotettava sananjulistaja teille.

126. Siksi palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua.

127. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa. Minun palkkani on yksin maailmojen valtiaan huostassa.

128. Rakennatteko turhan tÃ¤hden joka kukkulalle muistomerkin?

129. Te pystytÃ¤tte linnoituksia, ikÃ¤Ã¤nkuin ette koskaan kuolisi.

130. Ja kun te puututte ihmisiin, niin teette sen kuin vÃ¤kivaltaiset.

131. Palvelkaa siis Jumalaa ja totelkaa minua.

132. Palvelkaa HÃ¤ntÃ¤, joka on teille suonut kaiken.

133. HÃ¤n on lahjoittanut teille runsaasti karjaa ja perillisiÃ¤,

134. puutarhoja ja lÃ¤hteitÃ¤.

135. Todella pelkÃ¤Ã¤n tuomion lankeavan pÃ¤Ã¤llenne suurena pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.Â»

136. He sanoivat: Â»Emme vÃ¤litÃ¤ siitÃ¤, varoitatko meitÃ¤ vai jÃ¤tÃ¤tkÃ¶ varoittamatta.

137. TÃ¤mÃ¤ kaikki on vain muinaistaru,

138. eikÃ¤ meitÃ¤ rangaistus odota.Â»

139. Siten he hylkÃ¤sivÃ¤t hÃ¤net, ja siksi Me hÃ¤vitimme heidÃ¤t. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on opetus, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

140. Herrasi on Mahtava, Armelias.

141. MyÃ¶s Tamuudin heimo piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

142. HeidÃ¤n heimolaisensa Saalih puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?Â»

143. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

144. Siksi palvelkaa Jumalaa ja totelkaa minua!

145. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, sillÃ¤ minun palkkani on yksin maailmojen Herran huomassa.

146. Tahdotteko saada turvassa jatkaa nykyistÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤nne?

147. Puutarhoissa ja lÃ¤hteitten Ã¤Ã¤rillÃ¤,

148. viljapelloilla ja hienohedelmÃ¤isten palmujen luona,

149. hakattuanne suurella taidolla asuntonne kallioihin.

150. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua,

151. Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ noudattako syntisten kutsuja.

152. He levittÃ¤vÃ¤t maassa villitystÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ totuutta rakenna.Â»

153. He sanoivat: Â»SinÃ¤ kuulut itse lumottuihin.

154. Olethan vain meidÃ¤n kaltaisemme ihminen. NÃ¤ytÃ¤ meille sentÃ¤hden tunnusmerkkisi, jos olet tosissasi.Â»

155. HÃ¤n vastasi: Â»TÃ¤ssÃ¤ on naaraskameeli, sillÃ¤ on juottovuoronsa, aivan kuin teillÃ¤ itsellÃ¤nnekin on mÃ¤Ã¤rÃ¤aikoina vuoronne juoda.

156. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis vahingoittako sitÃ¤, ettei suuren pÃ¤ivÃ¤n tuomio lankeaisi pÃ¤Ã¤llenne.Â»

157. Kuitenkin he katkaisivat sen polvijÃ¤nteet, mutta saivat katua sitÃ¤.

158. SillÃ¤ rangaistus saavutti heidÃ¤t. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

159. HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

160. MyÃ¶skin Lootin kansa piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

161. HeidÃ¤n heimolaisensa Loot puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

162. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

163. SentÃ¤hden pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja totelkaa minua!

164. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, sillÃ¤ palkkani on yksin maailmojen valtiaan huomassa.

165. Kuinka saatattekaan lÃ¤hestyÃ¤ kaiken maailman miehiÃ¤,

166. ja hylkiÃ¤ vaimojanne, jotka Jumala on teille antanut? Ei, te olette irstaisia ihmisiÃ¤.Â»

167. He uhkasivat: Â»Totisesti, ellet jo herkeÃ¤, Loot, niin sinut varmasti karkoitetaan.Â»

168. HÃ¤n lausui: Â»Totisesti, minÃ¤ kammoksun teidÃ¤n tekojanne.

169. Herra, pelasta minut ja omaiseni heidÃ¤n hankkeistaan.Â»

170. Niin Me pelastimme hÃ¤net ja hÃ¤nen perheensÃ¤

171. lukuunottamatta vanhaa naista, joka jÃ¤i heistÃ¤ jÃ¤lkeen.

172. Sitten tuhosimme nuo toiset perinpohjin.

173. Me annoimme sateen langeta heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤; se oli hirvittÃ¤vÃ¤ noille varoituksen saaneille.

174. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

175. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

176. MyÃ¶s metsien heimo piti lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ valehtelijoina.

177. Shuaih puhui heille: Â»EttekÃ¶ pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa?

178. Totisesti, olen teille luotettava sananjulistaja.

179. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa ja totelkaa minua.

180. En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkaa, palkkani on yksin maailmojen valtiaan huomassa.

181. Antakaa tÃ¤ysi mitta, ettette kuuluisi vajavasti mittaaviin.

182. Punnitkaa myÃ¶s oikealla puntarilla.

183. Ã„lkÃ¤Ã¤ anastako vÃ¤Ã¤ryydellÃ¤ ihmisten varoja Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ levittÃ¤kÃ¶ turmelusta maassa vÃ¤Ã¤rillÃ¤ teoillanne.

184. PelÃ¤tkÃ¤Ã¥ HÃ¤ntÃ¤, joka loi teidÃ¤t ja entisetkin kansat.Â»

185. He vastasivat: Â»SinÃ¤ olet itse lumouksen vallassa.

186. Olethan vain meidÃ¤n kaltaisemme ihminen, ja tiedÃ¤mme sinun tosiaankin valehtelevan.

187. Anna vaikka taivaan lohkon pudota pÃ¤Ã¤llemme, jos olet tosissasi.Â»

188. HÃ¤n lausui: Â»Herra tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.Â»

189. Niin he kielsivÃ¤t hÃ¤net, ja tuomiopÃ¤ivÃ¤n rangaistus lankesi heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤. Se oli todella kauhunpÃ¤ivÃ¤n tuomio.

190. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki, mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ota uskoakseen.

191. Katso, HÃ¤n, sinun Herrasi, on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

192. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ Koraani on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤, maailmojen Herralta tullut sanoma.

193. Sen mukana on tullut uskollinen henki

194. sydÃ¤meesi, jotta olisit yksi niistÃ¤, jotka varoittavat

195. selvÃ¤llÃ¤ arabiankielellÃ¤.

196. Totisesti, tÃ¤stÃ¤ on jo muinaisissa kirjoituksissa.

197. EikÃ¶ siinÃ¤ ole heille merkki, jotta Israelin kirjanoppineet sen ymmÃ¤rtÃ¤isivÃ¤t?

198. Ja jos olisimme ilmaissut sen jollekulle muukalaiselle

199. ja tÃ¤mÃ¤ olisi julistanut sen heille, he eivÃ¤t olisi sittenkÃ¤Ã¤n uskoneet.

200. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me muokkaamme syntisten sydÃ¤miÃ¤,

201. vaikka he eivÃ¤t usko ennenkuin nÃ¤kevÃ¤t tuskallisen rangaistuksen.

202. Se on yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤ heidÃ¤t kaikki, kun he eivÃ¤t aavistakaan.

203. Silloin he sanovat: Â»MyÃ¶nnetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meille ollenkaan armonaikaa?Â»

204. Koettavatko he siis jouduttaa MeidÃ¤n tuomiotamme?

205. Uskotko, ettÃ¤ vaikkapa annamme heidÃ¤n nauttia jonkun vuoden,

206. ja heille senjÃ¤lkeen tulee se, millÃ¤ heitÃ¤ on uhattu,

207. heitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n hyÃ¶dyttÃ¤Ã¤ se, mistÃ¤ ovat nauttineet?

208. Emme ole hÃ¤vittÃ¤nyt ainoatakaan kaupunkia lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ttÃ¤ sille varoittajia

209. muistuttamaan. Katso, Me emme ole vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen.

210. EivÃ¤t pahat henget ole tuoneet sitÃ¤ (Koraania) maan pÃ¤Ã¤lle.

211. Se ei heitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he pysty siihen.

212. Totisesti, he eivÃ¤t saata edes kuunnella sitÃ¤.

213. Siksi Ã¤lÃ¤ rukoile muita jumalia Jumalan ohella, muuten kuulut niihin, joita kohtaa tuomio.

214. Varoita myÃ¶s lÃ¤heisiÃ¤ sukulaisiasi.

215. Ja sulje hyvyyteesi ne uskovaiset, jotka sinua seuraavat.

216. Jos he eivÃ¤t sinua tottele, sano silloin: Â»Totisesti, en vastaa teidÃ¤n teoistanne.Â»

217. Luota kaikkivaltiaaseen, kaikkein armollisimpaan.

218. HÃ¤neen, joka nÃ¤kee sinut, kun nouset rukoilemaan,

219. ja joka havaitsee askeleesi niiden keskuudessa, jotka kumartavat.

220. Totisesti, HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

221. Kerronko teille, kenen pÃ¤Ã¤lle pahat henget laskeutuvat?

222. Ne laskeutuvat jokaisen valheellisen ja syntisen pÃ¤Ã¤lle

223. ja kuiskuttelevat heidÃ¤n korviinsa, mutta useimmat heistÃ¤ ovat pettureita,

224. ja eksyneet seuraavat sellaisia, kuten runoilijoitakin.

225. EtkÃ¶ nÃ¤e heidÃ¤n harhailevan joka laaksossa, poissa jÃ¤rjiltÃ¤Ã¤n.

226. Ja ettÃ¤ he puhuvat sellaista, mitÃ¤ eivÃ¤t tee.

227. Lukuunottamatta niitÃ¤ heistÃ¤, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ ja ahkerasti rukoilevat Jumalaa ja jotka puolustautuvat, kun heitÃ¤ on sorrettu. Mutta ne, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, saavat pian tietÃ¤Ã¤, millaiseen mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤hÃ¤n heidÃ¤n on saavuttava.

QURAN (FINNISH)

27 - AN-NAML (Muurahaisen suura)

1. Taa, Siin (laupias, kuuleva Jumala). NÃ¤mÃ¤ ovat Koraanin ja selvÃ¤n kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤,

2. johdatus ja ilosanoma uskovaisille,

3. niille, jotka suorittavat rukouksensa, antavat sÃ¤Ã¤detyt almut ja ovat varmoja tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤.

4. Jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, niiden teot Me olemme tosin tehnyt otollisiksi heidÃ¤n omissa silmissÃ¤Ã¤n, ja sokeina he kulkevat eteenpÃ¤in.

5. He ovat niitÃ¤, jotka saavat pahan palkan ja joutuvat tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ suurimpaan hÃ¤viÃ¶Ã¶n.

6. Totisesti, sinun tehtÃ¤vÃ¤si on ottaa vastaan Koraani viisauden ja tiedon Jumalalta.

7. Mooses sanoi perheelleen: Â»Ihan varmasti nÃ¤en tulen palavan. Hankin teille siitÃ¤ tiedon tai sitten tuon palavan kekÃ¤leen, jotta voisitte itseÃ¤nne lÃ¤mmitellÃ¤.Â»

8. Kun hÃ¤n sitten lÃ¤hestyi sitÃ¤, kuului Ã¤Ã¤ni, joka sanoi: Â»Siunattu on HÃ¤n, joka on tulessa ja sen ympÃ¤rillÃ¤. Kunnia olkoon Jumalalle, kaikkien maailmojen Herralle.

9. Oi Mooses! Totisesti, MinÃ¤ olen Jumala, kaikkivaltias, kaikkiviisas.

10. HeitÃ¤ sauvasi maahan!Â» Kun hÃ¤n sitten nÃ¤ki sen kiemurtelevan kuin kÃ¤Ã¤rmeen, niin hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi pakoon eikÃ¤ katsonut taakseen. Â»Oi Mooses! Ã¤lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, totisesti, Minun lÃ¤snÃ¤ollessani lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t eivÃ¤t tunne pelkoa.

11. Ei sekÃ¤Ã¤n, joka on tehnyt vÃ¤Ã¤rin, mutta sitten tekee pahan sijasta hyvÃ¤Ã¤, sillÃ¤ olenhan MinÃ¤ totisesti anteeksiantavainen, armollinen.

12. PistÃ¤ kÃ¤tesi poveesi, ja se muuttuu valkeaksi, ilman taudin tartuntaa, ja tÃ¤mÃ¤ on alku yhdeksÃ¤stÃ¤, faraolle ja hÃ¤nen kansalleen tarkoitetusta tunnusteosta. Totisesti, he ovat jumalaton kansa.Â»

13. Kun MeidÃ¤n tunnusmerkkimme tÃ¤ydessÃ¤ selkeydessÃ¤Ã¤n tulivat heidÃ¤n nÃ¤htÃ¤vÃ¤kseen, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on pelkkÃ¤Ã¤ noituutta.Â»

14. Ja he kielsivÃ¤t ne jumalattomuudessaan ja ylpeydessÃ¤Ã¤n, vaikka sydÃ¤messÃ¤nsÃ¤ olivat niistÃ¤ varmoja. Ja katso, millaisen lopun pahuuden harjoittajat saivat.

15. Totisesti, Me annoimme Daavidille ja Salomolle ymmÃ¤rrystÃ¤, ja he sanoivat: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, joka on korottanut meidÃ¤t yli useimpain uskollisten palvelijainsa.Â»

16. Ja Salomosta tuli Daavidin seuraaja, ja hÃ¤n sanoi: Â»Oi ihmiset, meille on opetettu lintujen kieltÃ¤ ja meille on annettu kaikki, mitÃ¤ tarvitsemme. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on suuri armo.Â»

17. Ja hÃ¤nen sotajoukkonsa, jotka kÃ¤sittivÃ¤t raakalaisia sekÃ¤ sivistyneitÃ¤, myÃ¶skin lentÃ¤vÃ¤kin parvia , koottiin Salomon eteen katselmusta varten,

18. kunnes joukot saapuivat Namlin eli Muurahaisten laaksoon, jolloin erÃ¤s niistÃ¤ sanoi: Â»Oi Namlin heimo! MenkÃ¤Ã¤ asuntoihinne, etteivÃ¤t Salomo ja hÃ¤nen sotajoukkonsa teitÃ¤ tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤Ã¤n murskaksi tallaisi.Â»

19. Silloin Salomo hymyili tÃ¤lle puheelle ja lausui: Â»Herra, suo minun kiittÃ¤Ã¤ Sinua minulle ja vanhemmilleni antamastasi siunauksesta, ja suo, ettÃ¤ voisin tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, mikÃ¤ Sinua miellyttÃ¤Ã¤, ja anna minun Sinun armosi ansiosta astua hyvien palvelijoittesi pariin.Â»

20. Ja hÃ¤n tarkasteli lentÃ¤vien parvia ja sanoi: Â»MitÃ¤ tÃ¤mÃ¤ merkitsee, en nÃ¤e Hudhudia; onko hÃ¤n poissaolevien joukossa?

21. Totisesti, annan hÃ¤nelle ankaran rangaistuksen taikka tapan hÃ¤net, ellei hÃ¤n ilmoita minulle pÃ¤tevÃ¤Ã¤ syytÃ¤.

22. Mutta ei kestÃ¤nyt kauankaan, kun Hudhud saapui ja sanoi: Â»Olen keksinyt sellaista, mitÃ¤ sinÃ¤ et ole huomannut, ja tuon sinulle luotettavia uutisia Saabasta.

23. NÃ¤in totisesti naisen hallitsevan heitÃ¤, ja hÃ¤n oli saanut kaikkea yltÃ¤kyllin ja hÃ¤nellÃ¤ oli mahtava valtaistuin.

24. Havaitsin hÃ¤nen ja hÃ¤nen kansansa kunnioittavan aurinkoa Jumalan sijasta, ja saatana on tehnyt heidÃ¤n tekonsa otollisiksi heidÃ¤n omissa silmissÃ¤Ã¤n ja eksyttÃ¤nyt heidÃ¤t tieltÃ¤, niin ettÃ¤ he ovat ilman johdatusta;

25. eivÃ¤tkÃ¤ palvele Jumalaa, joka paljastaa kaiken salatun sekÃ¤ taivaassa ettÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja joka tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te salaatte ja mitÃ¤ julki tuotte.

26. Jumala on olemassa, ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, suuren voiman Herra.Â»

27. Salomo vastasi: Â»Saamme pian nÃ¤hdÃ¤, oletko puhunut totta, vai oletko valehtelija.

28. Ota tÃ¤mÃ¤ kirjeeni ja vie se heille; mene sitten syrjÃ¤Ã¤n ja odota, mitÃ¤ he vastaavat.Â»

29. Ja Saaban kuningatar lausui: Â»Oi pÃ¤Ã¤miehet! Totisesti, minulle on lÃ¤hetetty kunnianarvoinen kirje.

30. Se on Salomolta, ja hÃ¤n kirjoittaa: 'Aloitan Jumalan, laupiaan Armahtajan nimeen!'

31. (ja edelleen siinÃ¤ on): 'Ã¤lkÃ¤Ã¤ ylvÃ¤stelkÃ¶ minua vastaan, vaan alistukaa valtaani.'Â»

32. Kuningatar lausui: Â»PÃ¤Ã¤llikÃ¶t, neuvokaa minua tÃ¤ssÃ¤ asiassa. En ratkaise ainoatakaan asiaa, ellette te ole lÃ¤snÃ¤.Â»

33. He vastasivat: Â»MeillÃ¤ on suuri mahti ja taistelukyky, mutta kÃ¤skeminen kuuluu sinulle. Mieti siis, mitÃ¤ aiot kÃ¤skeÃ¤.Â»

34. HÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, kun kuninkaat ryntÃ¤Ã¤vÃ¤t johonkin kaupunkiin, niin he hÃ¤vittÃ¤vÃ¤t sen raunioiksi ja alentavat sen ylhÃ¤isimmÃ¤t asukkaat. NÃ¤in juuri he tekevÃ¤t.

35. Totisesti aion lÃ¤hettÃ¤Ã¤ heille lahjan ja odotan sitten sanansaattajien tuomaa vastausta.Â»

36. Kun lahja tuotiin Salomolle, hÃ¤n lausui: Â»Lahjoitatteko minulle rikkautta? Mutta se, mitÃ¤ Jumala on minulle suonut, on enemmÃ¤n kuin teidÃ¤n lahjanne. Niin, olette kai itse ihastuneita lahjastanne.

37. ViekÃ¤Ã¤ se heille takaisin. Viemme heitÃ¤ vastaan sotajoukkomme, jota he eivÃ¤t voi vastustaa, ja karkoitamme heidÃ¤t masennettuina ja hÃ¤vÃ¤istyinÃ¤.Â»

38. HÃ¤n puhui edelleen: Â»PÃ¤Ã¤llikkÃ¶ni! Kuka teistÃ¤ voi tuoda minulle hÃ¤nen valtaistuimensa, ennenkuin he alistuvat valtaani?

39. ErÃ¤s vÃ¤kevÃ¤ dzinni sanoi: Â»Tuon sen sinulle ennen kuin nouset paikaltasi; totisesti, minÃ¤ olen vÃ¤kevÃ¤ ja luotettava tÃ¤hÃ¤n tehtÃ¤vÃ¤Ã¤n.Â»

40. ErÃ¤s toinen, joka tunsi (pyhÃ¤Ã¤) Kirjaa, lausui: Â»Tuon sen sinulle ennen kuin ehdit silmÃ¤Ã¤si rÃ¤pÃ¤yttÃ¤Ã¤.Â» Ja kun Salomo nÃ¤ki valtaistuimen edessÃ¤Ã¤n, hÃ¤n lausui: Â»TÃ¤mÃ¤ tapahtuu Herran armosta; HÃ¤n koettelee minua, osaanko olla kiitollinen vai olenko kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n. Ken kiittÃ¤Ã¤, hÃ¤n tekee sen omaksi parhaakseen, ja jos joku on kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n, niin Herrani on joka tapauksessa suopea, armollinen.Â»

41. HÃ¤n puhui edelleen: Â»Muuttakaa hÃ¤nen valtaistuimensa ulkonÃ¤kÃ¶ hÃ¤nelle oudoksi, niin saamme nÃ¤hdÃ¤, onko hÃ¤n oikealla tiellÃ¤ vai ilman johdatusta.Â»

42. Kun kuningatar saapui, niin hÃ¤nelle sanottiin: Â»Oliko valtaistuimesi tÃ¤llainen?Â» HÃ¤n vastasi: Â»NÃ¤yttÃ¤Ã¤ siltÃ¤, kuin se olisi sama. Meille on annettu totista tietoa jo tÃ¤tÃ¤ ennen ja me olemme Jumalalle alamaisia.Â»

43. Mutta se, mitÃ¤ hÃ¤n palveli Jumalan sijasta, vei hÃ¤ntÃ¤ harhaan. Totisesti, hÃ¤n kuului epÃ¤uskoiseen kansaan.

44. HÃ¤nelle sanottiin: Â»KÃ¤y sisÃ¤lle palatsiin!Â» Kun hÃ¤n sen nÃ¤ki, hÃ¤n luuli sen vesialtaaksi ja riisui sen vuoksi jalastaan. Salomo lausui: Â»Se on vain palatsi, jonka lattia on tehty lasista.Â» Kuningatar lausui: Â»Oi Herra, totisesti, olen tehnyt vÃ¤Ã¤rin itseÃ¤ni kohtaan, mutta Salomon kanssa tahdon totella Jumalaa, kaikkien maailmojen Herraa.Â»

45. Totisesti, Me lÃ¤hetimme Tamuudin heimon luokse heidÃ¤n veljensÃ¤ Saalihin, joka lausui: Â»Palvelkaa Jumalaa!Â» Mutta katso! He jakautuivat kahdeksi riitelevÃ¤ksi puolueeksi.

46. HÃ¤n sanoi: Â»Kansalaiseni, miksi haluatte edistÃ¤Ã¤ pahaa enemmÃ¤n kuin hyvÃ¤Ã¤, miksi ette ano Jumalan anteeksiantoa, jotta teille osoitettaisiin armo?Â»

47. He vastasivat: Â»Me pidÃ¤mme sinua ja seuralaisiasi enteenÃ¤ meitÃ¤ kohtaavasta onnettomuudesta.Â» HÃ¤n sanoi: Â»TeidÃ¤n kohtalonne on Jumalan huomassa. Mutta te olette kansa, joka on vitsauksen kokeva.Â»

48. Ja kaupungissa oli yhdeksÃ¤n miehen joukkio, joka ympÃ¤ri maata teki pahaa, eikÃ¤ lainkaan hyvÃ¤Ã¤.

49. He sanoivat: Â»Vannokaamme keskenÃ¤mme Jumalan nimeen, ettÃ¤ me varmasti yÃ¶llÃ¤ kÃ¤ymme hÃ¤nen ja hÃ¤nen perheensÃ¤ kimppuun ja sanomme sitten hÃ¤nen kostonsa perijÃ¤lle: 'Emme ole nÃ¤hneet hÃ¤nen perheensÃ¤ surmaamista, puhumme tÃ¤yttÃ¤ totta'.Â»

50. Ja niin he punoivat juonensa, mutta Me teimme oman suunnitelmamme, josta he eivÃ¤t tienneet.

51. Ja katso, mikÃ¤ oli heidÃ¤n juoniensa loppu! Me hÃ¤vitimme heidÃ¤t ja heidÃ¤n kansansa kaikki.

52. Tuossa ovat heidÃ¤n kotinsa autioina, koska he olivat jumalattomia. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

53. Ja me pelastimme ne, jotka uskoivat ja hartautta harjoittivat.

54. Muista Lootia, joka sanoi kansalleen: Â»Harjoitatteko riettautta, vaikka tiedÃ¤tte sen synniksi?

55. LÃ¤hestyttekÃ¶ himoiten miehiÃ¤ naisten sijasta? Niin, te olette pimeÃ¤tÃ¤ vÃ¤keÃ¤.Â» ,

56. Ja mikÃ¤ olikaan hÃ¤nen kansansa vastaus: Â»Ajakaa Lootin perhe pois kaupungista, sillÃ¤ he luulevat olevansa synnittÃ¶miÃ¤.Â»

57. Sitten Me pelastamme hÃ¤net perheinensÃ¤ paitsi hÃ¤nen vaimonsa. TÃ¤mÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤simme jÃ¤lkeenjÃ¤Ã¤vien joukkoon.

58. Ja Me annoimme sataa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤; kauhistuttava oli se sade niille, joita oli varoitettu.

59. Sano: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle, ja rauha olkoon HÃ¤nen palvelijoillensa, jotka hÃ¤n on valinnut. Onko Jumala parempi vai se, jota he pitÃ¤vÃ¤t hÃ¤nen vertaisenaan?Â»

60. EikÃ¶ parempi ole se, joka loi taivaat ja maan ja lÃ¤hetti pilvistÃ¤ alas sateen, jolla Me kasvatamme ihania puutarhoja? Ei ole teidÃ¤n vallassanne saada niiden puita kasvamaan. Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Ei, he vain kuvittelevat sellaisia.

61. EikÃ¶ parempi ole se, joka loi maan asuinpaikaksi ja teki siihen virtain uomat, kohotti vuoret ja erotti makean ja suolaisen veden? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Ei, mutta useimmat eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤.

62. EikÃ¶ parempi ole se, joka vastaa ahdistuksessa olevalle, kun tÃ¤mÃ¤ rukoilee hÃ¤ntÃ¤, ja joka poistaa hÃ¤nen vaivansa ja tekee teistÃ¤ maan perijÃ¶itÃ¤? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? VÃ¤hÃ¤istÃ¤ on se, mitÃ¤ mielessÃ¤nne pysyy.

63. EikÃ¶ parempi ole se, joka ohjaa teitÃ¤ pimeydessÃ¤ sekÃ¤ maalla ettÃ¤ merellÃ¤? Kuka lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet tuomaan ilosanomaa HÃ¤nen saapuvasta armostaan? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Jumala on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen vertaisenaan pitÃ¤vÃ¤t.

64. EikÃ¶ parempi ole se, joka loi elÃ¤vÃ¤t olennot ja sitten palauttaa kaiken entiselleen? Kuka antaa teille ravintoa sekÃ¤ taivaasta ettÃ¤ maasta? Onko muuta jumal'olentoa kuin Jumala? Sano: Â»Tuokaa esiin todisteenne, jos olette vilpittÃ¶miÃ¤.Â»

65. Sano edelleen: Â»Ei kukaan taivaassa tai maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, paitsi Jumala, tiedÃ¤ nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶miÃ¤. EivÃ¤tkÃ¤ he tiedÃ¤ ylÃ¶snousemuksensa hetkeÃ¤.

66. Ei, heillÃ¤ ei ole niukkaakaan tietoa tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤. Joko he sitÃ¤ epÃ¤ilevÃ¤t tai ovat kokonaan pimitettyjÃ¤.

67. Uskottomat sanovat: Â»Kun me ja esi-isÃ¤mme muutumme tomuksi, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t todellakin senjÃ¤lkeen uudelleen eloon?

68. NÃ¤in meille on ennenkin luvattu, sekÃ¤ myÃ¶s esi-isillemme, mutta nÃ¤mÃ¤ ovat vain muinaistaruja.Â»

69. Sano: Â»KiertÃ¤kÃ¤Ã¤ maata ja katsokaa, millaisen lopun syntiset saivat!Â»

70. Ã¤lÃ¤ ole murheessa heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤ Ã¤lÃ¤kÃ¤ ahdistuksessa heidÃ¤n juoniensa vuoksi.

71. He sanovat myÃ¶s: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ uhkaus tÃ¤ytetÃ¤Ã¤n, jos kerran puhut totta?Â»

72. Vastaa: Â»Voi sattua, ettÃ¤ jokin niistÃ¤ asioista, joiden tuloa koetatte jouduttaa, seuraa teitÃ¤ jo kannoillanne.Â»

73. Totisesti, Herrasi on armon Herra ihmisille, mutta monetkaan heistÃ¤ eivÃ¤t ole kiitollisia.

74. Totisesti, Herrasi tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ kÃ¤tkevÃ¤t ja mitÃ¤ ilmaisevat.

75. Taivaassa ja maassa ei ole mitÃ¤Ã¤n niin salattua, ettei se lÃ¶ytyisi selkeÃ¤stÃ¤ Kirjasta.

76. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ Koraani ilmoittaa israelilaisille suurimman osan siitÃ¤, mistÃ¤ he ovat eri mieltÃ¤.

77. Totisesti, se on myÃ¶s johdatuksena ja armona uskovaisille.

78. Tuomiollaan Jumala totisesti jakaa heille oikeutta; onhan HÃ¤n kaikkivaltias, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

79. Luota siis Jumalaan; silloin olet varman totuuden perustalla.

80. Totisesti, sinÃ¤ et voi saada kuolleita kuulemaan, etkÃ¤ kuuroja Ã¤Ã¤nesi kantamiin, jos he ovat menossa poispÃ¤in.

81. Et voi liioin taluttaa sokeita pois heidÃ¤n harhastaan. Vain ne saat kuulemaan, jotka uskovat merkkeihimme ja ovat tottelevaisia.

82. Ja kun uhkauksemme kÃ¤y heille toteen, Me annamme maasta kasvaa ituja, jotka tautina heihin tarttuvat, koska he eivÃ¤t ottaneet uskoakseen merkkejÃ¤mme.

83. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me kokoamme yhteen jokaisesta kansasta joukon niitÃ¤, jotka kielsivÃ¤t merkkimme, ja jÃ¤rjestÃ¤mme heidÃ¤t riveihin.

84. Kun he saapuvat Herransa eteen, HÃ¤n on lausuva: Â»HylkÃ¤sittekÃ¶ Minun tunnusmerkkini, vaikkei niihin ymmÃ¤rryksenne riittÃ¤nyt, vai mitÃ¤ te teitte?Â»

85. Ja tuomiomme luetaan heille, koska he ovat syntiÃ¤ tehneet, eivÃ¤tkÃ¤ he saata lausua sanaakaan.

86. EivÃ¤tkÃ¶ he huomanneet, ettÃ¤ olimme sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt heille yÃ¶n lepoa varten ja pÃ¤ivÃ¤n valaisemaan? Totisesti, nÃ¤mÃ¤ ovat merkkejÃ¤ niille, jotka uskovat.

87. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ puhalletaan pasuunoihin, jolloin kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ olevat, paitsi ne, joilla on Jumalan mielisuosio, joutuvat kauhun valtaan ja nÃ¶yrinÃ¤ astuvat HÃ¤nen eteensÃ¤.

88. SinÃ¤ nÃ¤et myÃ¶s vuoret ja luulet niiden olevan lujasti paikoillaan, mutta ne hÃ¤ipyvÃ¤t pois kuin vaeltavat pilvet; niin on ne Jumala asettanut, HÃ¤n, joka kaikelle on antanut tÃ¤ydellisen muodon. Totisesti, HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

89. Joka tuo esiin hyvÃ¤Ã¤, on saava itselleen sitÃ¤kin parempaa, ja sellaiset ovat turvassa tuon pÃ¤ivÃ¤n kauhuilta.

90. Mutta ken tekee pahaa, heitetÃ¤Ã¤n kasvoillensa tuleen. Olisiko teidÃ¤n palkkanne muu kuin tekojenne mukainen?

91. Sano: Â»Totta on, ettÃ¤ minua on kÃ¤sketty palvelemaan tÃ¤mÃ¤n kaupungin Herraa, jolle se on pyhitetty ,ja jolle kaikki kuuluu; minut on myÃ¶s mÃ¤Ã¤rÃ¤tty olemaan muslimi,

92. sekÃ¤ julistamaan Koraania. Ken on siis saanut johdatuksen, hÃ¤n on saanut sen oman sielunsa parhaaksi. Mutta eksyneille sano: Â»Olen vain yksi varoittajista.Â»

93. Sano edelleen: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle. Olette pian nÃ¤kevÃ¤t HÃ¤nen merkkinsÃ¤ ja tulette ne silloin tuntemaan.Â»

Herrasi ei ole vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n siitÃ¤, mitÃ¤ teette.

QURAN (FINNISH)

28 - AL-KASAS (Kertomuksen suura)

1. Taa, Siin, Miim. (Laupias, kuuleva, tietÃ¤vÃ¤ Jumala).

2. NÃ¤mÃ¤ ovat selvÃ¤n Kirjan sÃ¤keistÃ¶jÃ¤.

3. Aiomme kertoa sinulle totuudenmukaisesti osan Mooseksen ja faraon elÃ¤mÃ¤stÃ¤ hyÃ¶dyksi niille, jotka uskovat.

4. Totisesti, farao oli maassaan mahtava. HÃ¤n jakoi sen asukkaat luokkiin ja koetti heikentÃ¤Ã¤ erÃ¤stÃ¤ osaa heistÃ¤ tappamalla miehet ja jÃ¤ttÃ¤mÃ¤llÃ¤ vain naiset eloon. HÃ¤n oli todella vÃ¤Ã¤ryydentekijÃ¤.

5. Mutta Me tahdoimme osoittaa suosiotamme niille, joita maassa sorrettiin. Tahdoimme tehdÃ¤ heidÃ¤t maan johtomiehiksi ja faraon perillisiksi.

6. Halusimme antaa heille valtaa maassa ja saada faraon ja Haamanin sekÃ¤ heidÃ¤n sotajoukkonsa kokemaan sitÃ¤, mitÃ¤ he olivat pelÃ¤nneet.

7. Niin Me ilmestyimme Mooseksen Ã¤idille nÃ¤in sanoen: Â»ImetÃ¤ hÃ¤ntÃ¤, mutta kun alat pelÃ¤tÃ¤ hÃ¤nen puolestaan, niin aseta hÃ¤net veteen Ã¤lÃ¤kÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, Ã¤lÃ¤kÃ¤ murehdi. Totisesti, Me annamme hÃ¤net sinulle takaisin ja teemme hÃ¤nestÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n.Â»

8. Sitten faraon vÃ¤ki otti hÃ¤net vedestÃ¤, ja hÃ¤nestÃ¤ oli tuleva heille vihamies ja murheen aihe. Totisesti, farao, Haaman ja heidÃ¤n sotajoukkonsa olivat synnintekijÃ¶itÃ¤.

9. Ja faraon puoliso lausui: Â»HÃ¤n ilahduttaa minun silmÃ¤ni,ja sinunkin. Ã„lÃ¤ surmaa hÃ¤ntÃ¤, ehkÃ¤pÃ¤ hÃ¤n voi olla meille hyÃ¶dyksi tai voimme ottaa hÃ¤net pojaksemme.Â» Mutta he eivÃ¤t asiaa arvanneet.

10. Ja seuraavana aamuna Mooseksen Ã¤idin sydÃ¤n oli pakahtumaisillaan. HÃ¤n olisi paljastanut salaisuutensa, ellemme Me olisi vahvistanut hÃ¤nen sydÃ¤ntÃ¤Ã¤n, niin ettÃ¤ hÃ¤n saattoi pysyÃ¤ uskossa.

11. Ja hÃ¤n lausui Mooseksen sisarelle: Â»Seuraa hÃ¤ntÃ¤!Â» Ja tÃ¤mÃ¤ piti syrjÃ¤stÃ¤ veljeÃ¤nsÃ¤ silmÃ¤llÃ¤ heidÃ¤n huomaamattaan.

12. Me olimme jo tehnyt hÃ¤nelle vastenmielisiksi vieraat imettÃ¤jÃ¤t. Silloin sisar lausui: Â»NÃ¤ytÃ¤nkÃ¶ teille erÃ¤Ã¤n perheen, joka on hoivaava hÃ¤ntÃ¤ ja tarkoittaa hÃ¤nelle hyvÃ¤Ã¤?Â»

13. Siten Me annoimme hÃ¤net takaisin Ã¤idilleen, jotta tÃ¤mÃ¤n silmÃ¤t kirkastuisivat eikÃ¤ hÃ¤n enÃ¤Ã¤ murehtisi, vaan tietÃ¤isi, ettÃ¤ Jumalan lupaus oli tosi. Mutta useimmat ihmisistÃ¤ ovat tietoa vailla.

14. Ja kun Mooses oli pÃ¤Ã¤ssyt miehuuden ikÃ¤Ã¤n ja kasvanut voimakkaaksi, Me annoimme hÃ¤nelle viisautta ja tietoa. Siten me palkitsemme ne, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

15. Ja hÃ¤n astui kaupunkiin hetkenÃ¤, jolloin sen asukkaat eivÃ¤t sitÃ¤ vartioineet, ja havaitsi siellÃ¤ kahden miehen tappelevan keskenÃ¤nsÃ¤; toinen kuului hÃ¤nen omaan heimoonsa, toinen hÃ¤nen vihamiehiinsÃ¤. Silloin hÃ¤nen heimolaisensa pyysi hÃ¤ntÃ¤ avukseen toista vastaan, joka kuului hÃ¤nen vihollisiinsa. Ja Mooses iski tÃ¤mÃ¤n nyrkillÃ¤Ã¤n hengiltÃ¤. Silloin hÃ¤n sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤n sai saatana aikaan. Totisesti, hÃ¤n on vihamies ja ilmeinen viettelijÃ¤.Â»

16. HÃ¤n puhui edelleen: Â»Herra! Olen tehnyt syntiÃ¤ itseÃ¤ni kohtaan, suo se minulle anteeksi!Â» Ja hÃ¤n sai anteeksi. Totisesti, HÃ¤n antaa kaiken anteeksi. HÃ¤n on anteeksiantava, armollinen.

17. Mooses sanoi: Â»Herra, koska olet armahtanut minua, en koskaan enÃ¤Ã¤ auta syntisiÃ¤.Â»

18. Seuraavana aamuna hÃ¤n kulki kaupungissa pelokkaasti ympÃ¤rillensÃ¤ tÃ¤hyillen, ja katso, se, joka oli hÃ¤ntÃ¤ edellisenÃ¤

pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ avukseen huutanut, huusi taaskin hÃ¤ntÃ¤ auttajakseen. Mooses nuhteli hÃ¤ntÃ¤: Â»Totisesti, sinÃ¤ olet ilmeisesti vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤.Â»

19. Ja kun hÃ¤n aikoi taltuttaa sitÃ¤, joka oli heidÃ¤n kummankin vihollinen, niin tÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Tahdotko tappaa minut, Mooses, kuten tapoit eilisen miehen? Haluat vÃ¤kivalloin maata hallita, etkÃ¤ kuulua niihin, jotka oikeutta tekevÃ¤t.Â»

20. Silloin saapui kaupungin etÃ¤isimmÃ¤ltÃ¤ laidalta mies juosten, ja hÃ¤n sanoi: Â»Mooses! PÃ¤Ã¤miehet pitÃ¤vÃ¤t neuvoa sinut tappaakseen. LÃ¤hde pois tÃ¤Ã¤ltÃ¤; totisesti, minÃ¤ toivon sinulle hyvÃ¤Ã¤.Â»

21. Silloin hÃ¤n lÃ¤hti pois kaupungista pelon vallassa, ympÃ¤rillensÃ¤ tÃ¤hyillen. HÃ¤n huudahti: Â»Herra, pelasta minut vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten ihmisten keskuudesta!Â»

22. Ja kÃ¤Ã¤ntÃ¤essÃ¤Ã¤n kasvonsa Midianin suuntaan hÃ¤n sanoi: Â»EhkÃ¤ Herra ohjaa minut oikealle tielle.Â»

23. Kun hÃ¤n saapui Midianin kaivon luo, hÃ¤n tapasi useita miehiÃ¤ juottamassa elukoitaan. Paitsi heitÃ¤ hÃ¤n huomasi kaksi naista, jotka pidÃ¤ttelivÃ¤t laumaansa. HÃ¤n kysyi: Â»MitÃ¤ te kaksi oikein teette?Â» He vastasivat: Â»Emme voi juottaa elukoitamme, ennenkuin paimenet poistuvat; isÃ¤mme on vanha.Â»

24. Silloin hÃ¤n juotti heidÃ¤n elukkansa heidÃ¤n puolestaan ja vetÃ¤ytyi sitten takaisin varjoon ja sanoi: Â»Herra, olen totisesti kaiken hyvÃ¤n tarpeessa, minkÃ¤ minulle mahdat suoda.Â»

25. Silloin toinen naisista tuli kainosti kÃ¤vellen hÃ¤nen luokseen ja sanoi: Â»Totisesti, isÃ¤ni kutsuu sinut luokseen voidakseen kiittÃ¤Ã¤ sinua siitÃ¤, ettÃ¤ juotit elukkamme.Â» Kun Mooses saapui hÃ¤nen luoksensa ja kertoi hÃ¤nelle elÃ¤mÃ¤nsÃ¤, niin vanhus sanoi: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, olet pelastunut vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisten ihmisten joukosta.Â»

26. Toinen tyttÃ¤ristÃ¤ pyysi: Â»IsÃ¤! Ota hÃ¤net palvelukseesi, totisesti, hÃ¤n on paras, jonka voit palkata, sangen vÃ¤kevÃ¤ ja luotettavaa

27. IsÃ¤ lausui: Â»Totisesti, haluan naittaa sinut toiselle tyttÃ¤ristÃ¤ni sillÃ¤ ehdolla, ettÃ¤ olet kahdeksan vuotta palveluksessani. Oletko kymmenen vuotta tÃ¤yteen, se riippuu itsestÃ¤si, enkÃ¤ aio kohdella sinua huonosti, olet huomaava minut, jos Jumala niin suo, hyvÃ¤ksi ihmiseksi.Â»

28. Mooses vastasi: Â»TÃ¤mÃ¤ olkoon sopimuksemme, ja minkÃ¤ ajan otankin tÃ¤yttÃ¤Ã¤kseni, Ã¤lkÃ¶Ã¶n minulta enÃ¤Ã¤ lisÃ¤Ã¤ vaadittako. Jumala todistakoon sen, mistÃ¤ me nyt puhumme.Â»

29. Kun Mooses sitten oli palvellut aikansa tÃ¤yteen ja lÃ¤hti pois perheinensÃ¤, hÃ¤n huomasi tulen vuoren kupeella. HÃ¤n lausui perheelleen: Â»Malttakaa, minÃ¤ nÃ¤en tulen palavan. EhkÃ¤ minÃ¤ voin ottaa teille selvÃ¤Ã¤ siitÃ¤ tai tuoda palavan kekÃ¤leen, voidaksenne lÃ¤mmitellÃ¤.Â»

30. Kun hÃ¤n lÃ¤hestyi sitÃ¤, kuului Ã¤Ã¤ni laakson oikealta puolelta, pyhÃ¤nÃ¤ paikalla olevasta pensaasta: Â»Mooses! MinÃ¤ olen totisesti Jumala, maailmojen valtias.Â»

31. Ja edelleen: Â»HeitÃ¤ sauvasi maahan!Â» Ja kun hÃ¤n nÃ¤ki sen kiemurtelevan kuin kÃ¤Ã¤rme, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi ympÃ¤ri paeten taakseen katsomatta. Â»Oi Mooses, astu eteenpÃ¤in pelkÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤, sillÃ¤ totisesti olet turvassa.

32. PistÃ¤ kÃ¤tesi poveesi, niin vedÃ¤t sen ulos valkoisena, kuitenkin ilman taudin tartuntaa. Ã„lÃ¤kÃ¤ kammoksu kÃ¤ttÃ¤si kylkesi lÃ¤hellÃ¤. NÃ¤mÃ¤ ovat Herrasi kaksi tunnusmerkkiÃ¤ faraolle ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤miehilleen. Totisesti he ovat jumalattomia ihmisiÃ¤.Â»

33. Mooses vastasi: Â»Herra! MinÃ¤ surmasin erÃ¤Ã¤n heistÃ¤ ja pelkÃ¤Ã¤n senvuoksi, ettÃ¤ he surmaavat minut.

34. Mutta minulla on veljeni Aaron, joka on puheessaan minua taitavampi, lÃ¤hetÃ¤ sentÃ¤hden hÃ¤net minun mukaani minua vahvistamaan. PelkÃ¤Ã¤n totisesti, ettÃ¤ he pitÃ¤vÃ¤t minua valehtelijana.Â»

35. Jumala lausui: Â»Me vahvistamme kÃ¤sivarttasi veljesi avulla ja annamme teille kummallekin sellaisen vallan, ettÃ¤ he eivÃ¤t kykene mihinkÃ¤Ã¤n MeidÃ¤n tunnustekojamme vastaan. Te kaksi sekÃ¤ ne, jotka teitÃ¤ seuraavat, peritte voiton.Â»

36. Kun Mooses sitten selkeÃ¤sti nÃ¤ytti heille tunnusmerkkimme, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on vain ovelaa noituutta, emmekÃ¤ ole kuulleet tÃ¤llaista sattuneen esi~isiemme aikana.Â»

37. Mutta Mooses sanoi: Â»Herra tietÃ¤Ã¤ parhaiten, kuka tulee HÃ¤nen lÃ¤hettÃ¤mÃ¤nÃ¤Ã¤n ja opastamanaan ja kenellÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤ssÃ¤ hyvÃ¤ koti. Totisesti, vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset eivÃ¤t menesty.Â»

38. Farao lausui: Â»PÃ¤Ã¤llikkÃ¶ni, en tiedÃ¤ teillÃ¤ olevan muuta jumalaa kuin minÃ¤ itse. Polta siis, Haaman, minulle tiiliÃ¤ ja rakenna korkea palatsi, jotta voisin ulottua nÃ¤kemÃ¤Ã¤n Mooseksen Jumalan. PidÃ¤n hÃ¤ntÃ¤ totisesti valehtelijana.Â»

39. Ja farao ja hÃ¤nen sotajoukkonsa ylvÃ¤stelivÃ¤t aiheetta maassa ja luulivat, ettei heitÃ¤ noudettaisi takaisin MeidÃ¤n eteemme.

40. Silloin Me tartuimme hÃ¤neen ja hÃ¤nen sotajoukkoonsa ja heitimme heidÃ¤t mereen. Huomaa siis, millaisen lopun saavat jumalattomat.

41. Ja Me teimme heistÃ¤ johtomiehiÃ¤ viettelemÃ¤Ã¤n ihmisiÃ¤ tulen omiksi, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heitÃ¤ ei auteta.

42. TÃ¤ssÃ¤ maailmassa me annoimme kirouksen seurata heitÃ¤, ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he ovat inhottuja.

43. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjan, senjÃ¤lkeen kun olimme hÃ¤vittÃ¤nyt aikaisemmat sukupolvet, valaistukseksi ihmissuvulle, johdatukseksi ja armoksi, jotta he siitÃ¤ vaarin ottaisivat.

44. SinÃ¤ (Muhammed) et ollut Siinain lÃ¤nsipuolella, kun Me ilmoitimme Moosekselle kÃ¤skymme, etkÃ¤ ollut sen todistajana.

45. Mutta olemme luonut toisia sukupolvia ja suonut niille pitkÃ¤n elÃ¤mÃ¤n. SinÃ¤ et myÃ¶skÃ¤Ã¤n asunut Midianin asukkaitten parissa julistamassa heille MeidÃ¤n ilmoituksiamme, mutta MeistÃ¤ ne olivat lÃ¤htÃ¶isin.

46. SinÃ¤ et ollut myÃ¶skÃ¤Ã¤n vuoren huipulla, kun Me (Mooseksen) kutsuimme, mutta tÃ¤mÃ¤ (Koraani) on Herrasi armonosoitus, jotta voisit varoittaa kansaa, jonka luona ei ketÃ¤Ã¤n varoittajaa ennen sinua kÃ¤ynyt; ehkÃ¤ he ottavat vaarin.

47. EtteivÃ¤t he sitten, kun heitÃ¤ kohtaa onnettomuus heidÃ¤n kÃ¤ttensÃ¤ tekojen tÃ¤hden, sanoisi: Â»Herra, miksi et lÃ¤hettÃ¤nyt luoksemme lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, niin ettÃ¤ olisimme seuranneet merkkejÃ¤si ja olleet uskovaisia?Â»

48. Mutta kun lÃ¤hettÃ¤mÃ¤mme totuus nyt ilmestyy heille, he sanovat: Â»Miksi hÃ¤n (Muhammed) ei saanut samanlaista ihmeidentekovaltaa kuin Mooseskin? Mutta eivÃ¤tkÃ¶ he kieltÃ¤neet sitÃ¤, mitÃ¤ Moosekselle aikoinaan annettiin?Â» He sanoivat: Â»NÃ¤mÃ¤ kumpikin (Koraani ja Toora) ovat noituuden tuotteita, jotka tukevat toisiaan. Totisesti, emme usko kumpaankaan.Â»

49. Sano: Â»Tuokaa sitten Jumalalta sellainen kirja, joka on nÃ¤itÃ¤ kahta parempi ojennusnuora, niin minÃ¤ seuraan sitÃ¤, jos olette oikeassa.Â»

50. Mutta jos he eivÃ¤t vastaa sinulle, tiedÃ¤ silloin, ettÃ¤ he seuraavat vain omia himojaan. Ja ken onkaan pahemmin eksynyt kuin se, joka seuraa omia himojaan saamatta johdatusta Jumalalta. Totisesti, Jumala ei ohjaa vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.

51. Totisesti, olemme jo ennenkin julistanut heille (Koraanin) sanaa moninaisissa yhteyksissÃ¤, jotta he ottaisivat siitÃ¤ vaarin.

52. Ne, joille Kirja on jo aikaisemmin annettu, uskovat siihen.

53. Kun sitÃ¤ heille luetaan, he sanovat: Â»Me uskomme siihen. Totisesti, se on Herramme lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ totuus, ja totisesti me olimme jo tÃ¤tÃ¤ ennen Jumalan alamaisia.Â»

54. HeidÃ¤n palkkansa maksetaan heille kahdesti, koska he pysyvÃ¤t lujina ja vastustavat pahaa hyvÃ¤llÃ¤ ja antavat almuja siitÃ¤, mitÃ¤ olemme heille suonut.

55. Ja kun he kuulevat turhaa puhetta, he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t siitÃ¤ pois ja sanovat: Â»Te niitÃ¤tte omat tekonne ja me omamme; rauha olkoon teille, mutta me emme pyri tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mien seuraan.Â»

56. Totisesti, sinÃ¤ et voi johtaa sitÃ¤, jota mielellÃ¤si johtaisit, mutta Jumala antaa johdatuksensa kenelle tahtoo, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ parhaiten, ketkÃ¤ vaeltavat oikeata tietÃ¤.

57. Ja he sanovat: Â»Jos sinun kanssasi seuraamme tÃ¤tÃ¤ johdatusta, niin me joudumme pois maastamme.Â» Aivan niin, mutta emmekÃ¶ Me ole perustanut heitÃ¤ varten turvallista pyhitettyÃ¤ paikkaa (Mekkaa), jonne annamme kaikenlaisia hedelmiÃ¤ heidÃ¤n yllÃ¤pidokseen. Mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤.

58. Kuinka monta kaupunkia, jotka rikkaudessaan ylvÃ¤stelivÃ¤t, olemmekaan tuhonnut. NÃ¤mÃ¤ rauniot olivat heidÃ¤n kotejaan,

joita heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ vain vÃ¤hÃ¤n on kÃ¤ytetty asuntoina. Ne olemme Me perinyt.

59. Mutta Herrasi ei koskaan hÃ¤vittÃ¤nyt kaupunkeja ennen kuin oli lÃ¤hettÃ¤nyt niiden pÃ¤Ã¤paikkaan lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n tulkitsemaan heille MeidÃ¤n merkkimme. EmmekÃ¤ Me hÃ¤vitÃ¤ kaupunkeja muutoin kuin niiden asukkaitten vÃ¤Ã¤ryyksien takia.

60. Kaikki, mitÃ¤ teille on annettu, on vain tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n nautintoa ja koreutta. Mutta se, mikÃ¤ on Jumalan luona, on parempaa ja pysyvÃ¤mpÃ¤Ã¤. EttekÃ¶ jo ymmÃ¤rrÃ¤?

61. Onko sitten se, jolle Me olemme antanut ihanan lupauksen, mikÃ¤ hÃ¤nelle tÃ¤ytetÃ¤Ã¤nkin, sellaisen kaltainen, jolle olemme kyllÃ¤kin suonut tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n nautintoja, mutta joka ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ luetaan syntisten joukkoon?

62. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n kutsuu heitÃ¤ ja sanoo: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita te kuvittelitte Minun vertaisikseni?Â»

63. Silloin ne, joihin tÃ¤mÃ¤ puhe sattuu, sanovat: Â»Herra, nÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka olemme johtaneet harhaan samalla tavalla kuin itsekin eksyimme. Olemme syyttÃ¶miÃ¤ Sinun edessÃ¤si, he eivÃ¤t meitÃ¤ palvelleet.Â»

64. Silloin sanotaan: Â»Kutsukaa liittolaisianne!Â» Niin he kutsuvat niitÃ¤, mutta nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t lainkaan vastaa. He nÃ¤kevÃ¤t tuomionsa ja toivovat, ettÃ¤ olisivat saaneet johdatuksen.

65. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin HÃ¤n on heitÃ¤ kutsuva ja sanova: Â»MinkÃ¤ vastauksen annoitte lÃ¤hettilÃ¤ille?Â»

66. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he joutuvat sokeuden valtaan eivÃ¤tkÃ¤ kykene mitÃ¤Ã¤n verukkeita esittÃ¤mÃ¤Ã¤n, eivÃ¤tkÃ¤ he myÃ¶skÃ¤Ã¤n joutavia toisiltaan utele.

67. Mutta ken kÃ¤Ã¤ntyy Jumalan puoleen ja uskoo sekÃ¤ tekee hyvÃ¤Ã¤, hÃ¤n toivottavasti kuuluu niiden pariin, jotka menestyvÃ¤t.

68. Herrasi voi luoda ja valita mitÃ¤ haluaa, mutta heillÃ¤ ei ole valinnan varaa. Kunnia olkoon Jumalalle! HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

69. Herrasi tietÃ¤Ã¤ myÃ¶s, mitÃ¤ heidÃ¤n povessaan piilee ja mitÃ¤ he julki tuovat.

70. HÃ¤n on Jumala, ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. HÃ¤nelle kuuluu kaikki ylistys alusta loppuun. HÃ¤nelle kuuluu tuomio, ja HÃ¤nen luokseen teidÃ¤n on palattava.

71. Sano: Â»MitÃ¤ sanoisitte, jos Jumala antaisi teidÃ¤n olla yÃ¶n pimeydessÃ¤ aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka? MikÃ¤ muu jumala kuin HÃ¤n itse voisi antaa teille valoa? Miksi ette siis kuuntele?Â»

72. Sano edelleen: Â»MitÃ¤ sanoisitte, jos Jumala antaisi teidÃ¤n olla pÃ¤ivÃ¤n valossa aina ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka? MikÃ¤ muu jumala kuin HÃ¤n voisi antaa teille yÃ¶n sen aikana levÃ¤tÃ¤ksenne? EttekÃ¶ jo huomaa?Â»

73. Suopeudessaan HÃ¤n on sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt teitÃ¤ varten yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n, niin ettÃ¤ voitte levÃ¤tÃ¤ sekÃ¤ etsiÃ¤ Jumalan armoa ja ettÃ¤ osaatte olla kiitollisia.

74. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin HÃ¤n on heitÃ¤ kutsuva ja sanova: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita te kuvittelette Minun vertaisikseni?Â»

75. Ja me otamme jokaisesta kansasta todistajan ja lausumme: Â»Tuokaa esiin todistuksenne.Â» Silloin he tulevat huomaamaan, ettÃ¤ totuus on Jumalassa ja ettÃ¤ heidÃ¤n kuvitelmansa hÃ¤ipyvÃ¤t heidÃ¤n nÃ¤kyvistÃ¤Ã¤n.

76. Totisesti. Koorah kuului Mooseksen kansaan, mutta hÃ¤n nousi heitÃ¤ vastaan. Ja Me olimme antanut hÃ¤nelle niin paljon aarteita, ettÃ¤ niiden avaimet olisivat painaneet maahan joukon voimakkaita miehiÃ¤. HÃ¤nen kansansa lausui hÃ¤nelle: Â»Ã„lÃ¤ riemuitse, totisesti, Jumala ei rakasta niitÃ¤, jotka liiaksi rikkaudestaan riemuitsevat.

77. Vaan sen avulla, mitÃ¤ Jumala on sinulle antanut, etsi tulevaisuuden kotia, mutta Ã¤lÃ¤ unohda osaasi tÃ¤ssÃ¤ maailmassa. Tee hyvÃ¤Ã¤, kuten Jumalakin on hyvÃ¤Ã¤ tehnyt sinulle, Ã¤lÃ¤kÃ¤ tavoittele maassa pahaa. Totisesti, Jumala ei rakasta niitÃ¤, jotka pahaa tekevÃ¤t.Â»

78. HÃ¤n sanoi: Â»Minulle on annettu tÃ¤mÃ¤ kaikki sen tiedon vuoksi, joka minulla on.Â» EikÃ¶ hÃ¤n tiedÃ¤, ettÃ¤ jo ennen hÃ¤ntÃ¤ Jumala on tuhonnut sukupolvia, jotka olivat hÃ¤ntÃ¤ voimassaan vÃ¤kevÃ¤mpiÃ¤ ja mÃ¤Ã¤rÃ¤ltÃ¤Ã¤n lukuisampia.

Mutta syntisiltÃ¤ ei tarvitse kysellÃ¤ heidÃ¤n syntejÃ¤Ã¤n.

79. Sitten hÃ¤n astui kansansa eteen kaikessa korskeudessaan; silloin ne, jotka halusivat tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤, sanoivat: Â»Me halajamme samanlaista, mitÃ¤ Koorahillekin on annettu. Totisesti, hÃ¤n on saanut suuren onnen.Â»

80. Mutta ne, joille oli annettu totista tietoa, sanoivat: Â»Voi teitÃ¤! Jumala antaa paremman palkan sille, joka uskoo ja tekee hyvÃ¤Ã¤. Mutta sen saavat vain ne, jotka lujina kestÃ¤vÃ¤t.Â»

81. Sitten Me annoimme maan niellÃ¤ hÃ¤net ja hÃ¤nen kotinsa, eikÃ¤ kukaan, paitsi Jumala, voinut hÃ¤ntÃ¤ auttaa, eikÃ¤ hÃ¤n apua saanut.

82. Ja ne, jotka aikaisemmin olivat halunneet hÃ¤nen asemaansa, alkoivat puhua: Â»Voi, miten kummallista! Totisesti, Jumala suo antimensa niille palvelijoistaan, joille haluaa, tai myÃ¶s vÃ¤hentÃ¤Ã¤ niitÃ¤. Ellei Jumala olisi ollut hyvÃ¤ meitÃ¤ kohtaan, olisimme mekin hautautuneet maan alle. Voi, miten kummallista! Totisesti, uskottomat eivÃ¤t milloinkaan menesty.Â»

83. Tulevaisuuden kodin Me mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mme niitÃ¤ varten, jotka eivÃ¤t halua korottaa itseÃ¤Ã¤n maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ halua tehdÃ¤ pahaa. Parhaimman osan saavat viimein hurskaat.

84. SentÃ¤hden, joka toimittaa hyvÃ¤Ã¤, saa vielÃ¤kin parempaa; mutta ken pahaa tekee, sellaiselle maksetaan palkka vain hÃ¤nen tekojensa mukaan.

85. Totisesti, HÃ¤n, joka on antanut sinulle tÃ¤mÃ¤n Koraanin, on johtava sinut takaisin luvattuun paikkaan. Sano: Â»Herra tuntee parhaiten sekÃ¤ sen, jolla on johdatus, ettÃ¤ sen, joka on ilmeisen harhan vallassa.Â»

86. SinÃ¤ et odottanut tÃ¤tÃ¤ Kirjaa sinulle ilmoitettavan, mutta se on Herrasi armonosoitus. Ã„lÃ¤ siis milloinkaan tue uskottomia!

87. Ã„lÃ¤ salli heidÃ¤n erottaa itseÃ¤si Jumalan merkeistÃ¤, sen jÃ¤lkeen kuin ne on sinulle lÃ¤hetetty. Kutsu heitÃ¤ Jumalan luo, Ã¤lÃ¤kÃ¤ koskaan kuulu niiden joukkoon, jotka asettavat muita jumalia Jumalan vertaisiksi.

88. Ã„lÃ¤ rukoile muuta jumaluutta kuin Jumalaa; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n. Kaikki muu on hÃ¤viÃ¤vÃ¤, paitsi HÃ¤n. HÃ¤nelle kuuluu tuomio, ja HÃ¤nen luoksensa teidÃ¤n on palattava.

QURAN (FINNISH)

29 - AL-ANKABUUT (HÃ¤mÃ¤hÃ¤kin suura)

1. Aliif, Laam, Miim (MinÃ¤ olen Jumalan tietÃ¤jistÃ¤ parhain).

2. Luulevatko ihmiset, ettÃ¤ heidÃ¤t sanottuaan Â»Me uskommeÂ» jÃ¤tetÃ¤Ã¤n rauhaan koettelematta?

3. Me olemme jo koetellut niitÃ¤, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t, ja totisesti Jumala erottaa ne, jotka ovat totuudellisia, niistÃ¤, jotka valehtelevat.

4. Luulevatko ne, jotka pahaa tekevÃ¤t, voivansa vÃ¤lttÃ¤Ã¤ MeidÃ¤t? Surkeita ovat heidÃ¤n erehdyksensÃ¤.

5. Jos joku toivoo kohtaavansa Jumalan, niin totisesti Jumalan saapumisen hetki on tuleva; sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

6. Ja ken ponnistelee, hÃ¤n tekee sen oman sielunsa hyvÃ¤ksi. Totisesti, Jumala on riippumaton maailmoista.

7. Jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, niiden synnit Me pyyhimme pois ja annamme heille palkan parhaasta, mitÃ¤ he ovat tehneet.

8. Me olemme myÃ¶s kÃ¤skenyt ihmisiÃ¤ hyvyyteen vanhempiaan kohtaan, mutta jos nÃ¤mÃ¤ kaikin voimin koettavat saada sinut asettamaan Minun rinnalleni sellaista, mistÃ¤ et mitÃ¤Ã¤n tiedÃ¤, niin Ã¤lÃ¤ heitÃ¤ tottele. Minun luokseni teidÃ¤n on palattava, ja silloin MinÃ¤ osoitan teille, mitÃ¤ olette tehneet.

9. Jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, heidÃ¤t Me totisesti liitÃ¤mme hyvien joukkoon.

10. Ihmisten keskuudessa on monikin sellainen, joka sanoo: Â»Me uskomme JumalaanÂ», mutta kun hÃ¤n joutuu vaivaan Jumalan asian tÃ¤hden, niin hÃ¤n pitÃ¤Ã¤ ihmisten aiheuttamaa vainoa yhdenveroisena Jumalan lÃ¤hettÃ¤mÃ¤n kÃ¤rsimyksen kanssa. Mutta jos Herrasi lÃ¤hettÃ¤Ã¤ voiton, niin he varmasti sanovat: Â»Totisesti, me olimme teidÃ¤n kanssanne.Â» Todellakin, eikÃ¶ Jumala parhaiten tiedÃ¤, mitÃ¤ koko maailman ihmisten sydÃ¤miin on kÃ¤tkettynÃ¤?

11. Totisesti, Jumala tuntee ne, jotka uskovat, ja HÃ¤n tuntee myÃ¶s ulkokultaiset.

12. Ja uskottomat sanovat uskovaisille: Â»Seuratkaa meidÃ¤n teitÃ¤mme, ja me kannamme teidÃ¤n syntinneÂ», mutta he eivÃ¤t voi kantaa vÃ¤hintÃ¤kÃ¤Ã¤n heidÃ¤n synneistÃ¤Ã¤n. Totisesti, he ovat valehtelijoita.

13. He saavat varmasti kantaa oman kuormansa ja sen lisÃ¤ksi vielÃ¤ muita kuormia. Totisesti, ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he saavat vastata valheellisista puheistansa.

14. Totisesti, Me lÃ¤hetimme Nooan kansansa luokse, ja hÃ¤n oleskeli siellÃ¤ viisikymmentÃ¤ vaille tuhannen vuotta. Sitten vedenpaisumus yllÃ¤tti heidÃ¤t, koska he olivat vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤. 15. Mutta Me pelastimme hÃ¤net ja arkin asukkaat ja teimme siitÃ¤ merkin maailman kansoille.

15. Totisesti, Me lÃ¤hetimme Nooan kansansa luokse, ja hÃ¤n oleskeli siellÃ¤ viisikymmentÃ¤ vaille tuhannen vuotta. Sitten vedenpaisumus yllÃ¤tti heidÃ¤t, koska he olivat vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤. Mutta Me pelastimme hÃ¤net ja arkin asukkaat ja teimme siitÃ¤ merkin maailman kansoille.

16. Ja muista Aabrahamia, kun hÃ¤n lausui kansalleen: Â»Palvelkaa Jumalaa ja kunnioittakaa HÃ¤ntÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on teille parasta; jospa sen Ã¤lyÃ¤isitte.Â»

17. Ne, joita te palvelette Jumalan sijasta, ovat pelkkiÃ¤ epÃ¤jumalia, ja te sepittelette valheita. Totisesti, ne, joita te palvelette Jumalan sijasta, eivÃ¤t pysty antamaan teille elatusta. EtsikÃ¤Ã¤ sitÃ¤ siis Jumalalta ja palvelkaa HÃ¤ntÃ¤ ja kiittÃ¤kÃ¤Ã¤ HÃ¤ntÃ¤. HÃ¤nen luokseen teidÃ¤n on palattava.Â»

18. Ja jos te kiellÃ¤tte totuuden, niin ovat monet ennen teitÃ¤ myÃ¶s totuuden kieltÃ¤neet; lÃ¤hettilÃ¤Ã¤n velvollisuus on vain selvÃ¤sti julistaa sanomaansa.

19. Totisesti, eivÃ¤tkÃ¶ he ole nÃ¤hneet, miten Jumala on suorittanut luomistyÃ¶nsÃ¤ ja antaa sitten kaiken palata takaisin? Totisesti, Jumalalle se on helppoa.

20. Sano: Â»Kulkekaa ympÃ¤ri maata ja huomatkaa, miten HÃ¤n on suorittanut luomistyÃ¶nsÃ¤! SenjÃ¤lkeen Jumala sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ tulevan kehityksen.Â» Totisesti, Jumala on kykenevÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n kaiken, mitÃ¤ haluaa.

21. HÃ¤n kurittaa ketÃ¤ haluaa, ja HÃ¤n osoittaa armoaan kenelle haluaa. Ja HÃ¤nen luokseen teidÃ¤n on palattava.

22. Te ette voi kÃ¤tkeytyÃ¤ maahan ettekÃ¤ taivaisiin, eikÃ¤ kukaan muu kuin Jumala,voi teitÃ¤ suojella eikÃ¤ auttaa.

23. NiillÃ¤, jotka eivÃ¤t usko Jumalan merkkeihin eivÃ¤tkÃ¤ HÃ¤nen tulemiseensa, ei ole toivoa Minun armostani; he ovat niitÃ¤, joita varten on tuskallinen kuritus.

24. EikÃ¤ Aabrahamin kansalla ollut muuta vastausta kuin tÃ¤mÃ¤: Â»Tappakaa hÃ¤net tai polttakaa hÃ¤net!Â» Mutta Jumala pelasti hÃ¤net tulesta. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki niille, jotka uskovat.

25. Ja hÃ¤n lausui: Â»Olette ottaneet epÃ¤jumalia Jumalan rinnalle vain sentakia, ettÃ¤ olitte toisillenne mieliksi tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, mutta ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ toiset teistÃ¤ kieltÃ¤vÃ¤t toisensa ja toiset kiroavat toisiansa. TeidÃ¤n asuinsijanne on oleva tuli, eikÃ¤ teitÃ¤ kukaan auta.Â»

26. Loot uskoi HÃ¤neen. Ja Aabraham lausui: Â»Totisesti, pakenen Herran luokse! Totisesti, HÃ¤n on kaikkivaltias, viisas.Â»

27. Me annoimme hÃ¤nelle Iisakin ja Jaakobin ja hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isillensÃ¤ profetoimislahjan ja Kirjoitukset. Ja Me annoimme hÃ¤nelle hÃ¤nen palkkansa tÃ¤ssÃ¤ maailmassa, ja totisesti, tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ hÃ¤n on kuuluva hyvien joukkoon.

28. Ja Loot lausui kansalleen: Â»Totisesti, te harjoitatte riettautta, jollaista ei kukaan ennen teitÃ¤ maailman kansojen joukossa elÃ¤neistÃ¤ ole tehnyt.

29. Te menette miesten luokse, te harjoitatte maantierosvousta ja teette pahaa kokouksissanne.Â» EikÃ¤ hÃ¤nen kansallaan ollut muuta vastausta kuin tÃ¤mÃ¤: Â»Langeta pÃ¤Ã¤llemme Jumalan tuomio, jos puhut totta!Â»

30. HÃ¤n lausui: Â»Herra, auta minua syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤ vastaan!Â»

31. Kun lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme tulivat Aabrahamin luokse tuomaan sanomaansa, he ilmoittivat: Â»Totisesti aiomme tuhota tÃ¤mÃ¤n kaupungin asukkaat, sillÃ¤ he ovat todella vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤.Â»

32. HÃ¤n lausui: Â»Asuuhan myÃ¶s Loot siellÃ¤.Â» He vastasivat: Â»Me tiedÃ¤mme parhaiten, kuka siellÃ¤ asuu. Aiomme pelastaa hÃ¤net perheinensÃ¤ lukuunottamatta hÃ¤nen vaimoansa; tÃ¤mÃ¤ kuuluu niiden joukkoon, jotka jÃ¤Ã¤vÃ¤t kaupunkiin.Â»

33. Ja kun lÃ¤hettilÃ¤Ã¤mme saapuivat Lootin luokse, tÃ¤mÃ¤ tuli ahdistukseen heidÃ¤n takiaan eikÃ¤ kyennyt heitÃ¤ auttamaan. Mutta he lausuivat: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤ Ã¤lÃ¤kÃ¤ murehdi, me pelastamme sinut ja perheesi lukuunottamatta vaimoasi. HÃ¤n kuuluu niihin, jotka jÃ¤Ã¤vÃ¤t kaupunkiin.

34. Totisesti, Me lÃ¤hetÃ¤mme tÃ¤mÃ¤n kaupungin asukkaille onnettomuuden taivaasta heidÃ¤n rikkomustensa tÃ¤hden.Â»

35. Totisesti, Me olemme jÃ¤ttÃ¤nyt sen rauniot jÃ¤ljelle selvÃ¤ksi merkiksi niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

36. Midianin heimon luokse Me lÃ¤hetimme heidÃ¤n veljensÃ¤ Shuaibin. HÃ¤n lausui: Â»Kansalaiseni, palvelkaa Jumalaa ja luottakaa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ pahaa tehden maata kiertÃ¤kÃ¶.Â»

37. Mutta he kielsivÃ¤t hÃ¤net, ja silloin heidÃ¤t yllÃ¤tti maanjÃ¤ristys, niin ettÃ¤ he aamulla ruumiina viruivat asunnoissaan.

38. Samoin kÃ¤vi Aadin ja Tamuudin heimojen. Totisesti, heidÃ¤n asuinpaikkansa osoittavat sen teille. Saatana teki heidÃ¤n tekonsa kauniiksi heidÃ¤n omissa silmissÃ¤Ã¤n ja esti heitÃ¤ siten vaeltamasta oikeata tietÃ¤, vaikka heillÃ¤ olikin kÃ¤sityskykyÃ¤.

39. Samoin kÃ¤vi vielÃ¤ Koorahin ja Faraon ja Haamanin. Totisesti, Mooses saapui heidÃ¤n luokseen selvin tunnusmerkein, mutta

he paisuivat maassaan ylpeydestÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ pÃ¤Ã¤sseet MeiltÃ¤ pakoon.

40. Niin Me rankaisimme kutakin heistÃ¤ heidÃ¤n syntiensÃ¤ vuoksi. Muutamien pÃ¤Ã¤lle Me lÃ¤hetimme hirmumyrskyn, muutamat yllÃ¤tti kauhistuttava pauhina, jotkut nieli maa ja erÃ¤itÃ¤ heistÃ¤ Me hukutimme. Jumala ei ole vÃ¤Ã¤rÃ¤mielinen heitÃ¤ kohtaan, vaan itse he tekivÃ¤t itsellensÃ¤ vÃ¤Ã¤rin.

41. Niiden, jotka ovat ottaneet muita suojelijoita kuin Jumalan, kÃ¤y kuin hÃ¤mÃ¤kin: se valmistaa asumuksensa, ja totisesti, hÃ¤mÃ¤hÃ¤kin talo on kaikista taloista hatarin. Jospa he sen vain tietÃ¤isivÃ¤t.

42. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ he rukoilevat Jumalan asemesta, olkoon se mitÃ¤ tahansa; sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivaltias, viisas.

43. Me olemme esittÃ¤nyt nÃ¤mÃ¤ vertaukset ihmissuvun hyvÃ¤ksi, mutta vain viisaat niitÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤t.

44. Jumala on totuudessa luonut taivaat ja maan. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkki uskovaisille.

45. Julista mitÃ¤ sinulle on ilmoitettu Kirjassa, ja suorita rukouksesi. Rukous varmasti pelastaa riettaudesta ja pahasta. Ja totisesti, Jumalan muistaminen on parasta, sillÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

46. VÃ¤ittele siivosti niiden kanssa, joilla on Kirjoitus, mutta vastusta niitÃ¤, jotka vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tekevÃ¤t, ja lausu: Â»Me uskomme siihen, mikÃ¤ on meille ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hetetty ja mikÃ¤ myÃ¶s teille on lÃ¤hetetty, ja meidÃ¤n Jumalamme ja teidÃ¤n Jumalanne on sama ja me olemme HÃ¤nelle alamaisia.Â»

47. TÃ¤llÃ¤ tavoin Me ilmaisimme sinulle tÃ¤mÃ¤n Kirjan ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤. Ja ne, joille on annettu Kirja, uskovat siihen, ja myÃ¶skin erÃ¤Ã¤t nÃ¤istÃ¤ arabialaisista uskovat siihen. Vain uskottomat kieltÃ¤vÃ¤t MeidÃ¤n merkkimme.

48. TÃ¤tÃ¤ ennen sinÃ¤ et heille julkilukenut yhtÃ¤kÃ¤Ã¤n muuta kirjaa etkÃ¤ sellaista kirjoittanut oikealla kÃ¤dellÃ¤si. Vasta silloinhan nÃ¤mÃ¤ vÃ¤Ã¤rÃ¤n vÃ¤ittÃ¤jÃ¤t olisivat oikeutetut epÃ¤ilemÃ¤Ã¤n.Â»

49. Ei, (Koraani) on (kuin) sarja selviÃ¤ merkkejÃ¤ niiden povessa, joille on annettu totista viisautta, ja vain vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset kieltÃ¤vÃ¤t MeidÃ¤n merkkimme.

50. He sanovat: Â»Miksi ei hÃ¤nen Herransa ole lÃ¤hettÃ¤nyt hÃ¤nelle tunnustekoja ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤?Â» Sano: Â»Tunnusteot ovat Jumalan vallassa, ja minÃ¤ olen vain varoittaja.Â»

51. EikÃ¶ heille riitÃ¤, ettÃ¤ olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle tÃ¤mÃ¤n Kirjan, jota heille on luettu? Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on armo ja kehoitus niille, jotka uskovat.

52. Sano: Â»Jumala on riittÃ¤vÃ¤ Todistaja teidÃ¤n ja minun asiassani. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Ja ne, jotka uskovat valheeseen ja kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan, kulkevat harhaan.Â»

53. He pyytÃ¤vÃ¤t myÃ¶s sinua jouduttamaan tuomiota. Ellei olisi asetettu mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkeÃ¤, niin totisesti, tuomio olisi heitÃ¤ jo kohdannut. Totisesti, se on yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤ heidÃ¤t yht'Ã¤kkiÃ¤, kun he eivÃ¤t sitÃ¤ aavistakaan.

54. He pyytÃ¤vÃ¤t sinua jouduttamaan tuomiota, mutta totisesti, helvetti piirittÃ¤Ã¤ uskottomat.

55. Tulee pÃ¤ivÃ¤, jolloin tuomio langetetaan heidÃ¤n ylitseen ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ja jolloin HÃ¤n on sanova: Â»Maistakaa nyt, mitÃ¤ olette tehneet.Â»

56. Palvelijani, jotka uskotte! Maani on avara, palvelkaa siis Minua ja yksin Minua.

57. Jokainen sielu saa maistaa kuolemaa, ja sitten teidÃ¤n on palattava MeidÃ¤n luoksemme.

58. Niille, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, Me totisesti annamme ylhÃ¤iset asumukset puutarhoissa, joissa purot solisevat ja joissa he alati saavat asua. Oivallinen palkka on ahertaneilla,

59. niillÃ¤, jotka pysyvÃ¤t lujina ja luottavat Herraansa.

60. Kuinka paljon onkaan olentoja, jotka eivÃ¤t huolehdi elannostaan, mutta Jumala huolehtii heistÃ¤ kuten teistÃ¤kin, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkikuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

61. Totisesti, jos kysyt heiltÃ¤: Â»Ken on luonut taivaat ja maat sekÃ¤ alistanut auringon ja kuun lakeihinsa?Â» niin he vastaavat:

Â»Jumala.Â» Miksi he siis ovat luopuneet?

62. Jumala antaa runsaan yllÃ¤pidon niille palvelijoillensa, joille haluaa, tai HÃ¤n mittaa sen niukasti. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤ kaiken.

63. Totisesti, jos kysyt heiltÃ¤: Â»Ken lÃ¤hettÃ¤Ã¤ taivaasta teille sateen ja siten elvyttÃ¤Ã¤ kuolleen maan uuteen eloon?Â» niin varmasti he vastaavat: Â»Jumala.Â» Sano: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle.Â» Mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t ymmÃ¤rrÃ¤.

64. TÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ ei ole muuta kuin leikkiÃ¤ ja ajanviettoa, mutta totisesti, tulevan elÃ¤mÃ¤n koti on todellista elÃ¤mÃ¤Ã¤; jospa he sen vain Ã¤lyÃ¤isivÃ¤t!

65. Kun he astuvat laivaan, he rukoilevat Jumalaa, HÃ¤neen tÃ¤ydellisesti uskoen, mutta kun HÃ¤n pelastaa heidÃ¤t maihin, niin katso, he asettavat epÃ¤jumalia Jumalan rinnalle.

66. He ovat kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ siitÃ¤, mitÃ¤ HÃ¤n on heille antanut, ja haluavat vain nauttia. Mutta aikanansa he tulevat Ã¤lyÃ¤mÃ¤Ã¤n.

67. EivÃ¤tkÃ¶ he huomaa, ettÃ¤ Me olemme aikaansaaneet PyhÃ¤n turvapaikan, (Mekan) rauhoitetun alueen, vaikka muualla ihmisiÃ¤ ahdistetaan? YhÃ¤kÃ¶ he uskovat valheeseen ja kieltÃ¤vÃ¤t Jumalan siunaukset?

68. Ken on nurjamielisempi kuin se, joka sepittÃ¤Ã¤ valhetta Jumalasta tai vÃ¤Ã¤ristelee totuuden, kun se tulee hÃ¤nen kohdalleen? EikÃ¶ helvetissÃ¤ riitÃ¤ tilaa uskottomille?

69. Mutta jotka taistelevat asiamme puolesta, heidÃ¤t johdatamme teillemme; sillÃ¤ totisesti, Jumala on niiden kanssa, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

QURAN (FINNISH)

30 - AR-RUUM (Roomalaisten suura)

1. Aliif, Laam, Miim. (MinÃ¤ olen Jumala, parhain tietÃ¤jÃ¤.)

2. Roomalaiset on voitettu

3. lÃ¤hellÃ¤ olevassa maassa, mutta lÃ¤hitulevaisuudessa he tappionsa jÃ¤lkeen pÃ¤Ã¤sevÃ¤t voittajiksi

4. vÃ¤hemmÃ¤ssÃ¤ kuin kymmenessÃ¤ vuodessa. Jumalalle kuuluu kÃ¤skyvalta alussa ja lopussa, ja tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ uskovaiset ovat onnellisia

5. Jumalan avulla. HÃ¤n auttaa ketÃ¤ tahtoo, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

6. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan lupaus. Jumala ei milloinkaan riko lupaustaan, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t sitÃ¤ tiedÃ¤.

7. He tuntevat vain tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n ulkonaisen puolen, mutta tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤ he ovat perÃ¤ti vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

8. EivÃ¤tkÃ¶ he ajattelekin mielessÃ¤Ã¤n: Â»Ei kai Jumala ole luonut vain mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi taivasta ja maata ja kaikkea niiden vÃ¤lillÃ¤ olevaa.Â» Mutta totisesti, useimmat ihmiset kieltÃ¤vÃ¤t joutuvansa Herransa eteen.

9. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maata ja nÃ¤hneet, millaisen lopun saivat ennen heitÃ¤ elÃ¤neet? NÃ¤mÃ¤ olivat heitÃ¤ voimiltaan vÃ¤kevÃ¤mpiÃ¤, he kaivoivat maata ja rakensivat sen pinnalle enemmÃ¤n kuin nykyiset, ja heidÃ¤n lÃ¤hettilÃ¤Ã¤nsÃ¤ tulivat heidÃ¤n luokseen selvin tunnusmerkein. Jumala ei tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, mutta itse he tuottivat turmion sieluilleen.

10. Surkea oli niiden loppu, jotka pahaa tekivÃ¤t, koska he kielsivÃ¤t Jumalan merkit ja niitÃ¤ pilkkasivat.

11. Jumala on pannut alulle luomistyÃ¶n ja antaa sitten kaiken toistua, ja HÃ¤nen luoksensa teidÃ¤n on palattava.

12. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, syntiset joutuvat epÃ¤toivoon,

13. eivÃ¤tkÃ¤ he suojelusjumalistaan saa ketÃ¤Ã¤n auttajaa, ja he kieltÃ¤vÃ¤t suojelijansa.

14. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤t kaikki hajoitetaan.

15. Silloin ne, jotka nyt uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, ovat tervetulleita puutarhaan.

16. Mutta jotka eivÃ¤t uskoneet, vaan kielsivÃ¤t ilmoituksemme ja MeidÃ¤n kohtaamisemme tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, heitÃ¤ kohtaa kuritus.

17. Julistakaa siksi Jumalan kunniaa sekÃ¤ illoin ettÃ¤ aamuin!

18. HÃ¤nelle kuuluu kaikki ylistys taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, sekÃ¤ illalla ettÃ¤ keskipÃ¤ivÃ¤llÃ¤.

19. HÃ¤n tekee kuolleesta elÃ¤vÃ¤n ja elÃ¤vÃ¤stÃ¤ kuolleen, ja HÃ¤n elvyttÃ¤Ã¤ eloon kuolleen maan. NÃ¤in myÃ¶s teidÃ¤t (Arabian kansa) herÃ¤tetÃ¤Ã¤n uuteen eloon.

20. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on se, ettÃ¤ HÃ¤n on luonut teidÃ¤t tomusta, ja katso, sitten teistÃ¤ on tullut kautta maan levinnyt ihmissuku.

21. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on myÃ¶s se, ettÃ¤ HÃ¤n on teistÃ¤ itsestÃ¤nne luonut teille puolisot, jotta lÃ¶ytÃ¤isitte heistÃ¤ tyydytyksen, ja HÃ¤n on antanut teille keskinÃ¤istÃ¤ rakkautta ja laupeutta. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka ajattelevat.

22. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on myÃ¶skin taivaitten ja maan luominen sekÃ¤ kieltenne ja ihonvÃ¤rinne moninaisuus. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ maailman kansoille.

23. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on myÃ¶skin teidÃ¤n unenne sekÃ¤ yÃ¶llÃ¤ ettÃ¤ pÃ¤ivÃ¤llÃ¤ ja teidÃ¤n pyrkimyksenne hankkia yllÃ¤pitonne hÃ¤nen yltÃ¤kyllÃ¤isyydestÃ¤Ã¤n. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka kuuntelevat.

24. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on edelleen se, ettÃ¤ HÃ¤n antaa teidÃ¤n nÃ¤hdÃ¤ salaman sekÃ¤ pelÃ¤ten ettÃ¤ toivoen ja ettÃ¤ HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ sateen taivaasta maan pÃ¤Ã¤lle, elvyttÃ¤en siten kuolleen maan eloon. Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

25. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on se, ettÃ¤ taivas ja maa pysyvÃ¤t HÃ¤nen kÃ¤skystÃ¤Ã¤n paikoillaan. Kun HÃ¤n viimein lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille kutsunsa, teidÃ¤t noudetaan maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤.

26. HÃ¤nelle kuuluvat kaikki, jotka ovat taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Kaikki tottelevat HÃ¤ntÃ¤.

27. Juuri HÃ¤n on pannut alulle luomistyÃ¶n ja antaa sitten kaiken palata takaisin, ja HÃ¤nelle tÃ¤mÃ¤ on helppoa. HÃ¤nelle kuuluvat ylevimmÃ¤t nimitykset sekÃ¤ taivaassa ettÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivaltias, viisas.

28. HÃ¤n esittÃ¤Ã¤ teille vertauksen teistÃ¤ itsestÃ¤nne: Â»Onko teillÃ¤ ja omistamillanne orjilla yhtÃ¤lÃ¤inen osuus omaisuuteen, minkÃ¤ Me olemme teille suonut? Varotteko heitÃ¤ samassa mÃ¤Ã¤rin kuin toinen toistanne?Â» TÃ¤llÃ¤ tavoin Me tuomme julki merkkimme niille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

29. Ne, jotka tekevÃ¤t syntiÃ¤, seuraavat vain omia halujaan, eikÃ¤ heillÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n tietoa. Kuka voi ohjata sellaista, jonka Jumala antaa eksyÃ¤? HeillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa.

30. KÃ¤Ã¤nnÃ¤ siis kasvosi vilpittÃ¶mÃ¤sti oikeata uskoa kohti, jonka Jumala on ihmissukua varten perustanut. Jumalan tekoja ei voida muuttaa. TÃ¤mÃ¤ on oikea uskonto, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t sitÃ¤ tiedÃ¤.

31. Turvautukaa HÃ¤neen, tÃ¤yttÃ¤en velvollisuutenne HÃ¤ntÃ¤ kohtaan. Palvelkaa HÃ¤ntÃ¤, suorittakaa rukouksenne. Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko pakanoita,

32. niitÃ¤, jotka ovat pirstoneet uskontonsa ja hajaantuneet moniin lahkoihin, ja kukin ryhmÃ¤kunta riemuitsee omasta opistaan.

33. Kun onnettomuus kohtaa ihmisiÃ¤, he rukoilevat Herraa kÃ¤Ã¤ntyen HÃ¤nen puoleensa, mutta kun HÃ¤n antaa heidÃ¤n maistaa armoansa, niin katso, osa heistÃ¤ alkaa asettaa muita jumalia HÃ¤nen rinnalleen.

34. TÃ¤ten he kieltÃ¤vÃ¤t sen, minkÃ¤ olemme heille antanut. Nauttikaa aikanne, kyllÃ¤ viimein tulette palkkanne saamaan.

35. Olemmeko lÃ¤hettÃ¤nyt heille ketÃ¤Ã¤n, joka olisi valtuuttanut heidÃ¤t asettamaan muita Jumalan rinnalle?

36. Kun annamme ihmisten maistaa armoa, he iloitsevat siitÃ¤, mutta kun heitÃ¤ kohtaa onnettomuus heidÃ¤n tekojensa johdosta, niin katso, he joutuvat epÃ¤toivoon.

37. EivÃ¤tkÃ¶ he ole huomanneet, ettÃ¤ Jumala suo runsaat antimensa kenelle haluaa, ja ettÃ¤ HÃ¤n myÃ¶s voi mitata ne niukasti? Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ niille, jotka uskovat.

38. Anna siis sukulaiselle, mikÃ¤ hÃ¤nelle kuuluu, samoin tarvitseville ja matkamiehille. TÃ¤mÃ¤ on parasta niille, jotka haluavat Jumalan mielisuosiota; ja he ovat niitÃ¤, jotka menestyvÃ¤t.

39. MinkÃ¤ te lainaatte korkoa vastaan, jotta se lisÃ¤Ã¤ntyisi ihmisten omaisuuksien avulla, se ei ole lisÃ¤ystÃ¤ Jumalan silmissÃ¤; mutta jos te suoritatte sÃ¤Ã¤detyt almut haluten Jumalan mielisuosiota, niin sellaisten ihmisten palkka moninkertaistuu.

40. Juuri Jumala on teidÃ¤t luonut ja sitten huolehtinut teidÃ¤n elannostanne; sitten hÃ¤n antaa teidÃ¤n kuolla ja senjÃ¤lkeen herÃ¤ttÃ¤Ã¤ teidÃ¤t uuteen eloon. Onko suojelusjumalienne joukossa ketÃ¤Ã¤n, joka saattaisi tehdÃ¤ yhdenkÃ¤Ã¤n nÃ¤istÃ¤ teoista? Kunnia olkoon HÃ¤nelle! HÃ¤n on korkealla sen ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

41. Turmiota tapahtuu sekÃ¤ maalla ettÃ¤ merellÃ¤ ihmiskÃ¤tten tyÃ¶nÃ¤, jotta HÃ¤n voisi antaa ihmisten maistaa tekojensa seurauksia, niin ettÃ¤ he tekisivÃ¤t kÃ¤Ã¤ntymyksen.

42. Sano: Â»Kulkekaa maalla ja merellÃ¤ nÃ¤hdÃ¤ksenne millaisen lopun saivat ne, jotka ennen elivÃ¤t; useimmat heistÃ¤ olivat pakanoita.Â»

43. KÃ¤Ã¤nnÃ¤ siis kasvosi oikean uskonnon puoleen, ennenkuin Jumalan pÃ¤ivÃ¤ saapuu, jota kukaan ei voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤t hajoitetaan.

44. Ken valitsee epÃ¤uskon, hÃ¤ntÃ¤ vastaan todistaa hÃ¤nen epÃ¤uskonsa, ja ken ikinÃ¤ tekee hyvÃ¤Ã¤, hÃ¤n tekee sitÃ¤ oman sielunsa hyvÃ¤ksi,

45. niin ettÃ¤ HÃ¤n voi armostaan palkita niitÃ¤, jotka uskovat ja suorittavat hyviÃ¤ tekoja. Totisesti, HÃ¤n ei rakasta uskottomia.

46. ErÃ¤s HÃ¤nen merkeistÃ¤Ã¤n on, ettÃ¤ HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet tuomaan ilosanomaa, antaakseen teidÃ¤n maistaa HÃ¤nen armoaan ja laivojen purjehtia HÃ¤nen kÃ¤skystÃ¤Ã¤n ja teidÃ¤n etsiÃ¤ HÃ¤nen armoaan ja osoittaa kiitollisuutta.

47. Totisesti, olemme jo ennen sinua lÃ¤hettÃ¤nyt lÃ¤hettilÃ¤itÃ¤ heidÃ¤n kansojensa luokse, ja nÃ¤mÃ¤ saapuivat heidÃ¤n keskuuteensa selvin tunnusmerkein. SenjÃ¤lkeen Me langetimme kirouksemme niille, jotka olivat syntisiÃ¤, sillÃ¤ velvollisuutemme oli auttaa uskovaisia.

48. Juuri Jumala lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet, ja nÃ¤mÃ¤ nostavat pilviÃ¤, jotka HÃ¤n levittÃ¤Ã¤ taivaalle mielensÃ¤ mukaan kerroksittain. Sitten nÃ¤et sateen virtaavan alimmista kerroksista, ja kun se lankeaa HÃ¤nen palvelijoittensa ylitse, niin katso, he ovat onnellisia.

49. Ja vastikÃ¤Ã¤n, ennenkuin tÃ¤mÃ¤ tapahtui, he olivat masentuneita, vallan epÃ¤toivoisia.

50. Tarkastele siis Jumalan armon merkkejÃ¤, miten HÃ¤n elvyttÃ¤Ã¤ kuolleen maan. Totisesti, tÃ¤llÃ¤ tavoin Me annamme kuolleille elÃ¤mÃ¤n, ja HÃ¤n on kykenevÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n kaiken, minkÃ¤ haluaa.

51. Jos olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt maan pÃ¤Ã¤lle toisenlaisen tuulen, niin he olisivat nÃ¤hneet laihonsa kuihtuvan, ja he olisivat senjÃ¤lkeen olleet kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

52. Totisesti, sinÃ¤ et kykene tekemÃ¤Ã¤n kuolleita elÃ¤viksi etkÃ¤ saamaan kuuroja kuulemaan kutsuasi, kun he kokonaan kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t sinulle selkÃ¤nsÃ¤.

53. Et voi myÃ¶skÃ¤Ã¤n johdattaa sokeita pois eksymyksestÃ¤Ã¤n. Totisesti, voit johdattaa vain niitÃ¤, jotka uskovat merkkeihimme ja ovat alistuvaisia.

54. Juuri Jumala on luonut teidÃ¤t heikoiksi ja antanut senjÃ¤lkeen teille voimaa, ja miehuuden jÃ¤lkeen HÃ¤n tekee teidÃ¤t jÃ¤lleen heikoiksi ja iÃ¤kkÃ¤iksi. HÃ¤n luo, mitÃ¤ tahtoo, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤, kaikkivoipa.

55. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, syntiset vannovat, ettÃ¤ he eivÃ¤t viivytelleet kuin tunnin ajan. NÃ¤in he valehtelevat.

56. Ne, joille on annettu totista tietoa ja uskoa, sanovat: Â»Totisesti, teillÃ¤ on ollut Jumalan Kirjan mukaan aikaa ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka. TÃ¤mÃ¤ on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤, mutta te ette tienneet mitÃ¤Ã¤n.Â»

57. Mutta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ anteeksipyynnÃ¶t eivÃ¤t auta niitÃ¤, jotka ovat olleet vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n sallita enÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤stÃ¤ sovintoon.

58. Totisesti, olemme jo esittÃ¤nyt tÃ¤ssÃ¤ Koraanissa monenlaisia vertauksia ihmissuvun hyvÃ¤ksi. Mutta jos sinÃ¤ tuot heille merkin, niin totisesti uskottomat lausuvat: Â»Te olette pelkkiÃ¤ valehtelijoita.Â»

59. NÃ¤in Jumala paaduttaa niiden sydÃ¤met, jotka eivÃ¤t halua tietÃ¤Ã¤.

60. SentÃ¤hden pysy sinÃ¤ lujana; totisesti, Jumalan lupaus on tosi, Ã¤lÃ¤kÃ¤ anna niiden, joilla ei ole varmuutta, saattaa sinua horjuvaksi.

QURAN (FINNISH)

31 - LUKMAN (Lukmaanin suura)

1. Aliif, Laam, Miim. (MinÃ¤ olen Jumala, parhain tietÃ¤jÃ¤.)

2. NÃ¤mÃ¤ ovat Viisauden Kirjan jakeita;

3. johdatukseksi ja armoksi niille, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

4. Niille, jotka suorittavat rukouksensa ja antavat sÃ¤Ã¤detyt almut ja ovat varmat tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤.

5. He saavat Herraltansa johdatuksen, ja he ovat niitÃ¤, jotka menestyvÃ¤t.

6. On sellaisiakin, jotka Koraanin vaihtavat joutaviin taruihin eksyttÃ¤Ã¤kseen ihmiset Jumalan tieltÃ¤, vaikka heillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa, ja tehdÃ¤kseen pilaa Viisauden Kirjan jakeista. He ovat niitÃ¤, joita kohtaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

7. Kun MeidÃ¤n merkkimme esitetÃ¤Ã¤n tÃ¤llaiselle, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ korskeasti selkÃ¤nsÃ¤, ikÃ¤Ã¤nkuin hÃ¤n ei olisi niitÃ¤ kuullut, ikÃ¤Ã¤nkuin hÃ¤nen korvansa olisivat ummessa. Kerro hÃ¤nelle sentÃ¤hden tuskallisesta tuomiosta.

8. Totisesti, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, heitÃ¤ varten ovat autuaiden tarhat.

9. SiellÃ¤ he saavat alati asua. Jumalan lupaus on totinen, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivaltias, viisas.

10. HÃ¤n on luonut taivaat ilmantukipylvÃ¤itÃ¤, kuten voit nÃ¤hdÃ¤,ja HÃ¤n on sijoittanut vuoria maan kamaralle, jottei se sinua horjuttaisi, ja HÃ¤n on levittÃ¤nyt ympÃ¤ri maata kaikenlaisia elollisia olentoja. Me lÃ¤hetÃ¤mme myÃ¶s sateen taivaasta maan pÃ¤Ã¤lle ja kasvatamme monenlaisia hyÃ¶dyllisiÃ¤ kasveja.

11. TÃ¤llainen on Jumalan luomakunta. NÃ¤ytÃ¤ nyt minulle, mitÃ¤ ne, jotka on asetettu Jumalan rinnalle, ovat luoneet. Niin, vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset ovat suuren harhan vallassa.

12. Totisesti, Me annoimme Lukmaanille viisautta ja sanoimme: Â»KiitÃ¤ Jumalaa. Ken osoittaa kiitollisuuttaan, hÃ¤n tekee sen oman sielunsa hyvÃ¤ksi. Ja jos joku on kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n, niin totisesti, Jumala on riippumaton, ylistetty.Â»

13. Muista, miten Lukmaan antoi pojalleen kehoituksen sanoen: Â»Poikani, Ã¤lÃ¤ aseta ketÃ¤Ã¤n Jumalan rinnalle. Totisesti, sellainen on perin vÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤.Â»

14. Olemme myÃ¶s mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt ihmisen pitÃ¤mÃ¤Ã¤n huolta vanhemmistaan; hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ on kantanut hÃ¤ntÃ¤ Ã¤Ã¤rimmÃ¤iseen uupumukseen saakka, ja hÃ¤nen vieroittamisensa on kestÃ¤nyt toista vuotta. KiitÃ¤ Minua ja molempia vanhempiasi. Minun luokseni on kaikkien palattava.

15. Mutta jos he pakottavat sinua asettamaan Minun rinnalleni sellaista, mistÃ¤ sinulla ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa, Ã¤lÃ¤ heitÃ¤ silloin tottele; elÃ¤ kuitenkin heidÃ¤n kanssaan soveliaasti tÃ¤ssÃ¤ maailmassa. Seuraa sellaisen tietÃ¤, joka kÃ¤Ã¤ntyy Minunun puoleeni. Minun luokseni teidÃ¤n on palattava, ja silloin MinÃ¤ osoitan teille teidÃ¤n tekonne.Â»

16. Ja Lukmaan lausui edelleen: Â»Oi poikani! Totisesti, jos sinapinsiemenen painoinen jyvÃ¤nen on kÃ¤tketty kiven sisÃ¤Ã¤n tai taivaisiin taikka maan pÃ¤Ã¤lle, niin Jumala on sen lÃ¶ytÃ¤vÃ¤. Totisesti, Jumala on terÃ¤vÃ¤nÃ¤kÃ¶inen, ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤.

17. Oi poikani, suorita rukouksesi, kehoita hyvÃ¤n tekemiseen ja kiellÃ¤ pahat teot sekÃ¤ pysy lujana, mitÃ¤ tahansa sinulle sattuukin. NÃ¤in on todella vakavasti mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.

18. Ã„lÃ¤ ole ylpeÃ¤ ihmisiÃ¤ kohtaan, Ã¤lÃ¤kÃ¤ vaella maassa pÃ¶yhkeÃ¤nÃ¤. Totisesti, Jumala ei rakasta omahyvÃ¤istÃ¤

kerskuria.

19. Hillitse itsesi ja puhu sÃ¤vyisÃ¤sti. Totisesti, rumin Ã¤Ã¤ni on aasin hirnunta.

20. EttekÃ¶ huomaa, ettÃ¤ Jumala on alistanut valtaanne kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja mikÃ¤ on maassa, ja siunannut teidÃ¤t yltÃ¤kyllÃ¤isesti sekÃ¤ ruumiin ettÃ¤ sielun tarpeilla. Mutta ihmisten joukossa on sellaisiakin, jotka kiistelevÃ¤t Jumalasta, vaikka heillÃ¤ ei ole tietoa eikÃ¤ johdatusta eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n valaisevaa kirjaa.

21. Ja kun heille sanotaan: Â»Seuratkaa sitÃ¤, minkÃ¤ Jumala on maan pÃ¤Ã¤lle lÃ¤hettÃ¤nyt, he vastaavat: Â»Me seuraamme sitÃ¤, jota havaitsimme esi-isiemmekin seuraavan.Â» Mutta entÃ¤pÃ¤ jos saatana siten kutsuu heitÃ¤ kohti liekehtivÃ¤n tulen tuomiota?

22. Ken alistaa koko olemuksensa Jumalalle ja tekee hyvÃ¤Ã¤, hÃ¤n on tarttunut luotettavimpaan kÃ¤densijaan, Jumalassa on kaikkien toimien pÃ¤Ã¤tÃ¶s.

23. Mutta jos joku on valinnut epÃ¤uskon, Ã¤lÃ¤ anna hÃ¤nen epÃ¤uskonsa sinua murehduttaa. MeidÃ¤n luoksemme heidÃ¤n on palattava, ja silloin Me ilmituomme heille heidÃ¤n tekonsa. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤ tarkoin, mitÃ¤ sydÃ¤miin on kÃ¤tketty.

24. Me annamme heidÃ¤n nauttia lyhyen ajan; sitten vedÃ¤mme heidÃ¤t ankaralle tuomiolle.

25. Totisesti, jos kysyt heiltÃ¤: Â»Kuka on luonut taivaat ja maan?Â» niin he varmasti vastaavat: Â»Jumala.Â» Sano: Â»Kaikki ylistys kuuluu Jumalalle!Â» Mutta useimmat heistÃ¤ eivÃ¤t tiedÃ¤ mitÃ¤Ã¤n.

26. Jumalalle kuuluu kaikki, mikÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Totisesti, Jumala on kaikista riippumattomin, kaikkein ylistetyin.

27. Vaikka kaikki maan pinnalla olevat puut olisivat kyniÃ¤ ja valtameri sekÃ¤ seitsemÃ¤n valtamerta sen lisÃ¤ksi olisivat mustetta, niin Jumalan sanat eivÃ¤t loppuisi. Totisesti, Jumala on mahtava, viisas.

28. SekÃ¤ nykyinen olemuksenne ettÃ¤ ylÃ¶snousemuksenne ovat vain ikÃ¤Ã¤nkuin saman sielun ilmenemismuotoja. Totisesti, Jumala on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

29. EtkÃ¶ nÃ¤e, ettÃ¤ Jumala antaa yÃ¶n seurata pÃ¤ivÃ¤Ã¤ ja pÃ¤ivÃ¤n yÃ¶tÃ¤, ja HÃ¤n sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ auringon ja kuun liikkeet; kumpikin kulkee kohti mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ hetkeÃ¤Ã¤n, Jumala on tietoinen teidÃ¤n teoistanne.

30. SillÃ¤ Jumala on totuus, ja se, mitÃ¤ he HÃ¤nen asemestaan rukoilevat, on valhetta; Jumala on kaikkein korkein, kaikkein suurin.

31. EtkÃ¶ havaitse, miten laivat Jumalan siunaamina purjehtivat merellÃ¤, jotta HÃ¤n voisi nÃ¤yttÃ¤Ã¤ teille erÃ¤Ã¤n merkeistÃ¤Ã¤n? Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ jokaiselle lujana pysyvÃ¤lle ja kiitolliselle ihmiselle.

32. Ja kun aallot vyÃ¶ryvÃ¤t heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen kuin vuoret, niin he rukoilevat Jumalaa uskoen HÃ¤neen tÃ¤ydellisesti, mutta kun HÃ¤n pelastaa heidÃ¤t maihin, niin vain muutamat heistÃ¤ kulkevat oikeata tietÃ¤. Vain sopimusten rikkojat ja kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤t vÃ¤ittelevÃ¤t MeidÃ¤n merkkejÃ¤mme vastaan.

33. Oi ihmiset, palvelkaa Herraanne ja varokaa sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin isÃ¤ ei voi auttaa poikaansa eikÃ¤ poika saata vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n tukea isÃ¤Ã¤nsÃ¤. Jumalan lupaus on varmasti tosi, Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis antako tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤n johtaa itseÃ¤nne harhaan, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ salliko suuren viettelijÃ¤n eksyttÃ¤Ã¤ teitÃ¤ Jumalan luota.

34. Totisesti, Jumala tietÃ¤Ã¤ tuomion hetken, HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ sateen maan pÃ¤Ã¤lle ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitkÃ¤ ihmiskohtalot Ã¤itien kohtuihin kÃ¤tketyt ovat. YksikÃ¤Ã¤n sielu ei aavista, mitÃ¤ hÃ¤nen on huomenna koettava, eikÃ¤ sitÃ¤, missÃ¤ maassa hÃ¤n on kuoleva. Totisesti, Jumala on tietÃ¤vÃ¤, tarkkanÃ¤kÃ¶inen.

QURAN (FINNISH)

32 - AS-SAJDA (Palvomisen suura)

1. Aliif, Laam, Miim. (MinÃ¤ olen Jumala, parhain tietÃ¤jÃ¤.)

2. TÃ¤mÃ¤n Kirjan on ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ lÃ¤hettÃ¤nyt maailmojen Herra, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤.

3. Sanovatko he, ettÃ¤ olet sen keksinyt? Ei, se on Herraltasi tullut totuus, jotta voisit varoittaa ihmisiÃ¤, joiden luokse ennen sinua ei ole saapunut varoittajaa, ja jotta he saisivat johdatuksen.

4. Juuri Jumala on luonut taivaat ja maan ja kaiken niiden vÃ¤lillÃ¤ olevan kuudessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤ ja on yhÃ¤ sÃ¤ilyttÃ¤nyt lujan mahtinsa. TeillÃ¤ ei ole muuta suojelijaa eikÃ¤ auttajaa kuin HÃ¤n. EttekÃ¶ tÃ¤tÃ¤ ota varteen?

5. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ kÃ¤skynsÃ¤ ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ avaruudesta maan pÃ¤Ã¤lle; sitten se kohoaa HÃ¤nen luokseen yhdessÃ¤ pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤, joka teidÃ¤n laskujenne mukaan on tuhannen vuoden pituinen.

6. Sellainen on HÃ¤n, joka tuntee sekÃ¤ salatut ettÃ¤ ilmeiset asiat, HÃ¤n on kaikkivaltias, kaikkein armollisin.

7. Kaiken HÃ¤n on tehnyt parhaimmalla tavalla ja aloittanut luomalla ihmisen kosteasta savesta.

8. Sitten HÃ¤n loi hÃ¤nen siemenensÃ¤ mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤n nÃ¤kÃ¶isestÃ¤ nesteestÃ¤.

9. SenjÃ¤lkeen HÃ¤n tÃ¤ydensi hÃ¤net ja puhalsi hÃ¤neen henkensÃ¤, ja HÃ¤n on antanut teille kuulon ja nÃ¤Ã¶n sekÃ¤ sielun. Mutta niukasti te osoitatte kiitollisuutta.

10. He kyselevÃ¤t: Â»Kuinka, senkÃ¶ jÃ¤lkeen kuin me maadumme tomuksi, meidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n taas uuteen eloon?Â» Niin, he kieltÃ¤vÃ¤t Herransa tulemisen.

11. Sano: Â»Kuoleman enkeli, joka teitÃ¤ kaitsee, on maksava teille tÃ¤yden palkkanne; sitten teidÃ¤n on palattava Jumalan luokse.Â»

12. Jospa voisit nÃ¤hdÃ¤, miten syntiset seisovat Herransa edessÃ¤ pÃ¤Ã¤t vaipuneina ja sanovat: Â»Oi Herra, me olemme nÃ¤hneet sekÃ¤ kuulleet, lÃ¤hetÃ¤ meidÃ¤t siis takaisin, jotta voisimme tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤, sillÃ¤ totisesti, olemme pÃ¤Ã¤sseet varmuuteen.Â»

13. Jos Me olisimme tahtonut, olisimme totisesti voinut antaa jokaiselle sielulle johdatuksensa, mutta sanani on kÃ¤yvÃ¤ toteen: Â»Totisesti, olen tÃ¤yttÃ¤vÃ¤ helvetin dzinneillÃ¤ ja ihmisillÃ¤ sekaisin.Â»

14. Â»Maistakaa siis seurauksia, koska unohdatte tÃ¤mÃ¤n pÃ¤ivÃ¤n saapumisen. Olemme maksanut teille palkan unohduksestanne, ja maistakaa nyt tuomio siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet.Â»

15. Vain ne uskovat merkkeihimme, jotka lankeavat maahan kunnioittaen, kun heitÃ¤ niistÃ¤ muistutetaan, ja julistavat Herransa kunniaa HÃ¤ntÃ¤ ylistÃ¤en, sekÃ¤ ne, jotka eivÃ¤t paisu ylpeydestÃ¤.

16. He nousevat vuoteistaan rukoillen Herraansa pelÃ¤ten ja toivoen, ja he antavat almuja siitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme heille suonut.

17. Mutta yksikÃ¤Ã¤n sielu ei tiedÃ¤, mitÃ¤ heille on tallessa sellaista, mikÃ¤ on kirkastava heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤, palkkana siitÃ¤, mitÃ¤ ovat tehneet.

18. Onko uskovainen sellaisen kaltainen, joka on tottelematon? He eivÃ¤t voi olla samanvertaisia.

19. NiitÃ¤ varten, jotka uskovat ja suorittavat hyviÃ¤ tekoja, on ikuiset puutarhat palkkana siitÃ¤, mitÃ¤ ovat tehneet.

20. Mutta jotka ovat olleet tottelemattomia, niiden asuinsijana on oleva tuli. Aina kun he haluavat pÃ¤Ã¤stÃ¤ sieltÃ¤ pois, heidÃ¤t

palautetaan takaisin ja heille sanotaan: Â»Maistakaa nyt tulen tuskaa, jota vÃ¤ititte valheeksi.Â»

21. Totisesti, Me annamme heidÃ¤n ennen tulevaa, ankaraa tuomiota maistaa lievempÃ¤Ã¤ rangaistusta, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t hyvÃ¤Ã¤n.

22. Kuka onkaan vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisempi kuin se, joka saadessaan muistutuksen Herransa merkeistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ niille selkÃ¤nsÃ¤? Totisesti, kirouksemme kohtaa syntisiÃ¤.

23. Totisesti, Me annoimme Kirjan Moosekselle - Ã¤lÃ¤ epÃ¤ile sitÃ¤! - ja annoimme sen johdatukseksi Israelin lapsille.

24. Me mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heidÃ¤n joukostaan myÃ¶s johtajia, jotka johdattivat kansaa MeidÃ¤n kÃ¤skymme mukaan niin kauan kuin he siitÃ¤ kiinni pitivÃ¤t ja olivat varmoja merkeistÃ¤mme.

25. Totisesti, HÃ¤n, sinun Herrasi, on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tuomiollaan ratkaiseva heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n olleet kiistat.

26. EivÃ¤tkÃ¶ he nÃ¤e johdatusta siinÃ¤, ettÃ¤ ennen heitÃ¤ olemme tuhonnut monia sukupolvia, joiden asuinsijoilla he nyt kuljeskelevat? Totisesti, tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤. EivÃ¤tkÃ¶ he mitÃ¤Ã¤n kuule?

27. EivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, miten Me langetamme sateen kuivuneeseen maahan ja sen avulla kasvatamme viljaa, jota he itse sekÃ¤ heidÃ¤n karjansa syÃ¶vÃ¤t? EivÃ¤tkÃ¶ he mitÃ¤Ã¤n nÃ¤e?

28. Ja he sanovat: Â»Milloin tÃ¤mÃ¤ ratkaisu tapahtuu, jos kerran puhutte totta?Â»

29. Vastaa: Â»Tuomion pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin usko ei vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n hyÃ¶dytÃ¤ niitÃ¤, jotka nyt ovat uskottomia, eikÃ¤ heille anneta armon aikaa.Â»

30. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤ ja odota! Totisesti, he saavat odottaa sinun lainasi.

QURAN (FINNISH)

33 - AL-AHZAAB (Liittoutuneidensuura)

1. Oi Profeetta, tÃ¤ytÃ¤ tarkoin velvollisuutesi Jumalaa kohtaan Ã¤lÃ¤kÃ¤ mukaudu uskottomien ja tekopyhien toivomuksiin; onhan Jumala totisesti tietÃ¤vÃ¤, viisas;

2. ja noudata Herralta saamiasi ilmoituksia; Jumala totisesti tietÃ¤Ã¤ tekosi;

3. sekÃ¤ luota Jumalaan, Jumalan suojelus on tÃ¤ysin riittÃ¤vÃ¤.

4. Jumala ei ole pannut kenenkÃ¤Ã¤n luomansa ihmisen rintaan kahta sydÃ¤ntÃ¤ eikÃ¤ HÃ¤n ole luonut vaimojanne yhtÃ¤lÃ¤isiksi Ã¤itienne kanssa, vaikkakin te hylkÃ¤Ã¤tte vaimojanne vertaamalla Ã¤iteihinne; ei HÃ¤n liioin ole tehnyt todellisia poikianne niistÃ¤, jotka olette pojiksenne ottaneet - senhÃ¤n teette vain suunne sanoilla, jota vastoin Jumala (luomistÃ¶issÃ¤Ã¤n) puhuu totta ja ohjaa oikeaan.

5. Vahvista (poikien) luonnollisia sukulaisuussuhteita isiinsÃ¤, sillÃ¤ se on otollisempaa Jumalalle, mutta jos et tunne heidÃ¤n oikeita isiÃ¤Ã¤n, pidÃ¤ heitÃ¤ uskonveljinÃ¤ ja ystÃ¤vinÃ¤; ei lueta syyksenne, jos te nÃ¤issÃ¤ asioissa erehdytte, paitsi milloin tahallanne niin teette; sillÃ¤ Jumala on anteeksiantava, laupias.

6. Profeetta on uskovaisia lÃ¤hempÃ¤nÃ¤ kuin nÃ¤mÃ¤ ovat toisiansa, ja profeetan vaimot ovat kuin Ã¤idit heille. Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶kset myÃ¶ntÃ¤vÃ¤t luonnollisille sukulaisille paremman perimisoikeuden omaisten suhteen kuin uskonveljille tahi kodeistaan paenneille; kuitenkin voitte jÃ¤ttÃ¤Ã¤ perintÃ¶osuuksia ystÃ¤villennekin - nÃ¤in on sanottu PyhÃ¤ssÃ¤ Kirjassa.

7. Aikoinaan Me olemme tehnyt liiton entisten profeettain samoin kuin sinun kanssasi, Nooan, Abrahamin, Mooseksen ja Jeesuksen - Marian pojan - kanssa. Se oli luja liittosopimus.

8. Jotta Jumala sen perusteella voisi tutkia rehellisten totuutta; HÃ¤n on valmistanut epÃ¤uskoisille tuskallisen kurituksen.

9. Te, jotka uskotte, muistelkaa Jumalan suosiota teitÃ¤ kohtaan, silloin kun vihollisjoukot hyÃ¶kkÃ¤sivÃ¤t pÃ¤Ã¤llenne ja Me niitÃ¤ vastaan lÃ¤hetimme tuiman tuulen ja (enkelien) joukot, joita ette nÃ¤hneet: Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ teille tapahtuu.

10. Vihollisenne hyÃ¶kkÃ¤sivÃ¤t kimppuunne ylÃ¤ngÃ¶ltÃ¤ ja laaksosta, ja teiltÃ¤ silmÃ¤t samenivat, sydÃ¤n nousi kurkkuun ja te aioitte ajatella kaikenlaista Jumalasta.

11. Silloin koetettiin uskovaisia ankaralla koettelemuksella.

12. TekopyhÃ¤t ja heikkosydÃ¤miset alkoivat parjata: Â»Jumala ja HÃ¤nen sananjulistajansa lupailivat meille (voittoa) vain pettÃ¤Ã¤kseen meitÃ¤.Â»

13. l3. ErÃ¤Ã¤t heistÃ¤ sanoivat: Â»Jasripin kansa, tÃ¤mÃ¤ ei ole teidÃ¤n paikkanne (taistellaksenne), vaan palatkaa koteihinne!Â» Ja osa heistÃ¤ pyysi profeetalta lupaa sanoen: Â»Varmasti meidÃ¤n kotimme ovat vaarassaÂ», vaikka ne eivÃ¤t olleet vaarassa, - he vain halusivat paeta pois.

14. Mutta jos muslimien viholliset olisivat tulleet muulla tavoin (kaupunkiin) ja kehoittaneet nÃ¤itÃ¤ yhtymÃ¤Ã¤n heidÃ¤n sotajuoneensa, nÃ¤mÃ¤ olisivat varmasti sen tehneet, jopa seuranneet heitÃ¤ ulos kaupungistakin.

15. Ja kuitenkin he olivat aikaisemmin antaneet Jumalalle lupauksen, etteivÃ¤t kÃ¤Ã¤nny pakoon; ja heidÃ¤n on vastattava lupauksestaan Jumalalle.

16. Sano: Â»Ei teille ole hyÃ¶tyÃ¤ siitÃ¤, ettÃ¤ yritÃ¤tte paeta kuolemaa ja taistelua, sillÃ¤ joka tapauksessa annetaan teille vain vÃ¤hÃ¤n armonaikaa.Â»

17. Sano: Â»Kenet lÃ¶ydÃ¤tte, joka estÃ¤isi Jumalan teille pahaakin tekemÃ¤stÃ¤, jos HÃ¤n niin tahtoisi, mutta HÃ¤nhÃ¤n

tarkoittaa teille hyvÃ¤Ã¤.Â» EivÃ¤t he lÃ¶ydÃ¤ itselleen ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eivÃ¤tkÃ¤ auttajaa paitsi Jumalan.

18. Totisesti, Jumala tuntee ne keskuudestanne, jotka estelevÃ¤t muita ja jotka sanovat veljilleen: Â»LiittykÃ¤Ã¤ meihin!Â» TÃ¤llaiset eivÃ¤t tule taistelutovereiksemme kuin nÃ¤Ã¶n vuoksi,

19. ollen kaikessa kitsaita muslimeja kohtaan; mutta kun kauhun aika tulee, saatte nÃ¤hdÃ¤, miten he teihin tuijottavat ja heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ pyÃ¶rivÃ¤t kuin kuoleman kielissÃ¤ olevien; ja kun vaara on ohi, he soimaavat teitÃ¤ terÃ¤vÃ¤llÃ¤ kielellÃ¤Ã¤n ja kitsastelevat kaikessa, mitÃ¤ heiltÃ¤ riittÃ¤isi. NÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t usko, ja siksi on Jumala tehnyt tyhjÃ¤ksi heidÃ¤n tekonsa, sillÃ¤ se on helppoa Jumalalle.

20. He eivÃ¤t uskoneet vihollisten tulevan, ja jos nÃ¤mÃ¤ tulisivat, he mieluummin asuisivat erÃ¤maan arabialaisten tykÃ¶nÃ¤, ja jos he sattuisivat olemaan teidÃ¤n keskuudessanne, he eivÃ¤t taistelisi kuin vÃ¤hÃ¤n, nÃ¤Ã¶n vuoksi.

21. Jumalan sananjulistaja on teille todella erinomainen esikuva, jokaiselle, joka luottaa Jumalaan, uskoo viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n ja alinomaa muistelee Jumalaa.

22. Kun uskovaiset nÃ¤kivÃ¤t liittoutuneet, he sanoivat: Â»Nyt tapahtuu se, mitÃ¤ Jumala ja hÃ¤nen sananjulistajansa meille ennustivat; Jumala ja HÃ¤nen sananjulistajansa ovat puhuneet totta.Â» Ja tÃ¤mÃ¤ vain vahvisti heidÃ¤n uskoaan ja kuuliaisuuttaan.

23. Oikeauskoisia ovat ne, jotka ovat uskollisia liitolleen Jumalan kanssa; samoin ne, jotka pitÃ¤vÃ¤t lupauksensa, ja ne, jotka odottavat Jumalan lupausten tÃ¤yttymistÃ¤; nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t ole muuttuneet;

24. Jumala voi palkita totuudellisia heidÃ¤n totuudestaan ja kurittaa teeskentelijÃ¶itÃ¤ mielensÃ¤ mukaan tahi kÃ¤Ã¤ntyÃ¤ heidÃ¤n puoleensa laupeudessaan; sillÃ¤ Jumala on anteeksiantava, laupias.

25. Jumala torjui uskottomien raivoisan hyÃ¶kkÃ¤yksen; he eivÃ¤t voittaneet mitÃ¤Ã¤n, ja Jumala oli oikeauskoisten suojana taistelussa, sillÃ¤ HÃ¤n on vÃ¤kevÃ¤ ja mahtava.

26. HÃ¤n masensi nekin, jotka olivat saaneet kirjoituksen, ja kylvi kauhua heidÃ¤n sydÃ¤miinsÃ¤; osan heistÃ¤ te tapoitte ja loput otitte vangiksi.

27. Ja HÃ¤n antoi teille perinnÃ¶ksi heidÃ¤n maansa, asumuksensa, omaisuutensa ja nekin alueet, joihin jalkanne eivÃ¤t vielÃ¤ ole astuneet, sillÃ¤ Jumalalla on valta yli kaiken.

28. Profeetta, sano vaimoillesi: Â»Jos te halajatte tÃ¤mÃ¤n maailman menoa ja koreutta, niin tulkaa, minÃ¤ mittaan teille elatusvaroja ja lÃ¤hetÃ¤n teidÃ¤t kuten tapa vaatii,

29. mutta jos te ikÃ¤vÃ¶itte Jumalaa, HÃ¤nen sananjulistajaansa ja viimeisen pÃ¤ivÃ¤n asumuksia, on Jumala totisesti valmistanut runsaan palkinnon niille te'istÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

30. Te Profeetan vaimot! Ken ikinÃ¤ teistÃ¤ julkeasti loukkaa sÃ¤Ã¤dyllisyyttÃ¤, hÃ¤nen rangaistuksensa on oleva kaksinkertainen, sillÃ¤ se on helppo asia Jumalalle.

31. Mutta ne teistÃ¤, jotka ovat kuuliaisia Jumalalle ja HÃ¤nen sananjulistajalleen sekÃ¤ tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, saavat MeiltÃ¤ kahdenkertaisen palkan; Me olemme valmistanut heille ihanan osan.

32. Profeetan vaimot! Te ette ole muiden naisten kaltaisia: jos otatte asemastanne vaarin, Ã¤lkÃ¶Ã¶n puheenne olko hempeÃ¤tÃ¤, jottei se olisi kenellekÃ¤Ã¤n kiusaukseksi, vaan kÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ sopivaa puhetta.

33. Ja pysytelkÃ¤Ã¤ asunnoissanne Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ somistako itseÃ¤nne entisen pimeyden ajan koruilla; harjoittakaa hartautta, antakaa almuja ja totelkaa Jumalaa sekÃ¤ hÃ¤nen sananjulistajaansa. Jumala vain tahtoo poistaa teistÃ¤ kaiken saastan, te Profeetan perhekunta, ja puhdistaa teidÃ¤t sisimpÃ¤Ã¤nne asti.

34. Ja pitÃ¤kÃ¤Ã¤ mielessÃ¤nne Jumalan ilmoitukset ja viisaus, jota teille on kodeissanne julkiluettu; Jumala on totisesti tarkkanÃ¤kÃ¶inen, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

35. Jumala on valmistanut anteeksiannon ja runsaan palkan kaikille (Islaamiin) alistuville miehille ja naisille, uskoville miehille ja naisille, kuuliaisille miehille ja naisille, totuudellisille miehille ja naisille, kÃ¤rsiville miehille ja naisille, sÃ¤vyisille miehille ja naisille, almuja antaville miehille ja naisille, paastoaville miehille ja naisille, siveille miehille ja naisille, miehille ja naisille, jotka alinomaa

Jumalaa muistavat.

36. Ei ole oikeauskoisella miehellÃ¤ eikÃ¤ naisella valinnan varaa sellaisessa asiassa, jonka Jumala ja hÃ¤nen sananjulistajansa ovat jo ratkaisseet ; kuka ikinÃ¤ on tottelematon Jumalalle ja HÃ¤nen sananjulistajalleen, hÃ¤n ilmeisesti kulkee harhaan.

37. HÃ¤nelle (Zaidille), joka oli Jumalan ja sinun omassa suosiossasi, sinÃ¤ sanoit: Â»PidÃ¤ vaimosi luonasi ja noudata tarkoin velvollisuuksiasi Jumalaa kohtaan!Â» Ja sinÃ¤ salasit sydÃ¤meesi sen, minkÃ¤ Jumala sitten toi valoon , ja sinÃ¤ pelkÃ¤sit ihmisten mielipidettÃ¤, vaikka Jumalalla oli parempi oikeus vaatia, ettÃ¤ sinÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ pelkÃ¤isit. Mutta kun Zaidilta oli mennyt kaikki halu elÃ¤Ã¤ hÃ¤nen kanssaan, Me annoimme hÃ¤net sinulle vaimoksi, jotta uskovaisille ei olisi synniksi ottaa aviokseen ottopoikiensa vaimoja, joihin nÃ¤mÃ¤ ovat kyllÃ¤styneet; sillÃ¤ Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶stÃ¤ on noudatettava.

38. EikÃ¤ voi olla siinÃ¤ vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, ettÃ¤ Profeetta menettelee niin kuin Jumala on kÃ¤skenyt; nÃ¤in Jumala suhtautui entisiinkin Profeettoihin, Jumalan kÃ¤sky on ehdoton sÃ¤Ã¤dÃ¶s.

39. Jumala pitÃ¤Ã¤ huolen niistÃ¤, jotka julistavat HÃ¤nen kÃ¤skyjÃ¤Ã¤n, pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t HÃ¤ntÃ¤, mutta eivÃ¤t pelkÃ¤Ã¤ ketÃ¤Ã¤n muita kuin Jumalaa.

40. Muhammed ei ole kenenkÃ¤Ã¤n miehenne isÃ¤, vaan HÃ¤n on Jumalan sananjulistaja ja profeetoista viimeinen, heidÃ¤n sinettinsÃ¤. Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

41. Te, jotka uskotte, muistakaa Jumalaa, muistelkaa HÃ¤ntÃ¤ alinomaa

42. ja ylistÃ¤kÃ¤Ã¤ HÃ¤ntÃ¤ aamuin illoin!

43. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille siunauksensa, ja samoin tekevÃ¤t HÃ¤nen enkelinsÃ¤, jotta HÃ¤n voisi ohjata teidÃ¤t pimeydestÃ¤ valoon; HÃ¤n on laupias uskovaisille.

44. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he kohtaavat HÃ¤net, he tervehtivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤ sanalla: Â»Rauha!Â» ja HÃ¤n on valmistanut heille ihanan palkinnon.

45. Profeetta, Me olemme totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt sinut todistajaksi, hyvÃ¤n sanoman tuojaksi ja varoittajaksi

46. kutsumaan Jumalan luo HÃ¤nen luvallaan ja olemaan palavana soihtuna.

47. Sinun on julistettava uskovaisille hyvÃ¤Ã¤ sanomaa, ettÃ¤ heitÃ¤ odottaa suuri armo Jumalan luona.

48. Ã„lÃ¤ sopeudu uskottomien ja tekopyhien kanssa, jÃ¤tÃ¤ huomiotta heidÃ¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisyytensÃ¤, luota yksin Jumalaan, jonka voima riittÃ¤Ã¤ suojelemaan sinua.

49. Uskovaiset, kun otatte itsellenne uskovaisia vaimoja ja sitten eroatte heistÃ¤ ryhtymÃ¤ttÃ¤ heihin, niin teidÃ¤n ei heidÃ¤n suhteensa tarvitse noudattaa mÃ¤Ã¤rÃ¤aikaa, vaan luovuttakaa heille elatusvaroja ja erotkaa heistÃ¤ kuten tapa vaatii.

50. Profeetta, Me olemme totisesti vahvistanut sinun laillisiksi vaimoiksesi kaikki ne, joille olet myÃ¶ntÃ¤nyt lesken osuudet, sekÃ¤ ne, jotka omistat Jumalan antamina orjattarina sotasaaliista, sekÃ¤ setÃ¤si tyttÃ¤ret ja isÃ¤si sisaren tyttÃ¤ret, myÃ¶skin enosi tyttÃ¤ret ja Ã¤itisi sisarten tyttÃ¤ret, jotka kanssani pakenivat vainottuina uskonnon vuoksi; samoin on laillinen vaimosi sellainen uskovainen nainen, joka pyrkii avioliittoon kanssasi, mikÃ¤li suostut naimaan hÃ¤net. NÃ¤mÃ¤ sÃ¤Ã¤dÃ¶kset ovat nimenomaan sinua, mutta eivÃ¤t muita uskovaisia varten; me tiedÃ¤mme hyvin, mitÃ¤ olemme heille sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt vaimoista ja orjattarista. Ã„lkÃ¶Ã¶n siis mikÃ¤Ã¤n parjaus sinuun koskeko; Jumala on anteeksiantava, laupias.

51. SinÃ¤ saat syrjÃ¤yttÃ¤Ã¤ heistÃ¤ kenet tahdot ja lÃ¤hestyÃ¤ ketÃ¤ suvaitset, jopa niitÃ¤kin, joita aikaisemmin olet vieronut, eikÃ¤ siitÃ¤ kenellÃ¤kÃ¤Ã¤n ole sanottavaa; tÃ¤mÃ¤ kohtelu on sopivinta, jotta eivÃ¤t heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ kostuisi eivÃ¤tkÃ¤ he murehtisi, ja jotta he kaikki tyytyisivÃ¤t siihen, mitÃ¤ tahdot heille suoda. Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on sydÃ¤missÃ¤nne, sillÃ¤ Jumala on tietÃ¤vÃ¤, pitkÃ¤mielinen.

52. TÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen sinun ei ole sallittu ottaa itsellesi naisia eikÃ¤ vaihtaa vaimojasi uusiin, vaikka nÃ¤iden kauneus sinua miellyttÃ¤isi, vaan sinun on tyydyttÃ¤vÃ¤ laillisiin vaimoihisi; Jumala pitÃ¤Ã¤ kaikesta vaarin.

53. Uskovaiset, ellei lupaa ole annettu, Ã¤lkÃ¤Ã¤ kÃ¤ykÃ¶ Profeetan taloon aterialle, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ odotelko hÃ¤nen ruokansa valmistumista, mutta jos teidÃ¤t on kutsuttu, kÃ¤ykÃ¤Ã¤ sisÃ¤Ã¤n ja aterioituanne hajaantukaa, pyrkimÃ¤ttÃ¤ liikaan tuttavallisuuteen. TÃ¤mÃ¤ kaikki vaivaa Profeettaa; hÃ¤ntÃ¤ ujostuttaa sanoa sitÃ¤ teille, mutta Jumala ei teitÃ¤ jÃ¤tÃ¤ vaille

totuutta. Ja kun yleensÃ¤ heiltÃ¤ jotakin pyydÃ¤tte, tehkÃ¤Ã¤ se telttaverhon ulkopuolelta. TÃ¤mÃ¤ on soveliain kÃ¤yttÃ¤ytyminen teidÃ¤n ja heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ vuoksi. Ei teidÃ¤n sovi hÃ¤iritÃ¤ Jumalan sananjulistajaa eikÃ¤ liioin koskaan ottaa hÃ¤nen entisiÃ¤ vaimojaan avioksi, sillÃ¤ se on totisesti viheliÃ¤istÃ¤ Jumalan silmissÃ¤.

54. Jumala nÃ¤kee kaikki, mitÃ¤ teette julkisesti tai salassa.

55. Profeetan vaimoja kohtaan ei ole moittimisoikeutta heidÃ¤n isillÃ¤Ã¤n eikÃ¤ pojillaan enempÃ¤Ã¤ kuin heidÃ¤n veljillÃ¤Ã¤n, veljiensÃ¤ pojilla, sisartensa pojilla, vielÃ¤ vÃ¤hemmÃ¤n heidÃ¤n heimonsa naisilla tai orjattarilla. TÃ¤stÃ¤ Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤yksestÃ¤ on pidettÃ¤vÃ¤ vaari, sillÃ¤ Jumala kelpaa kaiken todistajaksi.

56. Totisesti Jumala ja HÃ¤nen enkelinsÃ¤ siunaavat Profeettaa; uskovaiset, rukoilkaa (Jumalan) siunausta hÃ¤nelle ja tervehtikÃ¤Ã¤ hÃ¤ntÃ¤ arvonsa mukaisesti.

57. Ne, jotka puhuvat pahaa Jumalasta ja HÃ¤nen sananjulistajastaan, Jumala on kironnut tÃ¤ssÃ¤ maailmassa ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ sekÃ¤ valmistanut heille hÃ¤peÃ¤llisen rangaistuksen.

58. Ne, jotka aiheettomasti puhuvat pahaa uskovista miehistÃ¤ ja uskovista naisista, ovat vikapÃ¤itÃ¤ panetteluun ja julkeaan syntiin.

59. Profeetta, sano vaimoillesi ja tyttÃ¤rillesi ja uskovaisille naisille, ettÃ¤ heidÃ¤n tulee hunnuttaa kasvonsa; nÃ¤in on sopivinta, jotta heidÃ¤t kunniallisiksi naisiksi huomataan, niin ettei heitÃ¤ tunkeilevasti lÃ¤hestytÃ¤; Jumala on kaikessa viisas ja laupias.

60. Jos teeskentelijÃ¤t, sydÃ¤messÃ¤Ã¤n vilpilliset ja kaupungin yllyttÃ¤jÃ¤t eivÃ¤t lakkaa pahuutta levittÃ¤mÃ¤stÃ¤, Me totisesti annamme sinulle vallan heidÃ¤n suhteensa, niin etteivÃ¤t he kauankaan saa olla naapureinasi kaupungissa;

61. sellaiset joutuvat maanpakoon, ja missÃ¤ ikinÃ¤ heidÃ¤t tavataan, heidÃ¤t pidÃ¤tetÃ¤Ã¤n ja armotta tapetaan.

62. NÃ¤in on Jumala menetellyt ennen muinoin, etkÃ¤ tule havaitsemaan HÃ¤nen tapojensa muuttuneen.

63. Ihmiset kysyvÃ¤t sinulta, milloin tÃ¤mÃ¤ tapahtuu; sano: Â»Vain Jumala tietÃ¤Ã¤ ajan.Â» Miten saisin teidÃ¤t tajuamaan, ettÃ¤ hetki voi olla lÃ¤hellÃ¤?

64. Totisesti Jumala on kironnut uskottomat ja valmistanut heille polttavan tulen,

65. jossa heidÃ¤n tuskansa kestÃ¤vÃ¤t eivÃ¤tkÃ¤ he lÃ¶ydÃ¤ ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eivÃ¤tkÃ¤ auttajaa.

66. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin heidÃ¤n kasvonsa painetaan tuleen, he voihkivat: Â»Voi, jospa olisimme totelleet Jumalaa ja sananjulistajaa!Â»

67. Ja he sanovat: Â»Herra, mehÃ¤n olimme kuuliaisia johtajillemme ja suurmiehillemme, ja nÃ¤mÃ¤ johtivat meidÃ¤t harhaan oikealta tieltÃ¤.

68. Herra, mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ heille kahdenkertainen rangaistus ja anna kauhean kirouksen kohdata heitÃ¤!Â»

69. Uskovaiset, Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko niiden kaltaisia, jotka puhuivat pahaa Mooseksesta. Mutta Jumala puhdisti hÃ¤net heidÃ¤n parjauksistaan, koska hÃ¤n oli Jumalalle otollinen.

70. Uskovaiset, tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ tarkoin velvollisuutenne Jumalaa kohtaan ja puhukaa totuuden sanoja,

71. jotta hÃ¤n sallisi tÃ¶idenne onnistua ja antaisi anteeksi hairahduksenne; jokainen, joka tottelee Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa, saavuttaa varmasti suuren onnen.

72. Totisesti, Me panimme luottamuksemme taivaisiin ja maahan ja vuoriin, eivÃ¤tkÃ¤ ne pettÃ¤neet sitÃ¤, vaan pelolla sitÃ¤ toteuttavat, mutta ihminen ei ole osoittautunut sen arvoiseksi, vaan on uskottomuudessaan typerÃ¤ vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤,

73. joten Jumala on rankaiseva ulkokultaisia miehiÃ¤ ja naisia, monijumalaisia miehiÃ¤ ja naisia, mutta Jumala kÃ¤Ã¤ntyy laupeudessaan oikeauskoisiin miehiin ja naisiin, sillÃ¤ Jumala on anteeksiantava, laupias.

QURAN (FINNISH)

34 - SABA (Saban suura)

1. Ylistys ja kunnia Jumalalle, jolle kuuluu kaikki, mitÃ¤ taivaissa ja maassa on; HÃ¤nelle kuuluu tulevienkin aikojen ylistys, sillÃ¤ HÃ¤n on viisas, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

2. HÃ¤n tuntee kaiken, mikÃ¤ joutuu maan uumeniin ja mikÃ¤ maasta esille nousee, kaiken, mikÃ¤ tulee taivaista tai sinne nousee; HÃ¤n on laupias, anteeksiantava.

3. EpÃ¤uskoiset sanovat: Â»Ei se (tuomion) hetki meille tule.Â» Sano: Â»KyllÃ¤! Kautta Herrani, joka tuntee silmiltÃ¤ salatut, teille varmasti koittaa (tuomionpÃ¤ivÃ¤).Â» Ei taivaassa eikÃ¤ maassa ole mitÃ¤Ã¤n HÃ¤nen valtansa ulkopuolella, ei hivenenkÃ¤Ã¤n verran eikÃ¤ sitÃ¤ vÃ¤hemmÃ¤n tahi enemmÃ¤n, vaan kaikki on selvÃ¤sti (Jumalan) kirjoissa,

4. joten HÃ¤n osaa palkita niitÃ¤, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ harjoittavat: nÃ¤ille kuuluu anteeksiantamus ja ihana osa.

5. Mutta niitÃ¤, jotka koettavat halventaa MeidÃ¤n ilmoituksiamme, odottaa tuskallinen ja ankara rangaistus.

6. KyllÃ¤ ne, jotka ovat saaneet Herrasi sinulle lÃ¤hettÃ¤mÃ¤t ilmoitukset, tajuavat, ettÃ¤ niissÃ¤ on totuus, joka ohjaa kaikkivaltiaan, ylistetyn tielle.

7. KieltÃ¤jÃ¤t sanovat: Â»NÃ¤ytÃ¤mmekÃ¶ sinulle miehen, joka sinulle sanoo, ettÃ¤ sinun tomusi tyystin hajalle saatetaan ja ettÃ¤ sinut sitten varmasti kootaan ja herÃ¤tetÃ¤Ã¤n uudesti luotuna.

8. HÃ¤n on sepittÃ¤nyt valheen Jumalasta tai hÃ¤n on jÃ¤rjiltÃ¤Ã¤n.Â», Mutta ne, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, saavat rangaistuksen ja ovat suuressa harhassa.

9. EivÃ¤tkÃ¶ he ota vaaria maallisista ja taivaallisista, niistÃ¤, jotka ovat heillÃ¤ edessÃ¤Ã¤n, tai menneistÃ¤ ajoista heidÃ¤n takanaan? Jos Me vain tahdomme, saamme maan nielemÃ¤Ã¤n heidÃ¤t tai taivaan syÃ¶ksymÃ¤Ã¤n heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llensÃ¤.

10. Daavidin Me ylensimme korkealle: Â»Kaiuttakaa, vuoret, ja te, linnut, hÃ¤nen kiitostaan ja ylistystÃ¤Ã¤n!Â» ja Me panimme raudan taipumaan hÃ¤nen takojainsa kÃ¤sissÃ¤,

11. sanoen: Â»Valmistuta runsaasti haarniskoja ja liitÃ¤ niiden renkaat tarkasti yhteen. Harjoita myÃ¶s hyvÃ¤ntekevÃ¤isyyttÃ¤. MinÃ¤ tarkkaan ja nÃ¤en, mitÃ¤ sinÃ¤ teet.Â»

12. Ja Me teimme tuulen Salomolle alamaiseksi, niin ettÃ¤ hÃ¤nen purjelaivansa yhdessÃ¤ aamussa kiitivÃ¤t kuukauden kestÃ¤vÃ¤n maamatkan ja illassa niinikÃ¤Ã¤n kuukauden taipaleen; ja minkÃ¤ paljouden sulaa vaskea Me annoimme hÃ¤nelle! Henkiolennot hÃ¤nelle tÃ¶itÃ¤ suorittivat hÃ¤nen Herransa kÃ¤skystÃ¤, ja ken ikinÃ¤ heistÃ¤ ei MeidÃ¤n kÃ¤skyjÃ¤mme noudattanut, hÃ¤ntÃ¤ kuritimme polttavalla tulella.

13. Ne valmistivat hÃ¤nelle kaikkea, mitÃ¤ hÃ¤n toivoi: linnoituksia, kuvapatsaita, avaria maljoja kuin vesialtaat ja keittopatoja, joita ei paikoiltaan siirretÃ¤. Daavidin suvun jÃ¤senet, teillÃ¤ on syytÃ¤ kiittÃ¤Ã¤! Ja kuitenkin niin harvat palvelijoistani ovat kiitollisia.

14. Mutta kun Me pÃ¤Ã¤timme, ettÃ¤ hÃ¤nen oli kuoltava, tuli tÃ¤mÃ¤ heille siten tiedoksi, ettÃ¤ Salomon maallisiin kiintynyt perillinen saattoi valtakunnan hajoamistilaan; ja kun se luhistui, dzinnit havaitsivat, ettÃ¤ jos he olisivat olleet nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mistÃ¤ asioista perillÃ¤, ei heidÃ¤n olisi tarvinnut ikeen alla tuskitella.

15. Saban kaupunki tunnettiin siitÃ¤ merkistÃ¤, ettÃ¤ puistot sijaitsivat sen kahden puolen; ei heidÃ¤n tarvinnut kuin syÃ¶dÃ¤ Herranne antimia ja palkita HÃ¤ntÃ¤ kiitoksena, niin hyvÃ¤ oli heidÃ¤n maansa ja niin laupias oli heille Herra!

16. Mutta sitten seurasi heidÃ¤n luopumuksensa, ja Me syÃ¶ksimme heidÃ¤n ylitsensÃ¤ tulvan, jonka voimaa he eivÃ¤t voineet vastustaa. HeidÃ¤n kahden puistonsa tilalle Me jÃ¤timme heille kaksi, joissa kasvoi vain karvaita hedelmiÃ¤ tamariskipuiden ja

muutaman 1ootuksen lisÃ¤ksi.

17. NÃ¤in teimme Me heille heidÃ¤n epÃ¤uskonsa tÃ¤hden, emmekÃ¤ Me rankaise muita kuin kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

18. Ja heidÃ¤n kaupunkinsa sekÃ¤ siunaamiemme kaupunkien vÃ¤limaille annoimme Me nousta muita kaupunkeja niin tiheÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ toisesta saattoi helposti nÃ¤hdÃ¤ toisen, ja nÃ¤in paloittelimme Me vÃ¤limatkatkin, ettÃ¤ he saattoivat turvallisesti tehdÃ¤ taivalta, olipa yÃ¶ tai pÃ¤ivÃ¤.

19. Mutta he alkoivat pyytÃ¤Ã¤: Â»Herra, tee etÃ¤isemmiksi meidÃ¤n vÃ¤limatkamme!Â» Omaksi vahingokseen he nÃ¤in menettelivÃ¤t. Ja Me laskimme heidÃ¤t harhateille ja hajoitimme heidÃ¤t tyysti hajalleen. TÃ¤mÃ¤n pitÃ¤isi riittÃ¤mÃ¤n tunnusmerkiksi kaikille kÃ¤rsivÃ¤llisille ja kiitollisille.

20. Totisesti perkele osasi voittaa heidÃ¤t juonillaan: hÃ¤ntÃ¤ he seuraavat kaikki, paitsi oikeauskoisten ryhmÃ¤.

21. Ei hÃ¤nellÃ¤ kuitenkaan ole valtaa heihin, vaan tÃ¤mÃ¤ tapahtuu siksi, ettÃ¤ Me erottaisimme jokaisen, joka uskoo tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, toisesta, joka epÃ¤ilee tÃ¤tÃ¤ totuutta, onhan Herrasi kaiken kaitsija.

22. Sano: Â»Huutakaa nyt avuksenne niitÃ¤ jumalia, joita te Jumalan veroisina palvelette; eihÃ¤n niillÃ¤ ole vÃ¤hÃ¤isintÃ¤kÃ¤Ã¤n valtaa taivaassa eikÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ei kuulu niille mitÃ¤Ã¤n osuutta kumpaankaan, eikÃ¤ kukaan niistÃ¤ pysty HÃ¤ntÃ¤ tukemaan.

23. EikÃ¤ HÃ¤nen edessÃ¤Ã¤n kenenkÃ¤Ã¤n vÃ¤liintulo merkitse mitÃ¤Ã¤n, paitsi sen, jonka HÃ¤n otolliseksi katsoo. Kun pelko heidÃ¤n sydÃ¤mistÃ¤Ã¤n poistetaan, he kyselevÃ¤t: Â»MitÃ¤ kaikkea Herrasi on puhunut?Â» Ja he pÃ¤Ã¤ttelevÃ¤t: Â»HÃ¤n sanoi totuuden.Â» HÃ¤nhÃ¤n on korkein ja Ã¤Ã¤retÃ¶n.

24. Kysy: Â»Ken suo teille elatuksen taivaasta ja maasta kÃ¤sin?Â» Sano: Â»Jumala. EikÃ¤ totisesti voi muuta pÃ¤Ã¤tellÃ¤, kuin ettÃ¤ joko me olemme oikealla tiellÃ¤ ja te ilmeisessÃ¤ harhassa tahi pÃ¤invastoin.Â»

25. Sano: Â»Ei teitÃ¤ panna vastaamaan meidÃ¤n rikromuksistamme, eikÃ¤ liioin meiltÃ¤ tiliÃ¤ vaadita teidÃ¤n teoistanne.Â»

26. Sano: Â»MeidÃ¤n Herramme on kokoava kaikki yhteen, ja silloin on HÃ¤n totuudessa antava tuomion meille; sillÃ¤ HÃ¤n on tuomareista suurin, kaikkitietÃ¤vÃ¤.Â»

27. Sano: Â»NÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ minulle ne, joita olette HÃ¤nen veroisikseen kuvitelleet.Â» Ei, HÃ¤n yksin on Jumala, mahtava, viisas.

28. Sinutkin Me lÃ¤hetimme kaikkien ihmisten tykÃ¶ vain hyvÃ¤n sanoman julistajana ja varoittajana, mutta sitÃ¤ ei enin osa heistÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤.

29. Ja he tiukkaavat: Â»Koska siis tÃ¤yttyy se, mitÃ¤ uhkaat, jos totuutta ennustat.Â»

30. Sano: Â»TÃ¤yttymyksen pÃ¤ivÃ¤ on teille mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ette saata sitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n viivyttÃ¤Ã¤ ettekÃ¤ jouduttaa.Â»

31. EpÃ¤uskoiset sanovat: Â»EmmehÃ¤n mitenkÃ¤Ã¤n voi uskoa tuohon Koraaniin emmekÃ¤ aikaisempiin ilmoituksiin.Â» Mutta jospa nÃ¤kisit, kun vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t pannaan seisomaan Herransa edessÃ¤. He vaihtavat silloin sanoja keskenÃ¤Ã¤n, ja ne, joita halpoina pidettiin, sanovat ylpeille: Â»TeidÃ¤n tÃ¤htenne ei meistÃ¤ uskovaisia tullut.Â»

32. YlpeÃ¤t taasen vastaavat halveksituille: Â»MekÃ¶ muka teidÃ¤t pakotimme pois johdatuksesta sen jÃ¤lkeen kuin se teille tarjottiin? Te itse syypÃ¤Ã¤t olette.Â»

33. Mutta halveksitut inttÃ¤vÃ¤t ylpeille: Â»YÃ¶tÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤ te juonia punoitte, silloin kun meitÃ¤ kehoititte epÃ¤ilemÃ¤Ã¤n Jumalaa ja palvelemaan muita HÃ¤nen veroisinaan.Â» Ja he ilmaisevat katumuksensa, kun saavat nÃ¤hdÃ¤, mikÃ¤ rangaistus heitÃ¤ odottaa, ja Me panemme kahleet epÃ¤uskoisten kaulaan eikÃ¤ heille makseta muuta kuin tekojensa mukaan.

34. Koska ikinÃ¤ Me lÃ¤hetimme varoittajan johonkin kaupunkiin, niin suruttomasti siinÃ¤ elÃ¤neet jo julistivat: Â»Emme todellakaan usko sanomaan, jonka sanot tuovasi.Â»

35. Ja he lisÃ¤Ã¤vÃ¤t: Â»Onhan meillÃ¤ enemmÃ¤n lapsia ja rikkautta, eikÃ¤ meitÃ¤ rangaista.Â»

36. Sano: Â»Herrani antaa elÃ¤mÃ¤n runsauden kenelle suvaitsee ja myÃ¶s supistaa sen keneltÃ¤ tahtoo, mutta useimmat ihmisistÃ¤ eivÃ¤t sitÃ¤ ymmÃ¤rrÃ¤.Â»

37. Ei rikkautenne eikÃ¤ jÃ¤lkelÃ¤istenne runsaus kohota teitÃ¤ MeidÃ¤n lÃ¤heisyyteemme, mutta niille, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, on kaksinkertainen palkka teoistaan, ja heidÃ¤n ovat ylhÃ¤iset asunnot.

38. Mutta ne, jotka yrittÃ¤vÃ¤t vastustella MeidÃ¤n ilmoituksiamme, saatetaan kurituksen alaisiksi.

39. Sano: Â»Totisesti, Herrani antaa elÃ¤mÃ¤n runsauden otollisille palvelijoilleen ja tekee olot ahtaiksi kenelle suvaitsee; mitÃ¤ uhraattekin, sen HÃ¤n teille palkitsee, sillÃ¤ HÃ¤n on paras huoltaja.Â»

40. Ja pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n heidÃ¤t kaikki yhteen kokoaa, kysyy HÃ¤n enkeleiltÃ¤: Â»Palvelivatko nÃ¤mÃ¤ teitÃ¤?Â»

41. Ja ne sanovat: Â»Ylistys yksin Sinulle! SinÃ¤ olet meidÃ¤n suojelijamme eivÃ¤tkÃ¤ he. He palvelivat peikkoja, joihin useimmat heistÃ¤ uskoivat.Â»

42. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei yksikÃ¤Ã¤n teistÃ¤ kykene toiselleen tuottamaan hyÃ¶tyÃ¤ eikÃ¤ vahinkoa, ja vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille Me sanomme: Â»Maistakaa sen saman tulen tuskaa, joka teistÃ¤ oli vain joutavaa puhetta.Â»

43. Ja kun MeidÃ¤n selvÃ¤t merkkimme heille ilmoitetaan, he sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on ihminen, joka pyrkii vierottamaan teidÃ¤t siitÃ¤. mitÃ¤ esi~isÃ¤nne palvelivat.Â» Ja he lisÃ¤Ã¤vÃ¤t: Â»HÃ¤n puhuu keksittyjÃ¤ valheita.Â» Ja totuudestakin, jota heille tarjotaan, sanovat epÃ¤uskoiset: Â»TÃ¤mÃ¤hÃ¤n on ilmeistÃ¤ taikuutta.Â»

44. SillÃ¤ me emme ole heille yhtÃ¤Ã¤n kirjoitusta luettavaksi antanut, emmekÃ¤ ketÃ¤Ã¤n varoittajaa ennen sinua lÃ¤hettÃ¤nyt.

45. Ennen heitÃ¤ elÃ¤neet hylkÃ¤sivÃ¤t totuuden, ja nÃ¤mÃ¤ profeettaa vastustavat kureishit eivÃ¤t ole saaneet edes kymmenettÃ¤ osaa siitÃ¤, jonka Me heidÃ¤n edeltÃ¤jilleen annoimme. Ja sittenkin, millainen olikaan Minun nÃ¤rkÃ¤stykseni, kun he sananjulistajiamme petkuttajiksi vÃ¤ittivÃ¤t.

46. Sano: Â»MinÃ¤ kehoitan teitÃ¤ vain siihen ainoaan, ettÃ¤ Jumalan tÃ¤hden valveutuisitte ja joko parittain tai kukin yksinÃ¤nne tulisitte Jumalan eteen ja tunnustaisitte, ettÃ¤ heimolaisenne ei ole mielipuoli; hÃ¤n on vain teidÃ¤n varoittajanne ennen ankaraa rangaistusta.Â»

47. Sano: Â»MitÃ¤ palkkiota olen teiltÃ¤ pyytÃ¤nyt muuta kuin omaksi parhaaksenne, sillÃ¤ minulle riittÃ¤Ã¤ palkkani Jumalan tykÃ¶nÃ¤; HÃ¤n on kaiken todistaja.Â»

48. Sano: Â»Herrani saattaa julki totuuden, HÃ¤n on nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mien paras tietÃ¤jÃ¤.Â»

49. Totuus on tullut voimaan ja valhe hÃ¤ipyy eikÃ¤ enÃ¤Ã¤ palaa.

50. Sano: Â»Jos jossakin suhteessa erehdyn, kÃ¤rsii erehdyksestÃ¤ni vain oma sieluni, ja jos oikeaan suuntaan toimin, on minun siitÃ¤ kiitettÃ¤vÃ¤ Herrani ilmoituksia, sillÃ¤ HÃ¤n on totisesti kuuleva ja lÃ¤snÃ¤ oleva.Â»

51. Jospa silloin heidÃ¤t nÃ¤kisit, kun he joutuvat kauhun valtaan; mutta silloin ei heillÃ¤ enÃ¤Ã¤ ole pelastusta, vaan heidÃ¤t tavoitetaan lÃ¤heltÃ¤.

52. Ja he sanovat silloin: Â»Me uskomme siihen.Â» Mutta kuinka voivat he enÃ¤Ã¤ totuuteen pÃ¤Ã¤stÃ¤ niin etÃ¤Ã¤ltÃ¤?

53. KielsivÃ¤thÃ¤n he sen aikaisemmin.

54. Ja aita asetetaan estÃ¤mÃ¤Ã¤n heitÃ¤ saavuttamasta haluamaansa, samoin kuin muinoin tehtiin heidÃ¤n kaltaisilleen, jotka epÃ¤ilivÃ¤t.

QURAN (FINNISH)

35 - FATIR (Luojan suura)

1. Ylistys olkoon Jumalalle, taivaiden ja maan alkuunpanijalle, enkelien luojalle, sanansaattajien, joita kahdet, kolmet ja neljÃ¤t siipiparit liidÃ¤ttÃ¤vÃ¤t. Luomakunnassaan HÃ¤n kohtelee luotuja niinkuin suvaitsee; onhan Jumala totisesti kaikkivaltias.

2. MitÃ¤ Jumala suokin ihmisille laupeudessaan, sitÃ¤ ei kukaan voi estÃ¤Ã¤, ja minkÃ¤ Jumala pidÃ¤ttÃ¤Ã¤, sitÃ¤ ei kukaan pysty antamaan, sillÃ¤ HÃ¤n on mahtava ja viisas.

3. Ihmiset, pitÃ¤kÃ¤Ã¤ mielessÃ¤nne Jumalan armo teitÃ¤ kohtaan. Onko ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumala, joka teille antaisi elatuksen taivaasta ja maasta kÃ¤sin? Ei ole yhtÃ¤Ã¤n muuta jumalaa kuin HÃ¤n; miksi siis kÃ¤Ã¤nnytte pois HÃ¤nestÃ¤?

4. Ja jos he kutsuvat sinua petkuttajaksi, niin samoin ennen sinuakin sananjulistajia kutsuttiin, mutta Jumalan luokse kaikki asiat palaavat.

5. Oi ihmiset, kun Jumalan lupaus on varma totuus, niin Ã¤lkÃ¤Ã¤ salliko tÃ¤mÃ¤n maailman viekoitella itseÃ¤nne! Ã„lkÃ¤Ã¤ antako periviholliseNne pettÃ¤Ã¤ teitÃ¤ Jumalan suhteen.

6. SillÃ¤ onhan perkele totisesti teidÃ¤n vihollisenne, ja sellaisena hÃ¤ntÃ¤ pitÃ¤kÃ¤Ã¤; hÃ¤n viekoittelee puolelleen, jotta hairahtuneet joutuisivat tulen omiksi.

7. Jotka epÃ¤uskon omaksuvat, saavat ankaran rangaistuksen, mutta jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ harrastavat, saavat anteeksiantamuksen ja suuren palkan.

8. MitÃ¤ vÃ¤litÃ¤t siitÃ¤, jonka vÃ¤Ã¤ryys hÃ¤nen silmissÃ¤Ã¤n niin kaunistuu, ettÃ¤ hÃ¤n sitÃ¤ hyvÃ¤ksi luulee. Jumala jÃ¤ttÃ¤Ã¤ harhaan kenet tahtoo ja johdattaa oikeaan kenet suvaitsee, joten Ã¤lÃ¤ nÃ¤Ã¤nnytÃ¤ sieluasi murehtimalla tuommoisten puolesta; kyllÃ¤ Jumala totisesti heidÃ¤n tekonsa tietÃ¤Ã¤.

9. Jumalahan lÃ¤hettÃ¤Ã¤ tuulet, jotka nostavat pilvet. Sitten Me lÃ¤hetÃ¤mme ne kuolleeseen erÃ¤maahan ja annamme elinvoimaa kuihtuneelle maalle; samoin tapahtuu kuolleitten herÃ¤ttÃ¤minen.

10. Kuka haluaa kunniaa, muistakoon, ettÃ¤ kaikki kunnia on Jumalan. HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ nousevat hyvÃ¤t sanat, ja hyvÃ¤t teot HÃ¤n ylentÃ¤Ã¤; mutta niille, jotka pahoja tekoja suunnittelevat, on HÃ¤nellÃ¤ ankara rangaistus, ja heidÃ¤n juonensa raukeavat.

11. Jumala loi teidÃ¤t tomusta, edelleen elÃ¤mÃ¤n idusta, sitten teki teidÃ¤t aviopareiksi; eikÃ¤ yksikÃ¤Ã¤n vaimo tule raskaaksi eikÃ¤ synnytÃ¤ HÃ¤nen tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤Ã¤n; ei liioin kenellekÃ¤Ã¤n elolliselle ole hÃ¤nen ikÃ¤Ã¤nsÃ¤ pidennetty eikÃ¤ lyhennetty sen kaiken olematta Jumalan kirjoissa, ja kaikki tÃ¤mÃ¤ on helppoa Jumalalle.

12. EivÃ¤tkÃ¤ vedet ole samanlaisia: makea vesi sammuttaa janon ja on miellyttÃ¤vÃ¤Ã¤ juotavaksi, suolainen polttaa kirpeydellÃ¤Ã¤n, ja kuitenkin te kummastakin pyydystÃ¤tte elÃ¤vÃ¤Ã¤ lihaa ravinnoksenne ja koristuksia kannettavaksenne, ja laivanne kyntÃ¤vÃ¤t vesiÃ¤ hankkiaksenne HÃ¤nen runsauttaan ja ollaksenne HÃ¤nelle kiitolliset.

13. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ yÃ¶n peittÃ¤mÃ¤Ã¤n pÃ¤ivÃ¤n ja HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pÃ¤ivÃ¤n nousemaan yÃ¶stÃ¤; kumpikin kulkee rataansa sÃ¤Ã¤detyin ajoin; sellainen on Jumala, teidÃ¤n Herranne. HÃ¤nen on kuninkuus, mutta ne, joita te HÃ¤nen rinnallaan avuksenne huudatte, eivÃ¤t omista oljenkorttakaan.

14. Jos te heitÃ¤ kutsutte, eivÃ¤t he sitÃ¤ kuule, ja vaikkapa kuulisivat, eivÃ¤t he teille vastaa. Kuolleista herÃ¤ttÃ¤misen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he kieltÃ¤ytyvÃ¤t jumaluudesta, joka oli vain teidÃ¤n luulotteluanne. EihÃ¤n kukaan muu voi teille olevaisia niin selvittÃ¤Ã¤ kuin HÃ¤n, ainoa kaikkitietÃ¤vÃ¤.

15. Ihmiset, te Jumalaa tarvitsette, mutta HÃ¤n, ylistetty, on itsellensÃ¤ kylliksi.

16. Jos HÃ¤n haluaa, HÃ¤n korjaa teidÃ¤t pois ja nostaa uuden ihmispolven.

17. Ei sellainen ole vaikeata Jumalalle.

18. Toinen ei pysty toisen taakkaa kantamaan, ja jos joku kuormansa alla huutaisi toista auttamaan, ei kÃ¤y tÃ¤mÃ¤n sitÃ¤ kantaminen, vaikkapa hÃ¤n olisi lÃ¤heinen sukulainen. SinÃ¤ varoitat vain niitÃ¤, jotka Herraansa salassa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t ja rukousta harjoittavat. Ken puhdistaa itseÃ¤Ã¤n, tekee sen oman sielunsa parhaaksi, Jumalan luo on aikanaan tultava.

19. Sokea ei ole nÃ¤kevÃ¤n kaltainen,

20. eikÃ¤ pimeys valkeuden,

21. eikÃ¤ varjo helteen kaltainen.

22. EivÃ¤t liioin elÃ¤vÃ¤t ja kuolleet ole toistensa veroisia. Jumala kyllÃ¤ antaa kuulon kenelle vain suvaitsee. Mutta sinÃ¤ et saata niille kuuloa antaa, jotka haudoissa ovat.

23. Et ole muuta kuin varoittaja.

24. Olemme totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt sinut totuudessa viemÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤ sanomaa ja varoitusta, eikÃ¤ vielÃ¤ ole elÃ¤nyt kansaa, jonka tykÃ¶ ei varoittajaa olisi lÃ¤hetetty.

25. Jos he sinua valehtelijaksi nimittÃ¤vÃ¤t, niin samoin nimittivÃ¤t muinoiset kansat julistajiaan, vaikka nÃ¤mÃ¤ saapuivat heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin ja kirjoituksin.

26. Silloin kuritin epÃ¤uskoisia, ja kuinka ankara olikaan rangaistukseni.

27. EttekÃ¶ huomaa, miten Jumala vuodattaa vettÃ¤ pilvistÃ¤ ja siten kasvattaa erilaisia hedelmiÃ¤, ja ettÃ¤ vuorissakin on suonia, valkoisia ja punaisia, eri vivahduksin, sekÃ¤ perin mustia.

28. Samoin on muodoiltaan erilaisia ihmisiÃ¤, elÃ¤imiÃ¤ ja karjaa. Vain ne HÃ¤nen palvelijoistaan, joilla tieto on, pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalaa; totisesti Jumala on mahtava, anteeksiantava.

29. Totisesti ne, jotka julkilukevat Jumalan Kirjaa ja harjoittavat rukoilemista ja uhraavat kaikesta hyvÃ¤stÃ¤, jota Me heille salaisesti tai avoimesti olemme lÃ¤hettÃ¤nyt, saavat panna toivonsa voittoon, joka on katoamaton.

30. HÃ¤n on maksava heille tÃ¤yden palkan ja antava heille enemmÃ¤nkin armostaan; sillÃ¤ HÃ¤n on laupias, ylenpalttinen palkitsija.

31. Ja se kaikki, minkÃ¤ sinulle olemme Koraanista jo ilmoittanut, on totuutta, mikÃ¤ vahvistaa edellÃ¤kÃ¤yneet ilmoituksemme. Palvelijoitaan kohtaan Jumala totisesti on vaarinpitÃ¤vÃ¤, kaukonÃ¤kÃ¶inen.

32. Me kyllÃ¤ annoimme PyhÃ¤n Kirjan perintÃ¶nÃ¤ niille, jotka palvelijoittemme keskuudesta valitsimme. Mutta heidÃ¤n joukossaan on niitÃ¤, jotka tuottavat turmiota sielulleen, toisia, jotka valitsevat keskitien, ja on niitÃ¤, jotka Jumalan sallimuksesta ovat ensimmÃ¤isiÃ¤ kaikissa hyvissÃ¤ tÃ¶issÃ¤; tÃ¤mÃ¤ on Jumalan suuri armo.

33. He saavat astua iÃ¤isyyden puutarhoihin, jossa he saavat rannerenkaat kullasta ja helmistÃ¤ ja vaatteet silkistÃ¤.

34. Ja he sanovat: Â»Kunnia Jumalalle, joka on murheemme poistanut; totisesti on Herramme anteeksiantavainen, ylenpalttinen palkitsija.

35. HÃ¤n on armostaan ottanut meidÃ¤t kotiin, jossa saamme iÃ¤ti elÃ¤Ã¤. Ei raatamista tule osaksemme siellÃ¤ eikÃ¤ vÃ¤symys meitÃ¤ siellÃ¤ rasita.Â»

36. Mutta kieltÃ¤jille on helvetin tuli varattu. HeistÃ¤ ei siellÃ¤ loppua tehdÃ¤, niin ettÃ¤ he kuolisivat, mutta ei myÃ¶skÃ¤Ã¤n tulen tuskaa heille lievennetÃ¤. NÃ¤in kostamme Me uskottomille.

37. Ja sieltÃ¤ he apua anovat: Â»Oi Herra, pÃ¤Ã¤stÃ¤ meidÃ¤t ulos, me teemme hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, toisia kuin ennen.Â» Mutta emmekÃ¶ Me antanut teidÃ¤n elÃ¤Ã¤ kyllin kauan, jotta kuuliaiset totuudesta vaarin ottaisivat? Ja saapuihan luoksenne varoittaja. Siksi maistakaa tuskaa, ei ole vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille auttajaa.

38. Totisesti Jumala tietÃ¤Ã¤ kaiken nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Totisesti hÃ¤n tietÃ¤Ã¤ kaiken, mikÃ¤ sydÃ¤miin on kÃ¤tketty.

39. HÃ¤n nosti teidÃ¤t valta-asemaan maassa. SentÃ¤hden jokaisen epÃ¤usko kÃ¤Ã¤ntyy hÃ¤ntÃ¤ itseÃ¤Ã¤n vastaan, eikÃ¤ kieltÃ¤jille heidÃ¤n epÃ¤uskonsa mitÃ¤Ã¤n muuta tuota paitsi Jumalan vihaa, eikÃ¤ kieltÃ¤jille heidÃ¤n epÃ¤uskostaan muuta lisÃ¤Ã¤nny kuin tappiota.

40. Sano: Â»MitÃ¤ ajattelette suojelijoistanne, joita Jumalan veroisina avuksenne huudatte? NÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤, minkÃ¤ osan maata he ovat luoneet, tai onko heillÃ¤ osuus taivaassa, tahi olemmeko Me heille lÃ¤hettÃ¤nyt PyhÃ¤n Kirjoituksen, jonka selviÃ¤ totuuksia he noudattaisivat.Â» Ei, vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t eivÃ¤t pidÃ¤ lupauksiaan; niitÃ¤ he toisilleen antavat vain pettÃ¤Ã¤kseen.

41. Siksi Jumala taivaita ja maata yllÃ¤pitÃ¤Ã¤, etteivÃ¤t ne olemattomiin vaipuisi, ja jos ne luhistuisivat, ei ole ketÃ¤Ã¤n, joka HÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ voisi niitÃ¤ yllÃ¤pitÃ¤Ã¤; totisesti HÃ¤n on pitkÃ¤mielinen, anteeksiantava.

42. He vannoivat mitÃ¤ lujimman valan Jumalan nimeen, ettÃ¤ jos heidÃ¤n keskuuteensa varoittaja saapuisi, olisi heillÃ¤ parempi johdatus kuin millÃ¤Ã¤n kansakunnalla; mutta kun varoittaja tuli heidÃ¤n tykÃ¶nsÃ¤, heissÃ¤ herÃ¤si vain vastenmielisyys.

43. Ja he esiintyivÃ¤t ylpeÃ¤sti maassaan sekÃ¤ suunnittelivat pahaa, mutta pahat juonet eivÃ¤t muita tavoita kuin suunnittelijoitaan. MitÃ¤ saattoivatkaan he muuta silloin odottaa kuin muinaisten kieltÃ¤jÃ¤in kohtaloa? SillÃ¤ Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶ksistÃ¤ ei mikÃ¤Ã¤n horju, eikÃ¤ Jumalan kaitselmus toiseksi vaihdu.

44. EivÃ¤tkÃ¶ he ole maita vaeltaneet ja niiden ihmisten loppua havainneet, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t, ollen heitÃ¤ mahtavammat? Jumalan katseelta ei jÃ¤Ã¤ salaan mikÃ¤Ã¤n taivaassa eikÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; totisesti HÃ¤n on tietÃ¤vÃ¤, mahtava.

45. Ja jos Jumala pyrkisi rankaisemaan ihmisiÃ¤ heidÃ¤n ansionsa mukaan, ei jÃ¤isi maan kamaralle ainoatakaan elÃ¤vÃ¤Ã¤ luotua, mutta HÃ¤n antaa heille armonaikaa mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkeen asti; ja kun HÃ¤nen tuomionsa hetki koittaa, silloin Jumala oikealla tavalla suhtautuu palvelijoihinsa.

QURAN (FINNISH)

36 - YAA-SIIN (Jaa siin:n suura)

1. Oi ihminen!

2. Kautta Koraanin, jonka viisaus tÃ¤yttÃ¤Ã¤,

3. olethan totisesti yksi sananjulistajista

4. ja vaellat oikealla tiellÃ¤.

5. TÃ¤ssÃ¤ on ilmoitus mahtavalta, laupiaalta,

6. jotta voisit varoittaa kansaa, jonka esi-isiÃ¤ ei varoitettu ja joka on vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

7. Sana on kÃ¤ynyt todeksi, ettÃ¤ enin osa heistÃ¤ on uskon hylÃ¤nnyt.

8. Kahleet Me olemme totisesti kietonut heidÃ¤n kaulansa ympÃ¤ri aina heidÃ¤n leukansa korkeudelle, niin ettÃ¤ heidÃ¤n pÃ¤Ã¤nsÃ¤ ovat pystyyn pÃ¶nkitetyt.

9. Ja Me olemme asettanut esteen heidÃ¤n eteensÃ¤ ja esteen heidÃ¤n taaksensa sekÃ¤ heittÃ¤nyt verhon heidÃ¤n ylitsensÃ¤ peittÃ¤en heidÃ¤n nÃ¤kÃ¶nsÃ¤.

10. YhdentekevÃ¤Ã¤ on heille varoitatko heitÃ¤ vai et, sillÃ¤ he eivÃ¤t usko.

11. Varoittaa voi vain sitÃ¤, joka nuhteesta vaarin ottaa ja sisimmÃ¤ssÃ¤Ã¤n Armahtajaa pelkÃ¤Ã¤; sellaiselle julista anteeksiantoa ja suurta palkintoa.

12. Totisesti Me herÃ¤tÃ¤mme kuolleet eloon ja pidÃ¤mme kirjaa kaikista heidÃ¤n teoistaan, jopa heidÃ¤n jalkojensa jÃ¤ljistÃ¤kin; ja kaiken tÃ¤mÃ¤n olemme selvÃ¤sti kirjoittanut.

13. EsitÃ¤ heille vertaus sen kaupungin asukkaista, johon sanansaattajamme saapuivat.

14. Kun Me lÃ¤hetimme kaksi heidÃ¤n luoksensa, torjuivat he pois nÃ¤mÃ¤, ja kun Me vahvistimme heitÃ¤ kolmannella ja kaikki vakuuttivat: Â»Me olemme totisesti (Jumalan) julistajiaÂ»,

15. Niin he sanoivat: Â»Ette ole muuta kuin kuolevaisia, kuten me itsekin, eikÃ¤ hyvÃ¤ Jumala ole mitÃ¤Ã¤n ilmoitustaan teille uskonut; te vain valehtelette.Â»

16. NÃ¤mÃ¤ vastasivat: Â»Herramme tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ varmasti olemme HÃ¤nen julistuksensa tuojia teille,

17. eikÃ¤ meillÃ¤ ole muuta mielessÃ¤mme kuin toimittaa perille selvÃ¤ viestimme.Â»

18. He sanoivat: Â»Me aavistamme teidÃ¤n tulostanne koituvan meille pahaa; ellette lakkaa, me kivitÃ¤mme teidÃ¤t ja tuotamme teille tuskallisen lopun.Â»

19. NÃ¤mÃ¤ selittivÃ¤t: Â»ItsestÃ¤nne teistÃ¤ kohtalonne johtuu eikÃ¤ siitÃ¤, ettÃ¤ me teitÃ¤ varoitamme. Totisesti olette mieletÃ¶ntÃ¤ vÃ¤keÃ¤.Â»

20. Silloin riensi sinne juosten erÃ¤s mies ja huusi: Â»Kansa, ota vaari viestintuojista;

21. seuratkaa sitÃ¤, joka ei pyydÃ¤ palkkiota teiltÃ¤, sillÃ¤ lÃ¤hettilÃ¤Ã¤t ovat oikean tien vaeltajia.

22. MistÃ¤ syystÃ¤ en palvelisi HÃ¤ntÃ¤, joka antoi minulle elÃ¤mÃ¤n? HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤hÃ¤n teidÃ¤tkin jÃ¤lleen palautetaan.

23. Omaksuisinko HÃ¤nen lisÃ¤kseen jumalia, joiden suojelus ei minua vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n auttaisi ja jotka eivÃ¤t kykenisi minua

pelastamaan, jos hyvÃ¤ Jumala minulle lÃ¤hettÃ¤isi koettelemuksen.

24. Silloinhan olisin ilmeisesti harhassa.

25. MinÃ¤ totisesti uskon teidÃ¤n Herraanne, ja siksi kuulkaa minua!Â»

26. Ja sana tuli: Â»Astu sisÃ¤Ã¤n autuuden tarhaan!Â» HÃ¤n sanoi: Â»Voi, jospa kansani tietÃ¤isi,

27. miksi Herra antoi minulle anteeksi ja liitti minut armoitettujen joukkoon!Â»

28. Ja tÃ¤mÃ¤n todistajan puhuttua Me emme taivaasta syÃ¶ssyt tÃ¤mÃ¤n kansan pÃ¤Ã¤lle enkelien rankaisevaa joukkoa; niin emme kostoamme lÃ¤hetÃ¤.

29. Ei muuta tapahtunut, kuin Ã¤Ã¤ni kuului, ja katso, he vaikenivat.

30. Voi nÃ¤itÃ¤ palvelijoita! Milloin sananjulistaja saapuukin heidÃ¤n tykÃ¶nsÃ¤, he vain pilkkaavat hÃ¤ntÃ¤.

31. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, kuinka monta sukupolvea Me olemme jo ennen heitÃ¤ tuhonnut siksi, etteivÃ¤t he kÃ¤Ã¤ntyneet lÃ¤hettilÃ¤ittemme puoleen.

32. Ja ne kaikki tuodaan varmasti MeidÃ¤n eteemme.

33. Heille olkoon tunnusmerkiksi kuollut maa. Me vuodatamme siihen eloa ja nostamme siitÃ¤ esiin viljaa, jota he syÃ¶vÃ¤t.

34. Ja Me kasvatamme palmupuistoja sekÃ¤ viinitarhoja ja Me vedÃ¤mme esille lÃ¤hteitÃ¤ sitÃ¤ kastelemaan,

35. jotta he sÃ¶isivÃ¤t sen hedelmiÃ¤ sekÃ¤ mitÃ¤ heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ valmistaneet ovat. EikÃ¶ heidÃ¤n siis tule olla kiitollisia?

36. Ylistys HÃ¤nelle, joka loi kaiken, mitÃ¤ maasta kasvaa, sekÃ¤ heidÃ¤n tuntemansa lajit ettÃ¤ nekin, joita he eivÃ¤t tunne.

37. YÃ¶kin on heille tunnusmerkkinÃ¤. YÃ¶stÃ¤ vedÃ¤mme pÃ¤ivÃ¤n erilleen, ja katso, pimeys peittÃ¤Ã¤ heidÃ¤t.

38. Aurinkokin kulkee vain mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn ratansa, noudattaen kaikkivaltiaan, kaikkitietÃ¤vÃ¤n kÃ¤skyÃ¤.

39. Kuulle Me olemme sen vaiheet mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, kunnes se muuttuu vanhan, kuivan palmunoksan nÃ¤kÃ¶iseksi.

40. EikÃ¤ auringon ole sallittu kulkea kuuta nopeammin, yhtÃ¤ vÃ¤hÃ¤n kuin yÃ¶n on sallittu niellÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤; vaan kaikki kulkee omaa rataansa.

41. VielÃ¤ on sekin heille tunnusmerkiksi, ettÃ¤ Me annamme laivojen kantaa heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤Ã¤n

42. ja muitakin aluksia olemme heille luonut, joilla he voivat matkustaa,

43. vaikka Me voisimme, jos tahtoisimme, hukuttaa heidÃ¤t veteen, eikÃ¤ heille lÃ¶ytyisi pelastajaa eikÃ¤ pakotietÃ¤,

44. mutta armostamme Me sallimme heidÃ¤n elÃ¤Ã¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤pÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti.

45. Heille sanotaan: Â»Varokaa sitÃ¤, mikÃ¤ on teillÃ¤ edessÃ¤nne, ja varokaa sitÃ¤, mikÃ¤ on takananne, jotta armo tulisi osaksenne.

46. Ja heidÃ¤n Herransa viesteistÃ¤ tuskin yksikÃ¤Ã¤n heille saapuu heidÃ¤n sitÃ¤ hylkÃ¤Ã¤mÃ¤ttÃ¤.

47. Ja kun heille sanotaan: Â»Uhratkaa siitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on teille suonut!Â», niin uskottomat sanovat uskovaisille: Â»Miksi olisi meidÃ¤n ruokittava niitÃ¤, jotka Jumala kuitenkin voisi ravita, jos vain tahtoisi? Te olette ilmeisen harhan vallassa.Â»

48. Ja vielÃ¤ he kysyvÃ¤t: Â»Koska oikeastaan tulee tapahtumaan se, millÃ¤ te meitÃ¤ uhkaatte, jos totta puhutte?Â»

49. HeitÃ¤ odottaa vain Ã¤killinen Ã¤Ã¤ni, joka heidÃ¤t yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ vielÃ¤ heidÃ¤n vÃ¤itellessÃ¤Ã¤n keskenÃ¤nsÃ¤.

50. EivÃ¤t he ehdi edes jÃ¤lkisÃ¤Ã¤dÃ¶stÃ¤nsÃ¤ tehdÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ perheittensÃ¤ luo kiiruhtaa.

51. Ja kun pasuunoihin puhalletaan, niin, katso, he rientÃ¤vÃ¤t haudoistaan Herransa luo.

52. Ja he sanovat: Â»Voi meitÃ¤, kuka on meidÃ¤t nostanut nukkumasijoiltamme ? TÃ¤mÃ¤nhÃ¤n Armahtaja meille lupasi, ja

HÃ¤nen sanansaattajansa ovat julistaneet totuutta.Â»

53. Ja vain Ã¤Ã¤ni kajahtaa, ja katso, heidÃ¤t kaikki tuodaan MeidÃ¤n eteemme,

54. eikÃ¤ sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tehdÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ainoallekaan sielulle; teille punnitaan vain sen mukaan, kuin tekonne ansaitsivat.

55. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ovat paratiisin asukkaat autuaallisissa toimissaan.

56. Vaimojensa seurassa he ovat varjossa levÃ¤ten istuimillaan.

57. SiellÃ¤ nauttivat he hedelmiÃ¤ ja heillÃ¤ on kaikkea, mitÃ¤ haluavat.

58. Â»Rauhaa!Â» on heille laupiaan Herran tervehdys.

59. Mutta te, vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t, vÃ¤istykÃ¤Ã¤ loitolle tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤!

60. EnkÃ¶ MinÃ¤ velvoittanut teitÃ¤, Aadamin lapset, olemaan palvelematta perkelettÃ¤? Totisesti hÃ¤n on teidÃ¤n ilmivihollisenne.

61. Ja enkÃ¶ sen sijaan kÃ¤skenyt palvelemaan Minua ollaksenne oikealla tiellÃ¤.

62. Onhan perkele totisesti johtanut harhaan lukuisia sieluja joukostanne. Kuinka ette sittenkÃ¤Ã¤n Ã¤lynneet?

63. TÃ¤mÃ¤ on helvetti, jolla teitÃ¤ uhattiin.

64. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ nyt siihen tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ epÃ¤uskonne tÃ¤hden.

65. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ sinetÃ¶imme Me heidÃ¤n suunsa, mutta heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ tulevat meille huitoen puhumaan sekÃ¤ jalkansa heidÃ¤n ansaitsemastaan todistamaan.

66. Ja jos Me tahdomme, voimme puhkaista heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤; silloin vasta he pyrkisivÃ¤t lÃ¶ytÃ¤mÃ¤Ã¤n tien, mutta kuinka he nÃ¤kisivÃ¤t?

67. Samoin voisimme varmasti, jos tahtoisimme, heidÃ¤t siihen paikkaan jÃ¤hmettÃ¤Ã¤, niin etteivÃ¤t he voisi edemmÃ¤ksi pÃ¤Ã¤stÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ takaisin palata.

68. Jos Me jollekulle suomme pitkÃ¤n iÃ¤n, Me annamme hÃ¤nen vartensa kÃ¶yristyÃ¤; eivÃ¤tkÃ¶ he ymmÃ¤rrÃ¤?

69. EmmekÃ¤ ole hÃ¤nelle (profeetalle) runoilua opettanut, sillÃ¤ hÃ¤nelle se ei ole soveliasta. HÃ¤nen sanottavansa on vain varoitus ja selvÃ¤ Koraani.

70. HÃ¤nen on varoitettava jokaista, joka elÃ¤Ã¤ haluaa, ja julistetun sanan on osoittauduttava voimakkaaksi uskottomia vastaan.

71. EivÃ¤tkÃ¶ he havaitse, ettÃ¤ Me olemme luonut heille karjan luontokappaleittemme joukosta ja totuttanut sen heidÃ¤n alaisuuteensa?

72. Ja me olemme pannut kotielÃ¤imet heitÃ¤ tottelemaan, niin ettÃ¤ he muutamilla ajavat ja muutamia kÃ¤yttÃ¤vÃ¤t ruoaksensa.

73. TÃ¤stÃ¤ kaikesta heille on etua ja he saavat niistÃ¤ juomiakin; eivÃ¤tkÃ¶ he osaa tÃ¤stÃ¤kÃ¤Ã¤n kiittÃ¤Ã¤?

74. Mutta he ovat omaksuneet itselleen jumalia ainoan Jumalan rinnalle, saadakseen heiltÃ¤ apua.

75. Mutta nÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t kykene heitÃ¤ auttamaan, vaikka niitÃ¤ on laumoittain.

76. TÃ¤stÃ¤ syystÃ¤ Ã¤lÃ¤ anna heidÃ¤n puheensa itseÃ¤si huolestuttaa; Me tiedÃ¤mme, mitÃ¤ he tekevÃ¤t salaa ja mitÃ¤ toimivat julkisesti.

77. EikÃ¶ ihminen ole huomannut, ettÃ¤ Me olemme luonut hÃ¤net pienestÃ¤ elonidusta? Ja katso, kohta hÃ¤n on valmis kanssamme kiistelemÃ¤Ã¤n.

78. Ja hÃ¤n laittaa MeidÃ¤n kaltaisiksemme tarkoitettuja kuviaan unohtaen oman luomisensa. HÃ¤n sanoo: Â»Kuka pystyy

elÃ¤mÃ¤n paluttamaan luihin, kun ne jo ovat lahonneet?Â»

79. Sano: Â»HÃ¤n niihin elÃ¤mÃ¤n palauttaa, joka ne alkujaankin elÃ¤mÃ¤Ã¤n synnytti, sillÃ¤ HÃ¤n sulkee itseensÃ¤ koko luomakunnan.

80. HÃ¤n, joka loi teille tulen, joka voi vihreÃ¤ssÃ¤ puussakin palaa, niin ettÃ¤ sytykkeillÃ¤ sitÃ¤ jatkaa saatatte.

81. EikÃ¶ HÃ¤n, joka loi taivaat ja maan, kykene niiden kaltaisia luomaan? Totisesti! HÃ¤nhÃ¤n on kaiken Luoja, taituri.

82. Kun HÃ¤n jotakin aikoo, riittÃ¤Ã¤, ettÃ¤ HÃ¤n kÃ¤skee: Â»Tulkoon!Â» niin se tulee.

83. SentÃ¤hden ylistys olkoon HÃ¤nelle, jonka kÃ¤sissÃ¤ on valta kaiken yli ja jonka tykÃ¶ kaikki palautetaan aikanaan.

QURAN (FINNISH)

37 - AS-SAAFFAAT (RivistÃ¶jen suura)

1. Julistukseni vetoaa niihin, jotka rivistÃ¶inÃ¤ ulos marssivat,

2. sekÃ¤ niihin, jotka mielenlujuudella itsensÃ¤ hillitsevÃ¤t

3. ja niihin, jotka (Koraania) julkilukevat Jumalaa muistaen,

4. totisesti Jumalanne on ainoa Jumala,

5. taivaiden ja maan Herra sekÃ¤ kaiken, mikÃ¤ niiden vÃ¤lisessÃ¤ avaruudessa on, niidenkin maanÃ¤Ã¤rien Herra, joista pÃ¤ivÃ¤ nousee.

6. Me olemme koristanut lÃ¤himmÃ¤n taivaan laen tÃ¤hdillÃ¤,

7. ja suoja on asetettu jokaista kapinallista henkeÃ¤ vastaan.

8. He eivÃ¤t siedÃ¤ (muslimien) seurakunnan rukoilemista eivÃ¤tkÃ¤ eri tahoilta tulevia arvosteluja,

9. vaan he joutuvat ankaran rangaistuksen alaisiksi,

10. ja jos kenen heistÃ¤ onnistuu harhauttaa joitakuita pois, valaisee kirkas (profeetan viisauden) leimahdus hÃ¤nen tyÃ¶nsÃ¤ jÃ¤ljet.

11. Vaatikaa heitÃ¤ vastaamaan, hekÃ¶ vankemmin ovat luotuja vai ne, jotka Me olemme luonut. Totisesti Me loimme (omamme) vahvasta aineesta.

12. Ihmeeksesi he vain pilkkaavat sinua

13. ja varoittavista muistutuksista he eivÃ¤t vÃ¤litÃ¤,

14. nÃ¤hdessÃ¤Ã¤n tunnusmerkin he yllyttÃ¤vÃ¤t toinen toistaan ivaan

15. sanoen: Â»EihÃ¤n tÃ¤mÃ¤ ole muuta kuin ilmeistÃ¤ noituutta.

16. PitÃ¤isikÃ¶ uskoa siihenkin, ettÃ¤ kuoltuamme ja luiksi sekÃ¤ tomuksi muututtuamme meidÃ¤t muka varmasti eloon herÃ¤tetÃ¤Ã¤n,

17. vielÃ¤pÃ¤ muka muinaiset esi-isÃ¤mmekin?Â»

18. Sano: Aivan niin, ja hylkiÃ¶iksi silloin joudutte

19. ja, katso, saatte osaksenne kirouksen.

20. Silloin voihkitte: Â»Voi meitÃ¤! TÃ¤mÃ¤ on pahan palkkamme pÃ¤ivÃ¤! Â»

21. Totisesti onkin tÃ¤mÃ¤ tuomionpÃ¤ivÃ¤, jota te valheeksi vÃ¤ititte.

22. Kootkaa yhteen vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ harjoittaneet ja heidÃ¤n kumppaninsa sekÃ¤ kaikki ne, joita he palvelivat

23. Jumalan vertaisina, ja viekÃ¤Ã¤ heidÃ¤t helvetin tielle,

24. mutta pysÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t, sillÃ¤ heiltÃ¤ kysytÃ¤Ã¤n:

25. Â»Miksi ette nyt auta toisianne?Â»

26. KyllÃ¤ he sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ alistuvat

27. ja jotkut heistÃ¤ lÃ¤hestyvÃ¤t toisia kysellen toinen toiseltaan

28. ja sanovat: Â»TehÃ¤n aikanaan tulitte luoksemme oikeauskoisina.Â»

29. Toiset vastaavat: Â»Ei, te ette olleet uskovaisia,

30. eikÃ¤ meillÃ¤ ollut teidÃ¤n suhteenne valtaa, sillÃ¤ te olitte kuritonta vÃ¤keÃ¤.

31. Nyt on Herramme tuomio langennut meille ja saamme totisesti maistaa rangaistusta,

32. sillÃ¤ saatoimmehan me teidÃ¤t harhaan, kun itse olimme harhassa.Â»

33. NÃ¤in joutuvat he sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ osallisiksi rangaistuksesta.

34. Niin me totisesti menettelemme vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in suhteen.

35. Totisesti he olivat pÃ¶yhkeitÃ¤, kun heille sanottiin: Â»Ei ole muita jumalia kuin Jumala.Â»

36. Ja he sanovat: Â»MeidÃ¤nkÃ¶ todella pitÃ¤isi luopua jumalistamme mielipuolen runoilijan tÃ¤hden?Â»

37. Sano: Â»Ei, hÃ¤n toi mukanaan totuuden ja vahvisti entisten sananjulistajien sanat.Â»

38. Nyt saatte totisesti maistaa tuskallista rangaistusta,

39. eikÃ¤ teitÃ¤ tÃ¤llÃ¶in muusta rangaista kuin omista teoistanne.

40. Toisin on Jumalan palvelijain, puhdistettujen, laita.

41. Heille annetaan luvattu osansa,

42. he nauttivat hyvien tÃ¶ittensÃ¤ hedelmiÃ¤ ja heidÃ¤t korotetaan kunniaan,

43. autuuden tarhoissa

44. he istuvat kunniaistuimilla, katsoen toistensa kasvoihin,

45. ja malja pannaan kiertÃ¤mÃ¤Ã¤n kÃ¤destÃ¤ kÃ¤teen tÃ¤ynnÃ¤ raikkainta lÃ¤hdevettÃ¤,

46. kirkasta, ihanaa nautittavaksi.

47. SiinÃ¤ ei ole sameutta eikÃ¤ se heiltÃ¤ ehdy.

48. Ja heidÃ¤n seurassaan on oleva neitsyitÃ¤, jotka siveydessÃ¤Ã¤n hillitsevÃ¤t kauniiden silmiensÃ¤ katseet

49. kuin olisivat heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ hellÃ¤sti varjeltavia linnun munia.

50. He tekevÃ¤t toisilleen kysymyksiÃ¤.

51. Joku heidÃ¤n joukostaan sanoo: Â»Totisesti, olihan minulla ystÃ¤vÃ¤,

52. joka minulta kyseli: 'Kuulutko sinÃ¤kin niihin, jotka uskovat sen todeksi?

53. ViedÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t todellakin tuomiolle sitten, kun olemme kuolleet ja muuttuneet luiksi ja tomuksi?'Â»

54. Ja puhuva jatkaa: Â»Katso alas!Â»

55. Ja tÃ¤mÃ¤ katsoo alas ja nÃ¤kee ystÃ¤vÃ¤nsÃ¤ keskellÃ¤ helvettiÃ¤.

56. Ja hÃ¤n huudahtaa: Â»Jumalan nimessÃ¤, vÃ¤hÃ¤llÃ¤ olit saattaa minut turmioon,

57. sillÃ¤ ellei Jumala olisi armahtanut laupeudessaan, olisin varmasti joutunut kadotettujen joukkoon.

58. EikÃ¶ meidÃ¤n siis todellakaan tarvitse kuolla

59. kuin kerran ja eikÃ¶ meitÃ¤ kuriteta?

60. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on ylin autuus.

61. TÃ¤llaisen saavuttamiseksi antakaamme kaikkien ponnistella.

62. EikÃ¶ olekin tÃ¤mÃ¤ osa parempi kuin niiden, jotka saavat ravintonsa Zakkuum-puusta?Â»

63. TÃ¤mÃ¤n Me olemme totisesti tehnyt koettelemukseksi vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille,

64. puun, joka kasvaa helvetin pohjasta,

65. ja sen hedelmÃ¤t ovat kuin kÃ¤Ã¤rmeiden pÃ¤Ã¤t.

66. TÃ¤stÃ¤ puusta he totisesti saavat syÃ¶dÃ¤ ja vatsansa tÃ¤yttÃ¤Ã¤,

67. ja yhtÃ¤ varmasti saavat he sen jÃ¤lkeen juoda kiehuvaa vettÃ¤

68. ja sitten palata taas helvettiin.

69. Totisesti he aikanaan huomasivat esi~isiensÃ¤ kulkevan harhaan

70. ja riensivÃ¤t kuitenkin seuraamaan heidÃ¤n jÃ¤lkiÃ¤Ã¤n.

71. Useimmat sukupolvet ennen heitÃ¤ kulkivat harhaan,

72. ja Me kuitenkin lÃ¤hetimme varoittajia heidÃ¤n keskuuteensa.

73. Mutta katsokaa, mikÃ¤ loppu oli varoitusten saajilla

74. paitsi Jumalan vilpittÃ¶millÃ¤ palvelijoilla heidÃ¤n keskuudessaan.

75. Nooa huusi MeitÃ¤ avukseen ja koki, kuinka Me rukouksiin vastaamme.

76. Me vapahdimme hÃ¤net seuralaisineen valtavasta hÃ¤vityksestÃ¤

77. tehden hÃ¤nen jÃ¤lkelÃ¤isistÃ¤Ã¤n suvun jatkajia.

78. Me ikuistimme hÃ¤nen maineensa myÃ¶hemmissÃ¤ sukupolvissa,

79. rauha olkoon Nooalle kaikissa heimoissa.

80. NÃ¤in Me totisesti palkitsemme hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤.

81. HÃ¤n oli totisesti uskollinen palvelijamme.

82. Muut me hukutimme veteen.

83. Aabraham kuului totisesti Nooan jÃ¤lkelÃ¤isiin.

84. HÃ¤n lÃ¤hestyi Herraansa puhtain sydÃ¤min

85. ja sitten puhui isÃ¤lleen sekÃ¤ heimolleen: Â»KetÃ¤ palvelette?

86. ItseÃ¤nnekÃ¶ tahdotte pettÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rillÃ¤ jumalilla?

87. MikÃ¤ on ajatuksenne kaikkien maailmojen valtiaasta?Â»

88. Sitten hÃ¤n katsoi tÃ¤htiin

89. ja sanoi: Â»En voi sietÃ¤Ã¤ teidÃ¤n tÃ¤htienpalvontaanne.Â»

90. Silloin he kÃ¤Ã¤nsivÃ¤t selkÃ¤nsÃ¤ ja poistuivat hÃ¤nen luotaan.

91. Ja hÃ¤n salaa lÃ¤hestyi heidÃ¤n epÃ¤jumaliaan ivaten niitÃ¤: Â»EttekÃ¶ syÃ¶dÃ¤kÃ¤Ã¤n taida?

92. Miksi ette puhu?Â»

93. Sitten hÃ¤n hiipi niiden kimppuun ja iski niitÃ¤ oikealla kÃ¤dellÃ¤Ã¤n.

94. TÃ¤llÃ¶in hÃ¤nen heimolaisensa kiireesti lÃ¤hestyivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤

95. ja hÃ¤n sanoi: Â»Sellaisiako te jumalinanne palvelette, jotka itse olette veistÃ¤neet?

96. Jumalahan on luonut teidÃ¤t ja teidÃ¤n tekeleenne.Â»

97. NÃ¤mÃ¤ sanoivat: Â»PystyttÃ¤kÃ¤Ã¤mme hÃ¤nelle paalu ja heittÃ¤kÃ¤Ã¤mme hÃ¤net tuleen!Â»

98. Ja he alkoivat vainota hÃ¤ntÃ¤, mutta Me pidimme heidÃ¤t alallaan.

99. Ja Aabraham sanoi: Â»MinÃ¤ pakenen Herrani tykÃ¶, sillÃ¤ HÃ¤n ei minua jÃ¤tÃ¤.

100. Herra, anna minulle hyvÃ¤n asian jatkaja!Â»

101. Ja Me annoimme lupauksen pojasta, jolla on kÃ¤rsivÃ¤llisyyttÃ¤.

102. Mutta kun tÃ¤mÃ¤ varttui ja kykeni auttamaan hÃ¤ntÃ¤, sanoi hÃ¤n: Â»Poikani, olen totisesti unessa saanut kÃ¤skyn uhrata sinut, mikÃ¤ on ajatuksesi siitÃ¤?Â» TÃ¤mÃ¤ sanoi: Â»Oi isÃ¤ni, tee saamasi kÃ¤skyn mukaan; jos niin on Jumalan tahto, tulet havaitsemaan minut kÃ¤rsivÃ¤lliseksi.Â»

103. Kun he nyt kumpikin alistuivat ja isÃ¤ heitti pojan maahan kasvoilleen,

104. kutsuimme Me hÃ¤ntÃ¤ nimeltÃ¤ sanoen: Â»Aabraham!

105. Olet antanut unesi kÃ¤ydÃ¤ toteen, ja Me varmasti palkitsemme niitÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.Â»

106. TÃ¤mÃ¤ oli totisesti ilmeinen koetus.

107. Ja Me annoimme hÃ¤nelle lunastuksen arvokkaalla sijaisuhrilla.

108. Ja Me ikuistimme hÃ¤nen maineensa jÃ¤lkipolvissa nÃ¤illÃ¤ sanoilla:

109. Â»Rauha olkoon Aabrahamille!Â»

110. NÃ¤in palkitsemme Me hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

111. HÃ¤n oli todella MeidÃ¤n uskollinen palvelijamme.

112. Ja Me annoimme hÃ¤nelle hyvÃ¤n lupauksen Iisakista, josta oli tuleva profeetta Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤isille.

113. Ja Me annoimme siunauksemme vuotaa hÃ¤nelle sekÃ¤ Iisakille. Ja heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isissÃ¤Ã¤n on sellaisia, jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, mutta myÃ¶skin sellaisia, jotka ilmeisesti vahingoittavat omaa sieluaan.

114. Me ulotimme tosisuosiomme myÃ¶s Moosekseen ja Aaroniin

115. ja pelastimme heidÃ¤t ja heidÃ¤n kansansa suuresta tuhosta

116. ja autoimme heitÃ¤ pÃ¤Ã¤semÃ¤Ã¤n voitolle

117. sekÃ¤ annoimme heille molemmille Kirjan, joka saattoi asiat selvyyteen.

118. MyÃ¶s johdatimme heidÃ¤t oikealle tielle

119. ja siunasimme heidÃ¤n nimensÃ¤ jÃ¤lkipolvissa nÃ¤illÃ¤ sanoilla:

120. Â»Rauha olkoon Moosekselle ja Aaronille!Â»

121. NÃ¤in Me palkitsemme hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t.

122. Totisesti he kumpikin olivat uskollisia palvelijoitamme.

123. MyÃ¶s Elias totisesti kuului sanamme julistajiin.

124. HÃ¤n sanoi kansalleen: Â»Kuinka ette karta pahaa?

125. Kuinka saatattekin huutaa Baalia avuksenne ja hyljÃ¤tÃ¤ ylhÃ¤isen Luojanne,

126. Jumalan, joka on Herranne ja esi-isienne Herra ammoisista ajoista.

127. Mutta he kutsuivat hÃ¤ntÃ¤ pimittÃ¤jÃ¤ksi, ja siitÃ¤ syystÃ¤ heitÃ¤ varmasti kuritetaan,

128. ei kuitenkaan Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤isiÃ¤, puhdistuneita, heidÃ¤n keskuudessaan.

129. Ja Me siunasimme hÃ¤nen nimensÃ¤ jÃ¤lkipolvissa nÃ¤illÃ¤ sanoilla:

130. Â»Rauha olkoon Eliaalle!Â»

131. TÃ¤llÃ¤ tavoin palkitsemme Me hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤.

132. Totisesti hÃ¤n kuului uskollisiin palvelijoihimme.

133. Samoin Loot oli totinen sanamme julistaja.

134. Kun Me pelastimme hÃ¤nen sukunsa, kaikki

135. paitsi vanhan vaimon, joka kuului viivyttelijÃ¶ihin,

136. tuhosimme Me toiset.

137. Varmaan olette (heidÃ¤n tuhonsa paikkojen ohi matkustaneet aamuisin

138. tai iltaisin. EttekÃ¶ siis ota niistÃ¤ vaaria?

139. Joona myÃ¶s oli totisesti sananjulistaja.

140. Kun hÃ¤n pakeni lastattuun laivaan,

141. sai hÃ¤n heidÃ¤n kanssaan kokea merihÃ¤tÃ¤Ã¤ ja joutui mereen heitetyksi.

142. Mutta kala nieli hÃ¤net, kun hÃ¤n oli veden vallassa.

143. Ja ellei hÃ¤n olisi kuulunut niihin, jotka MeitÃ¤ ylistÃ¤vÃ¤t,

144. hÃ¤n olisi jÃ¤Ã¤nyt sen vatsaan yhteiseen ylÃ¶snousemukseen asti.

145. Mutta Me heitimme hÃ¤net merestÃ¤ autiolle rannalle, ja hÃ¤n oli sairas.

146. Ja Me annoimme kurpitsan kasvaa hÃ¤nen autiolle paikalleen

147. sekÃ¤ lÃ¤hetimme hÃ¤net sataantuhanteen nousevan kansan luo, joka eli irstaasti,

148. ja he tulivat uskoon, minkÃ¤ tÃ¤hden Me myÃ¶nsimme heille armonaikaa.

149. Kysy nyt heiltÃ¤, Muhammed, onko Herrallasi tyttÃ¤riÃ¤ siten kuin heillÃ¤ on poikia,

150. tai loimmeko Me heidÃ¤n silmiensÃ¤ nÃ¤hden enkelit naisiksi?

151. Tietysti on pelkkÃ¤Ã¤ heidÃ¤n omaa valhettaan, kun he vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t,

152. ettÃ¤ Jumala muka on synnyttÃ¤nyt lapsia. Totisesti he ovat valehtelijoita!

153. Ja HÃ¤nkÃ¶ olisi itselleen valinnut tyttÃ¤riÃ¤ mieluummin kuin poikia?

154. Miten on teidÃ¤n laitanne? Kuinka voittekaan tuollaista itseksenne pÃ¤Ã¤tellÃ¤?

155. EttekÃ¶ ota totuutta huomioon?

156. Vai onko teillÃ¤ selvÃ¤ todistus?

157. EsittÃ¤kÃ¤Ã¤ sitten kirjoituksenne, jos olette tosissanne.

158. VielÃ¤ vÃ¤ittivÃ¤t he Jumalan olevan sukua dzinnien kanssa, vaikka itse dzinnit tietÃ¤vÃ¤t varmasti saavansa rangaistuksen.

159. Kunnia olkoon Jumalalle! HÃ¤n on kaukana kaikesta, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t,

160. eivÃ¤t kuitenkaan vilpittÃ¶mÃ¤t palvelijat.

161. SillÃ¤ te, jotka tiedÃ¤tte, ketÃ¤ palvelette,

162. ette saata johdattaa ketÃ¤Ã¤n tottelemattomuuteen HÃ¤ntÃ¤ vastaan,

163. paitsi helvettiin menossa olevia.

164. Ei meissÃ¤ muslimeissa ole ketÃ¤Ã¤n, jolla ei olisi mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ paikkaansa,

165. olemmehan totisesti niitÃ¤, jotka rivistÃ¶inÃ¤ ulos marssivat,

166. ja niitÃ¤, jotka Jumalan kunniaa julistavat.

167. Totisesti heillÃ¤ oli tapana sanoa:

168. Â»Jospa olisitte meitÃ¤ varoittaneet,

169. meistÃ¤ olisi varmasti tullut Jumalan vilpittÃ¶miÃ¤ palvelijoita.Â»

170. Mutta kun he nyt jÃ¤Ã¤vÃ¤t epÃ¤uskoonsa, niin saavat kokea sen seuraukset.

171. Onhan MeidÃ¤n varma sanamme jo julistettu palvelijoillemme, lÃ¤hettilÃ¤ille,

172. heitÃ¤ totisesti tulemme auttamaan,

173. ja varmasti MeidÃ¤n sotajoukkomme on voitokas.

174. TÃ¤stÃ¤ syystÃ¤ kÃ¤Ã¤nny pois heistÃ¤ joksikin aikaa.

175. Mutta tarkasta heitÃ¤, ja totisesti he saavat nÃ¤hdÃ¤.

176. Vai tahtoisivatko he vielÃ¤ jouduttaakin MeidÃ¤n kuritustamme

177. Mutta kun se kerran heitÃ¤ kohtaa, niin ankea on aamu silloin heille, joita niin varoitettiin.

178. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤ ajaksi.

179. Mutta tarkasta heitÃ¤, ja totisesti he saavat nÃ¤hdÃ¤.

180. Ylistys olkoon Herrallenne, kunnian Kuninkaalle, joka on ylÃ¤puolella kaiken, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t.

181. Ja rauha olkoon sananjulistajille.

182. Ja kaikki kunnia kuuluu Jumalalle, maailmojen valtiaalle.

QURAN (FINNISH)

38 - SAAD (Saad:n suura)

1. Saad. Kautta Koraanin, ylevÃ¤n todistajan!

2. Totisesti epÃ¤uskoiset ovat omahyvÃ¤isiÃ¤ ja itsepintaisia!

3. Kuinka monta sukupolvea jo ennen heitÃ¤ Me hÃ¤vitimmekÃ¤Ã¤n! Mutta he parkuivat vasta kun pelastuksen aika jo oli ohi.

4. Nyt he taas kummeksuvat, ettÃ¤ varoittaja on heille tullut heidÃ¤n omasta keskuudestaan, ja epÃ¤uskoiset sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on valehtelija, taikuri.

5. EikÃ¶ hÃ¤n pyri vÃ¤hentÃ¤mÃ¤Ã¤n jumalia yhdeksi ainoaksi? Kummallista hÃ¤n toimittelee todellakin.Â»

6. Ja johtavat henkilÃ¶t heidÃ¤n keskuudessaan ratkaisevat pulman sanomalla: Â»MenkÃ¤Ã¤ ja pysykÃ¤Ã¤ uskollisina entisille jumalillenne, ei tÃ¤mÃ¤ hÃ¤nen yrityksensÃ¤ onnistu.

7. Emme koskaan ole tÃ¤llaista kuulleet isiemme uskossa, tÃ¤mÃ¤ on pelkkÃ¤Ã¤ vÃ¤Ã¤rentÃ¤mistÃ¤.

8. Onko hÃ¤n meidÃ¤n keskuudessamme saanut ilmoituksensa, joiden perusteella hÃ¤n meitÃ¤ varoittaa?Â»

9. He epÃ¤ilevÃ¤t minun varoitustani. He eivÃ¤t ole maistaneet vielÃ¤ Minun kuritustani. HeidÃ¤nkÃ¶ kÃ¤dessÃ¤Ã¤n ovat Herrani, mahtavan, anteliaan, armonaarteet?

10. HeidÃ¤nkÃ¶ on taivaan ja maan ja niiden vÃ¤lisen avaruuden valtakunta, niin ettÃ¤ he voivat paisua rikkaudessaan.

11. TÃ¤llÃ¤ paikalla tullaan ajamaan pakosalle (muslimeja vastaan) liittoutuneiden vahvat joukot.

12. NiinhÃ¤n ennen heitÃ¤ Nooan, Aadin ja faraon, sotajoukkojen valtiaan, kansat torjuivat pois luotaan MeidÃ¤n sananjulistajamme,

13. samoin Tamuud, Lootin kansa ja viidakkojen asukkaat.

14. Kaikki he kohtelivat sananjulistajiani valehtelijoina; siksi rankaisinkin heitÃ¤ oikeuden mukaisesti.

15. NÃ¤mÃ¤kin viivyttelevÃ¤t itsepÃ¤isesti siksi, kunnes tuomiopÃ¤ivÃ¤n huuto kajahtaa, eikÃ¤ silloin ole yhtÃ¤Ã¤n armonaikaa.

16. Ja he sanovat: Â»Herra! Joudu mittaamaan meille osamme (rangaistuksesta jo maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤) ennen tuomiopÃ¤ivÃ¤Ã¤!Â»

17. SiedÃ¤ kÃ¤rsivÃ¤llisesti (Muhammed) heidÃ¤n puheitaan ja muistele palvelijaamme Daavidia, jolle me annoimme voimaa ja joka oli altis kuulemaan Ã¤Ã¤ntÃ¤mme.

18. Siksi teimmekin Me vuoret hÃ¤nelle alamaisiksi julistamaan Jumalan kunniaa illansuussa ja aamun sarastaessa.

19. Ja linnut kokoontuivat hÃ¤nen luokseen kuuliaisina.

20. Me lujitimme hÃ¤nen valtakuntansa antaen hÃ¤nelle viisautta ja selvÃ¤n arvostelukyvyn.

21. Onko korviinne tullut kertomus siitÃ¤, kuinka kaksi riitapuolta nousi hÃ¤nen huoneeseensa kiiveten yli muurien?

22. Kun he ilmestyivÃ¤t Daavidin eteen ja tÃ¤mÃ¤ heitÃ¤ pelÃ¤styi, sanoivat he: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤, tÃ¤ssÃ¤ on kaksi riitapuolta, joista toinen on tehnyt vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ toiselle. Tuomitse siis oikein meidÃ¤n asiamme, Ã¤lÃ¤ rankaise vÃ¤Ã¤rin, vaan saata meidÃ¤t oikeuksiimme.

23. TÃ¤ssÃ¤ on minun veljeni, hÃ¤nellÃ¤ oli yhdeksÃ¤nkymmentÃ¤ yhdeksÃ¤n karitsaa ja minulla yksi ainoa. Mutta hÃ¤n vaati:

'Luovuta se minulle' - ja hÃ¤n sai minut suostumaan.Â»

24. Daavid sanoi: Â»Totisesti hÃ¤n oli vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤ vaatiessaan sinun karitsasi omiensa lisÃ¤ksi. Varmaan enin osa asiapuolista menettelee vÃ¤Ã¤rin toisiaan kohtaan, paitsi ne, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, mutta harvoin on sellaisia.Â» Mutta Daavid pÃ¤Ã¤si selvyyteen siitÃ¤, ettÃ¤ Me olimme tÃ¤llÃ¤ koetellut hÃ¤ntÃ¤ itseÃ¤Ã¤n, ja hÃ¤n pyysi Herralta anteeksiantoa, lankesi kasvoilleen ja kumartaen yhÃ¤ uudelleen teki katumusta.

25. SentÃ¤hden Me annoimme hÃ¤nelle anteeksi ja hÃ¤n pÃ¤Ã¤si nauttimaan MeidÃ¤n lÃ¤heisyydestÃ¤mme ylhÃ¤isissÃ¤ asunnoissa.

26. Â»Daavid, Me olemme nostanut sinut hallitsijaksi maassasi. Tuomitse siis ihmisiÃ¤ oikeudenmukaisesti Ã¤lÃ¤kÃ¤ seuraa mielihalujasi, jotteivÃ¤t ne johtaisi sinua harhaan Jumalan tieltÃ¤. Ne, jotka eksyvÃ¤t Jumalan tieltÃ¤, saavat totisesti kÃ¤rsiÃ¤ ankaran rangaistuksen, sillÃ¤ he ovat tilintekopÃ¤ivÃ¤n unohtaneet.Â»

27. Emme ole turhaan luonut taivaita ja maata ja kaikkea niiden vÃ¤lillÃ¤. Vain epÃ¤uskoisilla on sellainen luulo. Mutta voi niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko, sillÃ¤ he joutuvat tulen kuritukseen!

28. Vai olisiko meidÃ¤n kohdeltava uskovaisia, hyvÃ¤Ã¤ tekeviÃ¤ samoin kuin pahuuden levittÃ¤jiÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? Tai rinnastaisimmeko jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤iset vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ihin?

29. Olemme sinulle (Muhammmed) antanut ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ PyhÃ¤n Kirjan, joka on runsaaksi siunaukseksi, jotta he voisivat miettiÃ¤ sen jakeita ja jotta ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset ottaisivat vaarin.

30. Daavidille annoimme Salomon, josta tuli altis palvelijamme. HÃ¤n totisesti kÃ¤Ã¤ntyi kaikessa MeidÃ¤n puoleemme.

31. Kun hÃ¤nen eteensÃ¤ illalla (rukouksien aikaan) tuotiin kilpahevosia, jotka seistessÃ¤Ã¤n ovat alallaan, mutta juostessaan kiitÃ¤vÃ¤t nopeasti,

32. sanoi hÃ¤n: Â»Herraa kiittÃ¤essÃ¤ni mieleni iloitsee nÃ¤istÃ¤ hyvistÃ¤ hevosista; ja kun hevoset olivat kiitÃ¤neet kilpaa hÃ¤nen nÃ¤kyvistÃ¤Ã¤n, hÃ¤n sanoi:

33. Â»Tuokaa ne takaisin luokseni!Â» Ja hÃ¤n alkoi taputtaa niiden jalkoja ja kaulaa.

34. Ja Me lÃ¤hetimme Salomolle koettelemuksia. Kun Me annoimme perilliseksi hÃ¤nen valtaistuimelleen pelkÃ¤n tomumajan, hÃ¤n huusi Herraansa,

35. sanoen: Â»Herra, armahda minua ja anna minulle valtakunta, joka ei joudu kenellekÃ¤Ã¤n kelvottomalle perinnÃ¶ksi; SinÃ¤ olet totisesti armossasi antelias.Â»

36. Me teimme tuulenkin hÃ¤nen kÃ¤skylÃ¤isekseen. Se totteli hÃ¤nen tahtoaan ja puhalsi lauhasti milloin hÃ¤n halusi.

37. HÃ¤nen alamaisiaan olivat myÃ¶s taiturit, kaikki rakentajat, sukeltajat

38. ja muut kahleissa olevat.

39. Â»TÃ¤mÃ¤ on MeidÃ¤n vapaa lahjamme, josta voit tuhlata tai pidÃ¤ttÃ¤Ã¤ ilman tilintekoa.Â»

40. Ja hÃ¤n pÃ¤Ã¤si ylhÃ¤isiin asuntoihin nauttimaan MeidÃ¤n lÃ¤heisyydestÃ¤mme.

41. Muistakaa myÃ¶s palvelijaamme Jobia, joka huusi Herralleen: Â»Saatana on lyÃ¶nyt minua vaivalla ja tuskalla!Â»

42. (Ja Herra vastasi:) Â»Polje jalallasi maahan, ja siitÃ¤ nousee viileÃ¤ lÃ¤hde peseytyÃ¤ksesi ja sammuttaaksesi janosi!Â»

43. Ja Me annoimme hÃ¤nelle takaisin perheensÃ¤ ja yhtÃ¤ monta lisÃ¤ksi armonosoituksenamme ja tunnusmerkkinÃ¤ ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille.

44. Â»Ota haltuusi jonkun verran maallista omaisuutta ja tyydy siihen halaamatta sitÃ¤, mikÃ¤ pettÃ¤Ã¤.Â» Me havaitsimme Jobin todella kelvolliseksi palvelijaksemme. HerkeÃ¤mÃ¤ttÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyi hÃ¤n rukoillen MeidÃ¤n puoleemme.

45. Muistakaa myÃ¶s palvelijoitamme Aabrahamia, Iisakkia ja Jaakobia, miehiÃ¤, joilla oli voimaa ja viisautta.

46. Totisesti Me kasvatamme heidÃ¤t puhtaaksi koko olemukseltaan ja alinomaa pitÃ¤mÃ¤Ã¤n silmÃ¤llÃ¤ lopullista

mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤n.

47. Ja totisesti he pÃ¤Ã¤sivÃ¤tkin MeidÃ¤n tykÃ¶mme valittuina, parhaina.

48. Muistakaa Ismaelia, Elisaa ja HesekieliÃ¤, jotka myÃ¶s parhaitten joukkoon kuuluivat.

49. TÃ¤mÃ¤ olkoon muistutukseksi ja lupaukseksi, ettÃ¤ ylhÃ¤t asunnot odottavat jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isiÃ¤,

50. iÃ¤isyyden tarhat, joihin ovet ovat heille avoinna,

51. joissa he saavat levÃ¤ten aterioida, nauttien kaikenlaisia hedelmiÃ¤ ja juomia.

52. HeidÃ¤n seuraansa liittyvÃ¤t heidÃ¤n ikÃ¤isensÃ¤ naiset, jotka siveÃ¤sti katseensa hillitsevÃ¤t.

53. Kaikki tÃ¤mÃ¤ luvataan teille tuomionpÃ¤ivÃ¤ksi.

54. Voitte olla varmat nÃ¤istÃ¤ meidÃ¤n lahjoistamme, jotka eivÃ¤t konsanaan ehdy.

55. NÃ¤in on oleva, mutta yhtÃ¤ varmasti on valmistettu surkea tyyssija pahoille,

56. helvetti, johon he saavat astua, kamala kitumispaikka.

57. NÃ¤in pitÃ¤Ã¤ olla, heidÃ¤n on annettava maistaa sitÃ¤ ja myÃ¶s kiehuvaa juomaa

58. sekÃ¤ muita yhtÃ¤ tuskallisia rangaistuksia.

59. Sinne syÃ¶ksyy pÃ¤istikkaa ihmispaljous teidÃ¤n mukananne, eikÃ¤ kajahda heille tervehdys, kun he tuleen joutuvat.

60. NÃ¤mÃ¤ sanovat nyt houkuttelijoilleen: Â»Ei, teitÃ¤ emme tahdo tuntea, te tÃ¤mÃ¤n surkean paikan meille valmistitte.Â»

61. He sanovat myÃ¶s: Â»Herra, sille, joka tÃ¤mÃ¤n meille valmisti, lisÃ¤Ã¤ kaksinkertaisiksi tulen tuskat.Â»

62. VielÃ¤ ihmettelevÃ¤t he: Â»Miksi emme tÃ¤Ã¤llÃ¤ nÃ¤e ihmisiÃ¤, joita pidimme paheellisina?

63. Aiheettako me heitÃ¤ ylenkatsoimme, vai ovatko silmÃ¤mme nyt heistÃ¤ poispÃ¤in kÃ¤Ã¤ntyneet?Â»

64. Sellainen on riitelevien tulen asukkaiden todellinen tila.

65. Sano: Â»MinÃ¤ olen vain varoittaja. Ei ole muuta jumalaa kuin Jumala, ainoa, kaikkivaltias,

66. taivaiden ja maan ja niiden vÃ¤lisen avaruuden Herra, mahtava, armahtavainen.Â»

67. Sano: Â»TÃ¤mÃ¤ on tÃ¤rkeÃ¤ sanoma,

68. mutta kuitenkin te kÃ¤Ã¤nnytte poispÃ¤in.Â»

69. Minulla (Muhammedilla) ei ollut tietoa ylhÃ¤isistÃ¤ valtiaista, kun heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n syntyi kiistaa,

70. eihÃ¤n minulle muuta ilmoitettu, kuin ettÃ¤ minut lÃ¤hetettiin varoittajaksi.Â»

71. Kun Herra sanoi enkeleille: Â»Totisesti, tahdon luoda kuolevaisen ihmisen maan tomusta,

72. ja kun olen tehnyt hÃ¤net tÃ¤ydelliseksi sekÃ¤ puhaltanut hÃ¤neen henkeni, langetkaa kasvoillenne luvaten hÃ¤nelle kuuliaisuutta! Â»

73. niin enkelit ilmaisivat kuuliaisuutensa, kaikki tyynni,

74. ei kuitenkaan Iblis, joka oli ylpeÃ¤ ja kuului uskottomiin.

75. Jumala sanoi: Â»Iblis, mikÃ¤ esti sinua ilmaisemasta kuuliaisuuttasi hÃ¤nelle, jonka olen omilla kÃ¤sillÃ¤ni luonut? Oletko ylpeÃ¤ vai oletko niin korkealle korotettu?Â»

76. TÃ¤mÃ¤ vastasi: Â»Olen parempi kuin hÃ¤n: SinÃ¤ olet luonut minut tulesta, ja hÃ¤net loit maan tomusta.Â»

77. Ja Herra sanoi: Â»Silloin mene tiehesi, sillÃ¤ totisesti karkoitan sinut,

78. ja minun kiroukseni langetkoon ylitsesi tuomiopÃ¤ivÃ¤Ã¤n asti.Â»

79. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, anna minulle aikaa siihen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n saakka, kunnes heidÃ¤t uuteen elÃ¤mÃ¤Ã¤n herÃ¤tetÃ¤Ã¤n!Â»

80. Herra sanoi: Â»Olkoon sinulla aikaa

81. siihen hetkeen asti, joka on tarkoin mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.Â»

82. HÃ¤n sanoi: Â»Sinulta saamallani voimalla minÃ¤ totisesti saatan heidÃ¤t lankeamaan kaikki tyynni,

83. paitsi vilpittÃ¶mÃ¤t palvelijasi heidÃ¤n keskuudessaan.Â»

84. Herra sanoi: Â»Totuuden nimessÃ¤, jonka nyt julistan,

85. MinÃ¤ totisesti tÃ¤ytÃ¤n teillÃ¤ helvetin, heittÃ¤en sinne sinut sekÃ¤ kaikki ne, jotka sinua seuraavat.Â»

86. Sano: Â»En pyydÃ¤ teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n palkkiota, enkÃ¤ kuulu niihin, jotka teeskentelevÃ¤t.

87. TÃ¤mÃ¤ on vain varoitus kansoille,

88. ja aivan varmaan tulette kaiken kokemaan aikanaan.Â»

QURAN (FINNISH)

39 - AZ-ZUMAR (Joukkojen suura)

1. 1 . PyhÃ¤n Kirjan ilmoitus on tullut mahtavalta, viisaalta Jumalalta.

2. Me olemme kaikessa totuudessa sinulle ilmoittanut PyhÃ¤n Kirjan, joten sinun on palveltava Jumalaa vilpittÃ¶mÃ¤ssÃ¤ kuuliaisuudessa HÃ¤ntÃ¤ kohtaan.

3. TÃ¤mÃ¤ vilpitÃ¶n kuuliaisuus kohdistukoon ainoastaan Jumalaan, mitÃ¤ taasen niihin tulee, jotka pitÃ¤vÃ¤t itsellÃ¤Ã¤n Jumalan vertaisia suojelijoita sanoen: Â»Me palvelemme vain niitÃ¤, jotta ne lÃ¤hentÃ¤isivÃ¤t meitÃ¤ JumalaanÂ», Jumala kyllÃ¤ totisesti heidÃ¤n riitansa ratkaisee; varma on, ettei Jumala johdata oikeaan valehtelijoita eikÃ¤ kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

4. Jos Jumala olisi halunnut hankkia pojan itselleen, HÃ¤n olisi varmasti valinnut niistÃ¤ luomistaan, joihin HÃ¤nellÃ¤ on mielisuosio. Kunnia olkoon yksin HÃ¤nelle! HÃ¤n on Jumala, ainoa, kaikkivaltias.

5. HÃ¤n on luonut taivaat ja maan totuuden voimalla. HÃ¤n antaa yÃ¶n verhota pÃ¤ivÃ¤n ja pÃ¤ivÃ¤n yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ yÃ¶n; HÃ¤n on luonut auringon ja kuun palvelemaan itseÃ¤Ã¤n, kumpikin kiitÃ¤Ã¤ aikansa kohti mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤tÃ¤; HÃ¤n on todellakin valtava, suuri anteeksiantamuksessaan.

6. HÃ¤n on luonut teidÃ¤t kaikki yhdestÃ¤ olennosta antamalla tÃ¤lle veroisensa parikseen. HÃ¤n on antanut teille kahdeksan elukkaa pareina karjaksenne. HÃ¤n antaa teille elÃ¤mÃ¤n Ã¤itienne kohduissa; tÃ¤mÃ¤ on luomistyÃ¶tÃ¤ jÃ¤lkeen luomisen, kolminkertaisessa pimeydessÃ¤; sellainen on Jumala, teidÃ¤n Herranne, HÃ¤nen on kuninkuus, ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n, miksi siis kÃ¤Ã¤ntyisitte poispÃ¤in?

7. Jos olette kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤, niin onhan Jumala ylenpalttisesti itselleen riittÃ¤vÃ¤, tarvitsematta teiltÃ¤ hituistakaan. HÃ¤n ei pidÃ¤ palvelijainsa kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydestÃ¤. Mutta jos te olette kiitollisia, HÃ¤ntÃ¤ ilahduttaa tÃ¤mÃ¤ ominaisuutenne, eikÃ¤ kukaan joudu toisen kuormaa kantamaan; Herranne tykÃ¶ on teidÃ¤n palattava, ja HÃ¤n silloin luettelee teille tekonne, sillÃ¤ HÃ¤n totisesti tietÃ¤Ã¤ kaiken, mitÃ¤ povessanne piilee.

8. Ja kun ahdinko piirittÃ¤Ã¤ ihmisen, tÃ¤mÃ¤ huutaa Herraansa avukseen kÃ¤Ã¤ntyen alinomaa HÃ¤nen puoleensa; mutta kun HÃ¤n sitten antaa ihmiselle suosiotaan, tÃ¤mÃ¤ unohtaa sen, jonka vuoksi hÃ¤n HÃ¤neltÃ¤ taannoin apua anoi, ja asettaa Jumalan rinnalle kilpailijoita johdattaen siten ihmisiÃ¤ harhaan HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n. Sano: Â»Nauttikaa nyt vÃ¤hÃ¤n aikaa elÃ¤mÃ¤stÃ¤ kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤nne, olettehan kuitenkin tulen omat!Â»

9. Vai saisitteko saman osan kuin se, joka palvelee Herraa yÃ¶nkin tunteina, langeten kasvoilleen tai rukoillen seisoaltaan, joka pitÃ¤Ã¤ mielessÃ¤Ã¤n tulevaa elÃ¤mÃ¤Ã¤ ja luottaa Herransa armoon? Sano: Â»Ovatko tietÃ¤vÃ¤t ja tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤t samanarvoisia? Vain ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤iset ottavat vaarin.Â»

10. Sano: Â»Palvelijani, te, jotka uskossa vaellatte, tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ tarkoin velvollisuutenne Herraanne kohtaan: HÃ¤n on hyvÃ¤ niille, jotka tÃ¤ssÃ¤ maailmassa hyvÃ¤Ã¤ harrastavat, ja Jumalan maanÃ¤Ã¤ret ovat laajat; vain kÃ¤rsivÃ¤lliset palkitaan tÃ¤yden ansionsa mukaan, mittailematta.

11. Sano: Â»Minun on kÃ¤sketty palvella Jumalaa vilpittÃ¶mÃ¤ssÃ¤ kuuliaisuudessa,

12. ja minun on myÃ¶s kÃ¤sketty olla ensimmÃ¤inen muslimeista.Â»

13. Sano: Â»Jos olisin tottelematon Herralleni, saisin pelÃ¤tÃ¤ murhepÃ¤ivÃ¤n kuritusta.Â»

14. Sano: Â»Yksin Jumalaa minÃ¤ palvelen ja olen vilpitÃ¶n kuuliaisuudessani.Â»

15. Palvelkaa siis HÃ¤nen rinnallaan ketÃ¤ mielenne tekee! Sano: Â»Ne vasta hÃ¤vinneitÃ¤ ovat, jotka ylÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤ itsensÃ¤ ja perheensÃ¤ kadottavat; se on totisesti ilmeinen hÃ¤viÃ¶.Â»

16. Tuli on oleva peitteenÃ¤ heidÃ¤n yllÃ¤nsÃ¤, ja tuli levittÃ¤ytyy heidÃ¤n alustakseen; niin peloittava on Jumalan varoitus palvelijoilleen; ottakaa siis tarkoin vaari velvollisuuksistanne Minua kohtaan, palvelijana.

17. Niille, jotka pidÃ¤ttyvÃ¤t epÃ¤jumalien palvelemisesta ja kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t ainoastaan Jumalan puoleen, on varattu hyvÃ¤ sanoma. Julista siis ilosanomaa Minun palvelijoilleni,

18. niille, jotka kuulevat sanani ja sitten parhaansa mukaan sitÃ¤ toteuttavat; sellaisilla on oleva Jumalan johdatus, sellaiset ovat ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isiÃ¤.

19. Vai ajatteletko niiden osaa, joita vastaan on kuritustuomio valmiina. Miten voisitkaan pelastaa ketÃ¤Ã¤n tulen omaa?

20. Mutta niille, jotka hartaasti tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t velvollisuutensa Jumalaa kohtaan, on varattu ylhÃ¤iset sijat, joiden ylÃ¤puolellakin avautuu heille valmistettuja sijoja ja joiden alapuolella virtaavat vedet; tÃ¤llainen on Jumalan lupaus, eikÃ¤ Jumala lupaustaan petÃ¤.

21. EtkÃ¶ ole huomannut, kuinka Jumala lÃ¤hettÃ¤Ã¤ vettÃ¤ ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ pilvistÃ¤, sitten antaa sen virrata maahan, taas nousta pinnalle lÃ¤hteinÃ¤; ja veden mukana ilmestyy kaikenlaista vihantaa, joka sitten lakastuu, niin ettÃ¤ nÃ¤et sen kellastuvan; vihdoin HÃ¤n antaa sen mureta ja hajota. TÃ¤ssÃ¤ on todellakin muistutus ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤isille.

22. Luuletteko, ettÃ¤ se, jonka sydÃ¤men Jumala on avannut Islaamille, niin ettÃ¤ hÃ¤n on tullut Herransa valon levittÃ¤jÃ¤ksi, on kovasydÃ¤misten kaltainen. Mutta voi niitÃ¤, joiden sydÃ¤met ovat paatuneet eivÃ¤tkÃ¤ Jumalaa muistele; he ovat ilmeisessÃ¤ harhassa.

23. Jumala on ilmoittanut parhaan sanomansa, Kirjan, jonka eri osat toisiinsa sopeutuvat ja josta vÃ¤liin luetaan sellaista, mikÃ¤ panee jumalaapelkÃ¤Ã¤vÃ¤isten ihon vÃ¤reilemÃ¤Ã¤n ja sitten heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ heltyen Jumalaa mietiskelemÃ¤Ã¤n; sellainen on Jumalan johdatus, HÃ¤n ohjaa sillÃ¤ ketÃ¤ suvaitsee, ja kenet Jumala jÃ¤ttÃ¤Ã¤ harhaan, sille ei lÃ¶ydy opasta.

24. MinkÃ¤ arvoinen silloin on se, jonka tÃ¤ytyy ylÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤ omin neuvoin varjella itseÃ¤Ã¤n kaameata kuritusta vastaan? Silloin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille sanotaan: Â»Saakaa se, minkÃ¤ ansaitsitte! Â»

25. HeidÃ¤n edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤kin, jotka myÃ¶s torjuivat luotansa profeetat, yllÃ¤tti kuritus taholta, jota he eivÃ¤t osanneet arvata.

26. Siten pani Jumala heidÃ¤t maistamaan ahdistusta jo tÃ¤ssÃ¤kin elÃ¤mÃ¤ssÃ¤, mutta tulevassa on heille varmasti varattu vielÃ¤ suurempi kuritus; jospa he sen vain oivaltaisivat!

27. TÃ¤ssÃ¤ Koraanissa Me totisesti olemme esittÃ¤nyt ihmisille kaikenlaatuisia vertauksia, jotta he voisivat kÃ¤sittÃ¤Ã¤.

28. TÃ¤mÃ¤ on arabiankielinen Koraani, ilman mitÃ¤Ã¤n kaarteluja, jotta he osaisivat karttaa pahaa.

29. Jumala esittÃ¤Ã¤ vertauksen: Tuossa on ihminen, joka on liittynyt useampiin keskenÃ¤Ã¤n eripuraisiin seuralaisiin, ja tÃ¤ssÃ¤ on ihminen, joka on kokonaan omistanut itsensÃ¤ yhdelle. Onko nÃ¤iden kahden tila samanlainen? Ei, kunnia olkoon Jumalalle; mutta enin osa ei tÃ¤tÃ¤ tajua.

30. Mutta kuolema tulee teille ja yhtÃ¤ varmasti heille,

31. ja ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ratkaistaan kiistanne Herran edessÃ¤.

32. Ken onkaan enemmÃ¤n vÃ¤Ã¤rÃ¤ssÃ¤ kuin se, joka vÃ¤ittÃ¤Ã¤ valheellista Jumalasta ja joka vÃ¤Ã¤ristelee totuuden, kun se hÃ¤nelle ilmoitetaan; eikÃ¶ muka helvetissÃ¤ riitÃ¤ tilaa sellaisille uskottomille?

33. Mutta ne, jotka tuovat totuuden ja jotka totuutena sen vastaanottavat, nÃ¤mÃ¤ ovat pahaa karttavia.

34. Herransa luona heillÃ¤ tulee olemaan mitÃ¤ he haluavat; sellainen on palkkio hyvÃ¤Ã¤ tekeville;

35. Jumala ei lue heidÃ¤n syykseen pahinta heidÃ¤n tekemÃ¤stÃ¤Ã¤n, vaan antaa heille palkinnon parhaasta, minkÃ¤ he tekivÃ¤t.

36. EikÃ¶ Jumalassa ole kyllin hÃ¤nen palvelijalleen? Sellaisillako he yrittÃ¤vÃ¤t teitÃ¤ peloitella, joita he Jumalan asemesta palvelevat? Kenet Jumala pÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤ harhaan, hÃ¤nelle ei opasta lÃ¶ydy.

37. Mutta joka elÃ¤Ã¤ Jumalan johdatuksessa, hÃ¤ntÃ¤ ei kukaan saata eksyttÃ¤Ã¤. EikÃ¶ Jumala ole mahtava, kaikki palkitseva Herra?

38. Jos te heiltÃ¤ kysytte, kuka on luonut taivaat ja maan, he varmaan vastaavat: Â»Jumala.Â» Sano: Â»EttekÃ¶ niin ollen voi pÃ¤Ã¤tellÃ¤, mahtaisivatko ne, joita Jumalan sijasta kumarratte, torjua vahingon, jos Jumala tahtoisi ihmistÃ¤ vahingoittaa, tai mahtaisivatko he estÃ¤Ã¤ HÃ¤nen armonsa tulemista, jos Jumala suvaitsisi armoaan osoittaa? Sano: Â»Minulle on Jumalassani kyllin. HÃ¤neen luottavat luottavaiset.Â»

39. Sano: Â»Kansalaiseni, tehkÃ¤Ã¤ tyÃ¶tÃ¤ kukin paikallanne, minÃ¤kin olen tyÃ¶ni tekevÃ¤, ja te tulette oivaltamaan,

40. kuka kuuluu niihin, joita kohtaa masentava kuritus, ja kuka on loppumattoman rangaistuksen ansainnut.Â»

41. Kun Me totisesti olemme sinulle ilmoitusten kautta antanut PyhÃ¤n Kirjan ja siinÃ¤ totuuden ihmisiÃ¤ varten, niin ken ikinÃ¤ noudattaa oikeata tietÃ¤, hÃ¤n tekee sen oman sielunsa parhaaksi, ja ken ikinÃ¤ harhailee, harhailee omaksi turmiokseen, etkÃ¤ sinÃ¤ sellaisista ole vastuussa.

42. Jumala ottaa huostaansa joka ihmisen sielun hÃ¤nen kuollessaan, ja sellaisilta, joiden aika ei ole kuolla, heidÃ¤n nukkuessaan. Niiden sielut HÃ¤n pidÃ¤ttÃ¤Ã¤, joiden HÃ¤n on kuolla mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, ja muiden sielut palauttaa HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤hetkeen asti. TÃ¤ssÃ¤ on tunnusmerkki ihmisille, jotka mietiskelevÃ¤t.

43. EntÃ¤ ne, jotka ovat Jumalan ohella itselleen puolustajia omaksuneet. Sano: Â»Ne eivÃ¤t ole ikinÃ¤ vallinneet eivÃ¤tkÃ¤ mitÃ¤Ã¤n ymmÃ¤rrÃ¤.Â»

44. Sano: Â»Jumala yksin kykenee puolustamaan, HÃ¤nen on taivasten ja maan valtakunta, HÃ¤nen luokseen teidÃ¤n on palattava.Â»

45. Kun Jumalan nimi vain mainitaan, niin tulevan elÃ¤mÃ¤n kieltÃ¤jÃ¤in sydÃ¤met kouristuvat, mutta kun niistÃ¤ puhutaan, joita he HÃ¤nen sijastaan kumartavat, katso, se heitÃ¤ ilahduttaa.

46. Sano: Â»Oi, Jumala! Taivaiden ja maan alkuunpanija, silmiltÃ¤ salatun ja nÃ¤kyvÃ¤isten tietÃ¤jÃ¤! Vain SinÃ¤ voit tuomita palvelijoitasi siinÃ¤, missÃ¤ he ovat eri mieltÃ¤.Â»

47. Vaikkapa vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t omistaisivat kaiken, mitÃ¤ maailmassa on, ja saman verran lisÃ¤Ã¤, he varmasti tarjoisivat sen lunnaiksi pelastuakseen pahalta, jolla heitÃ¤ kuritetaan ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ja sen, mikÃ¤ ei koskaan heidÃ¤n mieleensÃ¤ juolahtanut, Jumala nyt ilmaisee heille.

48. HeidÃ¤n tekojensa pahat seuraukset selkenevÃ¤t heille, ja juuri se, mitÃ¤ he pilkkanaan pitivÃ¤t, on heitÃ¤ kohtaava.

49. Kun isku kohtaa ihmistÃ¤, hÃ¤n huutaa MeitÃ¤ avukseen: mutta kun Me annamme hÃ¤nelle armoamme, hÃ¤n sanoo: Â»MinÃ¤ sain sen tietoni avulla.Â» Ei, hÃ¤ntÃ¤ vain koetellaan, mutta enin osa heistÃ¤ ei tajua sitÃ¤.

50. Ennen heitÃ¤ elÃ¤neet myÃ¶s sanoivat samaa, mutta se, mitÃ¤ he aikaansaivat, ei heitÃ¤ auttanut.

51. Sen sijaan heille jÃ¤i pahat seuraukset ansioistaan; kaikille vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶ille jÃ¤Ã¤vÃ¤t pahat seuraukset heidÃ¤n ansaitsemakseen kuormaksi, eivÃ¤tkÃ¤ he sitÃ¤ voi vÃ¤lttÃ¤Ã¤.

52. EivÃ¤tkÃ¶ he tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala kenelle tahtoo enentÃ¤Ã¤ elinvaroja ja myÃ¶s niitÃ¤ supistaa. NÃ¤mÃ¤ ovat varmoja tunnusmerkkejÃ¤ uskoville ihmisille.

53. Sano: Â»Te palvelijani, jotka olette toimineet sielujenne vahingoksi, Ã¤lkÃ¤Ã¤ olko epÃ¤toivoisia Jumalan laupeuden suhteen; aivan varmasti Jumala antaa syntinne kokonaan anteeksi, sillÃ¤ HÃ¤n on totisesti armahtava, laupias.

54. Mutta kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ Herranne puoleen yhÃ¤ uudelleen ja alistukaa kuuliaisuudessa, ennenkuin kuritus teitÃ¤ kohtaa, jolloin teitÃ¤ ei auteta.

55. Ja noudattakaa parhainta, minkÃ¤ Herranne ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ on teille ilmoittanut, ennenkuin rangaistus tulee niin Ã¤kkiÃ¤, ettÃ¤ sitÃ¤ ette edes huomaa,

56. jottei kukaan joutuisi sanomaan: 'Voi minua, mitÃ¤ minÃ¤ laiminlÃ¶inkÃ¤Ã¤n Jumalaa kohtaan! Varmasti kuuluin minÃ¤kin niihin, jotka pilkkasivat!'

57. Tai ettei kukaan sanoisi: 'Jospa Jumala olisi minua johdattanut, olisin varmasti kuulunut pahaa karttavien lukuun.'

58. Tai sanoisi nÃ¤hdessÃ¤Ã¤n kurituksen: 'Jospa vain minun sallittaisiin palata maan pÃ¤Ã¤lle, kuuluisin hyvÃ¤Ã¤ harrastaviin.'

59. Toden totta, Minun sanomani saavuttivat teidÃ¤t, mutta te torjuitte ne, olitte ylpeitÃ¤ ja epÃ¤uskoisia.

60. YlÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤ olette nÃ¤kevÃ¤ ne. jotka Jumalasta valheita puhuivat: heidÃ¤n kasvonsa mustuvat. EikÃ¶ helvetissÃ¤ riittÃ¤isi tilaa ylpeille?

61. Mutta ne, jotka pahaa karttavat, Jumala vapahtaa, paha ei voi heihin tarttua eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

62. Jumala on kaiken luonut ja pitÃ¤Ã¤ kaiken vallassaan.

63. HÃ¤nen ovat taivaiden ja maan aarteet, mutta kaikkensa menettÃ¤vÃ¤t ne, jotka eivÃ¤t usko Jumalan ilmoituksiin.

64. Sano: Â»Neuvotteko minua palvelemaan muita kuin Jumalaa, te tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤t ihmiset?Â»

65. Onhan sinulle ilmoitettu, kuten edeltÃ¤jillesikin, ettÃ¤ jos sinÃ¤ ketÃ¤Ã¤n muuta paitsi Jumalaa julistat, koko tyÃ¶si raukeaa tyhjiin ja itse olet varmasti hukassa.

66. Ei, palvelkaa ainoastaan Jumalaa ja olkaa kiitollisia.

67. Mutta he eivÃ¤t ole palvelleet Jumalaa HÃ¤nelle tulevalla kunnioituksella, vaikka ylÃ¶snousemuspÃ¤ivÃ¤nÃ¤ koko maa on HÃ¤nen kÃ¤sissÃ¤Ã¤n ja HÃ¤n kÃ¤Ã¤rii taivaat oikeaan kÃ¤teensÃ¤. Ylistys olkoon HÃ¤nelle, olkoon HÃ¤n kohotettu yli kaikkien, joita he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

68. Ja kun pasuunaan puhalletaan, niin kaikki taivaassa ja kaikki maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ menevÃ¤t tainnoksiin paitsi Jumalan vahvistamat; sitten puhalletaan uudestaan, ja katso, he nousevat odottaen.

69. Ja maa sÃ¤teilee Herransa valkeutta, ja PyhÃ¤ Kirja otetaan esille, niinikÃ¤Ã¤n profeetat ja todistajat, ja tuomio langetetaan ihmisille oikeudenmukaisesti, ei heitÃ¤ vÃ¤Ã¤rin tuomita.

70. Ja joka sielulle maksetaan palkkansa kaikesta, mitÃ¤ se on tehnyt; HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ kaikki heidÃ¤n tekonsa.

71. Ja ne, jotka uskon kielsivÃ¤t, ajetaan joukoittain helvettiin, kunnes portit avataan ja vartijat heille sanovat: Â»EikÃ¶ teidÃ¤n luoksenne tullut sananjulistajia omasta keskuudestanne lausuen teille Herransa ilmoituksia ja varoittaen teitÃ¤ tÃ¤mÃ¤n pÃ¤ivÃ¤n saapumisesta?Â» He sanovat: Â»KyllÃ¤.Â» Mutta olihan uskon kieltÃ¤jille valmiina rangaistustuomio.

72. Ja heille sanotaan: Â»KÃ¤ykÃ¤Ã¤ helvetin porteista sisÃ¤Ã¤n siellÃ¤ ikuisesti kitumaan!Â» Kurja on ylpeiden olinpaikka.

73. Mutta ne, jotka tÃ¤yttivÃ¤t Herransa tahdon, opastetaan myÃ¶skin joukoittain paratiisiin, jonka portit avautuvat heidÃ¤n saapuessaan, ja vartijat sanovat heille: Â»Rauha olkoon teille, te onnelliset, astukaa sisÃ¤lle ja asukaa tÃ¤Ã¤llÃ¤ ikuisesti!Â»

74. Ja he sanovat: Â»Kaikki kunnia olkoon Jumalan, HÃ¤n on hyvyydessÃ¤Ã¤n toteuttanut meille lupauksensa ja antanut meidÃ¤n periÃ¤ maan, ja me saamme asua paratiisissa missÃ¤ vain haluamme.Â» Niin ylenpalttinen on palkkio tyÃ¶nsÃ¤ tehneille.

75. Ja sinÃ¤ saat nÃ¤hdÃ¤ enkelien kiertÃ¤vÃ¤n valtaistuimen ympÃ¤ri veisaten ylistystÃ¤ Herralleen. Kaikki tuomitaan oikeudenmukaisesti ja sanotaan: Â»Kaikki kunnia olkoon Jumalan, maailmojen valtiaan!Â»

QURAN (FINNISH)

40 - GHAAFIR -Al-MÃ»Å½min- (Uskovainen)

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. Kirjoituksen on ilmoittanut Jumala, jonka on mahti ja tieto,

3. joka antaa vikamme anteeksi ja kuulee katumuksemme, rankaisee ankarasti, Jalo Herra; ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n, HÃ¤nen luokseen kaikki palaa.

4. Jumalan ilmoituksista kiistelevÃ¤t vain ne, jotka eivÃ¤t usko: Ã¤lÃ¤ sentÃ¤hden anna sen johtaa sinua harhaan, ettÃ¤ he menestyvÃ¤t maailmassa.

5. Ennen heitÃ¤ Nooan kansa ja jÃ¤lkeentulevat sukupolvet hylkÃ¤sivÃ¤t profeetat; joka kansalla on ollut surmanhankkeita sananjulistajiaan vastaan, ja ne ovat taistelleet valheen avulla tehdÃ¤kseen tyhjÃ¤ksi totuuden. Siksi tuhosin heidÃ¤t, millainen olikaan silloin Minun kostoni!

6. NÃ¤in osoittautui todeksi uskottomia vastaan se Herrasi sana, ettÃ¤ he joutuvat tulen omiksi.

7. Ne, joille on uskottu valta, ja ne, jotka ympÃ¤rÃ¶ivÃ¤t HÃ¤ntÃ¤, julistavat Herransa kunniaa, uskovat HÃ¤neen ja anovat varjelusta uskovaisille: Â»Herra, SinÃ¤ suljet kaiken armoosi ja tietoosi; varjele sentÃ¤hden niitÃ¤, jotka kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t puoleesi ja noudattavat tietÃ¤si; sÃ¤Ã¤stÃ¤ heidÃ¤t helvetin rangaistuksesta.

8. Herra, salli heidÃ¤n asettua niihin ikiaikojen tarhoihin, jotka olet luvannut heille ja niille heidÃ¤n isillensÃ¤, vaimoillensa ja jÃ¤lkelÃ¤isillensÃ¤, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤. Totisesti, Sinun on mahti ja viisaus.

9. PidÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t pahoista teoista! Â» SillÃ¤ sen, joka tÃ¤ssÃ¤ ajassa pahaa karttaa, SinÃ¤ todella armahdat tuomion pÃ¤ivÃ¤nÃ¤; niin, se on suurin autuus.

10. Totisesti huudetaan niille, jotka eivÃ¤t usko: Â»Jumalan viha teitÃ¤ kohtaan on suurempi kuin omanne, koska teidÃ¤t kutsuttiin uskoon, mutta te sen hylkÃ¤sitte.Â»

11. He sanovat: Â»Herra, kaksi kertaa olet pannut meidÃ¤t kuolemaan ja kaksi kertaa olet antanut meille elÃ¤mÃ¤n; me tunnustamme syntimme, mutta onko nyt meille pelastuksen tietÃ¤?Â»

12. NÃ¤in kÃ¤vi siksi, ettÃ¤ te ette uskoneet, kun oli palveltava yksin Jumalaa; mutta uskoitte kyllÃ¤, jos joku muu asetettiin HÃ¤nen rinnalleen. Tuomio kuuluu Jumalalle, korkealle, suurelle.

13. Yksin HÃ¤n nÃ¤yttÃ¤Ã¤ teille merkkinsÃ¤ ja lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teille antimensa taivaasta, mutta vain se ottaa niistÃ¤ vaarin, joka turvautuu HÃ¤neen.

14. Huutakaa siis Jumalaa avuksi ollen HÃ¤nelle vilpittÃ¶mÃ¤n kuuliaiset, vaikka uskottomat olisivatkin nurjamielisiÃ¤.

15. HÃ¤n, joka on kaikkien arvojen ylÃ¤puolella, Herra, jolla on valta, lÃ¤hettÃ¤Ã¤ oman henkensÃ¤ voiman otolliselle palvelijalleen, jotta tÃ¤mÃ¤ varoittaisi ihmisiÃ¤ tuomiopÃ¤ivÃ¤stÃ¤,

16. siitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin heidÃ¤n on astuttava esiin. MikÃ¤Ã¤n heidÃ¤n ajatuksensa ei pysy Jumalalta salassa. Kuka hallitsee tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤? Jumala, ainoa, kaikkivaltias.

17. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ jokainen sielu palkitaan ansionsa mukaan; vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ ei kellekÃ¤Ã¤n tehdÃ¤ tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. Totisesti, Jumala tekee tilinsÃ¤ nopeasti.

18. Ja varoita heitÃ¤ lÃ¤hestyvÃ¤stÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin sydÃ¤n nousee kurkkuun sisÃ¤isestÃ¤ ahdingosta. Jumalattomilla ei ole yhtÃ¤Ã¤n ystÃ¤vÃ¤Ã¤ eikÃ¤ puoltajaa, jota kuunneltaisiin.

19. HÃ¤n tuntee silmien vilpin ja sen, mitÃ¤ mieleen on kÃ¤tketty.

20. Jumalan tuomio on vanhurskas, mutta ne, joiden puoleen he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t HÃ¤nen asemestaan, eivÃ¤t saata lainkaan tuomita; totisesti Jumala on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

21. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maata ja nÃ¤hneet, minkÃ¤lainen on ollut niiden loppu, jotka elivÃ¤t ennen heitÃ¤? Ne olivat aikanaan mahtavampia voimiltaan ja varustuksiltaan kuin nÃ¤mÃ¤, mutta Jumala tuhosi heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden; ja heillÃ¤ ei ollut yhtÃ¤Ã¤n puolustajaa Jumalaa vastaan.

22. TÃ¤mÃ¤ tapahtui siksi, ettÃ¤ vaikka sananjulistajat tulivat heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin, he torjuivat ne, ja niin Jumala lÃ¶i heidÃ¤t; totisesti HÃ¤n on vÃ¤kevÃ¤ ja ankara tilinteossaan.

23. Olemme lÃ¤hettÃ¤nyt Mooseksen tunnusmerkkeinemme ja selvin valtuuksin

24. faraon, Haamanin ja Korahin luo, mutta he sanoivat: Â»HÃ¤n on valehtelija ja noita.Â»

25. Kun hÃ¤n nÃ¤in toi heille MeiltÃ¤ totuuden sanoman, sanoivat he: Â»Surmatkaa niiden pojat, jotka uskovat samoin kuin hÃ¤n, mutta jÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ naiset henkiin!Â» Mutta uskottomien juonet raukesivat tyhjiin.

26. Ja farao sanoi: Â»Odottakaa, niin surmaan Mooseksen, ja huutakoon hÃ¤n avuksi Herraansa! Totisesti pelkÃ¤Ã¤n, ettÃ¤ hÃ¤n turmelee uskontonne tai saa aikaan epÃ¤jÃ¤rjestystÃ¤ maassa.Â»

27. Ja Mooses sanoi omilleen, Â»Totisesti turvaudun Herraani ja teidÃ¤n Herraanne jokaista vastaan, joka ylpeilee eikÃ¤ usko tuomion pÃ¤ivÃ¤Ã¤n.Â»

28. Silloin sanoi erÃ¤s faraon vÃ¤keen kuuluva uskova mies, joka salasi uskontonsa: Â»Surmaatteko miehen sentÃ¤hden, ettÃ¤ hÃ¤n sanoo: 'Jumala on Herrani?' HÃ¤n on totisesti tuonut teille selvÃ¤t todistukset Herralta. Jos hÃ¤n valehtelee, lankeaa valhe hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llensÃ¤, mutta jos hÃ¤n puhuu totta, niin teille koituu jotakin siitÃ¤, millÃ¤ hÃ¤n teitÃ¤ uhkaa. Totisesti, Jumala ei ohjaa sitÃ¤, joka on pÃ¶yhkeÃ¤sanainen ja petollinen.

29. Kansalaiseni, tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on herruus ja valta maassa teidÃ¤n, mutta kuka auttaa meitÃ¤ vÃ¤lttymÃ¤Ã¤n Jumalan rangaistuksesta, jos se meidÃ¤t kohtaa?Â» Mutta farao sanoi: Â»En neuvo teille muuta kuin sitÃ¤, mitÃ¤ itse pidÃ¤n hyvÃ¤nÃ¤, enkÃ¤ kehoita teitÃ¤ seuraamaan muuta kuin oikeata tietÃ¤.Â»

30. Mutta tuo uskovainen sanoi: Â»Kansalaiseni, pelkÃ¤Ã¤n teille tapahtuvan jotakin sellaista kuin samanmielisille,

31. niinkuin tapahtui Nooan kansalle, Aadille, Tamuudille ja niille, jotka elivÃ¤t heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤; Jumala ei tahdo vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ tehtÃ¤vÃ¤n palvelijoilleen.

32. Kansani, pelkÃ¤Ã¤n puolestanne viimeistÃ¤ tuomiota,

33. pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin kÃ¤Ã¤nnytte pakoon eikÃ¤ teillÃ¤ ole ketÃ¤Ã¤n, joka pelastaisi teidÃ¤t Jumalan vihalta, sillÃ¤ kenen Jumala antaa kulkea harhaan, sillÃ¤ ei ole lainkaan opasta.

34. Totisesti on Joosef tullut aikaisemmin luoksenne selvin todistuksin, mutta te yhÃ¤ epÃ¤ilitte hÃ¤nen sanomaansa, aina siihen saakka, kunnes hÃ¤n kuoli ja te sanoitte: Â»Jumala ei enÃ¤Ã¤ milloinkaan hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ lÃ¤hetÃ¤ sananjulistajaaÂ». NÃ¤in saattaa Jumala pÃ¶yhkeÃ¤sanaiset ja epÃ¤ilijÃ¤t harhaan.

35. NiitÃ¤, jotka kiistelevÃ¤t Jumalan ilmoituksista saamatta HÃ¤neltÃ¤ siihen valtaa, kohtaa ankarana Jumalan ja uskovien viha. NÃ¤in sinetÃ¶i Jumala jokaisen pÃ¶yhkeÃ¤n ja ylenkatseisen sydÃ¤men.

36. Ja farao sanoi: Â»Haaman, rakenna minulle torni, jotta minulla olisi tie

37. ja pÃ¤Ã¤sy taivaaseen saavuttaakseni Mooseksen Jumalan; totisesti pidÃ¤n hÃ¤ntÃ¤ valehtelijana.Â» NÃ¤in nÃ¤yttivÃ¤t faraosta hÃ¤nen pahat tekonsa kauniilta ja hÃ¤n eksyi tieltÃ¤; mutta faraon juonet johtivat vain turmioon.

38. Ja tuo uskovainen sanoi: Â»Kansalaiseni, seuratkaa minua, minÃ¤ johdan teidÃ¤t oikealle tielle.

39. Kansalaiseni, tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ on vain katoavaa iloa, mutta se, mikÃ¤ tulee tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeen, on pysyvÃ¤inen kotimme.

40. Se, joka tekee pahan teon, saa sen mukaisen palkan; mutta ne, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ ja uskovat, olkoot he sitten miehiÃ¤ tai naisia, pÃ¤Ã¤sevÃ¤t paratiisiin, jossa heitÃ¤ yltÃ¤kyllin ravitaan.

41. Kansalaiseni, miksi kutsun teitÃ¤ pelastukseen, vaikka te kutsutte minua tuleen?

42. Te kehoitatte minua kieltÃ¤mÃ¤Ã¤n Jumalan ja asettamaan HÃ¤nen rinnalleen jotakin sellaista, mistÃ¤ minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa, mutta minÃ¤ kutsun teitÃ¤ HÃ¤nen luokseen, jolla on valta ja armahdus.

43. Varmaa on, ettÃ¤ sillÃ¤, jonka puoleen minua kutsutte, ei ole valtaa tÃ¤ssÃ¤ eikÃ¤ tulevassa maailmassa, ja ettÃ¤ me palaamme Jumalan tykÃ¶, mutta vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤in asuinpaikka on tuli.

44. Muistakaa siis, mitÃ¤ sanon teille, ja minÃ¤ uskon asiani Jumalan haltuun. Totisesti, Jumala nÃ¤kee palvelijansa.Â»

45. Ja jumala varjeli hÃ¤ntÃ¤ heidÃ¤n pahoilta juoniltaan, ja mitÃ¤ ankarin rangaistus kohtasi faraon kansan.

46. Tulen eteen viedÃ¤Ã¤n heidÃ¤t joka aamu ja ilta, ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki lyÃ¶, julistetaan: Â»Faraon kansalle antakaa pahin rangaistus!Â»

47. Ja kun he riitelevÃ¤t toinen toisensa kanssa tulessa, sanovat heikot ylvÃ¤stelijÃ¶ille: Â»Totisesti, me olimme teidÃ¤n seuraajianne; ettekÃ¶ siis tahdo ottaa meiltÃ¤ osaa tulen tuskasta?Â»

48. Ne, jotka ovat ylpeitÃ¤, sanovat: Â»Totisesti, me olemme kaikki samassa kadotuksessa; Jumala on totisesti jakanut oikeuttaan palvelijoillensa.Â»

49. Ja ne, jotka ovat tulessa, sanovat helvetin kaitsijoille: Â»Anokaa Herraltanne, ettÃ¤ HÃ¤n lievittÃ¤isi kuritustamme edes yhdellÃ¤ pÃ¤ivÃ¤llÃ¤.Â»

50. NÃ¤mÃ¤ vastaavat: Â»EivÃ¤tkÃ¶ apostolinne ole tulleet tykÃ¶nne selvin todistein?Â» He sanovat: Â»KyllÃ¤Â», ja vartijat sanovat: Â»Siis huutakaa apua.Â» Mutta uskottomien huuto menee hukkaan.

51. Apostoleitamme ja niitÃ¤, jotka uskovat, Me totisesti autamme tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin todistajat nousevat ylÃ¶s.

52. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin ei auta jumalattomia heidÃ¤n anteeksipyyntÃ¶nsÃ¤, vaan nÃ¤iden osana on kirous ja kurja paikka.

53. Totisesti olemme antanut Moosekselle johdatuksen ja Israelin lapsille perinnÃ¶ksi pyhÃ¤n Kirjan.

54. Ohjeeksi ja muistutukseksi niille, jotka ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤t.

55. Ole sentÃ¤hden kÃ¤rsivÃ¤llinen. Jumalan lupaus on varmasti tosi; pyydÃ¤ varjelusta synneistÃ¤si kiittÃ¤en ja ylistÃ¤en Herraasi aamuin ja illoin.

56. Ne, jotka ilman valtuutta kiistelevÃ¤t Jumalan merkeistÃ¤, ovat mielessÃ¤Ã¤n pelkkÃ¤Ã¤ ylpeyttÃ¤ tÃ¤ynnÃ¤ ja himoitsevat suuruutta, jota he eivÃ¤t milloinkaan saavuta. Etsi sentÃ¤hden turvaa Jumalasta; totisesti HÃ¤n on nÃ¤kevÃ¤ ja kuuleva.

57. Totisesti, taivaan ja maan luominen on enemmÃ¤n kuin ihmisen luominen, mutta useimmat ihmiset ovat tietoa vailla.

58. Sokea ja nÃ¤kevÃ¤ eivÃ¤t ole toistensa kaltaisia, eivÃ¤tkÃ¤ ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, ole pahantekijÃ¤n kaltaisia. VÃ¤hÃ¤istÃ¤ on vaarinottonne.

59. Totisesti, hetki tulee, siitÃ¤ ei ole epÃ¤ilystÃ¤, mutta useimmat ihmiset eivÃ¤t usko.

60. TeidÃ¤n Herranne sanoo: Â»Kutsukaa Minua, MinÃ¤ vastaan teille; totisesti, ne, jotka ovat liian ylpeitÃ¤ palvelemaan Minua, joutuvat pian masennettuina helvettiin.Â»

61. Jumala teille loi yÃ¶n levoksi ja pÃ¤ivÃ¤n silmienne valoksi, totisesti on Jumala ihmisille armollinen, mutta useimmat ihmiset ovat kiittÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤.

62. TÃ¤mÃ¤ on Jumala, teidÃ¤n Herranne, kaiken Luoja; ei ole muuta jumalaa kuin HÃ¤n. Miksi siis kÃ¤Ã¤nnytte HÃ¤nestÃ¤ pois?

63. Niin hylkÃ¤sivÃ¤t HÃ¤net myÃ¶s ne, jotka kielsivÃ¤t Jumalan ilmoitukset.

64. Jumala loi maan leposijaksenne ja taivaan sille katokseksi; HÃ¤n antoi teille muodon, teki muotonne kauniiksi ja jakeli teille hyvyyttÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on Jumala, teidÃ¤n Herranne; siunattu on siis Jumala, maailmojen valtias.

65. HÃ¤n on elÃ¤vÃ¤, ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n. Kutsukaa siis HÃ¤ntÃ¤, ollen HÃ¤nelle vilpittÃ¶miÃ¤ ja kuuliaisia. Ylistys olkoon Jumalalle, maailmojen valtiaalle.

66. Sano: Â»Minua on kielletty palvelemasta niitÃ¤, joita te Jumalan ohella avuksi huudatte, koska Herra on antanut minulle selvÃ¤t todistukset ja olen saanut kÃ¤skyn alistua koko maailman Herran tahtoon.Â»

67. HÃ¤n on luonut teidÃ¤t tomusta, sitten pienestÃ¤ elÃ¤mÃ¤nidusta, sitten hyytyneestÃ¤ verestÃ¤; sitten saattaa HÃ¤n teidÃ¤t lapseksi saavuttaaksenne senjÃ¤lkeen kypsyysiÃ¤n ja sitten vanhuuden, vaikka joukossanne on muutamia, joiden on kuoltava sitÃ¤ ennen; nÃ¤in saavutatte mÃ¤Ã¤rÃ¤tyn ajan, jotta ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

68. HÃ¤n se antaa elÃ¤mÃ¤n ja lÃ¤hettÃ¤Ã¤ kuoleman; kun HÃ¤n pÃ¤Ã¤ttÃ¤Ã¤ jotakin, HÃ¤n sanoo vain: Â»Tulkoon!Â» ja niin tapahtuu.

69. EtkÃ¶ ole nÃ¤hnyt, kuinka ne, jotka vÃ¤ittelevÃ¤t Jumalan ilmoituksista, ovat harhaan johdettuja?

70. Ne, jotka hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t pyhÃ¤n Kirjan ja sen sanoman, jonka Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sananjulistajamme mukana, tulevat pian huomaamaan erehdyksensÃ¤,

71. kun kahleet ja vitjat pannaan heidÃ¤n kaulaansa ja heidÃ¤t raastetaan

72. kuumaan veteen ja senjÃ¤lkeen kÃ¤rvennetÃ¤Ã¤n tulella.

73. Silloin heille sanotaan: Â»MissÃ¤ on se, joka teidÃ¤n oli tapana asettaa Jumalan rinnalle?Â»

74. He sanovat: Â»Ne ovat pettÃ¤neet meidÃ¤t; ei, meillÃ¤ ei ennen ollut tapana ketÃ¤Ã¤n palvella.Â» NÃ¤in Jumala johtaa harhaan uskottomat.

75. SillÃ¤ ilonne maailmassa oli jumalatonta ja kÃ¤ytÃ¶ksenne pÃ¶yhkeÃ¤tÃ¤.

76. Astukaa sisÃ¤Ã¤n helvetin porteista jÃ¤Ã¤dÃ¤ksenne sinne. Kurja on ylpeÃ¤in olinpaikka.

77. Ole siis kÃ¤rsivÃ¤llinen, Jumalan lupaus on totisesti varma. Joko annamme sinun nÃ¤hdÃ¤ osan siitÃ¤, millÃ¤ heitÃ¤ uhkaamme, tai otamme sinut pois, heidÃ¤n on palattava MeidÃ¤n tykÃ¶mme.

78. Totisesti Me lÃ¤hetimme sananjulistajia ennen sinua; heidÃ¤n joukossaan on muutamia, joista olemme sinulle ilmoittanut, ja toisia, joista emme ole sinulle ilmoittanut. Apostolin ei ollut sallittu antaa merkkejÃ¤ ilman Jumalan lupaa. Kun Jumalan kÃ¤sky tulee, silloin tuomio totisesti toimeenpannaan, ja ne, jotka pitÃ¤vÃ¤t sitÃ¤ valheena, ovat tuhon omia.

79. Jumala teille antoi kotielÃ¤imet ratsastaaksenne toisilla niistÃ¤ ja toisista saadaksenne ravintonne.

80. NiistÃ¤ on teille hyÃ¶tyÃ¤, niiden avulla toimitatte asianne, sillÃ¤ ne sekÃ¤ laivat kantavat teitÃ¤.

81. HÃ¤n osoittaa teille tunnusmerkkinsÃ¤. MinkÃ¤ Jumalan merkeistÃ¤ tahdotte kieltÃ¤Ã¤?

82. EivÃ¤tkÃ¶ he ole kiertÃ¤neet maata ja nÃ¤hneet, millainen oli niiden loppu, jotka elivÃ¤t ennen heitÃ¤? NÃ¤mÃ¤ olivat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ lukuisammat kuin he ja suuremmat voimaltaan ja varustuksiltaan, mutta heidÃ¤n saavutuksensa eivÃ¤t heitÃ¤ hyÃ¶dyttÃ¤neet.

83. Kun sitten heidÃ¤n apostolinsa tulivat heidÃ¤n luokseen selvin todistuksin, he pÃ¶yhkeilivÃ¤t tiedoillaan, ja se, mitÃ¤ he ivasivat, kohtasi heitÃ¤ itseÃ¤nsÃ¤.

84. Mutta kun he nÃ¤kivÃ¤t MeidÃ¤n kurituksemme, he sanoivat: Â»Me uskomme vain Jumalaan ja kiellÃ¤mme sen, minkÃ¤ asetimme HÃ¤nen rinnalleen.Â»

85. Mutta heidÃ¤n uskonsa ei heitÃ¤ enÃ¤Ã¤ hyÃ¶dyttÃ¤nyt, kun he jo olivat kokeneet MeidÃ¤n kostomme. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan laki, joka on ollut tehokas HÃ¤nen palvelijoihinsa nÃ¤hden, mutta uskottomat ovat tuhon omat.

QURAN (FINNISH)

41 - FUSSILAT (Erottelemisen suura)

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. Katso, tÃ¤mÃ¤ on ilmoitus laupiaalta, armolliselta Jumalalta,

3. kirjoitus, jonka sÃ¤keet ovat selvÃ¤t, arabialainen Koraani kansalle, jolla on tieto,

4. hyvien sanomain lÃ¤hetti ja varottaja, mutta useimmat heistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin etteivÃ¤t kuule,

5. ja he sanovat: Â»SydÃ¤memme ovat suljetut siltÃ¤, jonka puoleen kutsut meitÃ¤; korvamme ovat kuurot, ja sinun ja meidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤mme riippuu verho. Toimi siis; kyllÃ¤ mekin toimimme.Â»

6. Sano: Â»MinÃ¤ olen vain kuolevainen niinkuin tekin. Minulle on ilmoitettu, ettÃ¤ Jumalanne on ainoa Jumala. Seuratkaa siis oikeata tietÃ¤, joka johtaa HÃ¤nen luokseen, ja anokaa HÃ¤neltÃ¤ anteeksiantoa. Voi monijumalaisia,

7. niitÃ¤, jotka eivÃ¤t anna almuja eivÃ¤tkÃ¤ usko tÃ¤mÃ¤njÃ¤lkeiseen elÃ¤mÃ¤Ã¤n.Â»

8. Ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, saavat totisesti verrattoman palkinnon.

9. Sano: Â»KiellÃ¤ttekÃ¶ todella HÃ¤net, joka loi maan kahdessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤, ja asetatteko HÃ¤nen rinnalleen vertaisia?Â» HÃ¤n on maailmojen valtias.

10. HÃ¤n pystytti vuoret maan pinnalle, siunasi maan ja varusti sen ravinnolla neljÃ¤ssÃ¤ pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤, yhtÃ¤ runsaasti kaikille tarvitsijoille.

11. Sitten tuli vuoro taivaan, joka oli pelkkÃ¤Ã¤ usvaa, ja HÃ¤n sanoi sille sekÃ¤ maalle: Â»Tulkaa esiin kumpikin, suosiolla tai vastahakoisesti.Â» Ja ne sanoivat kumpikin: Â» Me tulemme suosiollaÂ».

12. Niin HÃ¤n jÃ¤rjesti ne kahdessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤ seitsemÃ¤ksi taivaaksi ja ilmoitti kullekin taivaalle sen tehtÃ¤vÃ¤n. Ja Me koristimme alemman taivaan loistavin tÃ¤hdin, jotka panimme sen vartijoiksi; tÃ¤mÃ¤ on HÃ¤nen asetuksensa, jonka on valta ja tieto.

13. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, sano: Â»Olen varoittanut teitÃ¤ kurituksesta, sellaisesta rangaistuksesta kuin Aadin ja Tamuudin.Â»

14. Kun nÃ¤ille lÃ¤hetetyt sananjulistajat tulivat heidÃ¤n luokseen sekÃ¤ edestÃ¤ ettÃ¤ takaa sanoen: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ palkelko muuta kuin Jumalaa!Â» niin he sanoivat: Â»Jos Herramme olisi tahtonut, HÃ¤n olisi varmasti lÃ¤hettÃ¤nyt alas enkelinsÃ¤; niinpÃ¤ emme totisesti usko sanomaa, joka on lÃ¤hetetty teidÃ¤n mukananne.Â»

15. Aadin kansa pÃ¶yhkeili suotta ja sanoi: Â»Kuka on meitÃ¤ mahtavampi?Â» EivÃ¤tkÃ¶ he havainneet, ettÃ¤ Jumala, joka heidÃ¤t oli luonut, oli heitÃ¤ mahtavampi? Ja he kielsivÃ¤t ilmoituksemme.

16. Niin Me lÃ¤hetimme raivoisan tuulen heidÃ¤n ylitseen useana onnettomuutta tuottavana pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ antaaksemme heidÃ¤n maistaa hÃ¤peÃ¤llistÃ¤ rangaistusta maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Mutta totisesti on tulevan elÃ¤mÃ¤n rangaistus vielÃ¤ paljon hÃ¤peÃ¤llisempi, eivÃ¤tkÃ¤ he saa mitÃ¤Ã¤n apua.

17. MitÃ¤ tulee Tamuudiin, osoitimme heille oikean tien, mutta he valitsivat harhan vÃ¤littÃ¤mÃ¤ttÃ¤ johdatuksesta. Niin kohtasi heitÃ¤ nÃ¶yryyttÃ¤vÃ¤n rangaistuksen ruoska heidÃ¤n ansionsa mukaan.

18. Mutta niitÃ¤ armahdimme, jotka kavahtivat pahaa ja uskoivat.

19. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Jumalan viholliset kootaan tulen eteen, heidÃ¤t jaetaan ryhmiin.

20. Ja kun he saapuvat sinne, heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤, korvansa ja ihonsa todistavat heitÃ¤ vastaan siitÃ¤, mitÃ¤ he ovat tehneet.

21. Ja he sanovat iholle: Â»Miksi todistat meitÃ¤ vastaanÂ»? TÃ¤mÃ¤ sanoo: Â»Jumala, joka antaa kaikille ilmaisukyvyn, on pannut minut puhumaan; HÃ¤n on alussa luonut teidÃ¤t, ja HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ joudutte palaamaan.

22. Te ette voineet niin kÃ¤tkeytyÃ¤, etteivÃ¤t korvanne, silmÃ¤nne ja ihonne todistaneet teitÃ¤ vastaan, vaikka ajattelitte, ettÃ¤ Jumalalle oli tuntematonta suuri osa siitÃ¤, minkÃ¤ te teitte.

23. TÃ¤mÃ¤ ajatus Herrastanne on syÃ¶ssyt teidÃ¤t kadotukseen, ja teistÃ¤ on tullut turmion omia.Â»

24. Jos he kestÃ¤vÃ¤t, pysyy tuli yhÃ¤ heidÃ¤n asuntonaan, ja jos he anovat armoa, eivÃ¤t he niihin kuulu, joille armoa suodaan.

25. Me olemme mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt heille seuralaisia, jotka kuvailivat kauniiksi sen, mikÃ¤ odotti heitÃ¤, ja myÃ¶s sen, mikÃ¤ heillÃ¤ oli takanaan. Ja niin kÃ¤vi heidÃ¤n suhteensa toteen sana, joka dzinnien ja ihmisten keskuudessa jo ennen on sanottu, ettÃ¤ he totisesti joutuvat kadotukseen.

26. Ja ne, jotka eivÃ¤t usko, sanovat: Â»AlkÃ¤Ã¤ kuunnelko tÃ¤mÃ¤n Koraanin lukemista, vaan pitÃ¤kÃ¤Ã¤ melua; ehkÃ¤ pÃ¤Ã¤sette voitolle.Â»

27. SentÃ¤hden Me totisesti annamme uskottomien maistaa ankaraa kuritusta ja totisesti annamme heille palkan pahoista tÃ¶istÃ¤, joita he tekivÃ¤t.

28. Jumalan vihollisten palkka on tuli; se on oleva heidÃ¤n asuntonaan ikuisesti, palkaksi siitÃ¤, ettÃ¤ he kielsivÃ¤t MeidÃ¤n ilmoituksemme.

29. Ja ne, jotka eivÃ¤t usko, sanovat: Â»Herra, osoita meille dzinnien ja ihmisten joukosta ne, jotka johtivat meidÃ¤t harhaan, jotta saattaisimme polkea heidÃ¤t jalkoihimme, niin ettÃ¤ he alimpaan paikkaan joutuisivat.Â»

30. Niiden luokse, jotka sanovat: Â»Jumala on HerrammeÂ» ja pysyvÃ¤t oikealla tiellÃ¤, laskeutuvat enkelit sanoen: Â»AlkÃ¤Ã¤ pelÃ¤tkÃ¶ Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ olko murheissanne, vaan ottakaa vastaan ilosanoma paratiisista, joka teille on luvattu.

31. Me olemme teidÃ¤n suojelijanne sekÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ sitÃ¤ seuraavassa; siinÃ¤ olette saavat mitÃ¤ pyydÃ¤tte ja mitÃ¤ sielunne halajaa.

32. Lahjaksi HÃ¤neltÃ¤, joka on anteeksiantava, armahtava.

33. Ken puhuu paremmin kuin se, joka kutsuu muita Jumalan luokse, tekee hyvÃ¤Ã¤ ja sanoo: Â»Totisesti olen Jumalalle alamainenÂ»?

34. HyvÃ¤ ja paha eivÃ¤t ole samanlaisia. Karkoita paha sillÃ¤, mikÃ¤ on parempaa, ja katso se, jonka kanssa olit vihoissa, on kuin hyvÃ¤ ystÃ¤vÃ¤si.

35. Mutta sen saavuttavat vain pitkÃ¤mieliset; sen saavat vain ne, joiden osana on suuri onni.

36. Ja jos Saatana sinua tahtoisi johtaa kiusaukseen, turvaudu Jumalaan; totisesti, HÃ¤n on kuuleva, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

37. HÃ¤nen tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n ovat yÃ¶ ja pÃ¤ivÃ¤, aurinko ja kuu. Ã„lkÃ¤Ã¤ kumartako aurinkoa ja kuuta, vaan kumartakaa Jumalaa, joka ne loi, jos HÃ¤ntÃ¤ tahdotte palvoa!

38. Mutta jos he osoittautuvat ylpeiksi, niin kyllÃ¤ ne, jotka ovat Herrasi luona, ylistÃ¤vÃ¤t HÃ¤ntÃ¤ pÃ¤ivin ja Ã¶in, vÃ¤symÃ¤ttÃ¤.

39. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n on sekin, ettÃ¤ nÃ¤ette maan kuivuneena, mutta kun Me lÃ¤hetÃ¤mme sille vettÃ¤, se saa elon ja kasvuvoiman; totisesti HÃ¤n, joka antaa sille elon, on antava elÃ¤mÃ¤n kuolleille, totisesti HÃ¤nellÃ¤ on valta kaiken yli.

40. Totisesti eivÃ¤t ne, jotka poikkeavat oikealta tieltÃ¤ kieltÃ¤en ilmoituksemme, pÃ¤Ã¤se MeiltÃ¤ piiloon. Kumpi on parempi, sekÃ¶, joka on heitetty tuleen, vai se, joka pÃ¤Ã¤see turvaan ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤? TehkÃ¤Ã¤ mitÃ¤ tahdotte, HÃ¤n totisesti nÃ¤kee mitÃ¤ teette,

41. nÃ¤kee ne, jotka eivÃ¤t usko varoitukseen, kun se tulee heidÃ¤n luokseen. Totisesti, Koraani on ylevÃ¤ Kirjoitus,

42. valhe ei siihen ylety, ei edestÃ¤ eikÃ¤ takaa; se on sanoma viisaalta, ylistetyltÃ¤.

43. Sinulle ei sanota mitÃ¤Ã¤n muuta, kuin mitÃ¤ sanottiin jo sananjulistajille ennen sinua; Herrasi voi anteeksi antaa, mutta myÃ¶s ankarasti rangaista.

44. Jos Me olisimme tehnyt siitÃ¤ vieraskielisen Koraanin, niin olisivat he varmasti sanoneet: Â»Miksi hÃ¤nen merkkinsÃ¤ eivÃ¤t ole selviÃ¤? Vierastako kieltÃ¤ arabialaiselle?Â» Sano: Â»Se on niille, jotka uskovat, ojennus ja parannus.Â» Mutta epÃ¤uskoisten korvat ovat kuurot ja heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ sokeat; he kuulevat huudot vain heikosti.

45. Totisesti, Me annoimme Moosekselle Kirjoituksen, mutta siitÃ¤ on kiistelty. Ja ellei Herrasi olisi toisin mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt, olisi tuomio totisesti jo annettu heille; mutta rauhattomina he yhÃ¤ pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t sitÃ¤.

46. Kuka tahansa tekee hyvÃ¤Ã¤, sille se koituu hÃ¤nen oman sielunsa hyvÃ¤ksi, ja kuka pahaa tekee, sille koituu se hÃ¤nen sielunsa vahingoksi. Herrasi ei tee vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ palvelijoilleen.

47. HÃ¤nestÃ¤ riippuu hetki, ja HÃ¤n sen tietÃ¤Ã¤. Ei tule hedelmÃ¤ kuorestaan, ei nainen kanna eikÃ¤ synnytÃ¤ HÃ¤nen tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤Ã¤n. Ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin HÃ¤n huutaa heille: Â»MissÃ¤ ovat ne, joita vertaisinani palvelitte?Â» he sanovat: Â» Me vakuutamme Sinulle, ettÃ¤ meidÃ¤n joukossamme ei ole yhtÃ¤Ã¤n niiden todistajaa.Â»

48. Ja ne, joita he ennen kumarsivat, hÃ¤ipyvÃ¤t heiltÃ¤, ja he huomaavat, ettei heillÃ¤ ole pelastuksen mahdollisuutta.

49. Ihminen ei milloinkaan vÃ¤sy pyytÃ¤mÃ¤Ã¤n hyvÃ¤Ã¤, mutta jos paha kohtaa hÃ¤ntÃ¤, joutuu hÃ¤n epÃ¤toivon valtaan.

50. Mutta jos Me annamme hÃ¤nen kokea armoamme ahdistuksen jÃ¤lkeen, hÃ¤n sanoo varmasti: Â»TÃ¤mÃ¤ on minulle kuuluvaa, enkÃ¤ usko tuomion pÃ¤ivÃ¤Ã¤n; mutta jos minut lÃ¤hetetÃ¤Ã¤n takaisin Herrani luo, olen HÃ¤nen luonaan varmasti kokeva hyvÃ¤Ã¤.Â» Mutta totisesti Me osoitamme epÃ¤uskoisille, mitÃ¤ he ovat tehneet, ja annamme heidÃ¤n kokea kovan rangaistuksen.

51. Kun Me osoitamme suosiota ihmiselle, hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy pois ja etÃ¤Ã¤ntyy, mutta kun vastoinkÃ¤yminen kohtaa hÃ¤ntÃ¤, hÃ¤nen rukouksensa ovat pitkÃ¤t ja nÃ¶yrÃ¤t.

52. Sano: Â»Katso, jos se on Jumalalta, te kiellÃ¤tte sen; kuka erehtyy enemmÃ¤n kuin se, joka nÃ¤in kauaksi harhautuu?Â»

53. Me osoitamme heille pian merkkimme sekÃ¤ kaukaisilla seuduilla ettÃ¤ heidÃ¤n oman kansansa keskuudessa, kunnes totuus kirkastuu heille kokonaan. EikÃ¶ riitÃ¤, ettÃ¤ Herrasi on kaiken todistaja?

54. Toden totta, he epÃ¤ilevÃ¤t joutumistaan Herransa eteen, mutta HÃ¤n totisesti ohjaa maailman menoa.

QURAN (FINNISH)

42 - ASH-SHUURA (Neuvonpidon suura)

1. (Haa, Miim) Ylistetty, kunnian Jumala,

2. KaikkitietÃ¤vÃ¤ ja kaikkivaltias Jumala.

3. NÃ¤in antaa sinulle Jumala, mahtava, viisas, ilmoituksensa kuten antoi niillekin, jotka elivÃ¤t ennen sinua.

4. HÃ¤nen ovat taivaat ja maat; HÃ¤n on korkea, suuri.

5. Taivas on repeÃ¤mÃ¤isillÃ¤Ã¤n ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ saakka, ja enkelit kiittÃ¤vÃ¤t ja ylistÃ¤vÃ¤t Herraansa ja pyytÃ¤vÃ¤t anteeksiantoa niille, jotka ovat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; totisesti on Jumala armollinen, anteeksiantava.

6. Ja niitÃ¤, jotka HÃ¤nen sijaansa ottavat itselleen muita suojelijoita, Jumala vartioi, eivÃ¤tkÃ¤ he ole sinun valvontasi alaisia.

7. NÃ¤in olemme sinulle ilmoittanut arabialaisen Koraanin, jotta varoittaisit pÃ¤Ã¤kaupunkia ja sen ympÃ¤rillÃ¤ asuvia pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin kaikki kootaan yhteen ja jonka tulosta ei ole epÃ¤ilystÃ¤; osa joutuu paratiisiin, osa helvetin tuleen.

8. Jos Jumala olisi tahtonut, niin olisi HÃ¤n totisesti tehnyt heistÃ¤ yhden ainoan kansan, mutta HÃ¤n sulkee armoonsa kenet haluaa, eikÃ¤ ole jumalattomilla oleva suojelijaa eikÃ¤ auttajaa.

9. Vai ovatko he HÃ¤nen lisÃ¤kseen varanneet itselleen muita suojelijoita? Vain Jumala on varjelija; HÃ¤n antaa kuolleille elÃ¤mÃ¤n, ja kaikki on HÃ¤nen vallassaan.

10. Ja mistÃ¤ asiasta hyvÃ¤nsÃ¤ olettekin eri mieltÃ¤, sen ratkaisu on Jumalan kÃ¤dessÃ¤; tÃ¤mÃ¤ on Jumala, Herrani, HÃ¤neen luotan ja HÃ¤neen turvaan yhÃ¤ uudelleen.

11. HÃ¤n on taivaan ja maan Luoja; HÃ¤n mÃ¤Ã¤rÃ¤si teille aviopuolisoita keskuudestanne ja myÃ¶s elÃ¤imille parinsa, siten lisÃ¤Ã¤ntyÃ¤ksenne. Ei ole mitÃ¤Ã¤n HÃ¤nen vertaistaan; HÃ¤n on kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

12. HÃ¤nelle kuuluvat taivaan ja maan aarteet; HÃ¤n jakelee elatusta runsaasti tai niukasti tahtonsa mukaan. HÃ¤n on totisesti kaikkitietÃ¤vÃ¤.

13. HÃ¤n on teille mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt saman uskonnon, jonka HÃ¤n asetti Nooalle, saman, jonka Me olemme ilmoittanut sinulle ja mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt Aabrahamille, Moosekselle ja Jeesukselle ja joka kuuluu: Â»PysykÃ¤Ã¤ kuuliaisina uskonnollenne ja vÃ¤lttÃ¤kÃ¤Ã¤ hajaannusta.Â» Vaikeaa on epÃ¤uskoisille se, mihin sinÃ¤ heitÃ¤ kehoitat; Jumala valitsee kenet haluaa ja ohjaa luoksensa sen, joka usein kÃ¤Ã¤ntyy HÃ¤nen puoleensa.

14. EivÃ¤tkÃ¤ he hajaantuneet ennen kuin vasta sitten, kun tieto oli tullut heidÃ¤n osakseen, ja he tekivÃ¤t sen keskinÃ¤isestÃ¤ kateudesta. Ja ellei Herraltasi jo olisi tullut tietoa mÃ¤Ã¤rÃ¤ajasta, olisi totisesti tuomio langetettu heille, mutta ne, joille Kirjoitus heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤ annettiin perinnÃ¶ksi, ovat levottomia ja epÃ¤ilevÃ¤t sitÃ¤.

15. Kehoita siis edelleenkin heitÃ¤ oikeaan uskoon ja kÃ¤y vakaana oikeaa tietÃ¤, niinkuin sinua on kÃ¤sketty, Ã¤lÃ¤kÃ¤ noudata heidÃ¤n alhaisia toiveitaan, vaan sano: Â»MinÃ¤ uskon siihen, mitÃ¤ Jumala on Kirjoituksessa ilmoittanut, ja minut on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty jakamaan teille oikeutta. Jumala on meidÃ¤n ja teidÃ¤n Herranne. MeillÃ¤ on oleva tekomme ja teillÃ¤ tekonne. Riita ei ole tarpeen vÃ¤lillÃ¤mme; Jumala kokoaa meidÃ¤t, ja HÃ¤nen tykÃ¶nÃ¤nsÃ¤ on matkamme pÃ¤Ã¤.Â»

16. Jotka kiistelevÃ¤t Jumalasta senjÃ¤lkeen, kun kuuliaisuutta on osoitettu HÃ¤nelle, heidÃ¤n vÃ¤itteensÃ¤ on mitÃ¤tÃ¶n heidÃ¤n Herransa edessÃ¤, heitÃ¤ kohtaa viha ja odottaa ankara kuritus.

17. Jumala lÃ¤hetti Kirjoituksen, totuuden sanoman ja vaa'an, sekÃ¤ myÃ¶s tiedon, ettÃ¤ hetki on ehkÃ¤ lÃ¤hellÃ¤.

18. Ne, jotka eivÃ¤t usko siihen, tahtoisivat jouduttaa sitÃ¤, ja ne, jotka uskovat, pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t sitÃ¤, sillÃ¤ he tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤

se on totuus. Totisesti erehtyvÃ¤t ne suuresti, jotka uppiniskaisina vÃ¤ittelevÃ¤t tuosta hetkestÃ¤.

19. Jumala on lempeÃ¤ palvelijoitaan kohtaan, HÃ¤n antaa ravintoa kenelle tahtoo; HÃ¤n on voimakas, mahtava.

20. Sille, joka toivoo saavansa nauttia sadon tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤. Me annamme sen runsaana, ja sille, joka haluaa tÃ¤mÃ¤n maailman voittoa, annamme sen, mutta tÃ¤mÃ¤n jÃ¤lkeisessÃ¤ elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ei hÃ¤nellÃ¤ ole osuutta.

21. Vai onko heillÃ¤ MeidÃ¤n sijaisiamme, jotka ovat mÃ¤Ã¤rÃ¤nneet heille jonkin uskonnon, jota Jumala ei ole asettanut? Ilman tuomion sanomaa olisi pÃ¤Ã¤tÃ¶s heidÃ¤n suhteensa totisesti jo tehty, ja toden totta, jumalattomien rangaistus on oleva tuskallinen.

22. SinÃ¤ olet nÃ¤kevÃ¤, kuinka jumalattomat pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t sitÃ¤, mitÃ¤ ovat ansainneet, mutta sen tÃ¤ytyy langeta heidÃ¤n osalleen. Ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, pÃ¤Ã¤sevÃ¤t paratiisin kedoille ja saavat Herransa luona, mitÃ¤ tahtovat; tÃ¤mÃ¤ on suuri armo.

23. TÃ¤mÃ¤ on se hyvÃ¤ sanoma, minkÃ¤ Jumala antaa palvelijoilleen, niille, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tekoja. Sano: Â»En pyydÃ¤ teiltÃ¤ siitÃ¤ muuta palkkaa kuin rakkautta heimolaisianne kohtaan.Â» Sille, joka ansaitsee hyvÃ¤Ã¤, annamme sitÃ¤ runsain mÃ¤Ã¤rin; totisesti on Jumala anteeksiantava, kiitollinen.

24. Vai sanovatko he: Â»HÃ¤n on sepittÃ¤nyt valheita Jumalasta?Â» Mutta jos Jumala tahtoo, HÃ¤n voi tehdÃ¤ sydÃ¤mesi kÃ¤rsivÃ¤lliseksi. Jumala pyyhkii pois valheen ja lujittaa totuuden sanoillaan; totisesti HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ kaikki ajatuksenne.

25. HÃ¤n ottaa vastaan palvelijainsa katumuksen ja antaa anteeksi pahat teot, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

26. HÃ¤n kuulee niiden rukoukset, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tekoja, ja jakaa heille runsaasti armoaan, mutta uskottomat saavat ankaran rangaistuksen.

27. Ja jos Jumala jakaisi palvelijoilleen runsaammin ravintoa, nÃ¤mÃ¤ varmasti pÃ¶yhistyisivÃ¤t, mutta HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ sitÃ¤ hyvÃ¤ksi nÃ¤kemÃ¤nsÃ¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤n. Totisesti, HÃ¤n on kaikki nÃ¤kevÃ¤ ja tuntee palvelijansa.

28. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ sateen, kun he ovat kÃ¤yneet epÃ¤toivoisiksi, ja levittÃ¤Ã¤ armoaan. HÃ¤n on suojelija, ylistetty.

29. HÃ¤nen tunnusmerkkejÃ¤Ã¤n ovat taivaan ja maan luominen ja ne elÃ¤vÃ¤t olennot, jotka HÃ¤n asetti kumpaankin. HÃ¤nellÃ¤ on myÃ¶s valta koota ne yhteen milloin tahtoo.

30. MikÃ¤ tahansa vaiva teitÃ¤ kohtaakin, se tapahtuu kÃ¤ttenne tÃ¶iden ansiosta; ja kuitenkin antaa HÃ¤n anteeksi paljon.

31. Te ette voi paeta eikÃ¤ teillÃ¤ paitsi Jumalaa ole muuta suojelijaa eikÃ¤ auttajaa.

32. HÃ¤nen merkkejÃ¤Ã¤n ovat merellÃ¤ laivat, jotka ovat kuin vuoria.

33. Jos HÃ¤n tahtoo, HÃ¤n vaimentaa tuulen, niin ettÃ¤ laivat seisovat liikkumattomina meren pinnalla. Totisesti tÃ¤ssÃ¤ on merkkejÃ¤ jokaiselle, joka on kÃ¤rsivÃ¤llinen ja kiitollinen.

34. Tai HÃ¤n antaa niiden hukkua ansionsa mukaan; mutta HÃ¤n antaa anteeksi paljon.

35. Ja ne, jotka vÃ¤ittelevÃ¤t ilmoituksistamme, tietÃ¤kÃ¶Ã¶t, ettÃ¤ heillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n turvapaikkaa.

36. Kaikki, mitÃ¤ teille siis on annettu, on vain tÃ¤mÃ¤n maallisen elÃ¤mÃ¤n aarteita; mutta se, mikÃ¤ odottaa Jumalan tykÃ¶nÃ¤, on parempaa ja kestÃ¤vÃ¤mpÃ¤Ã¤ niille, jotka uskovat ja turvaavat Herraansa,

37. niille, jotka karttavat pahoja syntejÃ¤ ja riettautta ja vihastuessaan antavat anteeksi,

38. jotka tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t Herransa tahdon, rukoillen lakkaamatta, joilla on tapana neuvotella keskenÃ¤Ã¤n ja jotka jakelevat siitÃ¤, mitÃ¤ Me olemme heille antanut.

39. Ja niille, jotka puolustautuvat, kun jokin suuri vÃ¤Ã¤ryys kohtaa heitÃ¤.

40. Pahan palkka olkoon samankaltainen rangaistus, mutta jos joku antaa anteeksi ja tekee parannuksen, hÃ¤n on saava palkkansa Jumalalta; totisesti, HÃ¤n ei rakasta jumalattomia.

41. Ja jos joku puolustaa itseÃ¤Ã¤n, kun hÃ¤ntÃ¤ sorretaan, niin ei ole mitÃ¤Ã¤n syytÃ¤ soimata hÃ¤ntÃ¤ siitÃ¤.

42. Tuomittakoon vain niitÃ¤, jotka sortavat ihmisiÃ¤ ja vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisyydessÃ¤Ã¤n kapinoitsevat maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; nÃ¤illÃ¤ on oleva tuskallinen rangaistus.

43. Jos joku on kÃ¤rsivÃ¤llinen ja anteeksiantavainen, niin on hÃ¤n totisesti menetellyt oikein.

44. Ja kenet Jumala pÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤ harhaan, sillÃ¤ ei ole suojelijaa. Ja sinÃ¤ saat nÃ¤hdÃ¤, kuinka jumalattomat, kun he nÃ¤kevÃ¤t kurituksensa, sanovat: Â»Onko mahdollisuutta pelastua?Â»

45. SinÃ¤ saat myÃ¶s nÃ¤hdÃ¤, miten heidÃ¤t tuodaan esiin, nÃ¶yryytyksen masentamina ja katse maahan painuneena. Mutta uskovaiset sanovat: Â»Totisesti, kadotettuja ovat ne, jotka hukkaavat omat ja perheensÃ¤ sielut ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. Toden totta, jumalattomien on saatava ikuinen rangaistus.

46. EikÃ¤ heillÃ¤ ole ystÃ¤viÃ¤, jotka heitÃ¤ auttaisivat Jumalan sijasta, sillÃ¤ kenet Jumala saattaa eksyksiin, hÃ¤n ei lÃ¶ydÃ¤ tietÃ¤.

47. Kuunnelkaa Herraamme, ennenkuin tulee pÃ¤ivÃ¤, josta ei ole oleva pelastusta. Tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei teillÃ¤ ole pakopaikkaa eikÃ¤ kieltÃ¤misen mahdollisuutta.

48. Mutta jos he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois, niin Me emme ole lÃ¤hettÃ¤nyt sinua heidÃ¤n valvojakseen; sinun tehtÃ¤vÃ¤si on vain julistaa ilmoitusta. Ja totisesti, kun annamme ihmisen kokea armoamme, hÃ¤n iloitsee siitÃ¤, mutta jos hÃ¤ntÃ¤ kÃ¤ttensÃ¤ tÃ¶iden tÃ¤hden kohtaa jokin onnettomuus, tulee hÃ¤nestÃ¤ kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

49. Jumalan on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; HÃ¤n luo mitÃ¤ tahtoo, tahtonsa mukaan suo HÃ¤n jollekulle tyttÃ¤riÃ¤, toiselle poikia.

50. Tai HÃ¤n antaa molempia, poikia sekÃ¤ tyttÃ¤riÃ¤, HÃ¤n saattaa myÃ¶s hedelmÃ¤ttÃ¶mÃ¤ksi kenet tahtoo. Totisesti HÃ¤nellÃ¤ on tieto ja valta.

51. YhdellekÃ¤Ã¤n kuolevaiselle ei sovi, ettÃ¤ Jumala puhuu hÃ¤nelle muutoin kuin ilmoituksen kautta tai verhon takaa tai lÃ¤hettÃ¤mÃ¤llÃ¤ sanansaattajan, joka HÃ¤nen luvallaan ilmoittaa HÃ¤nen tahtonsa; HÃ¤n on totisesti korkea, viisas.

52. NÃ¤in ilmitoimme sinulle pyhÃ¤n Kirjoituksen kÃ¤skymme mukaan. SinÃ¤ et tiennyt, mitÃ¤ Kirja oli, etkÃ¤ mitÃ¤ usko oli, mutta Me asetimme sen valoksi, jonka avulla voit johtaa sitÃ¤ palvelijoistamme, jonka otolliseksi nÃ¤emme; totisesti, sinÃ¤ nÃ¤ytÃ¤t pÃ¤Ã¤syn oikealle polulle,

53. Jumalan polulle, Jumalan, jolle kuuluu kaikki, mitÃ¤ on taivaissa ja maassa. Totisesti, Jumalan luokse kaikki lopulta palaa.

QURAN (FINNISH)

43 - AZ-ZUKHRUF (Koreuden suura)

1. Ylistetty olkoon kunnian Jumala.

2. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ arvossa Kirjoitus, joka ilmituo totuuden.

3. Totisesti olemme tehnyt siitÃ¤ arabialaisen Koraanin, jotta ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

4. Ja se on totisesti ylevÃ¤ ja viisautta tÃ¤ynnÃ¤ niinkuin alkuperÃ¤inen Kirjoitus MeidÃ¤n luonamme.

5. PitÃ¤Ã¤kÃ¶ MeidÃ¤n kokonaan luopua muistuttamasta teitÃ¤ sentÃ¤hden, ettÃ¤ olette syntistÃ¤ kansaa?

6. Kuinka monta profeettaa olemmekaan lÃ¤hettÃ¤nyt ihmisille ennen muinoin!

7. Mutta yksikÃ¤Ã¤n profeetta ei kÃ¤ynyt heidÃ¤n luonaan saamatta osakseen pilkkaa.

8. Silloin tuhosimme ne, jotka olivat nykyisiÃ¤ mahtavammat, mutta se, miten kÃ¤vi ihmisille ennen vanhaan, kuuluu menneisyyteen.

9. Jos kysyt heiltÃ¤, kuka on luonut taivaat ja maan, he vastaavat varmasti: Â»Mahtava, ainoa tietÃ¤vÃ¤ on luonut ne.Â»

10. HÃ¤n, joka loi maan teille olinpaikaksi ja raivasi sen kamaralle tiet voidaksenne kulkea oikeaan,

11. HÃ¤n, joka lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pilvistÃ¤ vettÃ¤ mÃ¤Ã¤rÃ¤n mukaan, niin ettÃ¤ Me sillÃ¤ herÃ¤tÃ¤mme kuolleen maan eloon - nÃ¤in teidÃ¤tkin herÃ¤tetÃ¤Ã¤n -

12. ja HÃ¤n, joka loi kaikki parittain ja hankki teille laivat ja kotielÃ¤imet matkataksenne niiden avulla,

13. voidaksenne turvallisesti istua niiden selÃ¤ssÃ¤ ja sitten muistaa Herranne armoa, kun niillÃ¤ kuljette, ja sanoa: Â»Kunnia olkoon HÃ¤nelle, joka saattoi tÃ¤mÃ¤n alamaisuuteemme; me emme siihen kyenneet,

14. Mutta Herramme luokse on meidÃ¤n totisesti palattava.Â»

15. Ja he mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤vÃ¤t HÃ¤nelle vain osan HÃ¤nen palvelijoistaan; totisesti, ihminen on selvÃ¤sti kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

16. Onko HÃ¤n ottanut luomistaan olennoista tyttÃ¤ret itselleen ja mieluummin antanut teille pojat?

17. Ja kun joku heistÃ¤ saa tiedon sellaisen lapsen syntymÃ¤stÃ¤, minkÃ¤ katsotaan armolliselle Jumalalle kuuluvan, tummuvat hÃ¤nen kasvonsa vihasta.

18. Jumalalleko sellainen lapsi, joka kasvaa koreudessa eikÃ¤ kiistan tullen saa selvÃ¤Ã¤ sanaa suustaan?

19. He tekevÃ¤t myÃ¶s enkeleistÃ¤, niistÃ¤, jotka ovat laupiaan Jumalan palvelijoita, naisolentoja. Olivatko he edes silminnÃ¤kijÃ¶inÃ¤, kun loimme nÃ¤mÃ¤ enkelit? HeidÃ¤n todistuksensa kirjoitetaan muistiin, ja heitÃ¤ tullaan kuulustamaan.

20. He sanovat myÃ¶s: Â»Jos laupias Jumala olisi tahtonut, me emme olisi milloinkaan palvelleet niitÃ¤.Â» HeillÃ¤ ei ole tÃ¤stÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietoa; he vain valehtelevat,

21. vai olemmeko Me antanut heille mitÃ¤Ã¤n Kirjoitusta sitÃ¤ ennen, niin ettÃ¤ he voivat pitÃ¤Ã¤ siitÃ¤ kiinni?

22. Ei, he sanovat: Â»Olemme nÃ¤hneet isiemme kulkevan mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ suuntaa, ja totisesti me olemme seuranneet heidÃ¤n jÃ¤lkiÃ¤Ã¤n.Â»

23. Niin emme myÃ¶skÃ¤Ã¤n ennen sinua saattanut lÃ¤hettÃ¤Ã¤ varoittajaa mihinkÃ¤Ã¤n kaupunkiin suruttomien sanomatta: Â»Varmasti olemme nÃ¤hneet isÃ¤imme kÃ¤yneen mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ suuntaa, ja totisesti me kuljemme heidÃ¤n jÃ¤ljissÃ¤Ã¤n.Â»

24. Varoittaja sanoi: Â»EntÃ¤pÃ¤ jos antaisin teille paremman opastajan kuin se, jota isienne nÃ¤itte seuranneen?Â» He sanoivat: Â»Totisesti emme usko siihen sanomaan, mikÃ¤ on lÃ¤hetetty sinun mukanasi.Â»

25. Silloin mÃ¤Ã¤rÃ¤simme heille koston, ja katso, minkÃ¤lainen oli kieltÃ¤jÃ¤in loppu!

26. Aabraham sanoi isÃ¤lleen ja kansalleen: Â»Totisesti tahdon olla vapaa kaikesta mitÃ¤ te jumaloitte,

27. paitsi HÃ¤nestÃ¤, joka minut on luonut, sillÃ¤ totisesti, HÃ¤n johtaa minua.Â»

28. Ja tÃ¤stÃ¤ hÃ¤n teki sÃ¤Ã¤nnÃ¶n jÃ¤lkelÃ¤isilleen, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t.

29. Niin annoin heidÃ¤n ja heidÃ¤n isiensÃ¤ nauttia elÃ¤mÃ¤stÃ¤, kunnes totuus ja sananjulistaja, joka vahvisti totuuden, tulivat heidÃ¤n luokseen.

30. Mutta kun totuus tuli heidÃ¤n luokseen, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on taikuutta, totisesti, emme usko siihen.Â»

31. He sanoivat myÃ¶s: Â»Miksi ei tÃ¤tÃ¤ Koraania ole ilmoitettu johtomiehille kummassakaan kaupungissa?Â»

32. Jakelevatko he Herrasi armoa? Me jaamme heille elantonsa maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ ja Me olemme korottanut heistÃ¤ muutamia arvossa toisten ylÃ¤puolelle, jotta toiset elÃ¤isivÃ¤t toisille alamaisina, mutta Herrasi armo on parempi kuin se, mitÃ¤ he kokoavat.

33. ElleivÃ¤t kaikki ihmiset olisi olleet kuin yksi ainoa kansa, Me olisimme antanut niille, jotka eivÃ¤t usko laupiaaseen Jumalaan, hopeasta katot heidÃ¤n asumuksiinsa ja portaat, joita he nousevat,

34. ovet heidÃ¤n taloihinsa ja vuoteet, joille he laskeutuvat lepÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤n,

35. ja kultaiset koristeet; mutta kaikki nÃ¤mÃ¤ ovat vain maallisen elÃ¤mÃ¤n tarpeita, ja tÃ¤mÃ¤njÃ¤lkeinen elÃ¤mÃ¤ Herrasi luona on varattu vain niille, jotka karttavat pahaa.

36. Sille, joka hylkÃ¤Ã¤ laupiaan Jumalan muistutuksen, Me annamme saatanan seuralaiseksi.

37. TÃ¤mÃ¤ totisesti saattaa heidÃ¤t harhaan polulta. Mutta he luulevat, ettÃ¤ heitÃ¤ ohjataan oikeaa tietÃ¤,

38. kunnes joku heistÃ¤ tulee MeidÃ¤n tykÃ¶mme ja sanoo: Â»Ah, olisimmepa olleet toisistamme yhtÃ¤ kaukana kuin itÃ¤ ja lÃ¤nsi!Â» MikÃ¤ katala seuralainen!

39. Ja koska teitte vÃ¤Ã¤rin, teitÃ¤ ei tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤ se, ettÃ¤ muitakin osallistuu rangaistukseenne.

40. Voitko saada kuurot kuulemaan tai ohjata sokeita ja kokonaan eksyneitÃ¤?

41. Mutta vaikka otamme sinut pois, annamme kuitenkin koston kohdata heitÃ¤;

42. mieluummin Me totisesti tahdomme nÃ¤yttÃ¤Ã¤ sinulle, mitÃ¤ olemme heille luvannut, sillÃ¤ totisesti, MeillÃ¤ on kaikki valta heihin.

43. PidÃ¤ sentÃ¤hden kiinni siitÃ¤, mikÃ¤ sinulle on ilmoitettu. Olet varmasti oikealla tiellÃ¤.

44. Se on totisesti sinulle ja kansallesi kehoitus, ja teidÃ¤n on tehtÃ¤vÃ¤ siitÃ¤ pian tili.

45. Kysy myÃ¶s niiltÃ¤ sananjulistajilta, jotka lÃ¤hetimme ennen sinua, olemmeko milloinkaan mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt palvelemaan muita jumalia kuin Armahtajaa.

46. Totisesti olemme lÃ¤hettÃ¤nyt Mooseksen viemÃ¤Ã¤n ilmoitustamme faraolle ja hÃ¤nen pÃ¤Ã¤llikÃ¶illensÃ¤, ja hÃ¤n sanoi: Â»Totisesti, olen maailmojen Herran julistaja.Â»

47. Mutta kun hÃ¤n tuli heidÃ¤n luokseen tuomaan tunnusmerkkejÃ¤mme, katso, he nauroivat niille.

48. Ja Me nÃ¤ytimme heille tunnustekoja toinen toistaan suurempia, ja Me yllÃ¤timme heidÃ¤t kurituksella, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t.

49. Mutta he sanoivat: Â»Noita, huuda Herraasi avuksemme, niinkuin HÃ¤n on sopinut kanssasi; me kuljemme varmasti oikeata tietÃ¤.Â»

50. Mutta kun Me otimme heidÃ¤n pÃ¤Ã¤ltÃ¤Ã¤n kurituksen, katso, he rikkoivat lupauksensa.

51. Ja farao julisti kansalleen: Â»Kansani, eikÃ¶ valta EgyptissÃ¤ kuulu minulle? Niin myÃ¶s nÃ¤mÃ¤ virrat, jotka virtaavat alueellani? EttekÃ¶ huomaa?

52. Olen parempi kuin tÃ¤mÃ¤ mies, joka on viheliÃ¤inen raukka ja tuskin osaa selvÃ¤sti puhua.

53. Miksi ei hÃ¤nelle ole annettu kultaisia rannerenkaita? Ja miksi ei hÃ¤nen mukanaan ole tullut enkeleitÃ¤?Â»

54. NÃ¤in yllytti hÃ¤n kansaansa epÃ¤uskoon, ja he tottelivat hÃ¤ntÃ¤; he olivat totisesti syntistÃ¤ kansaa.

55. Koska he nostattivat vihamme, kostimme heille ja hukutimme heidÃ¤t kaikki veteen.

56. Ja asetimme heidÃ¤t varoitukseksi ja esimerkiksi myÃ¶hemmille sukupolville.

57. Kun Marian poika asetettiin esikuvaksi, nosti kansasi siitÃ¤ melun,

58. ja he sanoivat: Â»MikÃ¤ on parempi, meidÃ¤n jumalamme vai hÃ¤n? Â» TÃ¤mÃ¤n he sanoivat sinulle vain saadakseen aikaan vÃ¤ittelyn; niin, he olivat riidanhaluista kansaa.

59. HÃ¤n oli vain palvelija, jolle Me osoitimme armoamme ja jonka Me asetimme esikuvaksi Israelin lapsille.

60. Ja jos Me tahtoisimme, voisimme luoda joukostanne enkeleitÃ¤ seuraajiksenne maan pÃ¤Ã¤lle.

61. HÃ¤n on totisesti merkki hetkestÃ¤; Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis epÃ¤ilkÃ¶ sitÃ¤, vaan seuratkaa minua. TÃ¤mÃ¤ on oikea tie.

62. Ã„lkÃ¤Ã¤ antako saatanan estÃ¤Ã¤ teitÃ¤; hÃ¤n on totisesti ilmeinen vihollisenne.

63. Kun Jeesus tuli selvin todistuksin, hÃ¤n sanoi: Â» Olen tullut luoksenne ja tuonut teille viisauden selvittÃ¤Ã¤kseni teille osan siitÃ¤, mistÃ¤ olette eri mieltÃ¤. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ siis huoli velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan ja totelkaa minua.

64. Totisesti on Jumala minun ja teidÃ¤n Herranne; palvelkaa sentÃ¤hden HÃ¤ntÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on oikea tie.Â»

65. Mutta eri ryhmÃ¤t heidÃ¤n keskuudessaan riitelivÃ¤t, ja voi rangaistusta, jonka vÃ¤Ã¤rÃ¤mieliset saavat tuskan pÃ¤ivÃ¤nÃ¤!

66. Voivatko he odottaa muuta kuin hetkeÃ¤, joka yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t Ã¤kkiÃ¤, silloin kun he eivÃ¤t mitÃ¤Ã¤n aavista?

67. YstÃ¤vÃ¤t tulevat tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ olemaan toinen toistensa vihamiehiÃ¤, lukuunottamatta niitÃ¤, jotka karttavat pahaa.

68. Palvelijani, teidÃ¤n ei tarvitse pelÃ¤tÃ¤ eikÃ¤ murehtia tuota pÃ¤ivÃ¤Ã¤,

69. teidÃ¤n, jotka uskoitte ilmoituksiini ja olitte Minulle kuuliaisia!

70. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ paratiisiin, te ja vaimonne, ja teidÃ¤t tehdÃ¤Ã¤n onnellisiksi.

71. SiellÃ¤ kiertÃ¤vÃ¤t kultaiset kulhot ja pikarit; siellÃ¤ saavat he, mitÃ¤ heidÃ¤n sielunsa halajaa ja mistÃ¤ heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤ iloitsevat, ja siellÃ¤ te saatte asua ikuisesti.

72. Se on paratiisi, joka on annettu teille perinnÃ¶ksi siitÃ¤, mitÃ¤ teitte.

73. Teille on siellÃ¤ varattu runsaasti hedelmiÃ¤ syÃ¶dÃ¤ksenne.

74. Syntiset saavat ikuisesti asua helvetin piinassa.

75. SitÃ¤ ei heille huojenneta vaan he joutuvat siellÃ¤ epÃ¤toivoon.

76. Me emme ole tehnyt heille vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, vaan he itse tekivÃ¤t vÃ¤Ã¤rin.

77. Ja he huutavat: Â»Maalik , anna Herrasi tehdÃ¤ loppu meistÃ¤!Â» HÃ¤n vastaa: Â»TeidÃ¤n on totisesti jÃ¤Ã¤tÃ¤vÃ¤ sinne.Â»

78. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt teille totuuden, mutta useimmille teistÃ¤ on totuus vastenmielinen.

79. HekÃ¶ ovat pÃ¤Ã¤ttÃ¤neet jotakin? Totisesti, MeillÃ¤ on ratkaisu.

80. Vai ajattelevatko he, ettÃ¤ Me emme tiedÃ¤, mitÃ¤ he kÃ¤tkevÃ¤t, emmekÃ¤ kuule heidÃ¤n salaisia keskustelujaan? MeidÃ¤n

sanansaattajamme heidÃ¤n luonaan kirjoittavat kaiken muistiin.

81. Sano: Â»Jos armollisella Jumalalla olisi poika, olisin ensimmÃ¤inen palvelemaan HÃ¤ntÃ¤.Â»

82. Kunnia taivaitten ja maan Herralle, jolla on valta ja joka on kaukana siitÃ¤, mitÃ¤ he HÃ¤nestÃ¤ vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t.

83. Anna heidÃ¤n siis antautua valheellisiin jaaritteluihinsa ja ilveilyihinsÃ¤, kunnes heidÃ¤t kohtaa se pÃ¤ivÃ¤, jolla heitÃ¤ uhataan.

84. HÃ¤n on Jumala taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; niin, HÃ¤n on viisas ja HÃ¤nen on tieto.

85. Siunattu on HÃ¤n, jonka on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ sekÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤; HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, milloin hetki tulee, ja HÃ¤nen luoksensa on teidÃ¤n palattava.

86. NiillÃ¤, joita he HÃ¤nen rinnallaan palvelevat, ei ole mitÃ¤Ã¤n vÃ¤littÃ¤jÃ¤n valtuutta, vaan ainoastaan hÃ¤nellÃ¤, joka todistaa totuudesta, ja he tuntevat hÃ¤net.

87. Ja jos kysyt heiltÃ¤, kuka on heidÃ¤t luonut, he varmasti vastaavat: Â»Jumala.Â» Miksi he siis kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois?

88. HÃ¤nen huutonsa kuuluu: Â»Herra, totisesti he ovat kansa, joka ei usko.Â»

89. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤ ja sano: Â»RauhaÂ», sillÃ¤ pian he saavat osansa.

QURAN (FINNISH)

44 - AD-DUKHÃ‚N (Savun suura)

1. Ylistetty, kunnian Jumala!

2. PitÃ¤kÃ¤Ã¤ arvossa Kirjoitus, joka tuo ilmi totuuden.

3. Totisesti olemme ilmoittanut sen siunattuna yÃ¶nÃ¤; Me totisesti varoitamme herkeÃ¤mÃ¤ttÃ¤.

4. SiinÃ¤ kaikki viisaus selvitetÃ¤Ã¤n,

5. niinkuin Me kÃ¤skemme; totisesti, Me lÃ¤hetÃ¤mme sananjulistajat,

6. armona, joka on lÃ¤htÃ¶isin Herrastasi; HÃ¤n on totisesti kuuleva, tietÃ¤vÃ¤,

7. Herra taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ sekÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤. Jospa te sen uskoisitte!

8. Ei ole muuta Jumalaa kuin HÃ¤n; HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja tuottaa kuoleman, sinun ja muinaisten esi-isiesi Herra.

9. Ei, he epÃ¤ilevÃ¤t, he tekevÃ¤t pilkkaa.

10. JÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤ siis odottamaan sitÃ¤ pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin taivas lÃ¤hettÃ¤Ã¤ suuren savupilven,

11. joka yllÃ¤ttÃ¤Ã¤ ihmiset. Se on tuskallinen rangaistus.

12. Â»Herra, poista meiltÃ¤ rangaistus! Totisesti, me uskomme.Â»

13. Miten heitÃ¤ siis pitÃ¤Ã¤ muistuttaa? HeidÃ¤n luokseen tuli jo sananjulistaja, joka ilmoitti heille totuuden,

14. mutta he kÃ¤Ã¤nsivÃ¤t hÃ¤nelle selkÃ¤nsÃ¤ sanoen: Â»Toisten opettama, hullu.Â»

15. Me viivytÃ¤mme rangaistusta vÃ¤hÃ¤n aikaa, mutta te tulette varmasti palaamaan vÃ¤Ã¤ryyteen.

16. PÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Me tartumme heihin vÃ¤kevÃ¤llÃ¤ otteella, Me totisesti mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mme koston.

17. Ennen heitÃ¤ panimme totisesti faraon kansan koetukselle, ja sen luokse tuli jalo sananjulistaja

18. sanoen: Â»Luovuttakaa minulle Jumalan palvelijat, olen totisesti teidÃ¤n uskollinen sananjulistajanne.

19. Ã„lkÃ¤Ã¤ nousko Jumalaa vastaan. MinÃ¤ tulen totisesti luoksenne selvin valtuuksin;

20. etsin turvaa HÃ¤neltÃ¤, joka on minun ja teidÃ¤n Herranne, jotta ette surmaisi minua,

21. ja ellette usko minua, niin poistukaa luotani!Â»

22. Ja hÃ¤n kutsui avuksi Herraansa, koska he olivat syntisiÃ¤.

23. LÃ¤hde siis matkaan palvelijoitteni kanssa Ã¶iseen aikaan; teitÃ¤ tullaan varmasti ajamaan takaa,

24. mutta jÃ¤tÃ¤ meri vÃ¤lillenne. HeidÃ¤n sotajoukkonsa on totisesti hukkuva.Â»

25. Kuinka monta puutarhaa ja lÃ¤hdettÃ¤ he saivatkaan jÃ¤ttÃ¤Ã¤ jÃ¤lkeensÃ¤,

26. viljavainioita ja ihania asumuksia

27. ja hyvinvoinnin, josta he iloitsivat.

28. NÃ¤in kÃ¤vi, ja Me annoimme sen perinnÃ¶ksi muille ihmisille.

29. Mutta ei taivas eikÃ¤ maa itkenyt heidÃ¤n tÃ¤htensÃ¤, eikÃ¤ heidÃ¤n tuomionsa tÃ¤ytÃ¤ntÃ¶Ã¶npanoa siirretty.

30. Totisesti Me vapahdimme Israelin lapset hÃ¤peÃ¤llisestÃ¤ kurituksesta

31. ja faraosta. HÃ¤n oli ylpeÃ¤ ja kuului hÃ¤ikÃ¤ilemÃ¤ttÃ¶mien joukkoon.

32. Totisesti Me kaikkiviisaudessamme valitsimme heidÃ¤t kaikista kansakunnista

33. ja annoimme heille ilmoituksemme, joka sisÃ¤lsi selvÃ¤n koetuksen.

34. Totisesti nÃ¤mÃ¤ sanovat:

35. Â»Ei ole muuta kuin ensimmÃ¤inen kuolemamme, eikÃ¤ meitÃ¤ herÃ¤tetÃ¤ uuteen eloon

36. HerÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤pÃ¤ meille takaisin isÃ¤mme, jos puhutte totta!Â»

37. Kuka on parempi, hekÃ¶ vai Tubban kansa ja ne, jotka elivÃ¤t ennen heitÃ¤? Me kukistimme heidÃ¤t, sillÃ¤ totisesti he tekivÃ¤t syntiÃ¤.

38. Me emme vain huvin vuoksi ole luonut taivaita ja maata sekÃ¤ mitÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤ on,

39. vaan Me olemme luonut ne tÃ¤ydellÃ¤ todella, mutta useimmat heistÃ¤ ovat tietoa vailla.

40. Totisesti, ratkaisun pÃ¤ivÃ¤ on heille kaikille mÃ¤Ã¤rÃ¤tty,

41. se pÃ¤ivÃ¤, jolloin ystÃ¤vÃ¤ ei ole ystÃ¤vÃ¤lle hyÃ¶dyksi eivÃ¤tkÃ¤ he saa lainkaan apua,

42. paitsi ne, joita Jumala armahtaa. HÃ¤n on totisesti mahtava, armollinen.

43. Totisesti on Zakkuum-puu

44. syntisten ravintoa.

45. Kuin Ã¶ljysakka se kiehuu heidÃ¤n vatsassaan,

46. niinkuin kuuma vesi kiehuu.

47. Â»Ottakaa hÃ¤net kiinni ja raahatkaa hÃ¤net keskelle helvettiÃ¤!

48. Kaatakaa sitten hÃ¤nen pÃ¤Ã¤nsÃ¤ yli kiehuvaa vettÃ¤ hÃ¤nelle piinaksi!

49. Â»Maista, sinÃ¤ mahtava ja kunnianarvoisa!Â»

50. Totisesti, tÃ¤mÃ¤ on se rangaistus, jota te epÃ¤ilitte.

51. Totisesti ne, jotka karttavat pahaa, ovat turvallisessa paikassa,

52. puutarhoissa ja lÃ¤hteiden partaalla,

53. puettuina silkkiin ja samettiin, ja katsoen toisiaan kasvoista kasvoihin.

54. Niin on oleva, ja Me yhdistÃ¤mme heidÃ¤t puhtaaseen, ihanaan kumppaniin.

55. SiellÃ¤ turvassa on heille tarjolla kaikenlaisia hedelmiÃ¤,

56. ensimmÃ¤isen kuoleman lisÃ¤ksi he eivÃ¤t siellÃ¤ maista kuolemaa, ja HÃ¤n sÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤ heiltÃ¤ helvetin piinan

57. Herrasi armosta; tÃ¤mÃ¤ on suuri autuus.

58. Me olemme tehnyt sen helposti tajuttavaksi omalla kielellÃ¤si, jotta he ottaisivat varoituksesta vaarin.

59. Odota siis! Totisesti hekin odottavat.

QURAN (FINNISH)

45 - AL-JATHIYA (Polvistumisensuura)

1. Ylistetty, kunnian Jumala!

2. Kirjoituksen on ilmoittanut Jumala, mahtava, viisas.

3. Totisesti on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ merkkejÃ¤ uskoville.

4. TeidÃ¤n oma luomisenne ja elÃ¤imet, joita HÃ¤n levittÃ¤Ã¤ ympÃ¤ri maata, ovat tunnusmerkkejÃ¤ ihmisille, joilla on varmuus.

5. YÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n vaihtelu, sade, jonka Jumala lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pilvistÃ¤ ja jolla HÃ¤n virvoittaa kuihtuneen maan, sekÃ¤ tuulten vaihtelut ovat tunnusmerkkejÃ¤ ihmisille, joilla on ymmÃ¤rrystÃ¤.

6. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan tunnusmerkkejÃ¤, jotka Me ilmoitamme sinulle totuudessa, mutta mihin sanomaan uskoisivat he Jumalan ja HÃ¤nen ilmoitustensa jÃ¤lkeen?

7. Voi kaikkia syntisiÃ¤ valehtelijoita,

8. jotka kuulevat Jumalan ilmoitukset lausuttavan itselleen, mutta sitten ylpeydessÃ¤Ã¤n paatuvat eivÃ¤tkÃ¤ ole niitÃ¤ kuulevinaan! Julista siis heille sanoma tuskallisesta rangaistuksesta!

9. Ja kun he saavat kuulla jonkin ilmoituksistamme, tekevÃ¤t he siitÃ¤ pilkkaa; nÃ¤mÃ¤ tulevat saamaan hÃ¤peÃ¤llisen rangaistuksen.

10. HeidÃ¤n edessÃ¤Ã¤n on helvetti, ja siellÃ¤ heitÃ¤ ei lainkaan hyÃ¶dytÃ¤ se, mitÃ¤ he ovat itselleen hankkineet, eivÃ¤tkÃ¤ ne, joita he Jumalan sijaan ottivat suojelijoikseen. HeitÃ¤ odottaa hirveÃ¤ rangaistus.

11. TÃ¤mÃ¤ on oikea johdatus, ja niillÃ¤, jotka kieltÃ¤vÃ¤t Herransa ilmoitukset, on oleva tuskallinen rangaistus.

12. Jumala saattoi meren palvelemaan teitÃ¤, niin ettÃ¤ alukset purjehtivat sitÃ¤ myÃ¶ten HÃ¤nen kÃ¤skynsÃ¤ mukaan, jotta te etsisitte HÃ¤nen armoaan ja antaisitte HÃ¤nelle kiitoksen.

13. HÃ¤n on myÃ¶s tehnyt alamaiseksenne kaiken, mitÃ¤ on taivaissa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤: totisesti on tÃ¤ssÃ¤ tunnusmerkkejÃ¤ ihmisille jotka ajattelevat.

14. Sano uskoville, ettÃ¤ he antaisivat anteeksi niille, jotka eivÃ¤t pelkÃ¤Ã¤ Jumalan pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jolloin HÃ¤n palkitsee ihmiset heidÃ¤n ansioittensa mukaan.

15. Jos joku tekee hyvÃ¤Ã¤, koituu se hÃ¤nen oman sielunsa parhaaksi, ja jos joku tekee pahaa, tulee siitÃ¤ hÃ¤nelle itselleen vahinkoa; sitten saatetaan teidÃ¤t takaisin Herranne tykÃ¶.

16. Totisesti annoimme Israelin lapsille PyhÃ¤n Kirjan, viisauden ja profeetankutsumuksen, jakelimme heille hyvyyttÃ¤ ja asetimme heidÃ¤t muiden kansojen edelle.

17. Me annoimme heille myÃ¶s selvÃ¤t todistukset, ja he olivat erimielisiÃ¤ ja toisille kateellisia vasta pÃ¤Ã¤styÃ¤Ã¤n osallisiksi tiedosta; totisesti Herrasi on tuomitseva heidÃ¤t ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ siitÃ¤, mistÃ¤ he kiistelivÃ¤t.

18. Sitten annoimme sinun seurata mÃ¤Ã¤rÃ¤ttyÃ¤ suuntaa; noudata siis sitÃ¤ Ã¤lÃ¤kÃ¤ niiden alhaisia toiveita, jotka ovat tietoa vailla!

19. Totisesti he eivÃ¤t hyÃ¶dytÃ¤ sinua vÃ¤hintÃ¤kÃ¤Ã¤n Jumalan edessÃ¤; jumalattomat ovat toistensa ystÃ¤viÃ¤, mutta Jumala on niiden ystÃ¤vÃ¤, jotka karttavat pahaa.

20. NÃ¤mÃ¤ ovat selviÃ¤ todisteita ihmisille, opastus ja armo niille, joilla on varmuus.

21. Luulevatko ne, jotka ovat tehneet pahoja tÃ¶itÃ¤, ettÃ¤ kohtelen heitÃ¤ samoin kuin niitÃ¤, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, ja ettÃ¤ elÃ¤mÃ¤ ja kuolema heille tulee olemaan samanlainen? Kehno on heidÃ¤n arvostelunsa.

22. Jumala loi taivaat ja maan totuutta noudattaen, niin ettÃ¤ jokainen sielu palkittaisiin ansionsa mukaan ja ettei kenellekÃ¤Ã¤n tehtÃ¤isi vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

23. MitÃ¤ ajattelet ihmisestÃ¤, joka pitÃ¤Ã¤ alhaista haluaan jumalanaan ja jonka Jumala tietÃ¤en antaa harhautua, jonka korvat ja sydÃ¤men HÃ¤n sinetÃ¶i ja jonka silmÃ¤t HÃ¤n peittÃ¤Ã¤ verholla? Kuka voi ohjata hÃ¤ntÃ¤ paitsi Jumala? EttekÃ¶ siis tahdo noudattaa kehoitusta?

24. He sanovat myÃ¶s: Â»Ei ole olemassa muuta kuin tÃ¤mÃ¤ maallinen elÃ¤mÃ¤mme; me elÃ¤mme ja kuolemme, ja mikÃ¤Ã¤n muu kuin aika ei hÃ¤vitÃ¤ meitÃ¤.Â» Mutta siitÃ¤ heillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n tietoa, he ainoastaan lausuvat arveluja.

25. Ja kun selvÃ¤t ilmoituksemme sanellaan heille, on heidÃ¤n vastavÃ¤itteinÃ¤nsÃ¤ vain tÃ¤mÃ¤: Â»HerÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ meille isÃ¤mme takaisin, jos puhutte totta!Â»

26. Sano: Â»Jumala antaa teille elÃ¤mÃ¤n, sitten lÃ¤hettÃ¤Ã¤ HÃ¤n teille kuoleman ja sitten kokoaa HÃ¤n teidÃ¤t ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on varma, mutta useimmilla ihmisillÃ¤ ei ole siitÃ¤ tietoa.Â»

27. Jumalan on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin hetki tulee, sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ hukkuvat ne, jotka harjoittavat vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

28. SinÃ¤ saat nÃ¤hdÃ¤ kaikkien kansojen notkistavan polvensa; jokainen kansa kutsutaan pyhÃ¤n kirjansa Ã¤Ã¤reen. Â»TÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ saatte palkan siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet.

29. TÃ¤mÃ¤ MeidÃ¤n Kirjamme sanoo teistÃ¤ totuuden; totisesti, Me kirjoitimme tekonne muistiin.Â»

30. MitÃ¤ tulee niihin, jotka uskoivat ja tekivÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, ne heidÃ¤n Herransa sulkee armoonsa; tÃ¤mÃ¤ on ylin autuus.

31. MitÃ¤ taas tulee niihin, jotka eivÃ¤t uskoneet, niin Â»eikÃ¶ Minun ilmoituksiani ole luettu teille? Mutta te olitte ylpeitÃ¤, niin, te olitte syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤.Â»

32. Ja kun sanottiin: Â»Jumalan lupaus on totisesti vanhurskas eikÃ¤ tuomionhetkestÃ¤ ole epÃ¤ilystÃ¤Â», sanoitte te: Â»Me emme tiedÃ¤, millainen hetki se on; me emme luule sen koittavan, sillÃ¤ se on vain ennakkoluuloa, eikÃ¤ meillÃ¤ ole siitÃ¤ lainkaan varmuutta.Â»

33. Mutta paha, mitÃ¤ he ovat tehneet, tulee heille selvÃ¤ksi, ja se, mitÃ¤ he pilkkasivat, on kohdistuva heihin itseensÃ¤.

34. Ja heille sanotaan: Â»TÃ¤nÃ¤Ã¤n Me hylkÃ¤Ã¤mme teidÃ¤t, niinkuin te olitte vÃ¤linpitÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ tÃ¤mÃ¤n pÃ¤ivÃ¤n tulemisesta. TeidÃ¤n olinpaikkanne on tuli, ja siellÃ¤ teillÃ¤ ei ole ketÃ¤Ã¤n auttajaa.

35. NÃ¤in kÃ¤y sentÃ¤hden, ettÃ¤ te piditte Jumalan ilmoituksia pilkkana ja ettÃ¤ maallinen elÃ¤mÃ¤ on houkutellut teidÃ¤t harhaan.Â» Mutta tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei heitÃ¤ vapahdeta eikÃ¤ heille osoiteta lempeyttÃ¤.

36. Jumalalle kuuluu kaikki kiitos, taivaitten Herralle, maan Herralle, maailmojen Herralle!

37. HÃ¤nen on kunnia taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤: HÃ¤n on mahtava, viisas.

QURAN (FINNISH)

46 - AL-AHQAF (Hiekkakunnaiden suura)

1. Ylistetty, kunnian Jumala.

2. PyhÃ¤n Kirjan ilmoitus on saatu Jumalalta, mahtavalta, viisaalta.

3. Me olemme luonut taivaat ja maan ja mitÃ¤ niiden vÃ¤lillÃ¤ on vain totuudessa ja mÃ¤Ã¤rÃ¤tyksi ajaksi, mutta ne, jotka ovat epÃ¤uskoisia, kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois saamistaan varoituksista.

4. Sano: Â»Oletteko ajatelleet niitÃ¤, joita avuksenne huudatte Jumalan sijasta? Osoittakaa minulle, kuinka suuren osan ne ovat luoneet maasta! Tai onko heillÃ¤ osuutta taivaisiin? Tuokaa minulle kirja, joka on ilmoitettu ennen tÃ¤tÃ¤, tai rippeitÃ¤ tiedosta, jos rakastatte totuutta!Â»

5. Kuka erehtyy enemmÃ¤n kuin se, joka Jumalan asemesta kutsuu niitÃ¤, jotka eivÃ¤t ennen ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤Ã¤ vastaa hÃ¤nelle eivÃ¤tkÃ¤ huoli hÃ¤nen kutsustaan?

6. Ja kun ihmiset kootaan yhteen, tulee heistÃ¤ nÃ¤iden vihamiehiÃ¤ ja he kieltÃ¤vÃ¤t nÃ¤iden palvoneen heitÃ¤.

7. Ja vaikka tunnusmerkkimme selvÃ¤sti luetaan heille, vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t epÃ¤uskoiset totuudesta, kun se tulee heidÃ¤n osakseen: Â»TÃ¤mÃ¤ on selvÃ¤Ã¤ noituutta.Â»

8. Tai he sanovat: Â»HÃ¤n on keksinyt senÂ». Sano: Â»Jos minÃ¤ olen keksinyt sen, ette te voi enÃ¤Ã¤ auttaa minua Jumalan edessÃ¤. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ parhaiten, mitÃ¤ olette siitÃ¤ uskotelleet. HÃ¤n on pÃ¤tevÃ¤ todistaja minun ja teidÃ¤n asiassanne; niin, HÃ¤n antaa anteeksi ja on armollinen.

9. Sano: Â»MinÃ¤ en ole sananjulistajista ensimmÃ¤inen enkÃ¤ tiedÃ¤, mitÃ¤ tulee tapahtumaan minulle tai teille; minÃ¤ noudatan vain sitÃ¤, mikÃ¤ on ilmoitettu minulle, ja olen vain julkinen varoittaja.Â»

10. Sano: Â»Oletteko ajatelleet, ettÃ¤ se tulee Jumalalta ja ettÃ¤ te ette usko siihen, mutta erÃ¤s todistaja Israelin lasten joukosta on todistanut sen oikeaksi; hÃ¤n uskoi, mutta te olette ylpeitÃ¤.Â» Totisesti, Jumala ei kaitse jumalatonta kansaa.

11. EpÃ¤uskoiset sanovat uskovaisista: Â»Jos koraanissa olisi ollut jotakin hyvÃ¤Ã¤, eivÃ¤t he sen omaksumisessa olisi pÃ¤Ã¤sseet meistÃ¤ edelleÂ», ja koska he eivÃ¤t tahdo antaa sen ohjata itseÃ¤Ã¤n oikeaan, he sanovat: Â»Se sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ vain vanhoja valhetaruja.Â»

12. Ennen sitÃ¤ oli jo Mooseksen kirja oppaana ja armonosoituksena, ja tÃ¤mÃ¤ kirja vahvistaa sen arabian kielellÃ¤, varoitukseksi niille, jotka tekevÃ¤t vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤, ja hyvÃ¤nÃ¤ sanomana niille, joiden teot ovat hyviÃ¤.

13. Totisesti niillÃ¤, jotka sanovat: Â»Jumala on HerrammeÂ» ja pysyvÃ¤t oikealla tiellÃ¤, ei ole pelkoa eikÃ¤ heidÃ¤n tarvitse murehtia.

14. HeistÃ¤ tulee paratiisin asukkaita ikuisiksi ajoiksi palkaksi siitÃ¤, mitÃ¤ he tekivÃ¤t.

15. Me olemme myÃ¶s kÃ¤skenyt ihmisen tehdÃ¤ hyvÃ¤Ã¤ vanhemmilleen; hÃ¤nen Ã¤itinsÃ¤ on kantanut hÃ¤net tuskalla ja synnyttÃ¤nyt hÃ¤net kivulla, ja kantaminen ja vieroittaminen kestÃ¤Ã¤ kolmekymmentÃ¤ kuukautta; ja kun hÃ¤n saavuttaa kypsyysiÃ¤n ja tÃ¤yttÃ¤Ã¤ neljÃ¤kymmentÃ¤ vuotta, hÃ¤n sanoo: Â»Herra, suo minun olla kiitollinen siitÃ¤ armosta, jota olet osoittanut minulle ja vanhemmilleni, suo ettÃ¤ pystyisin hyviin tekoihin, jotka miellyttÃ¤vÃ¤t Sinua, ja salli kaiken koitua jÃ¤lkelÃ¤isteni parhaaksi; totisesti, minÃ¤ turvaan Sinuun ja kuulun Sinun alamaisiisi.Â»

16. NÃ¤iltÃ¤ vastaanotamme parhaan, mitÃ¤ he ovat tehneet, ja annamme anteeksi heidÃ¤n pahat tekonsa, koska he kuuluvat paratiisin asukkaisiin sen vanhurskaan lupauksen mukaan, mikÃ¤ heille on annettu.

17. Mutta jos joku sanoo vanhemmilleen: Â»HÃ¤peÃ¤ teille! Kuinka lupaatte minulle, ettÃ¤ minut herÃ¤tetÃ¤Ã¤n henkiin, kun jo muut sukupolvet ovat kuolleet ennen minua?Â» niin ettÃ¤ he kumpikin huutavat Jumalalta apua: Â»Voi sinua! Usko, Jumalan lupaus on totisesti varmaÂ» ja hÃ¤n vastaa: Â»NÃ¤mÃ¤ ovat vain muinaistarujaÂ»,

18. niin juuri tÃ¤llaiset ovat niitÃ¤, joiden suhteen on kÃ¤ynyt toteen ennustus dzinneistÃ¤ ja ihmispolvista, jotka ovat kuolleet jo ennen heitÃ¤; totisesti ovat he tuhon omat.

19. Jokaista varten on olemassa eri asteita, aina sen mukaan, mitÃ¤ he ovat tehneet, jotta minÃ¤ saattaisin maksaa heille tÃ¤yden palkan teoistaan, ilman ettÃ¤ kukaan kÃ¤rsisi vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤.

20. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin epÃ¤uskoiset saatetaan tulen eteen, kuuluu sana: Â»Te tuhlasitte kaiken hyvÃ¤n maallisessa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤nne, nauttien siitÃ¤ lyhyen ajan, mutta tÃ¤nÃ¤Ã¤n palkitaan teidÃ¤t masentavalla kurituksella, sentÃ¤hden ettÃ¤ olitte ilman syytÃ¤ ylpeitÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ja teitte syntiÃ¤.

21. Muistakaa Aadin veljeÃ¤, kun hÃ¤n varoitti kansaansa hiekkakunnailla - ja varoittajia on totisesti ollut sekÃ¤ ennen hÃ¤ntÃ¤ ettÃ¤ hÃ¤nen jÃ¤lkeensÃ¤ - sanoen: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ palvelko ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa! Totisesti pelkÃ¤Ã¤n puolestanne kauhun pÃ¤ivÃ¤n rangaistusta.Â»

22. He vastasivat: Â»Oletko tullut luoksemme kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ksesi meidÃ¤t pois jumalistamme? NÃ¤ytÃ¤ sitten meille se, millÃ¤ meitÃ¤ peloittelet, jos olet niitÃ¤, jotka pysyvÃ¤t totuudessa.Â»

23. Silloin hÃ¤n sanoi: Â»Vain Jumalalla on tieto, ja minÃ¤ julistan teille sanomaa, mikÃ¤ on lÃ¤hetetty mukanani, mutta huomaan, ettÃ¤ olette ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ kansaa.Â»

24. Ja kun he nÃ¤kivÃ¤t pilven ilmestyvÃ¤n taivaalle ja lÃ¤hestyvÃ¤n heidÃ¤n laaksojaan, he sanoivat: Â»Se on pilvi, joka antaa meille sadetta.Â» - Â»Ei, se on se, mitÃ¤ te halusitte jouduttaa, tuulenpuuska, joka tuo mukanaan tuskallisen rangaistuksen

25. ja joka hÃ¤vittÃ¤Ã¤ kaiken Herran kÃ¤skystÃ¤.Â» Ja niin ei heistÃ¤ seuraavana aamuna nÃ¤kynyt muuta kuin heidÃ¤n asumuksensa; nÃ¤in Me palkitsemme syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

26. Tosiaan Me annoimme heille vallan, jota emme ole antanut teille, ja Me annoimme heille kuulon, nÃ¤Ã¶n ja sydÃ¤men, mutta heidÃ¤n korvansa, silmÃ¤nsÃ¤ ja sydÃ¤mensÃ¤ eivÃ¤t hyÃ¶dyttÃ¤neet heitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, koska he kielsivÃ¤t Jumalan ilmoitukset, ja se, mitÃ¤ he pilkkasivat, kohtasi heidÃ¤t.

27. Olemme todella hÃ¤vittÃ¤nyt ympÃ¤rillÃ¤nne olevat kaupungit, ja Me uudistamme ilmoituksemme, jotta he kÃ¤Ã¤ntyisivÃ¤t.

28. Mutta miksi eivÃ¤t heitÃ¤ sitten auttaneet ne, joita he pitivÃ¤t Jumalan ohella jumalina ja vÃ¤limiehinÃ¤? Ei, he ovat pettÃ¤neet heidÃ¤t; tÃ¤mÃ¤ oli heidÃ¤n valheensa ja vÃ¤Ã¤rennyksensÃ¤.

29. Ja kun Me ohjasimme osan dzinneistÃ¤ sinun luoksesi kuulemaan Koraania, sanoivat he tultuaan paikalle: Â»Kuunnelkaa tarkasti!Â» ja kun se oli lopussa, palasivat he kansansa luo varoittamaan sitÃ¤.

30. He sanoivat: Â»Kansalaisemme, me olemme kuulleet Kirjaa, joka on ilmoitettu Mooseksen jÃ¤lkeen ja joka vahvistaa sen, mitÃ¤ oli ennen, johtaen totuuteen ja oikealle tielle.

31. Kansalaisemme, ottakaa vastaan jumalallinen kutsuja ja uskokaa HÃ¤neen, niin HÃ¤n antaa teille syntinne anteeksi ja suojelee teidÃ¤t tuskallisesta rangaistuksesta.Â»

32. SillÃ¤ ne, jotka eivÃ¤t ota vastaan Jumalan lÃ¤hettilÃ¤stÃ¤, eivÃ¤t lÃ¶ydÃ¤ maan pÃ¤Ã¤ltÃ¤ pakopaikkaa eikÃ¤ heillÃ¤ hÃ¤nen sijastaan ole ketÃ¤Ã¤n suojelijaa. NÃ¤mÃ¤ ovat selvÃ¤sti harhaan johdettuja.

33. EivÃ¤tkÃ¶ he ole ottaneet huomioon sitÃ¤, ettÃ¤ Jumala, joka loi taivaat ja maan eikÃ¤ vÃ¤synyt niitÃ¤ luodessaan, voi antaa kuolleille elÃ¤mÃ¤n? Niin, HÃ¤n on totisesti kaikkivoipa.

34. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin epÃ¤uskoiset viedÃ¤Ã¤n tulen eteen, kysytÃ¤Ã¤n: Â»EikÃ¶ kaikki ollut totta?Â» He vastaavat: Â»KyllÃ¤, Herramme nimeen.Â» Silloin HÃ¤n sanoo: Â»Maistakaa siis rangaistustanne, koska olitte epÃ¤uskoisia!Â»

35. KestÃ¤kÃ¤Ã¤ siis kÃ¤rsivÃ¤llisinÃ¤, niinkuin sananjulistajat kestivÃ¤t, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kiirehtikÃ¶ heidÃ¤n tuomiotaan! SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he nÃ¤kevÃ¤t, mitÃ¤ heille on luvattu, heistÃ¤ tuntuu siltÃ¤, kuin he eivÃ¤t olisi odottaneet kauemmin kuin yhden tunnin pÃ¤ivÃ¤stÃ¤. RiittÃ¤kÃ¶Ã¶n tÃ¤mÃ¤ varoitukseksi. PitÃ¤isikÃ¶ muitten tulla tuhotuiksi kuin syntisten ihmisten?

QURAN (FINNISH)

47 - MUHAMMAD (Muhammadin suura)

1. Jotka eivÃ¤t usko, vaan kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois Jumalan tieltÃ¤, niiden teot HÃ¤n tekee tyhjÃ¤ksi.

2. Mutta jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤ ja uskovat sen, mitÃ¤ Muhammedille on ilmoitettu, joka on heidÃ¤n Herraltaan saatu totuus, heidÃ¤n pahat tekonsa HÃ¤n pyyhkii pois ja parantaa heidÃ¤n asemansa.

3. NÃ¤in kÃ¤y siksi, ettÃ¤ epÃ¤uskoiset seuraavat valheen jÃ¤lkiÃ¤ ja uskovaiset noudattavat totuutta, joka tulee heidÃ¤n Herraltaan. NÃ¤in Jumala asettaa ihmisille esikuvia.

4. Kun siis kohtaatte taistelussa uskottomat, niin nujertakaa heiltÃ¤ niskat, niin ettÃ¤ voitatte heidÃ¤t! Sitten ottakaa heidÃ¤t vangiksi ja jÃ¤lkeenpÃ¤in joko suosiollisesti vapauttakaa heidÃ¤t tai antakaa heidÃ¤n lunastaa itsensÃ¤ vapaiksi, kun sota on pÃ¤Ã¤ttynyt! Niin on oleva. Jos Jumala olisi tahtonut, olisi HÃ¤n varmasti voinut kostaa heille, mutta nÃ¤in HÃ¤n tahtoo koetella teitÃ¤ toistenne avulla. Jotka saavat surmansa Jumalan tiellÃ¤, heidÃ¤n tekojensa ei HÃ¤n millÃ¤Ã¤n muotoa salli raueta tyhjiin.

5. HÃ¤n ohjaa heitÃ¤ ja parantaa heidÃ¤n asemansa,

6. sekÃ¤ antaa heidÃ¤n pÃ¤Ã¤stÃ¤ paratiisiin, jonka HÃ¤n on tehnyt heille tunnetuksi.

7. Jos uskovaiset autatte Jumalan asiaa, HÃ¤n auttaa teitÃ¤ ja tukee askeleitanne.

8. Mutta niitÃ¤, jotka ovat epÃ¤uskoisia, odottaa tuho, ja HÃ¤n tekee tyhjÃ¤ksi heidÃ¤n tyÃ¶nsÃ¤.

9. NÃ¤in tapahtuu sentÃ¤hden, ettÃ¤ he ylenkatsoivat Jumalan ilmoituksia, ja niin HÃ¤n antaa heidÃ¤n tekojensa raueta tyhjiin.

10. EivÃ¤tkÃ¶ he ole matkanneet ympÃ¤ri maata ja nÃ¤hneet, minkÃ¤laisen lopun saivat ne, jotka elivÃ¤t ennen heitÃ¤? Jumala saattoi heidÃ¤t perikatoon, ja uskottomilla on oleva sama kohtalo.

11. NÃ¤in tapahtuu, koska Jumala on uskovien suojelija ja koska uskottomilla ei ole ketÃ¤Ã¤n suojelijaa.

12. Totisesti antaa Jumala niiden, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, kÃ¤ydÃ¤ sisÃ¤lle paratiisiin, jonka kautta joet virtaavat, mutta ne, jotka ovat epÃ¤uskoisia ja nauttivat ja syÃ¶vÃ¤t kuin elukat, heidÃ¤n olinpaikkansa on tuli.

13. Miten monta kaupunkia olemmekaan tuhonnut, kaupunkeja, jotka olivat mahtavampia kuin se, joka on karkoittanut sinut, eikÃ¤ niillÃ¤ ollut ketÃ¤Ã¤n auttajaa.

14. Onko se, joka on saanut selvÃ¤n todistuksen Herraltaan niiden kaltainen, joille pahat tekonsa ovat ihanat ja jotka noudattavat alhaisia halujaan.

15. TÃ¤llainen on kuvaus paratiisista, joka on luvattu niille, jotka karttavat pahaa: siellÃ¤ on virtoja, joiden vesi ei samene, maitovirtoja, joiden maku ei muutu, viinivirtoja, suloisia juoda, ja kirkkaita hunajavirtoja. Ne, jotka siellÃ¤ asuvat, saavat Herraltaan kaikenlaisia hedelmiÃ¤ ja anteeksiannon. Ovatko he niinkuin ne, joilla on asuntona tuli ja jotka saavat juoda kiehuvaa vettÃ¤, niin ettÃ¤ se raastaa rikki heidÃ¤n sisuksensa?

16. Jotkut nÃ¤istÃ¤ tosin yrittÃ¤vÃ¤t kuunnella sinua, mutta kun he lÃ¤htevÃ¤t luotasi, he sanovat niille, jotka ovat saaneet tiedon: Â»MitÃ¤ uutta hÃ¤n sanoi?Â» NÃ¤iden sydÃ¤men Jumala on paaduttanut, ja he seuraavat alhaisia himojaan.

17. Mutta niille, jotka seuraavat oikeata suuntaa, HÃ¤n tuo johdatustaan runsaammin ja antaa heille varjeluksensa.

18. MitÃ¤ muuta epÃ¤uskoiset siis odottavat, kuin ettÃ¤ hetki tulisi heille Ã¤kkiÃ¤? Nyt ovat todella sen enteet jo tulleet, mutta mitÃ¤ apua heillÃ¤ on kehoituksesta, kun hetki on tullut?

19. TiedÃ¤ siis, ettei ole muuta jumalaa kuin Jumala, ja pyydÃ¤ anteeksiantoa synneistÃ¤ itsellesi ja uskoville miehille ja naisille.

Jumala tuntee paikan, mihin palaatte ja missÃ¤ asuntonne on oleva.

20. Uskovaiset sanovat: Â»Miksi ei ole yhtÃ¤Ã¤n suuraa ilmoitettu?Â» Mutta kun selkeÃ¤ suura ilmoitetaan ja siinÃ¤ mainitaan taistelu, nÃ¤et kuinka ne, joiden sydÃ¤messÃ¤ on sairaus, katsovat sinuun niinkuin se, jonka valtaa kuoleman uupumus. Voi heitÃ¤ silloin!

21. Kuuliaisuus ja lempeÃ¤ sana sopisi heille paremmin; mutta kun asia on pÃ¤Ã¤tÃ¶ksessÃ¤, olisi heille totisesti parempi, jos he pysyisivÃ¤t Jumalalle uskollisina.

22. Mutta jos teillÃ¤ olisi valta, tekisitte varmasti ilkitÃ¶itÃ¤ ja katkoisitte sukulaisuussiteenne.

23. NÃ¤mÃ¤ Jumala on kironnut ja saattanut kuuroiksi sekÃ¤ sokaissut heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤.

24. EivÃ¤tkÃ¶ he siis tutkistele Koraania? EivÃ¤t, heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat lukitut.

25. Niille, jotka palaavat entiselleen sen jÃ¤lkeen, kun selvÃ¤ johdatus on heille annettu, on saatana totisesti tehnyt sen helpoksi asiaksi, ja HÃ¤n antaa heille vapaat kÃ¤det.

26. SillÃ¤ he sanovat salaa niille, jotka ylenkatsovat Jumalan ilmoituksia: Â»Me tahdomme totella teitÃ¤ joissakin asioissa.Â» Mutta Jumala tuntee heidÃ¤n salaisuutensa.

27. Mutta kuinka kÃ¤y, kun enkelit tuovat heille kuoleman kÃ¤skyn, lyÃ¶den heitÃ¤ kasvoihin ja selkÃ¤Ã¤n?

28. SillÃ¤ he noudattavat sitÃ¤, mikÃ¤ ei miellytÃ¤ Jumalaa, vaan on HÃ¤nen tahtoaan vastaan; siksi HÃ¤n on tehnyt tyhjÃ¤ksi heidÃ¤n tekonsa.

29. Vai ajattelevatko ne, joiden sydÃ¤messÃ¤ on sairaus, ettÃ¤ Jumala ei tuo ilmi heidÃ¤n ilkitÃ¶itÃ¤Ã¤n?

30. Ja jos Me tahtoisimme, niin olisimme voinut asettaa niin, ettÃ¤ olisit totisesti tuntenut heidÃ¤t tuntomerkeistÃ¤Ã¤n; ja totisesti sinÃ¤ voit tuntea heidÃ¤t puheestaan; niin, Jumala tuntee tekonne.

31. Totisesti koettelemme teitÃ¤ siksi, kunnes olemme oppinut tuntemaan teistÃ¤ ne, jotka ovat urhoollisia ja kestÃ¤viÃ¤, koettelemme, kunnes asianne on Meille ilmeinen.

32. Totisesti, ne, jotka eivÃ¤t usko, vaan kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois Jumalan tieltÃ¤ vastustaen sananjulistajaa, sitten kun johdatus on heille ilmoitettu, ne eivÃ¤t voi vahingoittaa Jumalaa millÃ¤Ã¤n tavoin, mutta HÃ¤n tekee tyhjÃ¤ksi heidÃ¤n tekonsa.

33. Te, jotka uskotte, totelkaa Jumalaa, olkaa kuuliaisia sananjulistajalle Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ saattako tekojanne raukeamaan!

34. Totisesti ne, jotka eivÃ¤t usko, vaan hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalan tien, kuolevat, koska he ovat epÃ¤uskoisia, eikÃ¤ Jumala anna heille mitÃ¤Ã¤n anteeksi.

35. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis olko heikkoja anoen rauhaa, sillÃ¤ te olette voitolla ja Jumala on kanssanne. HÃ¤n ei tee tekojanne mitÃ¤ttÃ¶miksi.

36. Maallinen elÃ¤mÃ¤ on vain turhaa ilvettÃ¤ ja leikkiÃ¤, mutta jos te uskotte ja kartatte pahaa, HÃ¤n antaa teille palkkanne eikÃ¤ kysy teiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tavaraa.

37. Jos HÃ¤n vaatisi teiltÃ¤ sitÃ¤, te olisitte itaria ja HÃ¤n saattaisi pahuutenne ilmi.

38. Katso, te kuulutte niihin, jotka ovat kutsutut uhraamaan varojansa Jumalan asian edistÃ¤miseksi, mutta teidÃ¤n joukossanne on kitsaita; ja jos joku on kitsas, se on vain hÃ¤nen oman sielunsa vahingoksi. Jumalalta ei mitÃ¤Ã¤n puutu, mutta te tarvitsette HÃ¤ntÃ¤, ja jos te kÃ¤Ã¤nnytte pois, asettaa hÃ¤n sijaanne toisia, jotka eivÃ¤t ole niinkuin te.

QURAN (FINNISH)

48 - AL-FATH (Voiton suura)

1. Totisesti olemme antanut sinulle ilmeisen voiton,

2. jotta Jumala antaisi sinulle anteeksi syntisi, sekÃ¤ ne, jotka ovat ennen tehdyt, ettÃ¤ ne, jotka ovat jÃ¤ljellÃ¤, ja saattaisi armonsa tÃ¤ydelliseksi sinua kohtaan sekÃ¤ johtaisi sinut oikealle tielle,

3. ja jotta Jumala voisi antaa sinulle mahtavaa apuaan.

4. HÃ¤n se lÃ¤hetti rauhan uskovien sydÃ¤miin, jotta heidÃ¤n uskonsa lisÃ¤Ã¤ntyisi - Jumalan ovat taivaitten ja maan sotajoukot, niin, Jumalan on tieto ja viisaus,

5. jotta HÃ¤n antaisi uskovain miesten ja naisten pÃ¤Ã¤stÃ¤ paratiisiin, jonka kautta joet virtaavat, ja asua siellÃ¤ ikuisesti, ja poistaisi heiltÃ¤ heidÃ¤n pahat tekonsa. TÃ¤mÃ¤ on suuri autuus Jumalan luona.

6. Ja jotta HÃ¤n kurittaisi ulkokullatut ja monia jumalia palvelevat, sekÃ¤ miehet ettÃ¤ naiset, ne, joilla on huonoja ajatuksia Jumalasta. HeidÃ¤n kÃ¤y huonosti; Jumalan viha on heidÃ¤n pÃ¤Ã¤llÃ¤Ã¤n, HÃ¤n on kironnut heidÃ¤t ja valmistanut heitÃ¤ varten helvetin. Kurja on se kokoontumispaikka.

7. Jumalalle kuuluvat sotajoukot taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. Jumala on mahtava, viisas.

8. Olemme totisesti lÃ¤hettÃ¤nyt sinut todistajana, hyvÃ¤n sanoman viejÃ¤nÃ¤ ja varoittajana,

9. jotta uskoisitte Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajaansa, tukisitte ja kunnioittaisitte hÃ¤ntÃ¤ sekÃ¤ julistaisitte HÃ¤nen kiitostaan aamuin ja illoin.

10. Totisesti, ne, jotka vannovat uskollisuutta sinulle, vannovat vain uskollisuutta Jumalalle. Jumalan kÃ¤si on heidÃ¤n kÃ¤ttensÃ¤ yllÃ¤. SentÃ¤hden, jos joku rikkoo valansa, hÃ¤n rikkoo sen vain oman sielunsa vahingoksi, mutta joka tÃ¤yttÃ¤Ã¤ sen, mitÃ¤ on sopinut Jumalan kanssa, sille HÃ¤n antaa suuren palkinnon.

11. Ne erÃ¤maan asukkaat, jotka jÃ¤ivÃ¤t retkestÃ¤ jÃ¤lkeen, sanovat sinulle: Â»Omaisuutemme ja perheemme pidÃ¤ttivÃ¤t meidÃ¤t tyÃ¶ssÃ¤, pyydÃ¤ siis puolestamme anteeksiÂ». He puhuvat kielellÃ¤Ã¤n sellaista, mitÃ¤ ei ole heidÃ¤n sydÃ¤messÃ¤Ã¤n. Sano: Â»Kuka voi torjua pois teistÃ¤ mitÃ¤Ã¤n Jumalan pÃ¤Ã¤tÃ¶stÃ¤, joko HÃ¤n sitten tahtoo vahingoittaa teitÃ¤ tai tehdÃ¤ teille hyvÃ¤Ã¤?Â» Ei, Jumalalla on tieto teoistanne.

12. Niin, te luulitte, ettÃ¤ sananjulistaja ja uskovat eivÃ¤t milloinkaan palaisi omiensa luo, ja tÃ¤mÃ¤ ajatus oli teille mieleinen, mutta te ajattelitte pahasti ja te olette perikatoon tuomittu kansa.

13. Jos joku ei usko Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajaansa, Me olemme totisesti epÃ¤uskoisia varten varannut polttavan tulen.

14. Jumalan on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤. HÃ¤n armahtaa ja rankaisee ketÃ¤ tahtoo; niin, Jumala on anteeksiantava, armollinen.

15. JÃ¤lkeen jÃ¤Ã¤vÃ¤t sanovat, kun te lÃ¤hdette retkelle saalista ottamaan: Â»Antakaa meidÃ¤n seurata teitÃ¤.Â» He tahtovat muuttaa Jumalan sanan. Sano: Â»Ette suinkaan saa seurata meitÃ¤; niin on Jumala sanonut.Â» Mutta he sanovat: Â»Ei, te kadehditte meitÃ¤.Â» HeillÃ¤ on vain vÃ¤hÃ¤n ymmÃ¤rrystÃ¤.

16. Sano jÃ¤lkeen jÃ¤Ã¤neille erÃ¤maan asukkaille: Â»TeidÃ¤t kutsutaan pian taisteluun kansaa vastaan, jonka urhoollisuus on suuri; te taistelette heitÃ¤ vastaan siksi kunnes he alistuvat. Jos te tottelette, Jumala antaa teille hyvÃ¤n palkan, mutta jos kÃ¤Ã¤nnytte pois, kuten ennen, HÃ¤n kurittaa teitÃ¤ tuskallisella rangaistuksella.Â»

17. Mutta syytÃ¶n on, joka sokeuden, rampuuden tai sairauden tÃ¤hden jÃ¤Ã¤ kotiin; ja jos joku on kuuliainen Jumalalle ja

HÃ¤nen sananjulistajalleen, HÃ¤n ottaa hÃ¤net paratiisiinsa, jossa virrat ovat vuolaat, mutta sitÃ¤, joka kÃ¤Ã¤ntyy pois, HÃ¤n rankaisee tuskallisella kurituksella.

18. Totisesti oli Jumala tyytyvÃ¤inen uskoviin, kun he vannoivat sinulle uskollisuutta puun alla; HÃ¤n tiesi, mitÃ¤ oli heidÃ¤n sydÃ¤missÃ¤Ã¤n, ja lÃ¤hetti heille rauhan sekÃ¤ palkitsi heidÃ¤t pikaisella voitolla

19. ja runsaalla saaliilla, jonka he ottivat. Jumala on mahtava, viisas.

20. Jumala lupasi teille paljon saalista, jota tulisitte ottamaan, sitten HÃ¤n antoi tÃ¤tÃ¤ pikaisesti teille ja pidÃ¤tti teistÃ¤ ihmisten kÃ¤det; tÃ¤mÃ¤n HÃ¤n teki, jotta se olisi merkki uskoville ja jotta HÃ¤n johtaisi teitÃ¤ oikealla polulla.

21. Muutakin saalista, jota vielÃ¤ ette ole voineet saada, Jumala on varannut; totisesti, Jumala on kaikkivoipa.

22. Jos ne, jotka eivÃ¤t usko, olisivat taistelleet teitÃ¤ vastaan, he varmasti olisivat perÃ¤ytyneet, ja sitten heillÃ¤ ei olisi ollut ketÃ¤Ã¤n suojelijaa eikÃ¤ auttajaa.

23. Sellainen on Jumalan kÃ¤sky, jota on todella noudatettu jo aikaisemminkin, etkÃ¤ sinÃ¤ ole lÃ¶ytÃ¤vÃ¤ Jumalan kÃ¤skyÃ¤ toiseksi muuttuneena.

24. HÃ¤n pidÃ¤tti heidÃ¤n kÃ¤tensÃ¤ teistÃ¤ ja teidÃ¤n kÃ¤tenne heistÃ¤ Mekan laaksossa annettuaan teille voiton heistÃ¤; niin, Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ teette.

25. Juuri he eivÃ¤t uskoneet, vaan pidÃ¤ttivÃ¤t teidÃ¤t pyhÃ¤stÃ¤ temppelistÃ¤ sekÃ¤ uhrista, joka oli estetty saapumasta mÃ¤Ã¤rÃ¤paikkaansa; ellei heidÃ¤n joukossaan olisi ollut uskovia miehiÃ¤ ja naisia, jotka te tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myydessÃ¤nne olisitte saattaneet tallata jalkoihinne ja nÃ¤in tahtomattanne tehdÃ¤ itsenne syypÃ¤iksi rikokseen, emme olisi pidÃ¤ttÃ¤nyt kÃ¤ttÃ¤nne heistÃ¤. NÃ¤in tapahtui, jotta Jumala saattaisi sulkea armoonsa kenet tahtoo. Jos he olisivat olleet kaukana hajallaan toisistansa, Me olisimme totisesti kurittanut epÃ¤uskoisia heidÃ¤n joukossaan tuskallisella rangaistuksella.

26. Ne, jotka eivÃ¤t uskoneet, kantoivat sydÃ¤missÃ¤Ã¤n tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myyden ynseyttÃ¤, mutta Jumala lÃ¤hetti rauhansa sananjulistajalleen ja uskoville ja kÃ¤ski heitÃ¤ pitÃ¤mÃ¤Ã¤n sanansa ja karttamaan pahaa, mihin he olivat oikeutettuja ja soveliaita. Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

27. Jumala on antanut sananjulistajansa nÃ¤yn tÃ¤yttyÃ¤. Te tulette varmasti astumaan sisÃ¤Ã¤n pyhÃ¤Ã¤n temppeliin, jos Jumala niin tahtoo, turvassa, pÃ¤Ã¤ ajettuna ja hiukset leikattuina, pelkoa tuntematta, sillÃ¤ HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te ette tiedÃ¤, ja niin on HÃ¤n hankkinut teille pikaisen voiton.

28. HÃ¤n lÃ¤hetti sananjulistajansa, mukanaan ohjeet ja totuuden uskonto, saattamaan tÃ¤mÃ¤n voittoon kaikkien muiden uskontojen rinnalla; niin, Jumala on pÃ¤tevÃ¤ todistaja.

29. Muhammed on Jumalan sananjulistaja, ja ne, jotka ovat hÃ¤nen kanssaan, ovat jÃ¤rkÃ¤htÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ uskottomille, mutta laupiaita toisiaan kohtaan. SinÃ¤ olet nÃ¤kevÃ¤ heidÃ¤n kumartuvan ja polvistuvan, anoen armoa ja suosiota Jumalalta, ja heillÃ¤ on merkkejÃ¤ kasvoissaan paljosta maahan kumartamisesta. Niin kuvataan heitÃ¤ Toorassa. Ja evankeliumissa he ovat kuin siemenkylvÃ¶, mikÃ¤ tyÃ¶ntÃ¤Ã¤ esiin vesojaan ja sitten voimistuttaa niitÃ¤, niin ettÃ¤ ne tulevat vahvoiksi ja ovat lujasti kiinni varsissa ilahduttaen kylvÃ¶miehiÃ¤, jotta se Ã¤rsyttÃ¤isi epÃ¤uskoisia. Jumala on luvannut niille, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤, anteeksiannon ja suuren palkinnon.

QURAN (FINNISH)

49 - AL-HUJURAAT (SisÃ¤huoneidensuura)

1. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ estÃ¤kÃ¶ Jumalan ja HÃ¤nen sananjulistajansa lÃ¤snÃ¤oloa, vaan pitÃ¤kÃ¤Ã¤ huoli velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan. Totisesti, Jumala on kuuleva, tietÃ¤vÃ¤.

2. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ korottako Ã¤Ã¤ntÃ¤nne profeetan Ã¤Ã¤nen yli Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ puhuko hÃ¤nelle niin Ã¤Ã¤nekkÃ¤Ã¤sti, kuin puhutte toinen toisillenne, jotta tekojanne ei huomaamattanne tehtÃ¤isi tyhjiksi.

3. Totisesti ne, jotka alentavat Ã¤Ã¤nensÃ¤ Jumalan sananjulistajan edessÃ¤, ovat niitÃ¤, joiden sydÃ¤ntÃ¤ Jumala on koetellut pahan vastustamisessa; he saavat anteeksiannon ja suuren palkinnon.

4. Useimmat niistÃ¤, jotka kutsuvat sinua pois sisÃ¤huoneista, ovat totisesti ymmÃ¤rrystÃ¤ vailla.

5. Ja jos he odottaisivat kÃ¤rsivÃ¤llisesti siksi, kunnes sinÃ¤ tulet heidÃ¤n luokseen, olisi se varmasti heille parempi; niin, Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

6. Te uskovaiset, jos jumalaton ihminen tulee luoksenne tuoden jonkin sanoman, niin tutkikaa sitÃ¤ tarkoin, ettette tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤nne vahingoittaisi ihmisiÃ¤ ja sitten saisi katua, mitÃ¤ olette tehneet.

7. TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ keskuudessanne on Jumalan sananjulistaja! Jos hÃ¤n tottelisi teitÃ¤ monessa asiassa, te totisesti joutuisitte ahdinkoon, mutta Jumala on tehnyt uskon teille rakkaaksi ja saattanut sen sydÃ¤missÃ¤nne ihanaksi. HÃ¤n on myÃ¶s tehnyt teille epÃ¤uskon, rikkomuksen ja tottelemattomuuden inhottavaksi, nÃ¤mÃ¤ ovat oikean tien seuraajia

8. Jumalan armosta ja suosiosta; Jumalan on tieto, viisaus.

9. Ja jos kaksi uskovaisten ryhmÃ¤Ã¤ joutuu riitaan, tehkÃ¤Ã¤ sovinto heidÃ¤n vÃ¤lilleen. Mutta jos toinen niistÃ¤ menettelee vÃ¤Ã¤rin toista kohtaan, taistelkaa vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤Ã¤ vastaan siksi, kunnes hÃ¤n jÃ¤lleen mukautuu Jumalan kÃ¤skyyn; jos hÃ¤n taipuu tÃ¤hÃ¤n, tehkÃ¤Ã¤ heidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤Ã¤n oikeudenmukainen sovinto ja toimikaa tasapuolisesti. Totisesti, Jumala rakastaa niitÃ¤, jotka noudattavat oikeutta.

10. Uskovaiset ovat veljiÃ¤; tehkÃ¤Ã¤ sentÃ¤hden sovinto veljienne kanssa ja huolehtikaa velvollisuudestanne Jumalaa kohtaan, jotta armo tulisi osaksenne.

11. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ antako ihmisten nauraa toisilleen, olkoonpa, ettÃ¤ he ovat nÃ¤itÃ¤ parempia; Ã¤lkÃ¶Ã¶t naiset naurako toisille naisille, vaikka olisivatkin parempia kuin nÃ¤mÃ¤. Ã„lkÃ¤Ã¤ etsikÃ¶ vikoja toisistanne Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kutsuko toisianne pilkkanimillÃ¤. Kurjaa on joutua huonoon huutoon, uskon omaksumisen jÃ¤lkeen, ja ne, jotka eivÃ¤t kÃ¤Ã¤nny, ovat jumalattomia.

12. Te, jotka uskotte, karttakaa pahoja luuloja, sillÃ¤ epÃ¤ileminen on totisesti joissakin tapauksissa synti. Ã„lkÃ¤Ã¤ vakoilko Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ panetelko toisianne! Haluaako joku teistÃ¤ syÃ¶dÃ¤ kuolleen veljensÃ¤ lihaa? SitÃ¤ kyllÃ¤ inhoatte. Huolehtikaa velvollisuuksistanne Jumalaa kohtaan! Jumala on armahtavainen ja laupias.

13. Ihmiset, Me olemme totisesti luonut teidÃ¤t miehestÃ¤ ja naisesta ja jakanut teidÃ¤t heimoihin ja sukuihin, jotta tuntisitte toinen toisenne. Arvokkain teistÃ¤ Jumalan tykÃ¶nÃ¤ on se, joka parhaiten pitÃ¤Ã¤ huolen velvollisuudestaan. Jumala on totisesti tietÃ¤vÃ¤, tajuava.

14. ErÃ¤maan asukkaat sanovat: Â»Me uskommeÂ»; sano: Â»Te ette usko, vaan sanotte: 'Alistumme', mutta usko ei ole vielÃ¤ voittanut sydÃ¤miÃ¤nne. Kuitenkin, jos te tottelette Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa, HÃ¤n ei ota teoistanne mitÃ¤Ã¤n pois. Totisesti on Jumala anteeksiantava ja laupias.Â»

15. Uskovaisia ovat vain ne, jotka uskovat Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajaansa eivÃ¤tkÃ¤ epÃ¤ile, vaan panevat alttiiksi

omaisuutensa ja henkensÃ¤ ponnistellessaan Jumalan tiellÃ¤; nÃ¤mÃ¤ ovat vanhurskaita.

16. Sano: Â»TekÃ¶ saatatte Jumalan tietoon uskontonne, vaikka Jumala tietÃ¤Ã¤ kaiken, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤.Â»

17. He luulevat saattavansa sinut kiitollisuuden velkaan kÃ¤Ã¤ntymÃ¤llÃ¤ muslimeiksi. Sano: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ sitoko minua velvoituksiin islaamillanne. Ei, pikemmin olette te velkaa Jumalalle siitÃ¤, ettÃ¤ HÃ¤n ohjaa teidÃ¤t uskoon, jos rakastatte totuutta.Â»

18. Jumala tuntee totisesti nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤t asiat taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ te teette.

QURAN (FINNISH)

50 - QAAF (Qaaf:n suura)

1. Kaikkivoipa Jumala ja ylevÃ¤ Koraani.

2. He ihmettelevÃ¤t, ettÃ¤ heille on tullut varoittaja heidÃ¤n omasta keskuudestaan, ja epÃ¤uskoiset sanovat: Â»Olisi ihmeellistÃ¤,

3. ettÃ¤ kuoltuamme ja muututtuamme tomuksi jÃ¤lleen ylÃ¶snousisimme. Se olisi ihmeellinen paluu.Â»

4. MehÃ¤n tiedÃ¤mme, minkÃ¤ verran heistÃ¤ jÃ¤Ã¤ maan omaksi, sillÃ¤ meillÃ¤ on kirjoitus, joka sisÃ¤ltÃ¤Ã¤ kaiken.

5. Ei, he hylkÃ¤sivÃ¤t totuuden, kun se tuli heille, niin ettÃ¤ he nyt ovat sekasorron tilassa.

6. EivÃ¤tkÃ¶ he siis katso ylÃ¶s taivaaseen nÃ¤hdÃ¤kseen, miten Me olemme sen rakentanut ja koristanut, niin ettÃ¤ siinÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n vajaata?

7. Ja maan Me olemme avartanut sekÃ¤ sijoittanut siihen vuoria ja kasvattanut siinÃ¤ kaikenlaisia kauniita kasveja

8. antaaksemme ymmÃ¤rryksen ja kehoituksen jokaiselle Jumalan puoleen kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤lle palvelijalle.

9. Me lÃ¤hetÃ¤mme myÃ¶s pilvistÃ¤ siunatun sateen ja sillÃ¤ kasvatamme puutarhat ja viljan, joka korjataan,

10. kookkaat palmut, hedelmÃ¤kimput oksissa toinen toisensa ylÃ¤puolella

11. ravinnoksi palvelijoilleni, ja siten annamme elÃ¤mÃ¤n kuivaneelle maalle. Sellainen on ylÃ¶snousemus.

12. Ennen heitÃ¤ Nooan kansa, Ar-Rassin asukkaat, Tamuud,

13. Aad, Farao ja Lootin veljet hylkÃ¤sivÃ¤t profeetat;

14. ja viidakon asukkaat sekÃ¤ Tuuban kansa; kaikki he hylkÃ¤sivÃ¤t sananjulistajani, mutta silloin uhkaukseni kÃ¤vi toteen.

15. VÃ¤syimmekÃ¶ ensimmÃ¤isessÃ¤ luomisessa? Kuitenkin he epÃ¤ilevÃ¤t uutta luomista.

16. Totisesti Me olemme luonut ihmisen ja tiedÃ¤mme, mitÃ¤ hÃ¤nen sielunsa hÃ¤nelle kuiskaa, ja olemme lÃ¤hempÃ¤nÃ¤ hÃ¤ntÃ¤ kuin hÃ¤nen oma elinsuonensa.

17. On kaksi kuuntelijaa, jotka istuvat oikealla ja vasemmalla puolella kuunnellen.

18. EikÃ¤ ihminen lausu sanaakaan hÃ¤nen lÃ¤hettyvillÃ¤Ã¤n olevan tarkkaajan kuulematta.

19. Ja kuoleman hourailu on tuleva ilmaisten totuuden: Â»TÃ¤mÃ¤ oli se pÃ¤ivÃ¤, jota kavahditte.Â»

20. Ja pasuunaan puhalletaan; se on uhkausten ja lupauksen pÃ¤ivÃ¤.

21. Ja joka sielu on tuleva seurassaan kiihoittaja ja todistaja.

22. Â»Totisesti et ole tÃ¤stÃ¤ pÃ¤ivÃ¤stÃ¤ vÃ¤littÃ¤nyt, mutta nyt olemme poistanut verhon silmiltÃ¤si, niin ettÃ¤ nÃ¤kÃ¶si tÃ¤nÃ¤Ã¤n on tarkka.Â»

23. Ja hÃ¤nen seuralaisensa sanoo: Â»TÃ¤ssÃ¤ on se, mitÃ¤ minulla on valmiina.Â»

24. Â»HeittÃ¤kÃ¤Ã¤ alas helvettiin jokainen kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n ja kapinallinen,

25. hyvÃ¤n kieltÃ¤jÃ¤, rajain ylittÃ¤jÃ¤, epÃ¤ilijÃ¤,

26. joka asettaa muita Jumalan rinnalle! HeittÃ¤kÃ¤Ã¤ hÃ¤net kauheaan kidutukseen!Â»

27. HÃ¤nen seuralaisensa sanoo: Â»Herra, en ole vietellyt hÃ¤ntÃ¤, vaan hÃ¤n itse oli suuresti eksynyt.Â»

28. HÃ¤n vastaa: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ kiistelkÃ¶ Minun luonani! Olen totisesti varoittanut teitÃ¤ etukÃ¤teen.Â»

29. Minun sanani ei muutu, enkÃ¤ MinÃ¤ tee vÃ¤Ã¤ryyttÃ¤ palvelijoilleni.Â»

30. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ Me sanomme helvetille: Â»Oletko tÃ¤ynnÃ¤?Â» ja se vastaa: Â»Tuleeko vielÃ¤ lisÃ¤Ã¤?Â»

31. Ja paratiisi lÃ¤hestyy niitÃ¤, jotka pahaa karttavat.

32. TÃ¤mÃ¤ on se, mitÃ¤ teille luvattiin, jokaiselle, joka usein kÃ¤Ã¤ntyy Jumalan puoleen ja pitÃ¤Ã¤ HÃ¤nen kÃ¤skynsÃ¤,

33. joka pelkÃ¤Ã¤ laupiasta Jumalaa salaisestikin ja lÃ¤hestyy HÃ¤ntÃ¤ katuvaisin sydÃ¤min.

34. Astukaa sisÃ¤Ã¤n rauhassa! TÃ¤mÃ¤ on ikuisuuden pÃ¤ivÃ¤.Â»

35. He saavat siellÃ¤ mitÃ¤ toivovat ja MeidÃ¤n luonamme vielÃ¤ enemmÃ¤n.

36. Kuinka monet sukupolvet ennen heitÃ¤ tuhosimmekaan, sukupolvet, jotka olivat mahtavampia kuin he. KiertÃ¤kÃ¤Ã¤ maita, niin nÃ¤ette, onko mitÃ¤Ã¤n turvapaikkaa minun kostoltani.

37. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on riittÃ¤vÃ¤ muistutus sille, jolla on ymmÃ¤rtÃ¤vÃ¤inen sydÃ¤n ja joka kÃ¤yttÃ¤Ã¤ kuuloaan ja nÃ¤kee omilla silmillÃ¤Ã¤n.

38. Totisesti Me olemme kuudessa pÃ¤ivÃ¤ssÃ¤ luonut taivaat ja maan ja mitÃ¤ on niiden vÃ¤lillÃ¤, eikÃ¤ vÃ¤symys vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n vaivannut meitÃ¤.

39. KestÃ¤ sentÃ¤hden kÃ¤rsivÃ¤llisesti, mitÃ¤ he sanovat, ja ylistÃ¤ ja kiitÃ¤ Herraa ennen sekÃ¤ auringon nousua ettÃ¤ sen laskua.

40. YlistÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ yÃ¶llÃ¤ ja rukouksen jÃ¤lkeen,

41. ja kuunnelkaa sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin kutsuja kutsuu lÃ¤hellÃ¤nne,

42. pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he kuulevat totuuden huudon. Se on ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤.

43. Totisesti, MeistÃ¤ on elÃ¤mÃ¤ ja kuolema lÃ¤htÃ¶isin ja MeidÃ¤n luoksemme kaikki palaa.

44. PÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin maa repeÃ¤Ã¤ heidÃ¤n allaan, he kiirehtivÃ¤t; silloin tapahtuu kokoaminen, mikÃ¤ on Meille helppoa.

45. Me tiedÃ¤mme parhaiten, mitÃ¤ he sanovat, ja sinÃ¤ et ole heidÃ¤n hallitsijansa. Muistuta siis Koraanin avulla sitÃ¤, joka pelkÃ¤Ã¤ uhkaustani.

QURAN (FINNISH)

51 - ADH-DHARIYAT (Tuhlaajiensuura)

1. Katso niitÃ¤, jotka tuhlaavat hajalle viskoen,

2. niitÃ¤, jotka taakkaa kantavat,

3. niitÃ¤, joiden kulku on kevyttÃ¤,

4. niitÃ¤, jotka jakelevat mÃ¤Ã¤rÃ¤yksiÃ¤.

5. Se, millÃ¤ teitÃ¤ uhataan, on totista totta,

6. ja tuomion tÃ¤ytyy totisesti tulla.

7. Katso taivasta, tÃ¤htiratainsa tÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤.

8. Totisesti te riitelette puhuessanne toistenne kanssa.

9. Mutta vain se kÃ¤Ã¤ntyy uskosta pois, joka tahtoo kÃ¤Ã¤ntyÃ¤.

10. Kirotut olkoot valehtelijat,

11. jotka tietÃ¤mÃ¤ttÃ¶myytensÃ¤ kuilussa eivÃ¤t mistÃ¤Ã¤n vÃ¤litÃ¤.

12. He kysyvÃ¤t: Â»Milloin tulee tuomion pÃ¤ivÃ¤?Â»

13. Se on pÃ¤ivÃ¤, jolloin heidÃ¤t tulessa koetellaan.

14. Maistakaa nyt rangaistustanne. TÃ¤tÃ¤ halusitte jouduttaa.

15. Totisesti ovat ne, jotka pahaa karttavat, kerran puutarhoissa ja lÃ¤hteitten partaalla

16. ottaen vastaan, mitÃ¤ heidÃ¤n Herransa heille antaa. Totisesti tekivÃ¤t he sitÃ¤ ennen hyviÃ¤ tekoja.

17. VÃ¤hÃ¤n nukkuivat he yleensÃ¤ yÃ¶llÃ¤,

18. ja aamulla he anoivat anteeksiantoa,

19. heidÃ¤n omaisuudestaan riitti sopiva osa anojalle ja avuttomalle.

20. Maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ on tunnusmerkkejÃ¤ niille, joilla on varmuus;

21. niin myÃ¶skin omissa sieluissanne. EttekÃ¶ siis nÃ¤e niitÃ¤?

22. Ja taivaassa on ravintonne sekÃ¤ se, mikÃ¤ teille on luvattu.

23. Taivaitten ja maan Herran nimessÃ¤. TÃ¤mÃ¤ on totisesti totuus, yhtÃ¤ varma kuin teidÃ¤n vakuutuksenne.

24. Onko sinulle tullut sanoma Aabrahamin kunnioitetuista vieraista?

25. He astuivat sisÃ¤Ã¤n hÃ¤nen luokseen ja sanoivat: Â»Rauha!Â» Ja hÃ¤n vastasi: Â»Rauha, olette vieraita ihmisiÃ¤.Â»

26. Ja hÃ¤n hiipi salaa perheensÃ¤ luokse ja palasi tuoden mukanaan juottovasikan,

27. jonka hÃ¤n asetti heidÃ¤n eteensÃ¤ sanoen: Â»EttekÃ¶ tahdo syÃ¶dÃ¤?Â»

28. Ja hÃ¤n alkoi pelÃ¤tÃ¤ heitÃ¤, mutta he sanoivat: Â»Ã„lÃ¤ pelkÃ¤Ã¤Â», ja he ilmoittivat hÃ¤nelle ilosanoman viisaan pojan

syntymÃ¤stÃ¤.

29. Silloin tuli hÃ¤nen vaimonsa paikalle suuren murheen vallassa, lÃ¶i kasvoihinsa ja sanoi: Â»Vanha hedelmÃ¤tÃ¶n nainen.Â»

30. He sanoivat: Â»Sanomamme on Herraltasi, HÃ¤nen on totisesti viisaus ja tietoÂ».

31. Ja Aabraham sanoi: Â»MikÃ¤ on asianne, viestintuojat?Â»

32. He vastasivat: Â»MeidÃ¤t on totisesti lÃ¤hetetty syntisten ihmisten luo,

33. heittÃ¤mÃ¤Ã¤n heidÃ¤n pÃ¤Ã¤lleen tiilikiviÃ¤,

34. jotka Herrasi on varannut jumalattomille,

35. ja Me olemme erottanut heistÃ¤ pois ne, jotka uskoivat,

36. Mutta Me emme lÃ¶ytÃ¤nyt enempÃ¤Ã¤ kuin yhden Jumalalle alamaisen suvun.Â»

37. Me jÃ¤timme merkin niitÃ¤ varten, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t tuskallista rangaistusta.

38. Kun lÃ¤hetimme Mooseksen Faraon luo selvin valtuuksin,

39. niin tÃ¤mÃ¤ mahtavuudessaan kÃ¤Ã¤nsi hÃ¤nelle selkÃ¤nsÃ¤ ja sanoi: Â»Noita tai hullu.Â»

40. Me tartuimme hÃ¤neen ja hÃ¤nen sotajoukkoihinsa ja paiskasimme heidÃ¤t mereen, koska hÃ¤nen tekonsa oli rangaistava.

41. Ja Aadia vastaan Me pÃ¤Ã¤stimme tuhoavan tuulen,

42. joka ei sinne, missÃ¤ puhalsi, jÃ¤ttÃ¤nyt mitÃ¤Ã¤n jÃ¤lkeensÃ¤, vaan muutti kaiken tuhaksi.

43. Ja Tamuudille sanottiin: Â»Nauttikaa hetkinen!Â»

44. Mutta he kapinoivat Herransa kÃ¤skyÃ¤ vastaan, ja niin iski heihin heidÃ¤n nÃ¤htensÃ¤ ukkonen.

45. EivÃ¤tkÃ¤ he kyenneet nousemaan ylÃ¶s eivÃ¤tkÃ¤ puolustautumaan.

46. Ja Nooan kansan tuhosimme jo aikaisemmin. Totisesti, he olivat syntisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

47. Ja taivaan olemme Me voimallamme kohottanut korkealle ja totisesti tehnyt sen laajaksi.

48. Maan olemme tehnyt suureksi ja avaraksi. Ja kuinka hyvin olemmekaan sen avartanut!

49. Kaikkea olemme luonut kaksittain, jotta ottaisitte vaarin.

50. Paetkaa Jumalan luo! MinÃ¤ olen totisesti Jumalan lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ julkinen varoittajanne.

51. Ã„lkÃ¤Ã¤ asettako Jumalan rinnalle muuta jumalaa. MinÃ¤ olen totisesti HÃ¤nen teitÃ¤ varten lÃ¤hettÃ¤mÃ¤nsÃ¤ julkinen varoittaja.

52. Ei yksikÃ¤Ã¤n sananjulistaja ole tullut niiden luokse, jotka ennen heitÃ¤ elivÃ¤t, heidÃ¤n sanomattansa: Â»Noita tai hullu.Â»

53. Ovatko he antaneet tÃ¤mÃ¤n toisilleen perinnÃ¶ksi? Totisesti, he ovat vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ ihmisiÃ¤.

54. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤, niin ei tÃ¤tÃ¤ lueta sinulle viaksi.

55. Ja jatka kehoituksiasi, sillÃ¤ totisesti muistutus koituu uskovien hyÃ¶dyksi.

56. Olen luonut henkiolennot ja ihmiset vain palvelemaan ItseÃ¤ni.

57. En halua heiltÃ¤ mitÃ¤Ã¤n ravintoa enkÃ¤ vaadi, ettÃ¤ he ruokkisivat Minua.

58. Jumala on totisesti ravinnon jakaja, Herra, jonka on valta ja voima.

59. Niin on totisesti jumalattomilla oleva sama osa kuin heidÃ¤n kaltaisillaan; heidÃ¤n ei sentÃ¤hden tarvitse pyytÃ¤Ã¤ Minua jouduttamaan asiaa.

60. Voi siis niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko, sen pÃ¤ivÃ¤n takia, joka heitÃ¤ uhkaa.

QURAN (FINNISH)

52 - AT-TUUR (Vuoren suura)

1. Nimeen Vuoren

2. ja PyhÃ¤n Kirjan,

3. joka on kirjoitettu levitetylle pergamentille,

4. ja temppelin, johon pyhiinvaelletaan,

5. nimeen korkean taivaan laen

6. ja aavan meren,

7. totisesti, Herrasi rangaistus on tuleva;

8. kukaan ei voi sitÃ¤ vÃ¤lttÃ¤Ã¤.

9. PÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin taivas vavahtaa paikaltaan

10. ja vuoret siirtyvÃ¤t,

11. voi tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t totuuden,

12. niitÃ¤, jotka ilkamoivat pitÃ¤en turhia puheita,

13. pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jona heidÃ¤t vÃ¤kisin ajetaan helvetin tuleen!

14. Â»TÃ¤mÃ¤ on se tuli, jota te piditte keksintÃ¶nÃ¤.

15. Onko se noituutta vai ettekÃ¶ nÃ¤e?

16. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ sinne ja kestÃ¤kÃ¤Ã¤ se tai olkaa kestÃ¤mÃ¤ttÃ¤, se on teille yhdentekevÃ¤Ã¤. Te saatte palkan vain siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet.Â»

17. Totisesti ovat ne, jotka karttavat pahaa, puutarhoissa ja autuudessa

18. iloiten Herransa antimista ja siitÃ¤, ettÃ¤ heidÃ¤n Herransa pelasti heidÃ¤t palavan tulen kidutuksesta.

19. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ ja juokaa iloiten palkaksi siitÃ¤, mitÃ¤ teitte.

20. He saavat levÃ¤tÃ¤ riveihin asetetuilla istuimilla, ja MinÃ¤ yhdistÃ¤n heidÃ¤t puhtaisiin, tummasilmÃ¤isiin neitoihin,

21. ja ne, jotka uskovat ja joiden jÃ¤lkelÃ¤iset seuraavat heitÃ¤ uskossa, Me yhdistÃ¤mme jÃ¤lkelÃ¤isiinsÃ¤, ja Me emme vÃ¤himmÃ¤ssÃ¤kÃ¤Ã¤n halvenna heidÃ¤n tÃ¶itÃ¤Ã¤n. Jokainen ihminen on vastuussa siitÃ¤, mitÃ¤ hÃ¤n on tehnyt.

22. Ja Me varustamme heidÃ¤t yltÃ¤kyllÃ¤isesti hedelmillÃ¤ ja lihalla heidÃ¤n toivomuksiensa mukaan.

23. He ojentavat siellÃ¤ toisilleen pikarin ilman turhaa puhetta ja syntiÃ¤,

24. ja heidÃ¤n ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n on nuorukaisia, kauniita kuin helmet kuoressaan.

25. ja muutamat heistÃ¤ tekevÃ¤t toisilleen kysymyksiÃ¤,

26. ja he sanovat: Â»Totisesti pelkÃ¤simme ennen perheittemme vuoksi,

27. mutta Jumala on ollut meille armollinen, ja HÃ¤n on pelastanut meidÃ¤t polttavan tuulen kurituksesta.Â»

28. Totisesti olemme vain HÃ¤ntÃ¤ kutsuneet avuksi; HÃ¤n on totisesti lempeÃ¤, armollinen.

29. Jatka sentÃ¤hden kehoituksiasi, sillÃ¤ Herrasi armosta sinÃ¤ et ole noita etkÃ¤ hullu.

30. Vai sanovatko he: Â»Runoniekka! Me odotamme mitÃ¤ aika mukanansa tuo.Â»

31. Sano: Â»Odottakaa, sillÃ¤ totisesti kuulun minÃ¤kin niihin, jotka odottavat.Â»

32. KÃ¤skeekÃ¶ heidÃ¤n jÃ¤rkensÃ¤ heitÃ¤ menettelemÃ¤Ã¤n nÃ¤in? Vai ovatko he vÃ¤Ã¤rÃ¤mielisiÃ¤ ihmisiÃ¤?

33. Vai sanovatko he: Â»HÃ¤n on itse sepittÃ¤nyt sen?Â» Niin, he eivÃ¤t usko.

34. Antakoot he sitten itse samanlaisen ilmoituksen, jos rakastavat totuutta.

35. Onko heidÃ¤t luotu tyhjÃ¤stÃ¤ vai ovatko he luojia?

36. Tai ovatko he luoneet taivaat ja maan? Ei, heillÃ¤ ei ole varmuutta.

37. Tai onko heillÃ¤ hallussaan Herransa aarteet, tai onko heille annettu ehdoton valta?

38. Tai onko heillÃ¤ keinot, joilla voivat kuunnella? Tuokoot sitten kuuntelijat selvÃ¤n todistuksen.

39. Tai onko HÃ¤nellÃ¤ tyttÃ¤riÃ¤ ja teillÃ¤ poikia?

40. Tai pyydÃ¤tkÃ¶ sinÃ¤ heiltÃ¤ palkkaa, niin ettÃ¤ he kantavat velkojen taakkaa.

41. Tai hallitsevatko he nÃ¤kymÃ¤tÃ¶ntÃ¤, niin ettÃ¤ he voivat kirjoittaa sen muistiin?

42. Tai tahtovatko he sotaa? Mutta juuri ne, jotka eivÃ¤t usko. kÃ¤rsivÃ¤t sodassa tappion.

43. Tai onko heillÃ¤ joku muu kuin Jumala? Kunnia olkoon Jumalalle, joka on kaukana siitÃ¤, mitÃ¤ he asettavat HÃ¤nen rinnalleen.

44. Ja jos he nÃ¤kisivÃ¤t osan taivaasta suistuvan alas, he sanoisivat: Â»PilviÃ¤ pÃ¤Ã¤llekkÃ¤in!Â»

45. JÃ¤tÃ¤ heidÃ¤t siis oman onnensa nojaan, kunnes heidÃ¤t kohtaa pÃ¤ivÃ¤, jolloin salama iskee heihin.

46. PÃ¤ivÃ¤, jolloin heidÃ¤n ponnistelunsa eivÃ¤t heitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤ eikÃ¤ heillÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n apua.

47. Totisesti kuritetaan jumalattomia muullakin tavalla, mutta useimmat heistÃ¤ ovat tietoa vailla.

48. Odota kÃ¤rsivÃ¤llisesti Herrasi tuomiota, sillÃ¤ totisesti valvovat silmÃ¤mme sinua, ja kiitÃ¤ ja ylistÃ¤ Herraa aamulla noustessasi.

49. MyÃ¶s yÃ¶llÃ¤ anna HÃ¤nelle kunnia ja samoin tÃ¤htien taivaalta hÃ¤lvetessÃ¤.

QURAN (FINNISH)

53 - AN-NAJM (TÃ¤hden suura)

1. Kautta tÃ¤hden, joka kalpenee taivaalla,

2. suojelijanne ei erehdy eikÃ¤ joudu harhaan;

3. ei hÃ¤n myÃ¶skÃ¤Ã¤n puhu omasta tahdostaan.

4. TÃ¤mÃ¤ on totisesti Jumalan ilmoitus, joka on hÃ¤nelle ilmaistu.

5. Herra, jolla on valtava voima, on opettanut hÃ¤ntÃ¤.

6. HÃ¤nen asemansa sÃ¤ilyi horjumattomana.

7. HÃ¤n (Muhammed) oli taivaan korkeuksissa,

8. ja sitten hÃ¤n lÃ¤hestyi Herraa ja painui alas,

9. niin ettÃ¤ hÃ¤n oli kahden jousenkantaman etÃ¤isyydellÃ¤ tai vielÃ¤ lÃ¤hempÃ¤nÃ¤kin

10. ja ilmaisi palvelijalleen sen, mitÃ¤ ilmaisi.

11. Ei hÃ¤nen sydÃ¤mensÃ¤ keksinyt sitÃ¤, mitÃ¤ hÃ¤n nÃ¤ki.

12. Miksi siis haluatte kiistellÃ¤ hÃ¤nen kanssaan siitÃ¤, mitÃ¤ hÃ¤n on nÃ¤hnyt?

13. Totisesti hÃ¤n on nÃ¤hnyt HÃ¤net toisessakin ilmestyksessÃ¤,

14. lÃ¤hellÃ¤ etÃ¤isintÃ¤ lootuspuuta,

15. jonka vieressÃ¤ on ikiasumusten puutarha,

16. kun lootuspuun verhosi se, mikÃ¤ kykenee verhoamaan;

17. katse ei harhaillut eikÃ¤ pettÃ¤nyt;

18. totisesti hÃ¤n nÃ¤ki suurimman Herransa tunnusmerkeistÃ¤.

19. Oletteko sitten ajatelleet al-Latia ja al~Uzzaa

20. ja Manatia, kolmatta ja viimeistÃ¤?

21. Kuuluvatko pojat teille ja HÃ¤nelle tyttÃ¤ret?

22. MikÃ¤ nurja jako!

23. NÃ¤mÃ¤ eivÃ¤t ole muuta kuin nimiÃ¤, joita te olette antaneet heille, te ja esi~isÃ¤nne, eikÃ¤ Jumala ole lÃ¤hettÃ¤nyt heille mitÃ¤Ã¤n valtuutta. He noudattavat vain arveluja ja viettiensÃ¤ oikkuja, vaikka Jumala totisesti on lÃ¤hettÃ¤nyt heille johdatuksen.

24. Vai tuleeko ihmisen saada kaikki, mitÃ¤ hÃ¤n haluaa?

25. Jumalan on kuitenkin kaikki mennyt ja tuleva.

26. Kuinka monta sanansaattajahenkeÃ¤ (enkeliÃ¤) onkaan taivaissa, joiden apu ei hyÃ¶dytÃ¤ ketÃ¤Ã¤n, ellei Jumala anna siihen lupaa sille, joka HÃ¤ntÃ¤ miellyttÃ¤Ã¤ ja johon HÃ¤n on tyytyvÃ¤inen.

27. Totisesti vain ne, jotka eivÃ¤t usko tulevaan elÃ¤mÃ¤Ã¤n, kutsuvat nÃ¤itÃ¤ enkeleitÃ¤ naisten nimillÃ¤.

28. Mutta heillÃ¤ ei ole siitÃ¤ mitÃ¤Ã¤n tietoa; he seuraavat vain arveluja, mutta arvelu ei totisesti kestÃ¤ totuuteen verraten.

29. KÃ¤Ã¤nny siis pois siitÃ¤, joka kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ selkÃ¤nsÃ¤ MeidÃ¤n kehoituksellemme eikÃ¤ tavoittele muuta kuin tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤!

30. TÃ¤hÃ¤n kaikki heidÃ¤n tietonsa tÃ¤htÃ¤Ã¤. Totisesti Herrasi tietÃ¤Ã¤ parhaiten, kuka on eksynyt HÃ¤nen polultaan, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ parhaiten, kuka seuraa ohjausta.

31. Jumalan on kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, jotta HÃ¤n saisi tuomita pahantekijÃ¤t heidÃ¤n tekojensa mukaan ja palkita hyvyydellÃ¤ niitÃ¤, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.

32. Niille, jotka karttavat suuria syntejÃ¤ ja rikkomuksia, joskaan eivÃ¤t pienempiÃ¤ hairauksia, niille on totisesti Herrasi anteeksianto avara. HÃ¤n tiesi parhaanne, kun HÃ¤n loi teidÃ¤t maan tomusta ja kun lepÃ¤sitte Ã¤itinne kohdussa. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis julistako omaa puhtauttanne. HÃ¤n tuntee parhaiten sen, joka pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa.

33. Oletko ajatellut ihmistÃ¤, joka kÃ¤Ã¤ntyy pois,

34. antaa vÃ¤hÃ¤n ja on kovasydÃ¤minen?

35. Onko hÃ¤nellÃ¤ tietoa salatusta, niin ettÃ¤ hÃ¤n voi nÃ¤hdÃ¤?

36. Tai eikÃ¶ hÃ¤nelle ole ilmoitettu, mitÃ¤ on Mooseksen kirjoissa,

37. ja kuinka Aabraham tÃ¤ytti kÃ¤skyt?

38. TiedÃ¤, ettei kukaan kuormaa kantava kanna toisen taakkaa

39. ja ettÃ¤ ihmisen osalle ei tule muuta kuin se, mitÃ¤ hÃ¤n on tavoitellut,

40. ettÃ¤ hÃ¤nen pyrkimyksensÃ¤ saatetaan pÃ¤ivÃ¤nvaloon,

41. ettÃ¤ hÃ¤net sitten palkitaan tÃ¤ysin mitoin,

42. ettÃ¤ Herrassasi, on kaiken loppu,

43. ettÃ¤ HÃ¤n antaa ihmiselle hymyn ja itkun,

44. ettÃ¤ HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman,

45. ettÃ¤ HÃ¤n on luonut molemmat sukupuolet - miehen ja naisen -

46. istutetusta siemenestÃ¤,

47. ettÃ¤ HÃ¤nen huostassaan on tuleva kehitys,

48. ettÃ¤ HÃ¤n antaa rikkauden ja omaisuuden,

49. ettÃ¤ HÃ¤n on Siriuksen Herra,

50. ettÃ¤ HÃ¤n tuhosi muinaisen Aadin

51. ja Tamuudin, jota HÃ¤n ei armahtanut

52. ja Nooan kansan sitÃ¤ ennen. Totisesti he olivat mitÃ¤ jumalattomimpia ja syntisimpiÃ¤ ihmisiÃ¤.

53. HÃ¤n hajoitti kukistetut kaupungit

54. ja peitti ne sillÃ¤, mikÃ¤ peittÃ¤Ã¤ voi.

55. MitÃ¤ Herrasi armolahjoja tahdot siis epÃ¤illÃ¤?

56. TÃ¤mÃ¤ (Muhammed) on entisten varoittajain kaltainen varoittaja.

57. Tuleva loppu lÃ¤henee;

58. kukaan paitsi Jumala ei voi sitÃ¤ siirtÃ¤Ã¤.

59. IhmettelettekÃ¶ sitten nÃ¤itÃ¤ sanomia,

60. nauratteko sensijaan ettÃ¤ itkisitte,

61. houkkioita kun olette?

62. Kumartukaa sentÃ¤hden Jumalan edessÃ¤ ja palvelkaa HÃ¤ntÃ¤!

QURAN (FINNISH)

54 - AL-QAMAR (Kuun suura)

1. Hetki lÃ¤hestyy ja kuu jakaantuu.

2. Mutta jos he nÃ¤kevÃ¤t tunnusmerkin, he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t syrjÃ¤Ã¤n ja sanovat: Â»Valtavaa lumousta!Â»

3. ja pitÃ¤vÃ¤t sitÃ¤ valheena ja noudattavat halujaan, mutta kaikella on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty aikansa,

4. totisesti ovat he saaneet monta varoittavaa sanomaa,

5. tÃ¤ydellisen viisauden sisÃ¤ltÃ¤viÃ¤ varoituksia, mutta varoitukset eivÃ¤t heitÃ¤ hyÃ¶dytÃ¤.

6. KÃ¤Ã¤nny siis pois heistÃ¤! SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin kutsuja kutsuu heidÃ¤t vastenmieliseen tehtÃ¤vÃ¤Ã¤n,

7. he astuvat silmÃ¤t maahan luotuina esiin haudoistaan kuin hajalle siroteltu heinÃ¤sirkkaparvi

8. kiiruhtaen pelokkaina kohtaamaan kutsujaa. EpÃ¤uskoiset sanovat: Â»TÃ¤mÃ¤ on kova pÃ¤ivÃ¤.Â»

9. Nooan kansa ennen heitÃ¤ kielsi hÃ¤net. Niin, he pitivÃ¤t palvelijaamme valehtelijana ja sanoivat: Â»HÃ¤n on hulluÂ», ja he puhuivat hÃ¤nelle ylenkatseellisesti.

10. Mutta hÃ¤n huusi avuksi Herraansa sanoen: Â»MinÃ¤ olen masentunut, auta SinÃ¤ minua!Â»

11. Silloin avasimme taivaan portit veden syÃ¶stÃ¤ alas,

12. ja maasta pursui joukko lÃ¤hteitÃ¤, niin ettÃ¤ kaikki vedet yhtyivÃ¤t, mikÃ¤ oli ennakolta pÃ¤Ã¤tetty.

13. Ja Me kannoimme hÃ¤ntÃ¤ laudoista ja nauloista kyhÃ¤tyllÃ¤ laivalla,

14. joka liikkui silmÃ¤imme edessÃ¤; se oli palkkio hÃ¤nelle, jonka sanoma hylÃ¤ttiin.

15. Totisesti Me jÃ¤timme sen merkiksi. Mutta missÃ¤ on se, joka ottaa siitÃ¤ vaarin?

16. Millainen oli Minun rangaistukseni ja Minun varoitukseni?

17. Me teimme totisesti Koraanin helposti muistettavaksi, mutta missÃ¤ on se, joka haluaa noudattaa sitÃ¤?

18. Aad julisti sanansaattajamme valehtelijaksi, ja millainen olikaan Minun rangaistukseni ja Minun varoitukseni!

19. Totisesti Me lÃ¤hetimme pauhaavan myrskyn heidÃ¤n ylitseen katkerana onnettomuuden pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

20. Se tempasi mukaansa ihmiset kuin maasta juurineen revityt palmunrungot.

21. Millainen olikaan Minun rangaistukseni ja Minun varoitukseni!

22. Totisesti olemme tehnyt Koraanin helpoksi muistaa, mutta missÃ¤ on se, joka haluaa totella sitÃ¤?

23. Tamuud leimasi varoittajat valehtelijoiksi,

24. sanoen: Â»Tuleeko meidÃ¤n seurata sellaista, joka on vain meikÃ¤lÃ¤inen? Totisesti olisimme silloin erhetyksen ja mielettÃ¶myyden vallassa.

25. Onko kehoitus annettu tehtÃ¤vÃ¤ksi jollekulle meidÃ¤n keskuudestamme? Ei, hÃ¤n on suuri valehtelija, itsensÃ¤ ylentÃ¤jÃ¤.Â»

26. Huomenna he saavat tietÃ¤Ã¤, kuka on suuri valehtelija ja itsensÃ¤ ylistÃ¤jÃ¤.

27. Totisesti Me aiomme lÃ¤hettÃ¤Ã¤ naaraskameelin heille koetukseksi. PidÃ¤ siis silmÃ¤llÃ¤ heitÃ¤ ja ole kÃ¤rsivÃ¤llinen!

28. Ilmoita heille, ettÃ¤ vesi on jaettu heidÃ¤n keskensÃ¤, niin ettÃ¤ jokainen on vuorollaan kameelia juottamassa!

29. Mutta he kutsuivat toverinsa, ja tÃ¤mÃ¤ veti esiin miekkansa ja teki elÃ¤imestÃ¤ ramman.

30. Mutta minkÃ¤lainen olikaan Minun lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ni kuritus ja varoitus!

31. Totisesti lÃ¤hetimme heille yhden ainoan jyrÃ¤hdyksen, ja he olivat kuin vitsoja, joita aidanpunojat kÃ¤yttÃ¤vÃ¤t.

32. Totisesti olemme tehnyt tÃ¤mÃ¤n Koraanin helpoksi muistaa, mutta missÃ¤ on se, joka tahtoo noudattaa sitÃ¤?

33. Lootin kansa julisti varoittajat valehtelijoiksi.

34. Totisesti Me lÃ¤hetimme heille pyÃ¶rremyrskyn; mutta Lootin perheen pelastimme aamun koittaessa;

35. se oli MeidÃ¤n osoittamamme armo. NÃ¤in palkitsemme sen, joka on kiitollinen.

36. Totisesti hÃ¤n oli varoittanut heitÃ¤ MeidÃ¤n vÃ¤liintulostamme, mutta he epÃ¤ilivÃ¤t varoitusta.

37. He aikoivat viedÃ¤ pois hÃ¤nen vieraansa, mutta Me sokaisimme heidÃ¤n silmÃ¤nsÃ¤: Â»Kokekaa siis lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ni kuritus ja varoitus!Â»

38. Ja totisesti, rangaistus, mikÃ¤ oli heille mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, tuli aamulla heidÃ¤n osakseen.

39. Tulkaa siis kokemaan lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ni rangaistus ja varoitus!

40. Olemmehan tehnyt Koraanin helpoksi muistaa, mutta missÃ¤ on se, joka haluaa noudattaa sitÃ¤?

41. Toden totta tulivat varoittajat faraon kansan tykÃ¶.

42. He pitivÃ¤t kaikkia tunnusmerkkejÃ¤mme valheena, ja siksi me tartuimme heihin mahtavan, taitavan voimalla.

43. Ovatko teidÃ¤n aikanne epÃ¤uskoiset parempia kuin nÃ¤mÃ¤? Vai onko PyhÃ¤ssÃ¤ kirjassa poikkeus juuri teidÃ¤n hyvÃ¤ksenne?

44. Tai sanovatko he: Â»Me seisomme lujasti yhdessÃ¤, autamme joukolla itseÃ¤mme.Â»

45. Pian hajoitetaan tuo joukko, ja he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pakoon.

46. Niin, hetki on heille mÃ¤Ã¤rÃ¤tty, ja se hetki on mitÃ¤ kovin ja katkerin.

47. Totisesti ovat syntiset harhaan johdettuja ja mielettÃ¶myyden vallassa.

48. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jona heidÃ¤t suin pÃ¤in raastetaan tuleen, sanotaan heille: Â»Kokekaa kuumuuden kouria!Â»

49. Olemme totisesti luonut kaiken oman mittansa mukaan,

50. ja MeidÃ¤n kÃ¤skymme on nopea kuin silmÃ¤nrÃ¤pÃ¤ys.

51. Totisesti olemme kukistanut vertaisenne, mutta onko ketÃ¤Ã¤n, joka tahtoisi noudattaa varoitusta?

52. Kaikki, mitÃ¤ he tekevÃ¤t, on Jumalan kirjoissa.

53. Kaikki, sekÃ¤ suuri ettÃ¤ pieni, on kirjoitettu muistiin.

54. Totisesti saavat ne, jotka Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, olla puutarhoissa ja virtojen Ã¤Ã¤rillÃ¤,

55. totuuden asuinsijoissa, lÃ¤hellÃ¤ Kuningasta, mahtavaa.

QURAN (FINNISH)

55 - AR-RAHMÃ‚N (Laupiaan Armahtajan suura)

1. Ar-RahmÃ¤n, alati laupias Armahtaja,

2. on ilmaissut Koraanin.

3. HÃ¤n on luonut ihmisen.

4. HÃ¤n on opettanut tÃ¤lle puheen lahjan.

5. Aurinko ja kuu kiertÃ¤vÃ¤t ratojaan,

6. ja yrtit sekÃ¤ puut palvovat HÃ¤ntÃ¤.

7. HÃ¤n on asettanut taivaan korkealle ja saattanut voimaan tasapainon,

8. jotta ette tekisi vÃ¤Ã¤rin punnitessanne.

9. KÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ vaakaa oikeudenmukaisesti Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ vajaasti mitatko.

10. Maan HÃ¤n on luonut elÃ¤viÃ¤ olentoja varten

11. ja hedelmÃ¤t ja taatelit suojaavin verhoin,

12. viljan akanoineen ja tuoksuvat kukkaset.

13. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

14. HÃ¤n loi ihmisen maan tomusta kuin saviastian;

15. HÃ¤n loi henkiolennot tulen liekistÃ¤.

16. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

17. HÃ¤n on idÃ¤n Herra ja HÃ¤n on lÃ¤nnen Herra.

18. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

19. HÃ¤n on avannut kummallekin merelle vapaan vyÃ¶ryn, niin ettÃ¤ ne kohtaavat toisensa,

20. vaikka niiden vÃ¤lillÃ¤ onkin raja, jota ne eivÃ¤t saa ylittÃ¤Ã¤.

21. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

22. NiistÃ¤ molemmista saadaan helmiÃ¤, isoja ja pieniÃ¤.

23. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

24. HÃ¤nen ovat myÃ¶s alukset, jotka kohoavat merestÃ¤ kuin vuoret.

25. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

26. Jokainen kuolee kerran,

27. mutta Herrasi lÃ¤snÃ¤olo sÃ¤ilyy aina kunniassa ja ihanuudessa.

28. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

29. Jokainen, joka on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, huutaa HÃ¤ntÃ¤ avuksi; HÃ¤n on toiminnassa joka hetki.

30. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

31. Me otamme teidÃ¤t pian huostaamme, te molemmat vaivatut.

32. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

33. Te henkien ja ihmisten joukot, jos voitte paeta taivaitten ja maan rajojen ulkopuolelle, niin paetkaa! Te ette voi paeta ilman lupaa.

34. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

35. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ teitÃ¤ vastaan tulenliekit ja savun, eikÃ¤ teillÃ¤ silloin ole mitÃ¤Ã¤n apua.

36. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

37. Ja kun taivas repeÃ¤Ã¤ ja tulee ruusunpunaiseksi kuin punainen nahka, -

38. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

39. tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei kysytÃ¤ ihmiseltÃ¤ eikÃ¤ henkiolennolta hÃ¤nen syntejÃ¤Ã¤n.

40. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

41. Syylliset tunnetaan kasvojensa ilmeestÃ¤, ja heihin tartutaan otsahiuksista ja jaloista.

42. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

43. TÃ¤mÃ¤ on helvetti, jonka syntiset vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t valheeksi.

44. He saavat hoippua sen ja kiehuvan veden vÃ¤liÃ¤.

45. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

46. Mutta niitÃ¤ varten, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t ja kunnioittavat Herransa mahtavuutta, on olemassa kaksi puutarhaa -

47. minkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi? -

48. kaksi paratiisia lehvÃ¤isine puineen -

49. minkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

50. NiissÃ¤ kummassakin on kaksi pulppuavaa lÃ¤hdettÃ¤.

51. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

52. NiissÃ¤ molemmissa on jokaista hedelmÃ¤Ã¤ kahta laatua.

53. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

54. He saavat siellÃ¤ levÃ¤tÃ¤ matoilla, joiden pÃ¤Ã¤llys on kulta~ ja hopeakangasta, molempien puutarhain sato kÃ¤ttensÃ¤ ulottuvilla.

55. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

56. NiissÃ¤ on ujokatseisia kaunottaria, neitoja, joita ennen ei ihminen eikÃ¤ dzinni ole koskettanut.

57. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

58. Rubiinien ja helmien kaltaisia.

59. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

60. Onko hyvyyden palkka muu kuin hyvyys?

61. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

62. Paitsi nÃ¤itÃ¤ molempia on myÃ¶s kaksi muuta puutarhaa.

63. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

64. Molemmat puutarhat ovat syvÃ¤sti tummanvihreitÃ¤.

65. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

66. NiissÃ¤ on kaksi pulppuavaa lÃ¤hdettÃ¤.

67. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

68. NiissÃ¤ on hedelmiÃ¤, taateleita ja granaattiomenia.

69. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

70. NiissÃ¤ on hyveellisiÃ¤ kaunottaria.

71. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

72. TummasilmÃ¤isiÃ¤, telttoihin suljettuja.

73. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

74. Heihin ei ole ihminen eikÃ¤ dzinni koskenut ennen teitÃ¤.

75. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

76. SiellÃ¤ he saavat levÃ¤tÃ¤ vihreillÃ¤ pieluksilla ja ihanilla matoilla.

77. MinkÃ¤ Herranne armotyÃ¶n siis vÃ¤itÃ¤tte valheeksi?

78. Siunattu olkoon Herrasi nimi kunniassaan ja ihanuudessaan!

QURAN (FINNISH)

56 - AL-WAKIAH (Suuren Tapahtuman suura)

1. Kun Suuri Tapahtuma tulee,

2. ei ole ketÃ¤Ã¤n, joka voisi sen kieltÃ¤Ã¤.

3. Se alentaa ja ylentÃ¤Ã¤,

4. kun maa vapisee ankarasti,

5. ja vuoret murtuvat sirpaleiksi,

6. niin ettÃ¤ niistÃ¤ tulee kuin hajoitettua tomua,

7. ja teitÃ¤ tulee olemaan kolmea laatua.

8. Ensiksi ne, jotka ovat oikealla; ketkÃ¤ ovat ne onnelliset, jotka ovat oikealla puolella?

9. Ja ne, jotka ovat vasemmalla; ketkÃ¤ ovat ne onnettomat, jotka ovat vasemmalla puolella?

10. Ja ensimmÃ¤iset pysyvÃ¤t ensimmÃ¤isinÃ¤.

11. HeidÃ¤t saatetaan Jumalan lÃ¤heisyyteen

12. autuuden puutarhoihin -

13. suuret joukot niitÃ¤, jotka aikaisemmin liittyivÃ¤t profeettaan,

14. mutta vain pieni mÃ¤Ã¤rÃ¤ myÃ¶hemmin liittyneitÃ¤.

15. SiellÃ¤ he saavat levÃ¤tÃ¤ kultakuteisilla istuimilla

16. toinen toistaan vastapÃ¤Ã¤tÃ¤,

17. ikuisesti nuoret pojat palvelevat heitÃ¤,

18. pikarit, haarikat ja maljat tÃ¤ynnÃ¤ puhdasta juomaa,

19. josta he eivÃ¤t saa pÃ¤Ã¤nkipua eivÃ¤tkÃ¤ pÃ¤ihdy,

20. tarjoten hedelmiÃ¤, jotka ovat heille mieluisia,

21. ja linnunlihaa, aivan heidÃ¤n toivonsa mukaan.

22. SiellÃ¤ on kaunosilmÃ¤isiÃ¤ sulottaria,

23. jotka ovat kuin kÃ¤tketyt helmet,

24. palkaksi siitÃ¤, mitÃ¤ he ovat tehneet.

25. SiellÃ¤ he eivÃ¤t saa kuulla turhaa eivÃ¤tkÃ¤ syntistÃ¤ puhetta,

26. vaan he sanovat: Â»Rauha, rauha!Â»

27. EntÃ¤ ne, jotka ovat oikealla; keitÃ¤ ovat ne, jotka ovat oikealla puolella?

28. He ovat lootuspuiden keskellÃ¤, puiden, joissa ei ole okaa,

29. ja banaanien, joissa on terttu tertun pÃ¤Ã¤llÃ¤.

30. SiellÃ¤ on avaria varjopaikkoja,

31. vuolaasti virtaavaa vesiÃ¤

32. ja runsaasti hedelmiÃ¤,

33. jotka eivÃ¤t vÃ¤hene ja joita ei heiltÃ¤ evÃ¤tÃ¤

34. SiellÃ¤ on neitoja ylvÃ¤illÃ¤ lepovuoteillaan.

35. Totisesti olemme luonut heidÃ¤t omin kÃ¤sin

36. sallien heidÃ¤n pysyÃ¤ neitseinÃ¤

37. hellinÃ¤ ja samanikÃ¤isinÃ¤,

38. niitÃ¤ varten, jotka ovat oikealla puolella,

39. joista lukuisat kuuluivat aikaisimpiin profeetan kannattajiin,

40. ja myÃ¶hemmin liittyneitÃ¤ suuri joukko.

41. EntÃ¤ ne, jotka ovat vasemmalla; keitÃ¤ raukkoja ovat ne, jotka ovat vasemmalla puolella?

42. HeitÃ¤ tukahduttavat kuumat tuulet ja polttaa kiehuva vesi

43. sekÃ¤ pimentÃ¤Ã¤ musta savu,

44. joka ei tuo vilvoitusta eikÃ¤ virkistystÃ¤.

45. Aikanaan elivÃ¤t he totisesti yltÃ¤kyllÃ¤isyydessÃ¤,

46. paatuen suurissa synneissÃ¤Ã¤n

47. sanoen toisilleen: Â»Kun olemme kuolleet ja meistÃ¤ on tullut tomua ja luita, herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ meidÃ¤t todella kuolleista,

48. tai herÃ¤tetÃ¤Ã¤nkÃ¶ esi-isÃ¤mme?Â»

49. Sano: Â»SekÃ¤ edelliset ettÃ¤ jÃ¤lkimmÃ¤iset

50. kootaan yhteen mÃ¤Ã¤rÃ¤ttynÃ¤ hetkenÃ¤ ja pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.Â»

51. Te harhapoluille joutuneet, jotka selititte totuuden valheeksi,

52. totisesti te saatte silloin syÃ¶dÃ¤ Zakkuum-puuta

53. ja tÃ¤yttÃ¤Ã¤ vatsanne sillÃ¤,

54. juoda kiehuvaa vettÃ¤ sen pÃ¤Ã¤lle,

55. juoda niinkuin janoiset kameelit.

56. TÃ¤ssÃ¤ on heidÃ¤n kestityksensÃ¤ tuomiopÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

57. Me olemme luonut teidÃ¤t, miksi siis ette tunnusta sitÃ¤ totuudeksi?

58. Oletteko ajatelleet siementÃ¤, joka antoi teille elÃ¤mÃ¤n?

59. Loitteko te sen vai MekÃ¶ olemme sen luonut?

60. Me olemme asettanut teille kuoleman, eikÃ¤ mikÃ¤Ã¤n estÃ¤ MeitÃ¤

61. luomasta sijaanne toisenlaisia olentoja, antamalla teille muodon, jota ette tunne.

62. Olette totisesti tulleet tuntemaan ensimmÃ¤isen luomisen, miksi ette ota kehoitusta varteen?

63. Oletteko ajatelleet kylvÃ¶Ã¤nne?

64. TekÃ¶ saatte sen kasvamaan, vai MekÃ¶ sen aikaansaamme?

65. Jos Me tahtoisimme, voisimme muuttaa sen kuivuneiksi korsiksi, niin ettÃ¤ te ihmettelisitte kokonaisen pÃ¤ivÃ¤n ja sanoisitte:

66. Â»Totisesti, velkana on meillÃ¤ kaikki,

67. niin - meillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n.Â»

68. MitÃ¤ ajattelette vedestÃ¤, jota juotte?

69. TekÃ¶ sen vuodatatte alas pilvistÃ¤, vai MekÃ¶ sen teemme?

70. Jos tahtoisimme, voisimme tehdÃ¤ sen suolaiseksi; miksi siis ette ole kiitollisia?

71. MitÃ¤ ajattelette tulesta, jonka sytytÃ¤tte?

72. TekÃ¶ olette kasvattaneet puun sitÃ¤ varten, vai MekÃ¶ olemme sen kasvattanut?

73. Me olemme asettanut puut erÃ¤maan vaeltajalle kehoitukseksi ja hyÃ¶dyksi.

74. YlistÃ¤ siis suuren Herrasi nimeÃ¤,

75. Vannon tÃ¤htien aseman nimeen,

76. ja se on totisesti suuri vala, jospa sen tietÃ¤isitte,

77. totisesti tÃ¤mÃ¤ on ylevÃ¤ Koraani,

78. hyvin sÃ¤ilyneenÃ¤ kirjassa.

79. SitÃ¤ saavat koskettaa vain puhtaat.

80. Sen lÃ¤hetti maailmojen Herra.

81. Tahdotteko sittenkin halveksia tÃ¤tÃ¤ Kirjaa

82. ja aivan kuin elinkeinoksenne vÃ¤ittÃ¤Ã¤ sitÃ¤ valheeksi?

83. Mutta kun sielu, henkenne ruumiista paetessa, nousee kurkkuun

84. ja te silloin katselette kuolemaa,

85. - vaikka olemmehan Me lÃ¤hempÃ¤nÃ¤ kuolevaa kuin te, teidÃ¤n sitÃ¤ kuitenkaan nÃ¤kemÃ¤ttÃ¤ -

86. miksi ette te, jotka kiellÃ¤tte riippuvaisuutenne Jumalasta,

87. voi silloin torjua sitÃ¤ kÃ¤Ã¤ntymÃ¤Ã¤n takaisin, jos totta puhutte?

88. Jos kuoleva kuuluu niihin, jotka pÃ¤Ã¤sevÃ¤t lÃ¤helle Jumalaa,

89. tulee hÃ¤nen osakseen onni, kukkien tuoksu ja autuuden puutarhat.

90. Jos hÃ¤n on niitÃ¤, jotka joutuvat oikealle puolelle,

91. on hÃ¤nen osansa: Â»Rauha olkoon sinulla ja niillÃ¤, jotka ovat oikealla puolella!Â»

92. Mutta jos hÃ¤n kuuluu niihin, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t totuutta valheeksi, ja kulkee harhateitÃ¤,

93. on hÃ¤nen tervetuliaismaljansa kiehuvaa vettÃ¤

94. ja hÃ¤n palaa ikuisessa tulessa.

95. TÃ¤mÃ¤ on totisesti varma totuus.

96. YlistÃ¤ siis Herrasi nimeÃ¤, suuren.

QURAN (FINNISH)

57 - AL-HADÃ D (Raudan suura)

1. Kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ julistaa Jumalan kunniaa, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivoipa, kaikkitietÃ¤vÃ¤.

2. HÃ¤nen on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, HÃ¤n antaa elÃ¤mÃ¤n ja HÃ¤n sÃ¤Ã¤tÃ¤Ã¤ kuoleman; HÃ¤n voi tehdÃ¤ kaiken, mitÃ¤ tahtoo.

3. HÃ¤n on ensimmÃ¤inen ja viimeinen, nÃ¤kyvÃ¤ ja nÃ¤kymÃ¤tÃ¶n, sillÃ¤ HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ kaikki.

4. HÃ¤n on luonut taivaat ja maan kuutena pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ja sitten asettunut valtaistuimelle. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ painuu maan sisÃ¤Ã¤n ja mitÃ¤ siitÃ¤ versoo esiin, mitÃ¤ tulee ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ ja mitÃ¤ nousee ylÃ¶s. HÃ¤n on kanssanne, missÃ¤ tahansa olettekin, sillÃ¤ Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ teette.

5. HÃ¤nen on taivaiden ja maan valtakunta, ja Jumalan luokse kaikki palaa.

6. HÃ¤n kÃ¤skee yÃ¶n valjeta pÃ¤ivÃ¤ksi, HÃ¤n vajottaa pÃ¤ivÃ¤n yÃ¶hÃ¶n, ja HÃ¤n tuntee svdÃ¤ntemme salat.

7. Uskokaa Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajaansa ja antakaa almuja siitÃ¤, minkÃ¤ haltijaksi Me olemme teidÃ¤t asettanut, sillÃ¤ niitÃ¤ teistÃ¤, jotka uskovat ja jakelevat, odottaa suuri palkinto.

8. Miksi epÃ¤ilisitte? Kehoittaahan HÃ¤nen sananjulistajansa teitÃ¤ uskomaan Herraanne; onhan HÃ¤n todellakin tehnyt liiton kanssanne, jos olette uskovaisia.

9. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ selvÃ¤t merkit palvelijalleen, jotta tÃ¤mÃ¤ voisi johtaa teitÃ¤ pimeydestÃ¤ valoon; sillÃ¤ totisesti Jumala rakastaa teitÃ¤ ja on teille armollinen.

10. Ja miksi ette uhraisi mitÃ¤Ã¤n Jumalan asian hyvÃ¤ksi, sillÃ¤ Jumalalle kuuluu taivaitten ja maan perintÃ¶osuus. Ne teistÃ¤, jotka uhrasivat varojaan ennen voittoa ja taistelivat, ovat toisenlaisia kuin ne, jotka eivÃ¤t niin tehneet. He ovat korkeammassa asemassa kuin ne, jotka uhrasivat vasta jÃ¤lkeenpÃ¤in, vaikka taistelivatkin. Itse kullekin heistÃ¤ on Jumala luvannut hyvÃ¤Ã¤, ja Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

11. Sille, joka antaa Jumalalle uhrin, HÃ¤n korvaa sen kaksin verroin. HÃ¤nen palkkansa on ihana

12. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin olet nÃ¤kevÃ¤ uskolliset miehet ja naiset, valo edessÃ¤Ã¤n ja oikealla puolellaan - Â»hyvÃ¤ sanoma lupaa teille sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ puutarhoja, joita virrat vilvoittavat, teidÃ¤n asuaksenne niissÃ¤; tÃ¤mÃ¤ on suurin autuusÂ» -

13. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tekopyhÃ¤t miehet ja naiset sanovat niille, jotka uskovat: Â»Odottakaa meitÃ¤, jotta saamme valoa teidÃ¤n valostanne.Â» Silloin sanotaan: Â»KÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ takaisin ja etsikÃ¤Ã¤ valoa!Â» Ja heidÃ¤n vÃ¤lilleen kohoaa erottava muuri, jossa on portti. Muurin sisÃ¤puolella on armo, mutta sen ulkopuolella odottaa kuritus.

14. Ja he huutavat: Â»EmmekÃ¶ me olleet teidÃ¤n kanssanne?Â» NÃ¤mÃ¤ vastaavat: Â»KyllÃ¤, mutta te saatoitte sielunne kiusaukseen, odotitte ja epÃ¤rÃ¶itte, ja turhat halunne pettivÃ¤t teitÃ¤ siihen saakka, kunnes Jumalan tuomio koitti; ja suuri viettelijÃ¤ sai teidÃ¤t tottelemattomiksi Jumalaa kohtaan,

15. niin ettÃ¤ tÃ¤nÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei oteta vastaan lunnaita teiltÃ¤ eikÃ¤ niiltÃ¤, jotka valitsivat epÃ¤uskon. TeidÃ¤n on oltava tulessa, se on oleva seuralaisenne; kurja on olinpaikkanne.

16. EikÃ¶ ole aika niiden, jotka uskovat, nÃ¶rytyÃ¤ sydÃ¤missÃ¤Ã¤n, muistaa Jumalaa ja HÃ¤nen lÃ¤hettÃ¤mÃ¤Ã¤nsÃ¤ totuutta, jotta heidÃ¤n ei kÃ¤visi kuin niiden, joille Kirjoitus annettiin aikaisemmin, niin ettÃ¤ heidÃ¤n aikansa nÃ¤ytti pidennetyltÃ¤, mutta jotka paaduttivat sydÃ¤mensÃ¤ ja joista useimmista tuli lainrikkojia.

17. TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ Jumala elvyttÃ¤Ã¤ maan sen kuihtumuksesta. Me olemme totisesti kirkastaneet teille tunnusmerkit

ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤ksenne.

18. Armeliaille miehille ja naisille ja niille, jotka kantavat Jumalalle hyvÃ¤n uhrin, HÃ¤n korvaa sen kaksin verroin, ja heidÃ¤n palkkansa on oleva ihana.

19. Ne, jotka uskovat Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajiinsa, ovat todistajia Herransa edessÃ¤; he saavat palkkansa ja valonsa; mutta ne, jotka valitsevat epÃ¤uskon ja vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t merkkejÃ¤mme valheeksi, joutuvat helvetin asukkaiksi.

20. TietÃ¤kÃ¤Ã¤, ettÃ¤ tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤ on vain leikkiÃ¤, ajanvietettÃ¤, koreilua ja keskinÃ¤istÃ¤ kerskailua, rikkauden ja perheen kartuttamista. Se on kuin sadekuuro, jonka aiheuttama vihanta kasvullisuus ilahduttaa viljelijÃ¶itÃ¤, mutta tÃ¤mÃ¤ sitten kuihtuukin, ja sinÃ¤ nÃ¤et sen kellastuvan ja lakastuvan. Tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ on kuritus ankara, mutta Jumalan luona myÃ¶s anteeksianto ja mielisuosio; niin, maallinen elÃ¤mÃ¤ on pelkkÃ¤Ã¤ pettÃ¤vÃ¤Ã¤ nautintoa.

21. Kiiruhtakaa kilvan saavuttaaksenne Herranne anteeksiannon ja Paratiisin, jonka avaruus on maan ja taivaan suuruinen ja joka on valmistettu niille, jotka uskovat Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajiinsa! TÃ¤mÃ¤ on Jumalan armo. HÃ¤n antaa sen kenelle haluaa, sillÃ¤ HÃ¤n on Herra, jonka armo on suuri.

22. MitÃ¤Ã¤n ei tapahdu maailmassa eikÃ¤ teissÃ¤ itsessÃ¤nne, jota ei ole merkitty PyhÃ¤Ã¤n kirjaan, ennenkuin Me annamme sen tulla ilmi. TÃ¤mÃ¤ on totisesti helppoa Jumalalle.

23. Ã„lkÃ¤Ã¤ siis murehtiko sitÃ¤, mitÃ¤ olette menettÃ¤neet, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n kerskuko sen perusteella, mitÃ¤ HÃ¤n on teille antanut, sillÃ¤ Jumala ei rakasta rÃ¶yhkeÃ¤tÃ¤ ja kerskailevaa ihmistÃ¤;

24. ei liioin niitÃ¤, jotka ovat kitsaita ja kehoittavat muita ahneuteen. Ja jos joku kÃ¤Ã¤ntyy pois, niin totisesti Jumala ei hÃ¤ntÃ¤ eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n kaipaa.

25. Olemmehan lÃ¤hettÃ¤nyt sanansaattajamme selvin todistein ja heidÃ¤n mukanaan olemme lÃ¤hettÃ¤nyt PyhÃ¤n kirjan ja mittaperusteet, jotta ihmiskunta saattaisi noudattaa oikeutta; Me olemme myÃ¶s antanut raudan, johon on kÃ¤tketty suuri voima ja josta on hyÃ¶tyÃ¤ ihmiskunnalle, jotta Jumala tuntisi ne, jotka sydÃ¤mestÃ¤Ã¤n auttavat HÃ¤ntÃ¤ ja HÃ¤nen sananjulistajiaan. Totisesti, Jumala on voimakas, mahtava.

26. Totisesti olemme lÃ¤hettÃ¤nyt Nooan ja Aabrahamin ja antanut heidÃ¤n jÃ¤lkelÃ¤isilleen profeetankutsumuksen ja PyhÃ¤n kirjan. HeidÃ¤n joukossaan on muutamia, jotka vaeltavat vanhurskaasti, mutta useimmat heistÃ¤ ovat kÃ¤skyjen rikkojia.

27. Sitten lÃ¤hetimme sanansaattajia seuraamaan heidÃ¤n jÃ¤lkiÃ¤Ã¤n, ja myÃ¶hemmin Me lÃ¤hetimme Jeesuksen, Marian pojan, ja Me annoimme hÃ¤nelle evankeliumin. Me istutimme myÃ¶s rakkauden ja armeliaisuuden niiden sydÃ¤miin, jotka seuraavat hÃ¤ntÃ¤. Luostarilaitoksen he ovat itse keksineet, - Me emme ole antanut heille muuta mÃ¤Ã¤rÃ¤ystÃ¤ kuin ettÃ¤ he etsisivÃ¤t Jumalan mielisuosiota, mutta he eivÃ¤t noudattaneet sitÃ¤ niin kuin olisi pitÃ¤nyt. Silloin annoimme palkkansa niille heistÃ¤, jotka uskoivat, mutta useimmat heistÃ¤ ovat lainrikkojia.

28. Te, jotka uskotte, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja uskokaa HÃ¤nen sananjulistajaansa; HÃ¤n jakaa teille armoaan kaksin kerroin ja HÃ¤n antaa teille valkeuden, jossa voitte vaeltaa; HÃ¤n on antava teille anteeksi, sillÃ¤ Jumala on laupias ja anteeksiantavainen.

29. NÃ¤in on, jotta nekin, jotka ovat saaneet Kirjan, tietÃ¤isivÃ¤t, etteivÃ¤t he pane rajoja Jumalan armolle, koska Jumalan armo on HÃ¤nen kÃ¤dessÃ¤Ã¤n, HÃ¤n sulkee siihen kenet tahtoo; niin, Jumala on valtavan armon Herra.

QURAN (FINNISH)

58 - AL-MUJADILA (Oikeutta EtsivÃ¤n suura)

1. Jumala on jo kuullut hÃ¤nen vetoomuksensa, joka valitti puolisoansa vastaan, etsien oikeutta Jumalalta, Jumala on kuullut teidÃ¤n keskustelunne; Jumala on totisesti kuuleva, nÃ¤kevÃ¤.

2. Jos jotkut teistÃ¤ hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t vaimonsa sillÃ¤ verukkeella, ettÃ¤ nÃ¤mÃ¤ takaapÃ¤in ovat kuin Ã¤itinsÃ¤, niin eivÃ¤thÃ¤n he ole heidÃ¤n Ã¤itejÃ¤Ã¤n. HeidÃ¤n Ã¤itejÃ¤Ã¤n ovat vain ne, jotka ovat synnyttÃ¤neet heidÃ¤t, ja heidÃ¤n sanansa totisesti ovat ilkeÃ¤tÃ¤ ja valheellista puhetta. Jumala on totisesti armahtava, anteeksiantava.

3. Niiden, jotka syrjÃ¤yttÃ¤vÃ¤t vaimonsa verraten heitÃ¤ Ã¤iteihinsÃ¤ ja sitten haluavat peruuttaa mitÃ¤ ovat sanoneet, on vapautettava orja, ennenkuin he koskevat toinen toiseensa. TÃ¤hÃ¤n teitÃ¤ kehoitetaan, ja Jumala tuntee tekonne.

4. Mutta jos jollakulla ei ole varaa tÃ¤hÃ¤n, paastotkoon hÃ¤n sen asemesta kaksi kuukautta perÃ¤kkÃ¤in, ennenkuin he koskevat toinen toiseensa. Se taas, jolla ei ole tÃ¤hÃ¤n voimaa, ruokkikoon kuusikymmentÃ¤ kÃ¶yhÃ¤Ã¤. NÃ¤in on, jotta uskoisitte Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajaansa. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan laki, ja epÃ¤uskoisia odottaa tuska ja vaiva.

5. Totisesti ne, jotka vastustavat Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa, lyÃ¶dÃ¤Ã¤n maahan niinkuin ne, jotka elivÃ¤t ennen heitÃ¤, ja Me olemme jo lÃ¤hettÃ¤nyt siitÃ¤ selvÃ¤t todisteet; ja epÃ¤uskoisia odottaa hÃ¤peÃ¤llinen kuritus.

6. PÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Jumala on herÃ¤ttÃ¤vÃ¤ heidÃ¤t kaikki kuolleista, on HÃ¤n ilmoittava heille, mitÃ¤ he ovat tehneet. Jumala on merkinnyt sen muistiin, vaikka he ovat sen unohtaneet, sillÃ¤ Jumala nÃ¤kee kaiken.

7. EtkÃ¶ huomaa, ettÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤ kaiken, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤? Kolmella ei ole salaista keskustelua HÃ¤nen olemattaan siinÃ¤ neljÃ¤ntenÃ¤, eikÃ¤ viidellÃ¤ neuvottelua HÃ¤nen olemattaan kuudentena; olipa heitÃ¤ vÃ¤hemmÃ¤n tai enemmÃ¤n, HÃ¤n on lÃ¤snÃ¤ missÃ¤ tahansa he kokoontuvatkin. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ HÃ¤n on ilmoittava heille, mitÃ¤ he ovat tehneet. Totisesti Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

8. EtkÃ¶ ole nÃ¤hnyt niitÃ¤, joita on kielletty pitÃ¤mÃ¤stÃ¤ salaisia neuvotteluja, mutta jotka taas ryhtyvÃ¤t siihen, mikÃ¤ heiltÃ¤ kiellettiin, ja salaa yllyttÃ¤vÃ¤t toisiaan kapinaan ja tottelemattomuuteen sananjulistajaa vastaan. Kun he tulevat sinun luoksesi, he tervehtivÃ¤t sinua tavalla, jolla Jumala ei sinua tervehdi, ja sanovat itsekseen: Â»Miksi ei Jumala rankaise meitÃ¤ puheistamme?Â» Helvetti riittÃ¤Ã¤ heille rangaistukseksi; sinne he joutuvat, ja se on surkea olinpaikka.

9. Te uskovaiset, kun pidÃ¤tte yksityistÃ¤ neuvottelua, Ã¤lkÃ¤Ã¤ antako synnin yllyttÃ¤Ã¤ itseÃ¤nne kapinaan ja tottelemattomuuteen sananjulistajaa vastaan, vaan pitÃ¤kÃ¤Ã¤ neuvottelunne hurskaudessa ja Jumalan pelossa ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan, jonka luokse kerran kokoonnutte.

10. Salaiset neuvottelut ovat lÃ¤htÃ¶isin saatanasta, joka niillÃ¤ pyrkii tuottamaan murhetta uskoville, mutta hÃ¤n ei voi vahingoittaa heitÃ¤ hituistakaan Jumalan sallimatta, ja Jumalaan uskovaiset luottakoot.

11. Te uskovaiset, kun teitÃ¤ pyydetÃ¤Ã¤n varaamaan tilaa kokouksissanne, varatkaa sitÃ¤ runsaasti, Jumala on vuorostaan valmistava tilaa teille. Kun teitÃ¤ pyydetÃ¤Ã¤n nousemaan, nouskaa; Jumala on korottava monta astetta ylemmÃ¤ksi ne teistÃ¤, jotka uskovat, ja ne, joilla on tieto. Jumala tuntee tekonne.

12. Te uskovaiset, kun pidÃ¤tte neuvoa sananjulistajan kanssa, antakaa uhrilahja ennen neuvotteluanne. NÃ¤in on teille parasta ja oikeinta. Mutta jos teillÃ¤ ei ole varaa siihen, niin totisesti Jumala on anteeksiantavainen, armollinen.

13. PelkÃ¤Ã¤ttekÃ¶, ettei teillÃ¤ ole varaa almuihin ennen neuvotteluanne? Jos siis jÃ¤tÃ¤tte sen tekemÃ¤ttÃ¤, mutta Jumala kÃ¤Ã¤ntyy auttaen puoleenne, niin suorittakaa rukoukset ja antakaa sÃ¤Ã¤detyt almut sekÃ¤ totelkaa Jumalaa ja HÃ¤nen sanansaattajaansa, sillÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

14. Oletko ajatellut niitÃ¤, jotka turvautuvat kansaan, jolle Jumala on vihastunut? He eivÃ¤t kuulu teihin ettekÃ¤ te heihin, vaan

he vannovat vÃ¤Ã¤rin vastoin parempaa tietoaan.

15. Jumala on heille varannut ankaran rangaistuksen, kauheaa on totisesti se, mitÃ¤ he tekevÃ¤t.

16. Valojensa varjolla he vieroittavat muita Jumalan tieltÃ¤. SentÃ¤hden heitÃ¤ odottaa hÃ¤peÃ¤llinen rangaistus.

17. HeidÃ¤n omaisuutensa ja lapsensa eivÃ¤t hyÃ¶dytÃ¤ heitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n Jumalan edessÃ¤; he joutuvat tuleen ja pysyvÃ¤t siinÃ¤ ikuisesti.

18. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jona Jumala herÃ¤ttÃ¤Ã¤ heidÃ¤t kaikki kuolleista, he vannovat HÃ¤nelle niinkuin ovat vannoneet teille ja luulevat sillÃ¤ jotakin voittavansa. EivÃ¤tkÃ¶ he totisesti ole valehtelijoita?

19. Saatana on ottanut vallan heissÃ¤ ja saanut heidÃ¤t unohtamaan Jumalan kunnioittamisen; he ovat saatanan omia. Mutta ovathan saatanan omat hÃ¤viÃ¶Ã¶n tuomittuja.

20. Totisesti ne, jotka vastustavat Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa, kuuluvat viheliÃ¤isimpien joukkoon.

21. Jumala on sanonut: Â»Totisesti olen MinÃ¤ voittava, MinÃ¤ ja sananjulistajani.Â» Totisesti on Jumala voimakas, mahtava.

22. Sellaisten joukosta, jotka uskovat Jumalaan ja viimeiseen pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, et lÃ¶ydÃ¤ ihmisiÃ¤, jotka rakastavat Jumalan ja HÃ¤nen sananjulistajansa vastustajia, vaikkapa nÃ¤mÃ¤ olisivat heidÃ¤n isiÃ¤Ã¤n tai poikiaan tai veljiÃ¤Ã¤n tai sukulaisiaan. Sellaisten sydÃ¤miin HÃ¤n on painanut uskonsa ja vahvistanut heitÃ¤ hengeltÃ¤Ã¤n. HÃ¤n sallii heidÃ¤n pÃ¤Ã¤stÃ¤ puutarhoihin, joita virrat vilvoittavat ja joissa he saavat asua iankaikkisesti. Jumala on tyytyvÃ¤inen heihin ja he Jumalaan. He ovat Jumalan omia. Ja Jumalan omat ovat autuaita.

QURAN (FINNISH)

59 - AL-HASHR (Maasta karkoituksen suura)

1. Kaikki, mitÃ¤ on taivaassa, ja kaikki, mitÃ¤ on maassa, julistaa Jumalan kunniaa, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivoipa, viisas.

2. HÃ¤n ensimmÃ¤isessÃ¤ maastamuutossa karkoitti kodeistaan ne PyhÃ¤n kirjan saajista , jotka olivat epÃ¤uskoisia. Te ette luulleet, ettÃ¤ he siirtyisivÃ¤t pois, ja he uskoivat, ettÃ¤ heidÃ¤n linnoituksensa suojelisivat heitÃ¤ Jumalaa vastaan, mutta Jumala tuli heidÃ¤n luokseen sieltÃ¤, mistÃ¤ he eivÃ¤t odottaneet, ja nosti pelon heidÃ¤n sydÃ¤miinsÃ¤, niin ettÃ¤ he hÃ¤vittivÃ¤t talonsa omin kÃ¤sin ja uskovaisten avulla. Ottakaa siis tÃ¤stÃ¤ oppiaksenne te, joilla on silmÃ¤t.

3. Ja ellei Jumala olisi mÃ¤Ã¤rÃ¤nnyt heille karkoitusta, HÃ¤n olisi varmasti antanut heille kÃ¤rsimyksiÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ maailmassa; ja tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤ heitÃ¤ odottaa tulen tuska.

4. NÃ¤in on, koska he vastustivat Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa; sillÃ¤ jos joku vastustaa Jumalaa, on Jumala totisesti ankara rangaistessaan.

5. Jos olette kaataneet jonkun palmun tai jÃ¤ttÃ¤neet sen pystyyn juurilleen, on tÃ¤mÃ¤ tapahtunut Jumalan tahdosta ja jotta HÃ¤n saattaisi tottelemattomat hÃ¤peÃ¤Ã¤n.

6. Ja noilta ihmisiltÃ¤ saatua sotasaalista, jonka Jumala antoi sananjulistajalleen, ei saatu siksi, ettÃ¤ te ahdistitte heitÃ¤ hevosin tai ratsukameelein, vaan Jumala antaa sananjulistajilleen vallan kenen suhteen tahtoo, sillÃ¤ Jumala voi tehdÃ¤ kaiken, mitÃ¤ haluaa.

7. Ja kaupunkien asukkailta otettu saalis, jonka Jumala on antanut sanansaattajalleen, kuuluu Jumalalle ja HÃ¤nen sananjulistajalleen, lÃ¤heisille sukulaisille, orvoille, kÃ¶yhille ja maankiertÃ¤jille, jotta sitÃ¤ ei jaettaisi niiden kesken teistÃ¤, jotka ovat rikkaita. MitÃ¤ tahansa sananjulistaja teille antaa, se ottakaa vastaan, ja mitÃ¤ tahansa hÃ¤n teiltÃ¤ kieltÃ¤Ã¤, siitÃ¤ pidÃ¤ttykÃ¤Ã¤. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa, sillÃ¤ Jumala on ankara rangaistuksessaan.

8. Osa saaliista on kÃ¶yhiÃ¤ varten, jotka pakenivat, jotka hÃ¤Ã¤dettiin kodeistaan ja joilta riistettiin omaisuus heidÃ¤n etsiessÃ¤Ã¤n Jumalan armoa ja mielisuosiota ja auttaessaan Jumalaa ja HÃ¤nen sananjulistajaansa. NÃ¤mÃ¤ ovat vanhurskaita.

9. Ne, jotka ovat saaneet kodin ja uskon ennen heitÃ¤, rakastavat niitÃ¤, jotka pakenevat heidÃ¤n turviinsa, eivÃ¤tkÃ¤ sydÃ¤messÃ¤Ã¤n kaipaa sitÃ¤, mitÃ¤ nÃ¤ille on annettu. He pitÃ¤isivÃ¤t nÃ¤itÃ¤ itseÃ¤Ã¤n parempana, vaikka itse elÃ¤isivÃ¤t puutteessa. Ne, jotka varjelevat sielunsa ahneudelta, ovat onnellisia.

10. Ne, jotka tulevat heidÃ¤n jÃ¤lkeensÃ¤, sanovat: Â»Herra, anna anteeksi meille ja meidÃ¤n veljillemme, jotka ovat olleet ennen meitÃ¤ uskossa, Ã¤lÃ¤kÃ¤ salli meidÃ¤n tuntea kaunaa sydÃ¤missÃ¤mme niitÃ¤ kohtaan, jotka uskovat. Herra, SinÃ¤ olet totisesti lempeÃ¤, armollinen.

11. Ajattale niitÃ¤, joista on tullut teeskentelijÃ¶itÃ¤. He sanovat veljilleen, jotka kuuluvat PyhÃ¤n kirjoituksen saaneeseen kansaan, mutta ovat epÃ¤uskoisia: Â»Jos teidÃ¤t karkoitetaan, niin lÃ¤hdemme me totisesti teidÃ¤n kanssanne emmekÃ¤ milloinkaan tottele kenenkÃ¤Ã¤n kÃ¤skyjÃ¤ teidÃ¤n suhteenne, vaan jos teitÃ¤ vastaan taistellaan, niin totisesti autamme teitÃ¤.Â» Mutta Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ he todellisuudessa ovat valehtelijoita.

12. Jos nuo karkoitetaan, eivÃ¤t he lÃ¤hde heidÃ¤n kanssaan, ja jos noita vastaan taistellaan, eivÃ¤t he auta heitÃ¤, ja vaikka ryhtyisivÃ¤tkin auttamaan heitÃ¤, niin kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t heille varmasti selkÃ¤nsÃ¤, eivÃ¤tkÃ¤ he kuitenkaan apua saa.

13. Totisesti on heillÃ¤ sydÃ¤missÃ¤Ã¤n suurempi pelko teitÃ¤ (muslimeja) kuin Jumalaa kohtaan, sillÃ¤ he ovat ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ihmisiÃ¤.

14. He eivÃ¤t taistele teitÃ¤ vastaan joukkona, vaan linnoitetuissa kaupungeissa tai muurien takaa. HeidÃ¤n taistelurohkeutensa on suuri. SinÃ¤ luulet heitÃ¤ yksimielisiksi, mutta heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ ovat jakaantuneet, koska he ovat ihmisiÃ¤, joilla ei ole

ymmÃ¤rrystÃ¤.

15. He ovat juuri kuin edeltÃ¤jÃ¤nsÃ¤, jotka Ã¤sken saivat kokea tekojensa onnettomat seuraukset; heitÃ¤ odottaa tuska ja vaiva.

16. HeidÃ¤n laitansa on kuin saatanan, joka sanoi ihmiselle: Â»Ã„lÃ¤ uskoÂ», mutta kun tÃ¤mÃ¤ luopui uskostaan, hÃ¤n sanoi: Â»Totisesti minulla ei ole mitÃ¤Ã¤n tekemistÃ¤ sinun kanssasi; totisesti minÃ¤ pelkÃ¤Ã¤n Jumalaa, kaikkien maailmojen Herraa.Â»

17. Mutta kummankin loppu on se, ettÃ¤ he joutuvat tuleen ainiaaksi. TÃ¤mÃ¤ on jumalattomien palkka.

18. Te, jotka uskotte, pelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa. Ja katsokoon kukin sielu, mitÃ¤ panee itselleen tallelle tulevaksi pÃ¤ivÃ¤ksi. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ Jumalaa! SillÃ¤ totisesti Jumala tietÃ¤Ã¤ mitÃ¤ teette.

19. Ã„lkÃ¤Ã¤ olko niinkuin ne, jotka unohtavat Jumalan, niin ettÃ¤ HÃ¤n antaa heidÃ¤n unohtaa oman sielunsa. NÃ¤mÃ¤ ovat jumalattomia.

20. EivÃ¤t ole toistensa kaltaisia tulen ja paratiisin asukkaat. Paratiisin asukkaat riemuitsevat autuudesta.

21. Jos olisimme lÃ¤hettÃ¤nyt tÃ¤mÃ¤n Koraanin vuorelta, niin olisit varmasti nÃ¤hnyt sen sortuvan ja pirstoutuvan Jumalan pelosta. NÃ¤mÃ¤ vertaukset lÃ¤hetÃ¤mme ihmisille, jotta he mietiskelisivÃ¤t.

22. HÃ¤n on Jumala, ja paitsi HÃ¤ntÃ¤ ei ole muuta jumaluutta; HÃ¤n tuntee salatun ja nÃ¤kyvÃ¤n. HÃ¤n on laupiain, armollisin.

23. HÃ¤n on Jumala, ja paitsi HÃ¤ntÃ¤ ei ole muuta jumaluutta, kuningas, pyhÃ¤, rauhantuoja, turvanantaja, kaiken suojelija, kaikkivoipa, korkein, kaiken suuruuden alkulÃ¤hde. Kunnia Jumalalle ainoastaan! HÃ¤n on korkealla kaiken ylÃ¤puolella, mitÃ¤ he HÃ¤nen rinnalleen asettavat.

24. HÃ¤n on Jumala, luoja, alkuunpanija, muodostaja; HÃ¤nelle kuuluvat kaikki erinomaiset nimet. Kaikki taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ ylistÃ¤Ã¤ HÃ¤nen kunniaansa; sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkivoipa, viisas.

QURAN (FINNISH)

60 - AL-MUMTAHANA (Tutkinnan alaisen suura)

1. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ pitÃ¤kÃ¶ Minun ja omia vihollisianne ystÃ¤vinÃ¤nne. Tarjoatteko heille rakkautta, vaikka he ovat jo kieltÃ¤neet totuuden, joka on tullut heidÃ¤n osaksensa; ovat karkoittaneet sananjulistajan samoin kuin teidÃ¤t itsennekin sentÃ¤hden, ettÃ¤ uskotte Jumalaan, Herraanne. Jos lÃ¤hdette retkelle lujasti taistellen Minun asiani puolesta ja etsien Minun mielisuosiotani, osoitatteko silloin heille ystÃ¤vyyttÃ¤? MinÃ¤ tiedÃ¤n, mitÃ¤ salaatte ja mitÃ¤ ilmaisette, ja jokainen teistÃ¤, joka tekee niin, on eksynyt oikealta tieltÃ¤.

2. Jos he yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤t teidÃ¤t, osoittautuvat he teidÃ¤n vihollisiksenne ja suuntaavat teihin kÃ¤tensÃ¤ ja kielensÃ¤ pahaa tarkoittaen, ja he toivoisivat teidÃ¤n olevan uskottomia.

3. YlÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ eivÃ¤t lÃ¤heiset suhteenne, eivÃ¤t edes lapsennekaan, hyÃ¶dytÃ¤ teitÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n; ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ teidÃ¤t erotetaan toisistanne; Jumala nÃ¤kee tekonne.

4. Totisesti on teille oivana esimerkkinÃ¤ Aabraham ja ne, jotka hÃ¤neen liittyivÃ¤t, kun he sanoivat kansalleen: Â»MeillÃ¤ ei ole mitÃ¤Ã¤n tekemistÃ¤ teidÃ¤n ja sen kanssa, jota palvelette Jumalan rinnalla. Me kiellÃ¤mme teidÃ¤t, teidÃ¤n ja meidÃ¤n vÃ¤lillÃ¤mme vallitsee viha aina siihen saakka, kunnes uskotte yhteen Jumalaan.Â» Mutta isÃ¤lleen sanoi Aabraham: Â»Totisesti tahdon pyytÃ¤Ã¤ puolestasi anteeksiantoa, mutta en voi tehdÃ¤ mitÃ¤Ã¤n hyvÃ¤ksesi Jumalan edessÃ¤.Â» Herra, Sinuun luotamme, Sinun puoleesi kÃ¤Ã¤nnymme ja Sinun luoksesi palaamme.

5. Herra, Ã¤lÃ¤ aseta meille kiusaukseksi niitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko, ja anna meille anteeksi. Herra, totisesti olet kaikkivoipa, viisas.

6. Totisesti ovat he hyvÃ¤ esimerkki teille jokaiselle, joka pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa ja uskoo tulevaan pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, mutta jos joku kÃ¤Ã¤ntyy pois, on HÃ¤n, Jumala, totisesti kaikista riippumaton, ylistetty.

7. Voi kÃ¤ydÃ¤ niin, ettÃ¤ Jumala aikaansaa ystÃ¤vyyden teidÃ¤n ja niiden vÃ¤lille, joita luulette vihollisiksenne, sillÃ¤ Jumala on voimallinen, Jumala on anteeksiantava, armollinen.

8. Jumala ei kiellÃ¤ teitÃ¤ osoittamasta ystÃ¤vÃ¤llisyyttÃ¤ ja oikeamielisyyttÃ¤ niitÃ¤ kohtaan, jotka eivÃ¤t ole taistelleet teitÃ¤ vastaan uskontonne tÃ¤hden eivÃ¤tkÃ¤ karkoittaneet teitÃ¤ kodeistanne; totisesti, Jumala rakastaa oikeamielisiÃ¤.

9. HÃ¤n vain kieltÃ¤Ã¤ teitÃ¤ olemasta ystÃ¤vÃ¤llisiÃ¤ niille, jotka ovat taistelleet teitÃ¤ vastaan uskonne tÃ¤hden, karkoittaneet teidÃ¤t kodeistanne ja olleet toisille apuna teitÃ¤ karkoitettaessa. Ne, jotka osoittavat heille ystÃ¤vÃ¤llisyyttÃ¤, ovat totisesti jumalattomia.

10. Te uskovaiset, kun oikeauskoisia naisia tulee luoksenne paettuaan kodeistaan, niin tutkikaa heitÃ¤. Jumala tuntee heidÃ¤n uskonsa parhaiten. Jos sitten havaitsette heidÃ¤t uskoviksi naisiksi, niin Ã¤lkÃ¤Ã¤ lÃ¤hettÃ¤kÃ¶ heitÃ¤ takaisin uskottomien luo. He eivÃ¤t lain mukaan kuulu nÃ¤ille eivÃ¤tkÃ¤ nÃ¤mÃ¤ heille. Mutta antakaa miehille, mitÃ¤ he ovat maksaneet. EikÃ¤ teissÃ¤ ole moitteelle varaa, jos naitte heidÃ¤t, kun olette maksaneet heille huomenlahjan. Ã„lkÃ¤Ã¤ myÃ¶s pitÃ¤kÃ¶ yllÃ¤ avioliiton siteitÃ¤ uskottomiin naisiin, vaan vaatikaa takaisin, mitÃ¤ olette maksaneet, ja uskottomat miehet vaatikoot samoin, mitÃ¤ he ovat maksuina vaimoistaan suorittaneet. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan pÃ¤Ã¤tÃ¶s; HÃ¤n ratkaisee asianne, sillÃ¤ Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

11. Jos vaimoistanne joku pakenee uskottomien luokse, niin saalista saatuanne antakaa niille, joiden vaimot ovat karanneet, yhtÃ¤ paljon kuin he ovat maksuna suorittaneet, ja tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalalle, johon uskotte.

12. Profeetta, kun uskovat naiset tulevat luoksesi ja lupaavat pyhÃ¤sti, etteivÃ¤t aseta mitÃ¤Ã¤n Jumalan rinnalle, etteivÃ¤t varasta, eivÃ¤t tee aviorikosta, eivÃ¤t surmaa lapsiaan, eivÃ¤t keksi valheita eivÃ¤tkÃ¤ ole tottelemattomia Sinua kohtaan siinÃ¤, mikÃ¤ on kohtuullista, niin ota vastaan heidÃ¤n lupauksensa ja ano Jumalalta heille anteeksiantoa; totisesti Jumala on anteeksiantava, armollinen.

13. Te, jotka uskotte, Ã¤lkÃ¤Ã¤ suosiko ihmisiÃ¤, joihin Jumala on vihastunut. HeillÃ¤ on tulevan elÃ¤mÃ¤n toivoa yhtÃ¤ vÃ¤hÃ¤n kuin uskovat kuolleiden ylÃ¶snousemukseen.

QURAN (FINNISH)

61 - AS-SAFF (Taistelurintaman suura)

1. Kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja maassa, julistaa Jumalan kunniaa, sillÃ¤ Jumala on kaikkivoipa, viisas.

2. Uskovaiset, miksi lupaatte sanoilla sellaista, mitÃ¤ ette tee?

3. Jumalan silmissÃ¤ on inhottavaa se, ettÃ¤ lupaatte sellaista, mitÃ¤ ette tee.

4. Jumala rakastaa totisesti niitÃ¤, jotka taistelevat HÃ¤nen retkillÃ¤Ã¤n taistelurintamassa, joka on kuin kivimuuri.

5. Muistakaa, kuinka Mooses sanoi kansalleen: Â»Miksi kiusaatte minua, vaikka tiedÃ¤tte, ettÃ¤ olen Jumalan teitÃ¤ varten lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ sananjulistaja?Â» Mutta kun he halusivat poiketa totuudesta, Jumala antoi heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ harhautua, sillÃ¤ Jumala ei ohjaa vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

6. Ja kun Jeesus, Marian poika, sanoi: Â»Israelin lapset, totisesti olen sananjulistaja, jonka Jumala on lÃ¤hettÃ¤nyt teille vahvistamaan Toorasta sen, mikÃ¤ annettiin ennen minua, ja ilmoittamaan ilosanoman sananjulistajasta, joka on tuleva minun jÃ¤lkeeni ja jonka nimi on oleva Ahmad.Â» Mutta kun Ahmad tuli heidÃ¤n luokseen selvin todistein, he sanoivat: Â»TÃ¤mÃ¤ on ilmeistÃ¤ noituutta.Â»

7. Kuka on jumalattomampi kuin se, joka keksii valheen Jumalaa vastaan juuri silloin, kun hÃ¤ntÃ¤ kutsutaan islaamiin? Jumala ei kaitse vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

8. He tahtovat suullaan puhaltaa sammuksiin Jumalan kynttilÃ¤n, mutta Jumala tekee valonsa tÃ¤ydelliseksi, vaikka uskottomat ovat sitÃ¤ vastaan.

9. HÃ¤n on lÃ¤hettÃ¤nyt sananjulistajansa tuomaan opastuksen ja totuuden uskonnon, jotta HÃ¤n saattaisi sen voittoon kaikkien muiden uskontojen rinnalla, vaikka monijumalaiset ovatkin sitÃ¤ vastaan.

10. Te uskovaiset, osoitanko teille tien, jolla voitte pelastua tuskallisesta kurituksesta?

11. Uskokaa Jumalaan ja HÃ¤nen sananjulistajaansa ja asettakaa voimanne, rikkautenne ja henkenne Jumalan asian palvelukseen; nÃ¤in on teille parasta, jospa sen ymmÃ¤rtÃ¤isitte.

12. HÃ¤n antaa teille syntinne anteeksi ja sallii teidÃ¤n astua puutarhoihin, joiden kautta joet virtaavat, ja ihaniin asuntoihin autuuden puutarhoissa; tÃ¤mÃ¤ on ylin autuus.

13. Ja vielÃ¤ toinen asia, joka on teille mieluinen, teitÃ¤ odottaa: apu Jumalalta ja lÃ¤hellÃ¤ oleva voitto. Julista ilosanoma uskovaisille!

14. Te uskovaiset, tukekaa Jumalan asiaa, niinkuin Jeesus, Marian poika, sanoi opetuslapsilleen: Â»KetkÃ¤ tahtovat olla auttajiani Jumalan asiassa?Â» Opetuslapset vastasivat: Â»Me olemme Jumalan auttajia.Â» Ja osa Israelin lapsista uskoi, mutta osa ei uskonut; silloin Me autoimme uskovia heidÃ¤n vihollisiaan vastaan, niin ettÃ¤ he pÃ¤Ã¤sivÃ¤t voitolle.

QURAN (FINNISH)

62 - AL-JUMÅ½AH (Hartauskokouksen suura)

1. Kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja maassa, julistaa Jumalan, kuninkaan, pyhimmÃ¤n, kaikkivoivan, viisaan kunniaa.

2. HÃ¤n on oppimattoman kansan keskuudesta lÃ¤hettÃ¤nyt sananjulistajan, joka esittÃ¤Ã¤ heille HÃ¤nen tunnusmerkkinsÃ¤, puhdistaa heidÃ¤t ja opettaa heille PyhÃ¤Ã¤ kirjaa ja viisautta, vaikka he tÃ¤tÃ¤ ennen elivÃ¤t ilmeisessÃ¤ harhassa,

3. ja lÃ¤hettÃ¤Ã¤ sen toisillekin heistÃ¤, jotka eivÃ¤t vielÃ¤ ole heihin liittyneet; Jumala on kaikkivoipa, viisas.

4. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan armo. HÃ¤n antaa sen kenelle tahtoo, sillÃ¤ Jumala on valtavan armon Herra.

5. Niiden, joiden vastuulle oli annettu Toora ja jotka eivÃ¤t sitÃ¤ noudattaneet, kÃ¤y kuin aasin, joka kantoi kirjakuormaa. Pahoin kÃ¤y niille, jotka hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalan ilmoitukset, sillÃ¤ Jumala ei kaitse vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

6. Sano: Â»Juutalaiset, jos vakuutatte olevanne Jumalan suosimia ennen muita ihmisiÃ¤, niin toivokaa silloin itsellenne kuolemaa, jos totuus on teille kallis.Â»

7. Mutta he eivÃ¤t milloinkaan toivo sitÃ¤ kÃ¤ttensÃ¤ tekojen tÃ¤hden, jotka heitÃ¤ tilille odottavat; Jumala tuntee hyvin vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤t.

8. Sano: Â»Kuolema, jota pakenette, on totisesti kohtaava teidÃ¤t, ja silloin teidÃ¤t palautetaan HÃ¤nen luokseen, joka tuntee nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n ja nÃ¤kyvÃ¤n, ja HÃ¤n on paljastava teille, mitÃ¤ olette tehneet.Â»

9. Uskovaiset, kun kuuluu kutsu rukoukseen perjantaina, niin kiiruhtakaa palvelemaan Jumalaa ja jÃ¤ttÃ¤kÃ¤Ã¤ kauppatoimet. TÃ¤mÃ¤ on teille parasta, jos haluatte ymmÃ¤rtÃ¤Ã¤.

10. Mutta kun hartaus on pÃ¤Ã¤ttynyt, hajaantukaa kukin suunnallenne ja etsikÃ¤Ã¤ Jumalan armoa pitÃ¤en HÃ¤net lujasti mielessÃ¤nne, jotta menestyisitte.

11. Mutta kun he nÃ¤kevÃ¤t jossakin kauppaa tehtÃ¤vÃ¤n tai huviteltavan, he rientÃ¤vÃ¤t sinne ja jÃ¤ttÃ¤vÃ¤t sinut yksin seisomaan. Sano: Â»Se, mikÃ¤ on Jumalasta, on parempi kuin huvi ja kaupanteko: niin, Jumala on paras huoltaja.Â»

QURAN (FINNISH)

63 - AL-MUNAAFIQUN (Tekopyhien suura)

1. Kun tekopyhÃ¤t tulevat luoksesi, he sanovat: Â»Me todistamme, ettÃ¤ sinÃ¤ varmasti olet Jumalan sananjulistaja.Â» Jumala tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ sinÃ¤ totisesti olet HÃ¤nen sananjulistajansa; samoin Jumala todistaa, ettÃ¤ tekopyhÃ¤t totisesti ovat valehtelijoita.

2. He ottavat valansa verhokseen, harhauttaen muita pois Jumalan tieltÃ¤; nurjat ovat totisesti heidÃ¤n tekonsa.

3. SillÃ¤ he uskoivat, mutta sitten tulivat epÃ¤uskoon, ja senvuoksi on heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤ paatunut, niin ettÃ¤ heillÃ¤ ei ole ymmÃ¤rrystÃ¤.

4. Mutta kun katselet heitÃ¤, miellyttÃ¤Ã¤ heidÃ¤n muotonsa, ja kun he puhuvat, kuuntelet heidÃ¤n puhettaan; he ovat kuin tukipylvÃ¤itÃ¤ ja kuitenkin pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t, ettÃ¤ jokainen sotahuuto koskee heitÃ¤. He ovat vihollisia; varo siis heitÃ¤. Jumalan tuomio tulkoon heidÃ¤n osakseen! Miksi he ovat pois kÃ¤Ã¤ntyneet?

5. Ja kun heille sanotaan: Â»Tulkaa, Jumalan sananjulistaja pyytÃ¤Ã¤ teille anteeksiantoaÂ», he pudistavat pÃ¤Ã¤tÃ¤nsÃ¤, ja sinÃ¤ nÃ¤et heidÃ¤n pÃ¶yhkeinÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤n pois.

6. Heille on yhdentekevÃ¤Ã¤, pyydÃ¤tkÃ¶ heille anteeksiantoa vai et. Milloinkaan ei Jumala anna heille anteeksi, totisesti, Jumala ei kaitse vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

7. He ovat niitÃ¤, jotka sanovat: Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ lahjoittako mitÃ¤Ã¤n niiden hyvÃ¤ksi, jotka ovat Jumalan sananjulistajan kanssa, ennenkuin he eroavat hÃ¤nestÃ¤.Â» Jumalan ovat taivaitten ja maan aarteet, mutta teeskentelijÃ¤t ovat ymmÃ¤rrystÃ¤ vailla.

8. He sanovat: Â»Jos me palaamme Medinaan, niin mahtavat varmasti karkoittavat sieltÃ¤ alhaiset.Â» Jumalalle kuuluu kuitenkin kaikki mahti, samoin kuin HÃ¤nen sanansaattajalleen ja uskoville, mutta tekopyhÃ¤t eivÃ¤t sitÃ¤ tiedÃ¤.

9. Te, jotka uskotte! Ã„lkÃ¤Ã¤ antako rikkauksienne ja lastenne vieroittaa itseÃ¤nne jumalanpelosta. Ne, jotka niin tekevÃ¤t, ovat kadotuksen omia.

10. Jakakaa keskenÃ¤nne, mitÃ¤ olemme teille antanut, ennenkuin kuolema kohtaa jonkun teistÃ¤, niin ettei hÃ¤n sanoisi: Â»Herra, jospa olisit antanut minulle vielÃ¤ vÃ¤hÃ¤n elinaikaa, niin olisin tahtonut olla armelias ja kuulua niihin, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.Â»

11. Mutta Jumala ei anna armonaikaa kenellekÃ¤Ã¤n, jonka hetki on tullut; niin, Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette.

QURAN (FINNISH)

64 - AT-TAGHÃ‚BUN (Harhoista Havahtumisen suura)

1. Kaikki, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, julistaa Jumalan kunniaa. HÃ¤nen on herruus ja HÃ¤nelle kuuluu kiitos, sillÃ¤ HÃ¤n voi tehdÃ¤ kaiken tahtonsa mukaan.

2. HÃ¤n teidÃ¤t on luonut. Muutamat teistÃ¤ eivÃ¤t usko, toiset uskovat. Jumala nÃ¤kee, mitÃ¤ teette.

3. HÃ¤n on luonut taivaat ja maan totuudessa; HÃ¤n on luonut myÃ¶s teidÃ¤t, kaunismuotoisiksi HÃ¤n on teidÃ¤t muovaillut. HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ kaikki myÃ¶s palaa.

4. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ myÃ¶s, mitÃ¤ te salaatte ja mitÃ¤ ilmaisette, sillÃ¤ Jumala tuntee sydÃ¤nten kÃ¤tkÃ¶t.

5. EikÃ¶ teille ole kerrottu niistÃ¤, jotka ennen teitÃ¤ uskon hylkÃ¤sivÃ¤t? He saivat kokea tekonsa surkeat seuraukset, ja heitÃ¤ odottaa tuskallinen kuritus.

6. SillÃ¤ heille lÃ¤hetetyt sananjulistajat tulivat selvin todistein heidÃ¤n luoksensa, mutta he sanoivat: Â»Kuolevaisetko meitÃ¤ johtaisivat?Â» He olivat epÃ¤uskoisia ja kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t pois, mutta Jumala ei heitÃ¤ kaipaa, sillÃ¤ Jumala on kaikesta riippumaton, ylistetty.

7. EpÃ¤uskoiset vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t, ettei heitÃ¤ milloinkaan herÃ¤tetÃ¤ kuolleista. Sano: Â»Totisesti, Herran nimeen, teidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista, ja silloin teille osoitetaan, mitÃ¤ te olette tehneet, sillÃ¤ tÃ¤mÃ¤ on Jumalalle helppoa.Â»

8. Uskokaa sentÃ¤hden Jumalaan, HÃ¤nen sanansaattajaansa ja valoon, jonka Me olemme lÃ¤hettÃ¤nyt, sillÃ¤ Jumala tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ te teette,

9. PÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jona hÃ¤n teidÃ¤t kokoaa, kokoontumispÃ¤ivÃ¤nÃ¤, havahdutte harhoistanne. Mutta jokainen, joka uskoo Jumalaan ja tekee hyvÃ¤Ã¤, saa vapautuksen erehdyksistÃ¤Ã¤n ja pÃ¤Ã¤see puutarhoihin, joita virrat vilvoittavat, ja hÃ¤n saa asua siellÃ¤ ikuisesti. TÃ¤mÃ¤ on suurin autuus.

10. Mutta niistÃ¤, jotka hylkÃ¤Ã¤vÃ¤t uskon ja vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t valheeksi tunnusmerkkimme, tulee ikuisiksi ajoiksi tulen asukkaita. MikÃ¤ kurja mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤ heidÃ¤n vaellukselleen!

11. Ei mikÃ¤Ã¤n koettelemus kohtaa teitÃ¤ Jumalan tietÃ¤mÃ¤ttÃ¤; ja joka uskoo Jumalaan, hÃ¤nen sydÃ¤ntÃ¤Ã¤n HÃ¤n ohjaa oikeaan, sillÃ¤ Jumala on kaikkitietÃ¤vÃ¤.

12. Olkaa kuuliaisia Jumalalle ja kuuliaisia sananjulistajalle, mutta jos kÃ¤Ã¤nnytte pois, ei sanansaattajanne ole vastuussa muusta kuin sanoman julistamisesta.

13. Ei ole muuta jumaluutta kuin HÃ¤n, Jumala, ja Jumalaan uskovaiset turvautukoot.

14. Uskovaiset, varmasti on joku vaimoistanne ja lapsistanne vihollisenne; varokaa siis heitÃ¤; jos olette armahtavaisia ja kÃ¤rsivÃ¤llisiÃ¤, silloin totisesti Jumalakin on anteeksiantavainen, armollinen.

15. Rikkautenne ja lapsenne ovat teille vain koetuksena, mutta Jumalan luona lopullinen palkkio odottaa.

16. SentÃ¤hden tÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ velvollisuutenne Jumalaa kohtaan kykynne mukaan, ottakaa vaarin, totelkaa ja uhratkaa varojanne; se koituu sielujenne parhaaksi! KetkÃ¤ ikinÃ¤ varjelevat sielunsa ahneudelta, heillÃ¤ on menestystÃ¤.

17. Jos omistatte Jumalalle hyvÃ¤n uhrin, HÃ¤n palkitsee sen teille kaksin verroin ja antaa teille anteeksi, sillÃ¤ Jumala on palkitsevainen, lempeÃ¤.

18. HÃ¤n tuntee nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mÃ¤n ja nÃ¤kyvÃ¤n, HÃ¤n on kaikkivoipa, viisas.

QURAN (FINNISH)

65 - AT-TALAAK (Avioeron suura)

1. Profeetta, kun eroatte vaimoistanne, erotkaa heistÃ¤ ensin mÃ¤Ã¤rÃ¤tyksi ajaksi, laskekaa heille mÃ¤Ã¤rÃ¤tty pÃ¤ivien luku ja noudattakaa velvollisuuttanne Jumalaa, Herraanne, kohtaan. Ã„lkÃ¤Ã¤ karkoittako heitÃ¤ kodeistaan! Ã„lkÃ¶Ã¶t he myÃ¶skÃ¤Ã¤n itse poistuko sieltÃ¤ muutoin, kuin jos ovat syypÃ¤Ã¤t ilmeiseen riettauteen. NÃ¤mÃ¤ ovat Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶kset, ja se, joka rikkoo Jumalan sÃ¤Ã¤dÃ¶kset, tekee totisesti vÃ¤Ã¤rin omalle sielulleen. Et voi tietÃ¤Ã¤, haluaako Jumala ehkÃ¤ jÃ¤lkeenpÃ¤in aikaansaada asiassasi kÃ¤Ã¤nteen.

2. Ja kun vaimojenne koeaika on pÃ¤Ã¤ttynyt, pitÃ¤kÃ¤Ã¤ heidÃ¤t luonanne tai erotkaa heistÃ¤ ystÃ¤vÃ¤llisesti. Ja ottakaa keskuudestanne kaksi oikeamielistÃ¤ todistajaa ja nÃ¤yttÃ¤kÃ¤Ã¤ asia toteen Jumalan edessÃ¤. TÃ¤mÃ¤ kehoitus on annettu jokaiselle, joka uskoo Jumalaan ja tulevaan pÃ¤ivÃ¤Ã¤n. Sille, joka pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa, HÃ¤n ratkaisee pulman

3. ja antaa hÃ¤nelle elatuksen sieltÃ¤, mistÃ¤ hÃ¤n ei voi sitÃ¤ odottaakaan. Sille, joka Jumalaan luottaa, HÃ¤n on kaikki kaikessa. Totisesti Jumala saavuttaa tarkoituksensa; Jumala on todella antanut kaikelle mÃ¤Ã¤rÃ¤nsÃ¤.

4. Niille vaimoistanne, joiden kuukautiset ovat keskeytyneet, tai jos olette tÃ¤stÃ¤ epÃ¤varmoja, olkoon koekautensa, kolme kuukautta, samoin niille, joille kuukautiset eivÃ¤t ole alkaneet; mutta raskailla vaimoilla tÃ¤mÃ¤ aika kestÃ¤kÃ¶Ã¶n aina siihen asti, kunnes he ovat synnyttÃ¤neet. Sille, joka noudattaa Jumalan tahtoa, HÃ¤n helposti ratkaisee kaikki pulmat.

5. TÃ¤mÃ¤ on Jumalan kÃ¤sky, jonka HÃ¤n on ilmaissut teille, ja sen, joka pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa, HÃ¤n vapahtaa pahoista teoista ja suo hÃ¤nelle suuren palkinnon.

6. Antakaa eroavien vaimojenne asua siellÃ¤, missÃ¤ itsekin asutte, varojenne mukaan, Ã¤lkÃ¤Ã¤kÃ¤ kohdelko heitÃ¤ kovasti, etteivÃ¤t he joudu ahdistukseen. Jos he ovat raskaudentilassa, niin suorittakaa heidÃ¤n elatuskulunsa siksi, kunnes he ovat synnyttÃ¤neet. Ja jos he imettÃ¤vÃ¤t teille kuuluvaa lasta, teiltÃ¤ tulkoon siitÃ¤ heille korvaus. JÃ¤rjestÃ¤kÃ¤Ã¤ sovussa nÃ¤mÃ¤ asiat; mutta jos joudutte erimielisyyksiin, niin antakaa imettÃ¤minen jollekulle toiselle naiselle.

7. Rikas mies uhratkoon varojensa runsaudesta, ja se, jonka osa on niukempi, jakakoon siitÃ¤, mitÃ¤ Jumala on hÃ¤nelle antanut; Jumala ei sÃ¤lytÃ¤ kenenkÃ¤Ã¤n kannettavaksi raskaampaa kuormaa, kuin minkÃ¤ HÃ¤n on hyvÃ¤ksi nÃ¤hnyt; vaikeuksien jÃ¤lkeen Jumala suo huojennuksen.

8. Miten moni kaupunki kapinoitsikaan Herransa ja HÃ¤nen sananjulistajansa kÃ¤skyÃ¤ vastaan! SiitÃ¤ syystÃ¤ Me ankarasti vaadimme sen tilinteolle ja ojensimme sitÃ¤ kovalla kurituksella.

9. Se sai kokea tekojensa onnettomat seuraukset, ja kaiken lopuksi se joutui perikatoon.

10. Jumala on valmistanut heille ankaran kurituksen. PelÃ¤tkÃ¤Ã¤ siis Jumalaa, te, joilla on ymmÃ¤rrys ja jotka uskotte! Jumala on toden totta lÃ¤hettÃ¤nyt teille muistuttajan,

11. sananjulistajan, joka ilmoittaa teille Jumalan selvÃ¤t tunnusmerkit, jotta ne, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, saisivat johdatuksen pimeydestÃ¤ valkeuteen. Ken ikinÃ¤ uskoo Jumalaan ja tekee hyvÃ¤Ã¤, sille HÃ¤n avaa pÃ¤Ã¤syn puutarhoihin, joissa purot virtaavat, ja sallii hÃ¤nen asua niissÃ¤ ikuisesti. Jumala on todella valmistanut hÃ¤nelle ihanan osan.

12. Jumala on luonut seitsemÃ¤n taivasta ja yhtÃ¤ monta maata. Niiden kautta tulee ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤ Jumalan kÃ¤sky, jotta tietÃ¤isitte, ettÃ¤ Jumalalla on valta kaiken yli ja ettÃ¤ Jumala sulkee kaiken tietoonsa.

QURAN (FINNISH)

66 - AT-TAHRIM (Kiellon suura)

1. Profeetta, miksi haluat, ollaksesi vaimoillesi mieliksi, kieltÃ¤ytyÃ¤ sellaisesta, minkÃ¤ Jumala on tehnyt sinulle luvalliseksi? Onhan Jumala anteeksiantava, laupias.

2. Onhan Jumala antanut mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset sovitusuhrista, joka valasta vapauttaa ja Jumala on suojelijanne, sillÃ¤ HÃ¤n on kaikkitietÃ¤vÃ¤, viisas.

3. Kun profeetta salaisuutena ilmoitti jotakin erÃ¤Ã¤lle vaimoistaan, ja kun tÃ¤mÃ¤ sitten ilmaisi sen toisille ja Jumala antoi profeetan kaikesta tietÃ¤Ã¤, moitti tÃ¤mÃ¤ vaimoansa osasta, mutta vaikeni osasta. Ja kun hÃ¤n puhui vaimolleen siitÃ¤, tÃ¤mÃ¤ kysyi: Â»Kuka on ilmoittanut sinulle tÃ¤stÃ¤?Â» HÃ¤n vastasi: Â»HÃ¤n, joka on kaikkitietÃ¤vÃ¤, on sen minulle ilmoittanut.Â»

4. Â»Jos te kumpikin, (vaimo) kÃ¤Ã¤nnytte Jumalan puoleen, se on parhaaksenne; ovathan sydÃ¤menne HÃ¤nestÃ¤ luopuneet; mutta jos te kumpikin pidÃ¤tte yhtÃ¤ puolta hÃ¤ntÃ¤ (profeettaa) vastaan, niin on totisesti Jumala hÃ¤nen suojelijansa ja samoin Gabriel sekÃ¤ hurskaat uskovaiset ja lisÃ¤ksi enkelit hÃ¤nen auttajansa.Â»

5. Voi olla, ettÃ¤ jos profeetta teistÃ¤ eroaa, hÃ¤nen Herransa antaa sijaanne parempia vaimoja kuin te - kuuliaisia, uskollisia, nÃ¶yriÃ¤, katuvia, Jumalaa palvelevia, paastojen noudattajia, olivatpa he leskiÃ¤ tai neitsyitÃ¤.

6. Uskovaiset, varjelkaa itsenne ja perheenne tulelta, joka kuluttaa ihmiset ja kivetkin, jota valvomaan on asetettu enkeleitÃ¤, heltymÃ¤ttÃ¶miÃ¤ ja mahtavia; he eivÃ¤t ole tottelemattomia Jumalan kÃ¤skyille, vaan tekevÃ¤t mitÃ¤ heille on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty.

7. Te, jotka ette usko, Ã¤lkÃ¤Ã¤ keksikÃ¶ anteeksipyyntÃ¶jÃ¤ tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤! Te saatte vain tekojenne palkan.

8. Uskovaiset, kÃ¤Ã¤ntykÃ¤Ã¤ vilpittÃ¶mÃ¤sti katuen Jumalan puoleen! EhkÃ¤ Herranne vapahtaa teidÃ¤t pahuudestanne ja sallii teidÃ¤n astua puutarhoihin, joita virrat vilvoittavat, sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin Jumala ei saata hÃ¤peÃ¤Ã¤n Profeettaa eikÃ¤ niitÃ¤, jotka uskovat hÃ¤nen kanssaan; heidÃ¤n valonsa vÃ¤lkkyy heidÃ¤n edessÃ¤Ã¤n ja oikealla puolellaan, ja he sanovat: Â»Herra, viritÃ¤ valomme tÃ¤ydelliseksi ja suojele meitÃ¤ armossasi, sillÃ¤ sinÃ¤ voit totisesti tehdÃ¤ kaiken, mitÃ¤ tahdot!Â»

9. Profeetta, taistele sitkeÃ¤sti epÃ¤uskoisia ja tekopyhiÃ¤ vastaan ja ole ankara heitÃ¤ kohtaan; heidÃ¤n olinpaikkansa on oleva helvetti. Kurja on moinen mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.

10. NiitÃ¤ varten, jotka eivÃ¤t usko, Jumala on asettanut Nooan ja Lootin vaimot esimerkiksi. NÃ¤mÃ¤ kuuluivat kahdelle hurskaalle miehelle palveliioittemme joukosta, mutta pettivÃ¤t miehiÃ¤Ã¤n, ja siksi ei mikÃ¤Ã¤n voinut auttaa heitÃ¤ Jumalaa vastaan, vaan heille sanottiin: Â»Astukaa tuleen kaikkien tuomittujen kanssa!Â»

11. NiitÃ¤ varten, jotka uskovat, Jumala on asettanut esimerkiksi myÃ¶s faraon vaimon, joka sanoi: Â»Herra rakenna minulle huone luoksesi paratiisiin, vapahda minut faraosta ja hÃ¤nen teoistaan ja pÃ¤Ã¤stÃ¤ minut jumalattomista ihmisistÃ¤!Â»

12. Esikuvaksi tehtiin myÃ¶s Maria, Imraanin tytÃ¤r, joka sÃ¤ilytti puhtautensa ja jonka Me tÃ¤ytimme hengellÃ¤mme. HÃ¤n uskoi Herran ja HÃ¤nen PyhÃ¤n kirjansa sanoihin, sillÃ¤ hÃ¤n kuului nÃ¶yrien joukkoon.

QURAN (FINNISH)

67 - AL-MULK (Valtakunnan suura)

1. Siunattu on HÃ¤n, jonka kÃ¤sissÃ¤ on valtakunta ja voima yli kaiken olevaisen!

2. HÃ¤n, joka loi elÃ¤mÃ¤n ja kuoleman koetellakseen, kuka teistÃ¤ osoittautuu parhaaksi teoissa. HÃ¤n on mahtava, laupias.

3. HÃ¤n on luonut seitsemÃ¤n taivasta toinen toisensa ylÃ¤puolelle. Et voi havaita mitÃ¤Ã¤n vikaa Armahtajan luomistyÃ¶ssÃ¤. Katsele ympÃ¤rillesi: voitko huomata mitÃ¤Ã¤n vajavaisuutta?

4. KÃ¤Ã¤nny ylt'ympÃ¤ri ja katsele yhÃ¤ edelleen, ja katseesi palaa lÃ¤htÃ¶kohtaan pettyneenÃ¤ ja vÃ¤syneenÃ¤.

5. Olemmehan koristanut koko alimman taivaan valoilla, joista on tullut aseita paholaisia vastaan, nÃ¤ille Me olemme valmistanut helvetin tulen tuskat.

6. NiitÃ¤, jotka eivÃ¤t usko Herraansa, odottaa helvetin tuska; kurja on tuo mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤.

7. Kun heidÃ¤t heitetÃ¤Ã¤n sinne, he kuulevat sen pauhun, kun se kiehuu.

8. Se on raivoonsa pakahtumaisillaan. Joka kerta, kun sinne heitetÃ¤Ã¤n joukko, sen vartijat kysyvÃ¤t nÃ¤iltÃ¤: Â»EikÃ¶ varoittaja aikanaan tullut luoksenne?Â»

9. Ja he vastaavat: Â»KyllÃ¤, varoittaja tuli totisesti luoksemme, mutta me torjuimme hÃ¤net ja sanoimme: 'Jumala ei ole sinulle ilmoitustaan antanut, olet suuressa harhassa.'Â»

10. Ja he sanovat: Â»Jos olisimme ottaneet vaarin ja miettineet, emme olisi joutuneet helvetin asukkaiden joukkoon.Â»

11. Niin he tunnustavat syntinsÃ¤, mutta etÃ¤Ã¤lle armosta jÃ¤Ã¤vÃ¤t helvetin tulen asukkaat.

12. NiitÃ¤ varten, jotka salassakin pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t ja kunnioittavat Herraansa, on anteeksiantamus ja suuri palkinto.

13. Joko salaatte sanottavanne tai lausutte sen julki, kyllÃ¤ Herra varmasti tuntee mielenne.

14. EikÃ¶ HÃ¤n sitÃ¤ tietÃ¤isi, joka kaiken loi? HÃ¤nhÃ¤n vÃ¤himmÃ¤nkin havaitsee ja kaiken tajuaa.

15. HÃ¤n on luonut maan alamaiseksenne, jotta voisitte kÃ¤vellÃ¤ sen teillÃ¤ ja syÃ¶dÃ¤ sen antimia. HÃ¤nen luokseen johtaa ylÃ¶snousemus.

16. Oletteko varmat siitÃ¤, ettei HÃ¤n, joka on ylÃ¤puolellanne, anna maan niellÃ¤ teitÃ¤? Katso, se jo vavahtelee!

17. Tai oletteko varmat siitÃ¤, ettei HÃ¤n, joka on teidÃ¤n ylÃ¤puolellanne, lÃ¤hetÃ¤ pÃ¤Ã¤llenne hirmumyrskyÃ¤? Saatte kokea, millainen oli minun varoitukseni.

18. On kyllÃ¤ ollut niitÃ¤, jotka ennen heitÃ¤ ovat vÃ¤ittÃ¤neet totuutta valheeksi, mutta millainen olikaan kuritukseni!

19. EivÃ¤tkÃ¶ he nÃ¤e, miten linnut heidÃ¤n ylÃ¤puolellaan levittÃ¤vÃ¤t ja kokoovat siipensÃ¤? Kuka muu kuin Armahtaja pitÃ¤Ã¤ niitÃ¤ koholla? HÃ¤n totisesti nÃ¤kee kaiken.

20. Kuka muu kuin Armahtaja voi teitÃ¤ auttaa niinkuin suuri sotajoukko? EpÃ¤uskoiset ovat sokeita.

21. Onko ketÃ¤Ã¤n, joka teitÃ¤ ravitsisi, jos HÃ¤n ei antaisi teille elatusta? Mutta he vain jatkavat kapinoimistaan ja vastusteluaan.

22. Kumpi voi paremmin seurata johdatusta, sekÃ¶, joka ryÃ¶mii kasvot maata vasten, vai se, joka etenee oikeata tietÃ¤ pystyssÃ¤ pÃ¤in?

23. Sano: Â»HÃ¤n on teidÃ¤t luonut ja antanut teille nÃ¤Ã¶n, kuulon ja sydÃ¤men. VÃ¤hÃ¤inen on teidÃ¤n kiitollisuutenne.Â»

24. Sano: Â»HÃ¤n on teidÃ¤t levittÃ¤nyt aina maan Ã¤Ã¤riin asti, ja HÃ¤nen luokseen teidÃ¤t kootaan yhteen.Â»

25. He sanovat myÃ¶s: Â»Milloin on tÃ¤mÃ¤ lupaus tÃ¤yttyvÃ¤, jos puheesi on totta?Â»

26. Sano: Â»Sen tietÃ¤Ã¤ Jumala yksin, minÃ¤ olen vain julkinen varoittaja.Â»

27. Mutta kun he nÃ¤kevÃ¤t tuhon olevan lÃ¤hellÃ¤, synkkenevÃ¤t niiden kasvot, jatka eivÃ¤t usko, ja kuuluu sana: Â»TÃ¤mÃ¤ on se, mitÃ¤ te halusitte.Â»

28. Sano: Â»MitÃ¤ ajattelette? Vaikkapa Jumala tuhoaisi minut ja ne, jotka ovat minun kanssani, tai armahtaisi meidÃ¤t, kukapa silloinkaan pelastaisi epÃ¤uskoiset tuomion kurituksesta?Â»

29. Sano: Â»HÃ¤n on Armahtaja, Me uskomme HÃ¤neen ja HÃ¤neen Me luotamme; pian saatte tietÃ¤Ã¤, kuka on ilmeisessÃ¤ harhassa.Â»

30. Sano: Â»MitÃ¤ ajattelisitte, jos jonakin aamuna vetenne valuisi kuiviin? Kuka teille silloin voisi hankkia kirkasta, juoksevaa vettÃ¤?Â»

QURAN (FINNISH)

68 - AL-KALAM (KynÃ¤n suura)

1. KynÃ¤n ja sen nimessÃ¤, mitÃ¤ kirjoitetaan!

2. SinÃ¤ et ole, Herrasi armosta, mikÃ¤Ã¤n hourailija,

3. vaan totisesti odottaa Sinua ehtymÃ¤tÃ¶n palkka,

4. ja totisesti on siveellinen mielenlaatusi jalo.

5. Pian olet nÃ¤kevÃ¤, ja myÃ¶skin he saavat nÃ¤hdÃ¤,

6. ketÃ¤ teistÃ¤ riivaa hulluus.

7. Totisesti tietÃ¤Ã¤ Herrasi parhaiten, kuka poikkeaa HÃ¤nen tieltÃ¤Ã¤n, ja HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ parhaiten, kuka noudattaa johdatusta.

8. Ã„lÃ¤ suostu siis niihin, jotka julistavat totuuden valheeksi!

9. He toivovat sinun osoittavan velttoutta, jotta myÃ¶s he voisivat olla velttoja.

10. Ã„lÃ¤ tottele ainoatakaan halpamaista vannojaa,

11. panettelijaa, joka kulkee ympÃ¤ri pahaa puhuen,

12. joka kieltÃ¤Ã¤ hyvÃ¤n, rikkoo lakia ja tekee syntiÃ¤,

13. joka lisÃ¤ksi on alhaissyntyinen, rÃ¶yhkeÃ¤ ja ahne,

14. siksi, ettÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ on rikkautta ja poikia!

15. Kun tunnusmerkkimme luetellaan hÃ¤nelle, hÃ¤n sanoo: Â»Muinaisjuttuja.Â»

16. Me painamme pian poltinmerkkimme hÃ¤nen nenÃ¤kkÃ¤isiin kasvoihinsa.

17. Totisesti koettelemme heitÃ¤, niinkuin koettelimme puutarhan omistajia, kun he vannoivat korjaavansa sadon seuraavana pÃ¤ivÃ¤nÃ¤,

18. mutta eivÃ¤t varanneet mitÃ¤Ã¤n osuutta (kÃ¶yhille).

19. Silloin Herrasi lÃ¤hettÃ¤mÃ¤ koettelemus kohtasi puutarhaa heidÃ¤n nukkuessaan,

20. niin ettÃ¤ se oli musta kuin palon jÃ¤ljiltÃ¤.

21. Mutta aamulla kutsuivat he toisiaan

22. sanoen: Â»Kunkin on kÃ¤ytÃ¤vÃ¤ varhain pellolleen, jos mieli korjata sato!Â»

23. Ja he lÃ¤htivÃ¤t puhellen hiljaa keskenÃ¤Ã¤n:

24. Â»Ã„lkÃ¤Ã¤ tÃ¤nÃ¤Ã¤n salliko kÃ¶yhien tulla jÃ¤lkikerÃ¤ykseen.Â»

25. Ja he lÃ¤htivÃ¤t matkaan aamulla tÃ¤mÃ¤ itaruus mielessÃ¤Ã¤n,

26. mutta kun he nÃ¤kivÃ¤t mitÃ¤ oli tapahtunut, he sanoivat: Â»Varmaankin olemme joutuneet tieltÃ¤ harhaan.

27. Ei, meille tuli kato!Â»

28. Viisain heistÃ¤ sanoi: Â»EnkÃ¶ sanonut teille: 'YlistÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalaa.'Â»

29. He vastasivat: Â»Kunnia Herralle! Totisesti olimme jumalattomia.Â»

30. Ja sitten jotkut heistÃ¤ kÃ¤Ã¤ntyivÃ¤t pÃ¤ivitellen toistensa puoleen

31. ja sanoivat: Â»Voi meitÃ¤! Olemme totisesti rikkoneet;

32. ehkÃ¤ Herra kuitenkin antaa meille jotakin parempaa tÃ¤mÃ¤n asemesta; totisesti tahdomme sitÃ¤ Herraltamme anoa.Â»

33. Sellainen oli rangaistus, mutta tulevan elÃ¤mÃ¤n rangaistus on totisesti oleva vielÃ¤ suurempi. Jospa he sen kÃ¤sittÃ¤isivÃ¤t!

34. Niille, jotka karttavat pahaa, on totisesti valmistettu autuuden puutarhat Herransa luona.

35. Onko MeidÃ¤n kohdeltava Jumalan alamaisia kuten syyllisiÃ¤?

36. Miten voitte tuomita siten?

37. Vai onko teillÃ¤ kirja, josta voitte lukea,

38. ettÃ¤ teillÃ¤ todella on siinÃ¤ se, mitÃ¤ pidÃ¤tte parhaana?

39. Vai onko teillÃ¤ MeidÃ¤n antamamme valalliset vakuutukset, jotka ovat voimassa myÃ¶s ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, ettÃ¤ varmasti saatte mitÃ¤ kuvittelette?

40. Kysy heiltÃ¤, Muhammed, kuka heistÃ¤ uskaltaa mennÃ¤ tÃ¤stÃ¤ takaukseen.

41. Vai onko heillÃ¤ liittolaisia? Anna heidÃ¤n nÃ¤yttÃ¤Ã¤ liittolaisensa, jos he tarkoittavat totta.

42. PÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he ovat suuressa ahdistuksessa, jolloin heidÃ¤t kutsutaan rukoukseen lankeamaan, mutta eivÃ¤t kykene sitÃ¤ tekemÃ¤Ã¤n,

43. he seisovat katse maahan luotuina ja kasvot hÃ¤peÃ¤Ã¤ uhkuen,koska heidÃ¤t kutsuttiin polvistumaan heidÃ¤n ollessaan parhaissa voimissaan.

44. SiispÃ¤ jÃ¤tÃ¤ Minun pideltÃ¤vikseni ne, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t valheeksi nÃ¤itÃ¤ sanomia. Me johdamme heitÃ¤ askel askeleelta heidÃ¤n huomaamattaan,

45. ja MinÃ¤ annan heille aikaa; onhan totisesti suunnitelmani jÃ¤rkÃ¤htÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

46. Vai vaaditko, Muhammed, palkkaa heiltÃ¤, niin ettÃ¤ he velasta rasittuvat?

47. Vai onko heillÃ¤ tieto salatusta, niin ettÃ¤ he voivat kirjoittaa sen muistiin?

48. Odota sentÃ¤hden jÃ¤rkkymÃ¤ttÃ¶mÃ¤nÃ¤ Herrasi tuomiota Ã¤lÃ¤kÃ¤ ole niinkuin kalan nielemÃ¤ mies, joka huusi murheen vallassa.

49. Ellei hÃ¤nen Herransa armo olisi tullut hÃ¤nen osakseen, hÃ¤n olisi hylÃ¤ttynÃ¤ varmasti sinkoutunut jollekin autiolle rannalle,

50. mutta HÃ¤nen Herransa valitsi hÃ¤net ja asetti hÃ¤net vanhurskaitten joukkoon.

51. Ne, jotka ovat vaipuneet epÃ¤uskoon, olisivat katseillaan sinut lÃ¤vistÃ¤neet, kuullessaan kehoituksesi, he sanoivat: Â»Totisesti, hÃ¤n on jÃ¤rjiltÃ¤Ã¤n.Â»

52. Mutta Koraani on vain muistutus koko maailmalle.

QURAN (FINNISH)

69 - AL-HAAKKA (Varman Tuhon suura)

1. Varma tuho!

2. MikÃ¤ on varma tuho?

3. Ja miten saisi sinut kÃ¤sittÃ¤mÃ¤Ã¤n, mikÃ¤ varma tuho on?

4. Tamuud ja Aad vÃ¤ittivÃ¤t, ettei tuomiopÃ¤ivÃ¤Ã¤ tule.

5. Tamuudin kansan tuhosi Ã¤rjyvÃ¤ ukonilma,

6. Aadin tuhosi raivoisa tuuli, joka puhalsi tavattomalla voimalla;

7. se raivosi heidÃ¤n keskuudessaan seitsemÃ¤n yÃ¶tÃ¤ ja seitsemÃ¤n pÃ¤ivÃ¤Ã¤ suurella voimalla, niin ettÃ¤ olisit voinut nÃ¤hdÃ¤ ihmisten kaatuvan maahan kuin palmujen ontot rungot.

8. NÃ¤etkÃ¶ heistÃ¤ jÃ¤lkeÃ¤kÃ¤Ã¤n?

9. Farao ja ne, jotka elivÃ¤t ennen hÃ¤ntÃ¤, sekÃ¤ hÃ¤vitetyt kaupungit tekivÃ¤t myÃ¶s syntiÃ¤

10. ollen tottelemattomia Herransa sananjulistajalle; siksi HÃ¤n kuritti heitÃ¤ vÃ¤kevin ottein.

11. Kun vesi tulvi, Me totisesti annoimme laivan kantaa teitÃ¤,

12. teille ojennukseksi ja jotta kuunteleva korva vaarin ottaisi ja muistaisi sen.

13. Kun, puhalletaan yhden ainoan kerran pasuunaan

14. ja maa sekÃ¤ vuoret kohoavat ja sitten yht'Ã¤kkiÃ¤ vaipuvat murskattuina alas,

15. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on suuri tuho tapahtuva,

16. taivas repeÃ¤Ã¤; sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ se syÃ¶ksyy alas.

17. EnkeleitÃ¤ on oleva ylt'ympÃ¤ri, ja kahdeksan heistÃ¤ kantaa ylÃ¤puolellaan Herrasi valtaistuinta.

18. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ teidÃ¤t tuodaan oikeuden eteen, ja yksikÃ¤Ã¤n salaisuutenne ei voi jÃ¤Ã¤dÃ¤ kÃ¤tkÃ¶Ã¶n.

19. Se, jolle kirja on annettu hÃ¤nen oikeaan kÃ¤teensÃ¤, sanoo: Â»Tulkaa ja lukekaa kirjani!

20. Totisesti uskon, ettÃ¤ koittaa tilinteon pÃ¤ivÃ¤.Â»

21. Ja hÃ¤n on saava mieluisan elÃ¤mÃ¤n,

22. ihanassa puutarhassa,

23. jossa hedelmÃ¤t ovat kÃ¤den ulottuvilla.

24. Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ ja juokaa mielenne mukaan palkaksi siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet menneinÃ¤ pÃ¤ivinÃ¤!Â»

25. Ja hÃ¤n, jolle kirja on annettu vasempaan kÃ¤teen, sanoo: Â»Oi, jospa en olisi kirjaani milloinkaan saanut,

26. ja jospa en olisi koskaan joutunut kokemaan, mitÃ¤ tilinteko on!

27. Oi, jospa kuolema olisi ollut kaiken loppu!

28. Rikkauteni ei minua lainkaan hyÃ¶dytÃ¤,

29. valtani on minulta hÃ¤ipynyt.Â»

30. Â»Ottakaa hÃ¤net, sitokaa hÃ¤net

31. ja heittÃ¤kÃ¤Ã¤ sitten helvettiin!

32. KytkekÃ¤Ã¤ hÃ¤net kahleisiin, joiden pituus on seitsemÃ¤nkymmentÃ¤ kyynÃ¤rÃ¤Ã¤!

33. Totisesti, hÃ¤n ei uskonut Jumalaan, suureen,

34. eikÃ¤ kehoittanut ravitsemaan kÃ¶yhiÃ¤;

35. sentÃ¤hden hÃ¤nellÃ¤ ei ole yhtÃ¤Ã¤n ystÃ¤vÃ¤Ã¤ tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤

36. eikÃ¤ muuta ruokaa kuin likavesi,

37. jota vain jumalattomat nielevÃ¤t.Â»

38. Mutta ei! Vannon kaiken sen nimessÃ¤, mitÃ¤ nÃ¤ette

39. ja mitÃ¤ eivÃ¤t silmÃ¤nne nÃ¤e:

40. Totisesti, se on kunnioitettavan sananjulistajan sana

41. eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n runoilijan puhetta - vÃ¤hÃ¤n te uskotte -

42. ei se liioin ole mitÃ¤Ã¤n ennustelijan puhetta - vÃ¤hÃ¤n te kÃ¤sitÃ¤tte -

43. se on ilmoitus Jumalalta, maailman Herralta.

44. Ja jos profeetta olisi sepitellyt runoja MeistÃ¤,

45. olisimme totisesti tarttunut hÃ¤ntÃ¤ oikeaan kÃ¤teen

46. ja katkaissut hÃ¤neltÃ¤ suuren valtasuonen,

47. teidÃ¤n kenenkÃ¤Ã¤n voimatta MeitÃ¤ siitÃ¤ estÃ¤Ã¤.

48. TÃ¤mÃ¤ on totisesti muistutus niille, jotka karttavat pahaa.

49. Ja Me totisesti tiedÃ¤mme, ettÃ¤ joukossanne on sellaisia, jotka julistavat totuuden valheeksi,

50. ja totisesti tuleva tuomio on surkea asia epÃ¤uskoisille,

51. mutta se on totisesti varma todellisuus.

52. YlistÃ¤ siis Herrasi, suuren, nimeÃ¤!

QURAN (FINNISH)

70 - AL-MAÃ• RIDZ (Nousevien Portaiden suura)

1. ErÃ¤s tiedonhaluinen kyseli, millainen on kuritus, joka on tuleva

2. epÃ¤uskoisten osaksi. Ei kukaan voi sitÃ¤ estÃ¤Ã¤.

3. Se tulee Jumalalta, nousevain portaitten Herralta.

4. Enkelit ja henki nousevat HÃ¤nen tykÃ¶nsÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jonka pituus on viisikymmentÃ¤ tuhatta vuotta.

5. Osoita siis jaloa kestÃ¤vyyttÃ¤!

6. He kuvittelevat sen olevan kaukana,

7. mutta Me nÃ¤emme sen lÃ¤heltÃ¤.

8. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin taivas on oleva kuin sulaa kuparia

9. ja vuoret kuin villaa,

10. jolloin ystÃ¤vÃ¤ ei kysy ystÃ¤vÃ¤Ã¤,

11. vaikka he nÃ¤kevÃ¤t toisensa. Syyllinen toivoisi tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ vapautuvansa vaivasta uhraamalla lapsensa,

12. vaimonsa ja veljensÃ¤,

13. sukulaisensa, jotka antoivat hÃ¤nelle suojaa,

14. jopa kaikki, jotka maan pÃ¤Ã¤lle on luotu, kunhan hÃ¤n niiden avulla lunastaisi itsensÃ¤.

15. Ei mitenkÃ¤Ã¤n! SillÃ¤ katso, tÃ¤mÃ¤ on leimuava liekki,

16. joka raastaa pois ihon

17. ja vaatii omakseen sen, joka kÃ¤Ã¤ntyi pois ja pakeni

18. ja joka ahnaasti kokosi rikkautta.

19. Totisesti on ihminen luotu epÃ¤vakaiseksi mieleltÃ¤Ã¤n:

20. Kun jokin paha kohtaa hÃ¤ntÃ¤, hÃ¤n on kÃ¤rkÃ¤s valittamaan,

21. mutta kun jotakin hyvÃ¤Ã¤ annetaan hÃ¤nen osalleen, hÃ¤n on kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n,

22. lukuunottomatta niitÃ¤, jotka rukoilevat,

23. jotka uskollisesti suorittavat rukouksensa,

24. niitÃ¤, joiden rikkaudessa on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty osa

25. kerjÃ¤lÃ¤istÃ¤ ja osatonta varten;

26. niitÃ¤, jotka uskovat tuomion pÃ¤ivÃ¤Ã¤n,

27. ja jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Herransa kuritusta

28. ei kukaan, totisesti, saata sÃ¤Ã¤styÃ¤ kuritukselta, joka on heidÃ¤n Herraltansa tuleva,

29. sekÃ¤ lukuunottamatta niitÃ¤, jotka hillitsevÃ¤t halujaan

30. paitsi vaimojensa ja orjattariensa suhteen, koska heissÃ¤ silloin ei ole moittimista.

31. Toisin on niiden, jotka pyrkivÃ¤t ylittÃ¤mÃ¤Ã¤n tÃ¤mÃ¤n, sillÃ¤ ne ovat lain rikkojia.

32. Ne, jotka ovat rehellisiÃ¤ sopimuksissaan ja siinÃ¤, mitÃ¤ heidÃ¤n huostaansa on uskottu,

33. jotka ovat vilpittÃ¶miÃ¤ todistaessaan

34. ja jotka ahkeroivat hartauden harjoituksissa,

35. saavat elÃ¤Ã¤ paratiisin kunniassa.

36. Mutta mitÃ¤ ajattelevat uskottomat, jotka avosilmin rientÃ¤vÃ¤t sinun edellÃ¤si,

37. oikealta ja vasemmalta, ryhmÃ¤ toisensa jÃ¤lkeen?

38. Kuvitteleeko heistÃ¤ kukin pÃ¤Ã¤sevÃ¤nsÃ¤ autuuden puutarhaan?

39. Totisesti ei! Totisesti he tietÃ¤vÃ¤t, mistÃ¤ Me olemme luonut heidÃ¤t.

40. Mutta ei! Vannon idÃ¤n ja lÃ¤nnen Herran nimessÃ¤: Â»Totisesti Me voimme

41. nostaa heidÃ¤n sijalleen ne, jotka ovat heitÃ¤ paremmat, eikÃ¤ MeitÃ¤ voi tÃ¤stÃ¤ mikÃ¤Ã¤n estÃ¤Ã¤.

42. Anna siis heidÃ¤n jÃ¤Ã¤dÃ¤ turhien puheittensa varaan ja laskea leikkiÃ¤, kunnes heitÃ¤ katsoo silmÃ¤stÃ¤ silmÃ¤Ã¤n se pÃ¤ivÃ¤, joka on heille ennustettu.

43. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ he tulevat esiin haudoistaan kiirehtien, aivan kuin maalia kohti kiitÃ¤en,

44. silmÃ¤t maahan luotuina, hÃ¤peÃ¤n valtaamina. TÃ¤mÃ¤ on se pÃ¤ivÃ¤, joka heille ennustettiin.

QURAN (FINNISH)

71 - NUUH (Nooan suura)

1. Totisesti Me lÃ¤hetimme Nooan oman kansansa eteen sanoen: Â»Varoita kansaasi, ennenkuin tuskallinen rangaistus sen yllÃ¤ttÃ¤Ã¤!Â»

2. HÃ¤n julisti: Â»Kansa, totisesti olen julkinen varoittajasi.

3. Palvelkaa Jumalaa, tarkoin tÃ¤yttÃ¤en velvollisuutenne HÃ¤ntÃ¤ kohtaan, ja olkaa kuuliaisia minulle,

4. niin HÃ¤n antaa teille syntinne anteeksi ja myÃ¶ntÃ¤Ã¤ teille armonaikaa. Mutta totisesti, kun Jumalan mÃ¤Ã¤rÃ¤aika tÃ¤yttyy, ei sitÃ¤ voida pitkittÃ¤Ã¤. Kunpa sen uskoisitte!Â»

5. HÃ¤n sanoi: Â»Herra, katso, olen vedonnut kansaani pÃ¤ivin ja Ã¶in,

6. mutta saarnani on heissÃ¤ vain lisÃ¤nnyt vastahakoisuutta.

7. Ja katso, vaikka kuinka usein olisin heitÃ¤ kutsunut, jotta SinÃ¤ voisit antaa heille anteeksi, tukkivat he sormin korvansa ja kietoutuvat vaatteisiinsa torjuen kaiken itsepintaisesti ja paisuen ylpeydessÃ¤Ã¤n.

8. Silloin totisesti saarnasin heille Ã¤Ã¤nekkÃ¤Ã¤sti

9. huusin kaikkien kuullen, haastoinpa heille myÃ¶s kahden kesken

10. sanoen: 'PyytÃ¤kÃ¤Ã¤ Herraltanne anteeksiantoa - HÃ¤n on totisesti armahtavainen -

11. HÃ¤n lÃ¤hettÃ¤Ã¤ pÃ¤Ã¤llenne pilvet ja runsaan sateen,

12. enentÃ¤Ã¤ teille rikkautta ja lapsia sekÃ¤ luo teitÃ¤ varten paratiisin virtoineen.

13. Miksi ette pyydÃ¤ armolahjoja Jumalalta?

14. Totisesti, HÃ¤nhÃ¤n on luonut teidÃ¤t eri vaiheiden kautta.

15. EttekÃ¶ nÃ¤e, kuinka Jumala on luonut seitsemÃ¤n taivasta toinen toisensa ylÃ¤puolelle?

16. HÃ¤n on myÃ¶s asettanut niille kuun valoksi ja auringon lampuksi.

17. Jumala on kasvattanut teidÃ¤t maasta,

18. HÃ¤n kÃ¤skee teidÃ¤n myÃ¶skin palata siihen ja antaa teille ylÃ¶snousemuksen.

19. TeitÃ¤ varten Jumala on levittÃ¤nyt maan Ã¤Ã¤ret

20. vaeltaaksenne sen avarilla teillÃ¤.'Â»

21. Nooa sanoi: Â»Herra, totisesti he ovat olleet minua kohtaan uppiniskaisia ja pitÃ¤neet niitÃ¤ esikuvinaan, joiden rikkaus ja lapset vain lisÃ¤Ã¤vÃ¤t heidÃ¤n turmelustaan.

22. He ovat punoneet monia juonia

23. ja sanovat: 'Ã„lkÃ¤Ã¤ suinkaan hylÃ¤tkÃ¶ jumalianne, Waddia ja Suwaa, Jaguutia, Jaukia ja Nasria!'

24. NÃ¤in he ovat totisesti johtaneet monia harhaan, ja villitys kÃ¤y yhÃ¤ suuremmaksi jumalattomien keskuudessa.Â»

25. HeidÃ¤t hukutettiin vÃ¤Ã¤ryyksiensÃ¤ tÃ¤hden, ja heidÃ¤n oli kÃ¤ytÃ¤vÃ¤ tuleen, eikÃ¤ heillÃ¤ ollut muita auttajia kuin

Jumala.

26. Ja Nooa sanoi: Â»Herra, Ã¤lÃ¤ jÃ¤tÃ¤ maan pÃ¤Ã¤lle ainoatakaan jumalatonta asumaan!

27. Totisesti, jos sÃ¤Ã¤stÃ¤t heistÃ¤ ketÃ¤Ã¤n, he johtavat palvelijasi harhaan ja siittÃ¤vÃ¤t irstaita ja epÃ¤uskoisia jÃ¤lkelÃ¤isiÃ¤.

28. Herra, anna anteeksi minulle ja vanhemmilleni; niin myÃ¶s jokaiselle, joka uskossa astuu talooni, sekÃ¤ kaikille uskoville, miehille ja naisille! Mutta jumalattomille tuota turmio!Â»

QURAN (FINNISH)

72 - AL-DZINN (Dzinnien suura)

1. Sano: Â»Minulle on ilmoitettu, ettÃ¤ osa dzinneistÃ¤ kuunteli ja sanoi: 'Totisesti olemme kuulleet luettavan ihmeellistÃ¤ Koraania,

2. joka ohjaa oikeaan, ja me uskomme siihen emmekÃ¤ koskaan tahdo asettaa ketÃ¤Ã¤n muuta Jumalamme rinnalle.

3. Totisesti HÃ¤n ei - Ã¤Ã¤retÃ¶n on Herramme majesteetti - ole ottanut vaimoa eikÃ¤ lasta.

4. Vain mielettÃ¶mÃ¤t joukostamme sepittÃ¤vÃ¤t sopimattomia asioita Jumalasta;

5. totisesti ajattelimme, etteivÃ¤t ihmiset eivÃ¤tkÃ¤ dzinnit lausuisi valhetta Jumalaa vastaan,

6. ja ettÃ¤ ihmisten joukosta muutamilla oli tapana paeta erÃ¤iden dzinnien turviin, ja nÃ¤mÃ¤ yllyttivÃ¤t heitÃ¤ pÃ¶yhkeyteen.

7. Totisesti he luulivat aivan niin kuin te, ettÃ¤ Jumala ei herÃ¤tÃ¤ ketÃ¤Ã¤n kuolleista.

8. (ja Koraania kuulleet dzinnit lisÃ¤sivÃ¤t:) Me todellakin etsimme nousua taivaaseen, mutta havaitsimme sen olevan tÃ¤ynnÃ¤ voimakkaita vartijoita ja liekkejÃ¤.

9. Katso, meillÃ¤ oli tapana istua muutamilla paikoilla kuullaksemme, mutta se, joka nyt yrittÃ¤Ã¤ kuunnella, kohtaa hÃ¤nelle varatun liekin.

10. EmmekÃ¤ todella tiedÃ¤, onko se pahaa, mikÃ¤ on tarkoitettu maan pÃ¤Ã¤llÃ¤ elÃ¤ville, vai tarkoittaako heidÃ¤n Herransa heille oikeaa ohjausta.

11. Totisesti on joukossamme niitÃ¤, jotka ovat hyviÃ¤, ja myÃ¶s sellaisia, jotka eivÃ¤t ole; me olemme jakaantuneet eri lahkokuntiin.

12. Katso, me uskomme, ettemme milloinkaan voi pÃ¤Ã¤stÃ¤ Jumalaa pakoon tÃ¤Ã¤llÃ¤ maan pÃ¤Ã¤llÃ¤, emmekÃ¤ pÃ¤Ã¤se HÃ¤nestÃ¤ lentÃ¤mÃ¤llÃ¤kÃ¤Ã¤n.

13. Totisesti uskoimme johdatukseen, kun saimme kuulla sen; ja sen, joka uskoo Herraan, ei tarvitse pelÃ¤tÃ¤ tappiota eikÃ¤ yllÃ¤ttÃ¤vÃ¤Ã¤ pahaa.

14. Joukostamme ovat erÃ¤Ã¤t totisesti Herralle alistuneita muslimeja, ja toiset jumalattomia. Ne, jotka ovat muslimeja, ovat niitÃ¤, joiden pÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤rÃ¤nÃ¤ on vanhurskaus.

15. MitÃ¤ taasen tulee jumalattomiin, kuluttaa heidÃ¤t helvetin tuli.

16. (Sano myÃ¶s:) Jos he pysyvÃ¤t oikealla tiellÃ¤, me annamme heille juomavettÃ¤ runsain mÃ¤Ã¤rin

17. koetellaksemme heitÃ¤ siten; mutta jos joku kÃ¤Ã¤ntyy pois unohtaen Herransa, valmistaa HÃ¤n hÃ¤nelle loppumattoman vaivan.

18. Totisesti, temppelit kuuluvat Jumalalle, Ã¤lkÃ¤Ã¤ siis huutako avuksi ketÃ¤Ã¤n muuta kuin Jumalaa!

19. Ja kun Jumalan palvelija nousi huutaen HÃ¤nen puoleensa, olivat he vÃ¤hÃ¤llÃ¤ tallata hÃ¤net tungoksessa.

20. Sano: Â»MinÃ¤ kÃ¤Ã¤nnyn vain Herrani puoleen enkÃ¤ aseta ketÃ¤Ã¤n HÃ¤nen rinnalleen.Â»

21. Sano: Â»Totisesti, minulla ei ole valtaa tuottaa teille pahaa eikÃ¤ hyvÃ¤Ã¤.Â»

22. Sano: Â»Totisesti, ei kukaan voi puolustaa minua asettuen Jumalaa vastaan, eikÃ¤ minulla ole muuta turvapaikkaa kuin HÃ¤nen tykÃ¶nÃ¤Ã¤n;

23. julistan vain Jumalan ilmoituksen ja HÃ¤nen sanomansa.Â» Jos joku ei noudata Jumalan ja HÃ¤nen sananjulistajansa tahtoa, odottaa hÃ¤ntÃ¤ totisesti helvetin tuli, ja hÃ¤nen on iÃ¤ti oltava siinÃ¤,

24. aina siksi, kunnes ihmiset saavat kokea sen, millÃ¤ heitÃ¤ uhattiin, ja tulevat tuntemaan, kumman auttaja on heikompi ja lukumÃ¤Ã¤rÃ¤ltÃ¤Ã¤n vÃ¤hÃ¤isempi.

25. Sano: Â»En tiedÃ¤, onko jo lÃ¤hellÃ¤ se, millÃ¤ teitÃ¤ on uhattu, vai onko Herra siirtÃ¤nyt sen mÃ¤Ã¤rÃ¤ajaksi.

26. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤ silmiltÃ¤ salatut, mutta ei ilmoita salaisuuksiaan muille

27. paitsi valitsemalleen sananjulistajalle, ja tÃ¤lle HÃ¤n asettaa suojelijan kÃ¤ymÃ¤Ã¤n hÃ¤nen edellÃ¤Ã¤n ja samoin hÃ¤nen jÃ¤ljessÃ¤Ã¤n

28. ollakseen varma, ettÃ¤ he todella ovat julistaneet Herransa sanoman; HÃ¤n kÃ¤sittÃ¤Ã¤ kaiken, mitÃ¤ heissÃ¤ on, ja HÃ¤n pitÃ¤Ã¤ lukua kaikesta.Â»

QURAN (FINNISH)

73 - AL-MUZZAMMIL (Vaippaansa KÃ¤Ã¤riytyneen suura)

1. SinÃ¤, joka olet vaippaan kÃ¤Ã¤riytynyt,

2. nouse yÃ¶llÃ¤ rukoilemaan levÃ¤ten vain vÃ¤hÃ¤n;

3. valvo puolet yÃ¶stÃ¤, tai vÃ¤hennÃ¤ siitÃ¤ hetkinen,

4. tai lisÃ¤Ã¤ siihen vÃ¤hÃ¤n ja lue selvÃ¤sti ja tasaisesti Koraania.

5. Totisesti ilmoitamme sinulle tÃ¤rkeÃ¤n sanan.

6. YÃ¶hartaudet ovat totisesti parhain keino itsensÃ¤ voittamiseen ja paras tapa hallita puhettaan.

7. SillÃ¤ sinulla on tyÃ¶tÃ¤ pÃ¤ivÃ¤t pitkÃ¤t.

8. Muista siis Herrasi nimeÃ¤ Ã¶isin ja antaudu kaikella hartaudella palvomaan HÃ¤ntÃ¤

9. idÃ¤n ja lÃ¤nnen Herraa, jota paitsi ei ole muuta jumalaa; omaksu siis HÃ¤net suojelijaksesi!

10. Ole myÃ¶s jÃ¤rkkymÃ¤tÃ¶n huolimatta siitÃ¤, mitÃ¤ he sanovat, ja karta heitÃ¤ sopivalla tavalla!

11. JÃ¤tÃ¤ Minun huostaani ne, jotka vÃ¤ittÃ¤vÃ¤t totuutta valheeksi ja elÃ¤vÃ¤t yltÃ¤kyllÃ¤isyydessÃ¤, ja myÃ¶nnÃ¤ heille vÃ¤hÃ¤n armonaikaa!

12. Totisesti, MeillÃ¤ on heidÃ¤n varalleen kahleet ja helvetin tuli,

13. ruoka, joka tukkii kurkun, sekÃ¤ tuskallinen kuritus

14. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin maa ja vuoret vapisevat, jolloin vuoret muuttuvat lentÃ¤vÃ¤ksi hiekaksi.

15. Totisesti olemme lÃ¤hettÃ¤nyt luoksenne julistajan, joka todistaa teitÃ¤ vastaan, niinkuin lÃ¤hetimme sananjulistajan faraon tykÃ¶.

16. Mutta farao ei totellut sanansaattajaa, ja sentÃ¤hden tartuimme hÃ¤neen kovalla kÃ¤dellÃ¤.

17. Kuinka te uskottomat aiotte pelastaa itsenne, kun ette usko pÃ¤ivÃ¤Ã¤n, joka saa lastenkin hiukset harmaaksi?

18. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ taivas repeytyy kappaleiksi, mutta HÃ¤nen lupauksensa tÃ¤yttyy.

19. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on kehoitus, salli siis sen, joka haluaa, lÃ¶ytÃ¤Ã¤ tie Herransa tykÃ¶.

20. Totisesti Herrasi tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ sinÃ¤ valvot miltei kaksi kolmannesta yÃ¶stÃ¤, joskus puolet siitÃ¤ tai joskus kolmanneksen, ja ettÃ¤ samoin tekee osa seuraajistasi. Jumala mittaa yÃ¶n ja pÃ¤ivÃ¤n. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ teidÃ¤n voimanne ei siihen riitÃ¤; siksi HÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyy puoleenne armollisesti. Lukekaa siis Koraania, sitÃ¤, mikÃ¤ siinÃ¤ on helppotajuista. HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, ettÃ¤ jotkut joukostanne ovat sairaita ja toiset ovat vaelluksella etsien Jumalan armoa, ja vielÃ¤ on toisia, jotka taistelevat Jumalan tiellÃ¤. Lukekaa siis, mitÃ¤ siinÃ¤ on helppoa, mutta harrastakaa rukoilemista ja antakaa sÃ¤Ã¤detyt almut sekÃ¤ Jumalalle mieluisa uhri, sillÃ¤ kaiken hyvÃ¤n, minkÃ¤ teette sielujenne puolesta, te saatte Jumalalta takaisin parempana ja suurempana. Ja pyytÃ¤kÃ¤Ã¤ Jumalalta anteeksiantoa! Jumala on totisesti anteeksiantava, armollinen.

QURAN (FINNISH)

74 - AL-MUDDATHTHIR (Viittaan Kiedotun suura)

1. SinÃ¤, joka olet viittaan kiedottu,

2. nouse ja varoita,

3. ylistÃ¤ Herraasi,

4. puhdista vaatteesi,

5. karta epÃ¤puhdasta,

6. Ã¤lÃ¤ jaa antimia saadaksesi ne runsaampina takaisin,

7. vaan pysy lujana Jumalan asiassa.

8. SillÃ¤ kun pasuunaan puhalletaan,

9. on se pÃ¤ivÃ¤ oleva ankara pÃ¤ivÃ¤,

10. epÃ¤uskoisille kaikkea muuta kuin otollinen.

11. JÃ¤tÃ¤ Minun huostaani hÃ¤net, jonka olen luonut,

12. jolle olen antanut runsaasti rikkauksia

13. ja poikia silmien iloksi,

14. jonka asioita olen parhain pÃ¤in sovitellut

15. ja joka vain haluaa yhÃ¤ enemmÃ¤n.

16. Mutta totisesti ei! SillÃ¤ hÃ¤n uhmaa tunnusmerkkejÃ¤mme;

17. MinÃ¤ panen hÃ¤nen kestettÃ¤vÃ¤kseen raskaan kurituksen.

18. KyllÃ¤pÃ¤ hÃ¤n mietti ja mietti;

19. voi, miten hÃ¤n harkitsikaan!

20. Ja kuinka hÃ¤n punnitsi mielessÃ¤Ã¤n!

21. Sitten hÃ¤n katsahti ympÃ¤rilleen,

22. sitten rypisti otsaansa ja nÃ¤ytti tuimalta,

23. sitten hÃ¤n kÃ¤Ã¤ntyi pois ja paisui ylpeydestÃ¤

24. ja sanoi: Â»TÃ¤mÃ¤ on pelkkÃ¤Ã¤ opittua noituutta,

25. pelkkiÃ¤ sanoja kuolevaisen suusta.Â»

26. MinÃ¤ syÃ¶ksen hÃ¤net helvetin liekkeihin.

27. Mutta kuinka saisin sinut kÃ¤sittÃ¤mÃ¤Ã¤n, mikÃ¤ tuo palo on?

28. Se ei jÃ¤tÃ¤ jÃ¤ljelle mitÃ¤Ã¤n eikÃ¤ sÃ¤Ã¤stÃ¤ ketÃ¤Ã¤n;

29. se kÃ¤rventÃ¤Ã¤ kuolevaisen kokonaan,

30. ja sen ylÃ¤puolella on yhdeksÃ¤ntoista.

31. Tulen vartijoiksi asetimme vain enkeleitÃ¤, ja heidÃ¤n lukunsa asetimme vain koetukseksi niille, jotka eivÃ¤t usko, jotta ne, joille on annettu PyhÃ¤ kirja, olisivat varmoja, ja ne, jotka uskovat, kasvaisivat uskossa; jotta PyhÃ¤n kirjan saaneet sekÃ¤ uskovaiset eivÃ¤t epÃ¤ilisi, ja taasen ne, joiden sydÃ¤missÃ¤ on sairaus ja epÃ¤usko, sanoisivat: Â»MitÃ¤ tarkoittaa Jumala tÃ¤llÃ¤ vertauksella?Â» NÃ¤in johtaa Jumala harhaan kenet haluaa ja ohjaa ketÃ¤ mielii, eikÃ¤ Herrasi sotajoukkoja tunne kukaan muu kuin HÃ¤n itse, tÃ¤mÃ¤ on vain muistutus kuolevaisille.

32. Ei milloinkaan!

33. Vakuutan kuun ja valkenevan yÃ¶n nimessÃ¤

34. sekÃ¤ aamun nimessÃ¤, kun sen valkeus sarastaa:

35. tÃ¤mÃ¤ on totisesti ankarampia asioista,

36. varoitus ihmiselle,

37. jokaiselle teistÃ¤, joka tahtoo pÃ¤Ã¤stÃ¤ eteenpÃ¤in tai jÃ¤Ã¤dÃ¤ jÃ¤lkeen:

38. jokainen sielu on vastuussa teoistaan,

39. paitsi ne, jotka ovat (Jumalan) oikealla puolella.

40. Ollessaan paratiisissa nÃ¤mÃ¤ kyselevÃ¤t toisiltaan

41. syntisten kohtaloa:

42. Â»MikÃ¤ on saattanut teidÃ¤t tulen ruoaksi?Â»

43. Ja nÃ¤mÃ¤ vastaavat: Â»Me emme kuuluneet niihin, jotka rukoilivat,

44. emmekÃ¤ niihin, jotka ruokkivat kÃ¶yhiÃ¤,

45. vaan haastoimme joutavia niiden kanssa, jotka turhia puhuivat;

46. me pidimme puhetta tuomiopÃ¤ivÃ¤stÃ¤ valheena,

47. kunnes kuolema yllÃ¤tti meidÃ¤t.Â»

48. NiinpÃ¤ ei heitÃ¤ enÃ¤Ã¤ hyÃ¶dytÃ¤ puolustajain apu.

49. Mutta miksi he kÃ¤Ã¤ntyvÃ¤t pois muistuttajasta

50. kuin sÃ¤ikkyneet aasit,

51. jotka pakenevat kuullessaan leijonan karjunnan?

52. Jokainen heistÃ¤ odottaa erikoiskutsua.

53. Mutta eivÃ¤thÃ¤n he pelkÃ¤Ã¤ tulevaa elÃ¤mÃ¤Ã¤.

54. Ei! TÃ¤mÃ¤ on totisesti varoitus,

55. ja kukin halukas voi painaa sen mieleensÃ¤.

56. Mutta he eivÃ¤t tahdo pitÃ¤Ã¤ sitÃ¤ mielessÃ¤Ã¤n, ellei se ole Jumalan tahto. HÃ¤n ansaitsee kunnioituksen, ja HÃ¤nen on anteeksiantamus.

QURAN (FINNISH)

75 - AL-KIYAMA (YlÃ¶snousemuksen suura)

1. Kutsun todistajaksi ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤n,

2. kutsun todistajaksi omantunnon soimaavan Ã¤Ã¤nen!

3. Â»Luuleeko ihminen, ettÃ¤ Me emme kerran voi koota hÃ¤nen luitaan?

4. KyllÃ¤, Me kykenemme uusimaan tÃ¤ydellisesti hÃ¤nen sormensakin.Â»

5. Ihminen tuudittaa itsensÃ¤ epÃ¤uskoon tulevan elÃ¤mÃ¤n suhteen.

6. HÃ¤n kysyy: Â»Milloin ylÃ¶snousemuksen pÃ¤ivÃ¤ koittaa?Â»

7. Mutta kun se pÃ¤ivÃ¤ sumentaa hÃ¤nen nÃ¤kÃ¶nsÃ¤

8. ja kuu pimenee,

9. kun aurinko ja kuu yhdessÃ¤ sammuvat,

10. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ihminen on sanova: Â»MissÃ¤ on paikka, mihin voisin paeta?Â»

11. Ei! Ei ole pakopaikkaa.

12. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on ainoa turvapaikka Jumalan luona.

13. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ julistetaan ihmiselle, mitÃ¤ hÃ¤n on tehnyt ja mitÃ¤ laiminlyÃ¶nyt.

14. Ihminen joutuu todistuskappaleeksi omaa itseÃ¤Ã¤n vastaan,

15. vaikkapa hÃ¤n miten latelisi puolustelujaan.

16. Ã„lÃ¤ liikuta kieltÃ¤si tyrkyttÃ¤Ã¤ksesi heille sitÃ¤ (Koraania) ennen aikojaan.

17. Totisesti Me huolehdimme sen kokoonpanosta ja julkilukemisesta.

18. Seuraa siis sitÃ¤ jÃ¤rjestystÃ¤, missÃ¤ Me sen saatamme julki,

19. SillÃ¤ MeistÃ¤hÃ¤n sen tulkintakin on lÃ¤htevÃ¤.

20. Ei, te ihmiset rakastatte nykyistÃ¤ elÃ¤mÃ¤Ã¤nne

21. ja lyÃ¶tte laimin tulevan elÃ¤mÃ¤n.

22. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ sÃ¤teilevÃ¤t muutamien kasvot

23. katsoen kohti Herraa,

24. ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ synkkenevÃ¤t toisten ilmeet,

25. kun he tietÃ¤vÃ¤t, ettÃ¤ jotakin tuhoisaa heille tapahtuu.

26. Ei, kun sydÃ¤n nousee kurkkuun

27. ja kysytÃ¤Ã¤n: Â»Kuka taikuri nyt pystyy (kaiken torjumaan)?Â»

28. Ja ihminen uskoo, ettÃ¤ hÃ¤nen lÃ¤htÃ¶nsÃ¤ hetki on tullut

29. ja toinen isku tyrmÃ¤Ã¤ hÃ¤net toisensa jÃ¤lkeen,

30. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kÃ¤y hÃ¤nen tiensÃ¤ kohti Herraa.

31. SillÃ¤ hÃ¤n ei uskonut eikÃ¤ rukoillut,

32. vaan sanoi totuutta valheeksi ja kÃ¤Ã¤nsi sille selkÃ¤nsÃ¤,

33. kÃ¤yden sitten korskeana omiensa luo.

34. Voi sinua, voi!

35. Ja vielÃ¤! Voi sinua, voi!

36. Luuleeko ihminen, ettÃ¤ hÃ¤nen sallitaan kuljeksia ilman mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤tÃ¤?

37. EikÃ¶ hÃ¤n (aikanaan) ollut pieni siemenestÃ¤ kylvetty itu?

38. Sitten tuli hÃ¤nestÃ¤ hyytynyttÃ¤ verta; Jumalahan loi hÃ¤net ja teki hÃ¤net tÃ¤ydelliseksi

39. sekÃ¤ muodosti kaksi sukupuolta, miehen ja naisen.

40. EikÃ¶ HÃ¤n kykene herÃ¤ttÃ¤mÃ¤Ã¤n henkiin kuolleita?

QURAN (FINNISH)

76 - AL-INSAN (Ihmisen suura)

1. EikÃ¶ ole kulunut pitkÃ¤ aika, ennenkuin ihmisestÃ¤ tuli jotakin mainitsemisen arvoista?

2. Me olemme totisesti luonut ihmisen siemenestÃ¤ yhdistÃ¤en sen toiseen. Me aiomme kasvattaa hÃ¤ntÃ¤, ja niin olemme antanut hÃ¤nelle kuulon ja nÃ¤Ã¶n.

3. Totisesti olemme ohjannut hÃ¤net polulle, olkoonpa hÃ¤n kiitollinen tai kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n.

4. Totisesti olemme valmistanut uskottomille kahleet ja ketjut sekÃ¤ helvetin tulen.

5. Totisesti saavat hurskaat juoda maljasta, johon on kÃ¤tketty heidÃ¤n (sisÃ¤inen) vapautuksensa,

6. lÃ¤hteestÃ¤, josta Jumalan palvelijat juovat runsain mÃ¤Ã¤rin.

7. He tÃ¤yttÃ¤vÃ¤t lupauksensa ja pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jonka tuho leviÃ¤Ã¤ ylt'ympÃ¤ri;

8. rakkaudesta HÃ¤neen he ruokkivat kÃ¶yhÃ¤Ã¤, orpoa ja vangittua.

9. Â»Me ruokimme teitÃ¤ vain Jumalan tÃ¤hden; me emme vaadi teiltÃ¤ palkkaa emmekÃ¤ kiitosta,

10. totisesti pelkÃ¤Ã¤mme surun ja murheen pÃ¤ivÃ¤Ã¤, jonka Herramme lÃ¤hettÃ¤Ã¤.Â»

11. Siksi Jumala sÃ¤Ã¤stÃ¤Ã¤ heidÃ¤t tuon pÃ¤ivÃ¤n tuholta ja antaa heidÃ¤n osakseen iloa ja onnea;

12. HÃ¤n palkitsee heitÃ¤ heidÃ¤n lujuutensa tÃ¤hden paratiisilla ja silkkivaatteilla.

13. NÃ¤ihin puettuina ja levÃ¤ten nojakorokkeilla he eivÃ¤t tunne hellettÃ¤ eivÃ¤tkÃ¤ purevaa kylmÃ¤Ã¤,

14. vaan puutarhan varjot lepÃ¤Ã¤vÃ¤t tiheinÃ¤ heidÃ¤n yllÃ¤Ã¤n, ja sen hedelmÃ¤t ovat kÃ¤den ulottuvilla.

15. SiellÃ¤ kiertÃ¤vÃ¤t hopeamaljat ja kristallipikarit,

16. jotka ovat kuin lÃ¤pikuultava lasi ja jotka tÃ¤ytetÃ¤Ã¤n runsain mitoin.

17. He saavat juoda inkivÃ¤Ã¤rillÃ¤ hÃ¶ystetyn maljan

18. lÃ¤hteestÃ¤, jota siellÃ¤ kutsutaan Salsabiliksi.

19. Ja heidÃ¤n ympÃ¤rillÃ¤Ã¤n liikkuvat ikinuoret olennot, joita nÃ¤hdessÃ¤si sinusta tuntuu, kuin he olisivat ylt'ympÃ¤ri siroiteltuja helmiÃ¤.

20. Ja kun saat nÃ¤hdÃ¤ sen, olet nÃ¤kevÃ¤ autuuden ja suuren kuningaskunnan.

21. HeidÃ¤n vaatetuksenaan on viheriÃ¤, hieno silkki ja paksu, kultakudoksinen sametti. He saavat kantaa hopeaisia rannerenkaita, ja heidÃ¤n Herransa virvoittaa heitÃ¤ puhtaalla juomalla.

22. TÃ¤mÃ¤ on totisesti oleva palkkanne, sillÃ¤ ponnistelunne palkitaan.

23. Totisesti olemme lÃ¤hettÃ¤nyt sinulle tÃ¤mÃ¤n Koraanin vÃ¤hitellen useina ilmoituksina.

24. Pysy siis lujana odottaen kÃ¤rsivÃ¤llisesti Herrasi tuomiota Ã¤lÃ¤kÃ¤ tottele ketÃ¤Ã¤n syntistÃ¤ tai kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶ntÃ¤ heidÃ¤n joukostaan.

25. YlistÃ¤ Herrasi nimeÃ¤ aamuin ja illoin!

26. Polvistu yÃ¶n aikana HÃ¤ntÃ¤ palvomaan ja ylistÃ¤ HÃ¤ntÃ¤ myÃ¶hÃ¤Ã¤n yÃ¶hÃ¶n!

27. Totisesti muut ihmiset rakastavat tÃ¤tÃ¤ maallista elÃ¤mÃ¤Ã¤ eivÃ¤tkÃ¤ pidÃ¤ lukua turmion pÃ¤ivÃ¤stÃ¤.

28. Me olemme luonut heidÃ¤t ja vahvistanut heidÃ¤n jÃ¤senensÃ¤, ja jos tahdomme, voimme heidÃ¤n sijaansa aikaansaada tÃ¤ysin heidÃ¤n kaltaisiaan olentoja.

29. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on kehoitus, ja se, joka tahtoo, lÃ¶ytÃ¤Ã¤ tien Herransa luokse.

30. Mutta teitÃ¤ se ei miellytÃ¤, ellei Jumala kuitenkin niin mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤; totisesti, Jumalan on tieto, viisaus.

31. HÃ¤n sulkee armoonsa kenet haluaa, mutta jumalattomille HÃ¤n on varannut tuskan ja kurituksen.

QURAN (FINNISH)

77 - AL-MURSALAAT (EdellÃ¤kÃ¤vijÃ¶iden suura)

1. EdellÃ¤ kÃ¤yneitten nimessÃ¤, jotka hyvÃ¤Ã¤ julistivat,

2. niiden nimessÃ¤, jotka valhetta loitolle tunkivat,

3. niiden, jotka (totuutta) ylt'ympÃ¤ri kylvivÃ¤t,

4. joilla on (hyvÃ¤n ja pahan) erottamisen kyky,

5. jotka kansaa neuvovat,

6. joko selittÃ¤en tai varoittaen:

7. Totisesti sen, mitÃ¤ teille on ennustettu, tÃ¤ytyy tapahtua,

8. kun tÃ¤hdet hÃ¤ipyvÃ¤t,

9. kun taivas repeilee,

10. kun vuoret raastetaan hajalle, tomuksi,

11. ja kun sananjulistajien mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤mÃ¤ hetki saapuu

12. miksi pÃ¤ivÃ¤ksi on tuomio mÃ¤Ã¤rÃ¤tty?

13. Ratkaisun pÃ¤ivÃ¤ksi.

14. Miten saada teidÃ¤t ymmÃ¤rtÃ¤mÃ¤Ã¤n myÃ¶s, mitÃ¤ tuomion pÃ¤ivÃ¤ sisÃ¤ltÃ¤Ã¤?

15. Voi tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka hylkÃ¤sivÃ¤t totuuden!

16. EmmekÃ¶ ole tuhonnut aikaisemminkin elÃ¤neitÃ¤ sukupolvia?

17. Ja sitten annoimme seuraavien sukupolvien astua heidÃ¤n sijalleen.

18. NÃ¤in menettelemme syyllisten suhteen.

19. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka totuuden hylkÃ¤sivÃ¤t!

20. EmmekÃ¶ luonut teitÃ¤ mitÃ¤ttÃ¶mÃ¤stÃ¤ pisarasta?

21. Sen sijoitimme varmaan sÃ¤ilÃ¶Ã¶n

22. mÃ¤Ã¤rÃ¤tyksi ajaksi

23. ja sitten kehitimme sitÃ¤ sopusuhtaisesti. Miten sopusuhtaiset ovatkaan luomistyÃ¶mme!

24. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka hylkivÃ¤t totuutta!

25. EmmekÃ¶ ole luonut maan

26. kokoamaan helmaansa elÃ¤viÃ¤ ja kuolleita?

27. EmmekÃ¶ ole maahan sijoittanut korkeita vuoria ja antanut teille raitista vettÃ¤ juotavaksi?

28. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka totuutta hylkivÃ¤t!

29. KÃ¤ykÃ¤Ã¤ kohti sitÃ¤, jota vÃ¤ititte valheeksi,

30. kÃ¤ykÃ¤Ã¤ kohti synkkÃ¤Ã¤ varjoa, joka ulottuu kolmeen suuntaan,

31. joka ei vilvoita eikÃ¤ torju tulen liekkejÃ¤!

32. NÃ¤mÃ¤ sinkoavat ylÃ¶s torninkorkuisina,

33. hohtavan keltaisina kuin kameelit.

34. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka totuutta hylkivÃ¤t!

35. TÃ¤mÃ¤ on pÃ¤ivÃ¤, jona heidÃ¤n ei sallita puhua

36. eikÃ¤ esitellÃ¤ anteeksipyyntÃ¶jÃ¤.

37. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka totuutta hylkivÃ¤t!

38. TÃ¤mÃ¤ on tuomion pÃ¤ivÃ¤. Silloin Me kokoamme teidÃ¤t yhteen esi~isienne kanssa.

39. Jos viekkauteen pystytte, niin yrittÃ¤kÃ¤Ã¤ sitÃ¤ Minua vastaan,

40. sillÃ¤ voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ totuuden vÃ¤Ã¤rentÃ¤jiÃ¤!

41. Totisesti saavat ne, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalaa, olla varjossa ja lÃ¤hteitten Ã¤Ã¤rillÃ¤

42. sekÃ¤ nauttia hedelmiÃ¤ mielin mÃ¤Ã¤rin.

43. Â»SyÃ¶kÃ¤Ã¤ ja juokaa nautinnoksenne, palkaksi siitÃ¤, mitÃ¤ olette tehneet!Â»

44. NÃ¤in todenteolla palkitsemme niitÃ¤, jotka tekevÃ¤t hyvÃ¤Ã¤.

45. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka sanoivat totuutta valheeksi!

46. SyÃ¶kÃ¤Ã¤ ja nauttikaa hetken aikaa, te syntiset!

47. Voi tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ totuuden vÃ¤Ã¤rentÃ¤jiÃ¤!

48. Ja kun heille sanotaan: Â»Kumartakaa!Â» niin he eivÃ¤t kumarra.

49. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka totuutta hylkivÃ¤t!

50. Mihin sanomaan he tÃ¤mÃ¤n (Koraanin) jÃ¤lkeen voivat uskoa?

QURAN (FINNISH)

78 - AN-NABAA (Sanoman suura)

1. MitÃ¤ he kyselevÃ¤t toinen toiseltaan?

2. Suurta sanomaako,

3. josta he ovat eri mieltÃ¤?

4. Ei, pian he saavat sen tietÃ¤Ã¤.

5. VielÃ¤kin: ei! He tulevat sen pian kokemaan.

6. EmmekÃ¶ ole luonut maan lakeudeksi

7. ja vuoret tukipilareiksi?

8. Me olemme luonut teidÃ¤t parittain

9. ja sÃ¤Ã¤tÃ¤nyt unen teille virkistykseksi,

10. yÃ¶n Me loimme teille verhoksi

11. ja pÃ¤ivÃ¤n Me annoimme elatuksen hankkimiseen.

12. YlÃ¤puolellenne olemme asettanut seitsemÃ¤n vahvaa henkivaltaa

13. ja laittanut valoa sÃ¤teilevÃ¤n lampun;

14. raskaista pilvistÃ¤ Me lÃ¤hetÃ¤mme vuolaita virtoja

15. kasvattaaksemme viljan ja kasvit

16. sekÃ¤ tiheinÃ¤ vihannoivat puutarhat.

17. Totisesti tuomion pÃ¤ivÃ¤ on mÃ¤Ã¤rÃ¤tty,

18. pÃ¤ivÃ¤, jona puhalletaan pasuunaan ja te nousette joukoittain,

19. pÃ¤ivÃ¤, jolloin taivas aukeaa ja siihen ilmenee joukko portteja,

20. jolloin vuoret siirtyvÃ¤t paikoiltaan ja muuttuvat kuin varjoiksi.

21. Totisesti, helvetti silloin omaansa odottaa,

22. se on mÃ¤Ã¤rÃ¤npÃ¤Ã¤ syntisiÃ¤ varten,

23. he viruvat siellÃ¤ vuosikausia,

24. saamatta nauttia viileÃ¤tÃ¤ juomaa;

25. heidÃ¤n juomansa on kiehuvaa tai jÃ¤Ã¤kylmÃ¤Ã¤,

26. se on palkka, joka vastaa heidÃ¤n syntejÃ¤nsÃ¤.

27. He eivÃ¤t totisesti uskoneet joutuvansa teoistaan tilille,

28. vaan sanoivat julistustamme valheeksi, totuutta vÃ¤Ã¤ristellen.

29. Mutta meillÃ¤ on kaikki merkittynÃ¤ muistiin.

30. Â»Maistakaa siis! Me emme lisÃ¤Ã¤ teille muuta kuin kuritusta.Â»

31. Totisesti odottaa voitto niitÃ¤, jotka pelkÃ¤Ã¤vÃ¤t Jumalaa,

32. heidÃ¤n ovat hedelmÃ¤- ja viinitarhat,

33. nuoruutta uhkuvat neidot, heidÃ¤n ikÃ¤isensÃ¤,

34. ja puhdasta viiniÃ¤ tÃ¤ydet pikarit.

35. Ei heille siellÃ¤ turhuutta puhuta eikÃ¤ valheita jutella.

36. Se on Herrasi antama palkka, ansioiden mukainen lahja,

37. Herran, jonka ovat taivaat ja maa ja kaikki niiden vÃ¤lisessÃ¤ avaruudessa, laupiaan Armahtajan, jota he eivÃ¤t rohkene puhutella.

38. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin henki ja enkelit seisovat riveissÃ¤, eivÃ¤t muut saa puhua kuin se, jonka Laupias sallii ja joka lausuu totuuden.

39. Tuo pÃ¤ivÃ¤ on totuuden pÃ¤ivÃ¤, ja se, joka parhaimman valitsee, turvautuu Herraan.

40. Totisesti olemme varoittanut teitÃ¤ lÃ¤hestyvÃ¤stÃ¤ kurituksesta, pÃ¤ivÃ¤stÃ¤, jolloin ihminen saa nÃ¤hdÃ¤, mikÃ¤ on hÃ¤nen kÃ¤ttensÃ¤ tyÃ¶, ja epÃ¤uskoinen huudahtaa: Â»Ah, jospa olisin maan tomua!Â»

QURAN (FINNISH)

79 - AN-NAZIAT (Jousten JÃ¤nnittÃ¤jien suura)

1. Niiden nimessÃ¤, jotka kaikin voimin (jousiaan) jÃ¤nnittÃ¤vÃ¤t,

2. niiden (nuolten), jotka vinhasti eteenpÃ¤in syÃ¶ksyvÃ¤t,

3. niiden (ratsujen), jotka nopeasti laukkaavat,

4. ja jotka ensimmÃ¤isinÃ¤ kiitÃ¤vÃ¤t,

5. sekÃ¤ vihdoin niiden (johtajaan), jotka voiton turvaavat.

6. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin jÃ¤rkkyvÃ¤ maa jÃ¤rkkyy

7. ja se tapahtuu, minkÃ¤ tuleman pitÃ¤Ã¤,

8. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ sydÃ¤met vavahtavat

9. ja katseet painuvat alas.

10. He arvelevat: Â»Palautetaanko meidÃ¤t todella entiseen tilaamme?

11. Kuinka! Kun jo luummekin ovat lahonneet!Â»

12. He sanovat: Â»Sellainen paluu olisi turmiota tuottava.Â»

13. Mutta kaikki muuttuu pelkÃ¤ksi huudoksi

14. ja katso, he herÃ¤Ã¤vÃ¤t!

15. EikÃ¶ teille julistettu sanomaa Mooseksesta?

16. Kuinka hÃ¤nen Herransa kahdesti kutsui hÃ¤ntÃ¤ pyhÃ¤ssÃ¤ laaksossa:

17. Â»Mene faraon luo! HÃ¤n on totisesti synteihin vaipunut.

18. Ja sano: 'Tahdotko puhdistua?

19. MinÃ¤ johdan sinut Herrasi luo, jotta pelkÃ¤isit HÃ¤ntÃ¤.'Â»

20. Ja hÃ¤n nÃ¤ytti faraolle suuren tunnusmerkin,

21. mutta tÃ¤mÃ¤ hylkÃ¤si totuuden eikÃ¤ totellut.

22. Sitten kÃ¤Ã¤nsi hÃ¤n hÃ¤nelle Ã¤kkiÃ¤ selkÃ¤nsÃ¤,

23. kokosi joukon ihmisiÃ¤ ja huusi heille

24. sanoen: Â»MinÃ¤ olen teidÃ¤n ylin herranne.Â»

25. Silloin Jumala yllÃ¤tti hÃ¤net rangaisten sekÃ¤ tÃ¤ssÃ¤ ettÃ¤ tulevassa elÃ¤mÃ¤ssÃ¤.

26. Totisesti on tÃ¤ssÃ¤ varoittava esimerkki sille, joka pelkÃ¤Ã¤ Jumalaa.

27. Kumpi on vaikeampi luoda, teidÃ¤t vai taivas, jonka HÃ¤n on rakentanut?

28. HÃ¤n on sen korkealle kohottanut ja sille muodon antanut:

29. yÃ¶ksi HÃ¤n tÃ¤yttÃ¤Ã¤ sen pimeydellÃ¤, ja siitÃ¤ hÃ¤n vetÃ¤Ã¤ taas esiin pÃ¤ivÃ¤nvalon.

30. Ja sitten hÃ¤n ulotti maan avaraksi

31. ja kohotti sen vedet pinnalle sekÃ¤ levitti laitumet;

32. vuoret HÃ¤n sijoitti lujasti paikoilleen,

33. kaiken tÃ¤mÃ¤n teidÃ¤n ja karjanne hyvÃ¤ksi.

34. Mutta kun valtava tuhon pÃ¤ivÃ¤ tulee,

35. pÃ¤ivÃ¤, jona ihminen muistaa, mitÃ¤ hÃ¤n on tavoitellut,

36. ja helvetti paljastuu nÃ¤kevÃ¤iselle,

37. silloin se, joka vÃ¤Ã¤rintekijÃ¤ on

38. ja pitÃ¤Ã¤ parempana maallista elÃ¤mÃ¤Ã¤,

39. saa totisesti helvetin asunnokseen.

40. Mutta se, joka pelkÃ¤Ã¤ Herransa tulemista ja hillitsee sielunsa alhaiset himot,

41. saa totisesti paratiisin asunnokseen.

42. Tuota hetkeÃ¤ he kysyvÃ¤t sinulta; milloin sen pitÃ¤Ã¤ tuleman?

43. Mutta kuinka voit sen sanoa?

44. Onhan sen tulo Herrasi kÃ¤sissÃ¤.

45. SinÃ¤ olet vain varoittaja jokaiselle, joka sitÃ¤ kavahtaa.

46. PÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin he saavat nÃ¤hdÃ¤ sen, on heistÃ¤ kuin he olisivat odottaneet sitÃ¤ vain illan tai aamun.

QURAN (FINNISH)

80 - ABASA (Otsanrypistyksen suura)

1. HÃ¤n (profeetta) rypisti otsaansa ja kÃ¤Ã¤ntyi pois,

2. koska sokea mies tuli hÃ¤nen luokseen.

3. Mutta mistÃ¤ sinÃ¤ tiedÃ¤t, eikÃ¶ hÃ¤n olisi halunnut tehdÃ¤ parannusta

4. tai ottaa opetuksesta vaarin, niin ettÃ¤ se olisi koitunut hÃ¤nen hyvÃ¤kseen.

5. Mutta toisin menettelit rikkaan suhteen, joka ei luullut sinua tarvitsevansa;

6. hÃ¤ntÃ¤ kunnioittavasti kohtelit,

7. vaikka et ollutkaan vastuussa hÃ¤nen parannuksestaan.

8. Mutta hÃ¤nestÃ¤, joka tulee luoksesi kovassa tuskassa

9. ja pelossa,

10. hÃ¤nestÃ¤ et pidÃ¤ vÃ¤liÃ¤.

11. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on kehoitus;

12. ottakoon tÃ¤mÃ¤n varteen se, joka parhaan valitsee.

13. Totisesti ovat tÃ¤mÃ¤n kirjoittaneet arvokkaille lehdille,

14. puhtaille ja yleville,

15. jalojen ja hurskaitten

16. kirjoittajien kÃ¤det.

17. Voi ihmistÃ¤! Miten kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n hÃ¤n onkaan!

18. MistÃ¤ on Jumala hÃ¤net luonut?

19. PienestÃ¤ elinidusta! HÃ¤n on luonut hÃ¤net ja kehittÃ¤nyt hÃ¤net elinvoimaiseksi

20. ja sitten raivannut hÃ¤nelle tien, jota on helppo kÃ¤ydÃ¤.

21. Sitten antaa HÃ¤n hÃ¤nen kuolla ja mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ leposijan

22. ja aikanaan, oman pÃ¤Ã¤tÃ¶ksensÃ¤ mukaan, HÃ¤n herÃ¤ttÃ¤Ã¤ hÃ¤net kuolleista.

23. Mutta ei ihminen ole noudattanut sitÃ¤, mitÃ¤ HÃ¤n on kÃ¤skenyt hÃ¤nen tehdÃ¤.

24. Ajatelkoon ihminen edes saamaansa ravintoa!

25. Totisesti me lÃ¤hetÃ¤mme veden vuolaina virtoina,

26. Me murramme hÃ¤nelle maan kamaran

27. ja annamme sen kasvaa viljaa,

28. rypÃ¤leitÃ¤ ja yrttejÃ¤

29. oliiveja ja palmuja,

30. tuuheita puutarhoja,

31. hedelmiÃ¤ ja laitumia

32. elatukseksi teille ja karjallenne.

33. Mutta kun pasuunan mahtava pauhu kuuluu,

34. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jolloin mies pakenee veljensÃ¤ luota,

35. Ã¤itinsÃ¤ ja isÃ¤nsÃ¤ luota,

36. vaimonsa ja poikiensa luota,

37. tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ tulee jokaisen kohdalle asia, joka tÃ¤yttÃ¤Ã¤ hÃ¤nen mielensÃ¤ kokonaan.

38. Toisten kasvot sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ kirkastuvat,

39. hymyilevÃ¤t ja sÃ¤teilevÃ¤t onnea;

40. toisten kasvoja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ peittÃ¤Ã¤ tomu

41. ja verhoaa pimeys.

42. NÃ¤mÃ¤ ovat uskottomia ja vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤.

QURAN (FINNISH)

81 - AT-TAKWIR (Umpeenmnon suura)

1. Kun aurinko menee umpeen,

2. kun tÃ¤hdet sammuvat,

3. kun vuoret jÃ¤rkkyvÃ¤t,

4. kun kantavat kameelit hylÃ¤tÃ¤Ã¤n,

5. kun pedot peloitetaan muille tienoille,

6. kun meret kuohuvat yli Ã¤yrÃ¤ittensÃ¤,

7. kun sielut ja ruumiit jÃ¤lleen yhtyvÃ¤t

8. ja kun elÃ¤vÃ¤nÃ¤ haudatulta naiselta kysytÃ¤Ã¤n,

9. minkÃ¤ synnin vuoksi hÃ¤net surmattiin;

10. kun kirjoitukset avataan,

11. kun taivaan kansi pyyhkÃ¤istÃ¤Ã¤n pois,

12. kun helvetin tuli viritetÃ¤Ã¤n

13. ja kun paratiisi lÃ¤hestyy,

14. silloin saa jokainen sielu tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ se on itselleen valmistanut.

15. Vannon kautta tÃ¤htien,

16. jotka kulkevat ratojaan ja katoavat;

17. kautta saapuvan yÃ¶n

18. ja valkenevan aamun:

19. Â»TÃ¤mÃ¤ on totisesti jalon sananjulistajan sanoma,

20. sellaisen, jonka valta tulee voiman Herralta,

21. jota on toteltava ja joka ei luottamusta petÃ¤.

22. Ei teidÃ¤n heimolaisenne (profeetta) houraile.

23. Totisesti hÃ¤n on nÃ¤hnyt enkeli Gabrielin kirkkaalla taivaanrannalla,

24. eikÃ¤ hÃ¤n ole kitsas nÃ¤kymÃ¤ttÃ¶mien asiain salaaja;

25. ei tÃ¤mÃ¤ myÃ¶skÃ¤Ã¤n ole karkoitetun paholaisen ennustelua.

26. MitÃ¤ kohti siis kuljette?

27. TÃ¤mÃ¤ ei ole muuta kuin varoitus maailman kansoille,

28. jokaiselle teistÃ¤, joka tahtoo pysytellÃ¤ oikealla tiellÃ¤.

29. Mutta ette te itse tahdo, ellei Jumala, maailmojen Herra,sitÃ¤ tahdo.Â»

QURAN (FINNISH)

82 - AL-INFITAR (Repeytymisen suura)

1. Kun taivas rikki repeytyy,

2. kun tÃ¤hdet hajalle pirstoutuvat,

3. kun virrat tulvivat vuolaina,

4. ja haudat avautuvat,

5. saa jokainen sielu tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ on tehnyt ja mitÃ¤ laiminlyÃ¶nyt.

6. Oi, ihminen, mikÃ¤ on vietellyt sinut jaloa Herraasi vastaan,

7. joka on luonut sinut, tehnyt sinut tÃ¤ydelliseksi ja sopusuhtaiseksi?

8. Haluamaansa muotoon HÃ¤n on sinut valanut.

9. Voi, te sanotte tuomiota valheeksi,

10. mutta totisesti on ylÃ¤puolellanne vartijoita,

11. jaloja kirjoihin merkitsijÃ¶itÃ¤,

12. jotka tuntevat tekonne.

13. Totisesti saavat hurskaat osakseen taivaan autuuden,

14. ja totisesti joutuvat jumalattomat helvetin tuleen,

15. he joutuvat sinne tuomion pÃ¤ivÃ¤nÃ¤

16. eivÃ¤tkÃ¤ he voi sitÃ¤ mitenkÃ¤Ã¤n vÃ¤lttÃ¤Ã¤.

17. KÃ¤sitÃ¤tkÃ¶, mikÃ¤ Tuomion pÃ¤ivÃ¤ on?

18. VielÃ¤kin: kÃ¤sitÃ¤tkÃ¶, mikÃ¤ Tuomion pÃ¤ivÃ¤ on?

19. Se on pÃ¤ivÃ¤, jona yksikÃ¤Ã¤n sielu ei mahda mitÃ¤Ã¤n toisen hyvÃ¤ksi. Herran on kaikki valta sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤.

QURAN (FINNISH)

83 - AL-MUTAFFIFIN (VÃ¤Ã¤rentekijÃ¶iden suura)

1. Voi vÃ¤Ã¤rintekijÃ¶itÃ¤ mitattaessa tai punnittaessa

2. jotka vaativat tÃ¤yden mitan, kun mittaavat toisilta omaksi hyvÃ¤kseen,

3. mutta antavat vajaan mitan, kun mittaavat tai punnitsevat muille!

4. EivÃ¤tkÃ¶ nÃ¤mÃ¤ ihmiset usko, ettÃ¤ heidÃ¤t herÃ¤tetÃ¤Ã¤n kuolleista

5. kohtalokkaana pÃ¤ivÃ¤nÃ¤,

6. pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jona ihmisten on seistÃ¤vÃ¤ maailmojen Herran edessÃ¤?

7. Ei! Totisesti on jumalattomien nimiluettelo SidzinissÃ¤.

8. Mutta tiedÃ¤tkÃ¶, mikÃ¤ Sidzin on?

9. Se on selkeÃ¤sti kirjoitettu kirja.

10. Voi sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ niitÃ¤, jotka hylkivÃ¤t totuutta,

11. niitÃ¤, jotka pitÃ¤vÃ¤t valheena Tuomion pÃ¤ivÃ¤Ã¤!

12. Mutta valheena sitÃ¤ pitÃ¤Ã¤ vain julkea syntinen,

13. joka sanoo, kun ilmoituksemme julistetaan hÃ¤nelle: Â»Vanhojen taruja.Â»

14. Totisesti ei! HeidÃ¤n tekonsa ovat kuin ruoste tÃ¤rvelleet heidÃ¤n sydÃ¤mensÃ¤.

15. Totisesti ei heitÃ¤ pÃ¤Ã¤stetÃ¤ Herransa luokse sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤,

16. vaan he saavat astua helvetin ahjoon.

17. Silloin sanotaan: Â»TÃ¤mÃ¤ on se, jota te olemattomaksi vÃ¤ititte.Â»

18. Mutta hurskaitten nimiluettelo on Illijunissa.

19. TiedÃ¤tkÃ¶, mikÃ¤ Illijun on?

20. Kirjoitettu kirja korkeuksissa.

21. Jumalan valiojoukko sen todistaa.

22. Totisesti saavat hurskaat elÃ¤Ã¤ autuudessa,

23. katsellen ympÃ¤rilleen lepokorokkeiltaan.

24. SinÃ¤ olet nÃ¤kevÃ¤ autuuden kirkkauden heidÃ¤n kasvoillaan.

25. He saavat nauttia puhdasta, muilta sinetÃ¶ityÃ¤ juomaa,

26. jonka sinetti on myskiÃ¤ - tÃ¤tÃ¤ juomaa kaikki kaivaten kaivatkoot -

27. tÃ¤mÃ¤ sekoitus tulee ylhÃ¤Ã¤ltÃ¤,

28. lÃ¤hteestÃ¤, josta Jumalaa lÃ¤helle pÃ¤Ã¤sevÃ¤t juovat.

29. Totisesti syntiset nauroivat uskovaisia,

30. kun he kulkivat nÃ¤iden ohi, iskivÃ¤t he toisilleen silmÃ¤Ã¤;

31. palatessaan omiensa luo he olivat tyytyvÃ¤isiÃ¤

32. ja heidÃ¤t nÃ¤hdessÃ¤Ã¤n he sanoivat: Â»Totisesti nuo ovat harhateillÃ¤.Â»

33. Mutta totisesti emme Me lÃ¤hettÃ¤nyt tuommoisia heidÃ¤n kaitsijoikseen,

34. ja sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ saavat ne, jotka uskoivat, nauraa epÃ¤uskoisille

35. ja katsella ylhÃ¤isiltÃ¤ lepokorokkeilta ympÃ¤rilleen.

36. Mutta epÃ¤uskoiset saavat totisesti tekojensa palkan.

QURAN (FINNISH)

84 - AL-INSHIKAAK (Ratkeamisen suura)

1. Kun taivas ratkeaa

2. kuullessaan Herransa Ã¤Ã¤nen ja totellen sitÃ¤,

3. kun maan Ã¤Ã¤ret tasoittuvat

4. ja se suistaa ulos sisuksensa ja tyhjentyy,

5. kuullessaan Herransa Ã¤Ã¤nen ja totellen sitÃ¤,

6. silloin, oi ihminen, on sinun ponnisteltava Herraasi kohti, ja se on kova ponnistelu, kunnes kohtaat HÃ¤net.

7. Kenelle kirja annetaan oikeaan kÃ¤teen,

8. hÃ¤nen tilintekonsa on oleva helppo,

9. ja hÃ¤n palaa omiensa luo iloiten;

10. mutta toisin on sen, jolle kirja annetaan takaapÃ¤in,

11. hÃ¤n pyytÃ¤Ã¤ itselleen kuolemaa,

12. mutta hÃ¤n on astuva helvetin tuleen.

13. HÃ¤n eli kyllÃ¤ iloisena omiensa keskuudessa,

14. hÃ¤n totisesti uskoi, ettei koskaan enÃ¤Ã¤ palaisi (haudasta).

15. Mutta hÃ¤n olikin alati Herransa nÃ¤kÃ¶piirissÃ¤.

16. Vannon iltaruskon nimessÃ¤,

17. yÃ¶n nimessÃ¤ ja sen, mitÃ¤ yÃ¶ssÃ¤ liikkuu,

18. ja kuun nimessÃ¤, kun se tÃ¤ydeksi kasvaa:

19. Â»TeidÃ¤n on totisesti siirryttÃ¤vÃ¤ olotilasta toiseen.Â»

20. Mutta miksi he eivÃ¤t usko?

21. EivÃ¤tkÃ¤ kumarra, kun Koraania luetaan heille.

22. Niin, epÃ¤uskoiset pitÃ¤vÃ¤t totuutta valheena,

23. mutta Jumala tuntee parhaiten heidÃ¤n sydÃ¤ntensÃ¤ kÃ¤tkÃ¶t.

24. Julista siis heille sanomaa tuskallisesta kurituksesta!

25. Mutta ei niille, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤; heitÃ¤ odottaa ehtymÃ¤tÃ¶n palkka.

QURAN (FINNISH)

85 - AL-BURUUDZ (TÃ¤htitaivaan suura)

1. NimessÃ¤ taivaan, joka on tÃ¤ynnÃ¤ tÃ¤htisikermiÃ¤,

2. nimessÃ¤ ennustetun pÃ¤ivÃ¤n,

3. nimessÃ¤ todistajan ja todistetun,

4. kirotut olkoot tulikuopan miehet

5. polttavan tulen Ã¤Ã¤rellÃ¤,

6. kun he istuivat siinÃ¤

7. ja katselivat, mikÃ¤ on uskovien osa.

8. He kantoivat kaunaa nÃ¤itÃ¤ vastaan vain sentÃ¤hden, ettÃ¤ nÃ¤mÃ¤ uskoivat Jumalaan, kaikkivoipaan, ylistettyyn,

9. HÃ¤neen, jonka on valta taivaassa ja maan pÃ¤Ã¤llÃ¤; niin, Jumala on kaiken silminnÃ¤kijÃ¤.

10. Totisesti niitÃ¤, jotka vainoavat uskovia, miehiÃ¤ ja naisia, eivÃ¤tkÃ¤ tee parannusta, odottaa helvetin kuritus; niin, heitÃ¤ odottaa tulen tuska.

11. Mutta niitÃ¤, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, totisesti odottavat puutarhat vuolaine virtoineen. TÃ¤mÃ¤ on suuri autuus.

12. Totisesti Herrasi voima on vÃ¤kevÃ¤:

13. HÃ¤nen vallassaan on luominen, HÃ¤n herÃ¤ttÃ¤Ã¤ jÃ¤lleen elÃ¤mÃ¤Ã¤n.

14. Niin, HÃ¤n on anteeksiantava, rakastava.

15. Hallitsevan voiman Herra, ylevÃ¤,

16. mahtava tahtonsa toteuttaja.

17. EtkÃ¶ ole kuullut kertomusta sotajoukoista,

18. jotka faraolla ja Tamuudilla oli?

19. Niin, epÃ¤uskoiset paatuvat hylkimisessÃ¤Ã¤n,

20. mutta Jumala saartaa heidÃ¤t joka puolelta.

21. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on ylevÃ¤ Koraani,

22. joka tauluille kirjoitettuna on hyvin sÃ¤ilynyt.

QURAN (FINNISH)

86 - AT-TAARIK (AamutÃ¤hden suura)

1. Kautta taivaan ja aamutÃ¤hden!

2. TiedÃ¤tkÃ¶, mikÃ¤ on aamutÃ¤hti?

3. Se on hÃ¤ikÃ¤isevÃ¤n kirkas tÃ¤hti.

4. Ei ole sielua, jolla ei olisi suojelijaansa.

5. MiettikÃ¶Ã¶n ihminen, mistÃ¤ hÃ¤net on luotu!

6. HÃ¤net on luotu pienestÃ¤, pursuavasta pisarasta,

7. joka on lÃ¤htÃ¶isin kupeiden ja rintakehÃ¤n vÃ¤listÃ¤.

8. Totisesti, Jumala voi herÃ¤ttÃ¤Ã¤ hÃ¤net jÃ¤lleen eloon

9. pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, jona kaikki, mikÃ¤ salassa on, tulee ilmi.

10. EikÃ¤ hÃ¤nellÃ¤ ole silloin voimaa eikÃ¤ auttajaa.

11. NimessÃ¤ taivaan, josta sateet tulevat,

12. ja maan, joka avaa uumenensa!

13. Totisesti tÃ¤mÃ¤ on ratkaiseva sana,

14. eikÃ¤ mitÃ¤Ã¤n joutavaa puhetta.

15. Totisesti heillÃ¤ on juonensa,

16. mutta Minulla myÃ¶s on suunnitelmani.

17. Anna siis aikaa uskottomille; myÃ¶nnÃ¤ heille aikaa hetkiseksi!

QURAN (FINNISH)

87 - AL-AÅ½LAA (Korkeimman suura)

1. YlistÃ¤ Herrasi, Korkeimman, nimeÃ¤,

2. HÃ¤nen, joka luo ja tekee tÃ¤ydelliseksi,

3. joka mÃ¤Ã¤rÃ¤Ã¤ ja ohjaa,

4. joka kasvattaa viheriÃ¤n laidunruohon

5. ja kuivattaa sen jÃ¤lleen tomun harmaaksi.

6. Me annamme sinun julkilukea (Koraania), etkÃ¤ ole mitÃ¤Ã¤n unohtava,

7. paitsi mitÃ¤ Jumala tahtoo: totisesti HÃ¤n tietÃ¤Ã¤, mitÃ¤ ilmaistaan ja mikÃ¤ pidetÃ¤Ã¤n salassa.

8. Tahdomme tasoittaa sinun lÃ¤hetystiesi.

9. KÃ¤y siis eteenpÃ¤in varoittaen, totisesti koituu varoituksesta hyvÃ¤Ã¤:

10. se, joka (Jumalaa) pelkÃ¤Ã¤, ottaa siitÃ¤ vaarin,

11. mutta viheliÃ¤inen karttaa sitÃ¤,

12. hÃ¤n joutuu ankarimpaan tuleen,

13. jossa hÃ¤n ei elÃ¤ eikÃ¤ kuole.

14. Mutta onnellinen se, joka tekee parannuksen,

15. ylistÃ¤Ã¤ Herransa nimeÃ¤ ja rukoilee.

16. Mutta te pidÃ¤tte parempana tÃ¤mÃ¤n maailman elÃ¤mÃ¤Ã¤,

17. vaikka tuleva elÃ¤mÃ¤ on parempi ja kestÃ¤vÃ¤mpi.

18. NÃ¤in on totisesti vanhimmissa kirjoituksissa,

19. Aabrahamin ja Mooseksen kirjoissa.

QURAN (FINNISH)

88 - AL-GAASHIAH (Musertavan Tapahtuman suura)

1. Oletko kuullut sanoman musertavasta tapahtumasta?

2. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ toisten kasvot nÃ¶yrtyvÃ¤t;

3. vÃ¤syen ja nÃ¤Ã¤ntyen

4. he kÃ¤yvÃ¤t polttavaan tuleen

5. ja juovat kiehuvasta lÃ¤hteestÃ¤

6. saamatta muuta ruokaa kuin ohdakkeista,

7. joka ei lihota eikÃ¤ vie nÃ¤lkÃ¤Ã¤. -

8. Samana pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ toisten kasvot loistavat,

9. ja he ovat tyytyvÃ¤iset ponnisteluihinsa,

10. kun saapuvat ylhÃ¤isiin puutarhoihin,

11. joissa eivÃ¤t kuule turhuuden sanoja.

12. SiellÃ¤ on pulppuavia lÃ¤hteitÃ¤,

13. siellÃ¤ on korkeita valtaistuimia,

14. tÃ¤ysiÃ¤ maljoja,

15. pieluksia pitkin rivein

16. ja levitettyjÃ¤ mattoja.

17. EivÃ¤tkÃ¶ he nÃ¤e, kuinka pilvet on luotu,

18. kuinka taivas on kaartunut korkeaksi,

19. kuinka vuoret on pystytetty

20. ja kuinka maa on avaraksi levitetty?

21. Jatka siis varoituksiasi, sinÃ¤ olet juuri varoittaja,

22. etkÃ¤ ole heidÃ¤n kaitsijansa.

23. Mutta sitÃ¤, joka kÃ¤Ã¤ntÃ¤Ã¤ selkÃ¤nsÃ¤ ja jÃ¤Ã¤ epÃ¤uskoonsa,

24. Jumala kurittaa suurella kÃ¤rsimyksellÃ¤:

25. totisesti he palaavat MeidÃ¤n tykÃ¶mme,

26. ja Meille on heidÃ¤n tili tehtÃ¤vÃ¤.

QURAN (FINNISH)

89 - AL-FADZR (PÃ¤ivÃ¤nkoiton suura)

1. Kautta pÃ¤ivÃ¤nkoiton

2. ja kymmenen yÃ¶n,

3. kautta (juhlapÃ¤ivien) luvun ja epÃ¤luvun,

4. kautta yÃ¶n, jolloin lÃ¤hdetÃ¤Ã¤n (kotimatkalle).

5. EikÃ¶ tÃ¤ssÃ¤ kaikessa ole minkÃ¤ nimeen vannoa, jos kuka sen tajuaa?

6. EtkÃ¶ ole miettinyt sitÃ¤, mitÃ¤ Herrasi teki Aadille

7. ja Aramin heimolle, jonka rakennuksia tukivat ylvÃ¤Ã¤t pilarit,

8. sellaiset, joiden vertaisia ei rakennettu muissa kaupungeissa,

9. (ja mitÃ¤ tehtiin) Tamuudin kansalle, joka laaksossaan hakkasi asumuksensa suunnattomiin kallioihin

10. ja faraolle, sotajoukkojen valtiaalle,

11. noille kaikille,jotka harjoittivat irstaisuutta kaupungeissaan

12. ja saivat aikaan paljon pahaa.

13. SentÃ¤hden Herrasi lÃ¤hetti heille kurituksen;

14. totisesti Herrasi seuraa valppaasti teidÃ¤nkin menoanne.

15. Kun ihmisen Herra koettelee hÃ¤ntÃ¤ antamalla hÃ¤nelle kunniaa ja osoittamalla hÃ¤nelle hyvyyttÃ¤, niin hÃ¤n sanoo: Â»Herra pitÃ¤Ã¤ minut kunniassa.Â»

16. Mutta kun HÃ¤n koettelee hÃ¤ntÃ¤ toisin, niukentaen hÃ¤nen elatustaan, silloin hÃ¤n sanoo: Â»Herra halveksii minua.Â»

17. Ei, te ette pidÃ¤ orpoa missÃ¤Ã¤n arvossa

18. ettekÃ¤ kehoita toisianne ruokkimaan kÃ¶yhiÃ¤,

19. vaan te syÃ¶tte olemattomiin kaikki heidÃ¤n perintÃ¶nsÃ¤ ettekÃ¤ mistÃ¤Ã¤n pidÃ¤ vÃ¤liÃ¤ ahmiessanne,

20. ja te rakastatte ylellisyyttÃ¤ koko sydÃ¤mestÃ¤nne.

21. Ei, kun tÃ¤rÃ¤hdykset panevat maan luhistumaan,

22. kun Herra ilmestyy enkeliparvien seuraamana

23. ja paljastaa helvetin, sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ihminen noudattaisi kehoitusta, mutta miksi hyÃ¶dyksi on hÃ¤nelle totteleminen enÃ¤Ã¤?

24. HÃ¤n sanoo: Â»Voi, jospa olisin huolehtinut tulevasta elÃ¤mÃ¤stÃ¤ni!Â»

25. Mutta tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ ei kukaan rankaise niinkuin HÃ¤n,

26. ei kukaan sido niinkuin HÃ¤n.

27. SinÃ¤ levon lÃ¶ytÃ¤nyt sielu,

28. palaa Herrasi luo saadaksesi HÃ¤nestÃ¤ lohtusi ja ollaksesi HÃ¤nelle otollinen,

29. astu siis Minun palvelijoitteni joukkoon,

30. Niin, astu autuuden tarhaan!

QURAN (FINNISH)

90 - AL-BALAD (Kaupungin suura)

1. Kautta tÃ¤mÃ¤n kaupungin

2. jossa sinÃ¤ asut

3. -kautta sukumme Alkuunpanijan ja hÃ¤nestÃ¤ syntyneen!

4. Me olemme luonut ihmisen todellakin elÃ¤mÃ¤Ã¤n vaikeuksissa:

5. jottei hÃ¤n luulisi, ettÃ¤ kenellÃ¤kÃ¤Ã¤n ei ole valtaa hÃ¤nen suhteensa.

6. HÃ¤n sanoo: Â»Olen tuhlannut paljon varojaÂ» (Profeetan vastustamiseen).

7. Luuleeko hÃ¤n, ettei kukaan nÃ¤e hÃ¤ntÃ¤?

8. EmmekÃ¶ ole antanut hÃ¤nelle kaksi silmÃ¤Ã¤,

9. kielen ja huulet?

10. ja tehnyt hÃ¤nelle selvÃ¤ksi kummankin (hyvÃ¤n ja pahan) tien?

11. Mutta hÃ¤n ei yrittÃ¤nyt nousta kaitaa polkua.

12. Miten saan sinut kÃ¤sittÃ¤mÃ¤Ã¤n, mikÃ¤ kaita polku on?

13. Se on samaa kuin vapauttaa orja

14. tai ruokkia nÃ¤lÃ¤n pÃ¤ivinÃ¤

15. orpoa ja sukulaista

16. tai maahan vaipunutta kÃ¶yhÃ¤Ã¤ miestÃ¤;

17. se on samaa kuin niihin kuuluminen, jotka uskovat ja kehoittavat toisiaan kestÃ¤vyyteen ja laupeuteen.

18. NÃ¤mÃ¤ ovat niitÃ¤, jotka vaeltavat oikealla puolella.

19. Mutta ne, jotka hylkivÃ¤t julistamaamme totuutta, kulkevat vasempaa puolta,

20. ja heidÃ¤t piirittÃ¤Ã¤ tuli.

QURAN (FINNISH)

91 - ASH-SHAMS (Auringon suura)

1. Kautta auringon ja sen kirkkauden,

2. kautta valonsa lainaavan kuun,

3. kautta pÃ¤ivÃ¤n, joka paljastaa kaiken nÃ¤kyvÃ¤isen,

4. kautta yÃ¶n, joka sen verhoonsa peittÃ¤Ã¤,

5. kautta taivaan ja HÃ¤nen, joka sen rakensi,

6. kautta maan ja HÃ¤nen, joka sen laajaksi levitti,

7. kautta sielun ja HÃ¤nen, joka teki sen tÃ¤ydelliseksi

8. ja ilmaisi sille, mikÃ¤ turmio on totuuden hylkÃ¤Ã¤misestÃ¤ ja mikÃ¤ menestys pahan karttamisesta!

9. Totisesti autuas on se, joka sÃ¤ilyttÃ¤Ã¤ sielunsa puhtaana,

10. ja totisesti on tuhon oma se, joka sen turmelee!

11. Tamuud teki syntiÃ¤ ja vÃ¤itti totuutta valheeksi.

12. Kun kurjimmat heidÃ¤n joukostaan ryhtyivÃ¤t riettauksiinsa,

13. silloin Jumalan sananjulistaja puhui heille Jumalan naaraskameelista ja sen juottamisesta,

14. mutta he kohtelivat hÃ¤ntÃ¤ kuin valehtelijaa ja katkoivat kameelilta jÃ¤senet, ja heidÃ¤n Herransa kukisti heidÃ¤t heidÃ¤n syntiensÃ¤ tÃ¤hden ja tuhosi heidÃ¤t maan tasalle,

15. eikÃ¤ HÃ¤n pelÃ¤nnyt seurauksia.

QURAN (FINNISH)

92 - AL-LAIL (YÃ¶n suura)

1. Kautta verhoonsa vetÃ¤ytyvÃ¤n yÃ¶n,

2. kautta kirkastuvan pÃ¤ivÃ¤n,

3. kautta ihmisen luomisen mieheksi ja naiseksi:

4. totisesti ovat pyrkimyksemme erisuuntaisia.

5. Joka on antelias ja karttaa pahaa

6. sekÃ¤ rakastaa hyvÃ¤Ã¤,

7. hÃ¤ntÃ¤ autamme vÃ¤hitellen saavuttamaan onnellisen pÃ¤Ã¤mÃ¤Ã¤rÃ¤n,

8. mutta toisin on sen, joka on kitsas, itseÃ¤nsÃ¤ tÃ¤ynnÃ¤,

9. eikÃ¤ hyveestÃ¤ vÃ¤litÃ¤,

10. hÃ¤nen annamme vÃ¤hitellen joutua pahan valtaan,

11. eikÃ¤ hÃ¤nen rikkautensa hyÃ¶dytÃ¤ hÃ¤ntÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n, kun hÃ¤net tuhotaan.

12. Totisesti on MeistÃ¤ lÃ¤htÃ¶isin ohjaus oikealle tielle,

13. MeidÃ¤n on varmasti sekÃ¤ tulevaisuus ettÃ¤ menneisyys,

14. sentÃ¤hden olen varoittanut teitÃ¤ leimuavasta tulesta,

15. johon joutuvat vain pahat,

16. jotka vÃ¤Ã¤ristelevÃ¤t totuutta ja kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤t sille selkÃ¤nsÃ¤.

17. Mutta Jumalaa pelkÃ¤Ã¤vÃ¤ pelastuu siitÃ¤,

18. hÃ¤n, joka antaa pois rikkautensa puhdistuakseen,

19. eikÃ¤ tee hyvÃ¤Ã¤ palkkion toivossa,

20. vaan etsiÃ¤kseen Herransa, korkeimman, mielisuosiota.

21. Totisesti, hÃ¤n on aikanaan saava palkintonsa.

QURAN (FINNISH)

93 - AD-DUHAA (Varhaishetkien suura)

1. Kautta pÃ¤ivÃ¤n varhaishetkien,

2. kautta yÃ¶n, joka levittÃ¤Ã¤ pimeyttÃ¤Ã¤n!

3. Herrasi ei ole sinua hylÃ¤nnyt eikÃ¤ ole sinuun tyytymÃ¤tÃ¶n;

4. totisesti on se, mikÃ¤ tulee, sinulle parempaa kuin se, mikÃ¤ on mennyttÃ¤,

5. ja totisesti on Herrasi aikanaan oleva sinulle antelias, niin ettÃ¤ olet tyytyvÃ¤inen.

6. EikÃ¶ HÃ¤n lÃ¶ytÃ¤nyt sinut orpona ja antanut sinulle suojaa?

7. HÃ¤n lÃ¶ysi sinut eksyksistÃ¤ ja ohjasi sinua;

8. HÃ¤n tapasi sinut kÃ¶yhissÃ¤ oloissa ja teki sinusta varakkaan miehen.

9. MitÃ¤ siis orpoon tulee, Ã¤lÃ¤ hÃ¤ntÃ¤ sorra,

10. mitÃ¤ kerjÃ¤lÃ¤iseen, Ã¤lÃ¤ hÃ¤ntÃ¤ nuhtele,

11. ja mitÃ¤ Herrasi siunaukseen, kerro siitÃ¤ edelleenkin.

QURAN (FINNISH)

95 - AT-TIN (Viikunapuun suura)

1. Kautta viikunapuun ja oliivin,

2. kautta Siinain vuoren

3. ja tÃ¤mÃ¤n pyhitetyn kaupungin.

4. Totisesti Me loimme ihmisen parhaaseen muotoonsa,

5. mutta Me kyllÃ¤ alennammekin hÃ¤net alhaista alemmaksi,

6. lukuunottomatta niitÃ¤, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t; niitÃ¤ odottaa ehtymÃ¤tÃ¶n palkka.

7. MikÃ¤ siis saa sinut pitÃ¤mÃ¤Ã¤n tulevaa tuomiota valheena?

8. EikÃ¶ Jumala ole tuomareista parhain?

QURAN (FINNISH)

94 - AL-INSHIRAH (Avartamisen suura)

1. EmmekÃ¶ Me ole avartanut rintaasi?

2. EmmekÃ¶ ole sinulta ottanut pois kuormasi,

3. joka raskaana painoi hartioillasi,

4. ja korottanut sinun arvoasi?

5. Totisesti, helpotus seuraa vastuksia,

6. ja vastoinkÃ¤ymistÃ¤ seuraa huojennus.

7. Kun siis olet vapaa tyÃ¶stÃ¤, rukoile ahkerasti

8. ja palvele Herraasi koko sydÃ¤mestÃ¤si.

QURAN (FINNISH)

97 - AL-KADR (Siunatun yÃ¶n suura)

1. Totisesti olemme ilmaissut sen siunattuna yÃ¶nÃ¤.

2. MistÃ¤pÃ¤ tietÃ¤isit, mikÃ¤ Voiman yÃ¶ on !

3. Siunattu yÃ¶ on arvokkaampi kuin tuhat kuukautta.

4. Silloin laskeutuvat enkelit ja suuri henki Herransa kÃ¤skyn mukaan kaikenlaisiin tehtÃ¤viin.

5. Silloin vallitsee rauha ja kestÃ¤Ã¤ aamunkoittoon saakka.

QURAN (FINNISH)

96 - AL-ALAK (Hyytyneen Veren suura)

1. Lue julki Herrasi nimeen, joka on luonut,

2. luonut ihmisen hyytyneestÃ¤ verestÃ¤.

3. Lue! SillÃ¤ Herrasi on ylevin;

4. HÃ¤n, joka on opettanut kÃ¤yttÃ¤mÃ¤Ã¤n kynÃ¤Ã¤,

5. opettanut ihmiselle sen, mistÃ¤ tÃ¤mÃ¤ ei ennen tiennyt.

6. Totisesti ihminen tekee syntiÃ¤,

7. koska hÃ¤n kuvittelee elÃ¤vÃ¤nsÃ¤ omista ansioistaan,

8. mutta totisesti, tie johtaa hÃ¤net jÃ¤lleen Herransa luo.

9. Oletko nÃ¤hnyt sitÃ¤, joka kieltÃ¤Ã¤

10. (Jumalan) palvelijaa rukoilemasta?

11. Oletko nÃ¤hnyt, seuraako hÃ¤n itse johdatusta?

12. Tai kehoittaako hÃ¤n jumalanpelkoon?

13. Oletko huomannut hÃ¤nen vÃ¤ittÃ¤vÃ¤n totuutta valheeksi ja kÃ¤Ã¤ntÃ¤vÃ¤n sille selkÃ¤nsÃ¤?

14. EikÃ¶ hÃ¤n tiedÃ¤, ettÃ¤ Jumala totisesti kaikki nÃ¤kee?

15. Ellei hÃ¤n herkeÃ¤ sellaisesta, iskemme hÃ¤ntÃ¤ otsaan,

16. valheelliseen, syntiseen otsaan.

17. Kutsukoon hÃ¤n sitten apureitansa!

18. Me kutsumme myÃ¶s soturimme.

19. Ei! Ã„lÃ¤ tottele hÃ¤ntÃ¤, vaan nÃ¶yrry ja lÃ¤hesty Jumalaa!

QURAN (FINNISH)

98 - AL-BAIJINAH (SelvÃ¤n todistuksen suura)

1. Uskottomat sekÃ¤ Kirjoituksen saaneiden ettÃ¤ pakanain keskuudessa eivÃ¤t epÃ¤illeet, ennenkuin tuli selvÃ¤ todistus,

2. Jumalan lÃ¤hetti, joka luki heille vÃ¤Ã¤rentÃ¤mÃ¤ttÃ¶mÃ¤t kirjoitukset,

3. jotka sisÃ¤ltÃ¤vÃ¤t oikeat mÃ¤Ã¤rÃ¤ykset.

4. Ja ne, joille Kirjoitus oli annettu, jakaantuivat lahkokuntiin vasta, kun selvÃ¤ todistus oli tullut heidÃ¤n osakseen,

5. eikÃ¤ heille annettu muuta kÃ¤skyÃ¤ kuin palvella Jumalaa, olla kuuliaisia yksin HÃ¤nelle, vilpittÃ¶minÃ¤ suorittaa rukoukset ja uhrata sÃ¤Ã¤detyt almut, sillÃ¤ tÃ¤mÃ¤ on oikea usko.

6. Totisesti ne, jotka eivÃ¤t usko, sekÃ¤ Kirjoituksen saaneet ettÃ¤ pakanat, joutuvat helvetin tuleen ja jÃ¤Ã¤vÃ¤t sinne ikuisiksi ajoiksi. NÃ¤mÃ¤ ovat ihmisistÃ¤ kurjimpia.

7. Ne, jotka uskovat ja tekevÃ¤t hyviÃ¤ tÃ¶itÃ¤, ovat totisesti parhaita olentoja.

8. HeidÃ¤n palkkansa heidÃ¤n Herransa luona ovat ikiautuuden puutarhat, joita virrat vilvoittavat ja joissa he saavat asua ikuisesti. HeillÃ¤ on Jumalan mielisuosio, ja heidÃ¤n onnensa on Jumalassa. TÃ¤mÃ¤ on jokaista varten, joka pelkÃ¤Ã¤ Herraansa.

QURAN (FINNISH)

99 - AZ-ZALZALA (MaanjÃ¤ristyksen suura)

1. Kun maa jÃ¤rkkyy omasta jÃ¤rinÃ¤stÃ¤Ã¤n,

2. kun se purkaa esiin kuormansa

3. ja kun ihminen kysyy: Â»MikÃ¤ sitÃ¤ vaivaa?Â»

4. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ on se sanova sanomansa,

5. kun Herrasi on antanut siihen kÃ¤skyn;

6. sinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ astuvat (kuolleet) ihmiset esiin erilaisissa ryhmissÃ¤ nÃ¤kemÃ¤Ã¤n tekojaan.

7. Silloin se, joka on tehnyt hyvÃ¤Ã¤ hiukkasenkin verran, on sen nÃ¤kevÃ¤,

8. ja se, joka on tehnyt pahaa hiukkasenkin verran, saa sen havaita.

QURAN (FINNISH)

100 - AL-ADIJAT (Sotaratsun suura)

1. Kautta korskuvien sotaratsujen,

2. joiden kavioniskuista sÃ¤kenÃ¶i tulta,

3. jotka riuhtoutuvat hyÃ¶kkÃ¤ykseen aamulla,

4. nostattavat tomupilven ilmaan

5. ja syÃ¶ksyvÃ¤t sotalaumojen joukkoon,

6. totisesti, ihminen on kiittÃ¤mÃ¤tÃ¶n Herraansa kohtaan,

7. hÃ¤nen on itsensÃ¤ myÃ¶nnettÃ¤vÃ¤ se.

8. Miten ahnaasti hÃ¤n himoitseekaan maallista tavaraa!

9. EikÃ¶ hÃ¤n tiedÃ¤, ettÃ¤ tulee hetki, jolloin kaikki haudoista herÃ¤tetÃ¤Ã¤n,

10. jolloin pÃ¤ivÃ¤nvaloon tulee kaikki, mikÃ¤ oli poven kÃ¤tkÃ¶ssÃ¤.

11. SinÃ¤ pÃ¤ivÃ¤nÃ¤ heidÃ¤n Herransa totisesti tuomitsee heidÃ¤t tietonsa mukaan.

QURAN (FINNISH)

101 - AL-KARIA (VyÃ¶ryvÃ¤n Tuhon suura)

1. VyÃ¶ryvÃ¤ tuho!

2. Miten hirveÃ¤ on vyÃ¶ryvÃ¤ tuho!

3. YmmÃ¤rrÃ¤tkÃ¶, kuinka kauhea on vyÃ¶ryvÃ¤ tuho?

4. PÃ¤ivÃ¤, jolloin ihmiset ovat kuin hajoitettu sÃ¤Ã¤ksien parvi,

5. ja vuoret kuin keritty villa.

6. Sen osana, jonka hyvien tekojen mitta on suuri,

7. on elÃ¤mÃ¤ tÃ¤ynnÃ¤ tyydytystÃ¤,

8. mutta toisin kÃ¤y sen, jonka hyvÃ¤t teot vaa'assa keveiksi havaitaan,

9. hÃ¤nen asumuksensa on oleva horna.

10. TiedÃ¤tkÃ¶, mikÃ¤ horna on?

11. Se on polttava tuli.

QURAN (FINNISH)

102 - AT-TAKATHUR (Rikkauksien Kartuttamisen suura)

1. Rikkauksien kartuttaminen vieroittaa mielenne (uskosta)

2. aina siihen saakka, kunnes eteenne avautuu hauta.

3. Totisesti saatte sen nÃ¤hdÃ¤!

4. Ja vielÃ¤kin kerran te saatte sen nÃ¤hdÃ¤.

5. Jospa olisitte sen varmuudella tietÃ¤neet,

6. olisitte ilmielÃ¤vÃ¤sti nÃ¤hneet helvetin.

7. VielÃ¤ kerran, totisesti saatte nÃ¤hdÃ¤ sen omin silmin.

8. Silloin, tuona pÃ¤ivÃ¤nÃ¤, teiltÃ¤ toden totta vaaditaan (aikanaan) annettuja almuja.

QURAN (FINNISH)

103 - AL-ASR (Ajan suura)

1. Kautta kuluvan ajan,

2. ihminen on totisesti mennyttÃ¤,

3. lukuunottomatta niitÃ¤, jotka uskovat ja hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t, soveltavat toisiinsa totuutta ja kehoittavat toisiaan kestÃ¤vyyteen.

QURAN (FINNISH)

104 - AL-HUMAZAH (Parjaajan suura)

1. Voi jokaista parjaajaa, panettelijaa,

2. joka kerÃ¤Ã¤ aarteita ja pitÃ¤Ã¤ niitÃ¤ turvanaan,

3. luullen, ettÃ¤ hÃ¤nen rikkautensa on pysyvÃ¤istÃ¤!

4. HÃ¤net totisesti singotaan murskaavan surman suuhun.

5. KÃ¤sitÃ¤tkÃ¶, mikÃ¤ tuo surma on?

6. Tuli, jonka Jumala on sytyttÃ¤nyt,

7. joka leimahtaa syntisiÃ¤ vastaan.

8. Se on totisesti piirittÃ¤vÃ¤ heidÃ¤t ylt'ympÃ¤ri

9. kuin korkeat pilarit.

QURAN (FINNISH)

105 - AL-FIL (Norsun suura)

1. EtkÃ¶ ole Miettinyt mitÃ¤ Herrasi teki niille, jotka norsuilla hyÃ¶kkÃ¤sivÃ¤t?

2. EikÃ¶ HÃ¤n saattanut sekasortoon heidÃ¤n sotaretkensÃ¤?

3. Ja lÃ¤hettÃ¤nyt heitÃ¤ vastaan lintuparvia,

4. jotka sinkoutuivat heihin kovien kivien lailla.

5. NÃ¤in HÃ¤n teki heistÃ¤ kuin madonsyÃ¶mÃ¤Ã¤ pellonsÃ¤nkeÃ¤.

QURAN (FINNISH)

106 - KURAISH (Kureishien suura)

1. (NÃ¤in tapahtui) suosiosta Kureishien heimoa kohtaan,

2. suojelukseksi heille matkoiltaan talvella ja kesÃ¤llÃ¤.

3. Palvelkoot he siis tÃ¤mÃ¤n huoneen Herraa,

4. joka sammuttaa heidÃ¤n nÃ¤lkÃ¤nsÃ¤

5. ja antaa turvan tunteen heidÃ¤n pelÃ¤tessÃ¤Ã¤n.

QURAN (FINNISH)

107 - AL-MAAUN (Almujen suura)

1. MitÃ¤ ajattelet miehestÃ¤, joka sanoo tulevaa tuomiota valheeksi?

2. HÃ¤n kohtelee orpoa karkeasti

3. eikÃ¤ kehoita ruokkimaan kÃ¶yhiÃ¤.

4. Voi niitÃ¤ rukoilevia,

5. jotka eivÃ¤t sen enempÃ¤Ã¤ rukouksista huolehdi,

6. jotka hyvÃ¤Ã¤ tekevÃ¤t vain nÃ¤Ã¶n vuoksi

7. ja kitsaasti jÃ¤ttÃ¤vÃ¤t almut antamatta!

QURAN (FINNISH)

108 - AL-KAUTHER (Hyvyyksien Runsauden suura)

1. Me olemme totisesti jakanut sinulle runsaasti hyvÃ¤Ã¤.

2. Jatka siis rukouksiasi, uhraa Herrallesi.

3. Vihollisesi totisesti kuuluu niihin, joilta hyvÃ¤ riistetÃ¤Ã¤n.

QURAN (FINNISH)

109 - AL-KAFIRUN (EpÃ¤uskoisten suura)

1. Sano: Â»Te, jotka ette usko!

2. En palvele sitÃ¤, mitÃ¤ te palvelette,

3. ettekÃ¤ te palvele HÃ¤ntÃ¤, jota minÃ¤ palvelen.

4. EnkÃ¤ koskaan aio palvella sellaista, mitÃ¤ te palvelette,

5. ettekÃ¤ te koskaan HÃ¤ntÃ¤, jota minÃ¤ palvelen.

6. TeillÃ¤ on tuomionne ja minulla palkkani.Â»

QURAN (FINNISH)

110 - AN-NASR (Avun suura)

1. Kun Jumalalta apu ja voitto tulee,

2. kun nÃ¤et ihmisten suurin joukoin liittyvÃ¤n Jumalan uskontoon,

3. silloin ylistÃ¤ Herrasi kunniaa ja ano HÃ¤nen anteeksiantoaan. Totisesti, HÃ¤n palkitsee moninkertaisesti.

QURAN (FINNISH)

111 - AL-MASAD (Liekkien Lietsojan suura)

1. Tuhon omat ovat Abu Lahabin molemmat kÃ¤det, ja tuho perii hÃ¤net itsensÃ¤.

2. HÃ¤nen rikkautensa ja ansionsa eivÃ¤t hÃ¤ntÃ¤ vÃ¤hÃ¤Ã¤kÃ¤Ã¤n hyÃ¶dytÃ¤.

3. Pian hÃ¤n kÃ¤rventyy tulen liekeissÃ¤,

4. ja samoin hÃ¤nen vaimonsa, parjaaja,

5. jonka kaulaan on heitetty tiukasti punottu kÃ¶ysi.

QURAN (FINNISH)

112 - AL-IKHLAS (Ykseyden suura)

1. Sano: Â»HÃ¤n, Jumala on yksi,

2. ainoa Jumala, kaikkivaltias.

3. HÃ¤n ei ole (toista) synnyttÃ¤nyt

4. eikÃ¤ ole (toisesta) syntynyt.

5. KetÃ¤Ã¤n ei ole HÃ¤nen vertaistaan.Â»

QURAN (FINNISH)

113 - AL-FALAK (PÃ¤ivÃ¤nkoiton suura)

1. Sano: Â»MinÃ¤ etsin turvaa pÃ¤ivÃ¤nkoiton Herrasta,

2. sitÃ¤ pahaa vastaan, mikÃ¤ on liikkeelle pantu,

3. ja sitÃ¤ pahaa vastaan, jonka pimeÃ¤ yÃ¶ tuo mukanaan,

4. niiden pahuutta vastaan, jotka viettelevÃ¤t pÃ¤Ã¤tÃ¶ksessÃ¤Ã¤n lujittuvia,

5. sekÃ¤ pahaa vastaan, joka leviÃ¤Ã¤ kateellisesta, kun hÃ¤n kadehtii.Â»

QURAN (FINNISH)

114 - AN-NAS (Ihmisten suura)

1. Sano: Â»MinÃ¤ etsin turvaa ihmisten Herralta,

2. ihmisten Kuninkaalta,

3. ihmisten Jumalalta,

4. hiipijÃ¤n pahoja kuiskauksia vastaan,

5. hÃ¤nen, joka herÃ¤ttÃ¤Ã¤ pahuutta ihmismielissÃ¤,

6. olkoonpa hÃ¤n paholaisten tai ihmisten joukosta.Â»